IRAK"TA 550 BİLİM ADAMI ÖLDÜRÜLDÜ!

İbrahim Karagül-13 Ara 2007, Perşembe-yenisafak

Ne çabuk unutuyoruz! Ne çabuk hafızalarımızdan silinip gidiyor! En acı insan hikayelerini bile birkaç gün içinde kanıksıyoruz. Hemen yanı başımızda bir milyonun üzerinde insanın ölümünü bile kaçımız hatırlıyor şimdi ve bu bizde ne tür hisler uyandırıyor?

En son işkencelerin dünyayı sardığı dönemde yaptıklarını açıkça itiraf etmekten çekinmeyen CIA mensubu John Kiriakou, "Onlara öyle işkence yaptık ki Allah"ı gördüler" şeklinde tüyler ürperten cümleleri rahatlıkla söylerken, hiçbir ciddi karşılık bulmazken, hala insan gibi yaşamaya devam edebilirken neyi sorgulayacaksınız ki! Bu ağır insanlık suçunu meşru göstermeye yönelik sözler kıyameti koparmalıydı. Koparmadı… Oysa aynı şeyler devam ediyor. Edecek de… Aynı insanlar, aynı güçler tarafından.

O zamanlar, bunları; o işkenceleri yazdığım için bazı çevrelerin şahsıma karşı başlattıkları ambargoları hala devam ediyor. Etsin, ben hatırlatmaya devam edeceğim.. Bugünkü gibi.. Irakta yayınlanan bir gazete, 10 Eylül tarihli nüshasında o CIA mensubunun itiraflarından çok daha dehşet verici bir gerçeği yeniden suratımıza çarptı. Yüzlerce aydının, akademisyenin, din adamının, bilim adamının nasıl öldürüldüğünü, kaçırıldığını, yok edildiğini…

Gazeteye göre beş yüz elli civarında bilim adamı öldürüldü. Yine gazeteye göre, bu ölümlerden İsrail istihbarat servis Mossad ve ABD Savunma Bakanlığı Pentagon sorumlu. Ölümler, tıpkı işkenceler gibi, sistematik bir şekilde gerçekleşti. Bazıları nükleer fizikçi olan bu insanlar, ABD ve İsrail"le işbirliği yapmadığı için ya da aynı ülkeler için tehdit görüldüğünden öldürüldü.

350 bilim adamı ve 200 profesörün bir ülkede öldürülmesi nasıl bir travmaya neden olur? Dünyada böyle bir olay daha önce yaşanmış mıdır? Düşünebilmek bile mümkün değil. Bir aydın soykırımı yaşandı, hala devam ediyor. Dünya böyle bir vahşete nasıl oldu da seyirci kalabildi, kalıyor? Anlamak mümkün değil.

Madem hatırlatıyoruz, bu olaya ilişkin bilgileri de tazeleyelim. 15 Mart 2006… O zaman sayı bu kadar değildi. Korkunç olaya ilişkin bu köşede aktardığım bilgilere bakalım:

"Prof. Dr. İmad Sarsam. Arap Tıp Birliği üyesi. Öldürüldü! Prof. Dr. Muhammed A.F. er-Rawi. Irak Fizikçiler Birliği üyesi. Öldürüldü! Prof. Dr. Mecid Hüseyin Ali. Bağdat Üniversitesi öğretim üyesi. Öldürüldü! Prof. Dr. Vecih Mahcub. Fizik eğitimi üzerine 8 kitabı var. Öldürüldü! Prof. Dr. Sabri Mustafa el-Beyati. Bağdat Üniversitesi. Öldürüldü! Prof. Dr. Mustafa el Mashadani. Bağdat Üniversitesi, dinler tarihi. Öldürüldü! Prof. Dr. Halid M. Al Canabi. Babil Üniversitesi İslam tarihi öğretim üyesi. Öldürüldü! Prof. Dr. Abdulcabbar Mustafa. Musul Üniversitesi, siyaset bilimci. Öldürüldü! Prof. Dr. Esad Salim Shrieda. Basra Üniversitesi Mühendislik bölümü dekanı. Öldürüldü! Prof. Dr. Abdullatif el-Mayah. Mustansiriye Üniversitesi Ekonomi bölümü öğretim üyesi. Öldürüldü! Prof. Dr. Leyla Abdullah es Saad. Musul Üniversitesi Hukuk fakültesi dekanı. Öldürüldü!

Prof. Dr. Mohammed Munim al- İzmirli, Prof. Dr. Hazim Abdülhadi, Prof. Dr. Abdul Sameia el Cenabi, Prof. Dr. Alim Abdülhamid, Prof. Dr. Muhammed Tuki Hüseyin el-Talakani, Prof. Dr. Ali Abdul Hüseyin Kamil, Prof. Dr Muhammed Er Ravi, Prof. Sabri Mustafa El Beyati ve daha niceleri…

Bazıları fizikçi, bazıları tarihçi, bazıları hukukçu, bazıları edebiyatçı, bazıları tıpçı, bazıları sanat tarihçisi, bazıları ilahiyatçı… Onlarca insan, eğitimci, bilim adamı.. Hepsi öldürüldü, öldürülüyor! Bazıları kafasına sıkılan tek kurşunla, bazıları işkence ile. Bazıları evlerinde, bazıları fakültelerinde, bazıları sokakta, bazıları Ebu Gureyb gibi işkence merkezlerinde, bazıları ise bilinmeyen yerlerde...

Sizin isimlerini okumaktan bile sıkıldığınız bu insanlar, Iraklı akademisyenler, aydınlar, bilim adamları birer birer öldürülüyor. Sadece isimlerini yazsam bu köşeye sığmaz. Sadece yukarıdaki isimleri aldığım listede 47 isim var.

En az 250 bilimadamı bu şekilde öldürüldü. Yüzlerce bilim adamı, aydın kaçırıldı, kayboldu, akıbetleri bilinmiyor. Binlercesi ölüm korkusuyla Irak"tan kaçtı, kaçmaya çalışıyor. BM rakamlarına göre Irak yüksek eğitim kurumlarının yüzde 84"ü yakıldı, soyuldu, yıkıldı.

Bir ülkenin eğitici kuşağı yok ediliyor. Sadece işgaller, yağma ve harabeye dönüşen şehirler değil, işgal Irak"ın hafızasını, beynini de yok ediyor. Bilgiye açılan bir savaş bu. Şii-Sünni fark etmiyor, öldürülenler Irak"ın önde gelen, seçkin insanları.

İçişleri Bakanlığı"nda ve Savunma Bakanlığı"nda örgütlenen, Bazı Iraklı gruplar ile ABD, İngiliz ve İsrail istihbaratının kurup yönettiği "Ölüm mangaları", şu ana kadar tam 7 bin kişiyi öldürdü. Hepsi bu kadar değil. Bu, sadece Bağdat morgunun kayıtlarına geçen rakam…

Türkiye"de ya da her hangi bir ülkede birkaç aydının, bilim adamının, akademisyenin bu şekilde öldürülmesinin yol açtığı travmayı düşünün ve Irak"ta nasıl bir kaos yaşandığını tahmin edin…."

Neredeyse iki yıl oldu. İki yılda başka hangi aydınlar, bilim adamları, toplum önderleri öldürüldü? Kim tarafından, ne amaçla ve nasıl? Öldürenlerin, ölümlere karar verenlerin bir çoğunu belki de televizyon ekranlarında, gazete sayfalarında bambaşka kimliklere sığınmış isimler olarak görüyoruz.

Söz konusu haberi okuyunca hayatını kaybedenlerin anısına bir kez daha hatırlatmak istedim. Yüzlerce kez hatırlatılsa yeterli olmayacak bir trajedi bu.

AYDINLANMA 1402'LİKLER OLAYI VE IRAK'TAKİ BİLİM İNSANLARI KATLİAMI

Emre Kongar- https://www.kongar.org/aydinlanma/2004/438_12_Eylul_ve_Irak.php

Gençler bilmez:1980 askeri darbesinden sonra, YÖK, 1982 Anayasası kabul edilmeden önce kuruldu ve kuruluş yasası, o sıradaki Anayasa komisyonu başkanı olan **Prof. Orhan Aldıkaçtı**'nın itirazlarına karşın, olduğu gibi Anayasa'nın içine monte edildi.

Bu sıralarda YÖK'ün kurucusu ve başkanı **Prof. İhsan Doğramacı** idi; bu becerikliliği o gerçekleştirmişti.

1982 yılında Anayasa da kabul edildikten sonra, 1983 yılının Şubat ayında üniversitelerde büyük tasfiye başladı.

Tasfiye, 1402 sayılı Sıkıyönetim Yasası'na dayalı olarak yapılıyordu.

Bu yasa, bölgenin sıkıyönetim komutanına, göreve devamında sakınca görülen her türlü devlet memurunu görevden alma yetkisini tanıyordu.

Dünyadaki Soğuk Savaş'ın Türkiye'deki uzantısı olarak gerçekleştirilen 1980 askeri darbesi, Sovyetlere karşı kullanılan dinci-milliyetçi "anti-komünist" ideoloji çerçevesinde, bir yandan ülkenin yasal ve bürokratik yapısını yeniden düzenliyor, öte yandan toplumdaki her türlü özgürlükçü, demokrat ve tabii ki solcu filizleri (başta demokratik sol olmak kaydıyla) kökünden kazımayı amaçlıyordu.

Aslında 1980 darbesi, 1961 Anayasası ile getirilen özgürlükçü ortamı bütünüyle yok etmeyi amaçlıyordu.

"Anti-komünist" Soğuk Savaş ortamında dinci ve milliyetçi ideolojilerin dışındaki bütün siyasal ve ideolojik gelişmeler ve özellikle demokratik oluşum ve gelişimler "tehlikeli" sayılıyordu.

Bu çerçevede, doğası gereği, "özgürlükçü" ve "demokrat" ortam isteyen ve ancak bu ortamda gelişen ve serpilen üniversiteler tabii ki birinci derecede hedef olarak seçilmişti.

İşte **İhsan Doğramacı-Kenan Evren** ikilisinin yönetimindeki üniversitelerde yapılan bu tasfiye, ülkeyi bugünlere, "referansı İslam olan" bir siyasal partinin iktidarına taşıdı:

Ülkenin "bilim ve düşünce merkezleri" tahrip edilince, sonuç, tüm kamuoyunun dıştan yönlendirilen merkezlerce oluşturulması sonucunu doğurdu:

Postmodernizm, İkinci Cumhuriyetçilik, siyasal İslam'ın yani totaliter bir anlayışın türban gibi simgelerinin özgürlük adına savunulması gibi akımlar topluma egemen oldu.

Soğuk Savaş mantığı içinde, toplumun siyasal-ideolojik ve düşünsel ekseni olduğu gibi hem dışa bağımlı kılınmış hem de yeniden dinci-milliyetçi çizgiye kaydırılmıştı.

31 Ağustos 2004 tarihli **Cumhuriyet**'te Irak'la ilgili olarak "**İşgalcinin hedefi aydınlar**" başlıklı yazıyı okurken, yeniden "1402'likler" olayına geri döndüm.

Amerikalıların Irak'ta gerçekleştirdikleri işgal, galiba askeri boyutları çok aşan bir amaç taşıyor.

Gamze Özdemir'in konuştuğu Iraklı bilim insanı bu durumu şöyle açıklıyor:

"Savaştan hemen sonra 1200 kişilik bir hedef listeleri vardı. Bunların bir bölümü tasfiye edildi, bir bölümü kaçtı. Şimdiye dek 250 profesör öldürüldü. Ben içinde arkadaşımın adının olduğu bir listeyi kendi gözümle gördüm. Bu, 169 kişilik bir listeydi. İyi haber alan bir arkadaşım, bana içinde bütün şairlerin, tiyatrocuların, sanatçıların, önemli profesörlerin isimlerinin bulunduğu bir başka listeden söz etti."

Bu iddialar ne kadar doğru bilinmez; ama bilinen bir şey varsa, Irak'ta bugüne dek öldürülen profesörlerin sayının neredeyse 200'e ulaştığı.

Irak'a "demokrasi götürmeye" giden ABD, bunu hangi insan malzemesiyle yapacak acaba?

Soğuk Savaş sona erdi ama, bu savaş sırasında geliştirilen yöntemlerin kullanılma alışkanlığı hâlâ sürüyor galiba.

12 Eylül sonrasında, 1402'liklerin tasfiyesi Türkiye'yi bugünlere, şeriata açık bir yapıya taşıdı.

Irak'taki cinayetler, bu ülkeyi nereye götürecek?

EBU GUREYB İŞKENCESİNDEN KURTULANLARIN HAKLARINI YARGI ÖNÜNDE ARAYACAKLARI GÜN GELDİ

Richard Hall -Ortadoğu Muhabiri @_RichardHall -Perşembe 21 Mart 2019- independentturkish- Independent Türkçe için çeviren: Elvide Demirkol

Iraklı kurbanlar, yaklaşık 10 yıldır süren hukuk mücadelesinin ardından cezaevindeki işkence skandalına karışan paralı askerlerin yargılandığını nihayet görebilecek.

ABD askerlerinin Ebu Gureyb'de yaptığı işkenceler, mahkumların hayatlarında travmatik izler bıraktı

Dünyayı sarsan Ebu Gureyb'deki işkence görüntülerinin ortaya çıkmasının üzerinden yaklaşık 15 yıl geçti.

Çırılçıplak soyulan erkek mahkumlar üst üste piramit gibi yığılırken, kafalarına kukuleta geçirilenler elektrik kablolarına bağlandı. Başka bir karede, havlayan bir köpeğin, korku içindeki mahkumun burnunun dibine kadar getirildiği görüldü.

O fotoğraflarda dehşete kapılan mahkumların görüntüsü kadar Amerikan askerlerinin gülümseyen hali de hafızalardan silinmedi. Sırıtan suratları, Irak'ta bir nesil için savaşı tanımlayan gaddarlığın simgesi oldu.

Her fotoğrafın bir hikayesi var ancak tüm hikaye görünenden ibaret değil. Bugüne kadar yalnızca bir avuç ABD askeri skandaldaki rolleri nedeniyle cezalandırıldı.

Kurbanlar için yarım kalan meselenin peşine düşen bir grup eski mahkum, Ebu Gureyb'deki kötü muamelelerle ilgili olduğu belirtilen paralı askerleri yargı önüne çıkarmak için 10 yıldan fazla süredir mücadele veriyor.

ABD Savunma Bakanlığı (Pentagon), o dönem cezaevinde sorgulama işlemleri için CACI Premier Technology firmasıyla anlaşmıştı. Firma, bugüne kadar Pentagon'la yüz milyonlarca dolarlık anlaşmalar yaptı.

Ellerine elektrik kabloları geçirilen mahkum işkencenin sembolü oldu

Müdahil avukatların verdiği bilgiye göre, CACI'nın davanın işleme sokulmasını önlemek için yıllardır verdiği savaşın ardından eski mahkumlar mahkemeden yakın zamanda dava günü alabildi.

Geçen ay federal bir yargıcın verdiği mahkeme kararına göre, CACI firması Ebu Gureyb'deki işkence skandalında iddia edilen rolüne dair ilk kez 23 Nisan'da yargı önünde hesap verecek. Firmaya yöneltilen suçlamalar arasında, işkence, savaş suçları ve uluslararası hukuka aykırı olarak mahkumlara insanlık dışı muamele edilmesi yer alıyor.

Bölge yargıcı Leonie Brinkema 54 sayfalık kararında, "Gördükleri kötü muamelenin, 3 davacıda da ağır ve devam etmekte olan fiziksel ve ruhsal zarara yol açtığına dair deliller var" ifadelerini kullandı.

Davacıların Travma Sonrası Stres Bozukluğu (TSSB) ve majör depresif bozukluk yaşadığına dikkati çeken yargıç Brinkema, "Davacıların hepsi, gerek özel gerekse profesyonel yaşamlarında bugüne kadar önemli sorunlara yol açan ruhsal hastalıklara dair uzman raporları sundu" bilgisini paylaştı.

Öte yandan davalıları temsil eden Anayasal Haklar Merkezi'nin Hukuk Direktörü Baher Azmy, Davut ve Golyat hikayesine benzettiği dava için bir tarih verilmesini "dönüm noktası" olarak tanımladı.

TSSB'den muzdarib mahkumların hayatlarının paramparça olduğunu ifade eden Azmy "Bu, George Bush ve Dick Cheney dönemi insanları kadar davalıların da meseleyi önemsizleştirmeye çalışmasından dolayı kayda değer bir karar" dedi.

Salah el-Ejaili yaşadıklarını The Independent'a anlattı

2003'te Irak'ta El Cezire için çalışırken tutuklanan ve kötülüğüyle ün salmış cezaevinde işkence gören eski gazeteci Salah el-Ejaili, davacısı olduğu konuyla ilgili son gelişmelere sığınma hakkı aldığı İsveç'ten yanıt verdi.

El-Ejaili, The Independent'a yaptığı açıklamada, "Şimdilerde bile bu konu hakkında düşünüyorum. Kabuslarımda başıma bir çanta geçirilmiş halde bir deliğin içine düşüyorum. O günler beni hiç terk etmedi" şeklinde konuştu.

"Bana orada kıyafetlerimi çıkarmamı yoksa kendilerinin zorla çıkaracağını söylediler. Daha sonra da başıma siyah bir poşet geçirilmiş halde 10 saat boyunca çıplak tuttular" diyen El-Ejaili, hücresinin önünden geçen kadın askerden kıyafetlerini istediğindeyse "Bana 'elbette' deyip gitti, kadın iç çamaşırları getirip üzerime attı ve kahkaha atmaya başladı" yanıtını aldığını aktardı.

Tek kişilik hücrede günlerce tutulduğunu belirten El-Ejaili, "Oradan hiçbir zaman çıkamamaktan korkuyordum. Ailem için korkuyordum. Hayatımdan endişe ediyordum. Diğer mahkumların çığlıklarını duyuyordum" diye konuştu.

IŞİD'in kurucusu Ebu Bekir Bağdadi'yle aynı dönemde Ebu Gureyb'de kaldığı tahmin edilen El-Ejaili, IŞİD zihniyetinin temelinin bu cezaevlerinde atıldığını öne sürerek, "Masum insanlar buralara getiriliyor, işkence görüyor ve bambaşka birine dönüşüyordu" ifadelerini kullandı.

Yaşadığı acılarla, tutukluların Ebu Gureyb'de başına gelenlerin bir özetini sunan El-Ejaili sözlerine şöyle devam etti:

"Mahkemeden lehimize çıkacak bir karar, herhangi bir şirket ya da yetkilinin işkence etmesine müsamaha gösterilmemesi için açık bir mesaj olacaktır. Bunu kin duygusuyla yapmıyorum. Sadece kendim için değil, herkes için adaleti elde etmek adına yapıyorum."

ABD öncülüğündeki kuvvetler, 16 yıl önce Saddam Hüseyin'i yerinden indirmek için Irak'ı işgal etti. İşgalin ilk yılında rejimin devrilmesiyle birlikte söz konusu Ebu Gureyb Cezaevi yağmalandı ve mahkumlar kaçtı. Cezaevini aynı yıl tekrar açan ABD, burayı Iraklı mahkumlar için gözaltı merkezine dönüştürdü.

ABD ordusundan Tümgeneral Antonio Taguba, 2004 Nisan'da yürüttüğü iç soruşturmada, buradaki tutukluların "sadist, küstah ve ahlaksız suistimallere" maruz kaldığını bildirmişti.

Suçlamaların odağındaki CACI şirketinin CEO'su Jack London ise ithamlara yanıt verdiği kitabında medyayı hedef alırken, "kendilerine karşı bir kamuoyu algısı oluşturulduğunu" savunmuştu.

***İçerik orijinal haline bağlı kalınarak çevrilmiştir. Independent Türkçe'nin editöryal politikasını yansıtmayabilir.**

https://www.independent.co.uk/news/world/middle-east

DÜNYANIN SON ÇARESİ: TOHUM DEPOLAR

Haber Global Web Özel-25.04.2022-https://haberglobal.com.tr/dunya/dunyanin-son-caresi-tohum-bankalari-173279

Svalbard Tohum Deposu'nda insanlık tarihinin 13 bin yıllık tarım mirası saklanıyor. Fotoğraf: Shutterstock

Dünyanın kaynakları her geçen gün azalırken yarın öbür gün bütün geleceğimiz bir avuç tohum bulmaya bağlı olabilir. Bunu düşünen bilim insanları yıllardır tohum bankalarında tarımsal mirasa sahip çıkıyor.

Dünyanın sonu henüz gelmedi ancak gezegenin kaynaklarını bu şekilde kullanmaya devam edersek geçen yaz yaşadığımız seller ve orman yangınları gibi doğal afetlerin sayısının artacağını öngörebiliriz. Pek çok ülkede ekilebilir tarım alanları gün geçtikçe azalıyor. 2001 yılında 26,3 milyon hektar tarım alanı olan Türkiye'de bu sayı 2022 yılında 21 milyon hektara düştü. Aynı şekilde 2008 yılında 1 milyon 127 bin olan çiftçi sayısı 2022 yılında 493 bine geriledi.

Bugün dünya üzerindeki 5 bitkinin 2'si yok olma riski ile karşı karşıya. Bilim insanları dünya üzerinde 200 bin yenilebilir bitki olduğunu tahmin ediyor. İnsanoğlu ise kalori ihtiyacının yarısından fazlasını ise mısır, pirinç ve buğdaydan karşılıyor.

Peki ya bir gün yavaş yavaş da olsa ekecek tohum bulamazsak ne yapacağız? Dünyanın iklimi yaşanmaz bir hale gelirse umudumuzu **Mars'ta kuracağımız koloniye mi bağlayacağız, yoksa yeniden tarım yapmanın yollarını mı arayacağız?** Bu soruların yanıtlarının peşine düşen Norveç hükümeti ve bazı büyük sivil toplum örgütleri 19 Haziran 2006 tarihinde kimilerinin 'kıyamet sandığı' ismini verildiği Svalbard Küresel Tohum Deposu projesine başladı.

930 Bin Çeşit Bitkinin Tohumu

Kuzey Kutbu ile Norveç arasında bulunan Svalbard takım adasının Spitsbergen bölgesinde inşa edilen bir tohum ambarında bugün 930 bin çeşit bitkinin tohumu bulunuyor. Kıyamet

Sandığı'nın işletilmesinden sorumlu Crop Trust isimli tarım odaklı sivil toplum örgütünün yöneticisi Brian Lainoff tohum bankası açıldığı günlerde, "Bu binanın içinde 13 bin yıllık tarımsal tarih var" diyordu.

Mekanın günlük operasyonlarından sorumlu Bente Naeverdal kıyamet sandığının bu kadar gözlerden uzak olmasının sebebini şöyle açıklıyor: "Dünyada korkabileceğiniz şeylerin olduğu savaş ve terörün yaşandığı bölgelerden uzakta. Güvenli bir yerdeyiz." Kıyamet sığınağının içinde üç büyük oda bulunuyor. Tohumlar sıfırın altında bir sıcaklıkta bu odalardan birinde muhafaza ediliyor. Tohumlar gümüş paketlerin içinde ve büyük test kutularında saklanıyor.

Günümüz dünyasında beslenmemiz için kullandığımız tohum çeşitliliği 20. yüzyılın başına göre son derece sınırlı. Örneğin bugün pirincin sofrada çok önemli bir yer tuttuğu Çin'de 1950'lerde kullanılan pirinç tohumu çeşitliliğinin bugün yüzde 10'u pirinç yetiştirmede kullanılıyor. Amerika Birleşik Devletleri'nde meyve tohumlarının yüzde 90'ı bugün yok.

Fikir 2001'de Ortaya Çıktı

Uzmanlara göre Svalbard'da saklanan tohumların genetik bilgileri kullanılarak dünyada herhangi bir felaket olduğu durumda yeniden tohum üretmek mümkün olabilecek. Böylesine büyük bir tohum bankası fikri 1980 yılında Cary Fowler isimli bilim insanı tarafından ortaya atıldı. Fikir 2001 yılında Birleşmiş Milletler Uluslararası Tohum Anlaşması ile hayata geçti. 2008 yılında Svalbard açıldı.

Svalbard'ın gözlerden uzak bir yerde olması tohumları korumak açısından da önemli. Halep'te bulunan dünyanın sayılı tohum bankalarından biri iç savaş dolayısıyla Fas ve Lübnan'da taşınmıştı. Afganistan ve Irak'taki tohum bankaları ise savaşlar sırasında yok edildi, **buradaki bazı özel tohumların karşılığı hiçbir diğer tohum bankasında bulunamadı.** Halihazırda dünya üzerinde 1700 tohum bankası bulunuyor.

Netflix'in dünyaca ünlü yapımı Into the Night evreninde geçen Yakamoz S-245 dizisinin başrollerinden biri Kıvanç Tatlıtuğ. Tatlıtuğ'un canlandırdığı bilim insanı Arman karakteri bir grup bilim insanı ve asker ile birlikte Norveç'teki Svalbard Küresel Tohum Deposu'na ulaşmaya çalışıyor. Fotoğraf: Netflix

Dünyanın en eski ve önemli tohum bankalarından biri ise Rusya St. Petersburg'daki Vavilov Araştırma Enstitüsü. Burada 15 yıldır toplanan tohumlar İkinci Dünya Savaşı'nda Leningrad kuşatması sırasında Nazilere karşı bilim insanları tarafından korunmuştu. Buradaki bilim insanlarından dokuz tanesi, savaş sonrası ülkenin devamlılığı için tohumları yemeyerek

açlıktan hayatlarını kaybetmişti. Vavilov Araştırma Enstitüsü'nde bugün için 325 bin tohum örneği bulunuyor.

Türkiye'de İki Tane Var

Amerika Birleşik Devletleri, Peru, İngiltere gibi ülkelerde tohum bankaları bulunuyor. Türkiye'de ise Tarım ve Orman Bakanlığı Tarımsal Araştırmalar ve Politikalar Genel Müdürlüğü'ne bağlı iki adet tohum gen bankası bulunuyor. Bunlar: Ege Tarımsal Araştırma Enstitüsü bünyesinde yer alan Ulusal Tohum Gen Bankası ve Tarla Bitkileri Merkez Araştırma Enstitüsü bünyesinde bulunan Türkiye Tohum Gen Bankası. Her iki gen bankasında 100 binin üzerinde tohum örneği var.

Kaynaklar: Time, Guardian, Türk Tarım ve Orman Dergisi-**Kaynak:** Web Özel

BAĞDAT NASIL FETHEDİLDİ? GDO'LU "DEMOKRASİ" TOHUMLARI

Sezai Ozan Zeybek-07/04/2012-yesilgazete

"Irak neden işgal edildi?" sorusuna verilen ilk cevap genelde "petrol" oluyor. Fakat petrolün Amerikan-İngiliz şirketlerine geçmesi, işgalle beraber gelen soygunun sadece bir yüzü. Irak'ta şu an farklı sektörlerde pekçok ticari girişim var: inşaat, silah, askeri eğitim ve belki en önemlisi tarım.

Bu yazıda Irak tarımında işgalle beraber gelen değişikliklerden bahsedeceğim. Koca bir ülkenin tarım şirketleri tarafından nasıl kıskıvrak esir edildiğini anlatmaya çalışacağım.

İşgalin hemen ertesinde, George W. Bush Irak'ta bulunma sebeplerinin "**demokrasi tohumlarını ekmek**" olduğunu söylemişti. Demokrasi tohumları Irak'ta ne derece tuttu tartışılır; ama Irak topraklarına artık Monsanto markalı genetiği değiştirilmiş tohumlar ekiliyor, bu başarıldı.

Geçici Koalisyon Güçleri'nin başına geçirilen Paul Bremer III, 2004 yılında Irak'ta bir dizi yasayı yürürlüğe soktu. Yasaların asli görevi, Irak'ı serbest piyasa şartlarında (ve elbette Amerikan himayesinde) yeniden yapılandırmaktı. İlk olarak ülkenin sınırları kısıtlamasız bir şekilde ithalata açıldı. Her türlü denetim, tarife, gümrük kaldırıldı. Türkiyeli şirketlerin Irak pazarına hücumu da bu sayede gerçekleşti.

Bu esnada çimento, kağıt, hatta çamaşır makinesi üreten 200 adet devlete bağlı endüstri büyük bir hızla özelleştirildi. Gerekçe tanıdık: "Devletin verimsiz işletmelerini özel sektörün eline

vermek, Irak'ı istikrarlı bir piyasa ekonomisi haline getirmek". **Bremer Kanunları** ile özel şirketler Irak'a vergi vermekten muaf tutuldu. Amaç, güya yatırımı özendirmek.

En verimli araziler, doğal kaynaklar, kırk yıla varan kontratlarla şirketlere devredildi. Sonuç olarak, bir ülkenin bütün üretim kaynakları şirketlere peşkeş çekildi.

Türk gazeteleri ve şirketleri ise bu olanlardan gurur vesilesi çıkaracak kadar alçalabiliyorlardı. Star gazetesinde çıkmış bir haberin (reklam demek daha doğru herhalde) metni şöyle:

"Kuzey Irak'ta Türk mallarının kapış kapış gittiğini biliyorduk… ama Bağdat pazarını ele geçirdiğimize ilk kez şahit oluyoruz… "**Bizim Yağ**" [Ülker] marketlerin en gözde ürünü. Peki satılan mallardan sadece yağ mı bizim? Hayır… Şampuan bizim, beyaz eşya bizim, küçük ev aletleri bizim, kasetler bizim, gösterimdeki filmler bizim… İşte fethettiğimiz Bağdat Pazarı'ndan görüntüler…"

"Zenginleşen Türkiye"nin ihracatında 2010'la beraber Irak ilk 5'e giriyor. İşgal sonrası bu ülkeye ihracat büyük bir hızla artmış. Star gazetesinde belirtildiği gibi işgal altındaki bir ülkeyi "fethetme" arzusunda Türkiye hiç kimseden geri değil.

O sırada (ve bugün hâlâ) Irak'ta bombalar patlıyor. Medyada bize anlatılan hikaye, birtakım "dini-etnik gruplar"ın, sokak ortasında bomba patlatıp onlarca kişiyi öldürerek ülkeyi "teröre" sürüklediği idi. Irak'taki şiddet, bir grubun diğerine duyduğu intikam duygularıyla açıklanıyordu. Hüküm hazırdı: Demokrasi karşıtı geri kalmış unsurlar!

Anaarter medya her zamanki görevini ifa ederken asıl büyük ihaleler, işgalci devletler arasında pay edildi. Bunlardan önemli bir kalemi de tarım oluşturuyor.

IRAK'TA BİZİM YAĞ

William Engdahl'ın "Ölüm Tohumları: Genetik Biliminin Arkasındaki Karanlık Oyunlar" isimli kitabında Irak'taki yeni tarım rejimi hakkında önemli bilgiler veriliyor. Bunlardan en önemlisi Bremer Kanunları diye geçen 100 maddenin 81.'si. "**Patent, Endüstriyel Tasarım, Gizli Bilgi, Bileşik Devreler ve Bitki Çeşitleri Kanunu**" olarak geçiyor. Özetle yasanın öngördüğü durum şu: Tohumlar patentleniyor (bir şirketin ürünü haline geliyor), sadece

patentlenen tohumlar koruma altına alınıyor (Irak'ın yerli tohumları ticari anlamda dezavantajlı hale getiriliyor), bu tohumların tekrar tekrar ekilmesi yasaklanıyor ve çiftçilerden yıllık lisans parası alınıyor (Engdahl 2009).

İşgalin hemen ardından, Irak tarımını "ıslah etmek" için Cargill'in eski başkan yardımcısı ve Amerikan Tarım Bakanlığı yetkilisi Daniel Amstutz görevlendirildi. Irak Tarım Bakanlığı'nın ve USAID isimli dev Amerikan yardım (!) örgütünün yoğun teşvikiyle koca ülke bir genetik laboratuara dönüştürüldü, dönüştürülüyor. Bremer kanunlarının çıkmasından kısa bir süre sonra çiftçiye binlerce ton "yüksek kalite", sertifikalı (GDO'lu) buğday tohumu dağıtıldı (Engdahl 2009). Bilindiği gibi, bu da sık sık uygulanan bir yöntem. Piyasaya ucuz, hatta bedava mal sokulur; yerli üretim bitirilir; ülke belirli grupların ürünlerine bağımlı hale getirilir.

Çiftçilerin eğitilmesi de programa dahildi. Teksas Uluslararası Tarım Ofisi tarafından yürütülen bir proje ile Kuzey Irak'ta 500 hektarlık bir arazide, Iraklı çiftçilere yüksek verimli mercimek, buğday, arpa ve nohut türlerinin nasıl ekileceği gösteriliyordu. Temel düşünce, kuşkucu Irak çiftçilerini bu "mucize" tohumlarla daha fazla mahsul alacaklarına ikna edebilmekti. Söylenmeyen ise, açlıkla boğuşan bir ülkenin serbest piyasa ortamında gıda ürünlerini ihraç etmek zorunda kalacağı idi.

Bu yapılanlar milyonlarca insanın geleceğini ipotek altına alıyor. Çiftçi tohumunu kendi üretemez hale gelince tarım, birkaç şirketin kontrolüne geçmiş olur. Oysa gıda politikaları hiçbir şekilde şirketlerin insafına devredilemez. Bir coğrafyanın tarihi-kültürel birikimi, nesiller boyunca geliştirilmiş tohumları, bu şekilde yok edilemez.

Görünen o ki Amerika bu işgali, Ortadoğu coğrafyasını tümden dönüştürmek için gerçekleştirmiş. İşgal öncesi bombalanan yerler arasında Irak'ın ve bütün bölgenin çok değerli tohumlarının saklandığı tohum bankası da vardı. Bu çok önemli hazine yerle bir edildi. Amaç, çiftçiyi dünya pazarına üreten, Amerikan şirketlerine göbeğinden bağlı bir piyasa unsuruna çevirmek. Çiftçiler tohumunu-gübresini-ilacını DuPond, Monsanto, Dow gibi şirketlerden alsın, ürettiklerini de serbest piyasanın öngördüğü gibi satsın, mümkünse ihraç etsin. Sözün özü: İnsanlar kendi topraklarında köle olsun.

Sömürge tarihinde bu tarz üretim "**plantasyon**" olarak geçer; ama sonradan Amerika'da okumuş kalkınma uzmanları bunu "**ihracata dayalı büyüme**" olarak makyajlamayı başardılar. Kısaca sistemi şu: Bir coğrafyanın doğal kaynakları o toprakta yaşayanların elinden alınır. Yerli halk ya ucuz işgücüne dönüşür ya da göç etmek zorunda kalır. Yarın yokmuşçasına üretilen "çok kârlı" mallar dünya pazarına satılır. **Dağı, suyu, madeni, ağacı, insanı harap eden bu üretim sayesinde zenginlik yaratılır**. Bu zenginlik de çikolata, plastik masa örtüsü, füze, araba, futbolcu, iphone'a harcanır, buna "**büyüme**" adı verilir.

Sonuçta ortaya çıkan manzara şu: Irak "başarıyla" borçlandırıldı, borçlarının yeniden yapılandırılması karşılığında çeşitli sektörler itinayla şirketlere devredildi. Tarımı ve gelecek on yılları, şirketler tarafından esir alındı. Birtakım Türkiyeli şirketler de bundan nemalanmayı başaran leş kargası payesine erdi, afiyet olsun!

Konuyla ilgili daha fazla bilgi için: F. William Engdahl, Ölüm Tohumları: Genetik Biliminin Arkasındaki Karanlık Oyunlar, Bilim+Gönül Yayınları, 2009.

William Engdahl 12-15 Nisan tarihlerinde İstanbul'a gelecek. 14 Nisan Cumartesi öğleden sonra **Yeşilev'**de kendisiyle bir ufak toplantı olacak.

*Son olarak kafamdaki ufak bir şüpheyi paylaşmak istiyorum. Yukardaki Star Gazetesi haberini 6 ay önce internette bulmuş, kendi blogumda kullanmıştım. Şu an ne fotoğraf ne de haber internette yok; tamamen kaybolmuş, sanki hiç olmamış gibi. Bir blog yazısına fazla önem atfetmek de istemiyorum bir yandan; ama şirketler kendileri hakkındaki her türlü medyayı takip ediyor, bunu biliyoruz. Acaba aldıkları önlemler arasında bu tarz bazı haberleri silmek de mi var?

http://ozanoyunbozan.blogspot.com/

KOMŞUMUZ IRAK'IN TARIMSAL YAPISI

05 Nisan 2022- Cengiz Çakır- aydinlik

Irak Cumhuriyeti Türkiye'nin güney tarafında yer alan komşusudur. Yüz ölçümü 438.317 kilometre kare olup bunun 950 kilometre karesi'si su yüzeyleridir. Türkiye ile kara sınırı 367 kilometre olup, Basra Körfezi'nde sadece 58 kilometre sahili vardır. İran ve Türkiye sınırları dağlıktır. Irak'taki en yüksek yerin denizden yüksekliği 3611 metredir. Ortalama yükselti 312 metre olup çoğunlukla geniş ovalar vardır. İran sınırında sazlık ve bataklık alanlar bulunmaktadır. (The world factbook- iraq)

Arazi nevileri	Alanı (Bin ha)	Toplamdaki payı (%)
Ekilebilir arazi	5000	8,4
Çok yıllık ürünler	250	0,5
Çayır ve mera arazisi	4000	9,2
Toplam tarım arazisi	9250	18,1
Orman arazisi		1,9
Diğerleri (Çöl-bataklık- dağlık arazi)		80,0
Toplam		100,0

Irak'ın karasal alanının yarısından fazlası çöldür. Bitki örtüsü azaldığı için daimî çayır-mera arazisi erozyona uğramaktadır. Aşırı sömürme ve fena tarımsal uygulamalar nedeniyle ekilebilir araziler doğal verimliliğini kaybetmektedir. Kentleşme, sanayileşme ve ulaşım altyapısı için alternatif arazi kullanım şekilleri, yerleşik tarım arazilerinin kaybına yol açmaktadır (Jaradat, 2002, s.25).

Fırat nehri, Suriye'den sonra Irak topraklarına girmekte ve Şat-ül Arap'ta Dicle nehri ile birleşerek Basra Körfezi'ne dökülmektedir.

Nüfus, ülkenin kuzey, orta ve doğu kısımlarında ve Fırat ve Dicle nehirleri boyunca oluşmuş büyük kentlerde yoğunlaşmıştır. 2021 yılı itibariyle nüfus 39 650 145 kişi olarak tahmin edilmiştir. Nüfusun %57'si 24 yaş altındadır. 25-54 yaş arası kişiler nüfusun %36'sını oluşturmaktadır. 55 yaş ve üzerindekiler %7.5'tur. 2021 yılı tahmini olarak nüfus artış hızı %2.06'dır.

“Irak'ın nüfusu 1947'den 2001 yılına kadar %360 artarak 22.8 milyona ulaşmış olup bunun %25'i kırsal alandadır. Ortalama nüfus yoğunluğu kilometrekare başına 47 kişidir. Ancak batıdaki çöl bölgesinde kilometre kare başına 5 kişi düşerken ülkenin merkezindeki Babil ilinde 170 kişiye kadar yükselmektedir. Nüfus yoğunluğunun 2025 yılında 97'ye yükselmesi beklenmektedir.” (Jaradat, 2002, s.21).

Yapılan bu tahmin son derece isabetli olup halen nüfus yoğunluğu 90 kişi/kilometre kare'dir, önümüzdeki 3-4 yılda 100 kişiye yaklaşacaktır. Nüfusun çoğunluğunun genç olması, nüfus artışının uzunca bir süre devam edeceği anlamına gelmektedir.

Nüfusun %71.4'ü kentlerde yaşamakta olup, yıllık kentlileşme hızı %2.91'dir. Irak'ın başkenti Bağdat'ın nüfusu 7.5 milyondan fazla olup Musul 1.7 milyon Basra 1.4 milyondur. Kerkük ve Necef'in nüfusları da 1 milyona yakındır.

Ekonomi

“Irak petrol zengini olan, alt-orta gelirli bir ülkedir. Geçen son beş yılda ekonomik gelişme ortalama 7.1 olmuştur, Arap dünyasının bir bütün olarak ortalaması %4.5'tur. Ancak eğitim ve sağlıkla ilgili bazı göstergeler bakımından Arap ülkeleri ortalamasının altındadır. Ancak çatışma, yönetim zafiyeti ve petrol kaynağına aşırı bağımlılık Irak'ın toplumsal ve ekonomik kalkınmasını güçleştirmektedir. Kişi başına ortalama gelir, Arap dünyası ortalamasının üçte bir kadardır ve 2012 yılında Iraklıların %19.8'i resmi yoksulluk sınırının altında kalan yoksul olarak sınıflandırılmıştır” (Al-Haboby ve diğ. 2014 s.1).

Devlet gelirlerinin %85'i ve döviz gelirlerinin %80'i petrolden elde edilmektedir. Petrol arıtma, boru hatları ve ihracat altyapısı önemli ölçüde iyileştirilmelidir. 2020'de tahmini GSYİH 372.27 milyar dolardır. Kişi başına milli gelir 9300 dolar olup 2018'de 10300, 2019'da 10600 dolardı.

2017 yılı itibariyle GSYİH'nın %3.3'ü tarımdan, %51'i sanayiden ve %45.8'i hizmet kesiminden elde edilmiştir.

Başlıca tarım ürünleri buğday, arpa, hurma, domates, pirinç, mısır, üzüm, patates ve karpuzdur.

“1977'den başlayan on yılda, Irak tahıl bakımından kendine yeterliydi ve tarımsal dışalımlar toplam dışsatımların %22'sinden ibaretti. Ancak son on yıllarda Irak net gıda ihracatçısı olmaktan çıkıp net ithalatçıya dönüşmüştür. Bu dönüşüm nüfus artışı, yaşam standardının yükselmesi, artan sanayileşme, tarım çalışanlarının kent merkezlerine göç etmesi ve güneydeki akaçlaması (drenajı) kötü olan alanlarda toprak verimliliğinin azalması gibi çeşitli etmenlerden ileri gelmiştir.” (Jaradat 2002, s.8).

Tahıl Üretimi

2014'te 7 milyon ton olan toplam tahıl üretimi, 2015 yılında ekiliş alanında meydana gelen yarıya yakın azalma nedeniyle 3.47 milyon tona düşmüştür. 2016'da 4 milyon ton, 2017'de

3.73 milyon ton tahıl üretilmiştir. 2018 yılında 2,6 milyon tona gerilemiş, sonra ekiliş alanında meydana gelen artışa paralel olarak 2020 yılında 8.89 milyon tona yükselmiştir. Tahıl veriminde bir yükselme eğilimi vardır. Tahıl ekiliş alanı 1993 yılında zirve yapmış ve 4.5 milyon hektar olmuştur (FAOSTAT). Halkın temel besini olan tahıl üretimindeki bu şiddetli dalgalanmalar gıda güvenliği açısından tehlikelidir. Ortalama gelir yüksek gözükse bile, gelir dağılımındaki adaletsizlik halkın temel gıdalara erişimini güçleştiren bir etmendir.

Besin Üretim Değeri

Kişi başına besin üretim değeri fazla değişkenlik göstermektedir. 2004-2006 döneminde 12500 dolar olan kişi başına besin üretim değeri 2008-2010 döneminde 3300-3800 dolar seviyesine inmiştir. Daha sonra aşamalı olarak yükselmiş ve 2015'te sert bir düşüşle 7 bin dolara inmiştir. 2017 yılı itibariyle 15700 dolara çıkmıştır.

Besin Maddeleri Dışalımı

Besin maddeleri dışalım değerinin, dışsatıma oranı 2000-2002 yılları arasında %14 iken 2012'lerde %8'e düşmüştür. 2015-2017'de %15'e çıkmış 2017-2019'da %12'ye inmiştir.

Dünyanın önemli petrol üreticilerinden biri olan Irak, petrol sayesinde besin dışalımı yapmayı başarabilmektedir.

Yetersiz Beslenme

Irak'ta yetersiz beslenen insan sayısı 2007-2009 yıllarında nüfusun %24,9'una karşılık gelen 7,1 milyondan 2010-2012 yıllarında nüfusu %36,7'sine karşılık gelen 11,3 milyona yükselmiştir. 2018-2020 yıllarında nüfusun %37,5'ini oluşturan 14,7 milyon kişi yetersiz beslenmektedir.

(Devam Edecek)

A. A. Jaradat, Agriculture in Iraq: Resources, Potentials, Constraints, and Research Needs and Priorities, NCSC Research Lab, ARS-USDA 803 Iowa Avenue, Morris, MN 56267 Submitted to: Department of State – Middle East Working Group on Agriculture October 5-6, 2002 Washington, D. C., USA

Azhr Al-Haboby ve diğ. (2014), Agriculture for Development in Iraq?, IFPRI Development Strategy and Governance Division Discussion Paper 01349, May 2014 .

https://www.cia.gov/the-world-factbook/

https://www.fao.org/faostat/en/#country/103

KOMŞUMUZ IRAK'IN TARIMSAL YAPISI (II)

12 Nisan 2022- Cengiz Çakır- aydinlik

Bereketli Hilal

Son arkeolojik bulgular, tarıma başlama ve yerleşik düzene geçişi bilinenden çok daha önceki tarihlere çekiyor. Göbeklitepe'de açığa çıkarılan görkemli tapınak, günümüzden 12 bin yıl öncesine tarihleniyor. Mezopotamya, uygarlığın, yazının ve tarihin başladığı yer. Her ikisinin de kaynağı ülkemizde olan Dicle ve Fırat ırmaklarının suladığı verimli ovalar güneyde Suriye ve Irak'a uzanıyor. İran'la sınır oluşturan Zağros dağları eteklerinden kıvrılarak yarımay şeklini alan bu bölgeye tarihçiler, Bereketli Hilal adını vermiştir. Günümüzde büyük kısmı çöle ve bataklığa dönüşmüş bu alanın medeniyete beşiklik ettiğine inanmak zordur.

Ekmek Teknesi

Bir zamanlar Ortadoğu'nun ekmek teknesi olan Irak'ta tarım kesimi, 1980'den beri çöküştedir ve başarısızdır. Dünya Bankası'na göre 1988-2003 döneminde tarımsal üretim ortalama olarak yılda %1,1 gerilemiş ve kişi başına tarımsal üretim yılda 3,9 azalmıştır. FAO'ya göre 2002 ile 2007 arasında ortalama buğday verimi %11 azalmış, aynı dönemde arpa verimi ise %21 azalmıştır. Buğday ve arpa, Irak'ın başlıca ürünleri olup, sırasıyla %31,4 ve %15,7'lik payla bu iki ürün neredeyse toplam tahıl ekiliş alanın yarısına yakın alan kaplar.

Tarımın Payı

Irak'ta tarımın Gayrisafi Yurtiçi Hasıla (GSYİH)'daki payı %10, işgücündeki payı %63, ihracattaki payı %0,1(binde bir) ve ithalattaki payı %14'tür. İşlenmiş gıdalarla birlikte ithalattaki pay %27,3'e çıkmakta ve toplam ithalatın üçte biri kadar olmaktadır.

Irak'ta devlet gelirlerinin %85'i ve döviz gelirlerinin %80'i petrolden elde edilmektedir. Petrole aşırı bağımlılık önemli güçlük yaratıyor. Emperyalist güçlerin iştahını kabartan petrol kaynakları, savaşlara, işgale ve iç çatışmalara yol açmaktadır.

Kardeş Kavgası

22 Eylül 1980'de başlayan ve 8 yıl süren İran-Irak Savaşı, bir milyondan fazla insanın ölümüne ve petrol tesisleri başta olmak üzere her iki ülkede altyapının yıkımına neden olmuştur. Tarımsal üretimde de büyük kayıplar ve aksama olmuştur.

O dönemde görevli olduğum Ege Üniversite'sinde İranlı ve Iraklı öğrencilerimiz vardı. Iraklı bir lisansüstü öğrencim, İran savaş pilotunun hedefi olan köprü üzerindeki insan kalabalığını görerek bombayı atmadan geçip gittiğini söylemişti.

İşgal Hamleleri

Daha sonra saçma sapan gerekçelerle Irak iki defa emperyalist işgale uğramıştır. Çamaşır suyu bile yapamayan ülkede yıllarca kimyasal silah arandı ama bulunamadı. Başta Bağdat ve Basra olmak üzere güzelim tarihi kentler bombalarla ören yerine çevrildi. Yıllar sonra "CIA

bizi kandırdı" dediler. Bir milyondan fazla insanın ölümüne korkunç acı ve yıkımlara neden olan insanlık suçu işleyen "kandırıcılar" hangi cezayı aldılar? Kaçı elektrikli sandalyede kaçı idam mangası önünde can verdi? Utanmadan insanlığın gözünün içine bakarak yalan söyleyip, her türlü zorbalıkla ülkelerin kaynaklarına el koyanlar hala iş başında. Irak halkı bir nimet olarak görmesi gereken petrole "kara lanet" diyecek kadar acı çekmiş bulunmaktadır.

Verim Düzeyi

Irak'taki bitkisel ürün verimleri her türlü uluslararası karşılaştırmaya göre düşüktür. Uzayan savaşlar, iç kargaşa, yolsuzluk, kuraklık ve girdi tedarik eden altyapının eskimesi, araştırma yayın hizmetlerinin aksaması etkili olmuştur. 2007/2008 ve 2011 gıda krizleri özellikle Arap ülkelerinde tarımsal kalkınmayı tekrar ulusal stratejik düşüncelerin merkezine oturtmuştur.

Mevcut arazi ve su kısıtlamaları nedeniyle tarımsal gelişme ancak verim artışıyla sağlanabilir.

21. yüzyılın başından beri görülen verim artışı tohuma destek verilmesi ve ıslah edilmiş tohumların kullanılmasından kaynaklanmaktadır. Buna karşın Türkiye ve Suriye ile karşılaştırıldığında buğday ve arpa verimleri düşük olduğu görülmektedir.

İşgücüne Katılım

Irak'ta yetişkinlerin sadece %42'si işgücüne katılıyor. Cinsiyet eşitsizliği Irak'ın kalkınmasında engel olarak görülmektedir. Erkeklerin %75'i işgücüne katılırken, kadınların sadece %15' işgücüne katılmaktadır. Kadınların %10,9'u ücretli işte çalışıyor.

Nüfusun %57'si 24 yaşın altındaki genç nüfustur. Nüfus artış hızı yüksektir, doğum oranları azalsa bile nüfus artışı uzunca bir süre devam edecektir. Halen ki 40 milyonluk nüfusa gerekli iş imkanlarını yaratamayan Irak'ta işlendirme (istihdam) önemli bir sorun olmaya devam edecektir.

Küresel olarak tarımsal gelişmenin özellikle kırsal yoksullar arasında yoksunluğu azalttığı ve iş imkânı yarattığı kanıtlanmıştır. Tarım kesiminde diğer kesimlere göre daha az yatırım yapılarak daha fazla iş imkânı yaratılabilir. Tarımsal faaliyetler emek yoğun çalışmaya uygundur. Fazla bilgi ve beceri gerekmeden sağlıklı olan sıradan insanlar tarafından yapılabilecek işlerdir.

Gelir Dağılımı

Petrol kaynaklarına sahip olmak çok önemlidir. Bu kaynaktan sağlanacak gelirler akılcı kullanıldığında ekonomik kalkınmanın mali kaynaklarını sağlamak mümkündür. Ancak sıradan insanların petrol kuyuları ve petrol arıtım tesisleri olmadığına göre gelirden doğrudan yararlanma şansları yoktur. Kaynaklara el koyan emperyalist güçleri defetmek ve her türlü yolsuzluğa son verip imkânları, halkın çoğunluğuna faydalı olacak şekilde değerlendirmek şarttır.

Harcamalar

Kırsal kesimdeki aileler gelirlerinin üçte birini tarım ürünleri ve işlenmiş gıda ürünlerine harcamaktadır. Kentsel aileler ise gelirlerinin %20'sini bu amaçla kullanmaktadır.

Kırsal ve kentsel alanlarda en yoksul ailelerin kişi başına düşen geliri en varsıl ailelerin üçte biri kadardır. Tarım ürünleri fiyatlarındaki düşme tüketici ailelere yararlı olurken, tarım üreticilerinin canını yakabilir.

Sonuç:

Irak topraklarının yarıdan fazlası çöldür. Akaçlama (drenaj) yetersizliği ve bilinçsiz şekilde aşırı sulama arazilerin çoraklaşmasına neden olmuştur. Bataklıklar kurutularak arazi kazanılmaya çalışılmıştır. Ormanın fiilen olmadığı, arazinin %80'inin tarıma elverişli olmadığı bir coğrafyada eldeki kaynakları korumak ve geliştirme zorunluluğu vardır. Damla ve yağmurlama sulama şarttır. Bu işler ciddi bir yatırım gerektirir. Bitki ve hayvan ıslahına önem verilmeli, birim alana verimi artırma çareleri aranmalıdır. Genç nüfusu tarım kesiminde tutacak politikalar izlenmelidir. Irak bunu yapabilecek ekonomik ve beşeri kaynaklara sahiptir.

Biz de komşularımızdan ibret almalıyız. Her konuda onlarla iş birliği yapmalı ve yardımcı olmalıyız. Unutmayalım, "komşu, komşunun külüne muhtaçtır".

Kaynak: Azhr Al-Haboby ve diğ. (2014), Agriculture for Development in Iraq?, IFPRI Development Strategy and Governance Division Discussion Paper 01349, May 2014 .

SAVAŞA RAĞMEN AYAKTA DURAN SURİYE'NİN TOHUM BANKASI: ICARDA

24 Nisan 2017 -Görkem Gömeç-www.yesilist.com/

4 yıldan uzun bir süredir, Suriye'nin Tal Hadya kasabasında bulunan Uluslararası Kurak Alanlarda Tarımsal Araştırma Merkezi (ICARDA) terör örgütü olarak kabul edilen El-Nusra Cephesi ve Ahrar uş-Şam'ın işgali altında. ICARDA 15 uluslararası araştırma merkezinden birisi, merkez içerisinde 150 binden fazla tohum örneği bulunduruyor.

Savaşa rağmen ICARDA'dan gelen haberler iyi. Gene de, Suriye savaşı ilk defa bir tohumun Svalbard'da bulunan uluslararası tohum bankasından geri çağrılmasına neden olmuş. Çağrılan tohumların yedekleri garanti için ülke dışında bulunan bankalara gönderilmiş.

Bu durum aslında oldukça garip. Tarihi eserlerin yok edilmesine, Suriyeli insanların geri dönüşü olmayan kayıpları olması rağmen Tal Hadya'da terör örgütleri tarafından kontrol edilen bir bölgede tohum bankası hala tohumları kontrol altında tutuyor. Peki bunun sebebi ne?

Cevap aslında 21. yüzyıldaki çatışmaların yapısını gözler önüne seriyor. ICARDA'da tohum örnekleri sürekli -20 derecede tutulmak zorunda ve burada hataya yer yok. O yüzden bankanın dizel ile çalışan jeneratörleri dışarıda bir elektrik kesintisi olsa da binanın enerjisini sağlayacak şekilde tasarlanmış.

İç savaş yüzünden oluşan elektrik kesintileri ise ICARDA'nın jeneratörlerinin işgalci güçler tarafından bilgisayarlarını ve mobil telefonlarını şarj ettikleri bir yer olarak kabul etmesine yol açmış.

Yabancı çalışanların ülke dışına çıkması istense de, yeniden yerleşme imkanı olmayan ve gönüllü Suriyeliler tohum bankasında çalışmaya devam ediyor. Bu kadro kendi hayatlarını tehlikeye atarak, Bereketli Hilal'e özel yani sadece Suriye, Lübnan, Ürdün ve İran'ı da içine alan tarım bölgesinde bulunan 16 bin adet yabani tahıl tohumun kurtarılmasını sağlamış.

ICARDA'da çalışanların bu özverisi bölgede daha önce yaşananlardan dolayı oldukça önemli. 2002'de Afganistan'ın Kabul kentinde bulunan bir tohum bankası yerel tohum örnekleri ile beraber yerle bir edilmiş. Irak savaşı da aynı şekilde Ebu Gureyb'de bulunan bir tohum bankasını yok etmiş.

Özellikle Ebu Gureyb'in kaybı ve Irak'ın yeniden inşası ABD bazlı endüstriyel tarım şirketlerinin etkisini artırıp, yerel halkın ve ekonominin yeniden canlanmasını engellemiş. Bir ülkede yaşanan savaş durumu, aynı zamanda tarımsal sürdürülebilirliğinde yok olmasına neden oluyor. Çiftçiler hayatını kurtarsa da, nesiller boyu korunmuş olan topraklar ve yerel tohumlar yok olabiliyor.

ICARDA'nın hikayesi her ne kadar kahramanca olsa da, işgal altında bulunması bu gibi kurumların doğal veya insan eli yaratılmış felaketlerin ötesinde bir korunmaya ihtiyacı olduğunu gösteriyor. Burada da Kuzey Kutbu'nda bulunan Svalbard devreye giriyor. Doğal bir soğuk hava deposu olan bölge, aynı zamanda imara kapalı ve çatışmalardan uzak bir alan olduğundan en güvenilir alan olarak kabul ediliyor.

ICARDA gibi tohum banklarının hikayelerine hayranlık duyabiliriz, tohumları kültürel mirasın ve eski çağların birer hediyesi olarak kabul edebiliriz ama hiç bir zaman bu hikayelerin kahramanları olan çiftçilerin gerçeklerini göz ardı etmemeliyiz. Onlar hâlâ güvenli bir hayattan uzakta yaşıyorlar.

Tarımsal gelişimin geçmişini koruyarak, tohum bankaları çiftçiler için güvenli bir geleceğe imkan sağlıyor. Buna rağmen gelecek tohum bankalarının elinde değil. Hükümetler, uluslararası kuruluşlar ve sivil toplum örgütleri ile beraber şirketler de tarımın geleceğine asıl karar veren kuruluşlar, ve bu kuruluşlar tohum bankalarının geleceğini de elinde tutuyor.

Kaynak: AEON

GIDA FELSEFEMİZ

Prof.Dr. Orhan Çeker-Şubat 2012-vuslatdergisi

Helal Gıda Anlayışımız

Allah Teâlâ, insan vücudunu yaratmış ve yarattığı bu vücuda uygun bir takım yönetmelikler ve kanunlar ortaya koymuştur. Bu yönetmeliğe **insan makinesini kullanma kılavuzu** diyebiliriz. Teşbihte hata olmasın ama sanki bir makine üretilmiş, bu makinenin yanına **kullanım kılavuzu** gibi bir **broşür** eklenmiştir. Biz o makineyi o kullanım kılavuzuna/broşüre göre kullanırsak o makine hem uzun ömürlü olur hem de kendisinden beklenen fayda en yüksek seviyede elde edilmiş olur. İşte insan makinesini, kendisini yaratan Allah'ın ona gönderdiği ilke ve esaslara göre kullanacak olursak o zaman bu vücut rantabl bir şekilde fayda sağlar ve uzun ömürlü olur.

Cenab-ı Hakk bu vücudu helal gıdaya ayarlı yaratmıştır. Dolayısıyla insan vücudu helal ile beslendiği zaman o yönergeye uygun beslenmiş olur. Yani helal gıda ile beslenen vücut kendisinden beklenen menfaati en üst seviyede vereceği gibi öte yandan uzun ömürlü de olmuş olacaktır. Teşbihte yine hata olmasın mesela benzinli motora biz fuel-oil koyacak olursak ne olur diye düşünelim. Belli ki o motor çalışmayacaktır. Zorlayacak olursak bozulacaktır. **İşte insan vücudu da helale ayarlı olarak yaratıldığı için bu vücuda haram verecek olursak ya o çalışmayacaktır yâda kendisinden beklenen ömrü daha doldurmadan insanı yarı yolda bırakacaktır**. Dolayısıyla insan vücudunun, kendisini yaratan Allah'ın ortaya koyduğu broşüre göre beslenmesi ve ona göre kendisine gıda verilmesi gerekir. Helal gıdanın bu yönden önemi çok büyüktür.

Yine aynı teşbihe dönecek olursak; nasıl ki üretilen makinenin bir ayarı varsa, makine o ayara göre çalışıyorsa; insana da Cenab-ı Hakk bir ayar koymuştur. Bu ayara biz akl-ı selim diyebiliriz. İşte bu ayarı bozulmamış insanların tercihi doğru olmaktadır. O tercihe itibar etmek gerekir. Fakat ayar bozulmuş ise bu insanın tercihleri de sürekli bozuk olur. Bunu şöyle bir örnekle destekleyelim:

Peygamberimiz (s.a.s.) Miraç'ta iken kendisine süt ve şarap ikram edilmişti. Peygamberimiz (s.a.s.) sütü tercih ettiğinde Cebrail (s.a.s.) "Fıtratı (yaratılışa uygun olanı) **tercih ettin",** demiştir. Şimdi biz bu olayı zamanımıza uygulayalım: İnsanlara mesela cola ve süt ikram ettiğimizi düşünelim. İnsanımız sütü mü tercih eder yoksa colayı mı? Kime sorarsak soralım 'colayı tercih eder' cevabını alırız. Öyle ise zamanımız insanının, farkında olmadan fıtrat ayarı bozulmuştur demektir. Bu ayarı bozan şey şüphesiz ki zamanımızdaki yaşantı biçimi ve o insanın aldığı gıdalardır. Gıdalar insan vücuduna gire gire onun fıtrat/orijinal yaratılış ayarını bozmuştur. Tabii ki vücut makinesine uygun olmayan gıdaları kastediyoruz**. Kısacası uygun olmayan gıdaları, haram ve zararlı olan gıdaları insan vücudu içine ala ala Cenab-ı Hakk'ın taa doğuştan koyduğu ayarı bu gıdalar bozmuştur. Dolayısıyla insanımızın tercihi tamamen bozuk gıda tercihi haline gelmiştir. Bu yüzden şunu söyleyebiliriz. İnsandaki bu ayarı tekrar standart hale getirebilmemiz yani yaratılışındaki doğru ayarı tekrar bulabilmemiz için tüketilen gıdaların yeniden gözden geçirilmesi gerekir.** Nasıl ki ölçü-tartı aletlerine belli sürelerle resmen ayar veriliyor ve bozuk olanları düzeltiliyor, standart bir ayar veriliyorsa insan vücuduna da zaman zaman Allah Teala'nın ilkeleri doğrultusunda ayar çekmek gerekir. İşte insan vücuduna çekilecek ayarın en önemli yollarından bir tanesi gıdalardan geçer. İnsana helal gıda vere vere bu bozuk ayarı düzeltme imkânımız vardır diye düşünüyoruz. **Kısacası helal gıda insana tekrar insanlık şahsiyetini kazandırma unsurudur** diyebiliriz.

Gıda Probleminin Ortaya Çıkış Sebebi

Yeryüzünde 6.5 milyar civarında insan yaşamaktadır. Doğal olarak yetişen ve üretilen gıdaların ancak 1.5- 2 milyar insana yeteceği söylenmektedir. Geride kalan 4.5- 5 milyar insanı nasıl doyuracağız, düşüncesi gıda probleminin ortaya çıkmasına sebep olmuştur. Çünkü insanlar, bu kadar büyük kitle insanı doyurmak için ister istemez sanayi ürünü gıda üretimine başvurmuşlar. Bu üretim şekli, aslında gıda olmayan pek çok maddeyi gıdada kullanmayı beraberinde getirmiştir. Gıdaların bol üretilmesi, uzun zaman saklanabilmesi, aromatik özellikler taşıması gerektiği, estetik ve çekici görünür olması, renklendirme işi… sanayi mamulü gıdalarda göz önünde bulundurulmuştur. Öyle olunca da binlerce katkı maddesi, yem olamayacak pek çok şeyin yem olarak kullanılması, fennî müdahalelerle gıdaların asıllarının bozulması, genetik yapılarla oynanması… problemleri ortaya çıkmıştır. Bu gıda maddelerini tüketenlerde ise olmadık biyolojik ve psikolojik bozukluklar ortaya çıkmış olup insanlık toplumsal belalara maruz kalmıştır. Çok tüketim çok üretimi, çok üretim çok hammaddeyi, çok hammadde çevre bozukluğunu doğurmuştur. Çevre bozukluğu ise zamanımızın en ciddi evrensel belaları arasındadır.

Batı dünyasının esas aldığı kişisel menfaat anlayışı, başkasının hakkının düşünülmemesi, 'ne var ne yok her şey benim için' düşüncesi dünyamızı fesada boğmuştur. Bu anlayış **beyaz adamın** ürettiğini diğerleri tüketsin diye **modernizm** adında bir hayat tarzı icad etti ve diğer insanları bu şekilde yaşamaya psikolojikmen mecbur bıraktı. **'Sürekli tüket'** şeklinde özetleyeceğimiz bu anlayış, insanı **doyumsuz** hale getirdi. Doyumsuz hale gelen bu insanı doyurmak gıda problemini de ortaya çıkardı.

Biz müslümanlar, **dünyanın şahitleri** (Bakara:143; Al-i İmran:110; Hac:78) olarak Rabbimizin emrettiği esas ve fıtrî anlayışı insanlara yeniden tebliğ etmek durumundayız. **'Sürekli tüket'** veya **'Üretilmiş olanı mutlaka tüket, bitir' anlayışı** yerine '**İhtiyacın kadar tüket'** veya '**Tüketmen gereken kadar tüket'** anlayışını tavsiye etmeli ve bu anlayışı mutlaka hâkim kılmalıyız. Bunu başardığımız an göreceğiz ki çevre kurtulmuş, insanlık doyumsuzluk uğruna ömrünü feda etmez hale gelmiş, evrensel belaların sözü edilmez olmuş, çağdaş kimi hastalıklar tarih olmuştur. Biz her şeyden önce insanı şeytana kardeş yapan **israfı** iyi tanıyıp ona karşı evrensel savaş açmamız gerekiyor. Evrensel mücadelenin sebebi tüm dünya insanları olarak **aynı gemide yaşıyor** olmamızdır. Geminin öbür ucundaki bir delik/fesad beri uçtakini aynı oranda ilgilendirmektedir. Ez cümle Amazon ormanları yok ediliyorsa 'bana ne' deme hakkına sahip değilsin. Müdahale etmen yani gemiyi deldirmemen gerekir.

Bu evrensel ve ulvi anlayışla gıda problemimizin de önemli ölçüde ortadan kalkacağını iddia ediyoruz. Öyleyse ortaya çıkış felsefemiz **'Çevre düşmanı israfa karşı topyekün savaş'**, **'Üretileni tüket dayatmasına son'**, **'İhtiyacın kadar tüket'**, **'İhtiyacından fazlasını tüketme hakkın yok'**, **'İhtiyacından fazlası başkasının hakkıdır'**, gibi cümlelerle ifade edebileceğimiz anlayıştır.

Doyma Nedir, Ne Olmalıdır?

Yukarıda arzettiğimiz özet felsefeden hareketle **doyma**'nın ne olduğunu belirlememiz gerekmektedir. Tüketim ekonomisine göre doyma '**Canın ne kadar ve ne istiyorsa ye**' olarak anlaşılır. Bu çok yanlış bir tanım/anlayıştır. İnsana, yeme konusunda sınır koymazsan bu insanoğlu doymaz. Geçmişte yedikçe yiyen, yedikçe kusup tekrar yiyen insanlar gelmiştir. Doyuma insan sınır çekmezse insan doymaz olur. İnsan 'yeter' demeyi zor beceren bir şekilde yaratılmıştır. Nefsin emrindeki insan (nefs-i emmare), doymayı unutmaya aday insandır. **Obezite** bunun en güzel ifadesidir. İnsan biyolojik ihtiyacını giderdikten sonra **'yeter'** demeyi öğrenmelidir.

Gün içerisinde neler tükettiğimizi gece muhasebe edelim ve şunu samimiyetle soralım: Bu tükettiklerimin yüzde kaçı gerçekten/biyolojik ihtiyaçtır, ne kadarını psikolojik saikle tükettim? Samimi olarak verilecek cevapta şu sonucun çıkması uçuk bir cevap olmaz: Yüzde sekseni psikolojik ihtiyaç olarak, geri kalanı biyolojik ihtiyaç olarak tüketilir.

Batı dünyası, insan için günlük belli bir kaloriyi biyolojik ihtiyaç olarak belirlemiştir. Biz insanlar yeniden ve yeni/aslî bir anlayışla bu kalori mikdarını dahi hesaba çekmemiz gerekir. Verilen kalori rakamının çok daha aşağıya ineceği kanaatindeyiz. **Oruç** diye bir ibadeti tanıyan bizler o verilen kalori mikdarının fazla olabileceğini hemen fark ederiz.

Buna göre bizim gıda felsefemizde **psikolojik açlık** ve **psikolojik doyma** diye bir terim olmamalıdır. Bunun yerine yeniden gözden geçirilmiş **biyolojik açlık** ve **biyolojik doyma** gündemde olmalı ve insanlığa şunu haykırmalıyız: Biyolojik olarak açlığınızı giderip 'doyduk'tan sonra bununla yetinerek '**artık yeter'** deyin. Daha fazla yediğiniz zaman bilin ki mesela Somali'den birilerinin hakkını yiyiyorsunuz. Dünyayı ve dünyadaki gıdaları sadece kendi dar çevreniz olarak değil, ortak bir havuz, aynı geminin ortak mutfağı gibi düşünürseniz mesele daha çabuk anlaşılacaktır.

Psikolojik doyuma ulaşmak için canının her çektiğini yiyen insan en başta kilo problemi ile başı derde girer. Bunun devamında tıbben listelenebilecek bir sürü hastalık sıraya girer. Ve nihayet obezite ve doyma'yı unutmuş, onu farkedemeyen obez insanlar.

Ne tuhaftır ki insan önce yedikçe yiyiyor, epey masraf yaparak nihayetinde kilolar alıyor. Bundan sonra ikinci bir masrafla kilo vermeye çabalıyor. Hâlbuki başta kilo alacak masraf yapmasaydı, kilo vermeye de masraf yapmayacaktı. Dünya üzerinde açlık çeken insanlar, dünyada yeterli gıda olmadığından değil, gıda adil dağıtılmadığından aç kalmaktadır. Dünya üzerinde **adil bir gıda dağıtım düzeni** ile insanların açlık çekmemeleri, herkesin beslenebilmesi gayet mümkündür.

Kaliteli Beslenme

Biz toplum olarak kaliteli beslenme konusunda da çarpık bir anlayışa sahibiz. Pahalı beslenmeyi kaliteli beslenme sanıyoruz. Hâlbuki pahalı bir beslenme pekâlâ kalitesiz bir beslenme, ucuz bir beslenme de kaliteli bir beslenme olabilir. Kaliteli beslenme, fiyatı ile değil, yediklerimizin fıtrîliği ve besleyici değeri olması ile tesbit edilmelidir**.** İnsanımıza kaliteli beslenmenin ne olduğunu öğretmemiz gerekir.

Fıtrata aykırı gıdalar sebebiyle insanımızın fıtratı bozuk olunca insan kaliteli beslenmeyi de fark edemiyor, seçemiyor. Cenab-ı Hakk hayvanları yaratırken de o hayvana bir ayar koymuştur. Mesela sığıra, uğraşsanız da kendisine zarar verecek bir otu yediremezsiniz. Cenab-ı Hakk ona bir ayar koymuştur, onunla fıtrî olanı seçmektedir. Biz insanların ancak laboratuvarla seçebildiği şeyi, hayvan kendisi seçebiliyor. Nasıl ki hayvanda gıdalar konusunda bir ayar varsa insanda da o ayar var. İşte o ayarın devam ettirilmesi ve böylece insanın doğru bir seçim yapması temin edilmelidir. Yani kaliteli beslenme konusunda insanımız doğru seçim yapamamaktadır. Örnek vereyim: **İnsanımız pahalı beslendiği zaman kaliteli beslendim sanıyor**. Biz öğrencilerimizi gözlemlediğimiz zaman bazen bakıyoruz bir eline cola almıştır, diğer eline 4 bisküvi…bununla doymaya çalışıyor. Hâlbuki bunun yerine yarım ekmeğin içerisine bir yumurta koyup yese maliyeti diğerinden çok daha düşük olacağı gibi daha kaliteli beslenmiş de olacaktır. Bakın bu örnekte açıkça görüldüğü gibi pahalı beslenen, aslında beslenememiştir. Ekmek / yumurta şeklindeki beslenme türü ise doğal ve sağlam gıda ile hem ucuza hem de kaliteli beslenme şekli oluyor. Kaliteli beslenme konusunda insanımızın şuurlandırılması gerekiyor. **İnsanımız kendisine yazık ediyor ve kendisine verilen vücut emanetini hor kullanıyor.** İnsana Cenab-ı Hakk iki tane böbrek vermiş. Böbrek

hastası olan insan bunun kıymetini anlıyor. Bir insan kaç milyara böbrek alıyor, üstelik aldığı bu böbrek bu insanı kaç yıl götürecek. Takma böbreğin, kendi böbreğinin yerini tutması mümkün değil. Peki, sen milyarlarla ölçülemeyecek organları nasıl hoyratça kullanırsın? Bu konularda insanımızın kaliteli beslenmenin ne olduğu konusunda bilgilendirilmesi en önemli şartlardandır.

İnsan makinesine doğru/fıtrî gıdalar vererek onun verimli çalışması ve uzun ömürlü olması temin edilmelidir. Unutmayalım bu makine bize emanettir. Bu emanet bize bir defa verildi, bir daha verilmeyecektir. Onu nasıl kullandığımızdan mutlaka hesaba çekileceğiz. Emanete hıyanet etmek insanlık dışı bir tavırdır. Bu makineye gıda olarak neyi verdiğimizi çok iyi bilmek zorundayız. İnsanlara şahit olması gereken bizlerin, bu konuda da hayrı murad eden ve insanlara hayrı tavsiye eden kişiler olmamız görevimizdir.

* Selçuk Üniversitesi İlahiyat Fakültesi İslam Hukuku Öğretim Üyesi

GDO: GAYRİ MEŞRU BİR KIYAMET

Kemal Özer- Şubat 2012-vuslatdergisi

Yeryüzündeki bütün canlıların bir yaratılış biçimi ve amacı var. Birileri bundan çok rahatsız ve değiştirmek istiyor. Ancak bunu yapmak istediğini açık açık söylemek yerine; bilim ve bilim çevreleri, siyasetçiler, medya gibi tüm vasıtaları, amacı için araç olarak kullanıyor.

Şeytan ilk telkinini, tek yasaktan yemesi için Hz Âdem'e yapmıştı. Aynı telkin ve vaadini, o gün bugündür sürdürüyor. İlk insanın düştüğü hata, ne yazık ki bugünün insanı için vakayı adiyeden.

'Fransız Devrimi' ile yeni bir boyut kazanan küresel derin devlet kurulu düzeninin devamı için, genetik bilimi ve biyoteknolojiyi benzersiz bir silaha dönüştürdü. Bu silahı kullanarak; bitkilerin, hayvanların ve insanların fıtratlarıyla oynuyor. Yaşamı kontrolü altına almaya çalışıyor.

Yaşamı kontrol etmenin en kolay yolu da, gıdanın silaha dönüştürülmesinden geçiyor. Bu amaçla 1900'lü yıların başında başlattığı süreçte çok ciddi bir mesafe almış durumda. İlk olarak, insanlığın ortak mülkü olan tohumun mülkiyetini değiştirdi. Bunun için tohumların genetiğiyle oynamak gerekiyordu ve onlar da onu yaptılar. 1920'li yıllarda mısırdan başlayarak; ayçiçeği, domates, biber, patlıcan, salatalık, kavun, karpuz, kabak, ıspanak, lahana, bamya şeklinde devam edip giden binlerce bitkinin genlerine ekleme ve çıkarma yaparak, 'hibrit' adını verdikleri yöntemle tohumların tescilini almaya başladılar.

Çok iyi biliyorlardı ki; tohuma sahip olan, yaşama sahip olur. Yaşama sahip olansa, dünyaya! Nisa Suresi 119'da şeytanın: "Onlara emredeceğim, onlar da Allah'ın yarattığını değiştirecekler" şeklindeki beyanı; bugün hem insan ve hayvanların tohumu/spermi, hem de bitkilerin tohumlarının genetik yapısının değiştirilmesi şeklinde tecelli etmekte. Bugün insan sperminin önemli bir bölümü bile, Amerika'da bir şirket tarafından tescil edilmiştir.

Ne insanlar, ne hayvanlar, ne de bitkiler tarihin hiçbir döneminde bu denli bir zulme maruz kalmamıştır. Yani tüm canlılar, geri dönülmez bir tehlike başka bir deyişle, gayri meşru bir kıyamet macerasıyla karşı karşıya. Son günlerde daha yoğun tartışılan GDO, yani genetiği değiştirilmiş organizmalar, fıtratın değiştirilmesi ve yaşamın birkaç şirketin patentine geçirilmesi veya devrinden öte bir anlam taşımaz.

1920'lerde başlayan genetik müdahaleler; birincil evreden sonra, bitkinin üreme genlerinin çıkarılarak kısırlaştırılması şeklinde devam etti. 1980'lere gelindiğinde, artık bir canlıya başka bir canlıdan alınan genlerin aktarımı gerçekleşti ki, bu macera artık bambaşka bir boyuta

taşınıyordu. Bugün dünyada ve Türkiye'de tartışılan şey; daha çok ikincil aşama, yani bir insan, bitki, hayvan veya bakteriden alınan genin diğer bir canlıya aktarılması. Yaygın olarak bilinen adıyla: GDO

Türkiye halkının, GDO'nun ne olup olmadığını bilmesi oldukça önemli. Ancak asıl önemli olan halktan ziyade, halk üzerinde tesir eden siyasetçiler, ilim adamları, cemaat liderleri ve diğer toplumsal önderlerin konuyu ne kadar bildiği. Bugün özellikle müslüman çevrelerde, konunun önemli ölçüde önemsenmediğini söylemek gerek. İlahiyat çevrelerinde ise, konunun 'zaruret hali' gibi bir mazerete indirgenmesi, -en azından bizim için- kahredici bir durum.

Dünyanın -asıl- gerçeklerinden habersiz bir şekilde, "dünya kaynaklarının, 7 milyara ulaşmış insanı besleyemeyeceği" şeklindeki batılı zihnin söylemini benimseyip tekrarlamak, Allah-ü Teâlâ'nın İsra Suresi 31. Ayet-i Kerimesi'ndeki, "rızık veren" vasfına güvensizlik değil de, nedir? Mevdudi merhumun ifadesiyle, 'geçmişte yoksulluk korkusu, çocukların öldürülmesine ve düşürülmesine sebep olurken, bugün hamileliğin engellenmesi' yahut da yaratılmışların beslenemeyeceği şeklindeki sakat tez, ne yazık ki müslüman çevrelerce de dile getiriliyor artık…

Zaman zaman bu 'seçkin' kitle yerine, gençlerin daha bilinçli ve sağduyulu yaklaşımı ümit verici olsa da; kitleleri sürükleyen başta siyasetçiler olmak üzere, birçok toplumsal önderin özensizliği, ilgisizliği ve dolayısıyla bilgisizliği, yaşadığımız soruna daha geniş kitlelerce tepki verilmesini engellemekte. Siyasi, ekonomik veya dinî sorunlara yönelik karar veya fetva vericilerin kanaatlerini izhar ederken; seçtikleri muhatabın birikimi, vicdanı, imanı ve adil olup olmamasına bakmak yerine, isminin başına eklenmiş uzantıları önemsemesi, sonucu ciddi anlamda etkilemektedir. Feraset; muhatabın gizlenen kişiliğini ve çıkar ilişkilerini anlama ve kararlarını buna göre vermenin kavramsallaşmış hâli değildir de, nedir?

GDO; en basit anlatımla bir canlının genlerine dışarıdan yapılan müdahaledir. Asıl amaç ise, daha öncede ifade edildiği gibi, tohumun mülkiyetini yani yaşamın mülkiyetini ele geçirmek… Son zamanlarda yapılan GDO tartışmaları, aslında sorunun bütününden uzaklaşmamıza neden oluyor. Gayri ahlakî, gayri insanî bir eylem ve işlem olan genetik müdahalenin, hiçbir toplumun vicdanında yer bulmayacağını gayet iyi biliyorlar. Kirlenmemiş bir vicdanın bunu kabul etmesi zaten beklenmez. Bu gerçeğin toplumun vicdanında bir karşılığı olmadığını bilenler, insanlığın gözüne parmak sokarak bütünün tartışılmasına engel olmak istiyor.

Tohumu mülkiyetine geçiren şirketler, tartışma zeminini bile belirlemek istiyorlar. Hatta GDO karşıtıymış gibi duran bazı mahfillerin, aslında bizi hızla gerçekten uzaklaştırdıklarını da görürüz. Çünkü GDO karşıtı gibi duran bazı yapıların finansmanının mütemadiyen bu mahfillerce karşılandığı gerçeği, nereye doğru sürüklendiğimizi apaçık gösterir. Dahası o şirketler ve Dünya Bankası, AB ve Dünya Ticaret Örgütü gibi kurmacalı yapıları, Türkiye'de de olduğu üzere, finansmanını sağlayarak tohum bankaları kurduruyorlar. Yüz milyonlarca doları hayır-hasenat için vermediklerine göre, acaba neyi amaçlıyorlar? İşin sırrı yine ayrıntılarda kaybolup gidiyor ne yazık ki! Bu sözde tohum bankaları için yapılan finansal destekler, ülke içinden toplanan tohumların bir bölümünün Norveç'te buzulların altına kurdukları Swallboard kıyamet deposuna kaldırılması şartına bağlanmış... Oysa birileri bize, bütün bu çalışmaları tohumlarımızı korumak için yaptığını söylememiş miydi? O halde, hiçbir zaman cevabını alamayacağımız bir soruyu yine tekrarlayalım: O tohumların kullanımını yasaklayıp, sonra tohum hapishanelerinde saklamak hangi planın parçası?

Bu konuda yapılan tartışmaların belirleyici olup olmayacağını zaman gösterecek elbette. Ancak tartışmayı tohumu mülkiyetlerine geçiren küresel mafyanın arzu ettiği zaviyeden yaptığımız zaman, yalın gerçekten hızla uzaklaşmış oluruz. Mesela Türkiye'de 2006 yılında çıkarılan 5553 Sayılı Tohumculuk Kanunu'nun 7'inci maddesindeki "Yurt içinde sadece kayıt

altına alınmış çeşitlere ait tohumlukların ticaretine izin verilir” hükmü gereği, on binlerce yıldır kullanıla gelen geleneksel yani tabiî tohum ticareti yasaktır ve suçtur. Dahası, nesepsiz tohumlarla yapılan tarıma destek veren Türkiye, diğer taraftan fıtrî tohumlarla yapılan tarımsal faaliyetine ise destek vermemekte.

Hiç kuşku yok ki GDO meselesi insanlarca tartışılabilir. Fakat Kur’an-ı Kerim’in, “şeytanî bir eylem” olarak nitelediği fıtratın değiştirilmesi gerçeğinin müslümanlarca önemli ölçüde olumlanarak tartışılması, hem meselenin ehemmiyetinin farkında olunmadığının, hem de dünya gerçeklerinden ne kadar uzak kaldıklarını göstermez mi? İnsan görünümlü şeytanların söylemlerini müzakere edilebilir olarak görmek, sunulan zehire tenezzül etmekten başka ne olabilir? Fıtratı değiştirerek yaşamı ele geçirmeye çalışanlar gayet iyi biliyorlar ki, her kafadan bir ses çıkınca zihinler bulanıp, bilinçler kirlenecek, bu da müslümanları, gerçekten hızla uzaklaştıracak. Gerçekten uzaklaştıkça sorunu çözecek bir icma da sağlanamayacak. Haliyle bu da fiili bir durum meydana getirecek. İslam Dünyası, özellikle de Türkiye bu konuda dünyaya sunulabilecek en iyi örnek.

Mevcut iktidar tarafından çıkartılan bir kanunla; bütün bir toplum gerçek tohumlardan uzaklaştırılmakta, tarım politikaları ile de toprağa ait olan insan, topraktan utanır/uzak hâle getirilmekte. Siyasi iradenin akıl almaz bir kararıyla; tohumun mülkiyetinin devri olan hibrit tohumları legalleştirmek amacıyla, sadece GDO’nun tartıştırılması, şeytanın zokasını bir kez daha yuttuğumuzu gösterir. Tohumun mülkiyetinin devri; sadece yaşayan insanların haklarından feragat etmesi olmayıp, bilakis sapa sağlam devraldığımız kadim tohum emanetinin gelecek nesillere aktarılmayarak ‘emanete hıyanet’ edilmesi, daha da önemlisi, gelecek nesillerin yaşama haklarının bir avuç merhamet yoksununun insafına terk edilmesidir!

Eleştirilerimiz kimilerince, ‘iktidar partisi karşıtlığı’ şeklinde yakışıksız bir indirgemeye maruz tutulabilir. Bu suçun tek sorumlusu mevcut iktidar olmayıp, olsa olsa zanlıların en büyüğü olabilir. Bu modern kölelik sözleşmesine atılan imzada, ister TBMM’de yer alsın, isterse de yer almasın tüm siyasi partiler ile tüm toplum kesimleri de bu suça ortaktır. Dahası, feraset yoksunu Müslümanlar bu meselenin asıl failleri sayılmalı!

Bir çift evlendikten sonra korunma yapmadıkları halde, ilk bir yılda hamilelik gerçeklememişse, bu çiftlerden her ikisi veya birinin kısır olduğu varsayılmakta. Bundan kırk yıl önce geleneksel tabiî tohumlarla beslendiğimiz yıllarda, insanlardaki yüzde 2 olan kısırlık, tümüyle kısır hibrit ve GDO’lu tohumlarla beslendiğimiz 2011’de ise yüzde 30’lara ulaşmış durumda. Kısırlık oranı bu hızla devam ederse, önümüzdeki on yılda, her iki evli çiftten biri kısır olacak. Dahası kırk yıl önce milimetre küpünde 150 milyon aktif sperm olan erkekler, şimdilerde 20 milyon seviyelerine düşürülerek hızla kısırlaştırılmakta. Bu denli hızla kısırlaştırılan bir toplumdan değil 3 çocuk talep etmek, 5 çocuk istemek bile geleceği kurtarmaya yetmeyebilir.

Yine 2009 yılında 17.618.000 dolarlık tohum ihracatı yapan Türkiye, 2010 yılında 161.308.971 dolarlık bir ihracat yaptı. Oysa aynı Türkiye, 2009 yılında 132.214.000 dolarlık tohum ithal ederken, 2010 yılında tam 1.489.549.847 dolarlık tohum ithal etti. Meselenin sağlık, ekonomik, çevresel, dinî ve benzeri boyutlarını bir an görmezlikten gelsek bile, yaşamın en vazgeçilmezi olan tohum konusunda başka ülkelere bağımlı hâle getirilme tercihine ‘isyan’ etmek gerekmez mi?

Elbette müslüman bir toplum, meselenin dinî boyutunu asla göz ardı etmemeli. Nisa Suresi 119’uncu Ayet-i Kerimesi ile ilgili olarak, Türkiye Diyanet Vakfı’na ait ‘Kur’an-ı Kerim ve Açıklamalı Meal’in dipnotunda; “**Allah’ın yarattığının değiştirilmesi, hem maddi alanda, hem de fıtrat alanında gerçekleşebilir. Zamanımızda, yeryüzünde doğal dengeyi bozucu her türlü girişimi bu çerçevede değerlendirmek mümkündür**” denilerek, aslında meselenin

dinî boyutu önemli ölçüde izah edilmekte. Kaldı ki, 'İslam İşbirliği Teşkilatı'nın fıkıh komitesi de "genetik değişik helâl değildir" diyerek tartışmayı noktalamıştı.

Geleneksel tohumun ticaretinin yasak olduğu, buna karşın ticari firmaların mülkiyetine geçirilmiş hibrit kısır tohumların yaygın olarak kullanıldığı Türkiye'de, 2010 yılında çıkarılan Biyogüven-siz-lik Kanunu gerekçe gösterilerek, GDO'lu ürünlerin yasaklandığı iddia edilir. Oysa iddianın geçersizliğini anlamak için, kanuna bakmak yeterli olacak. Bu kanunun amaç maddesi, "genetik yapısı değiştirilmiş organizmalar ve ürünlerinden kaynaklanabilecek riskleri engellemek" cümlesiyle başlamakta. İkinci maddesinde ise "Veteriner tıbbî ürünler ile Sağlık Bakanlığı'nca ruhsat veya izin verilen beşeri tıbbî ürünler ve kozmetik ürünleri bu Kanun kapsamı dışındadır" denilmekte. Bu hükümle insanî ilaç ve aşılar, kozmetik ve temizlik ürünleri, tekstil ürünleri ve veteriner ilaçlarının kapsam dışına alınarak, zikredilen alanlarda GDO'ya resmen izin verildiği açıkça görülür. Ayrıca kanunun beşinci maddesinde GDO yasaklanmıyor. Bilakis yasanın ifadesiyle, "GDO ve ürünlerinin onay alınmaksızın piyasaya sürülmesi" yasaklanıyor. Neticede, Bakanlığa bağlı olan Biyogüven-siz-lik Kurulu isterse, son olarak 13 Kasım 2011'de verdiği izin gibi, GDO'lu ürünlere gıda veya yem amaçlı izin verir ve vermektedir.

Bütün bu gerçeklere rağmen sürekli olarak "GDO yasak" şeklindeki ifadelerin gerçekle uzaktan yakından ilgisinin olmadığını, geçtiğimiz bir yıl içinde herkes yaşayarak görmüştür. Öyle ki, bir merkezden programlanan bir el, kendisine güvenen kitlelerin midelerinin yanı sıra, eşikaltını da kirletiyor. Netice itibariyle Türkiye, önemli ölçüde tohumlarını küresel şirketlere kaptırmış; tıbbi ürünlerden temizliğe, gıdadan tekstile kadar tüm alanlarda genetiği değiştirilmiş ürünler cennetidir. Ümit ederiz ki; bundan sonra kimse 'neden insanlar bu kadar sağlıksız, neden bu kadar psikolojik travma yaşanıyor, neden ebeveynler çocuklarını kontrol edemiyor, neden dualarımız kabul edilmiyor' diye sormaz. Şayet emanete ihanet ettiği düşünülen bir zanlı aranıyorsa, uzağa bakmaya gerek yok.

* Sağlık ve Gıda Güvenliği Hareketi Başkanı

HELAL GIDA ARAYIŞI

Selahaddin Alıç- Şubat 2012-vuslatdergisi

Her canlı, yaratılışı gereği doğumundan ölümüne kadar yer, içer, kullanır, (üretir ve tüketir) bunlar hayatının vazgeçilmezleridir. Ne var ki; insana bu işleri her zaman ve her istediği şekilde yapma serbestliği verilmemiştir.

Örneğin: Günümüzden asırlar öncesinde Kur'an'da meydana gelen bir olayı incelediğimizde Cenab-ı Allah. "......şimdi birinizi şu gümüş paranızla şehre gönderin de, baksın kimin yemeği daha temizse, ondan size yiyecek alıp getirsin;…" (Kehf, 18/19) ayetinde insanlara kimin yemeği daha temizse vurgusunu ve emir kipini kullanarak insanlara doğru, güzel ve faydalı yolu emretmiştir.

Söz konusu ayeti ve mealini defalarca okuyan ezberleyen ve ezberlettiren insanlarımız olmasına rağmen, sanki bu emir geçmişte zuhur eden olayı ilgilendiren olarak kalmış, günümüze kadar helal gıda hususu öne çıkmamış dolayısı din âlimlerimiz insanları bu ayetin gerekleri hususunda kesin uyarıcı ve dikkat çekici bir uyarıda maalesef bulunmamışlardır. Bugüne kadar müslümanlar her yediklerinin-içtiklerinin helal olduğunu kabul ederek, araştırma ve denetleme konularına eğilmemişlerdir. Bu düşünce günümüze kadar, tüm İslam ülkelerinde tüketilen yiyeceklerin tüketiciler için temiz faydalı olduğu düşüncesi insanları araştırma yapmaya yöneltmemiştir.

Dikkat edilirse günümüzde üretilen gıda maddelerinin çoğu gayri müslim şahıslar tarafından yurt içinde ve dışında üretilmektedir. İnanç sahibi tüketiciler olarak, inancımız gereği helal gıdaları aramak ve yukarıda bahsi geçen ayete uygun üretimi bulmak yerine, maalesef günümüzde tüketiciler olarak nasıl olursa olsun üretimi ucuz olsun "tüketimi çok olsun, kazancı fazla olsun" mantığı hâkimdir. Hal böyle iken, Kur'an'ın pek çok ayetlerinde olduğu gibi bu ayetinde hayata geçirilmesi gereği maalesef ilim adamlarımız "müfessirlerimiz" tarafından gündeme getirilmemiş ve insanların dikkatleri bu hususa çekilmemiştir. Zamanla unutulan bu konu günümüzde genetik yapısı değiştirilmiş ürünlerin, gıdalara katılan katkı maddelerin insan sağlığına zararları ortaya çıkana kadar, kimsenin sesi çıkmıyor ve tükettiğimiz gıdaların haram ve helalliği araştırılmıyor ve düşünülmüyordu.

Bunun sebeplerine gelince, örneğin ülkemizde her gıda maddesinin helal ve zararsız olduğu, üreticilerin hepsinin İslami şartlara uygun üretim yaptığı inancı hâkimdi. Bazılarına göre bu gibi hassasiyetlerin yurt dışında aranması gereğini düşünmelerinden oluşmaktadır. Oysa bugün dünyamız küreselleşmeye doğru gitmektedir. Hâlbuki bugün dünyanın bir yerinde imal edilen madde ertesi gün dünya pazarlarını işgal ediyor. Hangi gıda maddesi hangi maddelerden ve nasıl kim tarafından üretildiği soruşturulmadan toplumlara sunuluyor. Bunlara gerekçede dünya globalleşiyor savı ortaya atılıyor.

Globalleşme nedir..? Benim inancıma uymayan her türlü üretim "gıda maddeleri" örf ve adetleri kanaatimce hiçbir müslüman'ı bağlayamaz ve sevimli gelemez. Globalleşme savı altında gayrı müslim ülkelerin yiyeceklerini, giyeceklerini gereğinden fazla benimsersek ileride gelecek olan neslimize nasıl bir inanç ve beslenme bırakmış oluruz, acaba bunu hiç düşündük mü? Ayrıca dünya globalleşiyor savı da büyük bir yutturmaca ve geleceğin felaket kapısıdır.

Çünkü hiçbir müslüman globalleşen dünya içerisinde inancının gereğini yeterince yaşıyamıyacağı ve yapamayacağı kanaatindeyiz.

Globalleşmeden maksat, iletişim, teknik ve sanayi konularında oluşabilir. Ama asla gıdaları ihtiyaç maddeleri yaşantıları ve inançları bize uymayan dünya insanları ile birlikte global bir dünya meydana getirmemiz inancımız bakımından uygun olmayacağı kanaatindeyim.

Müslümanların gıdaları, giyimleri, yaşantıları her hali ile birbirlerine benzemelidirler. Asla medeniyet gereği adı altında böyle bir oluşumun meydana getirilmesi kabul edilemez.

Bu konuda başta din âlimlerimize, eğitmenlerimize ve toplumumuzun her ferdine çok önemli ve çok veballi görevler düşmektedir. Artık gıdalarımızda yapılan hileleri, katılan katkı maddelerini inancımıza ters düşen yiyecek ve giyecekleri terk etme, bunlardan uzaklaşma zamanının gelip geçtiğini herkesin birbirine iştiyakla anlatması ve anlaması gerektiğine inanıyorum.

Günümüzde yaşananlardan, insanlar Allah'a karşı sorumlu olacakları bu konuları araştırmaları ve uygulamaları gerekirken insanlar başka tali, günlük şeylerle meşgul edilmekte ve ahiret unutturulmaktadır. Günümüzde insanlarımız günlük hayatın getirdiği ekonomik ve sosyal sorunların çözümü ile meşgul bırakılmış daha doğrusu meşgul edilmiştir. Dolayısı ile inancının, dinin gereklerini yapacak, arayacak zaman ve güç başka yönlere kaydırılmıştır.

Cenab-ı Hak pek çok ayetlerde her şeyin temiz ve güzel olanını Allah (c.c.) adı anılarak kesilmiş hayvanların etlerinden yenebileceğini ve zararlı olan murdar ölü ve domuz etinden sakınmamız hakkında çeşitli ayetlerle uyarı ve emirlerde bulunmuştur.

"Ucuzsa koy sepete" ne demektir?

Maalesef günümüzde; ekonomik sosyal v.s. etkenlerle mi yoksa saf veya vurdumduymaz neme lazım zihniyetle mi bilemiyoruz insanlar yediklerine, kullandıklarına İslami açıdan gereken dikkat ve özeni göstermemektedirler. Her reklam edilen ihtiyaç maddesinin faydalı ve inancına uygun olduğunu araştırmadan, alan tüketen şahıs Cenab-ı Allah' a karşı sorumlu olmayacak mı?

Ot obur yaratıklar bile, önlerine getirilen her tüketim maddesini ve otlaklarda önüne gelen her otu yemeden önce koklayıp evet veya hayır dercesine fıtratına uygun bir araştırma yaparken, günümüzde bazı insanların beslenme tercihini yaparken neden bu hassasiyeti gösteremiyor? Her aile reisi, evine götürdüğü çocuklarına yedirdiği gıdalardan dolayı kazanım şekli ve helal oluşu konusunda Allah' a hesap vereceğini asla unutmamalıdır. Ucuzsa… koy… sepete… ne demektir? Tüketiciler olarak, hiçbir gıda ucuz veya pahalı oluşu ile helallik kavramı anlaşılamaz.

Kur'an-i Kerim sadece belirli zamanlarda okunmak için değil; her hali ve her yönüyle günlük hayatımıza tatbiki gereken emir ve hususlarla doludur. Bunu yaşantımızın her safhasında göstermeliyiz. Çocuklarımızı mutlu etmek maksadı ile (Allah'ın ayetlerindeki emirlerini unutarak) fast food'lardan aldığımız "tıka basa midemizi doldurduğumuz " menşeinin helal ve haram oluşunu araştırmadan aldığımız yiyeceklerin hesabını Allah'a kim verecek? "Ne yapalım herkes alıyordu ben de aldım", "çocuk istedi aldım" gibi… İnanç gereklerine yeterli değer ve hassasiyet göstermeyen – yediklerinin kendisini ateşe bir adım daha yaklaştırdığını düşünmeyen, günümüzün gafil ve tembel insanı olmaktan artık kurtulmalıyız. Bizim yiyecek ve içecek tercihlerimizle– gayri müslimlerin tercihleri arasında farkların belirgin bir şekilde artık ortaya çıkmalı diye düşünüyorum.

Marketlerde kampanya yaparak ucuza satılan et, kıyma, sucuk, pastırma ve tavukların menşei araştırılmadan, fakir tüketiciye arz edilen ve pek çok miktarda satılan bu etlerin maliyetinin neden bu kadar düşük fiyatla satıldığını hiç düşünen var mı acaba…? Dana etine katılacak domuz etiyle maliyetinin düşürülmesi, bunları tüketenlerin inanç değerlerine karşı ilgisizleştiklerini, gözlemleyebiliyor musunuz?

Günümüz insanı ihtiyacını sadece ekonomik yönden en ucuz karşılamayı inanç ve değer yargılarına uygunluğunu geri planlara ittiğini bu da toplumumuzda sosyal problemleri oluşturduğunu unutmayalım. Modernleşme ve serbest piyasa şartları nedeni ile ülkemizin pek çok süpermarketlerinde sözde gayri müslimler için bulundurduklarını söylemelerine rağmen menşeini sormadan fiyatına bakarak ucuz olduğu kanaati ile alıp evimize getirebileceğimiz pek çok et ve gıda ürünlerinin domuz menşeli olabileceğini de aklımızdan çıkartmayalım. Satıcının, haklı olarak cinsini sorsaydın diye tüketiciye de baskın çıkacağını da kulak ardı etmeyelim.

Yöneticilerin mesuliyetleri yok mu?

Günümüzde her çeşit bilgiye rahatlıkla ulaşmak mümkün iken halen yurtlarda kurslarda yetiştirilmeye çalışılan talebelere verilen gıdaların menşeini, genetik yapısını, helal oluşumunu iyice tetkik etmeden ürünlerin tüketime sunulduğu kanaatindeyiz.

Bu nedenle günümüzde yüzlerce öğrenciyi yurtlarında barındıranların, toplu yemek üreticilerinin bu konuya daha hassasiyetle eğilmelerini beklemekteyiz.

Tekniğin çok ilerlemiş olduğu günümüzde otomobil üreticilerinin el ele vererek müşterek üretmiş oldukları son model bir taşıta sahip olduğunuz da; kullanacağınız yakıtın cinsini nasıl değiştirmeniz mümkün değil ise, aynı şekilde yaratanın kullarına önerdiği temiz ve helal rızkın aranması, bulunması, emrini göz ardı etmek, yetişecek öğrencilerin manevi boşlukta kalabileceklerini-inanç ve amelde uygulamalarda tembellik ve ihmalkârlık göstermeleri elbette

ki yedikleri gıdaların insan üzerindeki manevi etkisinin sonucu olabileceği gibi, buna sebebiyet verenlerin de veballerinin çok ağır olacağı aşikârdır

Yurtlarda, kurslarda eğitmeye çalıştığımız yüzlerce öğrenciye yedirilen yemekten kullandırılan ihtiyaç maddelerinden elbette ki onların yöneticileri birinci derecede Allah'a karşı sorumlu olacaklardır. Haramla beslenen vücut paslanmış, çürümüş, tenekede muhafaza edilmeye çalışılan altın misali gibidir.

Günümüzde; "Müslüman, müşrik, mürted ayrımlarının bariz bir şekilde yapılması mümkün olmadığı gibi, bunların kestiklerinin menşei haram olabilecek ürünlerden, ürettikleri gıdaların, müslümanlarca denetimsiz bir şekilde tüketilmesi göz ardı edilebileceği kusurlardan değildir" diye düşünmekteyiz.

Allah Rasulü (s.a.s.) "Mide bedenin havuzudur. Bütün damarlar oraya uğrar ve oradan geçerler. Mide sağlam ise damarlarda sağlam ve sıhhatli olarak oradan geçer. Mide çürük ise damarlar da oradan çükür olarak geçerler" buyurmuştur. Bina da temel ne ise, lokma da dinde aynıdır. Temel sağlam olunca üzerinde yükselen bina sağlam olduğu gibi, helal lokma da dini ayakta tutar ve yükseltir. Temel çürük olduğu zaman, bina eğrilip çöktüğü gibi, lokma haram olduğu zaman da din eğrilir ve çöker.

İmam-ı Azam buyuruyor: "Mideye giren lokmanın, haram veya helal olduğunu bilmedikçe, ibadet ne kadar çok olursa olsun hükmü yoktur."

Haram lokma yiyenin azaları (bilsin, bilmesin- istesin, istemesin) isyan eder. Yediği helal olan kimsenin ise azaları kendisine itaat eder ve hayırlı işler yapmaya muvaffak olur. Mide, yenilen şeylerin toplandığı yerdir. Oraya helal lokma koyarsan azalardan salih ameller meydana gelir. Şüpheli lokma koyarsan, azalar da Allah yolunda amel etmekte şüpheye düşer. Eğer haram lokma koyarsan, o lokma seninle Allah arasında bir perde olur da, bu yolda yürümen mümkün olmaz.

Artık kurs ve toplu tüketim yapan yerlerin sorumluları gibi aile reislerinin de kendilerine düşen vazgeçilmez mesuliyetleri gereği olan Helal Gıda arayışından vazgeçmemelidirler. Dünya nizamı olan İslam ve gereklerini; mevki, maddi zarar, şan ve şöhret kayıplarına sebebiyet verecek düşüncesi ile ertelemek uygulamasından vazgeçmek, bu hususta ihmalkâr ve tembel davranmak insanların hayatlarında kaybedebilecekleri çok önemli değerler olduğunu aklımızdan çıkarmayalım. Zira zamanın "inananlar için ömründen harcadığı ve asla geri alamayacağı hayatının bir parçası olduğunu bilmek ve buna göre ömründen geçen zamanın inanç değerlerine verdiği ehemmiyetin hesabını Yüce Allah'a vereceği bilinci ile yaşaması gereğine inanıyorum." Suskun olmayalım, zira dilsiz olmak, hakkı anlatmamak insanlara tebliğde bulunmamak, bir müslüman'a yakışmayan hareketler olduğunu da hatırımızdan çıkartmayalım derken, her müslüman'ı Helal Gıda arayışında gayretli ve duyarlı görmek beni mutlu edeceği gibi her halde Cenab-ı Allah'ın rahmetine de vesile olacağı aşikârdır.

* Helal Gıda Denetim ve Sertifikalandırma Merkezi Başkanı

HELÂL KONUSUNDA KUR'ANÎ ÖLÇÜ

Hüseyin Kerim Ece- Şubat 2012-vuslatdergisi

Helâl Nedir?

Sözlükte masdar olarak mübah, caiz ve serbest olmak, ruhsat vermek, Harem'den veya ihramdan çıkmak anlamlarına gelir. Helâl kelimesi isim olarak haramın karşıtıdır.[1]
Arap dilinde 'halle' fiil kökü, türevleriyle birlikte çeşitli anlamlar taşıyan zengin bir kullanıma sahiptir. Aynı kökten hulûl masdarı; borcun süresi bitmek, bir yere inmek, bir yerde oturmak, hâil masdarı; bir meseleyi veya düğümü çözmek, halîl; oda arkadaşı, komşu, karı ve koca gibi anlamlara gelir.[2]

İslâm'a göre yapılmasında, yenilip içilmesinde, kullanılmasında, söylenilmesinde sakınca (vebâl) olmayan her şey 'helâl' sınırları içerisindedir. Helâl bu açıdan mübahtan daha kapsamlıdır. Helâl karşılığında 'hıll' kelimesi de kullanılmaktadır. (Ali İmran, 2/93. Maide, 5/5)

Kur'an, helâl kelimesini türevleriyle birlikte hem sözlük anlamıyla, hem de terim anlamıyla elli yerde kullanmaktadır. Hadislerde de yine sözlük ve terim manasıyla kullanılıyor.

Helâlle İlgili Diğer Kavramlar

Alâeddin es-Semerkandî, fiil olması bakımından hükümlerin niteliklerini haram, muharrem, mahzûr, menhî ve mekruh ile bunların karşıtı olarak **helâl, muhallel, mübah, me'zun, mutlak ve meşru'** şeklinde iki ana kategoriye ayırır.[3]

Muhallel; helâl kılınan, me'zun; yapılmasına veya kullanılmasına izin verilen (Yunus, 10/59), mutlak; serbest bırakılmış, meşru'; akla ve şeriate uygun olan, İslâm'ın ölçülerine uyan demektir.

Dinen yapılmasında, yenilip içilmesinde, kullanılmasında ve konuşulmasında sakınca olmayan şeyler hakkında 'caiz' kelimesi de kullanılır. Bir şey hakkında 'bunu yapmak dinen caiz değildir' demek, o şeyin haram, mekruh veya sakıncalı, şüpheli olduğuna delalet eder.[4]

Mübah: Bu kelimenin aslı 'ibâha'dır. 'İbâha', sözlükte; bir şeyin yapılması veya terk edilmesi arasındaki hükümdür. Bu şeriatın, mükellefi (yükümlüyü), yapılması veya yapılmaması arasında serbest bıraktığı, yapılmasında veya terk edilmesinde bir vebal (sakınca) olmayan işler hakkındaki hükmüdür.[5]

Mübah olan işleri yapanlar bir sevap almadıkları gibi bir günah da kazanmazlar. Ancak bazı mübahları yapmak insana sevap kazandırabilir. Meselâ yeme içme ve sporu daha iyi ibadet edebilmek, Allah yolunda daha iyi çalışabilmek amacıyla yapmak gibi.[6]

Kur'an helâl yiyecekleri nitelemek üzere 'tayyib' (çoğulu: tayyibât) kelimesini kullanıyor. Burada bu yiyeceklerin hem temiz olduklarına, hem de onları yemenin helâl olduğuna işaret vardır. (Bakara, 2/57, 172. Nisa, 4/160-161. Enfal, 8/26)

İnfak (Allah yolunda harcama) sadece temiz/helâl (tayyib) şeylerden yapılır. Allah (c.c.) haram ve pis olan şeyleri infak olarak kabul etmez. (Bakara, 2/267)

Helâlle İlgili Kur'anî Ölçüler

İnsanlara bazı şeylerin helâl bazı şeylerin haram edilmesi, dünya imtihanının bir gereği, hayr ve şer ile denenmenin bir sonucudur. (Enbiya, 21/35)

İnsanın önüne çok geniş bir mübah (helâl) alanı açılmaktadır. Bu 'helâl alan'da hayatı en güzel bir biçimde yaşayabilmek için bazı kurallara uymak, bazı yasaklardan kaçınmak gerekir. Haramlar, insan için çizilmiş güvenlik ve tedbir sınırlarıdır. 'Helâl' bırakılıp, haram olan şeyler yenir, içilir ve yapılırsa; insan hem günah kazanır, hem de ıslah (düzgün/maslahata uygun) olan hayatı fesada çevirir, tekâmülün önüne engel koymuş olur.

1-Helâl rızkı tercih imandan kaynaklanır

İman helâli gerektirir. Mü'minler, helâl yoldan kazanırlar, helâl yerlere harcarlar, helâl yiyecekleri yerler, helâl içecekleri içerler, helâl davranışlarda bulunurlar, helâl eğlenceleri yaparlar; kısaca helâl anlayışı üzerine hayatlarını sürdürürler. Helâl ile Allah rızasını isterler.

Kur'an şöyle diyor**:**

"Ey insanlar! Yeryüzünde bulunanların helâl ve temiz olanlarından yeyin, şeytanın peşine düşmeyin; zira şeytan sizin açık bir düşmanınızdır." (Bakara, 2/168. Bir benzeri: Bakara, 2/172)

Allah (c.c.) İsrailoğullarına temiz ve helâl rızıklardan yemelerini emretmişti. (A'raf, 2/160, Bir benzeri; Tâhâ, 20/81) Bütün peygamberler ve iman edenler de helal rızıktan yemekle emrolundular. (Maide, 5/88. Nahl, 16/114. Mü'minun, 23/51)

Prensip olarak Allah (c.c.) insanları temiz ve helâl olan şeylerle rızıklandırıyor. Ya da insanların helâl olan kaynaklardan beslenmelerini, helâl olan işlerle meşgul olmalarını uygun görüyor. (Mü'min, 40/64)

2-Eşyada aslolan ibâhedir

İslâm'a göre eşyada asıl olan mübah (helâl) olmadır. Bir şeyin yapılması, yenilmesi, kullanılması, söylenmesi açık deliller ile haram kılınmamışsa, o dinen helâldir. Bir şeyin helâlliği değil, haram oluşu ispata muhtaçtır. Ancak o şey hakkında şer'î bir yasak varsa, ya da zararlı olduğu anlaşılırsa, o zaman helâl olmaktan çıkar.

Haram veya günah olan şeyler helâl olanlara göre daha azdır.

"Yerde ve gökte yaratılanların -haram kılınanlar hariç- hepsi de insanlar içindir." (Bakara, 2/29)

Kur'an'a göre Allah'ın ve O'nun adına hareket eden Peygamberin haram kıldıklarından başka haram olmaz. (En'am, 6/145)

Bu açıdan bakıldığı zaman, eşyada, yani insanların geçim vasıtaları olan eşya, bitki, meyve ve yiyeceklerde, hatta kullanılan yöntem ve tekniklerde aslolan mübahlıktır. Ancak şeriatın bir açık delili veya bu delile bağlı olarak yapılacak kıyas ile bazı şeylerin haramlığı söz konusu olur.

3-Temiz şeyler helâldir

Allah (c.c.), insanlara bütün temiz şeyleri helâl, pis (rics ve necis) olan şeyleri de haram kılmıştır. (Maide, 5/5, 157)

Elbette pis ve kötü ile temiz ve iyi bir değildir. Kötü ve pis olan şeyler haram, temiz ve iyi olan şeyler de helâldir. "... pis ve kötünün çokluğu tuhafına gitse (yahut hoşuna gitse) de (bu böyledir)..." (Maide, 5/100)

Nitekim Allah (c.c.) müslümanları (Nisa, 4160. Maide, 5/1,4,5. Enfal, 8/26), İsrailoğullarını (Yunus, 10/93. Casiye, 45/16), bütün insanları (İsra 17/70. Mu'min, 40/64. Nahl, 16/72) temiz rızıkla rızıklandırdığını söylüyor.

4-Helâl haram koyma yetkisi Allah'ındır

İslâm'a göre bir şeyin 'helâl' veya 'haram' olmasının hükmü insan aklına veya insanlar tarafından meydana getirilmiş otoritelere bağlı değildir. Hiç kimse kendi kafasından 'şu helâldır, bu haramdır' deme hakkına sahip olamaz. Hiç bir otorite sahibi de kendi anlayışına göre helâl ve haramlar tespit edip insanlara dayatamaz.

Bir başkası için yasak hükmü koymak, onlara bazı emirler vermek; ya da bazı konularda onları serbest bırakmak; bir gücü, bir otoriteyi, bir üstünlüğü ifade eder. Bu hak yalnızca insanın asıl sahibi ve onun üzerinde sonsuz, sınırsız ve mutlak otoritesi olan Allah'a aittir.

"Dillerinizin yalan yere nitelendirmesi dolaysıyla: 'şuna helâl, buna haram' demeyin. Çünkü Allah'a karşı yalan uydurmuş olursunuz. Şüphesiz Allah'a karşı yalan uyduranlar kurtuluşa eremezler." (Nahl, 16/116)

Hz. Muhammed (s.a.s.) şöyle buyuruyor:

"Helâl Allah'ın kitabında helâl kıldığı şeyler, haram da Allah'ın kitabında haram kıldığı şeylerdir. Hakkında hüküm belirtmediği hususlar ise sizin için affettiği şeylerdir."[7]

Kur'an kendilerine göre helâl ve haram hükmü koyanları kınıyor. (Yunus, 10/59)

İnsana düşen, kafasına estiği gibi, işine geldiği gibi 'helâl' ve 'haram' ölçüsü uydurmak değil, Rabbin ölçülerine teslim olup, 'helâl' olan şeyleri yapmak, haramlardan uzak kalmaktır. Çünkü güzel olan bir hayat ancak 'helâl' olan şeyleri yapmakla sağlanır.

Peygamberler, ya vahiyle bildirilen haram ve helâli açıklarlar, ya da vahyin kapalı bıraktığı şeyleri yine vahiy doğrultusunda insanlara bildirirler. (A'raf, 7/157. Tevbe, 9/29)

Peygamber'in (s.a.s.) haram kıldıkları da tıpkı Kur'an'ın haramları gibidir.[8]

İslâm fıkhında, Kitap ve Sünnet'te açıkça belli olmayan haramlar ve helâllar hakkında yapılan ictihadlar, haram ve helâli tesbit etme, mü'minleri haramlardan koruma gayretidir.

5-Haramı helâl saymak ciddi bir hatadır

Öncelikle Allah'ın koyduğu haram sınırlarını gözetmek bunu yapanlar için hayırlıdır. (Hac, 22/30) Allah'ın ve Rasulünün koyduğu helal-haram ölçülerine inanmamak, onları kabul etmemek, karşı gelmek, beğenmemek, imana yakışan bir tavır değidir.

Hatta âyete göre Allah'ın ve Rasulü'nün haram saydıklarını haram kabul etmemek yerine göre savaş sebebidir. (Tevbe, 9/29)

6-Helâli haram yapmak da hatadır

Kur'an şöyle diyor:

"De ki: 'Allah'ın kulları için çıkardığı zineti ve temiz rızıkları kim haram kılmıştır?…" (A'raf, 7/32)

Helâli haram kılmanın yanlış olduğu konusunda titiz olan Kur'an, hz. Peygamber'e bile;

"Ey Peygamber! Eşlerinin rızasını gözeterek Allah'ın sana helâl kıldığı şeyi niçin kendine haram ediyorsun?... " (Tahrim, 66/1) diyor.

Müslümanlara da şöyle deniliyor:

"Ey iman edenler! Allah'ın size helâl kıldığı iyi ve temiz şeyleri (siz kendinize) haram kılmayın ve sınırı aşmayın. Allah sınırı aşanları sevmez." (Maide, 5/87)

Allah'ın kendilerine helâl olarak verdiği, ya da yemelerine izin verdiği temiz yiyecekleri haram sayanlar kınanmıştır. (En'am, 6/140, 143, 144)

7-Helâlin çerçevesi daha geniştir

Mübahın/helâlin alanı oldukça geniştir. Haramlar sayılı, mübahlar/helâller ise sayısızdır. İslâm'ın çizdiği bu geniş alan, müslümanlar hakkında bir rahmet, din ve dünya işlerinde bir

kolaylıktır. Kimsenin bu geniş alanı daraltma hakkı yoktur. İslâm'ı bir haramlar listesi haline getirmek, İslâm'a iyilik değildir. Buna karşılık, açık hükümlere rağmen her şeye mübah damgasını vurup haramın sınırlarını zorlamak da yanlıştır.

Kur'an bir şeye haram demek konusunda çok titiz olunmasını emrediyor. (7/A'raf, 32)

8-Bir şeyin haram oluşu pis ve zararlı oluşuna göredir

Şâri' (Kur'an ve Sünnet) bir şeyin haram olduğunu açık ve anlaşılır bir şekilde söylemişse o haramdır. Kur'an, "Bugün size iyi ve temiz (nimetler) helâl kılındı." (Maide, 5/5) dediğine göre pis, zararlı, imana yakışmayan, Allah'ın razı olmadığı şeyler haramdır. Temiz, faydalı ve ziynet eşyası (süs, geçim ve fayda sağlayan şeyler) niçin yasak olsun ki. Bütün bunlar dünya hayatının süsüdür. (Kehf, 18/46)

9-Şüpheli şeylerden kaçınmak gerekir

Kur'an "Hakkında bilgin bulunmayan şeyin ardına düşme...." (İsra, 17/36) diyor.

Öyleyse bir şey hakkında kesin bilgi olmadan, Kur'an ve Sahih Sünnetten bir delil olmadan helâl ve haram hükmü vermek doğru değildir. İnsan yanılabilir. Ya da "mademki hakkında açık bir haram hükmü yok, öyleyse o helâldir, bir sakıncası yoktur" deyip birçok şeyi yemek veya yapmak da takvaya uymaz. Çünkü en azından şüphe vardır.

Peygamber (s.a.s.) şöyle buyuruyor:

"Şüphesiz helâl belli, haram da bellidir; fakat aralarında birtakım şüpheli şeyler vardır ki onları insanlardan birçoğu bilmez. Kim şüpheli şeylerden sakınırsa dinini ve ırzını korumuş olur..."[9]

Dipnotlar

1- DİA, 17/173

2- İbni Manzur, Lisanu'l-Arab, 4/204-205. Isfehani, el-Müfredat, s. 182

3- DİA, 17/175

4- DİA, 17/176

5- M. Ebu Zehra, Fıkıh Usulü, s.50

6- H. K. Ece, İ. Temel Kavramları, s: 432

7- Tirmizî, Libâs/6 (1726). İbn Mâce, Et'ime/60 (3367)

8- Ebu Davud, Sünne/5 (4604). İbni Mace, Mukaddime/2 (12). Tirmizî, İlim/10 (2663)

9- Buhârî, İmân/39 (52), Büyû'/2 (2051). Müslim, Müsâkât/107-108 (1599). Ebû Dâvûd, Büyû'/3 (3329)

YEDİKLERİMİZ NE KADAR HELAL

Ali Akben- Şubat 2012-vuslatdergisi

Sağlıklı beslenme yâda sağlıklı yaşam günümüz insanının miti haline getirildi. Öyle ki yazılı yâda görüntülü basınımız da her dakika her saniye konu ile ilgili çok sayıda kaynak bulmak mümkün. Yediklerimizle alınan kaloriler ve alınan kalorileri nasıl alt edeceğimiz en ince ayrıntılarına kadar biliniyor birçoğumuz tarafından…

Aldığımız gıdaların helal mi haram mı olduğu meselesi ise maalesef pek önemsenmeyen üzerinde kafa yormadığımız bir durum. Halbu ki yediklerimizden içtiklerimizden kazandıklarımızdan ve harcadıklarımızdan hesaba çekileceğimizi bize açık ve seçik olarak haber veren ilahi bir kitab yani Kur'an-i Kerim' i de biliyoruz okuyoruz. Kur'an-i Kerim'de

birçok ayette kıssada üzerinde hassasiyetle durulmasına rağmen bu umursamazlığımızı anlamak pek mümkün değil.

Geçtiğimiz aylarda İstanbul CNR de helal gıda fuarı vardı. Fuarda ki stantlar geçen yıllara göre biraz daha dolu ve katılan firma sayısının fazlalığı da dikkatimizi çekti. Özellikle Almanya Hollanda gibi müslümanların sayıca çoğaldığı ülkelerde helal sertifikalı gıdalara ilginin artması ve ülkemizde de konunun öneminin daha iyi algılanmaya başlaması önümüzdeki yıllarda benzer fuarların çoğalacağını ve katılımının da daha da artacağı gerçeği ile karşılaşacağız ümidi içerisindeyim.

Fuarda seminerler ve konferanslarla hatta sinevizyon ve broşürlerle katılımcılara helal gıdanın önemi ve tüketiciler olarak dikkat edilmesi gereken önemli konular verilerek bilinçlenme sağlanıyor.

Bir tıp doktoru ve hassas olmaya çalışan bir müslüman tüketici olarak bu fuar benim ezberlerimi bozmama ve daha hassas olmam gerektiği konusunda dik durmam hususunda beni heyecanlandırdı. Ne yersen o olursun yâda can boğazdan çıkar veya yedikleriniz ilaçlarınız olsun gibi özlü sözlerle. Anlatılmak istenen şeyde bu olsa gerek.

Boğazımızdan girenleri sansürleyip dizginlemedikten sonra hastalıklara karşı direncimiz sağlıklı olamaz. Huzur ve saadeti de bir türlü bulamayız. Ruh ve beden sağlığımız için aile içi huzur için eş ve çocuklarımızla mutlu huzurlu ve sağlıklı yaşamak istiyorsak lütfen boğazımızdan haram lokmanın geçmesine müsaade etmeyelim. Dualarımızın kabulü iç huzur sağlıklı uyku muhabbetli yaşam hepsi ama hepsi ne yediğimizle yakından ilgili aman dikkat…

HELAL VE TEMİZ GIDA NEDEN BU KADAR ÖNEMLİ?

Abdülhamit Kahraman- Şubat 2012-vuslatdergisi

Ey insanlar, yeryüzünde olan şeyleri helal ve temiz olarak yiyin ve şeytanın adımlarını izlemeyin. Gerçekte o sizin için apaçık bir düşmandır. (Bakara, 2/ 168)

Rahman (c.c.) insanı yaratmış ve bize türlü türlü nimetler ve rızıklar sunmuştur. Ancak insanın rızık olarak yediği her şey helal ve temiz değildir. Bunun iki temel sebebi vardır.

1- Allah (c.c.)'ın bir imtahan gereği olarak yattığı helal ve temiz olmayan rızıklar.

2- İnsanoğlunun menfaati ve çıkarları gereği ürettiği helal ve temiz olmayan ürünler.

Birncisinde, Rahman bizleri imtihan etmek istemiştir. Bizlere temizin yanıda, içinde azıcık menfaat var gibi gözüken ama temiz ve helal olmayan gıdalarıda koymuştur. O yüzden size verdiğimizrızıkların temiz ve helal olanlarını yiyin demektedir. İnsanın helali ve temizi tercih etmesini istemiş, iradesini ve aklını kullanmasını beklemiştir. İnsanoğlu ise sadece "kişisel menfaatinin" arkasından giderek helal ve temiz olamayana yönelmişitir.

Çünkü helal ve temiz olmayanın içinde "şeytani bir çekicilik" vardır.

Bu sonuç ise ikinci durumu doğurmuştur. Yani insanoğlu azıcık menfat gereği temiz ve helal olmayana yönelmiştir. Çünkü insan için gerçek put "menfaat putudur."

Menfafat putu en içteki puttur. Diğer putlar hep bunun birer sonuçlarıdır. Hâlbuki menfat putu gerçekte bir süre sonra kişinin kendisine de zararı dokunacaktır.

İnsanoğlunun gıdalarla oynaması, hileli ve katkılı gıda üretmesi, gerçekte kendi bindiği dalı kesmekten başka birşey değildir. Hilenin zararını gelecekte bütün toplum ödeyecektir. O yüzden bu konuda toplumun "bilinçli ve hassas" olması gerekmektedir.

Yaşamak için beslenmeye ihtiyacımız vardır. Yiyip içmeden yaşamak mümkün değildir. Ancak doğru olan bir şey var ki, önümüze konulan her rızık temiz ve helal değildir! O zaman imanlı ve şuurlu bir kula düşen en akıllıca yol, yediği ve içtiğinin temiz ve helal olup olmadığına çok dikkat etmeli, mutlaka temiz ve helal olanı aramalı ve seçmelidir.

Bu gün temel gıda maddeleri içerisinde helal ve temiz olanlar, yani "helal sertifika" alan gıda firmalarının sayısı hatırı sayılır bir noktaya ulaşmıştır.

Helal ve temiz gıda konusunda insanımız şuurlandıkça, üreticilerde bizlerin tercihlerini dikkate almak zorunda kalacaktır. Nitekimde böyle olmaya başlamıştır. Ancak şu anda gelinen nokta, beklenen en üst düzey değildir. Henüz daha işin başında sayılırız. İnsanımız bu konuya yeterince duyarlı değildir. Hem yeterince anlatılamamış hemde yeterince kendisi anlamak isetmemektedir. Çünkü anladıkça uygulamak gerekecektir. Uygulamada kendi içinde belli zorlukları beraberinde getirecektir. İnsanımızın bu meseleye biraz kulak tıkamasının sebebi de budur.

Yani insanımız "konforunun bozulmamasını" istemektedir!

Ancak yinede bundan on sene öncesine göre, ciddi sayılabilecek bir yol aldığımızda söylenebilir. Anladıkça ve anlatıldıkça her konuda yol alınacağı gibi bu konudada yol alınacağı muhakkaktır.

İnsan vucudu ve tabiatı yediği ve içtiği şeylerle şekillenir. Yiğip içtiğimizher şey bizim içimizde ve vücudumuzda birçok şekillenmelere yol açmaktadır. İnsan helalinden yediğinde, helal ile şekillenecek, haram yediğinde de haramla şekillenecektir. Bu durum zamanla bizim ta "inanç odamıza" kadar sirayet edecektir. Meselenin en tehlikeli noktasıda burasıdır. Yani hem fıtrat bozulacak hemde inanç odası deforme olacaktır!

Bu o kadar önemli bir konudur ki, Hz. Peygamber Efendimiz (s.a.s.):

"Kişi bir lokma haram yediğinde onun kırk gün namazı kabul olmaz, başka bir hadiste de duası kabul olmaz" diyor. (Kütüb-ü Sidde)

Konu aslında insanımızın algısından çok daha önemli ve incedir. Hadisdeki kırk gün meselesindeki hikmet ise, insanın yediği şeyler ancak kırk günde tam olarak vucuttan atabilmesidir. Yani o haram lokma vucutta kaldıkça namaz ve duanın kabulü söz konusu olamamaktadır. Aslında insan dikkat etmeden ve sorgulamadan yiğip içtiğinde kendisine ne kadar da zarar verebilmektedir.

Bunun temel sebebi, insanımızdaki "konformizim hastılığıdır".

Yani keyfine(kendine) bağlılık!

Alışkanlıklarından vazgeçemeyen ve alışkanlıklarını sorgulayamayan insanlar asla yeni ve doğru alışkanlıklar kazanamayacaktır!

Helale yönelmeyenler, hayıra ulaşamayacaktır.

Gıdadaki şerler (kötülükler) nelerdir?

Gıdadaki kötülükler; üreticilerin doğal ve meşru kâra razı olmamalarıdır. Buna bağlı olarakta, üretilen birçok gıda maddesinin içine, özelikle ambalajlı ürünlerinin içerisine konulan ve sağlık ve dini açıdan uygun olmayan katkı maddeleri dir.

Katkı maddeleri tamamen "karlılığı" arttırmak için üretilmiş tuzaklardır ve kazıklardır!

En basitinden başlamak gerekirse, hergün mutlaka tüketmek zorunda olduğumuz ve vazgeçemediğimiz ekmeğin içindeki katkı maddeleridir. İnsanımızın çoğu bilmesede ekmekte

tam “18 çeşit katkı” maddesi vardır. İçine katkı malzemesi bulunmayan ekmek ne yazık ki çok azdır. Katkı kullanmayan fırınlarda ne yazık ki almış olduğu unlarında birçoğunun üretiminde de yine katkı maddesi vardır. Mesele en temel gıda maddesi olan ekmekten başlamaktadır.

Yine hemen hepimizin bilmeden tükettiğimiz yoğurtların içerisinde bulanan ve asla caiz olmayan katkı maddelerini bilemiyoruz nasıl anlatmalı!

Tabii olarak üretilse idi yoğurt çok faydalı bir besindir. Ancak şu anda marketlerde satılan yoğurtların büyük bir çoğunluğunun içerisinde caiz olmayan katkı maddeleri mevcuttur. Eğer satın aldığımız bir yoğurt sulanmıyorsa, sürekli katı duruyorsa ve günlerce dolapta beklemesine ramen tadı hiç bozulmuyorsa biliniz ki katkılı yoğurt tüketiyorsunuz demektir. Hem sağlık açısından, hemde dini açıdan hiçte hoş olayan bir durumla karşı karşıyasınız.

En güzeli katsısız yoğurt satan yerleri aramak ve bulmak yâda evde kendimiz üretmektir.

Ne olduğu tam olarak belli olmayan margarinlerden de mutlaka uzak duralım. Almış olduğumuz tereyağlarını da % 100 tereyağ olup olmadığını biraz araştıralım. Çünkü tereyağlarının bile birçoğunun içerisine ciddi oranlarda margarin bulunmaktadır. Tereyağındaki diğer katkı maddelerini ve gıda boyalarını da bilmiyorum belirtmemize gerek var mı? Tabiiki temiz ve helal olanlarıda yok değil. Ancak satıcılara baskı yapmaz isek onları biraz sıkıştırmaz isek onlar nasıl kendilerine çeki düzen verecekler?

Almış olduğumuz etlerin ve tavukların “besmeleli ve helal” olup olmadığına mutlaka dikkat edelim. Her et ve tavuk helal değildir. Biraz araştırma ile bunlar öğrenilebilir. “Helal sertifikası” almış ürünleri tercih edelim.

Biliyorsunuz, insana hakettiği verilir. Biz nasıl isek önümüze de o konulur! Temizde ve helalde ısrar edersek Rahman bizlerin önüne temiz ve helal olan gıdaları koyacaktır. Ama bizler gevşek davranmaya devam edersek Rahman da o zaman bize hak ettiğimizi verecektir.

Ayrıca çocuklarımızı her türlü şekerlemelerden, cipslerden mutlaka uzak tutalım. Şekerlemelerin ve cipslerin içlerine hiçte hoş ve uygun olmayan katkı maddeleri vardır. En güzeli ve en doğalı olan hurmayı sevdirelim.

Unutmayalım, ambalajlı ürünlerin birçoğunda da hayır yoktur.

Eğer bizler helale harama çok dikkat edersek bilelim ki çocuklarımız dikkat edecektir. Eğer bizler gevşek davranırsak çocuklarımızda gevşek davranacaktır. Onlara yazık etmeye ve temiz olayan gıdalarla beslemeye hakkımız yoktur.

Biliniz ki; her haramın mutlaka bir helali vardır. Helal dairesi daima geniştir!

Ve biz haram yemeye mecbur değiliz! Sadece nefsimiz istiyor diye bazı şeylere göz yumarsak ahirette nefsimizin hiçte hoşlanmayacağı şeylerle karşılaşabiliriz.

“İnsanın, yedikleri ve içtikleriyle şekilendiğini hiç unutmayalım.”

HELAL-HARAM ÇİZGİSİNDE BİR HAYAT

Mehmet Eser- Şubat 2012-vuslatdergisi

İslam, hayatı bütün yönleriyle kuşatan bir dindir. Allah, insanın neye ve nasıl iman etmesi gerektiğinden başlayarak, sürekli olarak hayatın içinde uyulması ve o doğrultuda hareket etmesi gereken îtikâdi, ahlâkî ve ameli her türlü kuralları Peygamberler ve Kitaplarla bildirmiştir… İslam, insanı sadece iman ve ibadetten sorumlu tutmakla yetinmekle kalmaz; insan hayatının giyim-kuşamına, yeme-içmesine, evlenmesine-boşanmasına, iş hayatına, sosyal ilişkilerine, ahlakına, ekonomisine, siyasetine vs. bütün alanına etkin bir şekilde

müdahale eder. İslam, Allah'a teslimiyeti ifade eder. Bunun içindir ki müslüman olan kimse hayatı boyunca Allah'ın emir ve yasakları, haram ve helalleri doğrultusunda hareket etmek durumundadır.

İnsan, hayatını idame ettirmesi ve kulluk görevlerini yerine getirilmesi için sağlıklı bir şekilde beslenmeye ihtiyacı vardır. Her gün Allah Teâlâ'nın verdiği besinlerden ve de su başta olmak üzere birçok içeceklerden imkân dâhilinde faydalanırız. Diğer alanlarda olduğu gibi besin ve gıda ihtiyacımızı karşılarken de helal haram sınırlarını hassasiyetle gözetmemiz gerekmektedir. Özellikle günümüzde bu konuda daha fazla hassas olunmalıdır. İletişim, ulaşım ve ticari faaliyetlerin uluslararası alanda büyük bir ilerleme kaydettiği malumdur. Bunun için mutfağımıza getirdiğimiz gıdaların ne derece İslam'a uygun olduğu bilinmeden/araştırılmadan alınmamalıdır. Kur'an'da bize nelerin haram kılındığı bildirilmiş, Rasülullah (s.a.s.) efendimiz de bu ayetleri açıklamış ve bazı belirleyici ölçüler getirmiştir.

Kur'an ve hadislerden hareketle, fıkıh âlimlerimiz de haram-helal kapsamındaki gıdaları tespit etmişlerdir.

Yediğimiz ve içtiğimiz gıdalara son derece dikkat etmeliyiz. Bu konu da Allah'ın belirlediği sınırlara uymazsak ibadet ve dualarımız tehlikeye düşecektir:

Ebu Hureyre (r.a.)'dan rivayet edildiğine göre, Peygamber (s.a.s.) şöyle buyurmuştur:

"Ey insanlar! Allah temizdir, sadece temiz ve helâl olanı kabul eder. Hiç kuşkusuz Allah peygamberlerine neyi emrettiyse, müminlere de onu emretmiştir. Peygamberlere hitaben:

'Ey Peygamberler! Size bahşettiğim temiz ve helâl yiyeceklerden yiyin için ve iyi ve faydalı işler yapın. Hiç kuşku yok ki, Ben sizin yaptığınız her şeyi bilmekteyim (Mu'minûn 23/51).' Müminlere de: 'Ey iman edenler! Size bahşettiğimiz helâl ve temiz yiyeceklerden yiyin için ve yalnızca O'na şükredin.' buyurmuştur."

Daha sonra Peygamber (s.a.s.), bize bir mesel anlatarak şunları söyledi:

"Bu adam düşünün ki, Allah yolunda uzun seferler yapar. Saçı başı dağınık, toza toprağa bulanmış bir hâlde ellerini göğe açarak 'Ya Rab, ya Rab!' diye dua eder. Oysa onun yediği haram, içtiği haram, giydiği haramdır. İçi dışı harama bulanmıştır. Böyle birinin duası nasıl kabul edilebilir?"[1]

Kur'an ve Sünnetle olan bağlarımız zayıfladığından bu yana, helal-haram sınırlarına riayet etme duyarlılığımız kaybolmaya yüz tuttu. Özellikle etrafımızı kuşatan haramların en yaygın olduğu günümüzde; Helal-haram çizgisinde bir hayat anlayışına sahip olmazsak midelerimize ancak ateş doldurmuş oluruz. Rasülullah (s.a.s.) Efendimiz bizi ateşten korumak için bu sınırlara riayet etmemizi istemiştir:

Câbir bin Abdullah (r.a.)'dan rivayet edildiğine göre, Peygamber (s.a.s.) şöyle buyurmuştur:

"Benim ve sizin durumunuz, yakmış olduğu ateşe doğru uçuşan cırcır böceklerine ve kelebeklere engel olmaya, onları kurtarmaya çalışan adamın misaline benzer. Adam ateşe düşmesinler diye böcekleri oradan uzaklaştırmaya çalışır, fakat ateşin parlaklığına aldanan böcekler, sonlarının ne olacağını hiç düşünmeden, ısrarla o ateşe doğru uçmak isterler. İşte sizden bazıları da dünyanın gelip geçici süsüne, göz kamaştıran sahte cazibesine aldanıp böyle bilinçsizce kendilerini ateşe atmak istiyorlar. Ben ateşe düşmeyesiniz diye sizi elbisenizden, kuşağınızdan tutup çekiyorum, siz ise elimden kurtulup ateşe girmeye çalışıyorsunuz. Ben size helâl ve haramın sınırlarını öğretiyor, cehenneme götürecek davranışlar konusunda uyarıyorum. Buna rağmen siz arzu ve heveslerinize uyarak haramlara dalmak, sonu ateş ve hüsran olan işler yapmak istiyorsunuz."[2]

Rasülullah (s.a.s.) diğer hadisinde de helal ve haramlar konusunda hassas olmamızı isteyerek değil haramlara yaklaşmak, şüpheli olan şeylerden bile uzak durmamızı öğütlemiştir:

Numân bin Beşîr (r.a.)diyor ki: Ben Peygamber (s.a.s.)'i şöyle buyururken işittim:

"Helâl olan şeyler belli, haram olan şeyler bellidir. Bu ikisinin arasında da, birçoklarının helâl mi haram mı olduğunu bilmediği şüpheli konular vardır.

Her kim şüpheli konulardan sakınırsa, dinini ve iffetini sağlama almış olur. Şüpheli konulardan sakınmayanlar ise, zamanla harama dalıp giderler. Şüpheli konulara dalanlar, buranın hassas bölge olduğunu unutarak kesin çizgilerle yasaklanmış bölgelere kadar giderler ve sonunda kendilerini yasak bölgenin içinde buluverirler. Yani mekruhlara alışan ve onları önemsemeyen kimseler, çok geçmeden kendilerini haramın içinde bulabilirler. Tıpkı sürüsünü başkasına ait bir bahçenin etrafında otlatan çoban gibi ki, sürünün her an bu bahçeye girme tehlikesi vardır.

Dikkat edin! Her hükümdarın girilmesi yasak bir arazisi vardır. Unutmayın ki, Allah'ın yasak arazisi de, haram kıldığı şeylerdir.

Şunu iyi bilin ki, insan vücudunda aklın, vicdanın, sağduyunun, niyet ve düşüncenin sembolü olan ve insanın davranışlarına yön veren küçücük bir et parçası vardır. Eğer bu et parçası iyi olursa, bütün vücut iyi olur; eğer o bozulursa, bütün vücut bozulur. İşte bu et parçası, kalptir."[3]

Haram olup olmadığı hususunda net olmayan şüpheli şeylerden uzak durmamız gerektiğini Rasülullah (s.a.s.) Efendimiz daha birçok hadisinde hatırlatmıştır:

Atıyye bin Urve es–Sa'dî (r.a.)'dan rivayet edildiğine göre, Peygamber (s.a.s.) şöyle buyurmuştur:

"Bir kul, günah olma ihtimalini düşünerek, yapılmasında sakınca görülmeyen birtakım şüpheli şeylerden de uzak durmadıkça, Allah katındaki en değerli kullar olan muttakîler derecesine ulaşamaz."[4]

Bugün tükettiğimiz gıdaların büyük bir çoğunluğu şüphelidir. Çünkü içeriğindeki katkı maddelerini ve ne şekilde üretildiğini bilmiyoruz. İslami açıdan uygun olup olmadığını denetleyen bir kurumumuz yok. Helal sertifikası veren kurumlar mevcut olmakla birlikte henüz çoğu gıdalarda sertifika uygulaması yaygınlaşmamıştır.

Yapılan denetimler de yeterli değildir. Üstelik gıdalarda bulunan birçok katkı maddesi müslüman olmayan ülkelerden ithal ediliyor. Domuz mamullerinin kullanılmadığından nasıl emin olacağız? İçeriğinde yoksa bile katkı maddelerinde olmadığını kim garanti edebilir?

Mesela birçok gıdada buluna jelâtinin domuzdan imal edildiği belirtiliyor. Oysa "jelatin" müslüman ülkelerde üretimi yapılmayan bir maddedir. Hangimiz tükettiğimiz ürünlerde jelâtinin bulunup bulunmadığına dikkat ediyoruz? Veya et tüketiminde İslami usullere uygun kesilip kesilmediğine ne kadar dikkat ediyoruz?

Şüpheleri gidermek için tüketmekte olduğumuz ister küçük ister büyük olsun, her gıdanın helal olup olmadığını denetleyen bir sistem geliştirmeliyiz. Bu öyle bir sistem olmalı ki, her ürünün üzerinde helal olup olmadığını belirten bir logo olması sağlanmalıdır. Böylece Müslümanlar haram olan veya haram olması muhtemel gıdaları tüketmekten kurtulmuş olacaklardır.

Müslüman olmayanların giremediği Mekke'de bile marketlerde alkolsüz olduğu söylenen biralar satılmaktadır. Üstelik tıpkı içki şişeleri gibi şişelerde satılıyor. Şişenin üzerinde ise "alkolsüz bira" yazdığını bizzat gördüm. Gıda Uzmanları alkolsüz birada, en az yüzde 1

oranında alkol bulunduğunu belirtmişlerdir. Bu durumda alkolün az veya çok olması haram oluşunu değiştirmez. Ayrıca Mekke'de bile tüketilen birçok gıdaların müslüman olmayan ülkelere ait olması İslam dünyasının gıda tüketimi konusundaki durumunu özetlemektedir. Hani Mekke'ye kâfirlerin girmesi yasaktı? Kâfirlerin kendisi girmiyor belki ama özellikle gıda ürünlerinin girmesi ne anlama gelmektedir?

Şüpheli gıdalardan uzak durmamız gerektiği gibi kendisi helal olsa bile İslam düşmanların ürettiği gıdalardan da kaçınmamız gerekir. Çünkü İslam düşmanları bizden kazandığı paralarla varlığını ve hayatiyetini sürdürecektir. Onların ürünlerini tüketmenin dolaylı yoldan hatta direk olarak onları desteklemek anlamına geleceğini bilmeliyiz. Müslümanlara kurşun olarak dönecek gıdaları tüketmekten kaçınmaya son derece özen göstermeliyiz.

Gıda tüketiminde helal-haram dairesi içinde hareket etmemiz gerektiği son derece açıktır. Bunu sağlayacak yol ve yöntemlerinde biran önce hayat bulmasını sağlayacak adımların atılması elzemdir.

Dipnotlar

[1]- İmam Nevevi, Riyazü's Salihin, Tercüme: Mahmut Kısa, İstanbul: Beka Yayınları, 2011, s.659 (Koyu kısımlar hadisin tercümesi, koyu olmayan italik yazılar ise hadisin açıklamasıdır.)

[2]- Nevevi, a.g.e. s.87

[3]- Nevevi, a.g.e. s.246

[4]- Nevevi, a.g.e. s.249

YAKIN TARİHİMİZDE ÖLDÜRÜLEN MÜSLÜMAN ARAP BİLİM İNSANLARI

M.Ziya Gümüş-27.10.2021-dogruhaber.com.tr/

Bu haftaki yazımızda ileride bir gün "Kim Milyoner Olmak İster" yarışmasının İslamcası düzenlendiğinde karşınıza çıkabilecek muhtemel soruların cevaplarını sizlerle paylaşmak istiyorum. Konumuz yakın tarihimizde öldürülen Müslüman Arap bilim insanları. Elbette ki diğer ırklardan da çok sayıda Müslüman bilim insanı, ilim insanı suikastlara uğrayıp hayatlarını kaybetmişlerdir. Bu sefer ki derlememiz Müslüman Arap bilim insanları.

1-Yahudiler ve işgal rejimi hakkında yazmış olduğu yaklaşık 1000 sayfalık kitabı bir daha bulunmamak üzere ortadan kaybolan, yaklaşık 173 icadı bulunan elektronik uzmanı Hasan Kamil El-Sabbah 1935 yılında Amerika'da katledilmiştir.

2-Arapların Einstein'ı olarak anılan Mısırlı Fizikçi Ali Mustafa Müşerref 1950 yılında MOSSAD tarafından zehirlenerek katledilmiştir.

3-Nükleer enerjinin tıp alanında güvenle kullanılması konusunda 32 icadı bulunan, Mısırlı ilk Nükleer Fizikçi kadın Sümeyra Musa 1952 yılında Amerika'ya gerçekleştirdiği bir yolculuk esansında katledilmiştir.

4-Mısırlı nükleer enerjisi konusunda uzman bilim insanı Semir Necip uzun yıllar Amerika'da nükleer enerji ile ilgili dersler vermiş, bu konuda araştırmalar yapmıştır. Mısır'a dönmeye karar verdiğinde bütün çalışmaları çalınmış ve 1968 yılında katledilmiştir.

5-Mısır'da nükleer enerji kurucularından ve Irak nükleer biliminin babası olarak kabul edilen Mısırlı nükleer bilimci Yahya el-Meşhed bu alanda 50'den fazla makale yazmış, bu konuda araştırmalar yapmıştır. O da 1980 yılında Paris'te bir suikasta kurban gitmiştir.

6-Birkaç yıl Almanya Uzay Ajansıyla çalışan, füzeler konusunda çeşitli çalışma ve buluşları olan Said Bedir 1989 yılında katledilmiştir.

7-Fizik alanında en iyi bilim insanlarından biri olarak kabul edilen ve 119'dan fazla icadı bulunan Lübnanlı bilim insanı Hasan Rammal 1991 yılında Fransa'da katledilmiştir.

8-Filistin'i işgal eden Yahudilerin Filistin tarihindeki Yahudilerin nesillerinden gelmediğini ispatlayan Mısırlı meşhur yazar ve coğrafyacı Cemal Hemdan 1993 yılında vücudunun yarısı yanmış halde ölü olarak bulunmuştur.

9-Amerika'nın 2003 yılında Irak'a girmesiyle 47 bilim adamı katledilmiştir. 3'ü esir olmak üzere, 18'i nükleer enerji ve tıp alanında uzman olan bu bilim insanları da ABD menfaatleri doğrultusunda istihbarat birimlerinin gözetimi altında çalışmaları kaydıyla Amerika'ya kaçırılmıştır.

10-Araştırmaları kalp cerrahisinde devrim oluşturan Doktor Sami Maimani, hastayı rahatlatan ve kalp ameliyatını çok kolaylaştıran icadından sonra 2005 yılında bir suikasta kurban gitmiş ve tüm araştırmaları çalınmıştır.

11-İslam ülkelerindeki Yahudilerin planlarının çoğunu açığa çıkaran, sosyo-politik ve ekonomik açıdan İslam ülkelerindeki Siyonizm ve Rothschild ailesi (Aşkenazi Yahudileri) hakkında birçok makale yazan Kuveytli bilim insanı Salwai Habib kafası kesilmiş halde bulunmuştur.

Öyle sanıyorum ki yazımın sonunda "Dersler ve İbretler" diye bir başlık atsak herkes altını çok güzel bir şekilde dolduracaktır. Biraz zihin jimnastiği ve bu bilgileri derleyen Nimetullah Gündüz'e teşekkür ederek bitireyim.

İNSAN GENOMUNUN İLK KOMPLE DİZİSİNDE GİZLİ BÖLGELER ORTAYA ÇIKTI

Mustafa Tamer, 29.06.2022, Sonsuz Ark, Çeviri, Bilim ve Teknoloji, Aklın Merdivenleri

"İnsan genomunun ilk kez incelenebilecek kısımları, genetik hastalıkları, insan çeşitliliğini ve evrimi anlamak için önemlidir."

Bir insan genomunun, her bir kromozomu uçtan uca hiçbir boşluk ve benzeri görülmemiş bir doğrulukla kapsayan gerçekten eksiksiz ilk dizisine artık UCSC Genom Tarayıcısı aracılığıyla erişilebilir ve Science dergisinde bugün (31 Mart 2022) yayınlanan altı makalede bu açıklanmıştır.

İnsan Genom Genetiği DNA Kavramı

Bir insan genom dizisinin ilk çalışma taslağı 2000 yılında UC Santa Cruz'da toplandığından beri, genomik araştırmalar insan biyolojisi ve hastalıklarına ilişkin anlayışımızda muazzam ilerlemelere yol açtı. Bununla birlikte, insan genomunun yaklaşık %8'ini oluşturan önemli bölgeler, DNA dizileme teknolojilerinin sınırlamaları nedeniyle 20 yılı aşkın bir süredir bilim adamlarından saklı kalmıştır .

UC Santa Cruz'da biyomoleküler mühendislik yardımcı doçenti Karen Miga ve Ulusal İnsan Genomu Araştırma Enstitüsü'nden (NHGRI) Adam Phillippy, eksik parçaları tamamlamak için uluslararası bir bilim adamları ekibi (Telomere-to-Telomere (T2T) Konsorsiyumu) oluşturdu. Çabaları şimdi meyvesini verdi.

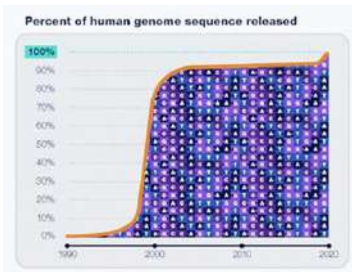
https://youtu.be/Jm-q47oPSm4

T2T-CHM13 olarak adlandırılan yeni referans genomu, proteinleri kodlaması muhtemel 99 gen ve daha fazla çalışılması gereken yaklaşık 2.000 aday gen dahil olmak üzere yaklaşık 200 milyon baz çifti yeni DNA dizisi ekliyor. Ayrıca mevcut referans dizisindeki binlerce yapısal hatayı düzeltiyor.

Şimdi yeni dizi tarafından tamamlanan boşluklar, beş insan kromozomunun bütün kısa kollarını içeriyor ve genomun en karmaşık bölgelerinden bazılarını kapsıyor. Bunlar, kromozomların uçlarındaki telomerler ve hücre bölünmesi sırasında kopyalanmış kromozomların ayrılmasını koordine eden sentromerler gibi önemli kromozomal yapıların içinde ve çevresinde bulunan oldukça tekrarlayan DNA dizilerini içeriyor. Yeni dizi ayrıca daha önce tespit edilmemiş segmental kopyaları, genomda kopyalanan ve evrim ve hastalıkta önemli roller oynadığı bilinen uzun DNA uzantılarını da ortaya koyuyor.

Miga, "İnsan genomunun 20 yılı aşkın süredir inceleyemediğimiz bu kısımları, genomun nasıl çalıştığını, genetik hastalıkları ve insan çeşitliliğini ve evrimini anlamamız açısından önemlidir" diyor.

İnsan Genom Dizileme Zaman Çizelgesi

İnsan genomunun son %8'ini bitirmek, ilk %92'sini sıralamaktan neredeyse iki kat daha uzun sürdü. Yeni laboratuvar ve hesaplama teknolojileri nihayet Miga ve meslektaşlarının kalan

boşlukları doldurmak için yüksek oranda tekrarlayan DNA dizileri gibi engellerin üstesinden gelmelerini sağladı. Kaynak: NHGRI

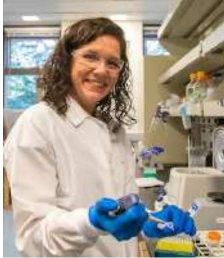
Yeni ortaya çıkan bölgelerin birçoğu, aktif genler içermeseler bile genomda önemli işlevlere sahiptir.

"Bütün genomu eksiksiz bir sistem olarak görmenin büyük bir avantajı var." diyor UC Santa Cruz Genomik Enstitüsü müdürü David Haussler, "Bu, bizi bu sistemin nasıl çalıştığını çözecek bir konuma getiriyor. İnsan genomunun kabaca yüzde 90'ı hakkında bilgi sahip olarak insan biyolojisi ve hastalıkları hakkında muazzam bir anlayış elde ettik, ancak bilimin görüş alanının dışında kalan birçok önemli yön vardı, çünkü genomun bu kısımlarını okuyacak teknolojiye sahip değildik. Şimdi dağın tepesinde durabilir ve aşağıdaki bütün manzarayı görebilir ve insan genetik mirasımızın tam bir resmini elde edebiliriz."

Tamamlanmış CHM13 genomu artı yakın zamanda tamamlanmış T2T Y kromozomunu temsil eden T2T genom dizisi (CHM13, bir X içermesine rağmen bir Y kromozomu içermez), şimdi UCSC Genom Tarayıcısında yeni bir referans genomdur. T2T dizisi tarayıcıda tam olarak açıklanmıştır ve bilim adamlarının genlerle ve genomun diğer unsurlarıyla ilişkili çok sayıda bilgiye erişmesi ve görselleştirmesi için verimli bir yol sağlıyor.

Miga, "Bilgiyi araştırmacıların erişebileceği ve aşina oldukları bir şekilde ortaya koymak istedik, böylece onlar üzerine inşa etmeye ve tarayıcının sağladığı tüm araçları ve kaynakları kullanmaya başlayabilirler" diyor.

Karen Miga

UC Santa Cruz'da biyomoleküler mühendislik yardımcı doçenti olan Karen Miga, bir insan genom dizisinin ilk eksiksiz, boşluksuz derlemesini yayınlayan Telomere-to-Telomere (T2T) Konsorsiyumu'nun ortak liderliğini yaptı. Fotoğraf: Carolyn Lagattuta

Yeni T2T referans genomu, kökenleri kamu tarafından finanse edilen İnsan Genom Projesi'ne dayanan ve 2000'deki ilk taslaktan bu yana sürekli güncellenen Genome Reference Consortium build 38 (GRCh38) olarak bilinen standart insan referans genomunu tamamlayacaktır.

Haussler, "İkinci bir tam genom ekliyoruz ve sonra daha fazlası olacak" diyor. “Bir sonraki aşama, insanlığın genomunun tek bir genom dizisi olmadığı referansını düşünmektir. Bu, insan çeşitliliğini eninde sonunda tarafsız bir şekilde yakalayacağımız yeni bir çağın habercisi olan derin bir geçiştir.”

T2T Konsorsiyumu, 350 bireyin tam genom dizilimine dayalı yeni bir "insan pangenom referansı" oluşturmayı amaçlayan İnsan Pangenom Referans Konsorsiyumu'na katıldı.

UCSC'de biyomoleküler mühendisliği doçenti, T2T makalelerinin ortak yazarı ve pangenomik çabanın lideri olan Benedict Paten, “Pangenomik, insan popülasyonunun çeşitliliğini yakalamak ve aynı zamanda tüm genomu düzgün bir şekilde keşfetmemizi sağlamakla ilgilidir” dedi. "Birden fazla bireyde genomun bu dizilenmesi zor bölgelerinin bir haritasına sahip olmadan, o zaman popülasyonumuzdaki çok büyük miktarda varyasyonu kaçırıyoruz. T2T, telomerden telomere yüzlerce genomu incelememizi sağlıyor. Harika olacak!"

Standart referans genomu (GRCh38) herhangi bir bireyi temsil etmiyor, ancak birden fazla donörden toplanmıştır. Bunları tek bir doğrusal dizide birleştirmek, dizide yapay yapılar oluşturdu. İnsan Pangenom Projesi, yeni dizili genomları, bir dizi insan atasını temsil eden çoklu tam genomlarla karşılaştırmayı mümkün kılacaktır.

Yeni T2T dizisinin önemli bir sonucu, genetik varyantların daha doğru değerlendirilmesini mümkün kılıyor. İnsan genomları, hastalıktaki genetik varyantların rolünü anlamak veya insan popülasyonları içindeki ve arasındaki genetik çeşitliliği incelemek için klinik çalışmalar için dizilendiğinde, karşılaştırma için dizileme sonuçları referans genomla hizalanarak hemen hemen her zaman analiz edilirler. T2T varyant ekibi, standart insan referans genomuna kıyasla yeni T2T dizisini kullanarak genetik varyantların tanımlanması ve yorumlanmasında önemli gelişmeler olduğunu belgeledi.

Miga, "Yeni insan genomu, temel düzeyde inanılmaz derecede doğrudur ve yanlış yorumlanmış yüz binlerce varyantı standart referansla eşleştirerek işaretlememize olanak tanımaktadır. Bu yeni varyantların çoğu, hastalığa katkıda bulunduğu bilinen genlerdedir. Artık bunları tespit edebiliyoruz çünkü daha eksiksiz ve doğru bir referans genomumuz var." diyor.

Miga'nın araştırması, çoğunlukla telomerlerde ve sentromerlerde ve çevresinde bulunan uzun tekrarlayan DNA dizileri olan uydu DNA'ya odaklanmıştı. Sentromerler, her bir kromozomu kısa bir kol ve bir uzun kol olarak ayırır ve hücre bölünmesinden önce kopyalanmış kromozomları bir arada tutarlar.

"Sentromerler, hücre bölünmesi sırasında kromozomların düzgün bir şekilde ayrılmasında kritik bir rol oynar ve bir süredir bunların her türlü insan hastalığında yanlış düzenlendiklerini biliyoruz. Ama onları dizi düzeyinde asla çalışamadık, ” diyor Miga. "Referansa eklenen yeni dizilerin açık ara en büyük kısmı, sentromer uydu DNA'larıdır. İlk kez, sentromeri tanımlayan dizileri 'taban bazında' inceleyebilir ve nasıl çalıştığını anlamaya başlayabiliriz."

UC Santa Cruz'da öncülük edilen nanopor dizilimi gibi "uzun okunan" DNA dizileme teknolojileri, T2T Konsorsiyumu için kullanılan temel araçlardı. İki uzun okuma dizileme veri seti - yüksek doğrulukta okumalar (PacBio sistemlerinden HiFi verileri) ve rutin olarak 100.000 baz çiftinden daha uzun uzunluğa ulaşan son derece uzun okumalar (Oxford Nanopore cihazlarından ultra uzun veriler) - T2T araştırmacılarının tekrarlayan bölgeleri kapsamasına ve montajın son derece doğru olmasını sağlamak için stratejiler. geliştirmesine olanak sağladı. Miten Jain ve diğer UCSC Genomics Institute araştırmacıları, ultra uzun okuma protokolünün oluşturulmasına yardımcı oldu.

UC Santa Cruz'un, 1985'te dönemin Şansölyesi Robert Sinsheimer tarafından UCSC'de düzenlenen insan genomunun dizilimini tartışmak için yapılan ufuk açıcı bir toplantıyla başlayan, genom biliminde uzun bir liderlik geçmişi vardır. Haussler, 1999 yılında halka açık İnsan Genom Projesine katılmaya davet edildi ve ekibi, projenin tamamlanmasında çok önemli bir rol oynadı. O zamanlar, şimdi Genomik Enstitüsü'nde bir araştırma bilimcisi ve UCSC Genom Tarayıcı projesinin yöneticisi olan James Kent, bir UCSC yüksek lisans öğrencisiydi. Uluslararası İnsan Genomu Dizileme Konsorsiyumu tarafından elde edilen verilerden insan genomunun ilk çalışma taslağını bir araya getiren kodu yazdı ve UCSC taslağı tüm dünyanın erişmesi için çevrimiçi yayınladı. Kent daha sonra, insan genomuna erişmek için hala en yaygın kullanılan platform olan UCSC Genom Tarayıcısını üretti..

UC Santa Cruz Genomik Enstitüsü, genomik araştırmalarının ön saflarında yer almaya devam etti ve T2T ve pangenomik çabalarında lider bir rol oynuyor.

"T2T çalışması, UC Santa Cruz ve başka yerlerdeki birçok insanın sürekli ve özverili çabalarını yansıtıyor. Karen Miga, on yıldır insan genom düzeneklerine gerçek sentromer dizileri almak için çok çalışıyor ve bu sonunda meyvesini verdi!" diyor Kent. "Bu çalışmanın, diğer insan atalarından telomer-telomer dizileri elde etme çabalarıyla birleştiğini görmek beni çok heyecanlandırıyor. İnsan genomunun gerçekten eksiksiz bir temsiline doğru hızla ilerliyoruz."

University Of California- Santa Cruz, 31 Mart 2022, SciTechDaily

Referans: Sergey Nurk, Sergey Koren, Arang Rhie, Mikko Rautiainen, Andrey V. Bzikadze, Alla Mikheenko, Mitchell R. Vollger, Nicolas Altemose, Lev Uralsky, Ariel Gershman, Sergey Aganezov, Savannah tarafından "Bir insan genomunun tam dizisi" J. Hoyt, Mark Diekhans, Glennis A. Logsdon, Michael Alonge, Stylianos E. Antonarakis, Matthew Borchers, Gerard G. Bouffard, Shelise Y. Brooks, Gina V. Caldas, Nae-Chyun Chen, Haoyu Cheng, Chen-Shan Chin , William Chow, Leonardo G. de Lima, Philip C. Dishuck, Richard Durbin, Tatiana Dvorkina, Ian T. Fiddes, Giulio Formenti, Robert S. Fulton, Arkarachai Fungtammasan, Erik Garrison, Patrick GS Grady, Tina A. Graves-Lindsay , Ira M. Hall, Nancy F. Hansen, Gabrielle A. Hartley, Marina Haukness, Kerstin Howe, Michael W. Hunkapiller, Chirag Jain, Miten Jain, Erich D. Jarvis, Peter Kerpedjiev, Melanie Kirsche,Mikhail Kolmogorov, Jonas Korlach, Milinn Kremitzki, Heng Li, Valerie V. Maduro, Tobias Marschall, Ann M. McCartney, Jennifer McDaniel, Danny E. Miller, James C. Mullikin, Eugene W. Myers, Nathan D. Olson, Benedict Paten , Paul Peluso, Pavel A. Pevzner, David Porubsky, Tamara Potapova, Evgeny I. Rogaev, Jeffrey A. Rosenfeld, Steven L. Salzberg, Valerie A. Schneider, Fritz J. Sedlazeck, Kishwar Shafin, Colin J. Shew, Alaina Shumate , Ying Sims, Arian FA Smit, Daniela C. Soto, Ivan Sovic, Jessica M. Storer, Aaron Streets, Beth A. Sullivan, Françoise Thibaud-Nissen, James Torrance, Justin Wagner, Brian P. Walenz, Aaron Wenger, Jonathan MD Wood, Chunlin Xiao, Stephanie M. Yan, Alice C. Young, Samantha Zarate, Urvashi Surti, Rajiv C. McCoy, Megan Y. Dennis, Ivan A. Alexandrov, Jennifer L. Gerton, Rachel J. O'Neill, Winston Timp , Justin M.Zook,Michael C. Schatz, Evan E. Eichler, Karen H. Miga ve Adam M. Phillippy, 31 Mart 2022, Science. DOI: 10.1126/science.abj6987

Miga, NHGRI'den Adam Phillippy ve Washington Üniversitesi'nden Evan Eichler ile birlikte "İnsan genomunun tam dizisi" başlıklı ana Bilim makalesinin ortak yazarlarından biridir. Aynı zamanda "İnsan sentromerlerinin tam genomik ve epigenetik haritaları" ve "Tam bir insan genomunda epigenetik modeller" konulu makalelerin ve "Tam bir insan genomundaki segmental duplikasyonlar ve varyasyonları", "Tam bir referans genom, insan genetik varyasyonunun analizini geliştirir" ve "Telomerden telomere: insan tekrar elementlerinin transkripsiyonel ve epigenetik durumu" konulu makalelerin ortak yazarıdır. "

UC Santa Cruz Genomik Enstitüsü'ndeki makalelerin ortak yazarları olan diğer araştırmacılar arasında Benedict Paten, Mark Diekhans, Erik Garrison (şu anda Tennessee Sağlık Bilimleri Merkezi'nde), Marina Haukness, Miten Jain ve Kishwar Shafin yer alıyor. Bu çalışma Ulusal Sağlık Enstitüleri tarafından desteklenmiştir.

AHLAKİ GDO TARTIŞMASI:ÇÜNKÜ HAYVANLAR VE BİTKİLER KENDİ ADLARINA KONUŞAMAZLAR!

https://tr.gmodebate.org/eugenics/

Multi-trilyon dolarlık sentetik biyoloji devrimi , bitkileri ve hayvanları, bir şirket tarafından "daha iyi yapılabilecek" anlamsız madde yığınlarına indirger.
Kusurlu bir fikir (bir dogma) – bilimin gerçeklerinin felsefe olmaksızın geçerli olduğu fikri veya tek biçimlilik inancı – sentetik biyolojinin veya " **doğa üzerinde öjeni** "nin kökeninde yatar.
Doğanın ve insan yaşamının temellerini derinden sarsan bir uygulama söz konusu olduğunda, uygulamaya başlamadan önce dikkatli olunması gerektiği ve bunun kısa vadeli finansal kâr saikiyle şirketler tarafından 'aptalca' bırakılmasının sorumlu olmadığı iddiası olabilir. .

Doğayı yeniden programlamak (sentetik biyoloji) son derece karmaşıktır, **hiçbir niyet veya rehberlik olmadan evrimleşmiştir** . Ancak doğayı sentezleyebilirseniz, yaşam, iyi tanımlanmış standart parçalarla mühendislik yaklaşımına daha uygun bir şeye dönüştürülebilir.

The Economist (Redesigning Life, April 6th, 2019)

Bitkilerin ve hayvanların anlamsız madde yığınları olduğu fikri, çeşitli nedenlerle makul değildir.

Bitkiler ve hayvanlar anlamlı deneyime sahip olacaklarsa, o zaman bunlar, 'Doğanın canlılığı' veya insanın da bir parçası olduğu Doğa'nın daha büyük bütünü (Gaia Felsefesi) olarak ifade edilebilecek bir bağlamda anlamlı kabul edilmelidir. insan müreffeh bir parçası olmayı amaçlamaktadır .
Bu perspektiften, Doğanın gelişmesi için temel bir saygı (ahlak) düzeyi gerekli olabilir.

Doğanın canlılığı – insan yaşamının temeli – öjeni uygulanmadan önce doğa üzerindeki geçerliliğini sorgulamak için bir nedendir. Amaca yönelik bir Doğal çevre ve besin kaynağı, insanlık için daha güçlü bir temel olabilir.
Doğada Öjeni (GDO)
Öjeni, son yıllarda ortaya çıkan bir konudur. 2019'da 11.000'den fazla bilim insanından oluşan bir grup, öjeninin dünya nüfusunu azaltmak için kullanılabileceğini savundu.

(2020) **Öjeni tartışması bitmedi - ancak bunun dünya nüfusunu azaltabileceğini iddia eden insanlara karşı dikkatli olmalıyız**Birleşik Krallık hükümet danışmanı Andrew

Sabisky, öjeniyi destekleyen yorumlar üzerine kısa süre önce istifa etti. Aynı sıralarda, en çok The Bencil Gen adlı kitabıyla tanınan evrimci biyolog Richard Dawkins, öjeni ahlaki açıdan içler acısı olsa da "işe yarayacağını" tweetlediğinde tartışmalara yol açtı.Kaynak: Phys.org(2020) **Öjeni trend oluyor. Bu bir sorun.**Dünya nüfusunu azaltmaya yönelik herhangi bir girişim, üreme adaletine odaklanmalıdır.Kaynak: Washington Post

Multi-trilyon dolarlık sentetik biyoloji devrimi, bitkileri ve hayvanları bir şirket tarafından "daha iyi" yapılabilecek anlamsız madde yığınlarına indirger ve arkasındaki fikir mantıksal olarak eninde sonunda insanları da etkileyecektir.

Nazi Holokost'una yol açan öjeni - ırk hijyeni - arkasındaki fikir, dünyanın dört bir yanındaki üniversiteler tarafından desteklendi. Doğal olarak savunulabilir olmayan ve hile ve aldatma gerektirdiği düşünülen bir fikirle başladı. Nazilerin yeteneklerine sahip insanlar için bir taleple sonuçlandı.

Ünlü Alman Holokost bilgini Ernst Klee durumu şöyle anlatmıştır:

"Nazilerin psikiyatriye ihtiyacı yoktu, tam tersiydi, psikiyatrinin Nazilere ihtiyacı vardı."

Nazi partisinin kurulmasından yirmi yıl önce Alman psikiyatrisi, psikiyatri hastalarının açlık diyetleri yoluyla organize bir şekilde öldürülmesiyle başladı ve 1949'a kadar devam etti (Psikiyatride Açlıkla Ötanazi 1914-1949). Amerika'da psikiyatri toplu kısırlaştırma programları ile başlamış ve benzer programlar birçok Avrupa ülkesinde de yer almıştır. Holokost, 300.000'den fazla psikiyatri hastasının öldürülmesiyle başladı.
Eleştirel psikiyatrist Dr. Peter R. Breggin yıllardır bunu araştırıyor ve bu konuda şunları söylüyor:

Ancak Müttefiklerin zaferi toplama kamplarındaki ölümleri sona erdirirken, psikiyatristler kendi iyiliklerine inanarak, savaş bittikten sonra korkunç cinayet görevlerine devam ettiler. Ne de olsa "ötenazinin" Hitler'in savaş politikası değil, organize psikiyatrinin tıbbi politikası olduğunu savundular.

Hastalar hem kendi iyiliği hem de toplumun iyiliği için öldürüldü.

2014'te New York Times gazetecisi Eric Lichtblau , İkinci Dünya Savaşı'ndan sonra 10.000'den fazla üst düzey Nazi'nin Amerika Birleşik Devletleri'ne göç ettiğini gösteren The Nazis Next Door: Amerika Hitler'in Adamları için Güvenli Bir Liman Nasıl Oldu kitabını yayınladı. Savaş suçları çabucak unutuldu ve bazıları ABD hükümetinden yardım ve koruma aldı.

(2020) Amerika Nazi Almanyasının Yoluna mı Başlıyor?

Bu makaleyi yazmanın beni ne kadar üzdüğünü anlatamam. Ama ben vatansever bir Amerikalıyım. Ve ben bir Amerikan Yahudisiyim. Nazi Almanya'sının başlangıcını ve Holokost'u inceledim. Ve bugün Amerika'da olanlarla paralellikler açıkça görebiliyorum**.**

GÖZLERİNİ AÇ. Rezil Kristallnacht sırasında Nazi Almanya'sında neler olduğunu inceleyin. 9-10 Kasım 1938 gecesi, Nazilerin Yahudilere yönelik saldırısının başlangıcı oldu. Polis ve "iyi insanlar" kenarda durup seyrederken Yahudi evleri ve işyerleri yağmalandı, kutsallaştırıldı ve yakıldı. Naziler kitaplar yakılırken güldüler ve tezahürat yaptılar.

Wayne Allyn Root - çok satan yazar ve ABD Radyo Ağı'nda ulusal çapta sendikasyon programı sunucusu

Kaynak: Townhall.com

New York Times köşe yazarı Natasha Lennard kısa süre önce aşağıdakilerden bahsetti:

(2020) **Fakir siyahi kadınların zorla kısırlaştırılması**Bir öjenist sistemin var olması için açık bir zorunlu kısırlaştırma politikasına gerek yoktur. Normalleştirilmiş ihmal ve insanlıktan çıkarma yeterlidir. Bunlar Trump'ın spesiyaliteleri, evet, ama elmalı turta kadar Amerikan. "**Kaynak:** The Intercept

Embriyo Seçimi

Embriyo seçimi, fikrin insanların kısa vadeli kişisel çıkarları perspektifi tarafından ne kadar kolay kabul edildiğini gösteren modern bir öjeni örneğidir.

Anne babalar çocuklarının sağlıklı ve başarılı olmasını isterler. Öjeni seçimini ebeveynlerle paylaşmak, bilim adamlarının aksi takdirde ahlaki olarak kınanabilecek öjenik inançlarını ve uygulamalarını haklı çıkarmaları için bir plan olabilir. Finansal endişeler, kariyer fırsatları ve insan evrimi için optimal bir etki olmayabilecek benzer öncelikler gibi faktörleri göz önünde bulunduran ebeveynlerin sırtına binebilirler.

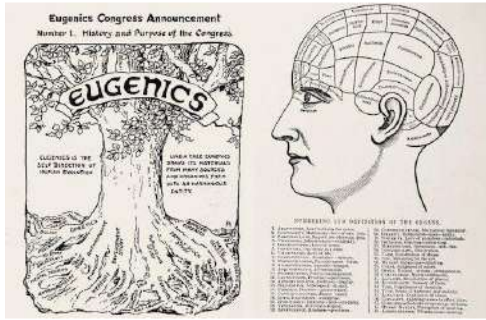
Embriyo seçimine yönelik hızla artan talep, insanların öjeni fikrini kabul etmesinin ne kadar kolay olduğunu gösteriyor.

(2017) **Çin'in embriyo seçimini kucaklaması, öjeni hakkında zorlu soruları gündeme getiriyor**Batı'da embriyo seçimi hâlâ elit bir genetik sınıfın yaratılmasıyla ilgili korkuları artırıyor ve eleştirmenler, Nazi Almanyası ve ırksal temizlik düşüncelerini ortaya çıkaran bir

kelime olan öjeniye doğru kaygan bir eğimden bahsediyor. Ancak Çin'de öjeni böyle bir bagajdan yoksundur. Öjenik için kullanılan Çince kelime, yousheng , öjenikle ilgili hemen hemen tüm konuşmalarda açıkça olumlu olarak kullanılır. Yousheng, daha kaliteli çocuklar doğurmakla ilgilidir.Kaynak: Nature.com(2017) **Eugenics 2.0: Çocuklarımızı Seçmenin Şafağındayız**Çocuklarının inatçılığını seçen ilk ebeveynlerden biri olacak mısınız? Makine öğrenimi, DNA veritabanlarından gelen tahminlerin kilidini açarken, bilim adamları, ebeveynlerin çocuklarını daha önce hiç olmadığı gibi seçme seçeneklerine sahip olabileceğini söylüyor.Kaynak: MIT Technology Review

Öjeni ideolojisinin kökeni
İlk öjeni kongresinin reklamı, psikiyatri veya ona inanan kişilerle, kökeni açıklamaya yardımcı olabilecek bir bağlantı gösteriyor.

Psikiyatri, determinizme (özgür iradenin olmadığı inancı) ve zihnin nedensel olarak beyinde ortaya çıktığı fikrine dayanır. İlk öjeni kongresinin broşürü, beynin zihni nasıl nedensel olarak nasıl açıkladığını gösteriyor.

“Öjeni, insan evriminin öz yönüdür”

Psikiyatrinin temelindeki fikir, yaşamda ve insan zihninde, deneysel bilim (determinizm) kullanılarak gösterilebilecek olandan daha fazlası olmadığı fikri, öjeniğin temelinde yatan fikrin aynısıdır. 'Hayatın üzerinde durma' arzusunun ortaya çıkması için, kişinin hayatın anlamsız olduğuna ikna olması gerekir.

Hayatın anlamı

“ Hayatın anlamı nedir? ” sorusu, birçoklarını kendilerine ve başkalarına karşı vahşete sürükleyen bir sorudur. Bu soruya cevap verememekten kaynaklanan 'zayıflığı' yenmek için yapılan hain bir girişimde, bazıları burunlarının altında bir silahla yaşamaları gerektiğine inanıyor.
Nazi Hermann Göring'den sık sık alıntılanan bir alıntı: “ Kültür kelimesini duyduğumda silahımı açarım! ”
Deneysel kanıt imkansız olduğu için yaşamın bir anlamı olmadığını iddia etmek kolaydır.

Bilimde hayatın anlamını tanımlayamamak, ahlakı ortadan kaldırma idealiyle sonuçlanmıştır.

(2018) **Ahlaksız gelişmeler: Bilim kontrolden mi çıktı?**Pek çok bilim insanına göre, çalışmalarına yönelik ahlaki itirazlar geçerli değildir: bilim, tanımı gereği, ahlaki olarak tarafsızdır, bu nedenle onun üzerindeki herhangi bir ahlaki yargı, basitçe bilimsel cehaleti yansıtır.Kaynak: New Scientist(2019) **Bilim ve Ahlak: Ahlak, bilimin gerçeklerinden çıkarılabilir mi?**Sorun, 1740'ta filozof David Hume tarafından çözülmeliydi: bilimin gerçekleri, değerler için hiçbir temel sağlamaz . Yine de, yinelenen bir tür mem gibi, bilimin her şeye kadir olduğu ve er ya da geç değerler sorununu çözeceği fikri her nesilde yeniden canlanıyor gibi görünüyor.Kaynak: Duke University: New Behaviorism

Ahlak 'değerler' üzerine kuruludur ve bu mantıksal olarak bilimin de felsefeden kurtulmak istediği anlamına gelir.

Filozof Friedrich Nietzsche (1844-1900), İyinin ve Kötünün Ötesinde'de (Bölüm 6 – Biz Akademisyenler) felsefeyle ilişkili olarak bilimin evrimi üzerine aşağıdaki bakış açısını paylaştı.

Ademisyenin bağımsızlık ilan ı, felsefeden kurtulu şu, demokratik düzenin ve düzensizli ğin daha incelmi ş etkilerinden biridir, Akademisyenlerin kendi kendilerini yüceltmeleri, göklere ç ıkarmaları bugün doruğuna erişmiş durumda, en hoş ilkbaharını yaşıyor.- bu, övünme hoş koku anlamına gelmez. "**Tüm efendilere paydos!** — bu s ıradan kaba insanın içgüdüsü aynı zamanda; bilimin başarılı biçimde kendini ilahiyattan uzak tutu şundan sonra, ilahiyat, felsefenin, uzun süre "besleme kızı"ydı; **şimdi tüm coşkunluğu ve anlay ışsızlığıyla felsefe için yasalar koymaya, "efendisiyle ' — ne diyebilirim ki! FELSEFEYLE oynamaya çal ışıyor.**
1850'den beri bilimin izlediği yolu gösterir. Bilim, felsefeden kurtulmayı amaçlamıştır.

İngiltere'deki Cambridge Üniversitesi'ndeki bir forumda bilim insanlarının felsefe üzerine bakış açıları bir örnek sağlar:

Felsefe boştur.

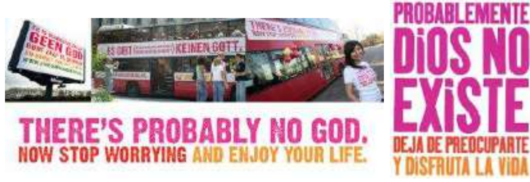
Görüldüğü gibi bilim açısından bakıldığında, bilimin gelişmesi için ahlakı da içeren felsefenin ortadan kaldırılması gerekmektedir.

Bilim özerk olarak uygulandığında ve felsefenin herhangi bir etkisinden kurtulmayı amaçladığında, bilimsel bir gerçeğin 'bililmesi' zorunlu olarak kesinliği gerektirir. Kesinlik olmadan, felsefe temel olurdu ve bu, herhangi bir bilim insanı için aşikar olurdu, ki öyle değildir.

Bu, yapılanın gerçekten 'iyi' olup olmadığını (yani ahlaksız) olup olmadığını düşünmeden bilimin özerk uygulamasını meşrulaştıran dogmatik bir inancın (tekdüzecilik inancı) olduğu anlamına gelir.
Bilimin gerçeklerinin felsefe olmadan geçerli olduğu fikri, ahlakı tamamen ortadan kaldırmaya yönelik doğal bir eğilimle sonuçlanır.

Ateizm ihmali körükledi

Ateizm, dinlerin sağlamayı vaat ettiği rehberliği potansiyel olarak arayacak (eğilimli) insanlar için bir çıkış yoludur. Dinlere isyan ederek hayatta istikrarı (umarlar) bulurlar.

Ateizmin bilimin gerçeklerine dogmatik bir inanç şeklinde geliştirdiği fanatizm, mantıksal olarak öjeni gibi uygulamalarla sonuçlanmaktadır. Zayıflıklarının dinsel sömürüsünden kaçmaya çalışan insanların 'kolay çıkış' arzusu (okuyun: “ Hayatın anlamı nedir? ” veya “ Hayat neden var? ” Sorusuna cevap verememe), ahlaksız bir şekilde 'nitelikler kazanmak' için yolsuzluk.

Yaşamın kökeni bilinmediği için, bilimin, ateizm kaynaklı ihmali -yaşamın neden var olduğu sorusunu inatla görmezden gelmeyi- hayvan ve bitki yaşamının anlamsızlaştırıldığı sentetik bir biyoloji devriminin zemini olarak kullanmak niyetinde olduğu açıktır. ampirik değerin kapsamı .

Yaşam için yol gösterici bir ilke olarak bilim?

Bilimin tekrarlanabilirliği, değeri bilimin başarısıyla ortaya konulabilecek insani bir bakış açısı kapsamında kesinlik sayılabilecek ne varsa sağlarken, bilimin gerçeklerinin felsefe olmadan da geçerli olduğu fikrinin belirli bir düzlemde doğru olup olmadığı sorgulanabilir. temel seviye. Fikir geçerli değilse, bunun derin etkileri vardır.

Faydacı değer perspektifinden bakıldığında, bir 'kesinlik faktörünün' söz konusu olmadığı iddia edilebilirken, bu fikrin doğa üzerindeki öjeni örneğinde olduğu gibi yol gösterici bir ilke olarak kullanılması söz konusu olduğunda, önemli hale gelecektir. .

Bir dünya modelinin kullanışlılığı yalnızca faydacı değerdir ve mantıksal olarak yol gösterici bir ilke için bir temel olamaz, çünkü yol gösterici bir ilke, değerin mümkün olması için neyin gerekli olduğuyla (a priori veya "değerden önce") ilgilenir.

GDO'ya karşı argümanlar

Makalenin yukarıdaki kısmı, doğada öjeni (GDO) uygulanmadan önce dikkatli olunması (eleştirel düşünme) gerektiğinin ve GDO'nun şimdiye kadar kısa sürede sahip olunan şirketlerde güdümsüz bir uygulama olduğunun bir argümanı olabileceğini belirtmek için hazırlanmıştır. vadeli finansal kâr güdüsü serbest bırakılır ('aptalca koş').

Ayrıca, öjeniğin doğa üzerindeki temel teorik temelinin sorgulanması için bir temel oluşturmayı amaçlamakta ve varsayılan 'Doğa yasaları' ile ilgili olduğunda tekbiçimcilik inancının (bilimin gerçeklerinin felsefe ve bilim olmadan geçerli olduğu fikri) ima etmektedir. dolayısıyla ahlaksız) mantıksal akıl yürütme kullanılarak geçersiz sayılabilir.

GDO savunucularının ana argümanının eleştirisi:“10.000 yıldır seçici üreme yapılıyor...” GDO'nun savunucularının birincil argümanı, insanların 10.000 yıldır seçici üreme uyguladıklarıdır.

The Economist'te (Redesigning Life , 6 Nisan 2019) sentetik biyoloji hakkında alıntılanan özel makale, bu argümanı ilk argüman olarak kullandı. Özel, aşağıdakilerle başladı:

İnsanlar 10.000 yıldan fazla bir süredir biyolojiyi kendi amaçlarına çeviriyorlar…
Seçici üreme, öjeniğin bir şeklidir.

Öjeni ile kişi, dışsal bir izleyiciden (insandan) algılandığı şekliyle "nihai bir duruma" doğru ilerlemektedir. Bu, **dayanıklılık ve güç** için çeşitlilik arayan Doğada sağlıklı kabul edilenin tam tersi olabilir.

Öjenikle ilgili bir tartışmada bir filozof tarafından yapılan bir alıntı:
sarı saçlı ve mavi gözlü herkese ütopya
Seçici yetiştirme ile, gerçek hayvanlar ve bitkilerle - bir amacı olan anlamlı varlıklarla - ve milyonlarca bireyden oluşan bir popülasyonla çalışılır. Evrimi bu şekilde şekillendirme potansiyeli sınırlıdır ve tek tek hayvanlar ve bitkiler sorunların üstesinden gelebilir. Buna rağmen, seçici üreme , akrabalı yetiştirmenin özünde bulunan öjeniğin doğası gereği ölümcül sorunlara neden olur.

(2021) **İnekleri yetiştirme şeklimiz onları yok olmaya hazırlıyor.**Süt sığırı genetiği doçenti Chad Dechow ve diğerleri, aralarında çok fazla genetik benzerlik olduğunu, etkin popülasyon boyutunun 50'den az olduğunu söylüyor. İnekler vahşi hayvanlar olsaydı, bu onları **kritik derecede tehlike altındaki türler** kategorisine koyardı.Kaynak: Quartz

ABD'de genetik açıdan 9 milyon inek varken , akrabalı yetiştirmenin özüne dayanan öjeni doğası gereği **sadece 50 inek hayattadır** .

“Minnesota Üniversitesi'nde inek uzmanı ve profesör olan Leslie B. Hansen, hemen hemen büyük bir akrabalık ailesinden bahsediyor. Doğurganlık oranları akrabalı yetiştirmeden etkilenir ve ineklerin doğurganlığı şimdiden önemli ölçüde düştü. Ayrıca, yakın akrabalar yetiştirildiğinde ciddi sağlık sorunları ortaya çıkabilir.

GDO bazlı öjeni
Genetik mühendisliği, yapay zeka tabanlı otomasyon ve üstel büyüme ile amaçlanan bir sonuca yönelik değişiklikler, milyonlarca hayvan ve bitkiyi aynı anda doğrudan etkileyen büyük ölçekte uygulanabilir.

Durum, seçici yetiştirmeden oldukça farklıdır ve sentetik biyoloji alanındaki fikir, tüm çabanın sonucunun, bilimin "hayatta ustalaşacağı" ve bir "mühendislik yaklaşımı" olarak gerçek zamanlı olarak türlerin evrimini yaratıp kontrol edebileceği şeklinde olmasıdır. '.

The Economist'teki özel bölümden yapılan alıntıda görülebilir (Redesigning Life , 6 Nisan 2019):

Yeniden programlama doğası son derece karmaşıktır, hiçbir niyet veya rehberlik olmadan evrimleşmiştir. Ancak doğayı sentezleyebilirseniz , yaşam, **iyi tanımlanmış standart parçalarla** mühendislik yaklaşımına daha uygun bir şeye dönüştürülebilir.
Yaşam, bilimin ustalaşması ve yaşamı 'yeniden tasarlaması' için iyi tanımlanmış standart parçalara sahip olabilir mi?

GDO'ya karşı argümanlar:

1. Argümanlar 1: Ojeni, ölümcül sorunlara yol açtığı bilinen akrabalı yetiştirmenin özünde yatmaktadır .Öjeni, uzun vadede **zayıflığı** teşvik eder.
2. Argümanlar 2: Yaşamın ve ahlakın kökeni dışlanamaz.

'İstenmeyen genleri' ve hastalıkları evrimden uzaklaştırmak için genetik mühendisliğinin kullanılması, problemlerin üstesinden gelmenin güçle sonuçlanması ilkesi nedeniyle mantıksal olarak zayıflığı teşvik eder.

Bunun nedeni, dayanıklılığın gerekliliği, sadece öngörülebilir sorunların değil, öngörülemeyen sorunların üstesinden gelme yeteneğidir.
Sorunların üstesinden gelmek, hayatta ilerleme için gereklidir. Algılanan bazı kusurlar, daha uzun vadeli hayatta kalma için çözümler elde etmek için gerekli olan 300 yıllık bir evrim stratejisinin parçası olabilir. Kusurların veya hastalıkların üstesinden gelmek için verilen mücadele, gelecekte bir yaşam formunu daha güçlü kılar. **Genleri (öjeni) filtrelemek, sorunların üstesinden gelmek yerine kaçmak gibi olacaktır** ve bu nedenle mantıksal olarak zamanla artan zayıflık ile sonuçlanır.

Kolay bir yaşam veya sosyal refahla (finansal, kariyer, vb.) bağlantılı genlere sahip yavrular, uzun vadeli evrim için iyi olmayabilir.

Hastalığı önlemeye niyet etmek mantıksal olarak iyidir. Belki de bazı temel sorular ele alındığında ve farkındalıkta tutulduğunda öjeni için iyi kullanım örnekleri vardır. Bununla birlikte, göründüğü gibi, insanın yaşamın kendisine 'efendisi' olabileceği fikri, tekbiçimciliğe (bilimin gerçeklerinin felsefe olmadan ve dolayısıyla ahlak olmadan geçerli olduğu fikri) dogmatik bir inanca dayanır ve bu, evrimde feci kusurlarla sonuçlanabilir. .
Hayatın üzerinde durmaya çalışmak yerine ona hizmet etmek en iyisi olabilir.

“Yaşam olarak yaşamın üzerinde durma girişimi, mantıksal olarak zaman okyanusunda batan figüratif bir taşla sonuçlanır.”

Öjeni ilkesi, ölümcül sorunlara neden olduğu bilinen akrabalı yetiştirmenin özüne dayanmaktadır.

Ahlak göz ardı edildi

Ahlakla ilgili olduğunda, GDO'nun ilgili hayvanlar ve bitkiler için iyi olup olmadığı sorusuyla ilgili olacaktır.
Bir insan neden hayvanlar ve bitkiler için ahlakı keşfetmeye motive olur? Veya alternatif olarak, GDO'nun uygulanıp uygulanmayacağı sorusu söz konusu olduğunda, trilyon dolarlık kar güdüsü göz önüne alındığında, bir insan motive olur neden ahlaki akıl yürütmeyi dikkate alsın?

İnsanlar zaten bir hayvanı veya bitkiyi tüketecekken, onun yaşam evresi neden hayvanın veya bitkinin insana sağladığı değerden daha değerli olsun ki?

Belirleyici bir dünyada, plakadaki hayvan veya bitki, dikkate alınması gereken tek şeydir.

Ancak determinizm geçerli olmadığında, o zaman ahlak, bir insanın yemek tabağına girmeden önce hayvanlara ve bitkilere saygı eksikliğini önlemeyi gerektirebilir ve bu nedenle, hayvanlar ve bitkiler için ahlakın olup olmadığı sorusuna cevap verebilmek önemli olacaktır. güvenli bir şekilde göz ardı edildi.

Çözüm

Kusurlu bir fikir (bir dogma) – bilimin gerçeklerinin felsefe olmaksızın geçerli olduğu fikri veya tek biçimlilik inancı – sentetik biyolojinin veya “ **doğa üzerinde öjeni** ”nin kökeninde yatar.
Öjeni, determinizmin doğru olmasını gerektirir. Felsefe profesörleri Daniel C. Dennett ve Gregg D. Caruso tarafından hazırlanan debatingfreewill.com (2021) web sitesi, tartışmanın henüz sonuçlanmadığının bir göstergesidir. Bu nedenle, sentetik biyoloji, doğru olduğu söylenemez olan bir şeyin doğru olmasını gerektiren bir uygulamadır.
Doğanın ve insan yaşamının temellerini derinden sarsan bir uygulama söz konusu olduğunda, uygulamaya başlamadan önce dikkatli olunması gerektiği ve bunun kısa vadeli finansal kâr saikiyle şirketler tarafından 'aptalca' bırakılmasının sorumlu olmadığı iddiası olabilir. .

Doğayı yeniden programlamak (sentetik biyoloji) son derece karmaşıktır, **hiçbir niyet veya rehberlik olmadan evrimleşmiştir** . Ancak doğayı sentezleyebilirseniz, yaşam, iyi tanımlanmış standart parçalarla mühendislik yaklaşımına daha uygun bir şeye dönüştürülebilir.

The Economist (Redesigning Life, April 6th, 2019)

Bitkilerin ve hayvanların anlamsız madde yığınları olduğu fikri, çeşitli nedenlerle makul değildir.

Bitkiler ve hayvanlar anlamlı deneyime sahip olacaklarsa, o zaman bunlar, 'Doğanın canlılığı' veya insanın da bir parçası olduğu Doğa'nın daha büyük bütünü (Gaia Felsefesi) olarak ifade edilebilecek bir bağlamda anlamlı kabul edilmelidir. insan müreffeh bir parçası olmayı amaçlamaktadır .

Bu perspektiften, Doğanın gelişmesi için temel bir saygı (ahlak) düzeyi gerekli olabilir.

Doğanın canlılığı – insan yaşamının temeli – öjeni uygulanmadan önce doğa üzerindeki geçerliliğini sorgulamak için bir nedendir. Amaca yönelik bir Doğal çevre ve besin kaynağı, insanlık için daha güçlü bir temel olabilir.

ARTIK BİYOGÜVENLİK KURULU YOK!

10.8.2018-www.tarlasera.com/

Geçtiğimiz ay yürürlüğe giren KHK ile kaldırılması kararlaştırılan Biyogüvenlik Kurulu'nun yetkileri yayımlanan Cumhurbaşkanlığı genelgesi ile Tarım ve Orman Bakanlığı'na devredildi.

2010 yılında kabul edilen 5977 sayılı Biyogüvenlik Kanunu gereğince kurulan ve biyoteknolojik tarım ve gıda ürünlerinin denetimini üstlenen Biyogüvenlik Kurulu kaldırıldı. Özellikle GDO tartışmalarında sıkça gündeme gelen Kurulun yetkileri Tarım ve Orman Bakanlığı'na devredildi.

Biyogüvenlik Kurulu ilk olarak 2 Temmuz günü yayımlanan ve 19 kurum, komisyon ve komitenin görev ve yetkilerinin devredilmesin öngören 703 sayılı Kanun Hükmünde Kararname'de (KHK) yer almıştı. İlgili KHK Tarımsal Destekleme ve Yönlendirme Kurulu, Özelleştirme Yüksek Kurulu ve Siber Güvenlik Kurulu gibi kuruluşları da kapsıyordu.

Tarımsal Destekleme Kurulu da kaldırıldı

Resmi Gazete'de yayımlanan Cumhurbaşkanlığı genelgesi ile Biyogüvenlik Kurulu'nun görev ve yetkileri Tarım ve Orman Bakanlığı'na devredilirken, Tarımsal Destekleme ve Yönlendirme Kurulu'nun görev ve yetkileri ise Tarım ve Orman Bakanlığı ile Hazine ve Maliye Bakanlığı arasında paylaşıldı.

Biyogüvenlik Kurulu nedir?

Pek çok ülkede modern biyoteknolojik ürünlerin insan, hayvan, bitki ve çevre sağlığına etkileri açısından denetimini sağlamakla yükümlü kurumların Türkiye'deki karşılığı olarak 2010 yılında kurulan Biyogüvenlik Kurulu, temelini aynı yıl kabul edilen Biyogüvenlik Kanunu'ndan alıyordu.

Türkiye'deki genetiği değiştirilmiş organizmalar (GDO) faaliyetleri ve ürünleri ile ilgili başvuruların değerlendirilmesi görevini yerine getiren Kurulun, Biyogüvenlik Kanunu'nun 10. maddesine göre görevini yaparken bağımsız olduğu ve hiçbir organ, makam, merci ve kişinin Kurula emir ve talimat veremeyeceği belirtiliyor.

1968 YILINDA ZARARLI MÜCADELESİ
12.01.2016-www.tarlasera.com/

1968 yılında İstanbul'da yapılan ve 4 gün süren bir zirai mücadele toplantısı, o dönemki tartışmaları ve özellikle yurtdışına dair ayrıntılı raporlarıyla dikkat çekiyor.

1960'lı yıllar Türkiye tarımında önemli dönüşümlerin yaşandığı bir dönem. Tıpkı 50'lerde traktörlerin tarımsal üretime yaptığı hızlı giriş gibi, 60'lar da zirai mücadelenin öneminin net bir şekilde anlaşıldığı yıllar olarak hatırlanıyor.

Bu fotoğraf 1968 yılında, o yılki tarımsal mücadele uygulamalarının sonuçlarının değerlendirildiği İstanbul Bölge Zirai Mücadele Reisliği toplantısında çekilmiş. Toplantıda Bakanlık yetkililerinin yanı sıra Marmara bölgesinin farklı şehirlerinden ziraat uzmanları 4 gün boyunca zararlı ve hastalıklarla olan mücadele ve alınacak yeni önlemler üzerine tartışıyor.

Zararlı riskine karşı ayrıntılı rapor

Bu toplantıya dair dikkat çekici bir ayrıntı daha var: Toplantıda farklı ülkelerde yoğun olarak görülen zararlılar da konu edilmiş ve Türkiye'deki yayılma potansiyelleri tartışılmış. Çekoslovakya'da görülen "patates böceği", Bulgaristan'da zarara yol açan Avrupa kırmızı örümceği, hatta Japonya'daki "kırkayak" istilası dahi raporlara yansıyor. Bugün bile kimi zaman göz ardı edilebilen ülke dışı zararlı risklerinin o tarihte böylesi ayrıntıyla incelenmiş olması bu toplantıyı ilgi çekici kılıyor.

MISIRIN ATASI VE TORUNU AYNI TARLADA
15.01.2016-www.tarlasera.com/

Mısır bitkisinin 9 bin yıllık atası teosinte, Orta Amerika'da bazı mısır tarlalarında yabani olarak büyümeye devam ediyor. Bugünkü mısırdan çok farklı bir görünümü olan teosinte'nin hikayesi adeta ıslahın tarihini özetliyor.

Günün birinde Meksika'da bir mısır tarlasını dolaşma fırsatınız olursa, bir anda kendinizi birkaç bin yıllık bir zaman tüneli içinde bulabilirsiniz. Boyu aşan mısır bitkileri arasında fotoğraftakine benzer bir bitki görürseniz yabancı ot olduğunu düşünüp geçmeyin.

Günümüz mısır bitkisinin atası olan bu bitkinin adı teosinte. Meksika, Guatemala, Nikaragua gibi Orta Amerika ülkelerinde, bugün dünyanın bir numaralı tahılı olan "torununun" yanı başında biten teosinte, bitki tarihine ve arkeolojisine ilgi duyanlar için zor bulunan bir gözlem fırsatı veriyor.

Azteklerin tarım mirası

2013'te 1 milyar ton barajını aşan üretimiyle mısır şu an dünya nüfusu için en önemli tahıl konumunda. Bunun ardında birkaç yıllık başarı değil, tam 9 bin yıllık bir süreç var. Bu sürecin ilk adımını teosinte oluşturuyor.

Teosinte ismi Meksika'nın kadim yerlileri Azteklerin Nahualt dilinden geliyor. Azteklerde "teotl " tanrı, "cintli " ise kuru mısır tanesi anlamına geliyor ve Türkçe yazılışla "tiosinti " şeklinde okunuyor.

Bu mütevazı bitkiyi yıllar içinde heybetli bir tahıla dönüştüren iki faktör var. İlki değişen doğa koşulları ve teosinte'nin buna paralel olarak yaşadığı doğal evrim süreci. Ama farklı bitkilerle karşılaştırıldığında çok daha radikal bir değişim geçiren bitkinin asıl sırrı insan kaynaklı.

Mısır ıslahı teosinte'nin kaderini değiştirdi

Uzmanlara göre teosinte'yi mısıra götüren ayrışma yaklaşık 9 bin 200 yıl önce başladı. İnsanoğlunun mısır ıslahına 10 bin yıl önce başladığı düşünülürse bu ayrışmanın asıl nedeni anlaşılıyor. Yüzyıllar içinde daha verimli ürün elde etmek için yapılan tohum seçimleri teosinte'nin kaderini değiştiriyor.

Bulunan en eski teosinte fosili 6 bin 250 yıllık. Koçan boyutu ise yalnızca 2 santimetre! Milattan önce 6000'e gelindiğinde 7 cm'ye kadar büyüyen koçan, daha çok tane sayısı ve daha az yaprakla bitki bugünkü görünümünü andıran bir biçime kavuşuyor. Bundan 3000 yıl sonra ise eski boyutunun tam 50 katına kadar büyümüş bir bitkiye dönüşüyor.

Başarının sırrı: Adaptasyon becerisi

Teosinte buğdaygillerin Zea cinsine ait bir bitki. Zea cinsinin diğer üyelerine de teosinte gibi Orta Amerika'da "vahşi bitki" olarak rastlamak mümkün. Zea'ları pek çok tahıldan ayıran şey; zorlu koşullarda dahi hızlıca ürün vermeyi başarabilmeleri.

Mısırı başarıya ulaştıran da tam bu adaptasyon becerisi. Kültüre alınmış ve yaygın olarak üretilen bitkiler arasında mısır Zea'ları tek başına temsil ediyor.

Meksika'da koruma altına alındı

Bugün Orta Amerika'da kimi mısır üreticileri teosinte'yi yardımcı ürün olarak ekiyor. Ancak bitkiye yabancı ot muamelesi yapan üreticiler de var. Meksika hükümeti birkaç yıldır teosinte ve diğer yabani Zea cinslerinin korunması için çaba gösteriyor.

Teosinte bugün yalnızca arkeolojik bir anlam taşımıyor. Zararlılara karşı dayanımı ve çok yıllılık özelliğiyle ıslahçılar tarafından da incelenmeye değer bir tür. Mısırın gelecek ıslah çalışmaları için bu özellikler büyük önem taşıyor. Görünen o ki, mısırın atasından hala öğreneceği çok şey var!

BİYOGÜVENLİKTE ÜRÜN MÜ ÖNEMLİ YÖNTEM Mİ?
Selim Çetiner-30.5.2016-www.tarlasera.com/

Biyogüvenlik değerlendirmelerinde ürünün mü yoksa o ürünü geliştirmekte kullanılan yöntemin mi belirleyici olduğu tartışılmaya devam ediyor. Önemli bir grup ürün bazında değerlendirme yapılmasını daha akılcı bulsa da bunun için biyogüvenlik mevzuatının değişmesi şart.

tarlasera'daki yazılarımı izleyenler genetiği değiştirilmiş organizma (GDO) ve biyogüvenlik kavramlarını sıkça gündeme getirdiğimi hatırlayacaktır. Burada önemli olan, modern biyoteknoloji yöntemleri kullanılarak geliştirilen ürünlerin insan sağlığı ve çevre üzerindeki olası olumsuz etkilerini değerlendirmede kullanılan politik ve işlevsel önlemlerin bilimsel esaslara dayandırılmasıdır.

Bu bağlamda etki yaratan ve etkilenen iki grup bulunduğunu görebilirsiniz. Birinci grupta modern biyoteknoloji yöntemleri ve bu yöntem kullanılarak geliştirilen ürünler, yani GDO'lar, ikinci grupta da bunların kullanımından etkilenen insanlar ve çevre bulunmaktadır. Diğer bir ifadeyle biyogüvenlik kurallarının ve uygulamalarının aslî hedefi, insanları ve çevreyi modern biyoteknolojik yöntemler kullanılarak geliştirilmiş ürünlerden korumaktır. Ancak, insanoğlu her zaman olduğu gibi burada da kendi eliyle büyük bir korku ve karmaşa yaratmış, şimdi de bunun içinden çıkmaya çalışmakta ya da çıkmaya çalışıyor görünmektedir.

Kuzey Amerika ürüne, Avrupa yönteme odaklanıyor
GDO'ların insan sağlığı ve çevre üzerindeki olası olumsuz etkilerinin ilk defa bu teknolojiyi geliştiren bilim insanlarınca 1975'te Asilomar Konferansı'nda enine boyuna tartışılarak gündeme taşındığını, ardından da önce ABD'de sonra AB ülkeleri ve diğer ülkelerde gerekli yasal düzenlemelerin yapıldığını **tarlasera**'da daha önce çıkan "Biyogüvenlik nedir, ne değildir?" başlıklı yazımda detaylı olarak anlatmıştım.

Anımsanacağı üzere, Kanada ve ABD gibi modern biyoteknolojik yöntemler kullanılarak geliştirilen ürünleri yani GDO'ları ürünün özellikleri bazında değerlendirmeyi benimseyen bir grup ülkeye karşı, AB ülkeleri ve Türkiye gibi GDO'lara çekinceyle yaklaşan bazı ülkeler bu ürünleri geliştirmede kullanılan modern biyoteknolojik yöntemlere takılmış bulunuyorlar. Bu husus, yani biyogüvenlik değerlendirmelerinde ürünün mü yoksa o ürünü geliştirmekte kullanılan yöntemin mi belirleyici olduğu ya da olacağı tartışması yeni bitki ıslahı teknikleri ile elde edilen bitkilerin nasıl değerlendirileceği sorusuyla yeniden alevlendi.

Kanada örneği

Aslına bakarsanız gerçek anlamda "ürün" esaslı risk değerlendirme sistemi sadece Kanada'da uygulanıyor. Burada önemli olan, şu veya bu ıslah yöntemiyle geliştirilen "yeni ürünün" yeni ürün ya da sıra dışı bir ürün olarak değerlendirilebilmesi için ne tip özelliklere sahip olduğu.

Örneğin, piyasaya sunulmak istenen yeni bir domates çeşidi daha önce piyasaya sürülmüş olan domates çeşitlerinde hiçbir şekilde bulunmayan bir özellik taşıyorsa bu "yeni ürün" olarak ele alınıyor ve insan sağlığı ve çevre üzerindeki etkileri yetkili kuruluşlar tarafından

incelemeye alınıyor. Buna karşı, eğer domatese zaten bilinen ve kullanılmakta olan bir herbisite dayanıklılık geni ya da lepidopter sınıfına giren tırtıllara dayanıklılık sağlayan Bt geni aktarılmış ise bu domates “yeni ürün” kategorisine girmiyor ve klasik ıslah yöntemiyle elde edilmiş bir domates gibi işlem görüp tescillenerek pazarlanmasına başlanabiliyor.

Türkiye “Kafadarlar” grubunda!

Türkiye’de Bakanlığın GDO’ların tarla denemelerine ilişkin ilk çıkan talimatı da Kanada mevzuatından alınmıştı. Ancak, az gelişmişlik kompleksinden kurtulamadığımız için Kartagena Protokolü görüşmelerinde Kanada veya AB ülkelerinin yer aldığı farklı gruplar yerine üçüncü dünya ülkelerinin yer aldığı “Kafadarlar” grubuna katılmayı tercih ederek modern biyoteknolojiden ne anladığımızı da ortaya koyduk. Daha sonra da malum Biyogüvenlik Kanunu ile GDO ekimini kökten yasakladık.

AB ülkelerinde ise aynı herbisite örneğin glifosata dayanıklılık gösteren soya fasulyesi mutasyon ya da somaklonal varyasyon sonucu elde edilmişse herhangi bir risk değerlendirmesine tabi tutulmadan tescillenip pazarlanabilirken, modern biyoteknoloji, yani genetik transformasyon sonucu geliştirilmiş aynı herbisite dayanıklı soya fasulyesi GDO olarak sınıflandırılıp yıllar süren risk analizlerine, pazara sürme ve pazarlama sonrası izleme prosedürlerine tabi tutuluyor. Halbuki her iki soyanın yetiştirilmesinde kullanılan glifosatın insan sağlığı ve çevre üzerindeki olası olumsuz etkisi birbirinin aynısıdır.

ABD’de risk analizlerini kurumlar yapıyor

Öte yandan, çoğu ortamda yanlış tartışılıyor olsa da ABD’nin GDO değerlendirmesinde ürün esaslı risk değerlendirmeden ziyade ürün/yöntem karışımı bir yol izlemesidir ki aslına bakarsanız son yıllarda bu, yöntem esaslı değerlendirmeye doğru bir kayış göstermektedir.

ABD’nin GDO’ların güvenli kullanımı konusunda AB ülkelerinden ayrıldığı nokta ise GDO’lar için yeni bir mevzuat ve kurumlar oluşturma yerine FDA, USDA ve EPA gibi mevcut kurumların görev tanımları çerçevesinde risk analizlerini yapması ve ona göre onay vermesidir. Bu da AB kadar olmasa bile her GDO için oldukça uzun süren ve masraflı risk analizlerini gerektirmektedir.

Yeni ıslah teknikleri bunun neresinde duruyor?

Şimdi soru yeni bitki ıslahı teknikleriyle elde edilen bitkilerin GDO olup olmadıkları ya da GDO’lara uygulanan risk analizleri ve diğer uzun ve masraflı prosedürlerin bunlara uygulanıp uygulanamayacağı. Bunun yanıtlanabilmesi için son sekiz yıldır özellikle AB ülkelerinde yoğun bir tartışma sürüyor. Konuyla ilgili şimdiye kadar çok sayıda toplantı yapıldı, raporlar hazırlandı ve makaleler yayımlandı. Böyle olduğu halde Avrupa Birliği Komisyonu bu konuda bir türlü karar veremiyor, açıklamayı sürekli erteliyor.

Bu gecikme belki de ilk olarak 1990 yılında çıkan ve sonrasında modifiye edilen iki direktifin ve 2003 yılında uygulamaya konulantüzüklerin esas aldığı GDO tanımının da ele alınmasını zorunlu kılacaktır. Daha önce de yazdığım gibi halen mevcut tanım modern biyoteknoloji, yani genetik mühendisliği yöntemleri kullanılarak elde edilen bitkileri klasik yöntemlerle elde edilen bitkilerden tamamen ayrı tutarak yani son ürünü neredeyse göz ardı ederek pek de bilimsel olmayan bir durum sergiliyor.

GDO tanımı yapılmakta zorlanılıyor

Şu anda, 2001/18/EC No'lu direktifteki bu GDO tanımı ne kadar zorlanırsa zorlansın, yeni bitki ıslahı tekniklerinden bir iki tanesi dışındakiler sonucu geliştirilecek ürünlere pek cevap vermiyor. Sadece CRISPR-Cas9 yöntemi ile edilen nokta mutasyonları kapsam dışı tutulabiliyor. Aslında bu bile tam olarak anlaşılmış bir konu değil. Daha bundan birkaç ay önce İsveç'teki yetkili otorite bunu kapsam dışı tutan bir görüş vermişken, Almanya tam tersi bir görüş bildirmiş bulunuyor.

Tartışmaların karmaşıklığını arttıran noktalardan birisi de klasik ıslah grubuna giren bitkiler ile modern biyoteknoloji yöntemleri kullanılarak geliştirilmiş ürünler arasında bir kategori bulunmuyor olması. Diğer bir anlatımla, eğer yöntemleri esas alırsak aslında bir klasik ıslah yöntemleri, bir de modern bitki ıslahı yöntemleri karşımıza çıkıyor. Ancak, uygulamada bunun her ikisinin arasında geniş bir yelpazede başka bir türden gen aktarmaksızın geliştirilen ancak modern bitki ıslahı yöntemlerinin ürünleri bulunuyor. Ve bunların sayısı gittikçe artıyor.

Mevzuat politik basiretsizlik nedeniyle değişmiyor

Dolayısıyla biyogüvenlik değerlendirmeleri yaparken ürünü geliştirmede kullanılan teknikleri tasnif etmek bir çözüm gibi görünse de işin detaylarına girdiğimizde bunun pek de kolay olmadığı, bu tasnif yapılabilse bile bunun herkes tarafından kabul görmeyeceği anlaşılıyor. Herkes tarafından kabul görmek dediğimde sadece GDO karşıtı STK'ları kastetmiyorum. Bilim insanları ve farklı ülkelerdeki düzenleyici kurumlar da kullanılan farklı yöntemlerin sınıflandırılması ya da hangi ürünlerin bu farklı sınıflara göre elde edilmiş olacağı üzerinde henüz anlaşmış değiller.

Bu itibarla, bilimciler arasında önemli bir kısım ürün bazında değerlendirme yapılmasının daha bilimsel ve akılcı olacağını savunuyor. Buna örnek olarak da Kanada sisteminin AB ve hatta ABD'ye göre çok daha etkin ve kolay işlediğini iddia ediyorlar. Bu bakış açısı bence de daha akılcı görünüyor. Ancak, bunun hayata geçirilmesi pek de kolay değil. Bunun için öncelikle mevcut biyogüvenlik mevzuatının değiştirilmesi gerekiyor ki AB ülkelerinde bu neredeyse imkansız. Bırakın mevzuatı değiştirmeyi, aslında fevkalade detaylı bilimsel risk analizleri sonucu onaylanması gereken GDO'ları bile politik basiretsizlik sonucu bir türlü onaylayamayan bir sistemin mevzuatı değiştirmesi beklenemez.

Bitki ıslahı teknikleri süreçten etklenecek

Sonuç olarak, GDO'ların risk analizlerinde kullanılan biyogüvenlik mevzuatının ürünlerin taşıdığı özelliklere göre değil de bunların geliştirilmesinde kullanılan modern biyoteknoloji tekniklerini esas alması modern bitki ıslahı tekniklerini büyük ölçüde etkileyecek gibi görünüyor. Bu konuda, Kanada ve muhtemelen ABD daha pragmatik davranarak ürünleri ve bunların özelliklerini değerlendirmeye alıp üretirken, AB ülkeleri GDO tartışmalarını yeni bitki ıslahı teknikleri üzerinden devam ettirecek ve bunları üretmek yerine ihtiyaç duydukça ithal edecek.

HOLLANDA'NIN TARIMSAL ÜRETİMİ NASIL FAZLA VERİYOR?

13.2.2018- Selim Çetiner- www.tarlasera.com/

Hollanda tarımdaki ithalat payıyla ABD'den sonra dünyada ikinci sırada. Peki tarım arazileri 1 milyon hektarı geçmeyen, toprakları büyük oranda denizden kurtarılmış ve çok az güneş gören Hollanda bunu nasıl başarıyor?

Geçen ayki "Tarımsal üretim meselesi" başlıklı yazımı "Yüksek verimli ve kaliteli tohumları uygun toprak ve iklim koşullarında yetiştirdiğiniz zaman güneş ışınları üretimin büyük bir kısmını zaten yapıyor. Bunları bilimsel veriler ışığında ve akıl süzgecinden geçirdikten sonra yaparsak elde edeceğimiz ürün miktarı da artıyor. Türkiye'de güneş de var, toprak da var, su da var ama hâlâ istenilen düzeyde tarımsal üretim yok! Acaba neden?" diyerek tamamlamıştım.

Bu yazıyla beraber "Acaba neden?" sorusunun yanıtlarını aramaya başlayacaktım. Bu süreçte **tarlasera** okuyucularının da görüşlerini paylaşmalarını arzuluyordum. Nitekim, bir okuyucu üşenmeyip araştırmış; üniversitedeki telefon numaramdan bana ulaştı ve bu 80 milyar Euro'luk ihracatın mümkün olamayacağını söyledi! Herhalde Hollanda İstatistik Kurumu'nun da bizdeki gibi rakamlarla oynayıp verileri abarttığını düşünüyordu. Neyse epey bir konuştuktan sonra ikna oldu sanırım.

Tarım alanları Türkiye'dekinin yüzde 4'ü kadar

Sizlerin de sıkça okuyup duyduğu üzere Hollanda tarımsal ürünler dış satımında ABD'den sonra dünyada ikinci sırada yer alıyor. Bir tarafta Kuzey Amerika kıtasının yarısını kaplayan uçsuz bucaksız verimli tarım arazileri olan bir ülke, öte yanda Avrupa'nın batı ucuna sıkışmış tarımsal alanlarının önemli bir kısmı denizden kurtarılmış, yılın pek az bir diliminde güneş yüzü gören Konya büyüklüğünde bir ülke.

Burada açıklayıcı olması bakımından birkaç rakam vermekte yarar var: 2005 yılı verilerine göre ABD tarımsal arazi büyüklüğü 174 milyon 450 bin hektar; Türkiye 23 milyon 830 bin hektar; Fransa 18 milyon 510 bin hektar; Almanya 11 milyon 900 bin hektar ve Hollanda 908 bin hektar. Bu rakamlardan Hollanda'nın tarımsal arazi varlığının Türkiye'nin tarımsal arazisinin yüzde 3,8'i yani yirmi beşte birinden daha az olduğu bariz bir şekilde görülüyor.

Bu kadar küçük bir araziden 2016'da 85 milyar Euro'luk, yani Türkiye'ninkinden 5-6 kat fazla tarımsal ihracat inanılması zor bir mucize. Bu ihracat rakamı içerisinde bahçe/sera bitkileri yani sebze, süs bitkileri, lale gibi süs bitkisi yumruları, fidanlar ön sıralarda... Et, süt ve süt ürünleri, yumurta, vs. ikinci sırada.

Tabii tahıllar, un, unlu mamuller, işlenmiş gıdalar da önemli bir ihraç kalemi oluşturuyor. Unutmadan hatırlatmakta yarar var; bu 85 milyar Euro temel ve az işlenmiş tarımsal ürünlerin

değeri. Tohum ya da sera teknolojileri gibi bilgi yoğun tarım ürünlerini de eklediğinizde toplam tarımsal ürün ihracatı 94 milyar Euro'yu buluyor!

Üretici birlikleri, üniversiteler ve KOBİ'lerin sinerjisi

Burada rakamları konuşurken tarımsal ürün ithalatına değinmekte de yarar var. Hollanda'nın yıllık tarım ürünleri ithalatı geçen yıl 57,1 milyar Euro olarak gerçekleşmiş. Bu ithalatın yüzde 59'u AB ülkelerinden, yüzde 41'i de dünyanın diğer ülkelerinden. Avrupa'nın en büyük limanı olan Rotterdam, Hollanda dış ticaretinde büyük bir avantaj sağlıyor. Hollanda tacirlerinin yüzlerce yıllık dünya ticareti tecrübesini de unutmamak gerekir.

Örneğin, süs bitkileri dünyanın farklı coğrafyalarında üretilseler de yine dünyanın farklı bölgelerine Hollanda'daki mezatlardan dağıtılıyor. Meyve üretimi pek fazla olmasa da ihraç edilen Hollanda tarımsal ürünleri arasında görülen meyveler daha ziyade yurt dışından ithal edilip tekrar AB'nin farklı ülkelerine pazarlanıyor. Bu ürünlerin üretiminde fide, çelik ve tohumların Hollanda tarafından sağlandığı uygulamalar da epeyce yaygın...

Cari işlem fazlası olan ülkeler arasında Hollanda'nın dünyada 7. sırada olduğunu da belirtmekte yarar var. Geçen ayki yazımın başındaki alıntıda yer alan "Türkiye'nin yıllık 40 milyar doları bulan cari işlem açığını kapatmak için alınması gereken önlemler" için belki bu bir ilham kaynağı olur! Diğer bir anlatımla; Hollanda üreticisi "bizim bilgi yoğun üretimden, hizmet sektöründen kazancımız nasıl olsa yeterli" diyerek yatmıyor. Hükümet de her türlü Ar-Ge desteğini ve kolaylığını sağlıyor.

Bunu duyunca tüm Ar-Ge desteği devletten geliyor anlamı çıkartmayın sakın. Üretici birlikleri, üniversiteler, araştırma enstitüleri ve KOBİ'ler hep birlikte müthiş bir sinerji yaratmış durumdalar; devlet, girişimleri ve yatırımları kolaylaştırma ve kontrolü sağlamada daha önemli bir rol oynuyor.

Araştırma enstitüleri sürekli olarak yeniden yapılanıyor

Bundan 40 yıl önce Hollanda'daki staj deneyimimden bahsettiğim yazıda da belirttiğim üzere tarım topraklarının önemli bir kısmı denizden kurtarılmış. Bu çalışmalar 1600'lü yıllarda başlıyor. Drenaj kanalları ve setler yapılarak alçak alanlardaki su, yel değirmenleri ile boşaltılıyor. Buradan elde edilen topraklar ıslah edilerek tarıma uygun hale getiriliyor.

Tarlaları nadasa bırakmak yerine akılcı münavebe uygulamaları ile topraklar bir taraftan ıslah edilirken verimliliği de daim kılınıyor. Yüzyıllardır bu olumsuz doğa koşullarına karşı devam eden yoğun çabalar Hollanda'da müthiş bir mühendislik altyapısı oluşturmuş...

Mühendislik altyapısı deyince sadece inşaat anlaşılmaz umarım. Ziraat mühendisliği konusunda Wageningen Tarım Üniversitesi dünyanın en saygın eğitim kurumlarından olma özelliğini yıllarca sürdürdü. Wageningen çevresinde bulunan farklı konulardaki tarımsal araştırma enstitüleri de doktora eğitimi verecek düzeyde çalışmalar yapıyordu.

Benim en çok dikkatimi çeken hususlardan birisi, bunların her 2-3 yılda bir yeniden yapılanmaya gitmeleriydi. Tabii bu bizdeki gibi politikacıların keyif ve arzuları ya da partililere kadro imkânı yaratmak için yapılan düzenlemeler değildi. Dünyada meydana gelen değişmeler, üretici ve tüketicilerden gelen talepler, teknolojik gelişmeler doğrultusunda bir yeniden yapılandırmadan bahsediyorum.

Nitekim son zamanlarda gençlerin tarım eğitimine olan ilgilerinin azalması, tarımsal araştırmalarda temel bilimsel araştırma girdilerinin artması ve benzeri nedenlerle 1997 yılında Wageningen Tarım Üniversitesi, Bakanlık Araştırma Enstitüleri (DLO) ile birleşerek Wageningen Üniversitesi ve Araştırma Merkezi (WUR) adını aldı. Bu arada, tarım eğitiminin tamamen dışlanmadığını ancak öğrenci taleplerigöz önünde bulundurularak yaşam bilimlerinin yani moleküler biyoloji ve biyoteknoloji gibi konuların ağırlık kazandığını vurgulamalıyım.

Fakülte ve bölüm sayısı değil, nitelik ön planda

Yukarıda da belirttiğim gibi araştırma enstitüleri özellikle yüksek lisans ve doktora programlarının önemli bir altyapısını oluşturuyor. Bu haliyle WUR 2017 yılında "Times Higher Education Index" dünya üniversiteleri sıralamasında 25., yaşam bilimleri kategorisinde ise 16. sırada bulunuyor.

Bizde ise kaliteden ziyade sayılar önde tutulduğundan 30 kadar ziraat fakültesi, 47 adet de moleküler biyoloji ve genetik bölümü her yıl yüzlerce mezun veriyor. Ancak, bu fakülte ve bölümler ne yazık ki öğrencilerin hak ettikleri eğitimi veremedikleri gibi değişen dünya koşullarında ülke ihtiyaçlarına yanıt verecek nitelikte mezunlar da veremiyorlar. Bir zamanlar moda olan biyoteknoloji, sonra moleküler biyoloji ve genetik, şimdilerde ise nanoteknoloji, devletin ayırdığı Ar-Ge kaynaklarını paylaşmanın bir aracı durumunda...

Bu konuyu bundan birkaç ay önceki yazımda ele aldığım için yinelemek istemiyorum. Ancak, üniversiteler bu durumdayken araştırma enstitülerinin durumunun daha iyi olmasını beklemek de abesle iştigal olur.

Üretimin her aşamasında teknoloji

Tekrar Hollanda tarımına dönecek olursak. Tüm doğal olumsuzluklara rağmen üretimin, daha doğrusu verimliliğin bu kadar yüksek olmasının en önemli nedeni, üretimin her aşamasında aklın, bilimin ve teknolojik gelişmelerin kullanılması diyebiliriz.

Hollanda denince akla tabii ki ilk olarak lale, yanında seralar ve seralardaki üretim geliyor. Örneğin, bundan tam 25 yıl önce ziyaret ettiğim 60 bin m² domates serasında, seralar için geliştirilmiş sodyum buharlı SON-T lambalar 24 saat kullanılıyordu. Bunun için gerekli elektrik, seranın hemen yanı başındaki doğal gazla çalışan jeneratörden elde ediliyordu. Bu işlemden açığa çıkan ısı serayı ısıtmada,

CO2 de kontrollü olarak sera içerisine basılarak (CO2 gübrelemesi) bitkilerin daha fazla fotosentez yapması sağlanıyordu. Kaya yünü içerisindeki bitki kökleri de sıvı gübreyle besleniyordu. Sıralar arasındaki su kanalcıkları da toplanan domateslerin hem ezilmeden toplayıcı konveyörlere taşınmasını hem de yıkanmasını sağlıyordu. Ürünlerin de hemen tamamı Almanya'ya gönderiliyordu.

İsrail ile rekabet ıslahta yeni ıslah programlarını getirdi

Tüm bu teknolojik üstünlüğe rağmen domateslerin pek de lezzetli olmaması tüketiciler arasında Hollanda domateslerinin itibar görmemesine neden oluyordu. Bu tüketici memnuniyetsizliğini iyi değerlendiren İsrailli araştırmacılar uzun yola dayanıklı sert domates ıslahı yerine daha lezzetli domates çeşitleri geliştirerek domates tohumculuğunda Hollanda şirketlerini solladılar. Tabii Hollandalı araştırmacılar da buna karşı yeni ıslah programları geliştirdiler. Hatta tohum firmaları bir araya gelerek KeyGene isimli bir moleküler ıslah laboratuarı kurdular. Böylece dünya piyasalarındaki rekabetçi konumlarını devam ettirdiler.

Sera teknolojileri de sürekli gelişiyor. Türkiye'de LED ışıkları köprüleri ve binaları süslemek için pek bir sevildi... Hollanda'da ise binaları süslemek yerine olmayan güneşin yerine LED lambalarını sera üretiminde en verimli nasıl kullanırız sorusu soruldu ilk olarak. Yapılan önceki araştırmalar ile bitkilerin en verimli fotosentez için hangi dalga boyundaki ışıkları tercih ettiğini göstermişti. Şimdi Hollandalı üretici için yapılması gereken seraları sadece bu dalga boylarındaki LED ışıkla aydınlatıp hem daha ekonomik hem de daha yüksek verim elde etmekti...

Hollanda'dan bu tip örnekler hayvancılık ve gıda sektörü için de verilebilir. Ancak, ben **tarlasera** konuları çerçevesinde yazıyı burada bitirmeden önce dikkatimi çeken bir konuyu paylaşmak istiyorum. Geçenlerde Gıda Tarım ve Hayvancılık Bakanlığı'nın 2018-2022 Stratejik Planı'nın açıklandığını duydum. Henüz Planı tam incelemedim ama, daha başlarda, bir önceki Stratejik Plandaki hedeflerin sadece yüzde 17'sinin gerçekleştirilememiş olduğunu görünce merakım iki kat arttı...

İnceleyip önümüzdeki ay görüşlerimi sizlerle paylaşacağım.

BAKTERİYEL YAPRAK YANIKLIĞI HASTALIĞI ETMENİ XYLELLA FASTİDİOSA

Yeşim Aysan- 13.5.2016- www.tarlasera.com/

Xylella fastidiosa bakterisi zeytinden turunçgillere kadar pek çok ürünü etkileyen çok sayıda hastalığın etmeni. Ekonomik değeri yüksek ürünlerde ciddi kayıplara neden olan bakteriyle mücadele mümkün.

Avrupa'da özellikle İtalya'nın Apulia bölgesindeki zeytin bahçelerinde çok ciddi düzeyde ağaç ölümlerine sebep olan Xylella fastidiosa adlı bakterinin neden olduğu yanıklık hastalığını bu ay detaylı inceleyeceğiz.

Etmen, İtalya'nın güney kısımlarında bulunan Apulia bölgesinde bulunan 8 bin hektarlık zeytin bahçesini hastalandırmıştır. İtalyan Bitki Sağlığı Birimi tarafından Avrupa Komisyonu'na, 21 Ekim 2013 tarihinde Apulia'da Xylella fastidiosa'nın saptanmasına ilişkin bir rapor gönderilmiştir. Bu rapor üzerine Avrupa Komisyonu, Avrupa Gıda Güvenliği Otoritesi'nden (EFSA) X. fastidiosa'ya ilişkin acil bilimsel ve teknik destek sağlamasını istemiş ve hastalık tüm Avrupa'nın dikkatini çekmiştir.

Halen bu bölgede yoğun olarak salgın yapmaya devam etmektedir. Hasta zeytin ağaçlarında çok yoğun yaprak yanıklığı ve sürgün, dal ve ağacın tamamında geriye ölüm belirtileri görülür. Hızlı bir şekilde yayıldığı ve ani ölümlere neden olduğu için çok ciddi kayıplar verir.

1973'te keşfedildi

Xylella fastidiosa adlı bakteri turunçgiller, zeytin, asma, şeftali, erik, kayısı, karaağaç, çınar, meşe, akçaağaç ve yonca gibi ekonomik olarak öneme sahip bitki türlerinde büyük kayıplara neden olmaktadır. Bunun yanı sıra birçok bitkide belirti vermeden de bulunabilir.

Bitkilerde su ve suda erimiş besin madde alımını sağlayan ksilem iletim demetlerinde yaşayan bir bakteridir. Etkileri yaprak yanıklığı, yeşil aksmda solgunluk ve dallarda kuruma, geriye ölüm, cüceleşme ve son olarak şiddetli enfeksiyonlardan dolayı bitkinin ölmesi şeklinde sıralanabilir. Bakteri ilk olarak 1973'te asmada keşfedilmiştir.

Her üründe farklı etki gösteriyor

Asmada yaprakların bölünmüş parçalarında ani kurumalar, sonrasında kahverengi nekrotik lekeler, kavrulmuş yapraklar ve çıplak yaprak sapları şeklinde belirtiler ortaya çıkar. Daha sonraki yıllarda bitkide gelişim bozukluğu, bodurlaşma ve klorotik sürgün oluşumu şeklinde devam eder.

Turunçgillerde erken dönemdeki semptomlar çinko noksanlığı belirtilerine benzer. Yapraklar olgunlaştıkça bu belirtiler üst yüzeydeki klorotik alanların alt kısımlarında gözle görülebilen,

hafifçe kabarık, zamklı lezyonlar şeklinde ortaya çıkar. İlerleyen aşamada bitkide gelişme bozukluğu ve meyvelerde deformasyonlar gözlenir.

Şeftali ve bademde de kayba yol açıyor

Şeftalide sağlıklı ağaçların tersine, bulaşıklı ağaçların genç sürgünleri daha yeşil ve daha yoğun yeşil aksama sahiptir. Ancak ağaçlar sağlıklı bitkilere oranla bodur kalır. Boğumlar arasının kısalması, yatay veya eğik olarak büyüyen yan dalların oluşumunu arttırır. Gövde enine kesildiğinde iletim demetlerinde siyahlaşmış dokular görülür.

Badem ağaçlarında ise tipik yaprak yanıklığı belirtileri oluşturur. Yanıklık genellikle yaprak ucu ve kenarlardan başlayarak geriye doğru ilerler. Bu ilerleme yaprak kenarları boyunca kesintisiz ve düzenli bir şekilde devam etmez. İlerleyen yıllarda tüm ağacı etkiler. Şiddetli olarak bulaşıklı olan ağaçların tüm yeşil aksamı altın sarısı renge döner.

Neden olduğu hastalıklar

X. fastidiosa'nın bu farklı konukçularda oluşturduğu hastalıklar farklı isimlerle bilinmektedir. Bunlardan en önemlileri; asmada Pierce hastalığı (Pierce disease), turunçgilde alacalı kloroz (Citrus variegated chlorosis), bademde yaprak yanıklığı (Almond leaf scorch), şeftalide Phony hastalığı (Phony peach disease), erikte yaprak yanıklığı (Plum leaf scald) ve zakkum yaprak yanıklığıdır (Oleander leaf scorch).

Türkiye'de ilk olarak Şanlıurfa'da görüldü

Son 15 yıldır bu bakteri hakkında çalışmalar yürütülse de Xylella fastidiosa hakkında bilgimiz oldukça sınırlıdır. Bu hastalık ABD'de şeftalide ve Arjantin'de Japon eriğinde yaprak yanıklığı olarak görülmüştür. ABD'de, Kostarika'da yüksek kaliteye sahip asmalarda önemli zarara neden olmaktadır. Meksika, Venezuela, Tayvan, Brezilya ve Paraguay'da varlığı bilinmektedir.

EPPO bölgesi içinde bulunan ülkemizde, Türkiye'nin güneyinde Şanlıurfa'da badem ağacı bahçelerinde ilk olarak rapor edilmiştir. İlk gözlemler yapraklarda kloroz, sarımsı nekrotik lekeler ve yaprak uçlarından başlayan kıvrılmalar şeklinde görülmüştür. Hastalık etmeni Xylella fastidiosa olarak tanılanmıştır (Güldür ve ark. 2005). Ülkemiz için karantina listesinde bulunan bu hastalık etmeni şu an için yaygın değildir ancak Gıda Tarım ve Hayvancılık Bakanlığı'nın araştırma programında bulunmaktadır.

X. fastidiosa Cicadellidae ve Cercopidae familyalarına ait sokucu emici ağız yapısına sahip, ksilem özsuyuyla beslenen vektör böcekler tarafından taşınır. Etmenin taşınması vektör böcekler sayesinde oldukça hızlıdır.

Önlem ve mücadele yöntemleri

Hastalık etmeniyle mücadele konusunu iki başlık altında incelemek gerekir. İlk olarak hastalığın görülmediği yerlerde yapılacak mücadele yöntemleri; karantina ve sağlıklı üretim materyali kullanılması olmalıdır. İkincisi ise, hastalığın ortaya çıktığı alanlarda yapılacak mücadele yöntemleri; eradikasyon, vektör böcek mücadelesi ve temizlik önlemleridir.

X. fastidiosa karantinaya tabi bir etmen olmasından dolayı hastalığın tespit edildiği alanlar karantina altına alınmalıdır.

Etmenin varlığının tespit edildiği alanda yabancı otlar da dahil olmak üzere tüm konukçularını kapsayan bir tespit çalışması yapılmalıdır. Bu konuda Gıda Tarım ve Hayvancılık Bakanlığı arazi inceleme teknik talimat bildirgesi yayınlamış ve araştırma programı başlatmıştır. Bu alanlarda olası vektör böceklerin tespiti ve mücadelesine yönelik çalışmalar yapılmalıdır.

Bulaşık materyalden uzak durmak gerekli

Bulaşık alanlardan toplanan bulaşıklı bitkisel materyal, yetiştirme ortamı/toprak yakılarak veya derine gömülerek imha edilmelidir. Bulaşık bitkisel materyal, yetiştirme ortamı, toprakla temas eden veya yakın çevresinde bulunan makine, ekipman ve taşıtların bu alanın dışına çıkmasına izin verilmemelidir. Bulaşık alanlar veya fidanlıklarda hastalık etmeninden (ve/veya vektör böcekler) temiz olduğu teyit edilene kadar hassas konukçu bitkiler bulundurulmamalıdır.

X. fastidiosa fidanlıklarda tespit edilirse bu fidanlıklardan kesinlikle fidan dağıtımı yapılmamalıdır. Hastalıkla bulaşık alanlardaki konukçu bitkilerden fidan, çelik, aşı gözü, aşı kalemi, anaç gibi üretim materyali kesinlikle alınmamalıdır. Karantina altına alınan alandaki bulaşık bitkisel materyal veya yetiştirme ortamı/toprak ile temas eden makine, ekipman ve taşıtlar, bitkisel materyalden ve yetiştirme ortamı/topraktan arındırmak için basınçlı su kullanılarak veya çamaşır suyu (%1 sodyum hipoklotit içeren) gibi bir madde ile fırçalanarak yıkanmalıdır.

TANRILARIN MEYVESİ MANGOSTAN

Ramis Dara- 31.3.2016- www.tarlasera.com/

Asya'ya özgü meyvelerden biri olan mangostan, "Tanrıların meyvesi" veya "meyvelerin kraliçesi" olarak da anılıyor. Onu bu denli değerli kılan ise yalnızca lezzeti değil, aynı zamanda çok farklı alanlarda kullanılabilmesi.

Mangostan (Garcinia mangostana L.) clusiaceae (guttiferae) familyasından, 6-25 metre boylarında, koyu kahverengi ya da neredeyse siyah pullu kabuklu, iç kabuğu sarı ve acı sütlü, dik gövdeli, yapraklarını dökmeyen, piramidal taçlı bir ağaç. Manggis, mangosteen, mangostane, mangostana, mangostino adlarıyla da anılıyor. Bitki cinsinin adı garcinia, tropikal tıbbın öncülerinden Portekizli Garcia de Orta'nın (1500-1568) adıyla ilişkili. Meyvenin, Malayca ya da Endonecedeki adını, mangustao olarak Avrupa'da ilk telaffuz eden de o.

Ağacın kısa saplı, hafif sivri uçlu, 9-25 cm uzunluk ve 4,5-10 cm genişlikteki karşılıklı dizilişli, uzunca yumurtamsı-dikdörtgenimsi ya da eliptik, kalın yaprakları, ilk çıktıklarında pembeyken, sonraları alt yüzleri donuk sarımsı yeşile, üst yüzleri parlak koyu yeşile dönüyor.

Dal uçlarında ya da doğrudan dallarda, fazla göze batmayan, dişileri erkeklerinden biraz daha büyük, tek ya da ikisi yan yana, 4-5 cm çapında, etli, 4 taçyapraklı yeşilimsi beyaz ya da sarı-beyaz-yeşil yanları olan, kırmızı çiçekler açıyor.

Meyvelerin kraliçesi

Portakal büyüklüğündeki 50-150 gramlık küremsi meyvenin tepesinde (sapın çevresinde) şapkamsı 4-8 adet çıkıntı bulunuyor. Meyvenin neredeyse üçte ikisini kaplayan 4-6 cm kalınlıktaki odunsu sert kabuk başlangıçta açık yeşil, hatta beyazken; sonra koyu yeşile, olgunlaşmaya başlayınca pembeye, kırmızıya ve en sonunda patlıcan moruna dönüyor.

Kabuğun altındaki, mandalina dilimlerini ya da sarımsak dişlerini çağrıştıran 5-7 parçalı, 3-5 cm çaplı etli kısım, kar beyazı ya da krem rengi. Parçaların bazılarında çekirdek bulunurken, bazılarında bulunmuyor. Çokça tatlı-biraz ekşi, keskin lezzetli, yumuşak, sulu, ağızda eriyen, serinletici; şeftali, ahududu, ananas ya da çilek ve üzüm karışımı bir lezzette oluyor. Olgunlaşınca biraz yumuşayan kabuğu bıçakla soyularak dilim dilim; karpuz gibi başından kesilip kahve kaşığıyla içi oyularak ya da keskin bir bıçakla ortadan ikiye ayrılıp çatalla yeniyor. Mor meyve kabuğu soyulurken, elleri boyanmasına neden oluyor.

Mangostan Asya'nın en güzel meyvelerinden biri. "Tanrıların meyvesi" ya da "meyvelerin kraliçesi" diye anılıyor. Çok lezzetli olduğu için genelde taze yeniyor ancak konserve, dondurma, şerbet, şurup, reçel, sirke, likör yapılarak, meyve salatalarına eklenerek de tüketiliyor. Yeşil meyvelerin ekşi lezzetle ve tohumların kaynatılarak ya da kavrularak yendiği de oluyor. Filipinler'deki Jolo adalarında bulunan farklı bir çeşidin; meyvesi daha büyük, kabuğu olağandan kalın, lezzeti daha ekşimsi oluyor.

Antioksidan şampiyonu

Meyvenin bileşiminde -xanthone dahil- polifenoller, kateşinler, polisakkarit, tanen, reçine, karbonhidrat, glikoz ve fruktozlar, B1, B2, B3, B5, B6, B9, C vitaminleri, kalsiyum, fosfor, potasyum, demir, magnezyum, manganez, sodyum, çinko mineral ve oligo elementleri bulunuyor. ORAC (Oxygen Radical Absorbance Capacity) değerlerine göre dünyada antioksidan (serbest radikal süpürücü) etkisi en yüksek meyve mangostan. Bu açıdan kuru erik, nar, kuru üzüm, maviyemiş (Vaccinium myrtillus L.), böğürtlen, çilek, ahududu, erik, portakal, kivi, greyfurt meyvelerinin çok önünde yer alıyor.

Vücudun bağışıklık sistemini onarıp, güçlendiriyor. Bunun yanı sıra iltihap giderici, bakteri, mantar yok edici olarak biliniyor. Halk hekimliğinde ishal, dizanteri, mesane iltihabı, âdet düzensizlikleri ve egzama benzeri cilt sorunlarında kullanılıyor. Kronik çocuk ve yetişkin ishallerinde, bir gece suda bekletilen meyve kabuğu demlenerek içiliyor.

Hem sağlıkta hem sanayide

Çin'de, kurutulup toz haline getirilen meyve kabuğu dizanteri için karna uygulanıyor; egzama ve cilt rahatsızlıklarında merhem haline getirilerek ilgili yere sarılıyor. Ağaç kabuğu ishal, mesane iltihabı (sistit), belsoğukluğu rahatsızlıklarında kaynatılıp içiliyor, büzücü losyon olarak dışarıdan uygulanıyor. Filipinler'de yüksek ateş, pamukçuk, ishal, dizanteri ve idrar bozukluklarında yapraklar ve ağaç kabuğu birlikte kaynatılıp içiliyor. Malezya'da ise ağaç kabuğu özütü, amipli dizanteri için kullanılan ticari bir ilaç. Burada yapraklar, olgunlaşmamış muz ve biraz benzoin (asilbent) ile birlikte demlenip sünnet yarası üzerine konuyor. Kök kaynatılarak âdet düzenleyici olarak içiliyor.

Çin'de tanen, kateşin ve reçine içeren meyve kabuğuyla deriler tabaklanıyor; meyve kabuğundan siyah boya elde ediliyor. Tayland'da, ağacın odunu inşaat ve marangozluk işlerinde değerlendiriliyor. Gana'da halkın yüzde 17'sini teşkil eden Müslümanlar arasında ağacın dalları misvak olarak kullanılıyor.

Hindistan'da yılda iki kez hasat

Clusiaceae (guttiferae) familyası dünyada, çoğunluğu tropikal iklimde, 40'a yakın cins ve 1000 dolayında ağaç, ağaççık, sarmaşık ve otsu bitki türüyle; ülkemizde sadece hypericum (kantaron) cinsine ait 94 otsu bitki taksonuyla temsil buluyor. Burada anlatılan mangostanın gen merkezinin, tam bilinmese de, Güneydoğu Asya'daki Malezya ve Endonezya'ya ait Sunda ve Maluku (Baharat) takımadaları olabileceği kabul ediliyor. Buralardan Singapur, Tayland, Myanmar, Kamboçya, Güney Vietnam, Hindistan, Sri Lanka'ya yayıldı. Günümüzde Asya'nın ve hatta dünyanın bütün tropikal bölgelerinde; Filipinler, Hawaii, Avustralya, Zanzibar, Gana, Gabon, Liberya, Panama, Porto Riko, Jamaika, Dominik, Küba, Kolombiya'da yetiştiriliyor.

100 yaşına kadar meyve veriyor

Üretimi tohum ekilerek, çelikle ve daldırmayla yapılıyor. Zengin, nemli ve geçirgen toprakları seviyor. Ultra-tropikal bir meyve olarak dona karşı dirençsiz, eksi derecelerde pek yaşayamıyor; 37 derecenin üstüne de çıkamıyor. Ayrıca kuraklığa karşı da dayanıksız. Tohum, meyvenin içinde canlılığını 3-5 hafta sürdürebilirken, meyveden çıkınca 1-5 günde canlılığını yitiriyor. Tohumu 24 saat su içinde ıslatmak çimlenme oranını artırıyor ve çimlenmeyi hızlandırıyor.

Çimlenme 20-22 gün içinde görülüyor ve 43 gün içinde tamamlanıyor. Ağaç 6-12 yaşlarında meyve vermeye başlıyor. Başlangıçta 200-300 dolayında meyve veriyor. 30 yaşına kadar hasat artıyor ve 1000-2000 meyveye ulaşıyor. Hindistan'ın Chennai (Madras) bölgesinde 20-45 yaşlarındaki ağaçların 2-3 bin meyve verdiği görüldü. Sonraki yıllarda verim azalsa da ağaçlar 100 yaşına kadar meyve vermeye devam ediyor.

Raf ömrü kısa

Hasat Sri Lanka'nın alçak kesimlerinde mayıs-temmuz, yüksek kesimlerinde temmuz-ağustos ya da ağustos-eylül aylarında yapılıyor. Hindistan'da yılda iki kez ürün alınıyor; biri muson yağmurları döneminde (temmuz-ekim), diğeri nisan-haziran aylarında. Porto Riko'da güneş altındaki ağaçlar temmuz-ağustos; gölgedekiler kasım-aralık aylarında hasat ediliyor.

Yere düşürmeden dalından toplanan olgun meyvenin raf ömrü fazla uzun değil. 5. haftadan sonra çürümeye yüz tutuyor. Bu da onun uluslararası pazarlara sunumunu zorlaştırıyor. Yine de Kuzey Amerika ve Avrupa'nın büyük marketlerinde dönem dönem mangostan satın almak mümkün. Afiyet şeker olsun.

ZEYTİN DAL KANSERİ HASTALIĞI

Doç. Dr. Mustafa Mirik / Prof. Dr. Yeşim Aysan- 28.12.2015- www.tarlasera.com/

Zeytinde görülen dal kanseri hastalığı Türkiye'de özellikle Marmara bölgesindeki zeytin üreticilerinin en büyük sorunlarından. Üretimde büyük kayıplara yol açabilen dal kanseri hastalığıyla mücadelede kültürel önlemler öne çıkıyor.

Tarımsal alanda zeytinin kullanımına ilişkin ilk verilere M. Ö. 6000 yıllarında Doğu Akdeniz'de Suriye sınırları içerisinde rastlanılmıştır. Zeytin meyvesi yağlık ve sofralık olarak işlenebilen tarımsal bir ürün olmasının yanı sıra, zeytinyağına ve salamuraya işlenmesi nedeniyle de tarıma dayalı sanayi ve ihracatta vazgeçilmez ürünler arasında yer almaktadır.

Zeytin ağacı (Olea europea L.) yetiştirme koşullarının en iyi olduğu yerler Akdeniz iklimine sahip bölgelerdir ve özel iklim istekliliği nedeniyle daha çok Akdeniz'e kıyısı olan ülkelerde yapılmaktadır. FAO'nun 2013 verilerine göre dünyada zeytin ağacı varlığının yaklaşık yüzde 90'ı bu ülkelerde yer almaktadır. Yaklaşık 9 milyon 984 bin 918 hektar zeytin üretim alanında, 16 milyon 584 bin 919 ton zeytin üretimi yapılmaktadır (FAO 2013). Dünyada son yıllarda zeytinyağı ve sofralık zeytin gibi zeytin ürünlerine artan talep nedeniyle; sadece Akdeniz'e kıyısı olan ülkelerde değil, Akdeniz iklimi gösteren Arjantin, Şili, Meksika, Peru ve Avusturalya gibi ülkelerde de ekonomik anlamda zeytincilik tarımı yapılmaya başlamıştır.

Zeytin üretimi desteklerle artıyor

Türkiye, coğrafik konumunun zeytin üretimi için uygun olması nedeniyle dünyada önemli zeytin üreticileri arasında 4. sırada yer almaktadır. Zeytin üretiminin bölgelere göre dağılımına bakıldığında yüzde 53'ünün Ege bölgesinde, yüzde 18'inin Marmara bölgesinde, yüzde 23'ünün Akdeniz bölgesinde, yüzde 6'sının Güneydoğu Anadolu bölgesinde ve yüzde 0,2'sinin de Karadeniz Bölgesi'nde olduğu görülmektedir. Bölgelerde üretilen zeytinin kullanım alanları farklılık göstermektedir. Ege bölgesinde üretimin yüzde 55'i yağlık olarak değerlendirilirken, Marmara bölgesinde yüzde 60′ı sofralık olarak yapılmaktadır.

Türkiye'de 1995 yılında 515 bin ton dane üretimi ve 40 bin ton zeytinyağı üretimi gerçekleştirilirken; 2012 yılına gelindiğinde 1 milyon 820 bin ton dane üretimi ve 195 bin ton zeytinyağı üretimi yapılmıştır. Bu artıştaki en önemli faktörler; son yıllarda Türkiye'de diğer tarım ürünlerine uygulanan desteklemelerin zeytin ve zeytin ürünlerine de yapılmasının yanında, sertifikalı fidanı ile zeytin bahçesi tesisine verilen destek, girdi destekleri, zeytinyağında kilogram başına uygulanan prim desteği ile ambalajlanmış-paketlenmiş sofralık zeytin ve zeytinyağına verilen ihracat desteğidir.

Hastalığın belirtileri ve gelişimi

Türkiye'de çok geniş alanlarda üretimi yapılan, iç tüketim ve ihracatımız için önemli bir yere sahip olan zeytin ağaçlarında ekonomik kayıplara neden olan birçok hastalık ve zararlı bulunmaktadır. Bu etmenlerden dolayı gerek zeytinyağı, gerekse sofralık zeytin üretim miktarında azalmalar yaşanmaktadır. Özellikle bakteriyel hastalıklardan Pseudomonas savastanoi pv. savastanoi'nin (Smith 1908) (Janse 1982) neden olduğu zeytin uru veya zeytin dal kanseri hastalığı önemli bir yere sahiptir. Etmen Oleceae ve Apocynaceae familyasına ait farklı bitkilerde yaprak, sürgün ve gövdede urların oluşumuna yol açar.

Hastalık etmeni konukçu bitkinin gövde ve dallarında hastalık belirtisi olan ur oluşumlarına neden olur (Şekil 1). Ur görünümleri dalların dışında kök boğazında, yapraklarda ve az da olsa meyvelerde görülür. Ur ve siğiller önce yeşil renkte olurken, daha sonra grileşir (Şekil 2). Urların üzeri başlangıçta düz süngerimsi iken, sonra pürüzlenir, zamanla odunlaşıp sertleşerek siyah rengini alır (Şekil 3). Bitkiler genç dönemde hastalandığında yaşlılara göre daha fazla etkilenmekte ve kurumalar ortaya çıkmaktadır. Özellikle don tehlikesi olan bölgelerde hastalık şiddeti ve kurumalar çok daha fazla olmaktadır (Şekil 4). Yaşlı dallarda hastalık şiddetine bağlı olarak bitki gelişiminde gerileme ve verimde azalmalar meydana gelir.

Ekonomik açıdan etmenin en önemli konukçusu zeytindir. Ancak hastalık etmeni bir yara patojenidir. Bitki üzerinde herhangi bir yara olmadığı takdirde patojenin bitkiye girişi söz konusu olmadığı için hastalık gerçekleşememektedir. Bakteri, kışı bulaşık ağaçlardaki taze urlar içerisinde geçirir. Hastalık etmeni urlar içerisinde yıl boyunca çoğalır. Islaklık ve nem olmadığı zaman enfeksiyon az görülür. Nemli ilkbahar aylarında urlardan akışkan bir madde yayılır. Bu salgı içerisinde bol miktarda bakteri vardır. İlkbaharda bu akıntılara dokunan kuşlar, böcekler ve budama makasları bakteriyi diğer ağaçlara taşır. Siyah renge dönen urlar canlılığını yitirdiğinden hastalığı bulaştırma yetenekleri yoktur. Bakteri doğal açıklıklardan girip enfeksiyon yapamaz. Bitki dokusuna girebilmesi için dokuların yaralanmaları gerekir. Sırıkla hasatta filizlerde ve dallarda meydana gelen yaralar, dolu yaraları, don çatlakları, budama ve aşı yaraları, yaprak dökümü ile meydana gelen yaralar, böcek zararı (özellikle zeytin sineği Dacus olea) ve rüzgar esnasında dalların birbirine sürtmesi sonucu açılan yaralar bakterinin bitkiye giriş kapılarıdır. Bakteri budama aletleri ve diğer ekipmanlarla da taşınabilir. Sıcaklık, hastalığın gelişmesinde ölçü değildir. Hastalık etmeninin gelişmesi için optimum sıcaklık derecesi 22-24°C; maksimum 32°C ve minimum 5-10°C'dır. Etmenin konukçuları olarak zeytin (Olea europea L.), zakkum (Nerium oleander L.), yasemin (Jasminium officinale L.), dişbudak (Fraxinus excelsior L.) ve forzitya (Forsythia sp.) saptanmıştır.

Hastalıkla ilgili araştırmalar

Ülkemizde bu hastalığın zeytinlerdeki varlığı uzun zamandır bilinmesine rağmen ilk çalışmalar Ege bölgesinde Azeri (1993), Aydın ve Muğla illerinde Tatlı ve Benlioğlu (2004), Batı Akdeniz bölgesinde Basım ve Ersoy (2000), Doğu Akdeniz bölgesinde Mirik ve ark. (2004), Marmara bölgesinde ise yine Mirik ve ark. (2007) tarafından yapılmıştır.

Marmara bölgesinde yapılan bir TÜBİTAK projesi kapsamında Balıkesir, Bursa, Çanakkale, Tekirdağ ve Yalova illerindeki zeytin üretim alanlarında araştırma yapılarak dal kanseri hastalığının yaygınlığı yüzde 15-100 arasında değişmekle birlikte, ortalama yüzde 57 olarak belirlenmiştir. İllere göre hastalığın yaygınlık oranı ise Balıkesir'de yüzde 65, Çanakkale'de yüzde 73 ve Tekirdağ'da yüzde 30 olarak saptanmıştır. Sofralık Gemlik çeşidinin üretildiği

Bursa ve Yalova'da hastalığa rastlanılmamıştır. Yağlık çeşitlerin üretildiği Mudanya'da ise hastalık yüzde 2-5 arasında değişen oranlarda saptanmıştır.

Marmara bölgesinde zeytin üreticisinin en büyük sorunlarından biri olan zeytin dal kanseri hastalığı etmeniyle ilgili yapılan diğer bir çalışmada ise Marmara bölgesinden toplanan zeytin izolatları yüzde 44-80 benzerlik oranıyla Pseudomonas savastanoi pv. savastanoi olarak tanılanmıştır. İzolatlarda birbirinden en uzak türün yüzde 97 oranında fenotipik, yüzde 98 oranında genotipik benzerlik gösterdiği tespit edilmiştir. Hastalık Marmara bölgesi üretim alanlarında sürekli bir artış göstermektedir. 2012 yılında aynı bölgede yapılan araştırmalar sonucunda zeytin dal kanseri hastalık etmenine Çanakkale'de yüzde 100, Balıkesir'de yüzde 81, Tekirdağ'da yüzde 66, Bursa'da yüzde 4 oranında rastlanırken, Yalova'da hastalığa rastlanmamıştır.

Hastalık mücadele

Bakteriyel hastalıklara karşı kimyasal kullanımı sınırlı olduğundan hastalıkla mücadelede kültürel yöntemler önemlidir. Don olayının çok olduğu yerlere zeytin dikiminden kaçınılmalı veya kuytu yerler tercih edilmelidir. Taban suyu yüksek yerlerde zeytin yetiştiriciliği yapılmamalı veya fazla su için kurutma hendekleri açılmalıdır. Bahçe tesisinde fidanların bulaşık olup olmadığı kontrol edilmelidir. Fazla azotlu gübre vermekten kaçınılmalıdır. Hasatta sırık kullanımından vazgeçilmeli ve hasat için zeytinin kolayca toplanabileceği olgun devre beklenmelidir. Budama işlemleri nemli günlerde yapılmamalı ve makaslar yüzde 1'lik hypo ile dezenfekte edilmelidir. Bahçede urlu dallar var ise bunlar toplanıp yakılmalıdır. Ağaçlarda mümkün olduğunca az yara açılmalıdır. Çevrede bulunan alternatif konukçular uzaklaştırılmalıdır. Budama yerlerine yüzde 5'lik göz taşı ve arkadan bitkisel katran sürülmelidir. Hasat ve budama işlemleri, don ve dolu gibi doğa olaylarından sonra bakırlı preparatlarla ilaçlama yapılmalıdır. Hastalığa karşı dayanıklı çeşitler kullanılmalıdır.

Hastalığın kimyasal mücadelesinde; üretim sezonu içerisinde ilkbaharda ve hasattan sonra olmak üzere en az iki kez bakırlı bir ilaçla uygulama yapılmalıdır. Bakır içerikli kimyasalların kullanılması açılan yaralardan hastalığın yayılmasını azaltır. Bunun yanı sıra yaralanma görüldüğü zaman yeni enfeksiyonlardan korunmak için bakırlı ilaç uygulaması tekrarlanmalıdır. Yaprak döküm yerlerinden bu bakteri giriş yapıp ur oluşturabileceğinden, zeytinlerde yaprak dökümüne neden olan halkalı leke hastalığına (Cyclogonium oleaginum) karşı gerekli ilaçlamalar yapılmalıdır.

BİTKİ KORUMA SINAVI ADALETSİZLİĞİ

Kıvanç Alış-Ziraat Mühendisi- 20.7.2015- www.tarlasera.com/

Zirai bayilik açmayı düşünen ziraat mühendislerinin ilgilendiği alanlardan biri de bitki koruma. Ancak bunun için de bir sınavdan geçilmesi gerekiyor. Sınav sistemindeki eksiklikler ise çoğu ziraat mühendisinin mesleğini tehlikeye atıyor.

Bildiğiniz gibi 14 Haziran Pazar günü ziraat mühendislerinin çilesi haline gelmiş bitki koruma ürünleri bayi ve toptancılık sınavı gerçekleşti. Yaklaşık 2 yıldır çalışma arkadaşlarımın belgeleriyle ben de bayilik yapan bir ziraat mühendisiyim. Daha önce "Kimsesiz ziraat mühendisleri" isimli yazımda da paylaştığım üzere bu sınava girmeyi reddediyordum. Aslında halen de ediyorum. Hani ziraat fakültelerinin eğitimi yetersiz ya, Tarım Bakanlığımız "Zirai ilaç bayisi açmak için bu sınavı geçmek şart" dedi. Ziraat mühendisliğinin birçok kolu var ve

ilaç konusunu ilgilendiren tek alt dal bitki koruma. Bitki koruma; bitkideki hastalık belirtilerini ayırt ederek teşhis koymak suretiyle, uygun kimyasal veya biyolojik materyali kullanılarak hastalığın tedavi edilmesi/önlenmesi demek.**Sınav konuları belli değil**Bugün tarım makineleri bölümünden mezun bir ziraat mühendisi meslektaşımız, hayatında hiç bitki görmediği halde bu sınavda çıkacak soruları ezberleyerek sınavı geçebiliyor ve zirai ilaç bayisi yani bitki eczanesi açma yetkisine sahip oluyor. "Sonuçta o kardeşimiz de ziraat mühendisi" diyenler var, duyuyorum. Şimdi sıkı durun; bu sınava eczacılar, kimyagerler ve veteriner arkadaşlar da girebiliyor. Buğday ile arpayı ayırt edemeyecek meslek grupları bu sınava girerek bitki doktoru ya da eczacısı olabiliyor! Bugün benim bir ziraat mühendisi olarak eczane açıp ilaç satmam mümkün mü? Bu adaletsizlik duygusunun verdiği sıkıntılarla sınava girip girmeme arasında kendimle ciddi mücadele içerisindeydim. Sonuçta bir bayiniz var ve sınava girmekte direniyorsunuz. Tavşan dağa küsmüş dağın umurunda sanki. Sınava girmeye karar verdiğimde sosyal medyada bu sınav ile ilgili açılmış gruplara üye oldum. Gruplardaki meslektaşlarımla, tarım bakanlığında ve milli eğitim bakanlığında yaptığım müfredat araştırmasında herhangi bir bilgiye ulaşamadım. Hazırlık kitabı yok, konu başlıkları belli değil ve sınava dair en ufak bir veri yok. Tarım İl Müdürlüğü meslektaşlarımız, sağ olsunlar özveriyle müfredatı ezberlemem konusunda telkinlerde bulundu. "Müfredatı A'dan Z'ye bil, kalan bütün sorular mesleki bilgiler içerir, zaten yaparsın" dediler.**Zararlıların Latincesi soruluyor**Çalışacak herhangi bir kaynak veya sınava dair en ufak bir veri olmadan Ankara'nın yolunu tuttum. Sınav başladığında soruları okudukça gülümsedim. Mesleğim icabı bütün müfredat sorularını biliyordum ve tek fire ile bu kısmı geçtim. İş, mesleğini konuşturmaya geldiğinde ise afalladım kaldım. Ülkemizin her yeri fındık ve zeytin üreticisi kaynıyor ya, 3 soruya sadece bakabildim. Zira fındık ve zeytini orta Anadolu koşullarında ancak tatile gittiğinizde görebiliyorsunuz. Tam hatırlamıyorum, belki 10 adet kadar Latince soru vardı. Üreticiye her gün yabani yulaf mücadelesi hakkında bilgi veren, Niğde'de bu konuda ilaçlama yapmadan bu sorunu çözebilen ben, bunun Avena sterilis olan Latince ismini hatırlayamadım. Latince soruların birçoğuna baktığımda, bölgesel isimleri ile her gün uğraştığım bu zararlıların Latincesini unutmanın cezasını çekeceğimi hiç tahmin etmemiştim. Bu bir ceza mı? Bence değil.**Meslek hakkımız elimizden alınıyor**Çok şükür ki mesleğimde doğru ilaçlama metotları ve yeni nesil mikrobiyal ürün kullanımlarıyla fark yaratmış, üreticinin takdirini toplamışım. Üreticime ben "Avena sterilis arazinizde görülmüştür, bu zararlıya Clodinafop-propargyl'den 20 ml/da dozunda uygulayacaksınız" diyebilir miyim? Bunu dediğim anda "Bu adam uzayda mı yaşıyor" diyerek suratıma bakmazlar. Bu bir sınav değil. Bu, eczacı ve diğer meslek gruplarının meslek hakkımızı gasp etmek için başlattığı savaştaki kimsesizlik. Meslek odamızın ilgisizliğinin son noktası. Bunun adı sadece adaletsizlik! Bu adaletsizliğe dur demek için gerekli adımları atacağımı bütün meslektaşlarımın bilmesini istiyorum. Umarım yanımda olacak birilerini bulabilirim.

SAÇLI MEYVE RAMBUTAN

Ramis dara- 28.12.2015- www.tarlasera.com/

Rambutan 200'ü aşkın kültür çeşidiyle nemli ve tropikal bir çok coğrafyada yetiştirilip tüketiliyor. Baskın tatlımsı, hafif ekşimsi hoş bir lezzete sahip olan meyveyi kuru ve yaş olarak da tüketmek mümkün.

Rambutan, Malayca-Endonezce dillerinde "saç" demek olan rambut sözcüğünden gelir ki meyve kabuğundaki ipliksi dikenlere işaret söz konusudur. Meyvenin Vietnam dilindeki adı da "düzensiz saçlar" demek olan Chom Chom'dur. Diğer adları, aynı familyadan geldikler liçi'ye (Litchi chinensis) benzerliğinden dolayı, saçlı liçi ya da tüylü liçidir.

Rambutan (Nephelium lappaceum L. = Eupharia nephelium DC. = Dimocarpus crinita Lour.), sapindaceae (sabunağacıgiller) familyasından, 9-20 metre boylarında, yapraklarını dökmeyen bir ağaçtır. 7-30 cm uzunluktaki almaşık dizilişli bileşik yaprakları; 5-20 cm uzunluk ve 2,5-11 cm genişlikte, eliptik ya da hafif yüreksi, gençken tüylü ve kırmızımsı omurgalı, sonra üst yüzü biraz donuk ve koyu yeşil alt yüzü sarımsı ya da mavimsi yeşil bir hal alan 3-11 yaprakçıktan oluşur. 10-15 cm'lik koçanlar halinde, küçük, 2,5-5 mm'lik, 4-6 çanakyapraklı, taçyapraksız, sarımsı, hoş kokulu, arıların sevdiği dişi ve erkek çiçekler açar. Dişi çiçekler erkek çiçeklerden 2-3 kat daha fazla nektar taşır.

Sarkık salkımlar halinde

Esnek, yumuşak, ipliksi, önceleri yeşil, sonra kırmızı (nadiren turuncu), etli dikenlerle kaplı, 3-6 (8) cm uzunluk ve 3-4 cm genişlikte yuvarlak-yumurtamsı, tek tohumlu meyveler, 10-20'si bir arada sarkık, gevşek salkımlar halindedir. Yarı saydam beyazımsı ya da açık pembe etli kısım, baskın olarak tatlı, hafif ekşimsi, üzüme benzer hoş bir lezzet taşır. Kabuğu elle kolayca soyularak ya da ortadan kesilip ayıklanarak taze olarak yenir. Kurutularak, reçel, jöle, komposto, konserve yapılarak, keke eklenerek de tüketilir. Et ve balık yemeklerinin yanında iyi bir garnitür olur. Sebze ve meyve salatalarına eklenir.

Olgun meyvelerin 1-1,3 cm'lik parlak kahverengi tohumu da meyveyle birlikte ya da ayrı, çiğ ve kavrularak yenir. Bunların zehirli olduğunu söyleyen folklorik araştırmacılar bulunsa da bu doğru değildir.

Kuru meyve Malezya'da ilaç

Meyvenin bileşiminde karbonhidratlar, sakaroz, A, B1, B2, B3, B6, B9, C vitaminleri, manganez, kalsiyum, potasyum, fosfor, sodyum, kalsiyum, magnezyum, demir, çinko mineral ve oligo elementleri bulunur. Bileşimindeki hatırı sayılır orandaki manganez dolayısıyla vücut gelişimine katkı sağlar, metabolizmayı canlandırır, antioksidan (serbest radikal süpürücü) özellikler gösterir.

Meyvenin etli kısmının dikkate değer bir polifenol içeriği yok; ancak kabuğu sirinjik, kumarik, gallik, kafeik ve ellajik asit gibi fenolik bileşikler taşır ve bunların antioksidan özelliği 'in vitro' deneylerde (test tüpü ya da kültür ortamında) gösterilmiştir.

Genel halk hekimliği uygulamalarında meyve büzücü, mideyi destekleyici, solucan düşürücü, ateş düşürücü; tohum hafif uyuşturucu özellikleriyle bilinir. İshale ve dizanteriye karşı kullanılır. Yapraklar baş ağrısı için lapa olarak uygulanır. Malezya'da kuru meyve kabuğu eczanelerde ilaç olarak satılır. Kaynatılarak pamukçuğa karşı kullanılır. Kök kaynatılarak ateş düşürücü olarak içilir. Tohumdan kakao yağına benzer, ısıtıldığında hoş kokulu sarı bir sıvı yağa dönüşen, katı beyaz bir yağ elde edilir. Bileşiminde oleik (yüzde 45,3), araşidik (yüzde 34,7), stearik (yüzde 13,8), erikosenoik (yüzde 4,2), palmitik (yüzde 2) asitler bulunan yağ, sanayide, sabun, mum yapımında ve mutfakta kullanılır. Meyve bazı diyetlerde de yer alır.

Rambutanın çeşitleri

Rambutanın gen merkezi Güneydoğu Asya; özelikle Malezya, Endonezya ülkeleri; ilaveten Güney Çin, Vietnam, Laos, Kamboçya, Tayland, Myanmar ve Sri Lanka'dır. Asya, Okyanusya, Afrika ve Amerika'nın tropikal, nemli topraklarında, Hindistan, Tayland,

Filipinler, Sri Lanka, Yeni Gine, Avustralya, Ekvador, Meksika’da, Karayip Adaları’nda 200’ü aşkın kültür çeşidiyle 0-600 metrelerde yetiştirilir. Günümüzde pek çok kültür çeşidi geliştirilmiştir. Endonezya’daki çeşitler:

Lebakbooloo: 1,5 cm uzunlukta dikenleri olan koyu kırmızı meyvenin 0,5 cm kalınlıktaki grimsi beyaz, sert ve ekşi eti tohumdan zor ayrılır. Hindistan’da da yetiştirilir.
Seematjan:Ağacı açık taçlı uzun esnek dallı; meyvesi 2 cm uzunluktaki dikenleriyle koyu kırmızıdır. Cava adasında, Hindistan’da, Filipinler’de yetiştirilir. Biri (Seematjan Besar), ince kabuklu, seyrek dikenli, küçük, çok tatlı, sulu, çekirdeğe yapışık, biraz kaba etli; diğeri (Seematjan Ketjil ya da Koombang) daha az tatlı ve çekirdeğe yapışmayan iki formu vardır.
Seenjonja:Ağacı yavaş büyür, sarkık taçlıdır. 4 cm uzunluk 3 cm genişlikte, yarı yumurtamsı, 1 cm boyunda esnek dikenleriyle koyu şarap kırmızısı meyvesi vardır. Eti çekirdeğe yapışıktır. Filipinler’de 1 hektarlık alandan ortalama 41 kg meyve verir.
Sectangkooweh:Ağacı geniş taçlıdır. 5 cm uzunluk, 4 cm genişlikteki basık elipsoit meyvelerinin 1 cm boyunda ince dikenleri vardır. Meyve kabuğu ince, esnek ve güçlü; sarımsı beyaz eti tatlıdır. Uzak pazarlara göndermeye elverişlidir.
Seelengkeng: Ağacı yavaş büyür, sarkık taçlıdır. 3 cm uzunluk 2 cm genişlikteki yumurtamsı meyvelerinin çok ince yumuşak dikenleri vardır. Etli kısmı hafif parlak, sağlam, orta tatlıdır. Üretimi zor ve enderdir, bu sebeple piyasası pahalıdır. Liçiye benzerliğinden dolayı bu çeşidin büyük bölümünü Çinliler satın alır. Benzer şekilde Hindistan’da da yetiştirilir.
Seekonto:Ağacı hızlı büyür, geniş taçlıdır. Hafif basık, elipsoit meyve 5 cm uzunluk 4 cm genişliktedir. Dikenleri kalın ve kısadır. Etli kısmı donuk, grimsi-beyaz, biraz kaba ve kurudur; çekirdekten kolayca ayrılır.

Kaliforniya-San Pablo’da ve Tayland-Sura Thani’de rambutan festivalleri düzenleniyor. Günümüzde en çok rambutan Tayland’da üretilir, Güney Amerika'nın kuzeydoğu kıyısındaki Fransız Guyanası’nda da hatırı sayılır hasat elde edilir. Bazı yörelerde meyve hasadı yılda iki kez yapılır; Malezya’da ilk hasat temmuz ayında, ikincisi aralık ayındadır.

Türkiye'de de yetişiyor

Kosta Rika gibi bazı yerlerdeyse bir kez hasat yapılır, yağmur mevsiminin başlangıcında, nisanda çiçeklenme başlar, ağustos-eylülde meyve olgunlaşır. Meyveler salkımın sapından kesilerek topluca alınır.Üretimi aşılama, daldırma ve tohumla yapılır. Çimlenme 9-25 günde gerçekleşir. Derin, killi, tınlı ve organik madde bakımından zengin, kumlu, geçirgen toprakları sever.

Aşılamayla yetiştirilen fidanlar 2-3 yaşında meyve vermeye başlayıp 10-20 yaşlarında en üst verime ulaşır, yılda 200 kg meyve verebilir. Tohumdan yetişen bitkilerse ancak 5-10 yaşlarında meyve vermeye başlar ve bunların meyvesi diğerlerine göre biraz ekşidir. Meyve 90-120 günde olgunlaşır ve ağaç başına 0-200 kg ürün alınır. Tropikal bitki olarak sıcağa olduğu gibi neme de ihtiyaç duyar; donlu havaya dayanamadığı gibi kuraklığa da dayanamaz.

Bitki Türkiye’de Antalya ilçelerinden Alanya ve Gazipaşa’da az miktarda yetiştirilmekte; ithal meyveler de büyük marketlerimizde zaman zaman satışa sunulmaktadır.

BREZİLYA’NIN ÜZÜM AĞACI JABUTİCABA

Ramis Dara- 28.12.2015- www.tarlasera.com/

Brezilya'ya özgü bir üzüm ağacı olan jabuticaba, bütün tropik iklimlerde yetiştirilebiliyor. Gövdesinden verdiği meyveleri ise hem birçok şekilde tüketiliyor hem de sağlığa çok faydalı.

Jabuticaba ya da Brezilya ağaç üzümü (Myrciaria cauliflora (Mart.) O. Berg = Plinia trunciflora (O. Berg) Kausel) Diğer adları: jaboticaba, Brezilya üzümü, ağaç üzümü, Brezilya üzüm ağacı, guapuru (İspanyolca'dan). Cins adı myrciaria sözcüğü, myrtus (mersin ağacı) sözcüğüyle bağlantılı. Tür adı cauliflora, "gövdede-dalda çiçek açan" demek. Plinia, Romalı ünlü botanikçi Yaşlı Plinius'un (23-79) anısına saygı sonucu. Tupi dilinden gelen jabuticaba, "kaplumbağa" demek olan jabuti ve "yer" demek olan caba sözcüklerinin birleşmesinden meydana gelir: "Kaplumbağa yeri". Caba'nın "yağ" demek olduğunu ve "kaplumbağa yağı" ifadesinin meyvenin etli kısmını işaret ettiğini belirten görüşler de var. Bir başka etimolojik yoruma göre de, japotï-kaba, "düğme-meyve" demektir ki meyvenin ağaç gövdesi üzerindeki konumuyla ilişki kuruluyor olmalı burada.

Tüm ağacı saran meyveler

Jabuticaba, mersingiller (myrtaceae) familyasından, yapraklarını dökmeyen, yerden başlayarak dallanan, açık kahverengi kabuklu, çok gövdeli birkaç metrelik bir çalı, ya da 40 cm gövde çapıyla 10-12 metre boylanabilen bir ağaçtır. Tüylü kısa saplı, 2,5-10 cm uzunluk ve 1-2 cm genişlikte, karşılıklı dizilişli eliptik yapraklar ilk çıkışta somon rengiyken zamanla koyu parlak yeşile döner. Sıcak aylarda gruplar halinde doğrudan gövde ya da yaşlı dallar üzerinde beyaz çiçekler açar. Düzenli sulanan ağaçlar yıl boyunca çiçek açıp meyve vermeye devam edebilir. Çiçeklerin solmasıyla ortaya çıkan 2-4 cm çapındaki yuvarlak meyveler sayısız denecek kadar çok ve ağacın gövdesiyle gelişmiş dallarını kaplamış bir haldedir. Önce yeşil, zamanla mora yakın ve olgunlaşınca parlak morumsu-siyahtır. Siyah üzüm tanelerini andırırlar ama kabukları biraz daha kalındır. İçlerinde üzüm çekirdeğine göre daha iri ve hafif basık 1-4 adet çekirdek bulunur. Meyvenin etli kısmı yumuşak, sulu, tatlı, genelde beyaz, nadiren pembe renkli ve jelatinsidir. Üzüm, siyah frenküzümü (Ribes nigrum), liçi (Litchi chinensis), mangostan (Garcinia mangostana) ve guava (Psidium guajava) karışımı bir lezzettedir. Kekre kabuğu ve çekirdekleri çıkarılarak ya da öylece yenir.

Taze meyvenin raf ömrü 3-4 gün olduğu için uluslararası pazarlara ulaşması zordur. Ancak kurutulmuş meyveler ve meyveden yapılan mamuller her yerde bulunabilir. En çok, jöle ve marmelat yapılır. Şurup, şerbet, meyve suyu, komposto, pasta, turta, çikolata, dondurma, sirke, şarap, likör, brendi (konyak) yapılarak da tüketilir. ABD ve Fransa'da üzümün yeri neyse jabuticabanın Brezilya'daki yeri de odur. Sevgilinin siyah gözleri bizde üzüme benzetilirken, geleneksel Bolivya şarkılarının birinde jabuticabaya benzetilir. On dokuzuncu yüzyılın sonlarında Kuzeybatı Fluminense'ye gelen İtalyan göçmenler şarap yapmak için üzüm bulamayınca jabuticabaya sarılır. Bu içki yerel içki olarak ünlenir.

Halk hekimliğinde kullanılıyor

Meyvenin çok sayıda ticari çeşidi de geliştirilmiştir: Sabara: Brezilya ağaç üzümlerinin en değerlisi ve en çok yetiştirilenidir. Meyvesi küçük, ince kabuklu ve tatlıdır. Ağacı orta boyludur, erkencidir, çok verimlidir. Yılda 4 kez ürün alınır. Paulista: Kalın kabuklu meyvesi iridir, lezzetiyse biraz buruk. Ponhema: Ağacı büyük ve verimli, hafif acı meyvesi daha çok jöle yapımında ve konserve olarak kullanılır. Branca: Meyvesi büyük, etli kısmı beyaz değil, parlak yeşildir, lezzetlidir. Ağacı orta boylu ve verimlidir. Aile bahçeleri için idealdir. Vermelha: Bu sözcük, Portekizcede "kırmızı" demek, meyvenin rengine işaret. Rujada, Roxa, Sao Paulo, Mineira, Precoco gibi başka çeşitler de vardır.

Jabuticaba meyvesinin bileşiminde kalori, su, karbonhidratlar, çok az protein, lif, kül, tanen, B1, B2, B3, C vitaminleri, fosfor, potosyum, kalsiyum, demir mineralleri, triptofan ve lizin aminoasitleri, antosiyaninler, jaboticabin adlı bir bileşik bulunurken; tohumlarının bileşimindeki uçucu yağda da çoklu doymamış yağ asitlerinden linoleik asit (omega 6), alfa linolenik asit (omega 3) bulunur. Antosiyaninler, çoklu doymamış yağ asitleri, amino asitler, jaboticabin, tanen ve C vitamininden dolayı antioksidan (serbest radikal süpürücü) etkisi güçlüdür. Bu maddeler dolayısıyla meyveyle ağaç kabuğunun, tip 2 diyabet, yüksek kolesterol, kalp-damar hastalıkları, prostat ve kan kanserini önleyici, yaşlanmayı geciktirici özelliklerine dikkat çeker. Bu meyvenin bolca tüketildiği çevrelerde kanser ve kalp hastalıklarına az rastlanır. Meyvenin ve yaprakların bakteri yok edici özelliği kanıtlanmış, ama kanser önleyici özelliği daha ayrıntılı araştırmalara; hayvan insan deneylerine ve klinik deneylere ihtiyaç duymaktadır. Brezilya klasik halk hekimliği uygulamalarında astım, kan tükürme (hemoptiz), ishal ve dizanteri gibi rahatsızlıkları tedavi etme amacıyla, kurutulmuş meyveler kaynatılarak suyu içilir; kronik bademcik iltihaplarında aynı suyla gargara yapılır. 'Jabuticabada' adıyla anılan demir zengini meyve suyu yerli kabileler arasında özellikle hamile kadınların beslenmesinde değerlendirilir. Ancak dikkat edilmesi gereken nokta; meyve kabuğunun uzun bir süre ve fazla miktarda alınması, yoğun tanenden dolayı sindirim sistemine zarar verebilir! Uzun süre ve bolca yenecekse kabuğu ayıklanarak yenmelidir.

Tropik iklimlerin bitkisi

Myrtaceae familyası dünyada 130 dolayında cins ve 3-5 bin dolayında tür ile temsil bulurken, ülkemizde sadece 2 cins bitkinin birer türü bulunur: Bir Mersin türü (Myrtus communis) ve bir Okaliptus türü (Eucalyptus camaldulensi). Türkiye'de bulunmayan Myrciaria cinsinin dünyada, çoğu Brezilya ve çevresindeki Arjantin, Paraguay, Peru ve Bolivya gibi ülkelerde olmak üzere, 30 dolayında türü vardır. Burada anlattığımız türün gen merkezi, Güney ve Güneydoğu Brezilya'nın Atlantik ormanlarıdır. Ağaç, hava sıcaklığının eksi derecelere düşmediği 0-1000 metrelerde görülür. Doğal yayılışını başta kuşlar olmak üzere hayvanlar sağlar.

Minas Gerais eyaletindeki Sabara kentinde (en tutulan meyve çeşidine adını veren kent), 1987'den bu yana her yıl bir Jabutikaba Festivali düzenlenir. Burada üç gün boyunca çeşitli etkinliklerin yanı sıra söz konusu meyveden yapılan yiyecek ve içecekler tadılır, alınır ve satılır.

Ağacın üretimi tohum ekilerek, çelikle, daldırmayla, aşıyla ve kök sürgünleriyle yapılır. Bitki nemli, zengin, hafif asitli, geçirgen toprakları sever. Tuzlu topraklar dışında her toprağa uyum sağlayabilir. Tohumun çimlenmesi 20-40 günde gerçekleşir, ancak tohumdan çıkan bitki özel koşullar yoksa 3 yılda ancak 45 cm büyür. Tohumdan yetişmiş bitkiler ilk meyvelerini 10-20 yaşlarında verirken, aşılılar 5-6 yaşlarında meyve vermeye başlar. Ağacın yavaş büyümesi, geç meyve vermeye başlaması, taze meyvelerin çabuk bozulması gibi sebepler, meyvenin dünya çapında yaygınlaşmasının önündeki engeller olarak sıralansa da, jabuticaba günümüzde bütün tropikal iklimlerde, hatta alt tropikal iklimlerde yetiştirilir. Ülkemizde de meraklılarınca sınırlı miktarda yetiştirilme çalışmaları yürütülmekte; fidan satıcılarımızda fidan ve tohum bulunmaktadır. Jabuticaba süs bitkisi ve Bonsai olarak da yetiştirilir.

AVRUPA'DA TARIM VE İSTİHDAM
İbrahim Benli- 28.12.2015- www.tarlasera.com/

Avrupa Birliği, yaşlanan üretici nüfusunun yanında üreticilerin kırsal ve tarımsal alanlardan göçünü önlemek adına, Ortak Tarım Reformu ile tarımsal istihdamı arttırmayı hedefliyor.

Avrupa nüfusunun yaklaşık yarısı bugün kırsal alanlarda yaşıyor. Bu alanlardaki tarımsal faaliyetlerin ortadan kalkmasının, bu alanlardaki insanlarin göçü anlamına geleceğini iyi bilen Avrupa Birliği Komisyonu, 2013 yılında yenilediği ”Ortak Tarım Reformu”nun yoğunlaştığı konulardan bir tanesi kırsal ve tarımsal alanlardaki istihdamın artırılması oldu. Avrupa'daki tarımsal faaliyetlerin daha çevreci ve yenilikçi yöntemlerle geliştirilerek, sektörel alandaki rekabeti güçlendirme vurgusu da yapılıyor ayrıca. 2013 Reformu´nda, komisyon aynı zamanda Avrupa tarımsal yaşamında istihdam noktasında, genç jenerasyonun tarımsal üretime yönelik giderek düşen ilgisinin kaygı verici düzeyde olduğu belirtiliyor.

Avrupada’ki tarımsal üretim faaliyetlerinin azalmasının en başta sağlıklı, besleyici ve uygun fiyata gıda ürüne ihtiyacı olan 500 milyon üzerindeki tüketiciyi etkileyeceğine dikkat çekilen raporda, gelecekte yaşanması olası global sorunlara da dikkat çekiliyor. Giderek artan global rekabet, iklim değisiklikleri, artan yakıt ve gübre fiyatları rapora göre, Avrupa´daki tarimsal faaliyetlerinin ve bu sektördeki istihdam çalışmalarının neden desteklenmesi ve güçlendirmesinin gerektiğini açıklıyor.

Genç nüfusu tarımsal sektöre teşvik çabaları

1960'lardan bu yana Avrupa'daki tarımsal faaliyetler, Avrupa ekonomisinin ve istihdamının temel taşlarından birisidir. Ancak 1960´larda 6 milyon tarımsal üreticiye sahip olan Avrupa'da, tarımsal alanda aktivite gösteren kişi sayısı, nüfustaki artış göz önüne alındığında bugün itibariyle yarı yarıya düşmüş durumda.

Avrupa sınırları içerisinde aktif olan tarımsal üreticilerin büyük bir kısmının 55 yaş üzeri üreticilerden oluştuğu bilinirken, Avrupa Birliği 2013´te tekrar gözden geçirdiği tarımsal politikalarında, gençleri tarımsal sektöre yönelik eğitim ve istihdama yönelik özendirici ve teşvik edici çalışmaların yapılması gerektiğini kararlaştırdı. Tarımsal istihdamda, giderek yaşlanan üreticilerdeki artışı tedirgin edici bir durum olarak vurgulayan 2013 AB Tarım Reformu´nda, gençleri tarımsal istihdama yönlendirmek için yapılacak çalışmaların, AB sınırları içerisindeki tarımsal alanların geleceği için olmazsa olmazlardan olarak değerlendiriyor.

Her ne kadar tarımsal aktiviteler günümüzde, Avrupalı gençlerin hayallerini süsleyen bir meslek dalı olmasa da, tarım sektörünün, Avrupa Birliği ülkerinde yarattığı istihdam ve ekonomik gelirin değeri halen göz ardı edilmeyecek kadar bir öneme sahip. Zira, Avrupa Komisyonu´nun 2014´te yayınlanan ”AB Tarımsal Ekonomik Politikalarına Bakış” başlıklı rapora göre, AB´nin üyesi olan 28 ülkesinde, yaklaşık 12 milyon tarım üreticisi mevcut ve bunun dışında gıda sektöründe ayrıca çalışan 4 milyonluk bir istihdam mevcut. Bu rakam, AB sınırları içerisindeki istihdamın yüzde 7´sine denk gelirken, bu istahdamdan kaynaklı ortaya çıkan üretim ise, AB Gayri Safi Milli Hasılanın yüzde 6´sına denk geliyor. Bu gerçekliğin farkında olan Avrupa Birliği Komisyonu, tarımsal alanlardaki aktivitelerin devamlılılğının sağlanmasının ve AB´nin gelecekteki ekonomik istikrarı için üreticilerin nesilden nesile aktarılan ve okullarda öğretilemeyecek üretim tecrübelerinin de göz ardı edilmemesi gerektiğini vurguluyor.

Bu sebeple, 2013´teki Avrupa Birliği Ortak Tarım Reformu'nda, gençlerin tarımsal sektörde istihdamlarını kolaylaştıracak bazı adımların atılmasını öngördü. Bu adımlardan bir tanesi,

hem genç girişimcilerin hem de yaşlı üreticilerin yeni teknolojik üretim metodlarını tarımsal faaliyetlerde kullanılmasını sağlayacak olan rehberlik çalışmaları konusunda destek sağlanması. Avrupa Komisyonu 2014'te yayınlanan ”AB Tarımsal Ekonomik Politikalarına Bakış” başlıklı raporunda, Avrupanın tarımsal alanlarındaki aktivitelerin devamlılığının sağlanmasının, ancak nesilden nesile geçecek tarımsal istihdamla mümkün olacağı vurgusu da yapılıyor.

Raporda tarımsal faaliyetlerdeki istihdam zorlukları noktasında dikkat çekilen diğer bir konu ise, Avrupa'nın bazı bölgelerindeki arazi koşullarına bağlı demografik zorluklar. Avrupa'da özellikle dağlık ve tepelik olan arazi alanlarında ve yerleşim merkezlerinden çok uzakta olan tarımsal alanlarda istihdamın devamlılığının sağlanması noktasında sıkıntılar yaşandığına dikkat çekiliyor raporda.

Küçük tarım alanları ve düşük kazanç

Avrupa´nın genelinde üretim yapılan tarım arazilerinin büyük bir kısmı küçük tarım arazilerinden oluşuyor. Ortalama olarak 12 hektarlık (20 futbol sahası kadar) bir alanda tarımsal üretim gerçekleştiren Avrupalı üreticilerinin yüzde 70´i 5 hektardan küçük bir alanda tarımsal faaliyet yürütmekte. Bu anlamda sınırlı ve dar tarım arazilerine sahip olan üreticinin üründen kaynaklı kazancı çoğu zaman, üreticiyi üretime teşvik etmekte yetersiz kalıyor. Bu küçük tarım alanlarında ürünün en kalitelisini üretmeye çalışan üreticinin ürününü çoğu zaman, piyasada hakketiği fiyattan satamaması da başka bir sorun.

Bu olumsuzlukları ortadan kaldırmak adına, 2013 Ortak Tarım Reformu'nda tarımsal arazi alanlarına teşvik edici ekonomik destek kararı çıktı. Avrupa Birliği, üretime yönelik verilen ekonomik destek dışında, köy kalkındırma projeleri ve kırsal alandaki kültürel mirasın korunmasına yönelik verilen ekonomik destek programlarıyla, kırsal kesimdeki istihdamı canlı tutmaya çalışıyor. Bunun dışında, sosyal ve toplumsal hizmetlerden olan eğitim ve sağlık olanakları da sürekli iyileştirilerek, kırsal alandaki göçü engellemek için bir dizi calışmalar yürütülüyor. Bu noktada verilebilecek örneklerden bir tanesi şu günlerde Danimarka'da yaşanıyor. Kırsal kesimlerden şehirlere giderek artan göçü engellemek ya da düşürmek için kolları sıvayan Danimarka Hükümeti, Kopenhag merkezli bir çok devlet dairesinin bazı şubelerini kırsal alanlara taşımaya karar verdi. Kimbilir, belki 10 sene sonra şehirden kırsala göçler başlar?

YEŞİL DEVRİM DE NEYMİŞ?

Selim Çetiner- 19.6.2013- www.tarlasera.com/

Geçtiğimiz sayıda GDO'lu pirinç tartışmalarına açıklık getirmeye çalışmış ve özetle dünyada genetiği değiştirilmiş çeltiğin ticari üretiminin olmadığını ve basında yer alan yüzlerce asılsız haberin bilimsel gerçeklerle alakası olmadığını anlatmaya çalışmıştım. Nitekim, o yazıdan birkaç gün sonra İTÜ Rektörlüğü tutuklamalara yol açan Raporu geri çektiğini açıkladı. Tabii bu olay bizim dantel derinliğindeki entel köşe yazarlarımız tarafından “GDO lobisi bastırdı İTÜ raporu geri çekti” şeklinde yorumlandı. “GDOlu olmayan bir ürün için GDO lobisi niye bastırsın?” gibi basit bir soruyu akıllarına getirmekten aciz olan kesim için söyleyecek bir söz bulamıyor yorumu sizlere bırakıyorum. Her neyse, ben yine “Yeşil Devrimin Babası: Norman Borlaug” başlıklı yazıda anlatmaya başladığım Yeşil Devrim konusuna kaldığımız yerden devam etmek istiyorum.

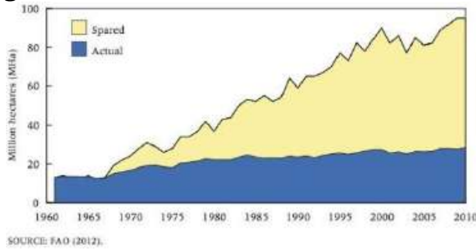
Hatırlarsanız o yazımda Norman Borlaug'un Meksika'da başlattığı buğday ıslah çalışmaları sonunda geliştirilen yeni çeşitlerin bazı engellere rağmen kısa sürede Türkiye dahil birçok gelişmiş ülkede nasıl yayıldığını, verimin ve dolayısı ile üretimin 2-3 kat artmasıyla milyarlarca insanın nasıl açlıktan kurtulduğunu ve bu başarı nedeniyle de Norman Borlaug'un 1970 yılında Nobel barış ödülü aldığını anlatmış ve yazımı "Ancak bugün, çivisi çıkmış dünyanın sahte bilimci ve profesyonel eylemci takımı önderliğini Borlaug'un yaptığı Yeşil Devrim'i insanlığın bir numaralı düşmanı olarak tanıtmada adeta birbirleriyle yarış halinde." diyerek tamamlamıştım. Yeşil Devrim deyince aklınıza bizdeki yeşil sermaye ya da diğer ülkelerdeki karpuz misali dışı yeşil içi kırmızı sözde çevreci gruplar ve onların uzantısı yeşil partiler gelebilir. Bununla beraber, 1960'ların ortasından başlayarak bugünlere kadar etkisini sürdüren Yeşil Devrim, tarımsal üretimde araştırma, geliştirme, altyapı yatırımları ve teknoloji transferi gibi çok farklı uygulamalardaki köklü değişiklikleri ve etkilerini tanımlamada kullanılmaktadır. Yeşil Devrim, tarımsal üretimi artırmanın yanında gerek gelişmiş gerekse gelişmekte olan ülkelerdeki bir dizi sosyoekonomik ve çevresel sonuçlarıyla halâ tartışılmaktadır.

Bazı araştırmacılar Yeşil Devrimi incelerken 1965-1985 yılları arasını ve 1985-2005 yılları arasını ayrı ayrı incelemeyi tercih etmektedirler. İlk dönemi Yeşil Devrim Yılları, ikinci dönemi de Yeşil Devrim sonrası yıllar olarak tanımlayanlar da vardır. Şimdilerde modern tarımsal biyoteknolojinin uygulamaya girdiği dönemi, yazılım programlarının yeni sürümlerini çağrıştıran Yeşil Devrim 2.0 olarak adlandıranlar da bulunmaktadır ki bu konuya daha sonraki yazılarımızda gireceğiz. Birinci dönem Yeşil Devrim yıllarıyla birlikte dünya nüfusunun kalori ihtiyacının büyük bir kısmını karşılayan 3 ürün yani çeltik(pirinç), buğday ve mısır üretimi geçtiğimiz 50 yıl içerisinde üç kat artarak aynı dönemde ikiye katlanan dünya nüfusunu beslemeyi büyük ölçüde başarmıştır. Bu dönemde, tarım yapılan alanların oranı ise sadece % 30 artmıştır. Tarımsal üretimdeki bu artış sadece hastalıklara dayanıklı ve yüksek verimli çeşitlerin geliştirilmesiyle değil aynı zamanda kimyasal gübreler, sentetik pestisit ve herbisitlerin yaygın kullanımı ve sulama sistemleriyle tarımsal mekanizasyonun çiftçilere ulaştırılmasıyla mümkün olmuştur. Bunların olumlu ve olumsuz yanlarını aşağıda özetleyeceğim. Bu dönemde dikkate değer konuların başında araştırma ve geliştirme çalışmalarının önemli bir kısmının gelişmiş ülkelerdeki kamu araştırma kurumlarıyla üniversitelerde ve Meksika'daki Uluslararası Mısır ve Buğday Geliştirme Merkezi (CIMMYT) ve Filipinler'deki Uluslararası Çeltik Araştırma Enstitüsü (IRRI) gibi CGIAR tarafından eşgüdümü yapılan uluslararası tarımsal araştırma merkezlerinde yürütülmüş olmasının yanında, bu teknolojilerin gelişmekte olan ülkelerdeki ulusal tarımsal araştırma kuruluşları tarafından yerel koşulara adapte edilerek çiftçilere ulaştırılmış olmasıdır.

Türkiye'de örneğin Tarım Bakanlığı Araştırma Enstitüleri ile Ziraat Fakülteleri bir taraftan bazı genç araştırmacılarını belirli bir program dahilinde CIMMYT'e eğitim için gönderirken diğer yandan buradan gelen ıslah hatlarını ya melezleme ıslahında kullanarak ya da doğrudan adaptasyon denemelerine tabii tutarak yeni çeşitlerin geliştirilmesini sağlayabilmişlerdir. Bu çeşitlerin tohumları bilahare Devlet Üretme Çiftlikleri, TZDK ve Tarım Kredi kooperatifleri vasıtasıyla çiftçilere ulaştırılmıştır. Ziraat Bankası bu tohumların genetik performanslarını tam olarak sergileyebilmeleri için gerekli kimyasal gübre ve sentetik kimyasalllar ile mekanizasyona yönelik kredi imkanları sağlamıştır. Dünya Bankası desteğiyle yapılan barajlar ve sulama sistemleri de DSİ ve Köy Hizmetleri gibi kamu kurumlarının yardımıyla üreticilerin hizmetine sunulmuştur. Bu tip hizmetlerin çiftçilere devletin de organizasyon ve altyapı finasmanı yardımıyla ulaştırıldığı gelişmekte olan Hindistan, Pakistan ve Filipinler gibi ülkelerde mısır, çeltik ve buğday üretimleri büyük ölçüde artmıştır. Bu çeşitlerin ve hizmetlerin ulaştırılamadığı çoğu Afrika ülkesinde ise aynı üretim artışı sağlanamamış

dolayısı ile Yeşil Devrim kıtlık sorununa çözüm olamamıştır. Örneğin Çin dahil Asya ülkelerinde bu modern çeşitlerin ekim alanları % 82 olarak belirlenen 1998 yılı itibariyle Afrika'da bu oran % 27 ile sınırlı kalmıştır. Özetle, Yeşil Devrim çeşitlerinin dolayısı ile bunların üretim artışına olan etkileri küresel ölçekte her ülke ya da bölge için aynı olmadığı kesindir. Bu çeşitlerin adaptasyonunun ve bununla ilgili tarımsal teknolojilerden yararlanma oranı yüksek olan gelişmiş ülkelerdeki üretim artışları da bu nedenle gelişmekte olan ülkelerden çok daha fazla olmuştur. Bu önemli tahılların üretimindeki artış 2000 yıllarının ortalarına kadar fiyatlarda da reel olarak düşüşe neden olmuştur. Burada, Yeşil Devrimin sosyoekonomik etkilerini incelemek durumda olmadığımı belirtmek isterim. Ancak, özellikle son yıllarda Yeşil Devrimle sağlanan üretim artışının açlığa çare olmadığı söylemi kulağa hoş gelse ve içerisinde gerçeklik payı olasa dahi yukarıda da belirttiğim üzere burada Yeşil Devrimin şu veya bu nedenle giremediği ülkelerde açlık ve fakirliğin daha büyük boyutlarda yaşandığını da görmek gerekir. Yeşil Devrimin başarıyla uygulandığı ülkelerde insanların günlük kalori ihtiyaçlarını daha az para ödeyerek karşılayabiliyor olmaları refah düzeylerine de önemli katkıda bulunmuştur. Her ne kadar, düşük tahıl fiyatları mikroelementlerce zengin baklagil tüketimi oranlarını da olumlu etkilemiş olsa da bu baklagil bitkilerine yeterince destekleme verilmeyen ülkelerde baklagil üretiminin düşmesiyle baklagil fiyatlarındaki artış da bir sorun olarak yaşanmaktadır. Dolayısı ile Yeşil Devrimin sosyo ekonomik etkileri ülkeden ülkeye farklılık göstermekte ve bu nedenle de genellemeye giderek açlığı ve fakirliği gidermede başarılı ya da başarısız olmuştur demek doğru olmamaktadır. Bunu yanında, Yeşil Devrimin belki de en başarılı tarafı verim artışları sonucu oluşan üretim düzeyleri nedeniyle yeni tarım arazileri açılmasının büyük ölçüde önüne geçmiş olmasıdır. Şekil 1'de görüldüğü üzere, 1960'lardan günümüze geliştirilen yeni çeşitler ve benzeri tarımsal uygulamalarla çok fazla tarım alanına ihtiyaç duyulmadan artan nüfusu beslemeye yetecek buğday üretimi sağlanabilmiştir. Öyle ki, 1960'da 450 milyon olan Hindistan nüfusu 2010 yılında iki buçuk kat artmışken, 1960'da 161 milyon hektar tarım alanı sadece % 5 artarak 171 milyon hektara ulaşmıştır. Dolayısı ile Yeşil Devrim sayesinde 65 milyon hektar alan tarımsal alana dönüştürülmekten kurtulduğu gibi kentlere göçen bir kısım kırsal nüfus sayesinde ormanlık alanlarda 15 milyon hektar bir artış yaşanmıştır.

Şekil 1. Hindistan'da 1960-2010 yılları arasında buğday üretimine ayrılan mevcut ve potansiyel tarım alanı miktarı (M Ha). Aşağıdaki mavi kısım halen buğday yetiştirmekte kullanılan tarımsal araziyi gösterirken, yukarıdaki sarı kısım 1960 buğday verimiyle bugünkü üretim düzeyini gerçekleştirmek için sürülmesi gerekecek tarım arazisi miktarını göstermektedir.

Tekrar söylemekte yarar var. Yeşil Devrimin başarıyla uygulandığı Hindistan ve Çin gibi ülkeler artan nüfuslarını beslemek için daha fazla tarımsal arazi kullanma yoluna gitmezken Endonezya gibi ülkeler yanlış devlet politikaları nedeniyle orman kıyımlarını hızla sürdürmektedirler. Türkiye'de tarımsal arazilerin koruyucu kanun ve kuralların varlığına rağmen tarım dışı amaçlarla hızla yok edildiğini de her halde kendi gözlerinizle izliyorsunuzdur. Yeşil Devrimin çevre üzerindeki özellikle yukarıda bariz olarak görülen doğal yaşam alanlarının tarımsal amaçla tahribinin önlenmesi gerçekten üzerinde durulması gereken bir yanıdır. Nitekim ünlü yazar Mark Twain yıllar önce "Tarla alınız, artık üretmiyorlar" diyerek konunun önemini veciz bir şekilde vurgulamıştır. Bununla beraber, Yeşil Devrim ile birlikte aşırı ve bilinçsiz kimyasal gübre kullanımındaki artış tarım

topraklarının çoraklaşması ile yer altı ve yüzey sularının kirlenmesine yol açmıştır. Aynı şekilde, bilinçsiz ve gereksiz pestisit kullanımı da çevre ve insan sağlığı üzerinde olumsuz etkiler oluşturmaya devam etmektedir. Bunların yanında hem kimyasal gübre üretiminin fosil yakıtlara bağımlı olması, hem de sulama ve mekanizasyonla gelen yakıt tüketimindeki artış tarımsal üretimin karbon salımındaki artışları da olumsuzluklar hanesine yazmaktadır. Diğer bir ifadeyle tarımsal üretimdeki artış çok önemli çevresel sorunlarla karşımızda durmaktadır. Bundan bir yıl kadar önce yazmış olduğum sürdürülebilir kalkınma içinde tarımın rolü konusu daha detaylı ele alınmak zorunda. Burada, ilk iş tabii ki iyi tarım uygulamalarıyla işe başlayıp gereksiz ve bilinçsiz uygulamalardan kaçınmak. Yeşil Devrim sonrası dönemde yani 1985-2005 yılı arasındaki dönemde ise sadece Türkiye'de değil hemen hemen dünyanın tüm ülkelerinde tarımsal üretimin farklı bir düzleme geçtiğini görüyoruz. Serbest piyasa ekonomisi tüm dünyada hemen her alanda kendisini kabul ettirmeye başladığından tarımsal üretim sistemleri de bundan nasibini alıyor. Bu nedenle, 1985 yıllından sonra tarımsal üretimde yaşanan dönüşümler sadece Türkiye'de değil tüm dünyada önemli etkiler yaptığından yaşanan sıkıntıları Yeşil Devrim ile özdeşleştirmek de büyük haksızlık olur kanısındayım. Örneğin, bir zamanlar devlet tekelinde olan tohumculuk artık özelleşmiştir; tüm dünyada devletin tarımsal ar-ge yatırımları azalmakta fakat özel sektörün ağırlığı artmaktadır. Bu da özel sektörün kârlı gördüğü türler üzerinde yoğunlaşması sonucunu doğurmaktadır. Tarımsal üretim destekleri azalmakta, ürün piyasaları yerel olarak değil küresel aktörler taraından belirlenmektedir vs… Yazıyı sonlandırırken bir şeyi daha vurgulamakta yarar var. Her ne kadar, teknoloji karşıtları Yeşil Devrimi ve kazanımlarını tümden karalamaya kalksalar da dünya nüfusu bir taraftan artarken kentleşme ve refah seviyesi de gözle görülebilir şekilde artmaktadır. Bu da beslenme ve tüketim alışkanlıklarının değişmesine dolayısı ile üretim sistemlerinin yeniden yapılandırılmasına neden olmaktadır. Bununla ilgili taleplere yanıt vermek de biz tarımcılara düşmektedir.

Bazılarının Yeşil Devrim 2.0 olarak adlandırdıkları içinde bulunduğumuz dönem ise dünyanın ve insanlığın geleceği için yeni umut ve umutsuzlukları beraberinde getirmektedir. Modern biyoteknolojik yöntemlerin tarımsal üretimde kullanılması henüz 20 yılı bulmamıştır. Ancak, bu teknolojinin teknolojiyi benimseyen ve benimsemeyen kitleler ve ülkeler arasında tartışılması gittikçe bilimsel gerçeklerden ziyade ideolojik ve kişisel tercihler yönünde olmakta, bundan yine bir kesim faydalanırken bir kesim zarar görebilmektedir. Bu da büyük ölçüde kamuoyunun yeterli ölçüde bilgilendirilememiş olmasından kaynaklanmaktadır. Önümüzdeki sayıdan itibaren Yeşil Devrim 2.0 yani modern biyoteknoloji yöntemlerinin tarımsal üretimdeki yerini işin abecesinden başlayarak anlatmaya çalışacağım.

TARIMSAL ÇÖZÜLME, ARTAN FİYATLAR VE KÜRESEL PİYASALAR

Prof. Dr. Havva Tunç-İstanbul Üniversitesi İktisat Fakültesi-26.05.2022-

Krizler, pandemi ve savaş dünyada gıda fiyatlarını etkilerken, tarımda çözülme, daralan üretim, ithalata yönelik politikalar ve serbest piyasa koşullarına terk edilen Türkiye tarımında çok üst seviyelerde fiyat artışları yaşanıyor.

Bir ekonomide mal ve hizmet fiyatları genel seviyesindeki (FGS) değişimin, artış yönünde olması enflasyon olarak adlandırılır. Serbest piyasa ekonomisinde mal ve hizmetlerin fiyatını piyasa içi dinamikler olan mal ve hizmet arzı (üretim) ve talebi (tüketimi) belirler. İkinci Dünya Savaşı sonrasında ülkelerin en büyük sorunu içinde bulundukları iktisadi krizler ve sosyolojik yıkımlar olup amaç bunların üstesinden gelebilmekti. 1970'li yıllarda finansal krizlerin üstesinden gelebilmek için küresel piyasalarda Monetarizm rüzgarları esmeye

başladı. Monetarizm bir para teorisi olup yaşanan krizlerin, ekonomik durgunlukların üstesinden gelinebilmesi, ekonominin parasallaşması ile olası olduğunu açıklayan kuram ve politikalardır. FED, ECB gibi merkez bankalarının uyguladıkları genişletici para politikaları, bu parasallaşmayı belirler. Günümüzde küresel piyasaları etkisi altına alan fiyat artışları ve arz yetersizliği parasal genişlemenin ilk belirtileri olarak değerlendirilmelidir. Merkez bankaları para politikası bağlamında yeterince sıkılaştırıcı önlemlere başvurmazlar ise fiyat artışları giderek şiddetlenecektir.

Gıda fiyatları rekor seviyelere ulaştı

Küresel para ve finans piyasalarında 2007 sistemik finans krizi ve Covid-19 pandemisinin yol açtığı iktisadi mali kriz nedeniyle başta FED olmak üzere merkez bankalarının izledikleri bilanço genişletici para ile kambiyo ve maliye politikaları (kredi ve destek ve yardımlar) nedeniyle dünya gıda ve hububat fiyatları artış trendine girdi. Bunun yanı sıra Ukrayna-Rusya savaşı ile zaten var olan üretimde girdi sorununa bir de enerji tedariki sorunu eklenince küresel fiyat artışları özellikle gıdada son 40 yılın en yüksek seviyesine ulaşmıştır.

İkinci Dünya Savaşı sonrasında kalkınma adı altında oluşturulan politikalar 1980'li yıllarda post kolonyal yapılanma olarak ülke ekonomilerinde yerini aldı ve bu yapılanma tarımda çözülmeyi beraberinde getirdi. Diğer taraftan Uluslararası Para Fonu (IMF), Dünya Ticaret Örgütü (WTO) gibi oluşturulan kurum ve kuruluşlar ile post kolonyal yapılanma, sermaye birikimini gerçekleştiremeyen ekonomilerde tarımın Gayri Safi Milli Hasıla (GSMH) içindeki payının azalmasına yol açtı. Böylece aktif nüfusun tarımda istihdam edilme oranını azaltacak politikaların uygulanması ile yetersiz sermaye birikimi gerçeği tarımsal üretimde azalış olarak kendini gösterdi. Aslında sermaye birikimini gerçekleştiremeyen ekonomilerde konvansiyonel tarım politikaları tarımın çözülmesini hızlandırdı ve özellikle gelişmekte olan ülkelerde tarımsal ürünlerde (gıda) ithalata, bağımlı olundu. Daha da kötüsü tarımın stratejik önemi ve tarımsal üretimde etkin kaynak kullanımı ve de maliyetler göz ardı edildi.

Tarımda çözülme hızlandı

Tarımsal üretimde kendi kendine yeterli dünyanın yedi ülkesinden biri olan Türkiye, tarımsal ürünlerde izlenen neo-liberal politikalar nedeniyle ithalatçı ülke konumuna geldi. Finansal krizler ve salgınlar neticesinde parasallaşan küresel piyasalar ve Türk tarımının yapısal sorunları nedeniyle Türk tarımı, kendini kontrol edilemeyen fiyat artışları içinde buldu. Serbest piyasa ekonomisi ve özelleştirme bağlamında Türk tarımında uygulanan neo-liberal politikalar, kamunun düzenleme, denetleme ve kontrol fonksiyonlarını yapamamasına daha da önemlisi üreticinin finansmana erişiminin serbest piyasa koşullarında olmasına yol açtı. Bunun yanı sıra, kurumsallaşmamış Türk tarımsal ürün üreticisi gübre, tohum, enerji gibi girdilerini monopol veya monopole yakın piyasadan tedarik ederken ürünlerini serbest piyasa koşullarında satması kâr maksimizasyonunu gerçekleştirememesi neticesinde tarımda çözülme hızlandı.

Türkiye tarımındaki çözülmeyi veriler ortaya koyuyor

Türk tarımında çözülme, göstergeler itibariyle değerlendirildiğinde, sayısal veriler mevcut durumu açıklar niteliktedir. Örneğin toplam istihdam içinde tarımın payı 1998'de yüzde 33 iken 2021 yılında yüzde 17,2'dir. GSMH içinde tarımın payı 1998'de yüzde 12,5 iken 2021'de yüzde 5,6'dır. Toplam ithalat içinde tarımın payı 1998'de 3,7 milyar dolar iken 2021'de 4,9 milyar dolara çıkmıştır. Toplam tarımsal arazinin ekilen alanı 1998'de 26,6 milyon hektar iken 2021'de 17,9 milyon hektara inmiştir. Türk tarım sektörünün çözülme göstergeleri olarak sayısal veriler, değerlendirildiğinde üretim azalışı ve fiyat artışlarının kaçınılmaz olduğu anlaşılmaktadır. FAO'ya göre küresel piyasalardaki fiyatlar artış trendindedir. FAO'nun gıda fiyat endeksi Şubat 2022'ye göre Mart ayında yüzde 12,5 iken TÜİK'in Türk tarımında girdi fiyat endeksi aynı dönem için yüzde 16,5'in üzerindedir. Hane halklarının toplam harcamaları içinde gıdanın payının yüksek olması tarımın, genel fiyat artışları üzerindeki baskısını artırmaktadır.

Arazi, iş gücü ve sermaye bulmak zorlaşacak

Tarımsal üretimin dönemsel değişimi ürün stoklarında, daha da önemlisi fiyatlarda değişime/dalgalanmaya yol açmaktadır. Tarımsal ürün üretiminde dalgalanma nedenlerini sıralarsak ilk sırayı iklim değişimi/mevsimsel hava hareketleri (aşırı yağış, kuraklık) alır. Tarım ürün arzının serbest piyasa koşullarında arz edilmesi ürün arzının bol olduğu dönemlerde fiyatlarda düşüşlere yol açmakla beraber bir sonraki dönemin arzını etkilemektedir. Bunun yanı sıra izlenen tarım politikaları da ürün arzını etkilemektedir. Örneğin korumacı ve destekleyici politikalar ürün arzındaki dalgalanmaları minimize ederken, liberal politikalar dalgalanmaların şiddetini artırmaktadır.

Türk tarımında daralan üretimin yol açtığı artan fiyatların, fiyatlar genel seviyesi üzerindeki baskısını minimize etmek için politika yapıcıların politikalarının ithalat olması tarımda çözülmeyi daha da artırdı. Yakın bir gelecekte Türk tarımında ne ekilebilir tarım arazisi ne çalışacak insan gücü ne de yeterli sermaye birikimi bulmak nerdeyse imkansız olacaktır.

Küresel ısınmanın da rolü bulunuyor

Tarımın yanlış yapılanması ve piyasanın rekabetine terk edilmesi sonucu yurt içi gıda fiyatları yurt dışı fiyatlardan daha hızlı artmakta olup, krizler ve salgınların yanı sıra Ukrayna-Rusya savaşı bu durumun daha da kötüleşmesine yol açtı ve bu süreç devam etmektedir.

Dünya gıda fiyatlarındaki artış nedenlerinin başında parasallaşan bir dünya ekonomisinin yanı sıra hem izlenmekte olan tarım politikalarının enflasyon üzerindeki etkileri hem de tarım politikalarından bağımsız olarak küresel ısınma nedeniyle gerçekleşen kötü hasattır. Bununla birlikte dünya buğday talebinin yaklaşık yüzde 30'unu karşılayan Ukrayna'nın ve dünya enerji talebinin, doğal gazda yaklaşık yüzde 50'sini karşılayan Rusya'nın birbirleriyle olan savaşı gıdada fiyat artışlarını hızlandırmaktadır.

Gıdaya erişim giderek zorlaşıyor

Diğer taraftan artan dünya nüfusu özellikle Hindistan, Çin ve Pakistan gibi ülkelerde gıda maddeleri talebindeki artış ve tarımsal hasadın düşüklüğü ve de savaşlar, stokları azaltacağından dünya gıda maddelerinin fiyatındaki artış hızlanmaktadır. Ayrıca, gelecekte tahıl ürünleri fiyatlarında olası fiyat artışı beklentisinin yüksekliği spekülatif hareketlere ivme vererek fiyatları artırmaktadır.

Türk tarımsal ürünlerinde ortaya çıkan fiyat artışı, küresel piyasalardaki artışın kat be kat üstündedir. Bunun nedeni Türk tarımının kendine has yapısı ve tarımda izlenen politikalar daha da önemlisi tarımın serbest piyasa koşullarına terk edilmesi ve politize olmuş bir sektör olmasıdır. Tarımsal üretimde üretim azalışı, azalışla beraber gıdaya erişimin giderek zorlaşması, yüksek fiyatlar bağlamında yetersiz ve kötü beslenmenin yanı sıra açlık ve yoksulluk tartışılan konular arasında yerini aldı ve almaya devam edecektir.

TARIMDA ÇÖZÜLME GÖSTERGELERİ

Yıllar	1998	2021
Toplam istihdam içinde tarımın payı	%33	%17,2
GSMH içinde tarımın payı	%12,5	%5,6
Toplam ithalat içinde tarımın payı	3,7 milyar $	4,9 milyar $
Toplam tarımsal alanın ekilebilir kısmı	26,6 milyon ha	17,9 milyon ha

Kaynak: TÜİK

KARANTİNANIN GÖLGESİNDEN KURUN GÖLGESİNE

2.12.2021-www.tarlasera.com/

Covid-19 salgınının ilk günlerinde gıda tedarikine dair yaşanan kaygılar, geçen zaman içinde çok daha gerçekçi bir hal aldı. Tarım arazilerinden market ve pazarlara yansıyan enflasyon üretici ve tüketicileri aynı kaygıda birleştiriyor.

Bundan 2 hafta önce 10 TL bandını geçen ve geçtiğimiz Salı günkü yüzde 12,66'lık şok artışla 13 TL'ye kadar yükselen dolar kuru yılın son ayına girerken 14 TL sınırlarına yaklaştı. Aynı şekilde 1 Euro'nun değeri tarihte ilk kez 15 TL'ye ulaşmış durumda.

Türk lirasında uzun süredir yaşanmakta olan bu değer kaybı yeni kur şoklarıyla keskinleştikçe, zaten girdi maliyetlerini karşılamakta halihazırda zorlanan pek çok tarımsal üretici önce gübre, sonra da zirai ilaç gibi ithalata bağımlı olunan üretim araçlarını

kullanmaktan vazgeçmek zorunda kalıyor. Nitekim son süreçte bitki besleme ürünlerinin satışlarının yüzde 15-20 oranında azaldığı belirtiliyor.

Özellikle tohum gibi girdilerde kalitesiz ürünlerin yaygınlaşmasına da yol açan bu değer kayıpları kimi üreticileri ise tamamen tarımın dışına itiyor. Tüm bunların ortak sonucu ise verimde azalma, düşen yerli üretim, ihracatın daralıp ithalatın artması ve bugünkü gibi kontrolden çıkan gıda fiyatları… Bazı marketlerin bitkisel yağ, şeker, un gibi ürünlere satış kotası koyması fiyatların geldiği noktayı gözler önüne seriyor.

Pandemiye direnen üretim enflasyona yeniliyor

Türkiye'de temel gıda maddelerinin tedarikine dair kaygıların yoğunlaştığı benzeri bir durum uzun yıllar sonra, Covid-19 salgınının Türkiye'ye ulaştığı ilk haftalarda yaşanmıştı. Gümrük kapılarının kapandığı, sokağa çıkmanın yasaklandığı o günlerde yaşanan belirsizlik tüketicilerin belli ürünlere akın etmesine yol açmış, ürün depolayarak durumdan faydalanmak isteyenler de ortaya çıkmıştı.

Yine de pandeminin getirdiği kısıtlamalara karşın arazilerdeki üretim hız kesmeden devam etmiş ve limon gibi ani talep patlamasının görüldüğü birkaç ürün hariç tarımsal gıdalarda keskin bir fiyat artışı ne de ciddi bir talep sıkıntısı yaşanmıştı. Hastalık riskinden işgücü sorununa kadar salgının yol açtığı tüm zorluklara karşın arazisini boş bırakmayan üreticiler ise özverilerinin karşılığını alabilmek için salgın sonrasına kadar dişlerini sıkmıştı.

Üreticinin ne maddi ne manevi takati kaldı

Ancak bugün hem tarım alanlarında hem de market ve pazarlarda görülen tablo o günkünden çok daha farklı. Çünkü artık pek çok üreticinin üretim girdilerine yatırım yapacak maddi takati de, gelecek günlerin belirsizliğine gözünü kapatıp üretimi sürdürecek manevi takati de iyice azalmış durumda.

O günkü gübre fiyatı bugünkü zamma denk düşüyor!

Covid-19 ile mücadeleye Türkiye'nin de dahil olduğu 2020 Mart'ına gübre pazarı dünya geneline yayılan salgının etkilediği hammadde fiyatlarının izini taşıyan zamlarla girmişti. Fiyat artışlarının devam ettiği Mart ayının sonuna gelindiğinde üre gübresinin 1 tonu 2,2 bin TL, amonyum sülfatın ise 1,25 bin TL olmuştu.

2020'nin başlarına göre yüzde 25-30'luk bir artışa işaret eden bu fiyatlarda ilk Covid-19 dalgasının mevsimsel olarak bitki beslemenin yoğun şekilde yapıldığı ilkbahar dönemine rastlamasının da payı vardı. Aynı zaman diliminde pestisit fiyatlarındaki artış ise yüzde 25 civarındaydı.

Pandeminin hemen öncesinde üre gübresinin fiyatı olan "2 bin TL"lik miktar bugün aynı ürüne yapılan zamma denk geliyor! Kurda yaşanan son sarsıntıyla birlikte üre gübresi 13 bin TL/tona, yani Nisan 2020'deki fiyatının tam 6 katına çıkmış durumda. Bir diğer kritik bitki besini olan DAP gübresinde de durum aynı.

Raflar mı boş kalacak cüzdanlar mı?

İlk Covid-19 dalgasında market kuyruklarına sebep olan paniklerin gerekçesi olan "ürün kalmayacak" kaygısı ise bugün daha gerçekçi bir hal aldı. Ürünlerin daha fazla tüketiciye ulaşması ve rafların boş kalmaması için başlatılan satış kotaları her krizde olduğu gibi stokçuluk tartışmalarını da beraberinde getiriyor.

Üst üste gelen zamların hızına yetişemeyen tüketicilerin düşen alım gücü ve ürün talebi 2020 ilkbaharını aratır seviyede. Öyle ki, örneğin kimi tedarikçilerde satışı 1 adet ile sınırlandırılan ürünleri gören pek çok tüketicinin kota olmasa da aynı üründen birden fazla adet satın almayı tercih etmeyeceğini tahmin etmek zor değil!

Tüketici domateste 20 TL'lerle tanıştı

Salgın dönemi boyunca zamlarla ve ithalatını daha da kolaylaştıran kararlarla gündeme gelen ayçiçeği bunun en net örneği. 2020'in Mart ayında fiyatı 11 TL civarında olan 1 kilogram ayçiçek yağı bugün itibariyle yaklaşık 25 TL'den satın alınabiliyor.

Sebze-meyve pazarının en çok tüketilen ürünü olan domatesin tüm türleriyle ortalama fiyatı pandeminin ilk günlerinde 5 TL/kg seviyesindeydi. En yaygın tüketilen tür olan salkım domatesin market fiyatları bugün 10 TL'ye kadar çıkarken, Antalya Hali'nde ortalama 10 TL'den satılan çeri domatesin tüketici fiyatı ise 20 TL civarında.

GÜBREDE FİYAT KABUSU NASIL BAŞLAMIŞTI?

26.11.2021-www.tarlasera.com/

Pandeminin ikinci yılında dünya genelinde hızlı bir yükselişe geçen gübre fiyatları Türkiye'de daha uzun bir süreden beri enflasyon girdabına tutulmuş halde. Yaklaşık 3

yıl önce yıllık fiyat artışının yüzde 100'ü bulduğu bitki besleme ürünlerinde o günkü fiyatlar bugünden bakıldığında ise çok mütevazı kalıyor!

Tarımda girdi maliyetlerinin birkaç yıldır sürekli olarak ağırlaşmasına neden olan enflasyonun sıcak karnını bitki koruma ve besleme ürünleri oluşturuyor. Özellikle Türkiye'nin hammadde yönünden neredeyse tümüyle dışa bağımlı olduğu gübre piyasasında geride kalan her yıl, hatta geride kalan her bir zam dalgası eskisini deyim yerindeyse mumla aratıyor!

Tüm bir tarımsal tedarik zinciriyle birlikte gıda fiyatlarının da doğrudan etkilendiği girdi fiyatları gerçekten de uzun bir süredir yalnızca kötüleşmekle meşgul. Bu yüzden de, üreticiden tüketiciye hemen hemen herkesin "en azından kötünün iyisi" saydığı dünkü durumu hep bugünküne tercih eder hale gelmesi ne yazık ki şaşırtıcı değil…

Üretimin geleceğini tehdit eden bu gidişatın korkutuculuğu daha önceki şok dalgalarına bakıldığında daha net anlaşılıyor. Türk lirasının döviz karşısında yaşadığı bu değer kayıpları zincirinin ilk halkası bundan yaklaşık 3,5 yıl öncesine dayanıyor.

Dolar 6,4 TL'ye fırladığında ne olmuştu?

Gübre başta olmak üzere üretim kalemlerinde, aynı şekilde market ve pazar tezgahlarında da pek çok ürünün aslında bugüne oranla çok daha ucuz olduğu 2018 yılı, yakın tarihte döviz kurundaki keskin artışların ilkine tanık olmuştu. Yılın ortalarında genel yükseliş eğilimi büyük ivme kazanan ABD doları o Ağustos ayında 6,4 TL'ye ulaşmış, yapılan zamlar ise gübre fiyatları bir önceki yılın yaklaşık iki katına çıkmıştı.

Dolar ve Euro'nun TL karşısındaki değerinin bugüne oranla neredeyse yarı yarıya daha az olduğu o tarihte üre gübresinin ton fiyatı 2017'ye göre yüzde 120'lik bir artışla -sonrasında yeniden düşmek üzere- 2,2 bin TL'ye yükselmişti. Yine aynı süre içinde yüzde 115 zamlanan DAP gübresinin fiyat hanesinde ise Eylül 2018 itibariyle 3,2 bin TL yazıyordu.

Enflasyon tanzim satışları geri getirmişti

Enerji, mazot ve işçilik gibi diğer tarımsal girdilerde de durumun benzer olduğu o sürece üst üste yaşanan doğal afetlerin de eklendiği 2018-19 sezonu ise özellikle sebze ve meyvede rekor zamlara sahne oldu. Belediyelerin yerel seçimler öncesinde başlattığı ve yıllar sonra yeniden ucuz sebze-meyve kuyruklarının oluştuğu "tanzim satış"larla hatırlanan bu dönemde zirai ilaç fiyatlarındaki 1 yıllık artış da yüzde 100'e ulaştı.

Buğday üretimine gübre fiyatlarının gölgesi düşmüştü

Alım gücü düşen üreticilerin gözden ilk çıkardığı gider kalemi olan bitki beslemedeki enflasyon 2018 ve 2019'de gübre tüketiminin belirgin şekilde azalmasına neden oldu. Ülke tarımının ana ürünü olan buğdayda 5 üreticiden 1'inin gübre kullanmaktan vazgeçtiği bu sürece kuraklığın olumsuz katkısıyla birlikte buğday rekoltesi 19 milyona geriledi.

Çok geçmeden tüm dünyayı saracak olan yeni tip koronavirüs salgınının henüz Çin ile sınırlı olduğu ve Covid-19 ismini ise henüz pek az kişinin bildiği 2020 yılına bitki besleme sektörü bitmeyen fiyat sıkıntısıyla girdi. Türkiye'deki ilk virüs vakasının açıklandığı tarihten kısa bir süre önce, Şubat 2020 itibariyle gübre fiyatlarındaki yıllık artış bir kez daha yüzde 100'ün üzerine çıkmıştı.

Peki, yaşamın çoğu alanında olduğu gibi tarımda da mevcut dengeleri sarsıp sil baştan kurduran pandemi süreci Türkiye ve dünyada bitki besleme pazarını ne yönde etkiledi ve bugünkü duruma nasıl gelindi?

DÜN FRANKEŞTAYN, BUGÜN SÜPERMEN!
26.7.2012-www.tarlasera.com/

İngiltere'de yapılan bir araştırmaya göre genetiği değiştirilmiş tarım ürünlerine karşı kamuoyunda gözle görülür bir değişim yaşanıyor.

Araştırma şirketi ComRes'in The Independent gazetesi için yaptığı ankete göre, "Üreticilerin zirai ilaç kullanımını azaltabilmesi için hükümet GDO denemelerini desteklemeli mi?" sorusuna katılımcıların yüzde 64 olumlu yanıt verirken yüzde 27'si ise olumsuz yönde fikir belirtti. Yüzde 9'un cevabı ise "fikrim yok" oldu.

Sonuçlar cinsiyete göre de belirgin bir farklılık gösteriyor. Erkeklerin yüzde 70'i çalışmaların destek görmesi gerektiğini düşünürken kadınların ise yüzde 58'i GDO araştırmalarına sıcak bakıyor. Buna karşın yaş, sınıf ve bölgeler arasındaki farklılık anket sonuçlarına bu denli yansımıyor.

Çıkan sonuçlar 90'larda "Frankeştayn gıdalar" olarak yaftalanan bu teknolojiye olan bakışta ciddi bir değişim olduğunu gösteriyor.

İngiltere'de şu anda ticari olarak GD ürünler üretilmiyor. Ancak ihraç edilen GD soya yoğun olarak hayvan yemlerinde, küçük bir oranda ise bazı gıdalarda kullanılıyor.

GDO TARTIŞMALARI YEM ÜRETİCİLERİNİ BIKTIRDI

15.3.2012-www.tarlasera.com/

*Dezenformasyon: Yanlış veya doğruluğu bulunmayan ve kasıtlı olarak yayılan bilgi (tr.wikipedia.org)

Medyada yer alan ve kamuoyunda karşılık bulan konularda pek çok tartışmanın dezenformayon içermesi olağan, belki de kaçınılmaz bir durum.

Ancak son bir kaç yıldır Genetiği Değiştirilmiş Organizmalar (GDO) konusunda kamuoyunda oluşan dezenformasyon, kavramın kendisine yepyeni bir anlam yükleyecek nitelikte. Öyle ki; genellikle taraflar arasındaki görüş ayrılıkları gibi nedenlerle oluşan bu bilgi ve yorum kirliliği, GDO konusunda bir 'görüş birliği' içinde büyüyor. Yeterli bilimsel referans olmadan ortaya atılan görüşler, konuyla ilgisiz ve yetkisiz kişileri dahi konunun aktörü durumuna getirerek total bir "anti-GDO" söylemine dönüşüyor.

Konuyu daha da bulandıran 2 çelişki de bulunuyor. Bunlardan ilki, GDO'lu besinlerin insan tüketimine açılmasıyla hayvan yemi olarak kullanılmasına yönelik farklı yaklaşımlar; bir diğeri ise Türkiye'de GDO'lu ürünlerinin üretiminin yasak, ancak ithalatının yasal olması.

Henüz sağlık ve beslenme açısından faydaları ya da zararları ispatlanmamış olan genetiği değiştirilmiş ürünler üzerine yapılan tartışmalar, Biyogüvenlik Kurulu'nun kısa bir süre önce hayvancılık sektöründen kimi temsilcilerin ithalat iznini istediği 9 mısır çeşidinin 6'sına olumsuz rapor vermesiyle yeni bir boyut kazandı. Kurul'un bazı çeşitlerin ülkeye girişine izin verirken bazılarını veto etmesi, ne GDO destekçilerini ne de GDO karşıtlarını memnun edebildi.

Tüm bu hararetli tartışmalara ise geçtiğimiz gün yeni bir açıklama eklendi. Türkiye Yem Sanayicileri Birliği Başkanı Ülkü Karakuş, GDO tartışmalarının bir yere varmaması sonucu hayvan yemi kullanımında mısırdan buğdaya döndüklerini açıkladı. "Artık bu tartışmalarla uğraşıp duracak halimiz yok" diyen Karakuş, buğdayın mısırdan daha pahalı olması nedeniyle, kendi ürünlerinde de aynı oranda fiyat artışına gittiklerini belirtiyor. Bütün dünyada hayvan yemi olarak mısır kullanıldığını söyleyen Karakuş, "İnsanlara 'Zehir yemek ister misiniz?' diye soruluyor. Üstelik bu soruya yanıt verseniz de tartışmaların sonu gelmiyor. Biz de artık zaman kaybetmemek adına, tüm dünyanın ekmek yaptığı buğdayı yem olarak kullanmaya başladık" diyor.

Yaşanan dezenformasyonun ve arapsaçına dönen yasal düzenlemelerin gıda sektörünün temsilcilerine 'illallah' dedirtmesi, GDO tartışmalarının bir an önce bilinç ve bilim düzeyine yükselmesinin gerekliliğini ortaya koyuyor.

KABAK TADI
27.1.2012-Selim Çetiner-www.tarlasera.com/

Falih Rıfkı Atay, Osmanlı'nın Ortadoğu'daki son günlerini anlattığı Zeytindağı kitabının ön sözünde "Yalan söylemek, Şark'ta ayıp değildir" der. Hal böyle iken, ısrarla gerçekleri çarpıtan GDO karşıtlarına "yalan söylüyorsunuz" diyemezsiniz,

hakaret sayılır. Yalan söylemek ayıp değil, ama yalan söylüyorsun demek hakaret; gel de çık işin içinden…

Başlığa bakarak, kabak üzerine aşılı karpuz üretiminden bahsedeceğimi düşündüyseniz, yanıldınız. Sayın okurlar, konumuz yine GDO'lar. Ben tam "bu işler duruldu, biraz da yeşil ekonomi çerçevesinde sürdürülebilir tarımsal üretim yazılarıma başlamanın zamanıdır" dediğim dönemde, basın ve yayın organlarını izleyenler yine bir GDO bombardımanı ile karşı karşıya kaldılar. Geçtiğimiz birkaç yıldır, saman alevi gibi parlayıp sönen ve aynı kaynaktan servis edildiği belli olan bu GDO haberlerinin detaylı analizini **tarlasera**'nın önümüzdeki sayısında bulacaksınız.

Ben bu yazımda artık kabak tadı veren bu mesnetsiz haberlerden birisini ele alarak bu haberlerin, Biyogüvenlik Kanunu ile ilgili mevzuatın oluşturulması ve uygulanmasında çıkan aksaklıklar üzerindeki etkilerine ve buna karşın yapılması gerekenlere değineceğim.

Falih Rıfkı Atay, Osmanlı'nın Ortadoğu'daki son günlerini anlattığı Zeytindağı kitabının ön sözünde "Yalan söylemek, Şark'ta ayıp değildir" der. Hal böyle iken, ısrarla gerçekleri çarpıtan GDO karşıtlarına "yalan söylüyorsunuz" diyemezsiniz, hakaret sayılır. Yalan söylemek ayıp değil, ama yalan söylüyorsun demek hakaret; gel de çık işin içinden…

"Kabak tadı" veren bu mesnetsiz GDO haberlerine girmeden önce birkaç konuyu altını çizerek hatırlatmak istiyorum :

1) Türkiye'de "GDO'lu" denilen ürünler ki bu deyim aslında yanlıştır. GDO (Genetiği Değiştirilmiş Organizma) ya da GD (Genetiği Değiştirilmiş) ürün demek daha doğru olacaktır; örneğin GD domates, GD patates, GD mısır, GD soya Türkiye'de çiftçiler tarafından yetiştirilmemektedir.

2) Türkiye'ye insan gıdası olarak tüketilmek amacıyla GD ürün, örneğin GD mısır ve türevleri, GD soya ve türevleri vs. ithal edilmemektedir.

3) Bu nedenle, çarşıdan pazardan aldığınız meyve ve sebzelerde, ya da mısır gevreği, çikolata vs. gibi ürünlerde GDO bulunmamaktadır.

4) Türkiye'ye hayvan yeminde kullanılmak üzere 3 çeşit GD soya ile en son 13 çeşit GD mısır veya türevi ithal edilmesine izin verilmiştir. Bunların insan gıdası yapımında kullanılmasına henüz izin verilmemiştir.

5) Aşağıda kısaca anlatacağım üzere GD hayvan yemlerini yiyen hayvanların et, süt ve yumurtalarına gen geçişi olduğu bugüne kadar bilimsel olarak kanıtlanamamıştır.

Bunların aksini iddia edenlerin, yani Türkiye'de satılan "gıda ürünlerinde GDO var", "GDO yediğimiz 800 ürüne giriyor" diyenlerin yapması gereken tek şey bunu bir an önce kanıtlamaktır. Bunu yapmak da son derece kolaydır. Çarşıdan alacağınız ve GDO'lu olduğunu iddia ettiğiniz ürünü, "GeneticID" isimli laboratuara gönderip analiz yaptırmak. Bir üründe GDO olup olmadığını ortaya koymak için analiz ücreti 160 Avro'dur. GDO olduğu tespit edilen üründeki GDO'nun türünü ve miktarını belirleyen test ise biraz daha pahalı olmakla beraber, GDO bulunması durumunda her iki analiz ücretini de ben bizzat ödemeye hazırım.

Tabii ki GDO karşıtları bu teklifi görmezden geleceklerdir. Söylediğimi yapar ve GDO'lu olduğunu iddia ettikleri ürünlerde GDO olmadığı ortaya çıkarsa her gün medyada boy gösterme şansları kalmayacaktır.

"Kabak tadı" başlığı attıran olaya gelince, medyanın saygın gazetelerinden birisinde o pek araştırmacı, pek çevreci ve entel köşe yazarlarımızdan birisi genetiği değiştirilmiş 13 mısır çeşidinin yem amaçlı olarak ithaline izin verilmesinin ardından, GDO'larla ilgili bir yazı kaleme almıştı; benim yıllardır savunduğum görüşlerime de yer vererek. Gelin görün ki yazının altında muhteşem bir alt başlık, "GDO YEMİ HAYVANA NASIL ETKİ EDER?" ve bu iddiaya kanıt olarak gösterilen bilimsel makalelerden alıntı birkaç paragraf; aynen şöyle:

"- İtalya'da Catania Üniversitesi Biyomedikal Bilimleri Bölümü'nden Agodi, Barchitta, Grillo ve Sciacca'nın yaptıkları araştırmada marketlerden alınan 12 markaya ait 60 farklı süt örneği analize tabi tutuldu. - Analiz sonucu GDO'lu mısır ve soyayla beslenen hayvanlardan elde edilen bu sütlerin yüzde 25'inde GDO'lu DNA parçalarına rastlandı. Pastörizasyon işleminin dahi bu GDO'lu DNA zincirini parçalayamadığı tespit edildi. - GDO, yemler yoluyla hayvan dokusuna geçer ve bilimsel araştırmaların da gösterdiği şekilde hayvan bundan zarar görür. İtalya'daki Cattolica S. Cuore Üniversitesi'nde yapılan araştırmada GDO'lu yemle beslenen hayvanların kanında, karaciğerinde, dalağında ve böbreğinde GDO'lu DNA'lar tespit edildi. - Phipps, Deaville ve Maddison'ın yaptığı araştırmada ise süt ineklerinin sütlerinde, kan ve dışkıları ile oniki parmak bağırsaklarında transgenik bitki DNA'sına rastlandı. (Kaynak: GDO'ya Hayır Platformu)"

Sayın okurlar, ben de genetik mühendisliği alanında doktora yapmış ve 25 yıldır tarımsal biyoteknoloji ve biyogüvenlik konularıyla yatıp kalkan bir bilim insanı olarak, kendisine şöyle bir mesaj yazdım:

"GDO'lu yemi kullanmayan yok" başlıklı yazınızın altındaki kutuda referans vermiş olduğunuz makalelerin aslını ekte gönderiyorum. Bu makalelerden 3.sünün yazarı Prof. Phipps birkaç yıl önce Sabancı Üniversitesi'nde düzenlediğimiz "Tarımsal Biyoteknoloji ve Biyogüvenlik Sempozyumu"nda da güzel bir sunum yapmıştı. Söz konusu toplantıya katılan GDO'ya Hayır Platformu temsilcileri, anlaşılan bu konuşmayı yanlış anlamışlar. Üzülerek belirtmek isterim ki referans olarak verdiğiniz 3 makalenin hiçbirinde "GDO, yemler yoluyla hayvan dokusuna geçer ve bilimsel araştırmaların gösterdiği şekilde hayvan bundan zarar görür" iddiasını, özellikle de "hayvan bundan zarar görür" tespitini destekleyecek bir sonuç ortaya konulmamıştır. Bu makalelerin tamamını fırsat bulur okuyabilir misiniz bilemem; ancak en azından sarı ile işaretlenmiş kısımları okumanız "GDO'ya Hayır Platformunun" bilimsel gerçekleri bile nasıl istedikleri gibi farklı yorumlayıp çarpıttıklarını görmenize yardımcı olacaktır. Örneğin:

- İtalya'daki süt çalışmasında, "**organik süt örneklerinde de GDO parçaları**" bulunmuştur. Bunun nedenleri de gayet güzel anlatılmıştır. Eleştiri ya da endişe konusu genler diğer bir ifadeyle GDO'lar bizzat doğanın kendisinde bulunan genlerdir. Ancak, bu makalenin içinden cımbızlama yoluyla çekilen 1-2 rakam ile bambaşka bir iddia sizin köşenizden halka duyurulmuştur.

- Lütfen elinizi vicdanınıza koyunuz ve makaledeki "Statistical analysis of the results showed no difference in recovery of positives for the presence of plant DNA between animals raised with the transgenic and and animals raised with the conventional feed..." ve " From the data we obtained, we consider it unlikely that the occurance of genetic transfer associated with GM

plants higher than that with conventional plants" sonucunun köşenizde "GDO, yemler yoluyla hayvan dokusuna geçer ve bilimsel araştırmaların gösterdiği şekilde hayvan bundan zarar görür" şeklinde yorumladığınızı açıklayınız.

- Keza Phipps'in makalesindeki, "Single copy genes (yani GD genler) were only detected in the solid phase of rumen duodenal digesta." ve "In contrast, fragments of the rubisco gene were detected in the majority of samples analyzed in both liquid and solid phases of rumen duodenal digesta, milk, and feces, but rarely in blood" sonucunu nasıl olur da "..süt ineklerinin sütlerinde, kan ve dışkılarında transgenik bitki DNA'sına rastlandı" şeklinde yorumlanmaktadır? Bu makalede en fazla tespit edilen "Rubisco" tüm fotosentez yapan bitkilerde bulunan ve insanoğlunun yeryüzünde var olduğu günden beri tükettiği bir moleküldür. Bunun transgenik DNA'dan ayırmak zor mudur okurken? Belki bir gazeteci olarak sizin biyoloji eğitiminiz bu makalelerdeki detayların ayrımına tam olarak varmaya müsait olmayabilir. Ancak, GDO'ya Hayır Platformu'nun bayraktarlığını yapan ziraatçı ve biyologların bu ayrımı yapabilmeleri gerekir.

Bundan bir süre önce Ege Cansen ekonomiden sorumlu yetkililerin beyanlarını eleştirirken şu tespitini yazmıştı: "ABD'de mahkemede doğruyu söyleme yemini "gerçeği, sadece gerçeği ve gerçeğin tamamını söylemek" şeklindedir. Bu yemin şu iki şartı içerir: 1. Gerçek olmayan hiçbir şey söylememek, 2. Bildiği gerçeklerin hepsini söylemek. Yemin eden kişi, bildiği gerçeklerin bir kısmını söylememişse, ağzımdan gerçek olmayan, yani yalan olan tek bir söz çıkmadı diyerek yeminine sadık kaldığını ileri süremez. Çünkü eksik konuşmak en kötü yalancılıktır. Maalesef bizim kültürümüzde eksik konuşmak, gerçeğin bir kısmını bildiği halde söylememek, yalancılık kabul edilmez. Bu da Türkiye'de yalanla yaşamayı bir hayat tarzı haline getirmiştir." Sanırım, GDO'ya Hayır Platformu sözcülerinin köşeniz aracılığıyla halka ulaşan mesajlarını da bu şekilde değerlendirmek pek yanlış olmaz."

Sayın okurlar, aradan iki hafta geçmiş olmasına rağmen bu açıklama mesajı, gazeteci arkadaşımızın köşesinde bir cümleyle olsun köşe okurlarına iletilmedi. Anlaşılan, "okurların haber alma hakkı" yanlı ve yanlış haberlerle sınırlı…

İşin enteresan tarafı gerçekleri bu kadar rahat bir şekilde çarpıtanların önemli bir kısmı akademik unvan sahibi kişiler. Bunların bir kısmı sıkça televizyon programlarında boy gösteriyorlar, bir kısmı da gazetelere beyanlar verip kısırlık yapıyor, alerji yapıyor, otizme neden oluyor vs. gibi gerçek dışı iddialarını yineliyorlar. Tüm bu iddialar ne yazık ki basında geniş bir yer buluyor ve işin daha da acı tarafı her türlü bilimsel dayanaktan yoksun bu iddialar ciddiye alınıp buna göre kanun ve yönetmelikler çıkarılıyor.

Daha önce de yazdığım gibi bu Biyogüvenlik Kanunu ne uluslararası mevzuatla uyumlu ne de AB mevzuatıyla. Balık hafızalı yurdum insanı hatırlar mı bilemem ama Sayın Başbakanımız ve o zamanki Dışişleri Bakamız Sayın Gül'ün katıldıkları 17 Aralık 2004 tarihli Brüksel zirvesinde üyelik müzakerelerinin 3 Ekim 2005 tarihinde başlaması kararlaştırılmış ve bu karar Türkiye'de havai fişeklerle kutlanmıştı.

AB bizi istemeyebilir biz de AB'yi beğenmiyor ve AB'ye katılmak istemiyor olabiliriz. Bu ayrı bir tartışma konusu. Ancak, eğer AB'ye üye olmak için resmen müzakerelere başladıysak (http://www.abgs.gov.tr/tarama/ozet.htm) ve bu müzakereler çerçevesinde Kanunlarımızı gözden geçirip AB mevzuatına uyumlu hale getiriyorsak, biyogüvenlik ile mevzuatı da AB ile uyumlu hale getirmemekte neden ısrarcı davranıyoruz?

Sayın Bakanlık yetkililerinin "bizim biyogüvenlik mevzuatımız AB'den ileri…" beyanı ne yazık ki doğru değildir. Doğru olmadığı gibi kanun 1) Bizzat kendi içinde çelişkili hususlar bulundurmaktadır. 2) Kanuna dayanarak çıkarılan Yönetmelikler Kanunla çelişir durumdadır. Bunun için de yanlış yorumlar ve yanlış uygulamalar ortaya çıkmakta, bundan da tüketiciler dâhil herkes büyük ölçüde zarar görmektedir. Bakanlık yetkilileri gerek aldıkları kararların, gerekse verdikleri beyanatların ardından kamuoyu önünde zor durumlara düşmektedir.

Daha önceki yazılarımda da belirttiğim üzere, başta AB olmak üzere tüm gelişmiş ülkeler, bilimsel esaslara dayalı risk analizlerine olanak sağlayan biyogüvenlik yasalarını ve bunun uygulanmasına yönelik alt yapıyı oluşturmuşlardır. Bunların oluşturulmasında öncü rolü şüphesiz bilim insanları oynamışlardır.

Dünyada önde gelen Bilim Akademileri ve TÜBİTAK benzeri kuruluşların şimdiye kadar 37 tanesi, yıllar önce genelde modern biyoteknoloji özelde de bizde GDO'lar olarak adlandırılan genetiği değiştirilmiş ürünler konusunda görüşlerini ve duruşlarını belirleyerek bunları kamuoyu ile paylaşmışlardır. Türkiye'de ise gerek TÜBİTAK gerekse TÜBA yönetimleri, bu konudaki taleplere konuyu "tartışmalı" buldukları için olumlu yanıt vermemiş bilimsel duruş belirleme cesaretini gösterememişlerdir.

Sonuç olarak şunu özellikle belirtmek isterim ki Türkiye'de bu karmaşanın önüne geçmek için yapılması gerek iki şey vardır:

1) Sayın Başbakan, hem hükümetin hem de Bilim ve Teknoloji Yüksek Kurulu'nun başkanı sıfatıyla gerekli talimatları verip TÜBİTAK ve TÜBA'nın acilen toplanarak GDO'lar konusunda bilimsel bir duruş belirlemelerini istemelidir.

2) Bunun ardından da AB ile ortaklık müzakerelerini başlatan hükümet, halen devam eden müzakereler çerçevesinde öncelikle 1829/2003 ve 1830/2003 no'lu tüzükleri iç hukuk haline getirecek düzenlemeleri yapmalıdır.

GDO YASAĞI NE GETİRİYOR? NE GÖTÜRÜYOR?
24.4.2012- Selim Çetiner-www.tarlasera.com/

Aslında bu yazı tarlasera'nın Eylül 2010 sayısında çıkan "Biyogüvenlik Kanunu Ne Getiriyor? Ne Götürüyor?" başlıklı yazının ardından geçen bir buçuk yılın bir tür muhasebesi olarak da algılanabilir. Nitekim o yazıda, Biyogüvenlik Kanunu'nun aslında biyogüvenlikle ilgili gerekleri yerine getirmediğini, bırakın AB müktesebatıyla uyumlu olmayı, dünyada eşi benzeri olmayan, bizzat kendi içerisinde çelişkileri barındıran bir kanun olduğunu yazmıştım.

İlk yazıda anlatmaya çalıştığım üzere dünyadaki tüm biyogüvenlik yasalarının amacı modern biyoteknoloji yöntemleriyle elde edilmiş organizmaların ya da bu organizmalardan elde edilmiş ürünlerin insan sağlığı ve çevre açısından olası olumsuz etkilerini bilimsel esaslara göre belirleyerek bu olumsuzluklara engel olmaktır. Yani amaç GDO'ları ve ürünlerini yasaklamak değil, bu teknolojinin kullanımını bilimsel esaslar çerçevesinde düzenlemektir.

Bizde ise başından beri "…yassak hemşerim!" mantığı ile hareket edildiği için, bu yasağın ne getirip ne götüreceği hesaplanmadan yasal düzenlemeler yapılmış, diğer bir anlatımla "kaş yapalım derken göz çıkarılmış" ancak bunun tarımsal üretim ile gıda sektörleri üzerindeki olumsuz etkileri göz ardı edilmiş ve edilmeye devam etmektedir.

GDO yasağını Biyogüvenlik Kanunu'nun uygulamaya girdiği 26 Eylül 2010 tarihiyle sınırlamak doğru olmaz. İlk yasak aslında, 26 Ekim 2009 tarihinde ansızın Resmi Gazete'de yayımlanarak yürürlüğe sokulan "Gıda ve Yem Amaçlı Genetik Yapısı Değiştirilmiş Organizmalar ve Ürünlerin İthalatı, İşlenmesi, İhracatı, Kontrol ve Denetimine Dair Yönetmelik" ile getirilmiştir. Her ne kadar, GDO karşıtı tüm gruplar ve köşe yazarları o tarihlerde "…hükümet GDO ithaline izin verdi…" gibi yaygara kopardılarsa da aslında o yönetmelik ile yapılan/yapılmaya çalışılan GDO'ların ithalini yasaklamaktı. Nitekim Bakanlığın 27 Ekim 2009 tarihli basın duyurusunun yanında gerek Tarım Bakanlığı yetkililerinin beyanatları gerekse yönetmelikle getirilen koşullar nedeniyle GDO ithalatının bıçak gibi kesilmesi bu yasağın somut kanıtlarıydı.

Henüz Biyogüvenlik Kanunu çıkarılmadan böyle bir yönetmelik çıkarılması hukuken de tartışmalıydı. Nitekim Danıştay 20 Kasım'da yönetmeliğin 11. ve 20. maddelerinin yürütmesine durdurdu. Bunun ardından Bakanlığın yürütmeyi durdurmaya karşı yaptığı itirazı bu kez aynı Danıştay haklı buldu. Hukukçu olmadığımız için bu kararları yorumlamak durumda değilim. Ancak, ortaokul yurttaşlık bilgisi dersi alan herkes, Kanundan önce yönetmelik çıkarılmasının biraz garip olduğunu görebilir sanırım.

Gariplikler bununla sınırlı kalsa neyse. Bakınız, Tarım Bakanlığı 2 Kasım 2009 tarihinde GDO analizi yapılacak 27 ürünün ismini açıklıyor; yine aynı gün 4 Tarım İl Müdürlüğü'ne analiz laboratuvarı kurun diye talimat gönderiyor. Değerleri okuyucular, dikkatiniz çekmek isterim ki kurulması istenen kamp çadırı değil! GDO analiz laboratuvarı!

GDO analiz laboratuvarı için uygun koşullara sahip bir laboratuvar mekanına (hatta analizlerin hassasiyetini sağlayabilecek birden fazla mekana), çoğu yurt dışından ithal edilecek alet-ekipmana, kimyasallara ve test kitlerine, en önemlisi de bu konuda eğitilmiş insan gücüne gereksinim bulunduğunu hatırlatmak isterim. Yerimiz kalırsa bu konudaki sıkıntıların değerlendirmesini bilahare yapacağım.

GDO analizi yapılması talimatı verilen 27 ürün de hayli enteresan; bu listeyi hazırlayanların GDO'lar konusunda nasıl bir eğitim almış oldukları ya da bu listeyi hangi kriterlere göre hazırladıkları da diğer önemli bir soru! Dünyanın hiç bir ülkesinde piyasada bulunmayan ürünler, GDO analizine tabi tutulmak üzere listeye konulmuş. Nasıl olduysa, Bakanlık yetkilileri 9 Kasım'da analiz laboratuvarlarını yetersiz olduğunu fark edip 27 ürünü 9'a indiren yeni bir talimat gönderdi!

Tabii GDO analizi yapılmak üzere gemiyle gelen ürünlerin ne şekilde örneklendiği kısmını untmamak gerekir. Eğer yüzde 0.9 eşik değeri belirlediyseniz 30 bin tonluk gemiden almanız gereken örnek sayısı Türkiye'deki tüm analiz laboratuvarlarının altından kalkabileceğinin üzerinde! Amacınız gerçekten analiz yapmaksa tabii! Şunun da hatırlanmasında yarar var her yıl Türkiye'ye ithal edilen soya ve türevleri 1.5 milyon ton mertebesinde, bunların hepsi de GDO üreten ülkelerden geliyor.

Komedinin devamı da var: Bakanlık 20 Kasım 2009'da, yani yönetmeliğin yayımlanmasının ardından daha 1 ay geçmeden ani bir kararla, 26 Ekim'den önce "kontrol belgesi" almış bulunan ve "AB kriterlerine uygun" olan GDO'ların 1 Mart 2010'a kadar ithalini serbest bıraktı. "Göç gide gide düzelir" mantığı ile çıkarılan GDO yönetmeliğinin daha mürekkebi kurumadan 3-4 kez değiştirildiğini ve bazı maddelerinin de Danıştay tarafından birkaç kez iptal edildiğini unutmayınız lütfen.

Şimdiye kadar anlattıklarımdan, bu Yönetmelik ile GDO ithalatının neden de facto ya da fiilen yasaklanmış olduğunu söylediğimi görmüşsünüzdür umarım. Ama ben yine de hem bu ilk Yönetmelikle, hem de bunun ardından 26 Mart 2010 tarihinde Resmi Gazetede yayımlanan ve 26 Eylül 2010 tarihinde yürürlüğe giren Biyogüvenlik Kanunu ve bunu esas alan uygulamaya yönelik diğer Yönetmelik ve talimatların neler getirdiğini özetle hatırlatmak istiyorum.

Öncelikle, bu kanunu hazırlayanlar insan yaşamının GDO'larca tehdit edildiği varsayımından hareket etmişlerdir. Yani, Thomas Hobbes'ın Leviathan'ı bir kez daha korku siyasetiyle amaçlarına ulaşmak isteyen bürokratlarımızın rehberi olmuştur.

Nitekim Kanunla kurulmuş bulunan Biyogüvenlik Kurulu, 7'si bürokrat 9 kişiden oluşmakta ve GDO ithal izinleri bu kurul tarafından verilmektedir. Biyogüvenlik Kurulu izinleri için gerek duyulduğunda görüş alınması öngörülen "bilimsel komite"lerin kimlerden oluştuğu ise kamuoyu ile paylaşılmamaktadır. Bununla beraber, gerek kanunda gerekse yönetmelikte kullanılan tanımlar altına imza atmış olduğumuz uluslararası anlaşmalardaki ve AB mevzuatındaki tanımlardan önemli ölçüde farklılık göstermekte, dolayısı ile uygulamaları farklı yorumlara açık hale getirmektedir.

Keza, başvuru sahibinin "ithalatçı veya gen sahibi" olarak tanımlanması, hem belirsizlik hem de uygulanamaz bir durum ortaya koymakla beraber kanununa ters bir uygulamayla ithal izni verilmesi gibi "absürd" bir uygulama getirmiştir. Diğer bir anlatımla, şimdiye kadar verilen izinler için ne ithalatçı ne de gen sahibi başvuruda bulunmuştur.

Hâlbuki başta AB ülkeleri olmak üzere tüm gelişmiş ülkelerde GDO'ların üretimi ile gıda ve yem amaçlı tüketilmek üzere ithali için başvuruyu gen sahibi yapar. Bunun, nedeni de gayet açıktır: Gerekli izin verildikten sonra piyasaya sürülen GDOların izlenmesi ve ortaya herhangi bir sorun çıktığı zaman bununla ilgili acil tedbirlerin alınması gen sahibinin yükümlüğü altındadır.

Bunun yanında, başvuru sahibinden istenen teknik bilgiler gerek Cartagena Biyogüvenlik Protokolü gerekse ilgili AB tüzüğünden farklı daha doğrusu karşılanamaz nitelikte olup, bu mevzuatı hazırlayanların konunun teknik boyutlarına da vakıf olmadıklarını göstermektedir. Bu nedenle, şimdiye kadar verilen ithal izinleri yasal ve bilimsel dayanaktan yoksun olarak verilmiş olmaktadır.

Biyogüvenlikle ilgili mevzuatın en sıkı olduğu ülkelerinde dahi bebek mamalarında GDO kullanımının yasaklanması söz konusu değildir. Bu yasağı getirenlerin, konuya biyogüvenlik çerçevesinden değil duygusal ve kişisel tercihlerle yaklaştıklarını göstermektedir.

Şimdiye kadar gördüğümüz, AB mevzuatıyla çelişkili diğer bir uygulama da şimdiye kadar izin verilen GD ürünlere sadece yem amaçlı kullanım için izin verilmiş olmasıdır. Halbuki AB'de "Amflora" patatesi hariç tüm GD ürünlerine gıda ve yem amaçlı izin verilmiştir. Bunun nedeni de insan sağlığı için risk taşıyabilecek ürünlerin köpek maması yapımında bile kullanılamayacağı gerçeğidir.

Bizdeki traji-komik uygulamalardan birisi de yüzde 0.9 eşik değeri üzerinde GDO içeren ürünlerin etiketlenmesi zorunluluğudur. Aslında, bu Biyogüvenlik Kanunu'nun AB mevzuatıyla uyumlu az sayıdaki maddesinden biridir. Ne var ki, gıdalarda GDO kullanımına izin verilmediği için bu tüketiciler için pek bir anlam ifade etmemektedir. Görünen o ki

şimdiye kadar, GDO'ların sadece hayvan yemi olarak kullanılmasına izin verildiğine göre etiketleme zorunluluğu da sadece okur-yazar hayvanlarımıza yönelik bir anlam taşımaktadır!

Kanunla transgenik hayvan ve bitki üretiminin yasaklanmış olması da bilimsel gerçeklerden uzak bu yaklaşımın Türkiye'deki çiftçilerin bu teknolojiye erişimini engelleyerek dünya ile rekabetlerini zora sokmaktadır. Bu ürünlerin üretilmesini yasaklanmış olması, bu konuda yürütülen transgenik bitki geliştirme araştırmalarını da anlamsız ve gereksiz hale getirmektedir.

Tabii tekrar hatırlatmakta yarar var: Biyogüvenlik Kanunu dünyanın hiçbir gelişmiş ülkesinde olmayan ağır para cezalarının yanında, 5-12 yıl arasında değişen hapis cezaları getiriyor. Bu sadece, GDO ithal eden ticaret erbabı ile sınırlı değil. Üniversitelerdeki araştırmacılar da bu yasaklardan ve ağır cezalardan nasiplenmiş durumda. Biyogüvenlik Kanunu gereği, yetkili mercilerden izin almadan hali hazırda araştırma yapan çoğu araştırmacılar, aynı şekilde Kanundaki tanımlamalara göre GDO ve ürünü kapsamına giren organizma ve enzimlerle çalışan araştırmacılar da aslında kanun dışı faaliyet gösterir konuma düşmüş bulunuyor.

Bu yazıda, sizlere Biyogüvenlik Kanunu'nu, daha doğrusu yasaklarının neler getirdiğini anlatmaya çalıştım. Bundan sonraki yazıda ise bu kanun ve uygulamalarının neler götürdüğünü, yani biyogüvenlik ile ilgili mevzuatla gelen yasaklamaların ekonomik olarak neler götürdüğünü rakamsal verilerle anlatacağım.

GDO YASAĞI NE GETİRİYOR? NE GÖTÜRÜYOR? – 2
25.5.2012- Selim Çetiner-www.tarlasera.com/

Hatırlarsanız tarlasera'daki geçen yazımda Biyogüvenlik Kanunu sonucu fiilen ortaya çıkan GDO yasağının neler getirdiğini anlatmaya çalışmıştım. Özetle, bu Kanun ve Yönetmelikleri ile:

- Türkiye'de GD hayvan ve bitkilerin yetiştirilmesinin yasaklandığını,

- Genetiği Değiştirilmiş ürünlerin bebek mamalarında kullanımının yasaklandığını,

- Yem ve gıda amaçlı kulanım için yurtdışından ithalatın izne tabi olduğunu,

- Gelişmiş hiçbir ülkede görülmemiş hapis ve para cezaları öngördüğünü,

- Uluslararası mevzuatla uyumsuz olmasının da birçok belirsizlikleri beraberinde getirdiğini yazmıştım.

Bu defa da kısaca neler götürdüğünü anlatmaya çalışacağım. Diğer bir ifadeyle, aslında biyogüvenlikle ilgili gereksinimleri karşılamayan ancak yasaklarla bu işi çözmeye kalkan Biyogüvenlik Kanunu uygulamalarının ilk Yönetmeliğin yürürlüğe sokulduğu Ekim 2009'dan bu yana geçen 2 yıl içerisinde Türkiye tarım ve gıda sektörü üzerinde oluşturduğu ekonomik kayıpları özetleyeceğim.

Bu yasakçı zihniyet ile hazırlanan Kanun'un uluslararası biyogüvenlik mevzuatı ile uyumlu olmadığını, bizzat kendi içinde çelişkiler barındırdığını ve ayrıca Kanun'un uygulanması için çıkarılan yönetmeliklerin de Kanun ile çeliştiğini defalarca dile getirdim. Biyogüvenlik

Kanunu ve Yönetmeliklerin yanında Biyogüvenlik Kurulu'nun karar alma süreçlerinin de yasal ve bilimsel dayanaktan yoksun olduğunu da çeşitli vesilelerle anlatmaya çalışıyorum.

Geçenlerde usta kalemlerimizden bir tanesi "Hem ortaçağdan kurtulmak isteyip, hem de tutarlı bir akılcılığa ve "tabulara karşı çıkmaya" kızmak, hâlâ daha en temel çelişkimiz" diyerek Biyogüvenlik Kanunu ile içine düştüğümüz yaman çelişkiyi de açıklıyordu aslında.

Bir taraftan GDO ekimini yasaklıyoruz, öte taraftan GDO ürünlerini ithal ediyoruz. Bir taraftan bebek mamasında kullanmayı yasaklıyoruz, öte yandan hayvan yemi olarak kullanmayı serbest bırakıyoruz. Doğal olarak anneler, "Ya bu GDO'larla beslenen hayvanların sütünü benim bebeğim içerse ne olur?" diye soruyor. Bir taraftan bizim Biyogüvenlik Kanunu'muz AB'den ileri diyoruz öte yandan bilimsel risk analizlerini yapacak veriler olmadan GDO'lara ithal izni veriyoruz ya da vermiyoruz. Yani tipik, trajikomik bir Türkiye hikâyesi…

Burada belki de vurgulanması gereken hususların başında her hangi bir bilimsel dayanak ortaya konmaksızın Türkiye'de genetiği değiştirilmiş ürünlerin yetiştirilmesinin yasaklanması gelmektedir. Karar vericilerimizin tamamen duyguları ve kişisel tercihleri doğrultusunda koydukları bu yasak tarımda iddialı olan ülkelerde pek görülmüyor. Hele Türkiye gibi tarımsal üretimiyle dünyada 7. sırada olduğuyla övünen bir ülkenin, modern biyoteknolojinin sunduğu imkânları reddederek çiftçilerini dünyadaki diğer çiftçilerle nasıl rekabet edebilir kılacağı önemli bir soru.

Aslında, meslek odaları ve bakanlık bürokratları dâhil tarımla ilgili kişilerin önemli bir kısmının modern biyoteknoloji ya da GDO karşıtı oldukları bir sır değil. Baştan beri devekuşu titizliği ile bilimsel gerçekleri ve dünyada meydana gelen gelişmeleri görmezden gelen bu kesim kendilerini rekabetçi konuma getirebilecek bir teknolojiyi ıskaladıklarının farkında değiller.

Örneğin, 2001-2003 yılları arasında Çukurova Tarımsal Araştırma Enstitüsü'nde yapılan ikinci ürün mısır tarla denemelerinde Bt mısır (yani biyoteknoloji ürünü böceklere dayanıklı mısır) konvansiyonel hibrit mısır çeşidine göre ortalama yüzde 41 verim artışı sağlanmıştır[1]. Bu sonuçlar, sınırlı alanlarda yapılan denemeler olmakla beraber, bir-iki kişinin tercih ve menfaatleri gereği karar vericilerden özenle saklanmıştır. Aslında, bu denemelerin çiftçi koşullarına özdeş daha geniş alanlarda yapılması ve alınacak sonuçlara göre GDO'larla ilgili hüküm verilmesi çok daha yararlı olacak, böylece GDO'ların çiftçi açısından avantajları olup olmadığı, çevre açısından da mısır yetiştiriciliğinden kullanılan pestisitlerin kullanımını azaltıp azaltmayacağı, hedef dışı organizmalar üzerinde nasıl bir etki yaptığı herkes tarafından açık ve net biçimde görülebilecekti. Bu raporun önemli bulgularından bir tanesi de ikinci ürün mısır ekiminde Bt mısırın kullanılması halinde çiftçinin hektara 550 dolar daha fazla kazanç elde edecek olmasıdır. Çukurova bölgesinde ikinci ürün mısır ekim alanının 2003 yılında yaklaşık 125 bin hektar olduğu göz önünde bulundurulursa, GDO ekim yasağının neden olduğu ekonomik kayıp kolayca hesap edilebilir. Bu bağlamda, ikinci ürün mısır yetiştiriciliğinde yüksek pestisit giderlerine rağmen pestisit uygulamalarının etkin kontrol sağlayamaması nedeniyle Çukurova'daki ikinci ürün mısır alanlarının 2009'da 40 bin hektara düştüğünü de hatırlatmak isterim.

Her ne ise, Biyogüvenlik Kanunu ile GD ürünlerin çiftçiler tarafından ekiminin yasaklanmasının getirdiği ekonomik kayıpları bir yana bırakıp, şimdi de ithali izne tabi GD

ürünlerin Türkiye'deki ithalatçı ve kullanıcı konumdaki tarım ve gıda sektörleri üzerindeki ekonomik etkilerine bir bakalım.

Önceki yazımda da belirttiğim üzere Türkiye'deki fiili GDO yasağı 26 Ekim 2009 tarihli Yönetmelikle ansızın başlatılmış ancak bundan olumsuz etkilenen sektörden gelen talep doğrultusunda alınan geçici tedbir ve ertelemelerle ithalat şu veya bu şekilde sürdürülmüştür. Ardından 26 Eylül 2010 tarihinde yürürlüğe giren Biyogüvenlik Kanunu çerçevesinde oluşturulan yedisi bürokrat dokuz kişiden oluşan Biyogüvenlik Kurulu da ithal için yapılan başvuruları değerlendirerek bir kısım GDO'ların ithaline yem amaçlı kullanım için izin vermiştir.

Çeşitli vesilelerle dile getirdiğim üzere yasal ve bilimsel dayanaktan yoksun bulunan bu izinlere rağmen uygulamadaki yanlışlıklar ve gıda olarak GD ürünlerinin ithaline izin verilmemiş olması bu ürünleri kullanan sektör nezdinde 2011 yılı sonu itibariyle 800 milyon dolardan fazla bir ekonomik kayba neden olmuştur.

Uygulamadaki yanlışlıkların başında verilen izinlerin sadece yem amaçlı olması, gıda amaçlı ithal ve kullanım için izin verilmemiş olması gelmektedir. Tekrar hatırlatmakta yarar var üyesi olmak için başvuruda bulunduğumuz ve kanunlarımızı uyumlu hale getirmeye söz verdiğimiz Avrupa Birliği (AB) ülkeleri halen 47 genetiği değiştirilmiş ürünün gıda ve yem amaçlı tüketimine izin vermiş bulunuyor; dünya genelinde ticarete konu ürünlerde ise bu rakam 56.

Bizim Biyogüvenlik Kurulu ise 2011 sonu itibariyle 3 adet GD soya ile 13 adet GD mısırın sadece yem amaçlı ithaline izin vermişti; son olarak 3 mısır çeşidine daha yem amaçlı izin verilmiş, 6 mısır çeşidine ise izin verilmediği açıklanmıştı. Buradan bizim Biyogüvenlik Kurulu'nun Avrupa Gıda Güvenliği Otoritesi-EFSA'dan daha titiz davrandığı ve halkımızın sağlığını daha fazla koruduğu izlenimine kapılmanız mümkün. Ancak, bu konuda benim hâlâ bazı çekincelerim var: Risk analizi yapmak için gerekli bilimsel araştırma sonuçlarını içeren dosyalar gen sahipleri tarafından Biyogüvenlik Kurulu'na verilmemiş olmasına rağmen izinler nasıl veriliyor? Yine aynı şekilde izin verilmeyen ürünlere hangi bilimsel veriler ışığında izin verilmiyor? Anlayacağınız, Türkiye'deki GDO onay sistemi, diğer ülkelerdekilerin (AB, İsviçre, Norveç, Japonya, ABD, Kanada, Avustralya, Brezilya, Arjantin vs) çoğundan belirgin ölçüde daha yavaş olmakla kalmayıp aynı zamanda GDO'lara hem yem, hem gıda amaçlı kullanım için birlikte onay vermeyen, şeffaflıktan ve geçerli bilimsel dayanaktan uzaktır.

Hadi bunları bir tarafa bırakalım. Pekâlâ, ithal sırasında acaba GDO analizi için hangi "event" dediğimiz genetiği değiştirilmiş ürünlere bakılıyor? İzin verilmiş olanlara mı izin verilmemiş olanlara mı? Ben size söyleyeyim: İzin verilmiş olanlara bakılıyor; izin verilmemiş olanlara değil.

Zaten Ekim 2009'dan beri söylediğim gibi bu Kanun ve Yönetmelikler işte bunun için GDO ithalini fiilen yasaklıyor ancak ne bu mevzuatı yazanların ne de uygulayanların bundan haberi yok. Diğer bir anlatım ile eğer gümrüklerde ithal için alınan örnekler gerçekten tüm GDO "event"leri açısından test edilirse Türkiye'ye 1 gram dahi yem hammaddesi giremeyecektir.

İlk GDO yönetmeliğinin çıktığı Ekim 2009 ile Aralık 2011 sonu itibariyle ithalatta yaşanan sıkıntıların neden olduğu ekonomik kayıpların değerlendirildiği Rapor[1], ithal hammadde temin eden ve kullanan sektör temsilcileriyle yüz yüze yapılan görüşmeleri esas alarak hazırlanmıştır. Çizelge 1'den de görülebileceği üzere bu sıkıntıların maliyeti 835,3-841,8

milyon dolar mertebesindedir. En fazla olumsuz etkilenen sektörlerin başında da tavukçuluk gelmektedir.

Ekim 2009-2011 sonu arasında Türkiye'deki gıda-tarım zincirinin maruz kaldığı maliyetler özeti[2]

Maliyet Tipi	Milyon $
Kısa dönemdeki maliyetler (Ekim-Kasım 2009) – soya ve türevlerinin fiyat artışı	48,0
Tutulan ek stokların maliyeti (soya ve türevleri)	47,7 (477)
İthalatta GDO analizi	0,7 ilâ 5,8
Demuraj (geminin analizler için limanda beklemesi) bedelleri	47,0
Yerli mısırın fiyat artışı	417,0
Gıda amaçlı kullanımda soya yağının ikamesi	73,7
Mısır yağının ikamesi	43,5
Gıda amaçlı kullanımda sertifikalı GDO'suz ürünlere ödenen fiyat primi	33,0
Soya proteini türevleri ve lesitinin ikâmesi	13,2 ilâ 14,6
Kedi-köpek maması hammaddelerinde fiyat artışı	8,5
Kanatlı ve yumurta sektörlerinde soya ve türevlerine erişim imkânının kalmaması: Ek yem maliyetleri ve üretim kayıpları (2009 sonu/ 2010 başı)	103,0
Toplam	**835.3 ilâ 841,8 (1,312,3 ilâ 1,318,8)**

Not: İlave stok maliyetleri – Parantez içindeki rakamlar bağlı sermayeyi gösterir.

Rapor'un işaret ettiği konulardan birisi de GDO içermeyen hammadde için özellikle gıda sektörünün yönelmiş olduğu alternatif tedarikçi ülkeler nedeniyle GDO ürünleri ihraç eden ABD, Brezilya ve Arjantin gibi ülkelerin Dünya Ticaret Örgütü nezdinde Türkiye aleyhinde yapacakları şikâyet ya da dava açma sonucu ortaya çıkacak tazminat miktarıdır. Yapılan analizlere göre Ekim 2009 sonrası üç yıllık dönem için tazminat ya da misilleme mahiyetindeki taleplerin 1,1 milyar doları aşabileceği görülmektedir.

Yine yukarıda işaret ettiğim GDO mevzuatının uygulanmasındaki boşluk ya da sıkıntıların devam etmesi halinde Türkiye'deki tarım-gıda sektörü tarafından karşılanması gereken maliyet de artmaya devam edecek ve muhtemelen yıllık 0,7 ilâ 1 milyar mertebesinde olacaktır.

Türkiye'deki gıda ve içecek sektörü genelindeki net kârlılık düzeyi ile karşılaştırıldığında, GDO mevzuatının bugüne dek yarattığı yaklaşık 840 milyon dolarlık ek maliyet yükü, sektörün toplam kârlılığının yüzde 33 ilâ 50'sine denk düşmektedir. GDO mevzuatının gıda ve içecek sektörü içindeki birkaç alt sektörü de etkilediği (mesela hayvan yemi, et üretimi, sıvı ve katı yağlar, şekerleme) hesaba katıldığında, bu ek maliyetler söz konusu sektörlerde toplam net kârlılığın daha da büyük bir yüzdesine tekabül edecektir.

Düşük kârla çalışmak zorunda kalan (veya zarara giren) işletmelerin bu durumu sonsuza kadar sürdürmeleri düşünülemez. Dolayısıyla, GDO mevzuatının kârlılık üzerindeki olumsuz etkilerinin, bazı işletmelerin zarar etmektense etkilenen alt sektörlerden çıkması ve/veya işi bırakması sonucunda Türkiye'deki tarım-gıda sektörünün yarattığı gelir ve istihdam miktarında da gerilemeye yol açması beklenebilir. Bu açıdan en fazla risk altında olan işletmeler küçük ve orta ölçekli olanlardır ki sektör ağırlıklı olarak bunlardan oluşmaktadır.

Bu arada, tüketicilere sunulan ürün yelpazesinde daralma ve tüketici fiyatları ile enflasyonun artması ihtimalleri de göz ardı edilmemelidir.

Sonuç olarak, ciddi ekonomik kayıplara neden olan Biyogüvenlik mevzuatının bilimsel esaslara göre çalışan ve uluslararası normları dikkate alan bir sisteme kavuşturulması gerekmektedir. Türkiye'nin AB ile gümrük birliği içinde olduğu ve tam üyelik müzakerelerini sürdürdüğü gerçeğinden hareketle, AB'de uygulanan GDO onay sisteminin Türkiye'de de aynen benimsenmesi, en azından taşıdığı sakıncaları defalarca dile getirdiğimiz mevcut mevzuatın düzeltilmesi açısından büyük önem taşımaktadır.

[1]Transgenik Bt. Mısır Sonuç Raporu (2001-2003), Adana Zirai Mücadele Enstitüsü, Çukurova Tarımsal Araştırma Enstitüsü, 2004.

[2]http://www.pgeconomics.co.uk/page/32/t%C3%BCrkiye%E2%80%99nin-biyog%C3%BCvenlik-yasas%C4%B1-tar%C4%B1msal-g%C4%B1da-zincirinde-%C3%B6nemli-bir-ekonomik-zarara-neden-oluyor

GDO-KANSER İLİŞKİSİ KANITLANDI MI?

19.10.2012- Selim Çetiner-www.tarlasera.com/

Eylül ayı ortalarında GDO karşıtları için yeni bir propaganda malzemesi piyasaya sürüldü. Gazete haberlerine göre Fransa'nın Caen Üniversitesi'nden Seralini ve arkadaşları NK 603 isimli genetiği değiştirilmiş mısırla beslenen farelerin kanser olduğunu bulmuşlardı. Bazı başlıklar şöyle çıktı: "GDO'lu mısır yiyen fareler kanser oluyor", "GDO'lu mısır kanser yaptı", "GDO'daki zehrin ispatı"… İki köşe yazarımızdan da şöyle başlıklar geldi: "Avrupa'da GDO Alarmı", "GDO-kanser ilişkisi kanıtlandı".

Bakalım gerçekten de GDO-kanser ilişkisi kanıtlandı mı? Dilerseniz önce bu haberlere dayanak teşkil eden Fransa'daki çalışmaya bir göz atalım:

Seralini ve arkadaşları Sprague-Dawley sıçan ırklarını 2 yıl boyunca NK 603 mısır ve bu mısırın dayanıklı olduğu Round-up isimli total herbisit ekledikleri su ve bunların farklı dozlardaki kombinasyonları ile beslemişler ve dişi sıçanlarda kontrole göre 2-3 kat daha fazla ölüm olduğunu saptamışlar. Erkek sıçanlarda da benzer sonuçlar görmüşler. Seralini ve arkadaşlarına göre bu genetiği değiştirilmiş ürünlerle yapılan uzun süreli ilk araştırma olduğu için sonuçlar önemliymiş.

Burada iddia edilen sonuçlar gerçekten çok önemli ve korkutucu. Bununla beraber, "Food and Chemical Toxicology" dergisinde yayımlanması beklenen (12 Ekim 2012 itibariyle henüz yayımlanmamıştı) makale incelendiğinde bu iddiaları kanıtlayacak verilerin bulunmadığı, aşağıda açıklayacağım üzere yanlış sıçan ırkı seçildiği, istatistik analizlerin doğru yapılmadığı, standart hataların göz ardı edildiği vs. kolayca görülebiliyordu.

Bizler de tarımsal biyoteknoloji ve bitki moleküler biyolojisi ile uğraşan bir grup bilim insanı olarak söz konusu çalışmayı inceleyip hatalı yönlerini derginin editörüne ilettik. Özetle:

- Çalışmada kullanılan araştırma yöntemi ve kobay sayısı yanlış olup OECD tarafından belirlenmiş olan standartlara uymamaktadır;

- Çalışmada kullanılan Sprague-Dawley sıçan ırkı herhangi bir uygulamanın yapılmadığı doğal koşullarda dahi yaşlandıkça tümör oluşturmaya genetik olarak yatkın olduğundan bu tip uzun soluklu çalışmalar için uygun değildir;

- Bu konuda onlarca bilimsel çalışma bulunduğu ve OECD kılavuzu bu konuda uyardığı halde, bu durum hem dikkate alınmamış hem de söz konusu makale içerisinde Sprague-Dawley sıçanlarının bu özelliğinden bahsedilmemiştir;

- Çalışma içerisinde yeterince kontrol hayvanı (en az 50 olması gerekirken 10 adet kullanılmıştır) ile çalışılmamış, bunların ne tip besin ile beslendikleri tam belirtilmemiştir. Kontrol grubuna paralel olarak organik mısırla beslenmiş kobaylar da yararlı olurdu;

- Yine kobayların günlük gıda tüketim miktarları belirtilmediğinden tüketilen toksin dozunu belirlemek de mümkün değildir;

- Deneme deseninde yukarıda sayılan noksanlıklar yanında, istatistik analizler de bu tip çalışmalarda kullanılan analizlerden farklı olup çalışmada verilen rakamları yorumlamayı anlamsız kılmaktadır. Standart hataların verilmediği de en önemli eksiklikler arasındadır.

- Uluslararası ve AB hayvan denekleri kullanma kılavuzları, 40 milimetreyi aşan tümörleri olan kobayların uyutulmasını öngörürken, bu çalışmada bu tip hayvanlar "show" materyali olarak kullanılıp etik kurallar çiğnenmiştir;

- Yukarıda sıralanan bu deneme hataları nedeniyle çalışmanın konu uzmanı hakemlerce tekrar gözden geçirilmesi, gerektiğinde makalenin geri çekilmesi istenmiştir.

Dünyanın farklı yerlerinden 300'ü aşkın bilim insanının bu çalışmayla ilgili olarak eleştirilerini Food and Chemical Toxicology dergisine göndermeleri bir yana; Avrupa Gıda Güvenliği Otoritesi EFSA, Alman Federal Risk Değerlendirme Enstitüsü BfR, ve Avustralya Yeni Zelanda Gıda Standartları Kurumu FSANZ da bilimsel komiteler oluşturarak, bu

makalenin iddia ettiği sonuçları elde etmeye yarayacak bilimsel verilerden mahrum olduğunu kısa süre içerisinde kamuoyu ile paylaştılar. Tabii ki bunlar basında yer almadı.

Ancak bu sözde bilimsel araştırma sonuçları Seralini ve arkadaşları tarafından farklı biçimde kamuoyu ile paylaşıldı. Örneğin, çalışma henüz Food and Chemical Toxicology dergisinde yayımlanmadan önce bir basın toplantısı düzenlendi. Basın toplantısına katılan gazetecilere bir gizlilik anlaşması imzalatıldı. Buna göre çalışmanın daha yayımlanmamış kopyalarını alacak gazetecilerin, bu çalışmayı üçüncü kişilerle yani başka bilim insanlarıyla paylaşıp onlardan görüş alınması engelleniyordu. Anlaşma, bunu yapmayanlara tazminat davası açılacağı hükmü de içeriyordu.

Aslına bakarsanız, buradan kötü kokular geldiği Avrupa'daki bilim gazetecileri tarafından çabucak fark edilmişti; onun için de ciddi gazete ve dergilerde bu haber beklenen çapta haber olmadı.

Yine de GDO'lar konusunda ticari gerekçelerle soğuk tutum sergileyen Rusya GDO'lu mısır ithalini durdurduğunu açıkladı. Benzer tutum içerisindeki Fransız Başbakanı da bu sonuçların AB ülkelerinde mısır ithalini durdurmak için kullanılacağını söyledi. Bu arada hatırlatmakta yarar var; ne Fransa ne de Rusya zaten pek GDO'lu mısır ithal etmiyorlarsa da (hatta Rusya dünyanın 3. büyük mısır ihracatçısı) her yıl milyonlarca ton GDO'lu soya ithal ediyorlar ve hiç şüpheniz olmasın ithal etmeye de devam edeceklerdir.

Yukarıda bahsettiğim gibi çalışmanın daha yayımlanmadan önce basın toplantısı ile duyurulmasının ötesinde, basın toplantısının herkesten önce Patrick Holden gibi müseccel organik destekçisi tarafından kurulup yönetilen "Sustainable Food Trust" adlı örgütçe duyurulması konuyu takip eden bizler için garip gelmişti. Ama gariplik bununla da bitmiyor. Avrupa Parlamentosu'nda düzenlenen basın toplantısına da GDO karşıtlığıyla bilinen AB milletvekili Corinne LaPage ile birlikte katıldı Seralini.

"Bunun neresi garip?" diye sorarsanız, işte cevabı: Konu, daha doğrusu ilişkiler yumağı Fransız L'express gazetesinde yayımlandı.[i]

Seralini ve arkadaşları tarafından yürütülen bu çalışmaya 3,2 milyon avro tutarındaki destek CRIIGEN (Committee for Research and Independent Information on Genetic Engineering) isimli STK'dan sağlanmış. CRIIGEN'e desteği veren de Fransa'nın iki numaralı süpermarket zinciri Auchan. Auchan sözcüsü, "bu hafta yayımlanan GDO'ların toksisitesi ile ilgili çalışmaya parasal destek vermelerinin normal olduğunu" söylüyor. 2000-2010 yılları arasında CRIIGEN'in yönetim kurulunda Auchan'ın rakibi Carrefour'un olduğunu görüyoruz. Çalışmaya 1,5 milyon avro Auchan'ın kurucusu Gerard Mulliez tarafından oluşturulan CERES adlı kuruluştan, 900 bin avro da Charles Leopold Mayer İnsani Gelişme Vakfı'ndan geliyor. Bu vakfın Paris ve Lozan'da şubeleri ve dünya çapında yüzlerce grupla ilişkisi var, ama web sayfalarında para kaynakları belirtilmiyor…

Tam bu sırada, Carrefour GDO'suz ürün etiketlemesine geçtiğine ilişkin bir reklam kampanyası başlatıyor. İşin enteresan bir yönü de aynı ay içerisinde (26 Eylül) Seralini, "Tüm İnsanlar Kobay" isimli kitabının (Şekil 1) ve filminin lansmanını yapıyor. Bu kitabı basan Flammarion yayınevi, Carrefour'un reklam kampanyasını yürüten reklam şirketinin de müşterisi… Fransa da Çevre Bakanlığı da yapmış olan AB milletvekili Corinne LePage'in yeni kitabı da bugünlerde piyasaya çıkmak üzere… Ekleyelim; Seralini CRIIGEN'in Bilimsel Danışma Kurulu Başkanı, LePage da kurucuları arasında.

Seralini'ye göre tüm bu ilişkiler normal… "Büyük perakende zincirleri sattıkları malın kalitesini garanti altına almak ve bu tercihlerini halka duyurmak istiyorlar." "Burada, bağımsız ve objektif araştırma yapan araştırmacılarla, destekleyen kuruluşlar arasında net bir ayrım var." Müsaadenizle, ben burada yorumu siz okuyucularıma bırakıyorum.

Değerli okuyucular; TarlaSera'nın geçen sayısında çıkan "GDO: Çağdaş Cehalet" başlıklı yazımda, GDO'lar konusunda yaşanan kafa karışıklığı ve bilgi kirliliğine değinmiş ve bunun sonucu alınan yanlış politik kararlar sonucunda da Türkiye'nin gıda güvenliği ve gıda güvencesinin de tehlike altına girdiğini anlatmaya çalışmıştım.

Aynı sayıda, Ali Esat Karakaya hocamız da "GDO Konusunda Yaşadıklarımızda Bir Gariplik Yok Mu?" başlıklı yazısında, bazı sorumsuz akademisyenler tarafından yapılan çalışmaların zaman zaman hakemli dergilerde yayımlanabildiğini, bunun konuyu daha da içinden çıkılamaz hale getirdiğini gayet güzel bir biçimde anlatmıştı. Bu nedenle de münferit çalışmalar ya da görüşler yerine, bilim camiasını temsil eden bilimsel kuruluşların kurumsal görüşlerinin daha önemli olduğunu vurgulamıştı. Yukarıda özetlemeye çalıştığım Seralini makalesi, sıraladığım tüm kirli ilişkiler bir yana Karakaya'nın tespitinin ne kadar yerinde olduğunu gösteriyor.

Nitekim, başta EFSA[ii] olmak üzere ilgili kurumlar bu makalenin "izlenen yöntem, uygulanan istatistik analizler ve varılan sonuçlar açısından yetersiz" olduğunu kamuoyuna duyurmuşlardır.

Sonuç olarak, Seralini ve arkadaşları tarafından yapılan çalışma GDO-kanser ilişkisini kanıtlamamış olsa da GDO tartışmalarının bilimsel verilerden ziyade ideolojik tercih ve kişisel çıkarlar doğrultusunda geliştiğini bir kez daha gözler önüne sermiştir.

[i] http://www.lexpress.fr/actualite/sciences/sante/auchan-et-carrefour-ont-aide-a-financer-l-etude-sur-les-ogm_1164587.html

[ii] http://www.efsa.europa.eu/en/press/news/121004.htm

BİLİM, BİLİM ADAMLARINA BIRAKILMAYACAK KADAR CİDDİ BİR İŞTİR!

22.11.2012- Selim Çetiner-www.tarlasera.com/

Bilimsel açıdan dünya gerçek nesnelerden oluşur. Evrende bulunan canlı ve cansız nesneler arasındaki olaylar da fizik kanunlarına göre yönetilir. Dünyayla ilgili akılcı ve bilimsel düşünce binlerce yıl süren ve pek de kolay olmayan bir süreç geçirmiş, böylece araştırmaların nesnel gerçeği ortaya çıkarmaları mümkün olmuştur. Bilim gözlemlere, deneylere ve ölçümlere dayanarak dünyayı inançlardan bağımsız olarak tanımlamaya evrensel gerçeğe erişmeye çalışır. Bununla beraber, özellikle 2. Dünya Savaşı'ndan sonra ortaya çıkan postmodernizm akımı Aydınlanma döneminden beri Batı uygarlığının temelini oluşturan bu varsayımları, nesnel bir gerçek olarak erişilebilecek bilgiyi sorgulamaya hatta yadsımaya başlamıştır.

Burada affınıza sığınarak, postmodernizm akımı ile tanışmamı ve bu konudaki düşüncelerimi sizlerle paylaşmak istiyorum. 6 yıla yaklaşan doktora eğitimim sırasında teknik ve mesleki dersleri bitirince, felsefeye sardırıp Antik Yunan felsefesinden başlayarak bilim felsefesine kadar epey bir ders alarak doktora çalışmalarının kasvetli havasından kurtarmaya çalışmıştım kendimi.

Felsefenin kurucusu kabul edilen Miletli Thales'in öğrencisi Anaksimender'in yaşamın sudan oluşmasıyla ilgili fikirleri muhtemelen Mısır uygarlığına dayanıyordu. Buna karşı, Anaksimender'in öğrencisi Anaksimenes ise her şeyin esasının hava olduğunu ileri sürmüştü. Ancak burada dikkatinizi çekmeye çalıştığım husus doğanın, doğada meydana gelen değişimin gözlenmesi ve bunlara bir açıklama getirilmesi. Nitekim Efesli Herakleitos aynı insanın aynı nehirde iki kere yıkanamayacağını söyleyerek dünyada her şeyin bir değişim içerisinde olduğunu daha da önemlisi değişimi tanımlayabilmek için de bir referansa ihtiyaç olduğunu ileri sürüyordu. Ege'nin öbür yanında ortaya çıkan Sokratik düşüncede ise Eflatun'un "idea" dediği tanrıların kafasındaki "gerçek şekilleri" dünyadaki nesneleri tanımlamada kullanılmış, bu daha sonra İslam ve ardından Hıristiyan filozoflarına da rehberlik etmiştir. Antik Yunan felsefesinde doğanın ve doğadaki değişim sürecinin tekrar doğrudan gözlenerek açıklanmaya çalışılması (tümevarım) Aristo ile somutlaşmış, 15. yüzyılın sonlarından itibaren bunların Latinceye kazandırılmasıyla Avrupa'daki bilim devriminin önü açılmıştır.

Dünyayı kutsal kitaplarda açıklandığı gibi değil de bizzat gözlemlere dayanarak, sorulan soruları yine deneylere ve ölçümlere dayanarak yanıtlamaya ve bunları birbirleriyle karşılaştırarak tanımlamaya ve anlatmaya başlayan Galileo gibi öncülerin çektiği sıkıntıları hepiniz biliyorsunuzdur. Bilim insanlarının yaygın inançlara ve ideolojik görüşlere karşı durmaları her devirde sıkıntı yaratmış, bilim insanları egemen güçlerin hışmına uğramıştır. Fransız devriminde modern kimyanın kurucusu sayılan Lavosier'in kafasının giyotinle vurulması… Yakın geçmişte Rusya'da Vavilov'un Lışenko tarafından harcanması vs...

Neyse konuyu fazla dağıtmadan "bilime postmodernist yaklaşım"a bir göz atalım. Bilim felsefesi dersinde Paul Feyerabend ile karşılaşmadan önce ben postmodernizmi, adından gelen çıkarımla modernizmin ötesinde bir akım olarak algılardım. Evet, "Ötesinde, ama ötesi neresi?" diye sormak aklıma gelmemişti hiç. Bilim Felsefesi dersinde, postmodernist Paul Feyerabend'in sanırım Türkçe'ye "Yönteme Karşı" diye çevirebileceğimiz "Against Method"[i]kitabından önce hocası Karl Popper'i incelemiştik. Bilim felsefesinin en önemli isimlerinden olan Popper; özetle, eleştirel akılcılığı öne çıkardığından ve bir kuramın bilimsel olabilmesi için yanlışlanabilir olması gerektiğini savunduğundan, bu bilimle uğraşan bizlere pek yabancı gelmemişti. Nitekim, laboratuarda yaptığımız da bu değil miydi? Ortaya bir hipotez atıyor ve bu hipotezin doğru olup olmadığını belirli yöntemlere göre test ediyorduk. Hem de en az 3 kez tekrar etmeden bulduğumuz sonuçları hocamıza göstermeye dahi cesaret edemeyerek.

Paul Feyerabend ise hoca sı Popper'in eleştirel akılcılığını reddediyordu. Ona göre, bilimsel kuramlara ve bilimsel yönteme tanınan ayrıcalık da kabul edilemezdi; zira bilimsel gelişme tek bir (bilimsel) yöntemi uygulamayla elde edilemez. Bilim, din ve sanat bilgi edinme için farklı yolları benimsemekle birlikte birbirlerine eşit niteliktedirler. Feyerabend, kendi ifadesiyle "Aydınların ve uzmanların (bilim adamlarının) kendilerinkinden farklı olan geleneklerin önünde engel oluşturmalarını ve uzmanların toplumun yaşam merkezlerinde tuttukları yerlerinden sökülüp çıkarılmalarını hazırlamak[ii]…" için mücadele veriyordu; ona göre "her şey uyar" yani "ağzı olan konuşabilir" idi. Bilime karşı değildi, ama bilimsel

yöntemin dogmadan ibaret olduğu tartışma götürmezdi... Evet, tarım teknolojileri sayesinde insanların karnı doyuyor, mikroplara karşı geliştirilen antibiyotikler insanları ölümcül salgın hastalıklardan koruyordu, ama dünyayı mahveden de aynı bilim adamları değil miydi?

Açıkçası o zamanlar, bu yaklaşım bana biraz garip ve pek de dikkate alınmayacak bir görüş gibi geldi. Nitekim, demokrasilerde insanların hele de felsefecilerin özgürce düşünmeleri ve düşündüklerini de özgürce ifade etmelerinden doğal ne olabilirdi? Bu arada, postmodern nesnelliğin ne olduğunu, yani herhangi bir yönteme ya da esasa dayanma zorunda olmadığının yanında postmodernizmin doğası gereği tanımının dahi olamayacağını, modernizmi ve modern düşünceyi yadsımanın bu felsefenin esasını oluşturduğunu da kaydetmiştim. Aydınlanma projesi artık parçalarına ayrılmaktaydı... Bundan böyle, evrensel gerçek diye bir şey yoktu; her sosyal grup ya da politik görüş kendine en uygun olan gerçeği tercih etmede serbestti...

Felsefeciler arasında 20. yüzyılın ortalarında gittikçe popülerleşen postmodernci yaklaşımın bilim insanlarının dikkatini pek çekmediğini söylemek yanlış olmaz. Küresel ısınma ve iklim değişikliği tartışmalarıyla birlikte genetiği değiştirilmiş organizmalar üzerindeki tartışmalardaki postmodernist yaklaşımın bilim adamları üzerinde yarattığı şaşkınlık daha yeni yeni dillendirilmeye başladı. [iii].

Genetiği değiştirilmiş organizmaların (GDO) insan sağlığı ve çevre üzerindeki olası olumsuz etkilerinin ilk defa bu teknolojiyi geliştiren bilim insanlarınca 1975'te Asilomar konferansında enine boyuna tartışılarak gündeme taşındığını, ardından da önce ABD'de sonra AB ülkeleri ve diğer ülkelerde gerekli yasal düzenlemelerin yapıldığını TarlaSera'da daha önce çıkan "Biyogüvenlik nedir, ne değildir?" başlıklı yazımda detaylı olarak anlatmıştım.

Sanki biyoteknolojiyle ilgili bu biyogüvenlik düzenlemeleri hiç yapılmamış gibi bazı çevreci gruplar ile bazı üreticiler özellikle de küçük ve organik üretici grupları, GDO'ların insan sağlığı ve çevre üzerindeki olumsuz etkileriyle ilgili iddialarıyla gündeme gelmeye başladılar. Başlangıçta çevreci grupların gündeme getirdikleri endişeler ben dâhil bu alanda çalışan bilim insanlarınca da paylaşılan endişelerdi. Nitekim, yapılan bilimsel çalışmalar ortaya konulan bu endişelerinin bir kısmının geçerli olduğunu, önemli bir kısmının ise ya olmadığını ya da bu çevresel etkilerin sadece GDO'lara özgü olmadığını nesnel olarak ortaya çıkardı.

Örneğin, herbisitlere karşı dayanıklı soya tarımının monokültür olarak yapıldığı, yani her yıl üst üste soya ekilen alanlarda "Round-up" isimli yabancı ot öldürücü kimyasalın yaratacağı sorunlar bilim insanları tarafından da öngörülmüştü. Bu sorumsuz uygulama, daha önce kullanılan konvansiyonel herbisitlerde olduğu gibi şimdi de Round-up'a dayanıklı yabancı otların gelişmesine yol açmıştır. Bununla beraber, bu teknolojinin münavebeyle uygulandığı yerlerde sorun çıkmadığı gibi toprak işlemesiz tarım mümkün olduğundan toprak erozyonu yanında toprak işlemeden kaynaklanan karbondioksit emisyonu da büyük ölçüde azalmıştır. Keza, Bacillus thuringiensis (Bt) geni aktarılmış mısır ve pamuk bitkilerinde tırtıllara karşı sentetik ilaç kullanılmadan üretim yapıldığından üreticilerinkazancı arttığı gibi ilaç kullanımının azalması insan ve çevre sağlığı açısından da olumlu etki yapmıştır.

Buna rağmen, çevreci grupların kısa sürede bilimsel geçerliliği olan endişeleri bir tarafa bırakarak gittikçe ideolojik bir pozisyon aldıkları görüldü. Bir taraftan, postmodern nesnellikle GDO'ların ilaç kullanımını artırdığını iddia ederken, bir taraftan da bilimsel risk analizlerine karşı atak başlattılar. Burada hedefte, bizzat bilim insanları tarafından oluşturulmuş uluslararası standartlardaki risk değerlendirme metodolojisi yanında, risk

analizleri sonucu elde edilmiş bilimsel verileri değerlendiren bağımsız bilim kurulları yer alıyor. Başka bir anlatımla, bir taraftan postmodernist Feyerabend'in izinde bilimsel yöntem reddedilirken diğer taraftan da Arthur Shopenhauer'in "her koşulda galip gelme yöntemleri" devreye sokuluyor. Yani, "Tartışma konusunda haksızsanız tartıştığınız kişiyi tartışmaya başlayınız"[iv].

Bununla ilgili ilk örnek ABD'de GDO'ların risk değerlendirmesini yapan Gıda ve İlaç Dairesi (FDA) oldu. FDA görevini hakkını vererek yapmıyordu, orada çalışanlar daha sonra özel şirketlerde işe giriyordu vs. Bu iddiaların hepsinin değilse de bir kısmının doğruluk payı olduğunu biliyoruz. Avrupa'da deli dana hastalığı (BSE) salgını sırasında FDA benzeri ulusal kuruluşların da görevlerini tam olarak yapamadıkları, bürokratların açık ve şeffaf davranmadıkları iddia edildi. Bunların da bir kısmı doğruydu. O zaman, GDO karşıtı çevreci ve tüketici gruplarının da onayıyla tamamen bilim insanlarından oluşan Avrupa Gıda Güvenliği Otoritesi (EFSA) kuruldu. EFSA sadece GDO'larla ilgili konularda değil ;kozmetiklerden hayvan refahına, pestisitlerden gıda katkı maddelerine kadar gıdayla ilgili her türlü konuyu bilimsel açıdan ele alan ve şeffaf çalışan bir kuruluş. EFSA'nın kuruluşunu isteyen gruplar şimdi de EFSA'yı ve EFSA'nın bilimselliğini hedef almış durumdalar. Zira, GDO'ların onayıyla ilgili olarak ortak tavır alamayan Avrupalı politikacılar, EFSA'nın bilimsel görüşlerine göre karar vermek zorunda kalıyorlar. İşin enteresan tarafı bu gruplar, EFSA'nın üzerinde çalıştığı ve aslında hepsi birbirinden karmaşık ve tartışmalı gıda konularından sadece GDO Paneli'ni hedef alıyorlar. Tabii şimdilik. GDO bertaraf edildiğinde teknolojinin diğer uygulamaları da sırada doğal olarak.

Bu şekilde, bilimsellikten gittikçe uzaklaşan GDO tartışmaları kimin işine yarıyor vs. konularını tartışırken yaşı epey ilerlemiş Belçikalı bir bilimci arkadaşım, "Bu sıkıntıyı postmodernist felsefecilerden kaynaklanıyor sanma" dedi. Aslında, dünyanın her yerinde hemen hemen her toplumda ve her konuda benzer bir dağılma söz konusu. Bunların, postmodernist felsefecileri tanıyor olmaları da zor. Dolayısıyla sadece GDO'lar konusunda değil diğer pek çok konuda bilimsel verilerin ve bilimin sıkça göz ardı edildiği gerçeği, öncelikle biz bilim insanlarının biraz daha aktif olarak bilimsel gerçekleri kamuoyu ile onların anlayacağı dilden paylaşmalarını gerektiriyor.

Sonuç olarak, bilimsel veriler ışığı altında aklımızı kullanarak gerçeğe ulaşmak yerine bilgi sahibi olmadan fikir sahibi olan aylakların yönlendirdiği bir dünyada yaşamın neler getirebileceğini siz okurlarımın takdirlerine bırakıyorum.

[i] Feyerabend, P. , Against Method: Outline of an Anarchistic Theory of Knowledge. 1975. [ii] Feyerabend, P. , Özgür bir toplumda bilim. , Ayrıntı Yayınları, 1991., s 15.

[iii] Kuntz, M. , The Postmodern Assault on Sscience. EMBO Reports. Vol 13(10), 885-889. 2012.[iv] http://coolhaus.de/art-of-controversy/

BİLİMSELLİK BU MUDUR?

18.12.2012- Selim Çetiner-www.tarlasera.com/

Geçen ay çıkan "Bilim, bilim adamlarına bırakılmayacak kadar önemli bir iştir!"[i] başlıklı yazımı, "…bilimsel veriler ışığı altında aklımızı kullanarak gerçeğe ulaşmak yerine bilgi

sahibi olmadan fikir sahibi olan aylakların yönlendirdiği bir dünyada yaşamın neler getirebileceğini siz okurlarımın takdirlerine bırakıyorum” diyerek bitirmiştim.

O yazıyı yazmamdaki nedenlerden birisi de GDO’lar, sürdürülebilir tarım, organik ürünler vs. gibi konularda ağzı olan herkesin bir şekilde beyanlarda bulunması ve aslı olmayan bu beyanların kamuoyunda derin endişelere yol açmasıydı. Bu mesnetsiz iddialar, insanları doğru bilgilendirip, gıda güvenliği konusunda bilinçlenmelerini sağlamaktan ziyade insanları gıda güvenliği ve güvencesiyle ilgili gerçek sıkıntıları bir yana bırakıp olmayan ürünlerin risklerine kafa yorar hale gelmelerine yol açıyor. Yani, sorumsuzca hedef saptırılıyor.

Bunların bir tanesi, yıllardır en ufak bir bilimsel dayanağı bulunmadan gerek gazetedeki köşesinde gerekse televizyon programlarında hiç sıkılmadan “Türkiye’de kanser vakaları arttı; bunun nedeni de GDO’lu gıdalar” diyen bir kişi. Aslında söylediklerinin bilimsel temelinin olmadığını bilecek kadar eğitim sahibi ya da öyle görünüyor; ama medyada boy göstermenin ancak felaket tellallığı yapmaktan geçtiğini de iyi biliyor. ’nın ekim ayındaki “GDO-Kanser İlişkisi Kanıtlandı mı?” başlıklı yazıma konu olan Fransız Seralini ve arkadaşları tarafından yapılan şaibeli çalışmaya atıfta bulunarak köşesinde “Newton’a bir elma yetmişti, GDO’culara 200 fare yetmiyor” başlıklı bir yazı kaleme aldı. Benim geçen sayıdaki postmodern bilimcilerin postmodern nesnellikle bilim yapmalarını anlattığım yazı için güzel bir örnek verdiğini söyleyebiliriz. Bu kişiler için bilimsel yöntem, bilimsel yönteme göre yapılan araştırmalar belli ki hiçbir anlam ifade etmiyor. Yeter ki önyargılarını ve saplantılarını destekleyecek birkaç atım söz daha bulsunlar.

Bana göre bilimsel şüphecilik, bilişsel yetenekleri kullanan entelektüel bir çabanın sonucu olarak ortaya konduğunda insanlığın gelişmesinde şüphesiz büyük yararlar sağlar. Bununla beraber; bu felsefi yaklaşım, bilgiye dayanmayan şüphecilik şeklinde ortaya konduğunda boş bir endişeden öte geçemeyecektir. Öte yandan, çağımızın küreselleşen dünyasında ve sosyal medyanın etkinliğinin gittikçe arttığı günümüzde 'çakma' bilimcilerin ortaya attıkları iddialar somut bilimsel verilerin gittikçe değersizleştirilmesine yol açıyor. Burada, bir tarafta bu iddialarla kendi ideolojik görüşlerini yaymaya çalışan bir grup, bir tarafta bu kavram kargaşasında pazar paylarını ve kâr marjlarını artırmaya öncelik veren bir sanayi-ticaret sektörü, öte yanda da elindeki gücü ne yönde kullanacağını bilemeyen bürokratlardan oluşan hükümet yetkilileri var. Avrupa Birliği’nin Brüksel’de bulunan mukim bürokratları, yine oradaki AP seçilmişleri ile ulusal ve yerel politikacıları işin içine kattığınızda bilimsel gerçekler neredeyse hiçbir şey ifade etmez konuma geliveriyor.

Bundan 4 yıl önce, Prof. Dr. Klaus Ammann ile birlikte AB Sağlık ve Tüketiciler Genel Direktörlüğü (SANCO) tarafından düzenlenen “Risk Değerlendirme’de Küresel Diyalog” konulu bir toplantıya katılmıştık. Toplantının açılış konuşmasında o zamanki SANCO Direktörü Robert Madelin bu konuda ilginç bir serzenişte bulunuyordu: “Cep telefonlarının zararlarıyla ilgili çok saygın bilim insanlarından oluşan bir komisyon oluşturduk. Komisyon 'şimdiye kadar somut bir zarar ortaya konulamamıştır' dedi. Diğer bir komisyon ise bunun tam aksi bir sonuçla karşımıza geldi… Ne yapacağımızı biz de şaşırdık” demişti. Bu konuşmanın hemen ardından “Programda GDO konusu neden yok?” diye sorduğumuzda ise aldığımız yanıt, “O konu bilimsel olarak çözülmüş durumda; halen devam eden tartışma tamamen politik… Biz burada bilimsel konuları tartışmaya geldik” olmuştu. Bu toplantı sırasında, “Avusturya Sağlık Bakanlığı tarafından yürütülen bir çalışmada GD mısır ile beslenen farelerin kısırlaştığı bulundu” diye bir haber çıktı. Tabii ki bu haber hem çevreci örgütlerin hem de GDO karşıtlarının web sayfalarında ve haberlerde müthiş bir yer buldu. Bizler de “hani burada bilim tartışacaktık, bu verileri tartışalım” derken ortaya çıkan tablo yine o

alıştığımız tabloydu. Birileri bilimsel çalışma kisvesi altında Avusturya Sağlık, Aile ve Gençlik Bakanlığı kaynaklarını kullanarak GD mısırlarla fareleri beslemiş, yeni nesil farelerin kısırlaştığını bulmuş ve Rapor Bakanlığın web sitesinden duyurulmuştu. Rapor incelendiğinde, ortaya atılan "GDO kısırlaştırdı" iddiasının aslında çalışma sonuçlarıyla dahi pek örtüşmediği, istatistiksel analizlerin usulünce yapılmadığı vs. görülüyordu. Bu meyanda, EFSA ve benzeri gıda güvenliğinden sorumlu kuruluşlar ayrıntılı olarak bilimsel eleştirilerini yayımladılar. Daha o aşamada, Rapor'da birinci isim olarak adı geçen Prof. Dr. Zentek'in bu sonuçlardan haberinin olmadığı, istatistik analizlerin çarpıtıldığı ortaya çıktı. Olayın daha da trajik tarafı, bu Rapor'un yayımlanmasından bir yıl kadar sonra Avusturya'nın AB komisyonunda Rapor'u resmen geri çekmesiydi.[ii] Tabii ki bu olaylar hiçbir zaman basında yer almadı. GDO karşıtları tarafından kamuoyunun kafasını karıştırma konusunda da başarılı bir hamle daha gerçekleştirilmiş oldu.

Benim yazılarımı okuyanlar, mesleğim gereği tarımsal biyoteknoloji ya da herkesin diline pelesenk ettiği şekliyle GDO'lar konusunda son derece olumlu bir tavır ortaya koyduğumu bilirler. Hatta yazılarım nedeniyle ’nın bazı okurlarından eleştiri aldığımı da duyuyorum. Burada, bir hususu hatırlatmakta yarar var. Gerek 'yı gerekse diğer dergi ve gazeteleri okuyanlar, "uzmanların uzmanlığı" ya da "bilimcilerin bilimselliği" konusunda biraz seçici olmak zorundalar. Bunun kolay bir iş olmadığı açık, ama ne yazık ki günümüzün postmodern ortamında sanal medyanın da yardımıyla bilgi kirliliği ile yıkanmış bir toplum nerelere sürüklendiğinin farkında bile olamıyor.

Nitekim bilimsel konuların gündeme getirilmesinde gelişmiş ülkelerde gittikçe artan şekilde popüler bilim dergilerinin yanında yüksek tirajlı gazete ve dergileri de bilim muhabirliği ve bilim gazeteciliği konularında daha duyarlı olmaya başladılar. Seralini ve arkadaşları tarafından sansasyonel bir şekilde duyurulmaya çalışılan çalışma, tüm çabalarına rağmen özellikle İngilizce konuşulan ülkelerin gazetelerinde beklenilen yeri bulamadı. Zaten, bu çalışma şaibeli bir şekilde hakemli bir dergide yayımlanmış olsa da başta EFSA olmak üzere, Fransa dahil gelişmiş ülkelerin gıda güvenliği otoriteleri çalışmanın iddia edilen sonuçları bilimsel olarak ortaya koymadığı sonucuna vardılar ve bunu kamuoyu ile paylaştılar. Bu çalışma üzerinde EFSA'nın hazırlamış olduğu Rapor[iii] aslında okuyup da anlamak isteyenler için güzel bir doküman niteliğinde.

Burada daha önce yazmış olduklarımı tekrar hatırlatmak istiyorum. Tarımsal biyoteknoloji ya da genetik mühendisliği teknikleri, hızla artan dünya nüfusunu besleyecek kalitede ve yeterli miktarda üretimin sürdürülebilir şekilde yapılmasında, yani mevcut toprak ve su kaynaklarını en iyi şekilde kullanarak ve çevreyi en az şekilde etkileyerek üretim yapılmasında önemli olanaklar sunmaktadır. Şimdiye kadar ortaya çıkan tüm yeni teknolojiler gibi biyoteknolojinin de olası yan etkileri vardır. Onun için de modern biyoteknolojik yöntemler kullanılarak elde edilen tüm GDO'lar biyogüvenlik adını verdiğimiz yasal, kurumsal ve bilimsel çerçeveler dahilinde risk değerlendirmelerinden geçtikten sonra piyasaya sürülmektedirler. Bu itibarla, dünyadaki saygın bilimsel otoriteler bu teknolojinin biyogüvenlik denetimine tabi olarak insanlığın yararına sunulmasını desteklemektedirler.

Kendi ideolojik görüşleri ve kişisel çıkarları doğrultusunda bilimsel yöntemi görmezden gelen ya da bu görüşleri doğrultusunda bilimsel gibi görünen çalışmalarla ortaya çıkanların insanlığın gelişimine her hangi bir katkıda bulunmaları beklenemez.

Yeni yıldan itibaren, tarımsal üretimin artmasında çığır açan kişileri ve bilimsel gelişmeleri, teknolojik yenilikleri ele almaya başlayacağım. İlk olarak da ölümünün 70çyılı münasebetiyle

Nikolai Vavilov'un yaşamını, çalışmalarını ve trajedisini ele alacağım. Vavilov, bitki gen kaynakları üzerinde yapmış olduğu çalışmalarla bitki ıslahı konusunda çığır açmış, ancak ideolojik kıyıma uğramaktan kurtulamamıştır. Umarım, yazdıklarım Türkiye gibi büyük bir tarımsal potansiyeli olan ülkemizde yeni nesil tarımcıların ideolojik saplantılardan uzak, bilimsel verilerin ışığında, akıllarını kullanarak teknolojik gelişmelere öncülük etmelerine katkıda bulunur.

[i] http://www.tarlasera.com/bilim-bilim-adamlarina-birakilmayacak-kadar-ciddi-bir-istir/

[ii] http://www.gmo-compass.org/eng/news/499.docu.html

[iii] http://www.efsa.europa.eu/en/efsajournal/pub/2986.htm

LUTHER BURBANK'İN ALAMET-İ FARİKASI

15.4.2013- Selim Çetiner-www.tarlasera.com/

Yeni yıla "Nereden Başlasam?" ve "Nasıl Anlatsam?" başlıklı yazılarla başlamış ve önce modern zamanların en önemli tarım bilimcilerinden Vavilov'un çalışmalarını ve trajedisini anlattıktan sonra bilimi siyasete kurban eden Lişenko ile devam etmiştim. Hatırlayabileceğiniz üzere Vavilov iyi bir tarım eğitiminin yanında çok önemli bir genetik ve sitoloji birikimi edinmiş, dünyanın belli başlı genetik gen kaynaklarını barındıran merkezlerini dolaşarak 250 bin kadar bitki tür ve çeşidi toplamış ve bununla büyük bir gen bankası kurmuştu. O zamanlarda tekrar keşfedilmiş olan Mendel genetiğine inanıyor ve bunu bitki ıslahının temeli olarak görüyordu. Ne yazık ki o günün Sovyet Rusya'sında burjuva bilimi olarak yaftalanan genetik çalışmaları Lişenko'nun önderliğinde Vavilov dahil birçok genetikçinin sonunu getirmiş ve genetik bilimi ders ve araştırma programlarından kaldırılmıştı. Lamarkçı evrim görüşleri ve hiçbir zaman gerçekleşmeyen tarımsal atılım projeleriyle 35 yıl kadar Sovyet Genetik Enstitüsü ve Tarım Bilimleri Akademisi'nin başında kalabilen Lişenko ise bilim tarihine kara bir sayfa olarak geçmişti. Bu defa ikisinin arasında bir yere oturtabileceğimiz bitki ıslahçılarının belki de en meşhuru olan Luther Burbank'ten bahsedeceğim. Aşağıda detaylı olarak görebileceğiniz üzere Burbank genetik biliminden, istatistikten filan pek anlamıyordu, Lamarkçı evrime daha yakın duruyordu ama yaptığı bitki ıslah çalışmaları ve geliştirdiği çeşitlerle ABD'de bir efsane olmuş ve Vavilov dahil birçok kişinin takdirini kazanmıştır. Şimdiye kadar Luther Burbank'in adını hiç duymamış olma olasılığınız McDonalds'da Russet Burbank parmak patatesi yemiş olma olasılığınızdan daha fazla olduğu için yine kısa bir hayat hikayesi ile başlayalım.

Tüm dünyaya yayılan ün Luther Burbank 7 Mart 1849 yılında ABD'nin kuzeydoğusunda Lancaster isimli küçük bir kasabaya yakın bir çiftlikte, 15 çocuklu bir ailenin 13 numarası olarak dünyaya gelir. İlkokul eğitiminden öte eğitim alması mümkün olmaz ve bahçıvanlığa başlar; zaten ailesiyle beraber çiftlikte yetiştiğinden kendisine en yakın meslek budur. Babasının ölümüyle miras kalan parayla aldığı 70 dekarlık bir arazide diğer üreticilerden daha erkenci ürün elde etmesinin sağlayacağı avantajı fark eder. Bu konuda çalışmaları çeşitli ürünler arasında tatlı mısır ve patates üzerinedir. Mısırda başarılı olamaz; ama Burbank ismini verdiği patates farklıdır. Bu çeşidi 150 dolara satmayı başarır; yaşı henüz 26'dır. O yıllarda Kaliforniya'daki 'Altına Akın' başlamıştır. Ağabeylerinin ardından Luther Burbank de arazisini satıp cebinde 600 dolar ve annesinin hazırladığı sepet dolusu yolluk ile trene biner. Dokuz günlük tren yolculuğunun ardından 1875 Ekim ayı sonlarında Kaliforniya'ya gelir.

Bavulunda, kendisini derinden etkileyen Darwin'in "The Variations of Animals and Plants under Domestication" adlı kitabı, üzerinde çalıştığı bazı tohumları, 10 adet Burbank patates yumrusunu birlikte getirmiştir. İki ağabeyinin yerleşmiş olduğu okyanus kıyıları Burbank için uygun değildir; iç kesimlerdeki Santa Rosa iklim ve toprak itibariyle yapacağı çalışmalar için adeta biçilmiş kaftandır. Burada 16 dekarlık bir arazi alıp hemen bir sera ve araştırma alanı tesis eder. Daha sonra yakınlardaki bir kasabada üretim için 73 dekar arazi daha alacaktır. Burbank büyük bir gayretle bitki ıslah çalışmalarına başlar. Kaliforniya ikliminin ılıman özelliği yıl boyu çalışmalarını aksatmadan sürdürmesine imkan tanımaktadır. Patatesin yanında sebze, meyve türleriyle süs bitkileri ıslah çalışmalarının ağırlığını oluşturmaktadır. Burbank patatesinin yeni bir varyasyonunu Russet Burbank adıyla piyasaya sürer. Russet Burbank kısa sürede Kaliforniya'nın ve ABD'nin bir numaralı patates çeşidi oluverir; bu halen birçok yeni patates çeşidinin ıslah edilerek piyasaya sürülmesine rağmen ABD ve Kanada'da en yaygın yetiştirilen patates çeşidi olmaya devam etmektedir. Ardından geliştirdiği erik, şeftali, böğürtlen çeşitlerinin yanında Shasta gibi iri çiçekli papatya ve diğer süs bitkileri kısa sürede Burbank'in ününün Kaliforniya sınırlarını aşarak tüm Amerika'ya hatta dünyaya yayılmasına neden olur. Bir bahçıvanın bu kadar ünlenmesi tarihte pek görülen bir şey değildir. Başta genetikçiler ve Tarım Bakanlığı yetkilileri Burbank'in yaptığı çalışmalara kuşkuyla yaklaşıyorlardı. Hatta Burbank'in çalışmalarına 1906'dan itibaren yılda 10 bin dolar destek veren Carnegie Enstitüsü, 5 yılın sonunda desteğini keser. Zira Burbank'in ıslah çalışmalarının genetik temellerini ve elde ettiği gelişmeleri rapor etmeyle görevlendirdiği meşhur genetikçi George Shull, tüm çabalarına rağmen bunu gerçekleştiremez. Anlaşılan o ki ne Burbank, Shull'un genetik derslerinden ve sorularından hoşlanmıştır ne de Shull, Burbank'in kendine mahsus ama Mendel genetiğini zerre kadar dikkate almayan garip melezleme ve ardından sıkı seleksiyon çabalarından. Tabii burada herkes gibi sizin de aklınıza takılacak soru, genetikten ve istatistikten anlamayan bir bahçıvanın böyle fazla sayıda bitki çeşidini nasıl geliştirmiş olabileceğidir. Burbank'in geliştirdiği meyve çeşitlerinin sayısı 200'ün üzerindedir; 1914-1915 yılları arasında yayımlanan 12 ciltlik katalogda, 40 yıllık çalışma sonucunda 100 binin üzerindeki melezleme ve seleksiyon çalışması ile ortaya çıkan bin 500 kadar resim herkesi etkilemiş ancak bilimsel açıdan sorular henüz yanıtlanmamıştır.

"Bir ıslah sanatçısı"Yukarıda belirttiğim üzere sadece ABD'de değil dünya çapında üne kavuşan Burbank'in bahçesini ziyaret eden hayranları arasında başta elektrik ampulü olmak üzere pek çok elektrikli alet icat eden Thomas Edison, Henry Ford gibi girişimci işadamları ve Hugo de Vries ve Vavilov gibi ünlü genetikçiler de bulunmaktadır. Dilerseniz bundan sonraki bölümde genetik uğruna canından olan Vavilov'un Luther Burbank'in ölümünün ardından yazdığı gözlem ve düşüncelerine bir göz atalım.[i] "19. yüzyılın son yarısı ile 20. yüzyılın ilk çeyreğinde hiç kimse yeni bitki çeşitlerinin geliştirilmesinde coğrafi kaynakların ve seleksiyon çalışmalarının önemi konusunda halkın dikkatini çekmede Burbank kadar başarılı olamamıştır. Onunla 1921 yılının sonbaharında tanışma imkanı buldum. Kaliforniya'nın Santa Rosa kasabasında küçük bir çitle çevrili adeta bir cennet bahçesindeki bitkiler anlayanlar için kutsal bir öneme sahipti. Mütevazı evinin ve sokağa bakan ofisinin girişinde "Bay Burbank başkent Washington'daki bürokratlardan daha az meşgul değildir; onun için özür dileyerek insanların ziyaretleriyle kendisini rahatsız etmemelerini rica eder" yazısını görmezden gelen ziyaretçilerin karşısına sekreteri çıkar ve Burbank'in çok meşgul olduğunu ya da ziyareti kısa tutmalarını söylerdi. Bu konuda daha Washington'dayken çeşitli uyarılar almış olmama rağmen ziyaret talebim Burbank tarafından nezaketle karşılandı ve kendisiyle saatlerce görüşme imkanı buldum. İçeri girenler kendilerini peri masallarını andıran bir bahçede bulurlar; kocaman dikensiz kaktüslerin üzerinde çok lezzetli meyveler, her tür ve çeşitten rengârenk süs bitkileri, inanılmaz sayıda çok çeşit meyveler, hibrit azmanlığını sergileyen ulu

ceviz ağaçları, az rastlanan mısır tipleri, her türlü güller ve papatyalar bu canlı müzenin sanat eserleri gibi gözler önüne serilmiştir. Sonbahar mevsimi bile bu renkleri solduramamıştır. Güzel bahçe dünyanın her gelişmiş ülkesinde görülebilir. Ancak Burbank'in bahçesinin özelliği burada insanın gözüne çarpan her şeyin kendine özgü bir yaratıcılığın sonucu olmasıdır. Bu bahçedeki her şey bitki ıslahçısının sanat eseri şeklinde ortaya çıkmıştır. Yaratmış olduğu çiçekleri arasında fotoğrafını çekerken, bu yaşlı adamın sanatçı yüzü bende sanki bir canlı peri masalındaymışım hissi uyandırmıştı. Şimdi peri masalını bırakıp gerçekleri ele alalım. Bu müthiş ıslahçının gerçekleştirmiş olduğu başarıların, geliştirdiği bitkilerini ve entelektüel birikiminin bir envanterini yapmak gerçekten çok zor. Bu entelektüel birikimini arkasında sanırım dünyanın hemen her yerinden getirtilmiş bulunan bitki materyali üzerinde yapmış olduğu seleksiyon, çeşitler, türler ve hatta akraba olmayan türler arasında yapmış olduğu binlerce melezleme çalışması ve geliştirdiği çoğaltma yöntemleri bulunuyor. Öncelikle, doğuştan gelen özü ve sözü bir olan kişiliğinin yanında tutkuyla dünyanın dört bir köşesinden gelen bitkileri gözlemleyip özelliklerini tespit edebilmiş olması müthiş bir avantaj. Bunun Washington'daki yöneticiler tarafından kabul edilip gereğinin yapılmasıyla Tarım Bakanlığı'na bağlı bir Bitki Endüstrisi Bürosu oluşturulmuş ve böylece ABD ve Kanada'nın tarımsal biyoçeşitliliği akıl almaz şekilde değişmiştir. İkinci temel ise normalde vejetatif çoğalan bitkilerin tohumlarını toplayarak bundan yeni bireyler üretmeyi öngörmesidir. Bu şekilde melezlemelerle bu daha da gelişmiş ve rekombinasyon sonucu çıkan çeşitler bu kez klonal olarak çoğaltılarak meyvecilikte yeni bir çığır açılmıştır. Bunun ilk örneği olan Russet Burbank, Amerikan halkının refahını yükseltmede büyük katkı sağlamıştır. Üçüncüsü ise cesur ve inatçı bir şekilde türler arası melezlemeleri kullanması, bunlardan elde edilen bireyler kısır olsa dahi tohumla çoğaltılan tarla bitkilerine uygulanamayacak bu yöntem klonal çoğaltılan meyve çeşitlerinde çok başarılı olmuştur. Burada, sezgileri son derece kuvvetli olan bu dâhi ıslahçı, Amerikalılara özgü kıvrak zekasıyla bunu çabucak görmüş ve büyük bir avantaja dönüştürmüştür. 12 ciltten oluşan kitabının 5 cildi sadece sert çekirdekli meyvelerden eriğe ayrılmıştır. Buradaki renkli resimlerden bu ıslah sanatçısının elindeki hamuru şekillendiren bir sanatçı veya mimar gibi erik çeşitlerine nasıl yeni özellikler kazandırdığını görmek mümkün. Yabani çeşitlerle kültür çeşitlerini melezleyip iri meyveler, farklı renkler, hatta ağaç üzerinde kuruyarak kuru erik veren çeşitler bile geliştirmiştir. Ne yazık ki diğer ciltlerde olduğu gibi bu ciltte de görselliğin ötesinde bilimsel veriler bulunmuyor. Ziyaretçiler "Bu seleksiyon işini nasıl başarıyorsun?" diye sorduklarında aldıkları yanıt; "Önce ortaya bir hedef koyarsınız, daha sonra da bu hedefi gerçekleştirmek peşinden koşarsınız." Diğerlerinden daha da sezgisel olanı, Burbank'in ormancılıkta hibrit azmanlığını görmüş olmasıdır. Bununla beraber, kendisine orman ağaçlarıyla ilgili teklifi yaşlı olduğunu öne sürerek kabul etmemiş ve yerine daha genç birisini önermiştir. Ziyaretimizde, yaşlandığı için istirahat eden ve birikimlerini değerlendiren bir adam yerine 70'in üzerinde olmasına rağmen hala bilfiil ıslah üzerinde çalışan biriyle karşılaşmak bizi çok şaşırttı. Washington'da Burbank'in para hırsına dair dedikodular duymuştuk. Ancak, onu bizzat tanıyınca ve biraz araştırınca bunun doğru olmadığını gördük. Her insan gibi onun da hataları olmuştur. Ama burada asıl sorun sanırım onun temel bilimlerden yoksun olarak bir sanatçı ruhuyla elde etmiş olduğu başarıların, bilim adamlarını ve özellikle de genetikçileri pek memnun etmemesidir.

"**Bitki Patent Kanunu**Luther Burbank, 11 Nisan 1926'da Santa Rosa'da hayata veda eder ve çalışmalarını yaptığı seranın yanı başına gömülür. Ardında bugün bile yaygın olarak yetiştirilen birçok sebze, meyve ve süs bitkisi bırakmıştır. Hayatta iken başaramadığı şey ise ölümünden 4 yıl sonra 1930'da gerçekleşir. Uzun yıllar süren hararetli tartışmaların ardından Amerikan Kongresi Bitki Patent Kanunu'nu kabul eder. Görüşmelerde Burbank'in ölümünden yıllarca önce yazdığı şu mesajın muhalefetin kırılmasında etkili olduğu

söylenir:[ii] “Bir adam gidip fare kapanı için patent alabiliyor ya da biri çıkıp garip bir şarkı için hak talep edebiliyor. Ama biri çıkıp da dünyadaki üretimi artıracak ve insanlığa katkıda bulunacak yeni bir erik geliştirirse, bırakın bundan para kazanmayı onun adını bile koyamıyorsunuz. Her ne kadar bitkiler üzerinde yapılan denemeler daha işin yüzeysel bir kısmını oluşturuyor ve gelecekte çok daha önemli atılımlar yapmak mümkün olacaksa da, patent kanunu çıkmadan ne kadar yetenekli ve istekli olursa olsun genç bir adama ‘Sen çık, hayatını ıslah çalışmalarına ada!’ demekte tereddüt ederim.” Özetle, ıslah çalışmalarında temel genetik araştırmalarının, hele günümüzde moleküler ıslah çalışmalarının önemi yadsınamazsa da ıslahta başarılı olmanın birinci şartı belli bir hedefe odaklanmak ve bunu gerçekleştirmek için büyük bir özveriyle çalışmaktır. Her dem övündüğümüz zengin biyoçeşitliliğimizin ekonomik faydaya dönüştürülebilmesi için gerçekçi hedeflerin konulması ve bu hedeflere ulaşabilmek için gerekli koşulların oluşturulması, yetkili mercilerin her gün yeni projelerle ortaya çıkmasından daha verimli sonuçlar doğuracaktır.

[i] Crow, J. F., (2001) Plant Breeding Giants: Burbank, the Artist; Vavilov, the Scientist. Genetics 158 (1391-1395)

[ii] Dreyer, P., (1985) A Gardner Touched With Genius: The Life of Luther Burbank. UC Press, Berkley

AKLA VEDA

22.5.2013- Selim Çetiner-www.tarlasera.com/

Bu başlığı atarken, üzülmekle beraber hafif bir zevk duyduğumu da itiraf etmek durumundayım. Konuya tam girmeden önce “Akla Veda” başlığını 2012 Aralık ayındaki “Bilim, bilim insanlarına bırakılmayacak kadar önemlidir” başlıklı yazımda bahsettiğin Paul Feyerabend’den ödünç aldığımı belirtmek isterim. Hatırlarsanız o yazımda postmodern yaklaşımda her şeyin mubah olduğu, ağzı olanın konuştuğu bir ortamda kültürel çeşitlilik bahanesiyle bilimin, bilimcilerin ve bilimsel olgular ışığında geliştirilen teknolojilerin gittikçe daha fazla eleştiri konusu olduğunu ve inkar edildiğini yazmıştım. Hatta Paul Feyerabend’in Özgür Toplumda Bilim başlıklı kitabında kendisine ve kendisi gibi düşünen postmodern kesime “…aydınların ve uzmanların (bilim adamlarının) kendilerinkinden farklı olan geleneklerin önünde engel oluşturmalarını ve uzmanların toplumun yaşam merkezlerinde tuttukları yerlerinden sökülüp çıkarılmalarını hazırlamak” gibi bir görev tanımladığını da aktarmıştım. Feyerabend mezarında mutlu yatsın; şu an Türkiye’de yaşadıklarımız onun yazdıklarının birebir uygulamaya geçmiş hali. Hatırlarsanız Nisan ayı başlarında gazetelere “Mersin’de GDO’lu Pirinç Yakalandı” diye bir haber düştü. Bu konuyla ilgili olarak basında yer alan haberlerin sayısını ve niteliğini [tarlasera]'nın bu ayki sayısında bulacaksınız. Ben de bu olayın aslında ne olup, ne olmadığını ve kamu otoriteleri tarafından konunun nasıl ele alınıp, halkın nasıl yanlış bilgilendirildiğini anlatmaya çalışacağım. Bu konuya girmeden hemen önce sizleri 2004 yılına götürerek hafızalardaki bir olayı tazelemenize yardımcı olmaya çalışacağım. Hatırlarsanız, 2004 yılı Ekim ayı içerisinde GDO’ya Hayır Platformu, Henrich Böll Vakfı’nın da maddi desteğiyle Avrupa’nın GDO karşıtı STK’larından “Friends of the Earth” tarafından gönderilen “Canavar Domates Balonu”nu Türkiye’de dolaştırmış ve basında geniş yer bulmuştu. Hatta, o zamanki Tarım Bakanımız da Ankara’ya gelen “Canavar Domates Balonu”nu şereflendirmişti. Ardından daha ilginç bir olay gerçekleşti. “Canavar Domates Balonu” haberlerinden etkilenen ülkemizin saygın üniversitelerinden birinden bir akademisyen yaptırdığı tez çalışmasında “Türkiye’de yetişen 28 domatesten 22’sinde GDO

bulduğunu" açıklamıştı. Ancak, ABD ve İngiltere'de kısa süre üretimi yapıldıktan sonra üretimi yapıldıktan sonra piyasadan çekilen genetiği değiştirilmiş domatesin dünyada üretimi yapılmamaktaydı. Nitekim söz konusu tez incelendiğinde, kullanılan yöntemin iddiaya kanıt olabilecek sonuçlar ortaya koymadığı da bir uzman gözüyle kolayca görülebilmekteydi.

GD pirinç var mı?Yazdığım yazıları takip edenler, gerek dünyada gerekse Türkiye'de GDO'lar konusunda müthiş bir bilgi kirliliği olduğunu sıkça dile getirdiğimi bilirler. Bunun sorumlusu da sadece tiraj ya da rating peşindeki basın değil, aynı zamanda bu bilgi kirliliğinden şu veya bu şekilde nemalanmanın peşinde olan STK'lar ile bunlara destek veren az sayıda akademisyenin zaman zaman gündeme gelen bilimsellikten uzak çalışmalarıdır. Son GDO'lu çeltik olayı da bunun son yansıması. Türkiye yıllardır ihtiyacı olan bir miktar çeltiği başta ABD olmak üzere bazı çeltik üreticisi ülkelerden ithal eder. Bunun bir kısmı işlenerek yani pirinç haline getirilerek Türkiye'de değerlendirilir; daha büyük bir kısmı da yurt dışına ihraç edilir. Bu ticaretin belli başlı 2 nedeni vardır. Birincisi, Türkiye'de üretilen çeltik ihtiyacımızı karşılayacak düzeyde değildir; ikincisi de, girdi maliyetleri yüksek olduğu için yerli çeltik ithal çeltikten daha pahalıdır. Bu durum, soya fasulyesi diğer çoğu ürün için geçerlidir. Bu kısa açıklamadan sonra akıllardaki ikinci soruyu yanıtlayalım. Dünyada genetiği değiştirilmiş çeltik ticari olarak yetiştirilmekte midir? Cevabı "hayır"dır. Ama bunu GDO karşıtlarına anlatmak zordur. Zira o zaman bu kadar kargaşa çıkmayacak, onlar da bundan nemalanamayacaklardır. Evet, 2006 yılında ABD'de deneme amacıyla üretilen bir kısım LL601'in tedarik zincirine eser miktarda karıştığı tespit edilmiş ve bununla ilgili testler kamu otoriteleri tarafından yerel laboratuarlarla paylaşılmış, gerekli tedbirler alınmış, ortaya çıkan ticari kayıplar nedeniyle üretici Bayer firması çiftçilere yüklü bir tazminat ödemek zorunda kalmıştır. Bu arada belirtmekte yarar var: Bu pirinçler insan yemi ve gıda amacıyla tüketilmesinde bir zararı olmadığı bilimsel olarak ortaya konulduğu için ABD yetkili kurumlarından izin almış, ancak AB'den henüz onay çıkmadığı için sıkıntı yaşanmıştır. Yine hatırlatmakta yarar var: LL601'in muadili sayılabilecek Bayer tarafından üretilmiş LLRice62 EFSA tarafından insan sağlığı ve hayvan yemi olarak sağlık açısından sakıncalı olmadığı için ithaline yeşil ışık verilmiştir.[i] Bunun yanında, bizim basına yansıyan adıyla bir de Çin'de geliştirilmiş ve henüz ticari üretimi yapılmayan Bt63 (Cry1Ab/Ac) geni taşıyan çeltik vardır. O pirincin de AB ülkelerinin bazılarında 2006 yılından itibaren tespit edildiğini ve yine AB yetkili kurum ve kuruluşları tarafından gerekli analiz yöntemlerinin belirlenerek gerekli tedbirlerin alındığını biliyoruz.[ii] Tabii bir de yıllardır tartışma konusu olan ve yıllardır süren risk analizlerine rağmen GDO karşıtlarının engellerinden kurtulamadığı için ticari üretimi başlayamayan beta karoten içeriği yükseltilmiş "Golden Rice" ya da "Altın Çeltik" var. Onun detayları [tarlasera]'da daha önce bizzat Prof. Dr. Ingo Potrykus tarafından anlatılmıştı.

Sıfır tolerans eşiği sorun yaratıyorŞimdi tekrar asıl konumuza yani Mersin'de yakalanan GDO'lu çeltiğe dönelim. Olay bir ihbarla başlıyor. Bir firma ABD'den ithal ettiği 12 bin ton çeltiği partiler halinde antrepodan çekiyor. Bu işlemler sırasında da ithal için gerekli testleri ve diğer yasal işlemleri yerine getiriyor. Ancak, son parti çekilirken bu ihbar devreye giriyor. Analizlerde GDO olduğu tespit ediliyor. Firmanın itirazı sonucu farklı özel ve resmi GDO analiz laboratuarlarında analizler yapılıyor. Bu analizlerin bir kısmında "GDO var", bir kısmında ise "GDO yok" sonuçları rapor ediliyor. Doğal olarak konuyla ilgili ya da ilgisiz herkesin kafası karışıyor. Tabii basınımız da bu hassas konuda üzerine düşen görevi yerine getiriyor. Bu konuda yüzlerce yayın yapıyor. Ben de genetik mühendisliği konusunda doktora yapmış ve yıllardır tarımsal biyoteknoloji ve biyogüvenlik konularında çalışan bir araştırmacı olarak konuyu ele almak zorunda hissettim kendimi. Gözlemlerimi kısaca sizlerle paylaşayım: Birincisi ve belki de en önemlisi Türkiye'de, belki de dünyanın hiçbir ülkesinde olamadığı kadar çok GDO analiz laboratuarı var; ama bir iki tanesi hariç bunlar uluslar arası

akreditasyona sahip değil. Doğal olarak aynı numune üzerinde farklı sonuçlar buluyorlar. Söz konusu GDO'lu çeltikte de aynı sorun yaşanıyor. Ancak, benim dikkate aldığım biri ABD'den diğeri de Almanya'dan uluslar arası akredite laboratuarların verdiği rapor. Onlar da bu çeltiklerin GD olmadıklarını rapor ediyorlar. Bu çeltik üzerinde, Ulusal Gıda Referans Laboratuarı'nın yaptığı analiz sonucu ise daha çarpıcı bir noktayı ortaya koyuyor. O da çeltiğin içerisinde eser miktarda genetiği değiştirilmiş soya izine rastlanmış olması. Buna teknik literatürde "Low Level Presence (LLP)" "istem dışı eser miktarda bulunma" ya da "karışma" adı veriliyor. Bu konunun nasıl çözümleneceği uluslararası platformlarda hala tartışılıyor. AB geçici olarak onay vermemiş olduğu ürünlerin ithal edilen yem hammaddelerinde yüzde 0,1 oranının altında olması kaydıyla tolerans gösteriyor. Türkiye'de ise bu tolerans eşiği yüzde 0. Bu da ister istemez uygulamada, yani ithal hammaddelerde sıkıntı yaratıyor. Bu eser miktarda istem dışı karışma malların ithal edildiği gemiden, depolandığı antrepodan, hatta analizlerin yapıldığı laboratuarlardan olabilir. Nitekim söz konusu çeltiği ABD'den getiren gemide GD soya ile GD soya küspesi de ithal edilmiş. Dolayısı ile yüzde 0 tolerans eşiği uygulanması pek zor bir durum; tek çözüm ise yüzde 0 ithalat gibi görünüyor.

Uygulamalar tutarsız ve dayanaksız Ancak, işin daha vahim ve enteresan tarafı, bu ilk çeltik hadisesine ek olarak farklı 2 firmanın yine farklı 2 ülkeden ithal ettikleri çeltikler üzerinde İTÜ tarafında yapıldığı gazetelere yansıyan GDO testi. İTÜ'deki laboratuar bu 3 farklı firmaya ait 3 farklı ülkeden ithal edilen 3 farklı çeltikte aynı genleri buluyor. Konu ile alakası olmayanlar için pek de garip olmayabilir. Ama konu uzmanı için son derece garip. Yine internet ortamına düşen raporlar incelendiğinde durum aynen yazının başında anlattığım GDO'lu domatese benziyor. Gazete haberleri bilimsel raporda kanıt oluyor. Ama uzman gözüne takılan şu: GDO analizi yapanlar, testlerde standart referans olarak kullanılan çeltik genine bakmış ve onları bulmuşlar; ancak, GDO için aktarılan genlere bakmamışlar. Dolayısıyla tüm analiz edilen örnekler çeltik olduğu için çeltik genlerini bulmaları da doğal. Yani bu test ile bizim Osmancık pirincine de baksalar o da GDO çıkardı. Olayı özetleyecek olursak, burada GDO olmadığı halde çeltikler GDO yaftası yemişlerdir. Burada, Biyogüvenlik Kanunu ve uygulamalarının ne kadar tutarsız ve dayanaksız olduğu bir kez daha ortaya çıkmış. Ve belki de daha önemlisi; Biyogüvenlik Kurulu, daha ilk başta bu GDO raporlarını inceleyecek bir uzman heyeti oluşturarak bilimsel görüş belirlemediği için kamuoyu bir kez daha yanlış bilgi bombardımanı altında kalmıştır. Biyogüvenlik mevzuatımız AB biyogüvenlik mevzuatı ile birebir uyumlu hale getirilmedikçe bu pilav daha çok su kaldırır.

[i] http://www.efsa.europa.eu/en/efsajournal/pub/588.htm

[ii] http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:L:2011:343:0140:0148:EN:PDF

GENETİK ŞİFREYE DOĞRU

12.11.2013- Selim Çetiner-www.tarlasera.com/

Bundan önceki yazımda canlılardaki kalıtımı kontrol eden kuralların keşiş Mendel tarafından ortaya konulduktan 30-40 yıl sonra tekrar keşfedildiğini ancak o zamanlar gen ve genetik deyimlerinin bilinmediğini belirtmiştim. Yine 1953'te DNA'nın ikili sarmal yapısı belirlenene kadar da bilimcilerin genetik çalışmalarının önemli bir kısmını kromozom düzeyinde yürütmek zorunda olduklarını ve genetik deyiminin de kalıtımı açıklamak için ilk kez 1906'da

Bateson tarafından kullanıldığını yazmıştım. Şimdi dilerseniz, genlerin yani tüm canlılarda kalıtımı belirleyip kontrol eden etmenlerin DNA olduğunu ortaya çıkaran araştırmalara bir göz atalım.

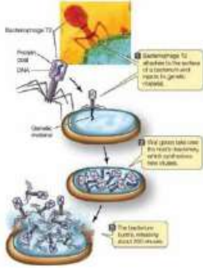
Kalıtımın kökeni araştırılıyor Evet, 1953'te çift sarmallı DNA yapısı James Watson ve Francis Crick tarafından ortaya konulduğunda genetik alanındaki devrimsel buluşlardan birisi gerçekleşmişti. Ama, bu buluşun öncesinde işi gücü olmayan bilimcilerin büyük bir sabır, disiplin ve ısrarla yürüttükleri çalışmalar olmazsa bugünkü moleküler biyoloji diye bir bilim alanı da olmazdı. Tabii burada fizik, kimya ve biyoloji gibi doğa olaylarını anlamamızda çığır açan bilimcileri de unutmamamız gerekir. Bu temel bilim dallarında çalışanların gözlemleri ve bilimsel yönteme dayalı araştırmaları daha yirminci yüzyıla girilmeden hücre yapısını, hücreyi oluşturan protein, karbohidrat, yağ ve nükleik asitler gibi moleküllerin yapılarını ortaya koymuştu. Diğer bir ifade ile bilmecenin çözülmesine yardımcı olacak temel taşları birkaç yüzyıllık bir sürecin ve çok sayıda bilimcinin eseriydi. Örneğin, 1869'da İsviçreli doktor Friedrich Miescher hasta bandajlarından topladığı cerahatleri mikroskop altında incelerken hücre çekirdeğinde yerleşik bir madde tespit edip adını "nüklein" koyuyor. Bundan on yıl kadar sonra Albrecht Kossel bunların asidik yapısını ve 5 farklı baz yapısını ortaya koyarak "nükleik asit" ismine temel oluşturuyor. DNA'nın 5 karbonlu riboz şekeri, fosfat ve azot bazlardan oluştuğu ve bunların fosfat gruplarının bir birlerine bağlanarak bir zincir oluşturduğu ise ancak 1919'da Phoebus Levene tarafından açıklığa kavuşturuluyor. Henüz kalıtımın DNA tarafından kontrol edildiği bilinmiyor. Ama, bir dizi meraklı kişi örneğin yaralardaki cerahatin ne olduğunu, nelerden oluştuğunu vs. çözmeye çalışıyor! Bu buluşlar devam ederken, kalıtımın proteinler tarafından yeni nesillere aktarıldığını öne süren bir grup bilimcinin olduğunu ve bunun yaygın bir kabul görse de kanıtlanamadığını belirtelim. Bu arada; başta da belirttiğim gibi genetikçiler kromozomlarla genlerin yani kalıtımın ilişkisini ortaya koymuş, hatta 1920'lere gelindiğinde kromozomların protein ve DNA'dan oluştuğu anlaşılmaya başlanmıştı. Bu safhada önemli buluşlardan biri de hücre çekirdeğindeki kromozomları spesifik olarak boyama tekniğinin geliştirilmesi oldu. Böylece, farklı türlerin hücre çekirdeklerinin kırmızıya boyanarak mikroskop altında gözlemlenmesi mümkün olmuştu. Öyle ki diploid vücut hücrelerindeki çekirdeklerin haploid eşey hücrelerinin iki misli kadar boyandığı yani eşey hücrelerinin (yumurta ve sperm) vücut hücrelerinin yarısı kadar kromozoma sahip olduğu dahi saptanabiliyordu. Bu bulguların devamında, zatürre hastalığına neden olan bakteriler üzerinde araştırmalar yapan İngiliz doktor Frederick Griffith Streptococcus pneumoniae bakterisinin pürüzlü (r) ve düzgün (s) olmak üzere iki tipinin olduğunu ve bunlardan düzgün (s) olanın zatürreye yol açtığını ve farelere injekte ettiğinde kobayları hastalandırarak öldürdüğünü gözlemliyor. Kendinden önceki işi gücü olmayan diğer bilimciler gibi o da bunun nedenini merak ediyor ve çalışmalarına şöyle devam ediyor: Önce, birinci grup farelere canlı düzgün (s) bakteri hücreleri injekte ediyor; beklendiği üzere fareler hastalanarak ölüyor ve farelerin kalbinden canlı bakteriler izole edilebiliyor. İkinci grup farelere ise canlı pürüzlü (r) bakteri hücreleri injekte ediyor; fareler ölmüyor ve kalplerinde bakteri bulunamıyor. Griffith daha sonra, düzgün (s) yani zatürreye yol açtığını bildiği bakteri hücrelerini ısıtarak öldürüyor ve ondan sonra bunları üçüncü grup farelere injekte ettiğinde bu farelerin hastalanmadığını görüyor; bu farelerin kalbinde de bakteri hücreleri bulunamıyor. Yani ısıl işleme tabii tutularak öldürülmüş bakteriler hastalık yapma

yeteneklerini de yitiriyorlar. Ancak, hani dedim ya adamların işi gücü yok; bu defa Griffith, ısıl işlemle öldürülüp etkisiz hale getirilmiş düzgün (s) bakterileri ile zaten hastalığa neden olmayan canlı pürüzlü (r) bakteri hücrelerini karıştırdıktan sonra dördüncü grup farelere injekte ettiğinde bu farelerin de hastalanarak öldüğünü ve bunların kalbinden de canlı düzgün(s) bakterileri izole edilebildiğini buluyor (Şekil 1). Yani ısıl işlemle öldürülmüş de olsa zatürreye neden olan düzgün (s) hücrelerde bulunan bir madde zararsız pürüzlü (r) hücrelerini genetik olarak değiştirerek zararlı hale dönüşmesine neden oluyor. Buna o zamanlar dönüştürme unsuru diye bir isim veriliyor, ama bu unsurun ne olduğu bilinemiyor.

DNA'nın işlevi tanımlanıyorŞimdi sıra bu dönüştürme unsuru üzerinde Atlantiğin öbür kıyısında Oswald Avery ve arkadaşları tarafından yapılan çalışmaları kısaca özetleyelim. Avery, ısıl işleme tutarak öldürdüğü düzgün (s) Streptococcus pneumoniae hücrelerini süzerek elde ettiği sıvıyı üç ayrı test tüpüne koyuyor ve bunların birincisinin içine proteinleri parçalayan proteaz enziminden ekliyor, ikinci tüpe DNA moleküllerini parçalayan Dnaz enziminden ve üçüncü tüpe de RNA moleküllerini parçalayan Rnaz enziminden koyuyor. Daha sonra, bu enzimleri eklediği üç ayrı tüpe de daha önce Griffith'in hastalığa neden olmadığını saptadığı canlı pürüzlü (r) bakteri hücrelerinden koyuyor. Ve bunlar arasından sadece Dnaz eklenmiş tüpteki bakterilerin dönüştürülmediği, yani proteini ya da RNA molekülleri enzimlerle parçalanmış ama DNA molekülleri bozulmamış tüplerin zararsız bakterileri zararlı düzgün (s) hale dönüştürdüğünü saptayarak. Dönüştürme unsurunun DNA olması gerektiğini ortaya koyuyor. İşin en ilginç tarafı bu çalışma 1944 yılında yayımlandığında bilim insanlarının pek ilgisini çekmiyor. Zira, bilimciler DNA'nın kalıtımı kontrol edebilecek kadar kompleks olduğunu düşünmüyorlardı. Tabii bir de bunlar ne de olsa bakteriler üzerinde yapılmış çalışmalardı ve bakterilerin yüksek canlılar yani bitki ve hayvanlar gibi bir genetik yapıya sahip olabileceği hayal bile edilemiyordu! Yine de bakteriler ve bakterileri enfekte ederek ölümlerine neden olan bakteri virüsleri yani bakteryofajlar üzerindeki çalışmalar büyük bir titizlikle devam ediyordu. Bu arada, fizik ve kimya araştırmalarındaki hızlı gelişmeler, artık biyolojik araştırmacıların kimyasal elementlerin farklı izotoplarını yani radioizotoplarını kullanarak bunları daha kolay izleyebilmelerine imkan sağlamıştı. Örneğin fosforun ^{32}P izotopu kullanılarak işaretlenmiş DNA ve kükürtün ^{35}S izotopu kullanılarak işaretlenmiş proteinler kullanılarak bunları hücrenin gelişimi sürecinde izlemek mümkün olabiliyordu. Nitekim, 1952 yılında Alfred Hershey ve Martha Chase tarafından yayımlanan bir araştırma bakteri ve bunları enfekte eden T2 virüsü ile yapılan çalışmalarda kalıtsal materyalin DNA olduğunu biraz daha pekiştiriyordu. Şekil 2'den de görülebileceği üzere bir uzay gemisine benzeyen T2 virüsü E. coli bakterisi üzerinde

etkili olur ve onu parçalar. Özetle, protein bir kılıf ile paketlenmiş olan DNA içeren virüs, önce bakteri yüzeyine bağlanarak açtığı delikten bakteri içerisine genetik materyali yani DNA injekte eder. Bundan sonra, virüse ait DNA ev sahibi bakterinin hücre mekanizmasını kullanarak bakteri içerisinde 200 kadar yeni virüs oluşmasını sağlar ve bakteriyi patlatır; sonra her bir virüs yeni bakterilere bağlanarak yaşamlarını devam ettirirler. Gerek T2 gerekse diğer virüsler yaşamlarını devam ettirebilmek için mutlaka konuk hücreye gereksinim duyarlar. Hershey ve Chase ikilisi işte virüslerin bu özelliğinden yararlanarak, önce ^{32}P izotopu kullanılarak işaretlenmiş DNA içeren ancak protein kılıfı doğal olan bir virüs ile enfekte ettikleri bakteri hücrelerini, bunun yanında da kılıf proteini kükürtün ^{35}S izotopu ile işaretledikleri ama DNA'sı doğal olan virüs oluşturdular. Ardından bu iki farklı işaret taşıyan virüs ile aşıladıkları bakterileri kültür ortamında çoğaltıp homojenize ettikten sonra santrifüj ile ayrıştırdıklarında, her iki tüpte gelişen bakterilerin protein ve DNA yapılarını incelediler.

Sonuçta, birinci tüpün dibinde biriken DNA radyoaktif (^{32}P) iken, ikinci tüpün üst kısmında toplanan yani virüsü içeren sıvı radyoaktif (^{35}S) ancak dipte kısım radyoaktif değildi. Bu son kısım biraz anlaşılması zor ise de sonuçta, virüsten bakteriye geçen kısmın yani DNA'nın kalıtsal materyal olduğu, protein kılıfın ise bakteri dışında kaldığı ortaya konmuştu. Bu çalışma, Avery'nin çalışmasından çok daha fazla ses getirmiş, artık DNA'nın kalıtsal materyal olduğu neredeyse tam olarak kabul edilmeye başlamıştı. Ardından, sıra bu genetik materyalin ökaryot hücrelere aktarılması ve bunun ne şekilde olduğu ya da olabileceği konusunda çalışmalar başladı. Tabii burada, DNA'nın uzun ve büyük bir molekül olduğu bilindiği için bunun ne şekilde çoğaldığı ve bunun kalıtımı nasıl yönlendirdiği sorusu hala büyük bir bilinmez olarak cevaplanmayı bekliyordu. Önümüzdeki sayıda da bu soruların yanıtlarını vermeye devam edeceğiz. Ancak, tekrar tekrar vurguladığım üzere, bugün hayatımızı kolaylaştıran tüm teknolojiler gibi tarımsal üretimde ve insan sağlığında büyük faydalar sağlamakta olan modern biyoteknoloji binlerce bilim insanının onlarca yıl süren sabırlı ve fedakâr çalışmaları sonucu, hem de nesiller sonunda bugünlere gelmiştir. Onun için sizler de bu kişilerden en azından bazılarını burada anmamı sabırla okursunuz umuyorum.

GENETİK ŞİFREYE DOĞRU II

25.11.2013- Selim Çetiner-www.tarlasera.com/

Geçen yazımızda, farklı ülkelerden farklı araştırmacıların onlarca yıl süren sabırlı araştırmalarının sonunda bilimcilerin nihayet kalıtsal materyalin DNA olduğuna inanmaya başladıklarını anlatmıştım. Bu yazımızda da; DNA'nın nasıl olurda tüm canlılarda kalıtımı etkileyen, yani yazgımızı belirleyen bir molekül olma ayrıcalığını ortaya koyan bilimsel

çalışmaları anlatacağım. Daha önce de belirttiğim gibi DNA'nın kimyasal yapısı yani 5 karbonlu bir şeker, fosfat ve 4 farklı azotlu bazdan oluştuğu ve bunların birbirleriyle bağlanarak bir zincir oluştukları 1950'lerden önce zaten anlaşılmıştı. Hatta bu 4 farklı azotlu bazın adenin (A), guanin (G), sitozin (C) ve timin (T) oldukları da ortaya konulmuştu. Daha da önemlisi, 1950 yılında Erwin Chargaff ve arkadaşları DNA ile ilgili fevkalade önemli bir bulgu yayımladılar: Farklı organizmalardan ya da aynı organizmanın farklı yerlerinden izole ettikleri hemen hemen tüm DNA'larda adenin (A) miktarı her zaman timin (T) miktarıyla; guanin (G) miktarı da sitozin (C) miktarıyla eşit düzeyde idi. Aynı şekilde toplam pürin (A+G) miktarı da toplam pirimidin (T+C) miktarına eşit bulunuyordu (Şekil 1). Ancak, DNA'nın nasıl olup da kalıtımı kontrol ettiği henüz açıklanamıyordu. Bunun için öncelikle DNA'nın fiziksel yapısının anlaşılması gerekiyordu. Böylece bilimciler hem DNA'nın hücre bölünmesi sırasında nasıl çoğalıp yeni hücrelere bu kalıtsal bilgileri aktarabildiğini hem de DNA'nın özgün proteinlerin sentezlenmesinde nasıl bir rol oynadığını, yani gözle görülebilen özellikleri nasıl kontrol ettiğini anlayabileceklerdi.

DNA'nın yapısı çözülmeye başlıyor Bu soruların yanıtını verecek DNA'nın ikili sarmal yapısını ortaya koyan çalışmalar biraz polisiye roman kıvamında ve günümüzde de tartışılmaya devam ediyor. Başrollerde Amerikalı genetikçi James Watson, İngiliz fizikçi Francis Crick, biyofizikçi Maurice Wilkins ve kimyacı Rosalind Franklin… Bu hikayenin detaylarını merak edenlere, Watson'un yazdığı İkili Sarmal başlıklı kitabı okumalarını tavsiye ederim[i]. Tekrar hatırlatayım; o sıralar gerek Avrupa'da gerekse ABD'de DNA'nın sırrını çözmeye çalışan birçok ünlü mikrobiyolog, kimyacı ve fizikçi var ki bunların bir kısmı yaptıkları önemli buluşlarla Nobel ödülüne layık görülen kişiler. Örneğin Linus Pauling, proteinlerin alfa-sarmal bağlanma modelini bulan biyokimyacı… DNA'nın yapısını çözen bizim başrol oyuncularımız ise henüz yolun başında… Watson Cambridge Üniversitesi'ndeki Cavendish Laboratuarı'na geldiğinde henüz 23 yaşında. Cavendish Laboratuarı'nın başında daha 25 yaşındayken Nobel ödülünü almış olan fizikçi Sir William Lawrance Bragg var. Francis Crick, fizik eğitimi almış ama sonradan bu bilgilerini biyolojinin sırlarını çözmeye adıyor! Burada bir ünlem işareti var. Zira Londra'daki King's College'a Sir John Randall tarafından alınmayışı mı bu tercihte etkili, yoksa o dönemlerin meşhur "What's Life?" kitabı mı bunu tam bilemiyoruz. King's College'da ise Maurice Wilkins ve onun yanında çalışan 31 yaşındaki fiziko-kimyacı Rosalind Franklin. Wilkins'le Franklin'in yıldızlarının pek barışmadığını, sık sık kavga ettiklerini görüyoruz. Protein ve benzeri çoğu organik molekülü karakterize etmenin güvenilir yollarından biri de bunları saflaştırıp kristal haline getirmek ve bunları x-ışınlarına tutup bu ışınları nasıl kırıp yansıttıklarını fotoğraflamaktır. Böylece, X-ışınlarına tutulan molekülü meydana getiren farklı atomların dizilimleri bir ölçüde resimlenmiş olur (Şekil 2). İşte roman kahramanlarımızın kaderleri burada kesişiyor. Biyofizikçi Wilkins, DNA'yı saflaştırıp kristal halini almalarını sağlıyor. Aslında dokulardan DNA izole etmek pek zor bir olay değil; hele bugünlerde hazır kitler kullanarak kolayca DNA izole etmek mümkün. Ancak, kristalize olabilecek saflıkta DNA hazırlamak hele 1950'lerde oldukça zor. Paris'te 4 yıl X-ışınlarıyla grafitlerin kristal yapıları üzerinde çalışan Franklin'in King's College'a gelip Direktör Randall'ın isteğiyle DNA kristalleri üzerinde çalışması zaten bu konuda çalışmakta olan Wilkins ile başından itibaren sıkıntı yaratıyor.
Wilkins'in verdiği bir seminerde gösterdiği DNA X-ışını resmi Watson'da DNA'nın sarmal olduğu fikrini oluşturuyor. Ama DNA'nın bu A resmi tam da ikili sarmalı kanıtlar nitelikte değildi. Zaten bu ekibin arada yaptıkları görüşmelerde de Franklin ısrarla daha fazla kanıt bulunması gerektiğini söylüyor ve kanıt olabilecek X-ışın resimleri oluşturmaya çalışılıyordu. Derken, bir gün Watson King's College'a Wilkins'i görmeye gider; Wilkins meşgul olduğu için Franklin'in laboratuvarına gider ve ona DNA'nın ikili sarmalını yorumlamada "ne kadar

beceriksiz olduğunu" ima eden sözler söyler; beklendiği üzere Franklin Watson'un üzerine yürür ve son anda gelen Wilkins'in sayesinde "paçayı zor kurtarır". Bu karşılaşmanın hemen ardından Wilkins, Watson'a Franklin tarafından çekilmiş DNA'nın B biçimindeki fotoğrafını gösterir. Bu B biçimindeki resim DNA'nın sarmal yapısını A biçimine göre çok daha bariz göstermekteydi. Ertesi gün öğrendiklerini anlatmak için laboratuar şefine gittiğinde orada bulunan Bragg, Watson'un anlattıklarından çok etkilenir ve model yapımı için cesaretlendirir. Bu arada, şimdilerde hemen her türlü molekülü çok kısa sürede şekillendirebilen bilgisayar programları olmadığı için Watson ve Crick'in önce enstitünün atölyesinde yeter miktarda metalden şeker, fosfat ve azotlu dört bazı (A, T, G, ve C) modülleri yaptırmaları gerekiyordu.

Sarmal yapı nasıl oluşuyor?Bu modüller yapılana kadar Watson ve Crick'in öncelikle sarmalın tekli, çiftli ya da üçlü mü olduğunda anlaşmaları gerekiyordu. Watson ikili sarmalda ısrar ederken Crick buna kuşkuyla yaklaşıyordu. Peki bunlar nasıl bir araya gelip sarmal yapıyı oluşturuyorlardı? Bazlar sarmalın içerisinde mi yoksa dışarısında mı bulunuyordu? Watson'un Chargaff'ın bulgularından hareketle kağıt üzerinde çizmeye çalıştığı A+G ve T+C eşleşmeleri göze pek hoş görünmüyor, sarmalı bozuyordu (Şekil 3)… Sonunda, tenekeden modüllerin gelmesiyle Şubat 1953'te Watson ve Crick DNA'nın genel yapısını ortaya koyan maketi bir araya getirmeyi başardılar (Şekil 4). Buna göre DNA yapısı; 1) Çift sıralı sarmal yapıda ve yeknesak çaplıdır; DNA zincirinin şeker ve posfattan oluşan ana iskeleti dış kısımda, azotlu bazlar iç kısımda yer almaktadır. Timin (T) ve adenin (A) iki hidrojen bağıyla; guanin (G) ve sitozin (C) 3 hidrojen bağıyla bağlanmaktadır. 2) Sarmal sağ kıvrımlıdır; 3) İkili sıra ters yönlüdür; yani birinin en başında fosfat grubu var iken sonunda hidroksil bulunurken karşısındaki zincirde durum tam tersidir; 4) Hidrojen bağlarıyla bağlanan azotlu bazların bir kenarları büyük ve küçük oluklara açık bulunmaktadır ki bunlar da DNA'nın protein gibi diğer moleküllerle bağlanabilmelerine olanak sağlamaktadır. Neyse daha fazla teknik detayla kafanızı daha da karıştırmayayım. Watson ve Crick bu DNA yapısını 25 Nisan 1953 tarihinde ünlü Nature dergisinde çıkan "The Molecular Structure of Nucleic Acids: A Structure of Deoxyribose Nucleic Acid" başlıklı kısa makalelerine şöyle başlıyorlar: "Deoksiriboz nükleik asit (D.N.A.) tuzu için bir yapı önermek istiyoruz. Bu yapı biyolojik öneme sahip özgün nitelikler taşımaktadır." Watson gibi patavatsızlığıyla ünlü birisinin kaleminden böylesi alçak gönüllü ve iddiasız bir ifade duymak şimdi herkes için biraz garip gelse de bu buluş, 1962'de Watson, Crick ve Wilkins'e Nobel ödülü getiriyor. Muhtemelen bu buluşun kendi resimlerinden olduğunu hiçbir zaman bilemeyen Rosalind Franklin ise 1958 yılında henüz 37 yaşındayken rahim kanserine yakalanıp ölüyor. İkili Sarmal başlıklı kitabında her ne kadar günah çıkarıp Franklin'in hakkını teslim etmeye çabalasa da günümüzde Watson'u hırsızlıkla suçlayan önemli sayıda bilim insanı var.

DNA nasıl çoğalıyor?Genetik şifreye doğru yolculuğumuza devam edecek olursak; sıra hücre bölünmesi sırasında DNA'nın nasıl çoğaldığını bulmaya gelmişti. Her ne kadar Watson ve Crick ilk makalelerinde DNA'nın kendi zinciri üzerindeki sıraya uygun olarak çoğaldığını belirtmiş olsalar da bunu deneysel olarak ilk defa Washington Üniversitesi'nden Arthur Kornberg ortaya koyuyor. Kısaca anlatırsak; Kornberg bir tüp içerisine şablon olarak çoğaltmak istediği DNA'yı, dATP, dCTP, dGTP ve dTTP molekülleriyle reaksiyonu

katalizleyen DNA polimeraz enzimini koyuyor; ve DNA'nın aslına uygun olarak çoğaldığını görüyor. Burada, ufak ancak önemli bir detay hala anlaşılabilmiş değil! Yani, şablon ne şekilde ya da hangi sıraya göre kullanılıyor. Bu sorunun cevabı da Kaliforniya Teknoloji Enstitüsünden Matthew Meselson ve Franklin Stahl'ın azotun normal ya da hafif ^{14}N izotopunu içeren ortamda ve ağır ancak seyrek bulunan ^{15}N izotopunu içeren farklı ortamlarda yetiştirdikleri ve böylece bu farklı 2 izotopla işaretlenmiş DNA'lara sahip E. coli bakterilerinden izole ettikleri yeni sentezlenmiş DNA moleküllerinden geliyor (Şekil 5). Sonuçta, hücre içinde mevcut olan DNA molekülleri bölünme öncesinde semi-konservatif olarak çoğalıyor; yani ikili sarmalın anti-paralel konumdaki her iki dizini de ayrı ayrı şablon olarak kullanılıyor ve her bir dizinden yeni bir çift sarmal oluşuyor. DNA'nın çoğalmasına ilişkin olarak yıllar içerisinde şüphesiz bir çok yeni bilgi daha ortaya konuluyor ve bu tabii ki moleküler biyolojinin hızla gelişmesiyle daha detaylı çalışmalar yapılmasına ve araştırmaları daha kolay ve hassas bir şekilde yapmamıza imkan sağlıyor. Önümüzdeki sayıda artık tam olarak genetik şifre nedir, nasıl bulunmuştur ve ne şekilde kullanılmaktadır; bunları ortaya anlatmaya çalışacağım. Bu şekilde, kalıtımın ya da organizmalarının ne şekilde hayat bulduğunu da anlamaya başlamış olacağız.

[i] Watson, D. J. 1996. İkili Sarmal: DNA yapı çözümünün öyküsü. TÜBİTAK Popüler Bilim Kitapları. Ankara.

DANIŞTAY'IN GDO KARARI NE ANLAMA GELİYOR?

20.12.2013- Selim Çetiner-www.tarlasera.com/

Danıştay'ın GDO ürünler ile ilgili geçen ay aldığı yürütme durdurma kararı Biyogüvenlik Kanunu ve uygulamalarından kaynaklanan sıkıntıları bir kez daha gözler önüne serdi. Aslında kararın özeti şu: "Bilimsel sosyo-ekonomik komite raporlarından pek bir şey anlaşılmıyor, onun için milletlerarası antlaşmaların ön tedbir prensibini uygulayın." Biyogüvenlik Kurulu izinlerinin neye dayanılarak verildiği ya da neden verilmediği tartışmaya açık bir konu. Bir kez bilimsel verileri ve bağımsız bilim kurulları tarafından yapılmış değerlendirmeleri göz ardı edip, ideolojik ve kişisel tercihleriniz doğrultusunda kararlar alırsanız bunun arkası mutlaka gelecektir. Ön tedbir prensibi, "Bir şeyin zararlı olduğunun kanıtlanamamış olması onun zararlı olmayacağı anlamına gelmez" mantığına dayanır. Yani, Saddam'ın elinde kitle imha silahı var diyerek ABD'nin Irak'ı işgal etmesi gibi! Zaman zaman alevlenip sönen GDO haberlerinin bir dalgası da geçtiğimiz Aralık ayında yaşandı. GDO'ya Hayır Platformu paydaşlarından Ziraat Mühendisleri Odası (ZMO) tarafından gönderilen 14 Aralık 2013 tarihli basın bildirisi "Danıştay İdari Dava Daireleri Kurulu, Biyogüvenlik Kurulu'nun 24.12.2011 tarih ve 28152 sayılı Resmi Gazete'de yayınlanan MON810 ve MON88017xMON810 mısır çeşidi ve ürünlerinin hayvan yemlerinde kullanılmasına izin verilmesi yönündeki 16 ve 18 no'lu kararlarının yanı sıra 29.04.2010 günlü 'GDO ve Hükümlerine Dair Uygulama Talimat'nın yütütmesini durdurmuştur" demekteydi. İzleyebildiğim kadarıyla, ZMO merkezinde yapılan basın toplantısına rağmen bu haber önceki sansasyonel GDO dalgalarına göre basında oldukça az yer buldu. Sadece, Dünya Gazetesinden Ali Ekber Yıldırım konuyu iki gün üst üste köşesinde ele aldı. İkinci yazısında ise Gıda, Tarım ve Hayvancılık Bakanlığı

Tarımsal Araştırmalar ve Politikalar Genel Müdürü ve aynı zamanda Biyogüvenlik Kurulu Başkan Yardımcısı Dr. Masum Burak'ın kendisini arayarak "Danıştay'ın yürütmenin durdurulması kararı verdiği genetiği değiştirilmiş MON810 mısır geninin Avrupa'da üretiminin yasak, ithalatının serbest olduğunu söyledi. Kamuoyunda bu konuda yanlış bir bilgilendirme olduğunu belirten Masum Burak, Avrupa Birliği'nde 29 mısır geni ve 7 soya geni olmak üzere toplamda 59 genin ithalatının serbest olduğunu belirtti. Burak, Danıştay Daireler Kurulu'nun kararı ile ilgili şu değerlendirmeyi yaptı: 'Ben hukukçu da değilim, bilim insanı da değilim. Fakat öyle görünüyor ki hukukçularla bilim insanları farklı düşünüyor. Biz Biyogüvenlik Kurulu olarak bir karar vermeden önce bilim insanlarına gerekli araştırmayı yaptırıyoruz. Danıştay'ın kararını da yine bilimsel komitelere inceletiyoruz. Bilim insanları ne derse ona göre hareket ederiz. Biliyorsunuz biz GDO yanlısı değiliz" dediğini yazdı.

Kurul'un yapamadığı saptamaAşağıda daha detaylı ele alacağımız üzere aslında Danıştay kararı özetle, "…bilimsel komite ve sosyo-ekonomik komite raporlarından pek bir şey anlaşılmıyor, onun için Biyogüvenlik Kurulu'nun vermiş olduğu onayları yerinde bulmuyor ve bizim kanunların üstünde olan milletlerarası antlaşmaların ön tedbir prensibini uygulayın" diyor. Bu karara yol açan şu değerlendirme son derece çarpıcı: "Zira, Risk Değerlendirme Komitesi'nin ve Sosyo-Ekonomik Komite'nin raporlarında, bilimsel çalışmalara ve verilere dayalı olarak söz konusu genetiği değiştirilmiş mısır çeşidinin insan, hayvan ve bitki sağlığı ile çevre ve biyoçeşitliliğe kesinlikle zararlı olmadığı, dolayısıyla bu konuda hiçbir endişenin ya da kuşkunun bulunmadığı yönünde herhangi bir saptama yapılmamıştır." Bu son derece haklı saptamayı hukuçular yapabiliyor, ancak komiteyi oluşturan sözde biyogüvenlik uzmanı bilimciler ve o raporları değerlendiren Biyogüvenlik Kurulu ne yazık ki yapamıyor.

Risk değerlendirme standartlarına göre Burada önemli bir hatırlatma yapmak gerekiyor. Gerek AB ülkelerinde gerekse diğer gelişmiş ülkelerde, her bir GDO piyasaya sürülmeden önce insan, hayvan ve bitki sağlığı ile çevre ve biyoçeşitlilik açısından olası olumsuz etkileri uluslararası risk değerlendirme standartlarına göre bilimsel yöntemlerle incelenir. Yıllarca süren analizler sonucu elde edilen bu bilimsel araştırma sonuçları, EFSA GDO Paneli gibi bilim insanlarından oluşan bağımsız bilim kuruluşları tarfından incelenir ve bu risk değerlendirme sonucunda söz konusu "GDO'nun insan, hayvan ve bitki sağlığı ile çevre açısından en az muadili geleneksel çeşitler kadar güvenli olduğu" yönünde bir bilimsel görüş oluştuğu takdirde bunların ekilmelerine ve tüketilmesine izin verilir. "Hiçbir endişe ve kuşkunun bulunmadığı" diğer bir anlatımla hiçbir riskin olmadığı bir dünya evrende yoktur. İnsanoğlu ana rahmine düştüğü andan itibaren risk altına girer. Hele Türkiye'de, trafik kazasında ölme olasılığımız milli piyangodan büyük ikramiye çıkma olasılığından daha yüksektir. Bilimsel anlamda, ancak mevcut bilimsel veriler ışığında risk değerlendirmesi yapılarak sadece GDO'lar değil tüm teknoloji ürünlerinin üretimine izin verilir ya da verilmez.

Yanlış bilinenler gerçekler Yine, bilerek ya da bilmeyerek yapılan ve basında zaman zaman yer alan yanlış beyanatların düzeltmesini yapalım:

1)AB ülkelerinde MON810 mısırın ekimi yasak değildir. Halen İspanya, Portekiz, Çek Cumhuriyeti , Slovakya ve Romanya'da MON810 ekimi AB mevzuatları çerçevesinde ekilmektedir.

2)AB tarafından izin verilmiş olmasına rağmen Fransa, İtalya, Almanya gibi bazı ülkelerde oy kaygıları ve politik nedenlerle son birkaç yıldır AB kanunlarına aykırı olarak yasaklamalar görülmekte ve bu yasaklamalar gerek ulusal (Fransız Danıştayı) gerekse AB düzeyinde mahkemeler (Avrupa Adalet Mahkemesi) tarafından iptal edilmektedir.

3)AB ülkelerinde MON810 mısır ve türevleri dahil toplam 50 adet GDO gıda ve yem amaçlı kullanım için ithal izni alınmış bulunmaktadır. AB ülkeleri her yıl 45 milyon ton mertebesinde GD soya ithal etmektedir. Dolayısıyla Avrupa ülkelerinde GDO'ların yasak olduğu beyanı doğru değildir.

4)Bugünlerde, EFSA'nın AB ülkelerinde ekimi için bilimsel açıdan olumlu görüş beyan ettiği genetiği değiştirilmiş DAS 1507 mısır çeşidinin uzun yıllar süren tartışmaların ardından AB Komisyonu tarafından onaylanmak üzeredir. Ayrıca, DAS 1507 mısır çeşidi AB ülkelerinde gıda ve yem amaçlı kullanılmak üzere 2016 yılına kadar ithal izni almış durumdadır.

5)Türkiye'deki uygulamanın aksine AB ülkelerinde ve diğer ülkelerde başta mısır ve soya olmak üzere GDO ve ürünleri bilimsel risk değerlendirmelerinden geçerek gıda ve yem amaçlı kullanım için birlikte izin alırlar. Örneğin AB'de GD 27 mısır ve 7 GD soya çeşidi bu şekilde izin almıştır. ABD'de bu sayı 130'a ulaşmıştır.

İzinler neye göre veriliyor ve verilmiyor?Aslında, bu Danıştay kararları yıllardır dile getirdiğimiz Biyogüvenlik Kanunu ve uygulamalarıyla ilgili eleştirilerimizin ne kadar haklı olduğunu ortaya koyuyor. Hatırlarsanız daha önceki yazılarımda, Biyogüvenlik Kurulu'nun toplam 16 mısır ve 3 adet soya için sadece yem amacıyla vermiş olduğu izinlerin ve aynı şekilde izin vermediği çeşitlerin bilimsel ve yasal açıdan sıkıntılı olduğunu yazmıştım. Diğer bir ifadeyle; izinlerin neye dayanılarak verildiği ya da neden verilmediği hala tartışmaya açık bir konu olarak önümüzde duruyor. Doğal olarak, GDO'ya Hayır Platformu ithal izin verilmiş bulunan diğer GDO'ların ithalinin de yasaklanmasını istiyor. Bir kez bilimsel verileri ve bağımsız bilim kurulları tarafından yapılmış olan değerlendirmeleri göz ardı edip, ideolojik ve kişisel tercihleriniz doğrultusunda kararlar alırsanız bunun arkası mutlaka gelecektir. Danıştay kararının başında fevkalade önemli bir saptama var. Anayasanın 90. Maddesinin 5. fıkrası gereği usulüne uygun olarak yürürlüğe girmiş (yani Mecliste onaylanarak Resmi Gazete'de yayımlanmış) uluslararası andlaşmaların kanun hükmünde olduğu ve ulusal kanunlar ile bu milletlerarası antlaşmalar arsındaki uyuşmazlık durumlarında milletlerarası andlaşmanın hükümlerinin esas alınacağı belirtiliyor.

Ön tedbir prensibi nedir?Danıştay kararında, Anayasanın bu hükmünden hareketle, 29/08/1990 tarih ve 4177sayılı kanun ile onaylanan uluslararası Biyolojik Çeşitlilik Sözleşmesi ve 17 Haziran 2003 tarih ve 4898 sayılı kanun ile onaylanan "Cartagena Biyogüvenlik Protokolü" içerisinde yer alan ön tedbirci (ihtiyatlılık) yaklaşımın esas alındığı

belirtiliyor. Daha önce de yazmıştım, ancak yine hatırlatmakta yarar var: Ön tedbir prensibi en basit anlatımıyla, "Bir şeyin zararlı olduğunun kanıtlanamamış olması onun zararlı olmayacağı anlamına gelmez" mantığına dayanır. Yani, Saddam'ın elinde kitle imha silahı var diyerek ABD'nin Irak'ı işgal etmesi gibi. Hatırlarsanız, işgalden sonra tek bir kitle imha silahı dahi bulunamadı!

Cartagena Protokolü'nün işlevi Burada yaşanan en büyük sıkıntı, gerek Biyogüvenlik Kanunu'nu hazırlayanların gerekse Danıştay kararının GDO'ların biyoçeşitlilik üzerindeki olası olumsuz etkileri ile bu ürünlerden elde edilen gıda ve yemlerin insan ve hayvan sağlığı üzerindeki olası olumsuz etkilerini ayırt etmemeleri. Örneğin, Danıştay kararında Cartagena Biyogüvenlik Protokolü'nün Biyolojik Çeşitlilik Sözleşmesi'nin bir devamı olduğu ve genetiği değiştirilmiş canlı organizmaların (özellikle de tohumların) sınır ötesi taşınmalarında "Biyolojik Çeşitlilik" üzerindeki olası olumsuz üzerindeki etkilerini değerlendirip gerekli tedbirleri almak için olduğu dikkate alınmamıştır. Nitekim, Cartagena Biyogüvenlik Protokolü'nün 11. Maddesinde detaylandırıldığı ve diğer birçok maddede de altı çizildiği üzere, Protokol yaşayan değiştirilmiş organizmaların (GDO'ların) gıda ya da yem amaçlı ya da doğrudan kullanımlarında herhangi bir risk analizi öngörmemekte ve bu kararların Takas Değişim Mekanizması aracılığı ile 15 gün içerisinde diğer taraflara bildirilmesini öngörmektedir.

Kaosa neden olan hükümlerÜzelerek ifade etmek isterim ki; Biyogüvenlik Kanunu tasarısı taslakları hazırlanırken ve hatta tasarı Mecliste görüşülürken bu tip hataları mümkün olan her türlü iletişim imkanını kullanarak karar vericilere ulaştırdık. Ama sonuçta, şu anda kaosa neden olan hükümleri düzeltmek mümkün olmadı. Daha önce de **tarlasera**'da yazdığım üzere yapılan ekonomik analizler, bu Kanunun ve uygulamalarının Türkiye'ye yıllık maliyeti 1 milyar dolar mertebesindedir. Bu arada, Biyogüvenlik Kanunu'nun 5. Maddesinin c. fıkrası, genetiği değiştirilmiş bitki ve hayvanların üretimini zaten yasaklayarak, Cartagena Biyogüvenlik Protokolü'nün biyoçeşitliliği korumaya yönelik tüm gereklerini zaten tek maddede halletmiş görünüyor. Öyle olduğu halde, yem amacıyla verilmiş izinlerde Kanunun 3. Maddesinin 5. fıkrasının ç. bendindeki "GDO ve ürünlerinin çevreye yayılma riskinin olmaması" kısıtının ise göz ardı edildiği görülmektedir. Keza, Cartagena Biyogüvenlik Protokolü'nün Takas Değişim Mekanizması bağlamında Türkiye'ye yüklemiş olduğu yükümlülüklerin de henüz yerine getirilmediği bir gerçektir.

Kanundaki sorunlar açığa çıktıÖzetle, Danıştay İdari Dava Daireleri Kurulu vermiş olduğu 2013/188 ve 2013/189 no'lu kararlar ile Biyogüvenlik Kanunu ve uygulamalarından kaynaklanan sıkıntıları bir kez daha gözler önüne sermiştir. Aradan yaklaşık 2 ay geçmiş olmasına rağmen, Tarım Bakanlığı ile Biyogüvenlik Kurulu'ndan bu konuda kamuoyunu aydınlatıcı resmi bir açıklama yapılmamıştır. Umarım, karar vericiler Biyogüvenlik Kanunu ve uygulamalarını uluslararası biyogüvenlik normlarına uygun hale getirmek için gerekli tedbirleri bir an önce alırlar.

"PARALEL BİLİM" VE GDO

18.4.2014- Selim Çetiner-www.tarlasera.com/

Tüm dünyada "paralel bilim" GDO tartışmalarının odağında bulunuyor. Bu "paralel bilim", bilimsel çalışmaları ve sürdürülebilir tarımsal üretime yardımcı olacak yeni teknolojilerin kullanımını engelliyor. Bu da teknolojiyi benimseyen diğer ülkelerin rekabetçi konumlarını daha da güçlendiriyor.
Türkiye'deki günlük siyaseti pek izlemediğim için bu yazıda son ayların "parelel yapı" ya da "paralel devlet" muhabbetine girmem söz konusu değil. Ancak daha önceki "Bilim, bilim insanlarına bırakılmayacak kadar önemlidir" gibi birkaç yazımdan da hatırlayabileceğiniz üzere, sadece Türkiye'de değil tüm dünyada "paralel bilim" GDO tartışmalarının odağında bulunuyor. Bu aslında postmodern dünyanın bir dayatması; GDO karşıtlığı bunun sadece bir örneği. Fransa başta olmak üzere bazı AB ülkelerinde de politikacılar GDO tartışmalarında bilimsel gerçeklerden ziyade paralel bilimciler tarafından üretilen sözde bilimsel çalışmaları dikkate alıyorlar. Bu köşede sıkça dile getirdiğim üzere, Türkiye'de de durum pek farklı değil. Bizdeki alaturka biyogüvenlik mevzuatının uygulamalarının neden olduğu yıllık 1 milyar dolarlık kaybın da başta politikacılar olmak üzere kimseyi ilgilendirmediğini yazmıştım. Fincancı katırlarını fazla ürkütmemek için bizdeki örnekleri bir yana koyup, bu yazıda Fransa örneğini biraz detaylı olarak ele alacağım.
Bilimsel tartışmalar siyasallaştı Fransa, yüzyılı aşkın süredir uğraştığı tarımsal araştırma ve geliştirme çabalarının etkisiyle bugün dünyanın önde gelen tarımsal teknoloji üreticileri arasında. Bilimsel gelişmelerin yanında yine uzun yıllara dayalı köklü bir tarım kültürünün ve oldukça bilinçli olan bir üretici kesiminin varlığı tarımsal üretimde de Fransa'yı ön sıralara çıkarıyor. Hal böyle iken son yıllarda Fransa'da yaşanan GDO tartışmaları gittikçe siyasallaştı. Bilim ve aklın yerini paralel bilim aldı. Çoğu üretici de ancak birkaç yıl kullanabildikleri sürdürülebilir üretime katkıda bulunan modern biyoteknoloji ürünlerinin arkasından bakakaldı.
GDO'da çirkin pazarlıkÖnceki başkan Sarkozy iktidarı, çoğu yeşil eylemcilerden oluşan bir komite tarafından alınan GDO üretiminin yasaklanması kararını benimsedi ve uygulamaya koydu. Wikileaks belgelerine yansıyan bu anlaşma karşılığında yeşil eylemciler de nükleer enerji protestolarını gündemden çıkarmayı kabul ettiler. Bu şekilde, Sarkozy çevreci seçmenlerden alabileceği oyları garantilemiş, yeşiller GDO yasağıyla bir zafer kazanmış, 2005 yılından beri AB tarafından onaylanmış bulunan MON810 mısır çeşidini yetiştirmekten mutlu olan üreticiler ise kaybeden taraf olmuş oldu. AB Anayasası gereği AB'nin lokomotif ülkelerinden Fransa, üyesi bulunduğu AB müktesabatına ve AB Komisyon kararlarına uymakla yükümlü. Buna biyogüvenlik mevzuatı, yani bir dizi direktif ve regülasyonlar ile GDO'ların güvenli üretimi ve tüketimi hakkında alınmış kararlar da dahil. Dolayısıyla AB tarafından onaylanmış bir ürünün yasaklanması için bilimsel kanıtların ortaya konulması gerekiyor. Fransa'da "paralel bilim" işte bu aşamada devreye sokuluyor.
İddialar bilimsel değil Sarkozy hükümeti Ocak 2008'de alelacele, uzmanlardan oluşan ad hoc bir bilim komitesi oluşturdu. Bu görev komitesinin başkanı da genetiği değiştirilmiş mısır ekiminin biyoşeşitliliğe zarar verdiğini iddia eden bir doküman hazırladı. Komiteyi oluşturan 15 kişiden 12 bilim insanı bu rapora karşı çıktıkları halde Sarkozy hükümeti, Avrupa Birliği'nde genetiği değiştirilmiş organizmaların çevreye kasıtlı salımını düzenleyen 2001/18/EC direktifin 23. Maddesindeki "Korunma Klozunu" dayanak alarak Avrupa Komisyonu'na genetiği değiştirilmiş mısır ekimini yasakladığını bildirdi. Bu yasak, Avrupa Adalet Divanı ve Fransa'daki Danıştay'ın verdikleri iki ayrı karar ile bilimsel temellere dayalı olmadığı ve politik gerekçelerle yapıldığı belirtilerek kaldırıldı. Ancak, Sarkozy hükümeti 2012 bahar aylarında genel seçimlerin hemen öncesinde, bu defa "acil durum tedbiri"[i] gerekçesiyle genetiği değişitirilmiş mısır ekimini yasaklama yoluna gitti. Daha öncesinde olduğu gibi bu defa da Fransız bilim insanlarının önemli bir kısmı bu yasaklama

kararında yer alan iddiaların bilimsel gerçeklerle desteklenmediğini, hatta çoğu bilimsel kanıtın bilinçli olarak çarpıtılarak sunulduğunu belirtmişse de Sarkozy MON810 yasağında ısrarcı oldu. Buna rağmen seçimleri kaybetti.

Hollande da GDO'ya karşı Bu arada, Avrupa Gıda Güvenliği Otoritesi GDO paneli ile Fransız Tarım Akademisi de Fransa'nın vermiş olduğu yasaklama kararlarının bilimsellikten uzak olduğunu teyit etti. Fransa'daki Danıştay 2013 yazında bir kez daha Sarkozy'nin bu yasak kararını iptal etme yoluna gitti. Bunlara rağmen, içerisinde "yeşil" bakanların da bulunduğu yeni Hollande hükümeti GDO yasağını devam ettirebilmek için yeni yollar arayacağını duyurdu. Burada sıkıntı sadece Fransız üreticilerin GDO ekme özgürlüklerinin ellerinden alınması değil, aynı zamanda politikacılar tarafından bilimin ısrarla bir yana bırakılarak politik beklentiler ile "paralel bilim" yaratma çabaları. Halen Fransa'da risk analizlerini yapmakla görevli bulunan "Yüksek Biyoteknoloji Konseyi" iki alt komiteden oluşuyor. Bunlardan bir tanesi üyelerinin çoğunluğunu GDO karşıtı çıkar gruplarının oluşturduğu bir komite. Alınan tek yanlı kararları protesto için bilim insanları ve üretici temsilcilerinin hemen tümü bu komiteden ayrıldı. Bu arada, adı sıkça basına çıkan AB milletvekili Jose Bove'nin üretici olmadığını hatırlatmak isterim. Tamamı bilim insanlarından oluşan "Bilimsel Komite" tarafından dile getirilen uyarılar ise "acil durum tedbiri" gerekçesiyle alınan yasaklama kararında yine dikkate alınmadı. Yani bilim, politikacılar ve onların hizmetindeki "paralel bilim" tarafından görmezden gelindi.

"Paralel bilim" insanları yanıltıyor"Paralel bilim" sadece GDO karşıtları ve bunların oylarına göz diken siyasetçiler tarafından değil, bu işten nemalanan birkaç "paralel bilimci" tarafından da büyük bir hızla geliştiriliyor. Nitekim, bizim GDO karşıtı grupların ve sözde akademisyenlerin GDO karşıtı söylemlerine dayanak olarak kullandıkları bilimsel kanıtlar, Fransa'daki bu "paralel bilim" ekibi tarafından oluşturuluyor. Örneğin, Seralini yönetimindeki bu ekibin "GDO ile beslenen sıçanlar kanser oldu" makalesi basında geniş yer almıştı. Ancak, aradan 1 yıl kadar geçtikten sonra bu makaledeki verilerin bilimsel olmayan yöntemlerle yazıldığı, hatta bu çalışmadaki bulguların dahi çarpıtılarak raporlandığı ortaya çıkınca, makalenin yayımlandığı dergi makaleyi yayından çektiğini açıkladı. Bu durum normalde, bir bilim insanı için büyük bir utanç kaynağı oluşturur. Ancak "paralel bilim" sevenler, bunu büyük şirketlerin bir tezgahı olarak yaftalayıp işin içersinden çıkıveriyorlar. Basın yayın organları için de bu utanç verici durum haber değeri taşımıyor. Tabii bundan cesaret alan "paralel bilim" yoluna devam ederek, sansasyon yaratacak yeni bir araştırmasını yayımlamaktan çekinmiyor. Bu bağlamdaki örnek aslında çok çarpıcı. Seralini ekibi son olarak "Round-up" ticari ismi altında satılan glifozat esaslı yabancı ot solusyonları içerisinde bulunan yüzey direncini kırıcı kimyasalların glifozattan daha zararlı olduğunu buldu! Doğal olarak, basit kimya ve biyoloji bilgilerinden bihaber geniş kitleler için bu fevkalade önemli bir buluş. Ama "paralel bilim" burada bir şeyi gizliyor: Yüzey direncini kırıcı kimyasal dedikleri, bildiğiniz bulaşık deterjanı ya da şampuan gibi günlük yaşantıda mebzul miktarda kullandığınız maddeler. Nitekim, bu çalışmadaki "paralel bilim" yöntemlerini kullanarak yaptığınız deneylerde bebe şampuanının da aynı derecede tehlikeli olduğunu bulmanız mümkün. Tabii insanlar bu detaylara vakıf olamadığından, "paralel bilim" oportunist politikacılar, kifayetsiz muktedirler ve GDO karşıtı çıkar odakları için büyük bir bilim kaynağı haline geliyor.

Teknolojik ilerlemenin önünde engelÖte yandan Fransa'da bitki ıslahı ve diğer ileri tarım teknolojilerinde çok değerli buluşlara imza atmış bilim insanlarına sahip Ulusal Tarım Araştırmaları Enstitüsü, GDO karşıtlarının tarla denemelerini fütursuzca tahrip etmeleri ve politik baskılar nedeniyle GDO araştırmalarını büyük ölçüde bırakmış bulunuyor. Zaten ekilmesi yasak olan birşeyin nesini araştırıp geliştireceksiniz? Bu sorun aslında uzun yıllardır, AB bilim insanlarını rahatsız eden bir konu olarak karşımıza çıkıyor. Bir taraftan çok uluslu tarım şirketlerinin tarımsal biyoteknoloji üzerindeki tekellerinden şikayetçi olan GDO

karşıtları, öte yandan kendi ülkelerinde bu teknolojileri geliştirerek çok uluslu Amerikan şirketleriyle rekabet etmesi muhtemel GDO araştırmalarını tahrip ediyorlar. Yani "paralel bilim" bir taraftan da kendi ülkesindeki bilimin belini kırmakla meşgul. Özetle, teknoloji karşıtı "paralel bilim" gözü kara bir şekilde bilimsel çalışmaları ve sürdürülebilir tarımsal üretime yardımcı olacak yeni teknolojilerin kullanımını engellemeye devam ediyor. Bu da teknolojiyi benimseyen ülkelerin ve üreticilerin dünya tarımsal ürün pazarındaki rekabetçi konumlarını daha da güçlendiriyor. Dileğimiz; evrensel bilimsel gerçekleri görebilen siyasilerin başta Fransa olmak üzere tüm AB ülkelerinde "paralel bilim" ile mücadele etme cesaretini gösterebilmeleri.

[i] Kuntz, M., J. Davison & A. Ricroch (2013). What the French ban of Bt MON 810 maize means for science-based risk assessment. Nature Biotechnology, 32:6, 498-500.

"ÜÇYÜZ YILLIK GECİKME" SANCILARI

27.5.2014- Selim Çetiner-www.tarlasera.com/

Biyogüvenlik Kanunu ve uygulamaları Türkiye'deki Ar-Ge çalışmalarını anlamsız kılıyor. Kanunun sahip olduğu çelişkili maddeler, bilimsel devrimin yaşanmasının önünde büyük bir engel. Bu durumun nedenlerini Erdal İnönü'nün yıllar önce yazdığı Üçyüz Yıllık Gecikme kitabıen iyi şekilde özetliyor.

Geçen ayki 'Paralel Bilim ve GDO' başlıklı yazımda Fransa örneğinden hareketle başta niteliksiz politikacılar olmak üzere GDO karşıtlarının, bilimsel verileri ve bilimsel risk analizlerini esas alan yasal düzenlemeleri nasıl yok saydıklarını, hatta yeni türeyen bir grup 'paralel bilimci' tarafından üretilen 'paralel bilim' çalışmalarının GDO karşıtı gruplar arasında ne kadar popüler olduğunu ve paralel bilimcilerin bu işten pek âlâ nemalandıklarını yazmıştım. Makalenin başlarında, "Fincancı katırlarını fazla ürkütmemek için bizdeki örnekleri bir yana koyup, bu yazıda Fransa örneğini biraz detaylı olarak ele alacağım" demiştim. Ancak geçenlerde Gıda, Tarım ve Hayvancılık Bakanlığı'ndan tüm üniversite rektörlüklerine gönderilen bir yazı, bizdeki örnekleri de ele almak gerektiğini bir kez daha hatırlattı.

Bakanlığın istekleri anlaşılmıyor Tarımsal Araştırmalar ve Politikalar Genel Müdürlüğü'nden gelen hatırlatma yazısında özetle, "GDO ile ilgili Ar-Ge amaçlı faaliyetlerin konusu ve sonucu hakkında Bakanlığa bilgi verilmesinin başta tıp, ziraat, veteriner, mühendislik, eczacılık ve fen fakülteleri olmak üzere biyoteknoloji birimi bulunan ve GDO konusunda çalışma yapan diğer tüm birimlere duyurulması gerekmektedir" deniliyor. Bu yazıdan anlaşıldığı kadarıyla, daha önce gönderilen yazıya pek bir yanıt alınamamış. Aslında bu talebe yanıt alınamaması oldukça doğal. Yazıda tam olarak ne istenildiği pek anlaşılmıyor. Zira bir taraftan "…çalışmalar hakkında Genel Müdürlüğe bilgi verilmesi gerekmektedir" deniliyor ama bu çalışmaların neyi kapsadığı açıklanmıyor. Öte yandan, ne olduğu pek anlaşılmayan Türkiye Biyogüvenlik Bilgi Değişim Mekanizması'nın hizmete sokulduğu söyleniyor. Ayrıca, 'sosyal bilimler dahil' herkesin Uzman Başvurusu yapması isteniyor. Yani birbiriyle ilişkisi olmayan üç konu…

Ar-Ge yasak değil ama anlamsız Bunları tek tek ele almadan şunu açıkça belirtmek isterim: Bu köşede defalarca yazdığım üzere, mevcut Biyogüvenlik Kanunu başta genetiği değiştirilmiş hayvan ve bitkiler olmak üzere, yapılacak her türlü araştırma ve geliştirme çalışmasını nerdeyse imkansız hale getirdi. Ben de bu kanunun TBMM'den geçtiği günden itibaren tüm araştırmalarımı tasfiye ederek başka araştırma konularına yönelmiş bulunuyorum. Bu tasfiyenin gayet basit iki nedeni var: Birincisi, kanun tarafından öngörülen ve dünyanın hiçbir medeni ülkesinde bulunmayan ağır hapis cezaları. İkincisi de, kanunun 5. maddesinin C fıkrasında açıkça "Genetiği değiştirilmiş bitki ve hayvanların üretilmesi yasaktır" hükmünün getirilmiş olması. Bizdeki yetkililer "Biz Ar-Ge'yi yasaklamadık" deseler de, üretilmesi yasak olan bir GDO'nun nesini, niye araştırıp geliştireceklerinin yanıtını henüz vermiş değiller.

Kanunda çelişkiler var Aynı şekilde, kanunun amaç ve kapsamı kısmında "Genetik yapısı değiştirilmiş organizmalar ve ürünleri ile ilgili olarak araştırma, geliştirme, işleme, piyasaya sürme…" hükmüyle, bu kanunun sadece yem amacıyla ithal edilecek GDO ve ürünlerini kapsamadığı açıkça görülüyor. Ama yetkililerimiz bunu görmezden geliyor. Nitekim bu Biyogüvenlik Kanunu ile birlikte 26 Eylül 2010 tarihinde giren yönetmelikte kanunun bu amaç ve kapsamı ile ardından gelen yasaklama hükümleri yok sayılarak, GDO araştırmaları için nasıl izin alınacağı, nasıl tarla denemeleri yapılacağı gibi kanunla ters düşen ayrıntılara girildi. Daha da vahimi, aslında kanun Ar-Ge çalışmalarını "…veteriner tıbbi ürünler ile Sağlık Bakanlığınca izin verilen beşeri tıbbi ürünler…" gibi kapsam dışı bırakmadığından, sadece genetiği değiştirilmiş bitki ve hayvanlar değil, moleküler biyoloji çalışmalarında kullanılan hemen tüm fareler, sirke sinekleri, bakteriler, plazmidler ve GDO ürünü enzimler de bu kanunun kapsamında ele alınmak durumunda. Dolayısıyla yazıyı yazanların "…tıp, ziraat, veteriner, mühendislik, eczacılık ve fen…" fakültelerinde yürütülen yüzlerce biyoteknoloji ve moleküler biyoloji araştırmasını nasıl takip edeceklerini merak ediyorum.

Kartagena Protokolü'ne ters düşüldüGördüğüm kadarıyla yazıda bahsedilen Türkiye Biyogüvenlik Bilgi Değişim Mekanizması da Biyogüvenlik Kurulu internet sayfasından ibaret. Ancak, bunun TBMM'de onaylanarak iç hukukumuzun bir parçası haline gelen Kartagena Biyogüvenlik Protokolü'ndeki Biyogüvenlik Takas Mekanizmasıyla yakından uzaktan ilgisi bulunmadığını da belirtmek gerek. Yine Kartagena Biyogüvenlik Protokolü ile ters düşen bir uygulama da 'Uzmanlar Listesi'. Bu konuyu daha detaylı olarak ileriki bir yazıda ele alacağım. Ancak, şu kadarını belirteyim ki Biyogüvenlik Kurulu'nun şimdiye kadar onayladığı 300 kadar uzman bulunuyor. Bu kadar fazla biyogüvenlik uzmanı dünyanın hiçbir ülkesinde yok. Nitekim bu durum bilimsel komite raporları ve sosyo-ekonomik değerlendirme komitesi raporlarına da doğal olarak yansıyarak, Danıştay'ın iptal kararlarıyla somutlaştı.

Üçyüz Yıllık GecikmeBütün bunlar aslında Biyogüvenlik Kanunu hazırlık çalışmaları başladığı günden beri yaşanan bilim dışı yaklaşımların sonucu olarak karşımıza çıkıyor. Günlük yaşamımızın hemen her anında ve hemen her konuda yaşadığımız sıkıntıların temel nedenini bakınız rahmetli Erdal İnönü "Üçyüz Yıllık Gecikme" kitabının başında nasıl açıklamış: "Böyle bir ortamda, olayların görünen yakın nedenlerini bırakıp kolay görünmeyen, derinden gelen nedenleri aramakta yarar olabilir. Gerçekten de kanımca yıllardır

önümüze çıkan engelleri bir türlü aşamamamızın tarihten gelen nedenleri var. Bu nedeni bize lisede tarih dersinde öğretmişlerdi. Yaşam kavgasının içine girince bunu unuttuk. Ama bizim unutmamız nedenin etkilerin ortadan kaldırmadı. Dünyadaki ilerleme, kalkınma yarışında, eski çağları bir tarafa bırakırsak, yakın zamanlarda batı doğuyu ne zaman geçmeye başladı? Bu soruya Gutenberg'in on beşinci yüzyılda icat ettiği matbaayı İbrahim Müteferrika'nın Türkiye'ye ancak on sekizinci yüzyılda getirmesi üç yüz yıllık bir gecikme doğurdu ve aramızdaki gelişmişlik farkı buradan doğdu diyenler olabilir. Bence bu yanıt doğru değildir. Çünkü matbaa mevcut bilginin yayılmasını sağlar, bu bakımdan çok etkilidir. Ama asıl önemli olan, insanı doğaya egemen kılan bilginin üretilme yolunun bulunmasıdır. Bu ilerleme, 1600'lü yıllarda orta ve batı Avrupa'da, gözleme ve deneye dayanan, matematiksel ifadelerden yararlanan bilimsel araştırma ve geliştirme yönteminin birkaç araştırmacı tarafından uygulanmaya başlamasıyla gerçekleşmiş ve tüm batı Avrupa ülkelerine hızla yayılmıştır. Osmanlı dünyası ise bu yeni yöntemle hiç ilgilenmemiştir. Bilimsel araştırma yöntemi bir devlet politikası olarak Türkiye'ye ancak Cumhuriyet döneminde 1930'lu yıllarda geldi. Ama işte 1600 ile 1900 arasındaki üç yüz yıllık gecikme, batının Osmanlı dünyası üzerindeki kesin üstünlüğünü kurdu ve biz hala bu üç yüz yıllık gecikmenin doğurduğu olumsuz etkileri ortadan kaldırmaya çalışıyoruz." Erdal İnönü, ardından şu soruları sıralıyor: "Niye tüm teknolojik yenilikleri batıdan öğreniyoruz? Niye kullandığımız bütün teknik araçlar batıdan geliyor? Niye Türkiye'de hiçbir yeni ilaç ortaya çıkmıyor? Niye sanayi devrimini kaçırdık? Niye atom enerjisinden yararlanamadık? Niye uzay çağına giremiyoruz? Niye bilgisayar endüstrisinde İrlandalılar, Hintliler kadar başarılı olamıyoruz." "Tüm bu soruların ve sayısız benzerlerinin yanıtı, yukarıda değindiğimiz üç yüz yıllık gecikmede bulunabilir. Kuşkusuz bu sözlerimi kanıtlamak için ayrıntılı bir inceleme yapmak gereklidir ve başka bir kitabın konusu olabilir…" diye devam ediyor.

Tarih tekerrür ediyorGDO'lar bir yana, tarımsal üretimin hemen her alanında benzer soruları sorabiliriz. Örneğin sürekli övündüğümüz zengin biyoçeşitliliğimizin neden bilim insanlarımız tarafından hala ekonomik faydaya dönüştürülemediği ya da bitkisel ve hayvansal üretimimizin neden hala büyük ölçüde yurtdışındaki ıslah çalışmalarına bağımlı olduğu sorulabilir ve sorulmalıdır. Bu soruların yanıtı verilmeden 'Farelere Sivil Komuta' girişimleri pek anlam taşımayacaktır. Özetle; Biyogüvenlik Kanunu ve uygulamalarının sadece yurtdışından ithal edilen ürünleri nispeten serbest bırakması ve Türkiye'deki her türlü Ar-Ge çalışmalarını neredeyse imkansız ve hatta anlamsız hale getirmesi de bilimsel devrimin Türkiye'deki üç yüz yıllık gecikmesiyle açıklanabilir gibi görünüyor. Bu arada; genetiği değiştirilmiş tohumların üretimini yasaklamak da matbaanın yasaklanması olarak düşünülebilir…

HÂLÂ BİLİM İNSANLARI VARMIŞ DEMEK!

14.4.2016- Selim Çetiner-www.tarlasera.com/

Türkiye gibi gelişmekte olan ülkelerin akademisyenlere yayın başına parasal destek sağlamaları, bu alanı gittikçe istismar edilen bir hâle sokuyor. Teşvikleri maddi ya da manevi çıkar kapısı olarak gören bilimcilerin en fazla rağbet gösterdiği konulardan birisi ise GDO.

Geçen ayki "Kim korkar hain GDO'dan" başlıklı yazımda, kamuoyunda GDO korkusu yaratarak bundan yarar sağlayan birçok şarlatanın bulunduğunu, bilim insanlarının bile bu korkudan etkilendiklerini yazmış, ardından da yazıyı "gerçek aydınların ve bilim insanlarının internet ortamında dolaşan iddiaları sorgulamasız endişe kaynağı olarak alıp korkmak ve hatta bunu yaymak yerine, artık erişilmesi kolay olan bilimsel kaynaklara ulaşarak sorumsuzca pazara sunulan GDO korkusuna itibar etmemeleri gerekir" diyerek tamamlamıştım.

Geçenlerde bu tespitimi destekleyen çarpıcı bir olay gerçekleşti İtalya'da. GDO konusundaki endişelerden biri de GDO yiyen insanlara ya da GDO'lu yemle beslenen hayvanlara gen geçmesi hatta bu hayvanların etini, sütünü ya da yumurtasını tüketen bizlere ve çocuklara dahi bu genin geçerek olumsuz etki yapmaları. GDO karşıtı sözde çevreci örgütünün bu iddiayı sürekli sıcak tutarak pek başarılı bağış kampanyaları yürüttüğünü de yazmıştım. Tabii ateş olmayan yerden duman çıkmaz sözünü unutmamak lâzım. Sözde çevreci örgütün GDO korkusunu salacak araştırmalar yapıp yayımlayan 3-5 bilimci bu kampanyaların ateşini biteviye yellemeyi ihmal etmiyorlar.

İtalya'da bir araştırma

Bunlardan bir tanesi de Napoli'deki Federico II Üniversitesi Veterinerlik ve Hayvansal Üretim Kürsüsü'nden Profesör Federico Infascelli. Infascelli grubu son yıllarda yayımlanan makalelerinde, GDO'lu yemle beslenen hayvanların kan ve dokularına DNA geçişini tespit ettiklerini ve hatta 2015 yılı içerisinde yayımladıkları bir makalede ise GD soya ile beslenen keçilerin dokularında DNA tespiti yanı sıra, bu keçilerden doğan oğlaklarda gelişme bozuklukları bulduklarını iddia etmişlerdi. Bu sonuçlar şimdiye kadar bilimsel risk analizleri çerçevesinde yapılan hayvan besleme çalışmalarının aksini göstermekteydi ve tabii ki bilim çevrelerinin dikkatini çekti.

Ben makaleyi Ankara Üniversitesi Zootekni Bölümü'nden Hayvan Beslenmesi Uzmanı Profesör Necmettin Ceylan hocamız ile paylaşıp görüşlerini istedim. O da hayvan beslenme uzmanı gözüyle inceleyerek çalışmanın detaylı bir analizini gönderdi ve özetle "sonuçların sağlam bir temeli ve bilimsel açıklaması yok" görüşünü bildirdi.

Manipülasyon ürünü olduğu fark edildi

Makalenin yayımlanmasının ardından İtalyan Senatosu'nda düzenlenen bir panele katılan Infascelli'nin iddiaları Milano Üniversitesi'nden Profesör Elena Cattaneo'ya pek inandırıcı gelmiyor. Aslında nörofizyoloji konusundaki çalışmaları ile tanınan ve bilimsel başarıları neticesinde hayat boyu İtalyan Senatosu üyeliğine seçilen Elena Cattaneo, bir bilim insanında olması gereken merakı sonucu dikkatle incelediği makalelerin üçünde ciddi manipülasyonlar yapıldığını saptıyor ve olayın üzerine gidiyor.

Önce İtalyan Senatosu'nun görevlendirdiği bir teknik komite, makaleleri ayrıntılı inceleyerek yapılan kandırmacanın boyutunu ortaya koyuyor; Cattaneo'nun da kuşkulandığı gibi farklı yıllarda yayımlanan farklı makalelerde aynı elektroforez jel resimlerinin farklı altyazılarla farklı sonuçlarmış gibi sunulduğu ortaya çıkıyor. Ardından da Napoli Üniversitesi'nde bizzat rektörün başkanlığında bir disiplin soruşturması yapılıyor. Bu soruşturma sonunda, bundan

böyle Infascelli ve grubunun herhangi bir bilimsel makale yayımlamadan önce bulundukları bölümün başkanından onay almaları zorunluluğu getiriliyor.

Bilim galip gelecek

Bu olay ilk gündeme geldiğinde, Infascelli gazetelere büyük bir pişkinlikle "Bizim çalışmalarda herhangi bir hata yok. GDO konusu hassas bir konu... Anlaşılan büyük güçlerin menfaatlerine dokunmuşum..." gibi bu olayın ortaya çıkmasında çok uluslu şirketlerin etkili olduğunu çağrıştıracak beyanlarda bulunuyor. Buna karşın Cattaneo'nun yanıtı ise "Biz araştırmacılar tüm toplumun çıkarını ilgilendiren konularda çoğu zaman kamu kaynaklarını kullanarak çalışıyoruz. Dolayısıyla bu tip sahteciliğe gerek olmadığı gibi çalışmaların gücü de artırılmalıdır. Bir araştırma konusunda yalan söylemek ya da sonuçları manipüle etmek bana göre adi bir suç işlemekten farksızdır. Kabullenmesi acı olsa da herkes doğru ve dürüst bir yol izlemiyor." Prof. Cattaneo sözlerini şöyle tamamlıyor: "Sonunda, her durumda, bilim galip gelecektir; zira bilim kendisini kontrol edip düzenleyecek, yanlışları düzeltecek ve bilinçli olarak yanlış yapanları dışlayacak enstrümanlara sahiptir."

Bu makalelerden bir tanesi daha, Mart ayı içerisinde yayınevi tarafından yayından kaldırıldı. Bu ve benzeri yöntemsel yanlışlıklar gibi farklı nedenlerden ötürü yayımcılarının kararı ile yayımdan çekilen makalelerin hepsini "Retraction watch" isimli siteden görebilirsiniz. Tabii ki yayımdan çekilen makaleler sadece GDO ile ilgili makaleler değil; aklınıza gelen hemen her alanda her yıl binlerce makale şu veya bu bilimsel uygunsuzluklar nedeniyle yayından kaldırılıyor.

Teşvikler istismar ediliyor

Burada şunu da hatırlatmakta yarar var: Dünyada her yıl yayımlanan bilimsel makale sayısı 1,9 milyon kadar. Bu hem dünyadaki tüm üniversitelerin akademik performans değerlendirmesinde bilimsel yayınları dikkate almaları, hem de Türkiye gibi gelişmekte olan ülkelerin akademisyenlere yayın başına parasal destek sağlamaları sonucu oluşan ve gittikçe istismar edilen bir konu olarak karşımıza çıkıyor. Evrensel, bilimsel ve akademik etik değerlerinden yoksun bir kısım akademisyen bu teşvikleri maddi ya da manevi çıkar kapısı olarak görürken, bir kısım "girişimci ruh" ise para karşılığı olur olmaz makaleyi yayımlamaktan büyük gelir kazanıyorlar. Bu vurguncu yayımcıların sayısı 2011 yılında 18 iken, 2016 yılı itibariyle 923 olmuş.

6 yıl önce TBMM'de ne olmuştu?

Bu olay bende ayrıca bundan tam 6 yıl önce Biyogüvenlik Kanunu tasarısı TBMM'de görüşülürken yaşanan bir olayı anımsattı. Dünyaca ünlü bilim dergilerinden Nature tarafından "Garip bir kanun" olarak nitelendirilen Biyogüvenlik Kanunu'nun bilimsel çalışmaları engelleyecek maddelerden arındırılması için ben ve Profesör Mehmet Öztürk başta olmak üzere birkaç bilimci epey uğraş vermiştik.

TBMM TV'den canlı yayınlanan görüşmeleri izlerken, ana muhalefet partisinden hem de benim eskiden çalıştığım üniversiteden bir milletvekili söz isteyerek kürsüye gelince "şimdi bilimsel çalışmaların kanun kapsamı dışında tutulmasını önerecek" diye düşünüp epey bir umutlanmıştım; ama hatun kişi "bebeklerde GDO kullanımının yasaklanmasını" önerdi ve değişiklik oybirliği ile kabul edildi. Anlaşılan bu akademisyen milletvekilinin, gelişmiş ülkelerde bilimsel risk analizlerinden geçerek ekimine ve gıda olarak tüketimlerine izin verilen GDO'ların en az klasik eşdeğerleri kadargüvenli olduğundan, onay almamış GDO'lardan ise zaten değil bebek maması, köpek maması bile yapılamayacağından haberi yoktu.

300 yıllık gecikmeyi yaşıyoruz

Meclisteki görüşmelerin sonuna doğru söz alabilen başka bir ana muhalefet milletvekili Profesör Osman Coşkunoğlu ise, bilimcilerden gelen uyarılara kulak vererek Biyogüvenlik Kanunu'nda "bilimsel çalışmaların kanunun dışında tutulması" yönünde bir değişiklik önerisi verdi. Tahmin edebileceğiniz üzere bu değişiklik önerisi içlerinde tarımcı akademisyenlerin de bulunduğu iktidar ve muhalefet partilerinin oybirliği ile reddedildi.

Sonuç olarak, bilimsel düşüncenin Türkiye'ye 300 yıllık gecikme ile getirilmeye çalışıldığını ve tabii ki pek de başarılı olamadığını bir kez daha görebiliyoruz. Bir tarafta Leonardo da Vinci ve Galileo gibi insanların torunu durumundaki Senatör Profesör Elena Cattaneo ve Napoli Üniversitesi Rektörü'nün bilimsel saygınlığı korumak için sergiledikleri duruş, öte yanda ise Türkiye'de bizim içine sürüklendiğimiz perişanlık...

TÜRKİYE'DE GDO'LAR & TOPLUMSAL MUHALEFET

Ekoıq Editör-25 Eylül 2021- https://ekoiq.com/2021/09/turkiyede-gdolar-toplumsal-muhalefet/

GDO tartışmaları dünyada 30 yıldan fazla bir süredir devam ediyor. GDO'lu ürünlere ülkelerin kültürlerine göre farklılaşan konularda karşı çıkışlar gözlemleniyor. Türkiye, Birleşmiş Milletler Biyolojik Çeşitlilik Sözleşmesi'ne 1997'de, Cartagena Biyogüvenlik Protokolü'ne de 2004'te taraf olmasına rağmen Biyogüvenlik Kanunu'nu ancak 2010 yılında yürürlüğe koyabildi. Çevreciler, üreticiler, tüketiciler ve bilim insanlarından oluşan bir koalisyon GDO'ların insan ve çevre sağlığına risklerini, biyoçeşitliliğe olumsuz etkilerini vurgulayarak GDO'lu ürünlerin ekim ve ithalinin yasaklanması için toplumsal bir muhalefet yürütüyor. Dr. Barış Gençer Baykan, Türkiye'de GDO'ların ve ona karşı oluşan toplumsal muhalefetin kısa hikâyesini çıkaran yazısıyla, parça parça bildiğimiz GDO tarihçesini düzgün bir kronolojiye ve sistematiğe oturtmaya çalışıyor. Ama sorun daha bitmedi ve bir yandan da tarih yazılmaya devam ediyor. GDO'ların akibetini, yurttaşlar olarak hep beraber belirleyeceğiz.

Dr. Barış Gençer Baykan

Bildiğiniz gibi Türkiye, Birleşmiş Milletler Biyolojik Çeşitlilik Sözleşmesi'ni 1992 yılında imzaladı. Sözleşme'ye 1997'de, **Cartagena Biyogüvenlik Protokolü**'ne de 2004'te taraf olan Türkiye Biyogüvenlik Kanunu'nu ancak 2010 yılında yürürlüğe sokabildi.
90'lı yıllarda Türkiye'de genetiği değiştirilmiş çeşitlerin tescili, üretim izni, sertifikasyonu ve tüketimi konularında çeşitli tarihlerde çıkarılan talimat ve yönetmelikler dışında kapsamlı bir mevzuat yoktu. 1998 yılında Tarım ve Köyişleri Bakanlığı'nca "**Transgenik Kültür Bitkilerinin Alan Denemeleri Hakkında Talimat**" çıkarıldı ve aynı yıl yerel Tarımsal Araştırma Enstitüleri, tarımsal biyoteknoloji şirketlerinin genetiği değiştirilmiş mısır ve pamuk çeşitlerini deneme ekimine aldılar. Kamuoyuna bu araştırmaların nerede ve hangi yöntemlerle yapıldığı açıklanmadı. Ayrıca deneme ekimleri sonucunda genetik bulaşma, ürün verimi veya tarım ilaçları kullanımının azalıp azalmadığına dair hiçbir açıklama da yapılmadı. Öte yandan Ziraat Mühendisleri Odası'na göre 1998- 2009 yılları arasında mevzuat boşluğu ve denetim eksikliği yüzünden ABD, Kanada ve Arjantin'den **20 milyon ton genetiği değiştirilmiş soya, mısır** ve **pamuk** ithal edildi.

GDO'lara Toplumsal Muhalefet
Dünyada GDO'lara karşı muhalefetin öncülü olarak kabul edebileceğimiz mücadeleler pestisit (böcek ilacı) kullanımının yasaklanması, toksik atıkların denetlenmesi, endüstriyel tarımın yarattığı çevre kirliliğine dikkat çekmek ve küçük çiftçilerin desteklenmesini talep etmek üzerineydi. Türkiye'de 2004 yılına kadar benzeri mücadelelerin cılız da olsa varlığından söz edebiliriz. 1991'de S.O.S Akdeniz'in Menderes Deltası'nda pestisit kullanımına karşı düzenlediği kampanya, 1995'te yine S.O.S Akdeniz'in Gıda Katkı Maddeleri Yönetmeliği oluşturulurken yayınladığı "**Eyvah, Çocuğum Hormonlu Bir Domates**" kitapçığı, Ağaçkakan dergisinde yer alan Biyolojik Çeşitlilik Sözleşmesi'ne ve Consumers International örgütünün GDO'lara karşı kampanyasına dair haber ve çeviriler bunlardan bazıları. 2003'ün Aralık ayında Fethiye'deki **AKÇEP** (Akdeniz Çevre Platformu) toplantısında GDO konusunda bir oturum düzenlendi; dünyada ve Türkiye'de GDO'ların mevcut durumu ele alınarak bu konuda bir çalışma yapılması hedeflendi. Beş kişilik bir çalışma grubu iki ay süren bir faaliyet sonunda hazırladığı GDO'larla ilgili "**Yaşam Patentlenemez**" başlıklı 18 sayfalık metin Şubat 2004'te ilgili kurum, kuruluş ve kişilerle paylaşıldı. Hemen arkasından metin internet üzerinden imzaya açıldı ve Mart ayında 30'a yakın üretici, tüketici ve çevre örgütünün katılımıyla "**GDO'ya Hayır Platformu**" kuruldu. Platform imza kampanyaları, sokak protestoları ve paneller düzenledi; "GDOlar ve Sağlığımız" ve "Tüketici Rehberi" başlıklı yayınlar yaptı. Ankara'da ve İzmir'de yerel STK'ların katılımıyla eşgüdüm toplantıları düzenlendi. Milletvekilleri aracılığıyla Tarım Bakanlığı'na soru önergeleri verdi, partiler ve bakanlıklar nezdinde lobi faaliyeti yürüttü. Platformun bileşenleri çevre ve tüketici örgütleri, o dönem Biyogüvenlik Kanunu oluşturulmasına yönelik düzenlenen Ulusal Biyogüvenlik Geçici Komitesi toplantılarına katıldı. Devlet Planlama Teşkilatı raporlarına biyogüvenliğin sağlanmasına yönelik savlar iletildi.
GDO'ların Türkiye medyasında büyük çapta yer bulması ise, Mayıs 2004'te uluslararası çevre örgütü **Greenpeace**'in, Arjantin'den yola çıkan, **Global Wind** adlı GDO'lu soya yüklü geminin rotasının Türkiye olduğunu ortaya çıkarmasıyla oldu. Gemi Arjantin'den aldığı yükü Brezilya'ya getirirken 4 Mayıs'ta Greenpeace eylemcileri tarafından durdurulmuş ve Paranagua limanına sokulmamıştı. Sivil toplum örgütleri, Türkiye'de GDO'ların yasayla düzenlenmediği ve GDO'lu ürünlerin Türkiye'ye sokulmasının yasadışı olduğuna dair beyanatlar vererek konuyu gündemde tuttular.
Aslında Türkiye'de 2004 yılında gelişen bu hareket Avrupa'daki GDO karşıtı hareketin ikinci dalgasına rastlıyor. İlk dalga protestolar, ABD'de geliştirilen genetiği değiştirilmiş tarım ürünlerinin Avrupa Birliği ülkelerine ihracının başladığı 1996 yılında gerçekleşmişti. Avrupa'da 2003 yılında protestoları başlatan olaysa, 2003 yılında, dünyanın en çok genetiği

değiştirilmiş ürün üreten ülkelerinden ABD, Kanada ve Arjantin'in, Avrupa Birliği'nin GDO konusunda uyguladığı politikaların, uluslararası ticaret kurallarına aykırı olduğu gerekçesiyle Dünya Ticaret Örgütü – WTO nezdinde dava açmasıydı. **Friends of the Earth International** (Yeryüzü Dostları) adlı çevre örgütü dünyada 35 milyon kişiyi temsil eden, aralarında Action Aid Alliance, Public Services International, Public Citizen, The International Gender and Trade Network, Confédération Paysanne, The Indian Research Foundation for Science, Technology and Ecology gibi 350 kuruluşun desteğiyle "WTO – Hands Off Our Food DTÖ – Gıdamızdan Elini Çek" adlı kampanyayı başlattı.
2003-2004 yıllarında dev bir domates balonu, Belçika, İspanya, Hırvatistan, Macaristan, Polonya, Danimarka, Fransa, Hollanda, Almanya, Gürcistan, Kıbrıs, Ukrayna ve Polonya semalarında dolaştı ve dünyada milyonlarca imza toplanarak, ülkelerin ulusal meclislerine ve DTÖ'ye iletildi. Uluslararası GDO ticareti düzenlemelerinde kararların, Dünya Ticaret Örgütü'ne değil, **Birleşmiş Milletler Biyogüvenlik Protokolü**'ne uygun olarak alınması temel taleplerden biriydi.
Hemen aynı tarihlerde, 2 Ekim-2 Kasım 2004'te, **Canavar Domates Kampanyası**, Türkiye çapında 15 ilde (İstanbul, İzmit, Bursa, İzmir, Muğla, Denizli, Antalya, Adana, İskenderun, Antakya, Diyarbakır, Tunceli, Trabzon, Samsun ve Ankara) GDO'ya Hayır Platformu, Heinrich Böll Stiftung Türkiye Temsilciliği ve Friends of the Earth Europe'un (Avrupa Yeryüzü Dostları) işbirliğiyle gerçekleştirildi. O yıllarda GDO'lar Türkiye'de sadece üniversite, ilgili bürokrasi ve tarımsal biyoteknoloji şirketlerinin temsilcileri tarafından ele alınıyordu. Platformun temel talepleri, GDO'ların Türkiye'ye girişinin yasaklanması ve Ulusal Biyogüvenlik Yasası'nın bir an önce çıkarılmasıydı. Kampanya boyunca Türkiye'nin her yerinden toplanan 100 bine yakın imza TBMM'ye iletildi. Tarım Bakanlığı'ndan yapılan GDO deneme ekimlerinin kamuoyuna açıklanması, ithal tarımsal ürünlerin denetiminin sıkılaştırılması ve gümrüklerde laboratuvar açılması talep edildi.

Sorunlar ve Çözümler: Küresel, Ulusal ve Yerel

Kampanya öncesi ve sırasında GDO'lar biyoteknoloji, tarım, sağlık, biyoçeşitlilik, çevre ve uluslararası ticaret konularında küresel düzlemde anlamlandırıldı. GDO'ların yaratacağı sorunların küresel olduğu ve ulusötesi aktörlerin farklılaşmış seviyelerde GDO'ların yaygınlaşmasından sorumlu olduğu vurgulandı. Küresel sistem, kapitalizm, ABD, Dünya Ticaret Örgütü, Birleşmiş Milletler, Avrupa Birliği, Avrupa Komisyonu, Avrupa Gıda Güvenliği Otoritesi, Monsanto, Cargill, Dupont, Syngenta ve Bayer farklı oranlarda sorunun yaratıcıları olarak görüldü. GDO'ları konu alan uluslararası biyoteknoloji müzakereleri, ticaret anlaşmaları, patentlenme süreçleri, fikri mülkiyet davaları ve bilimsel araştırmalar çerçevesinde uluslararası ekonomik ve politik süreçlerin ulusal politikaya olası etkileri değerlendirmeye çalışıldı. Sorunun çözülmesi için yapılması gerekenler ve bunun için yaratılacak strateji ve taktikler daha çok ulusal düzeydeydi. Platformun temel talepleri GDO'ların Türkiye'ye girişinin yasaklanması ve Ulusal Biyogüvenlik Yasası'nın bir an önce çıkarılmasıydı. Bu doğrultuda kampanyaların hedefinde TBMM, dönemin Tarım ve Köyişleri Bakanlığı, daha az ölçüde de Çevre ve Sağlık Bakanlıkları vardı. Kampanya boyunca Türkiye'nin her yerinden toplanan 100 bine yakın imza TBMM'ye iletildi. Tarım Bakanlığı'ndan, yapılan GDO deneme ekimlerinin kamuoyuna açıklanması, ithal tarımsal ürünlerin denetiminin sıkılaştırılması ve gümrüklerde laboratuvar açılması talep edildi. Sorunun çözülmesi için hangi saiklerle harekete geçilmesine ve eylemlerin nasıl meşru kılınacağına dair söylemler ise ağırlıkla yerel düzeydeydi. Türkiye'de GDO'lu ürün ekimine izin olmadığı ve yasadışı ekim söylentileri de tespit edilemediği için, GDO'lu ürünler herhangi bir yerel bölge ile özdeşlemiş değildi. Kampanya süresince etkinliklerin düzenlendiği tarımsal üretim merkezlerine yakın il ve ilçelerde gerek GDO'ların o bölgeye özgü ortaya çıkabilecek riskleri vurgulandı, gerekse geçmişte olan veya süren çevresel ve tarımsal

problemlere değinildi. Örneğin domateste önemli bir üretim merkezi olan **Denizli**'de GDO'ların yerel domates üretimini ve ihracatını olumsuz etkileyeceği; Adana, Tarsus ve İskenderun'da **Çukurova**'da yapılan yoğun tarımdan dolayı yaşanan kirliliğin artacağı; **Samsun**'da yerel tarımsal biyoçeşitliliğin kaybı ve ilde büyüyen organik tarım potansiyelinin GDO'lar yüzünden yitirileceği konuları işlendi ve yurttaşların bu risklere karşı GDO'ların yasaklanmasını talep etmeleri istendi.
Trabzon'da ise toplumsal hafızada hâlâ canlı olan 1986 Çernobil nükleer felaketinin Karadeniz bölgesindeki olumsuz sonuçlarına referans vererek GDO'ların insan sağlığı açısından yaratabileceği riskler vurgulandı. Bursa'da Cargill'in nişasta bazlı şeker üretimi için ABD'den ve Arjantin'den ithal edilen mısırların GDO'lu olma riski daha somut bir mücadele olarak ele alındı ve şirketin tarım arazisine yaptığı işletmenin hukuksuzluğuna dair yürütülen mücadele ile birleşti. Yerel yönetimlerin tarım ve politika oluşturmada gücü olmadığından yerelde yürütülen kampanya ulusal düzeyde karar vericileri etkilemeye yönelikti. Ayrıca yerelde varolan gıda kültürüne de sıkça vurgu yapıldı. Doğal gıdalar, kaybolmaya yüz tutmuş yerel tatlar, gıdaların tarımsal süreçlerine etkisi gibi konuşmalar kampanyanın yapıldığı yerlere göre değişiklik gösterdi. Büyükşehirlerde söylemler tarımsal üretimden tüketime, bilimsel araştırmalara ve bürokrasiye yönelirken. Kampanyanın başladığı İstanbul'da, medyanın da ilgisiyle konu bilim insanlarının eşliğinde tartışıldı. Merkezi İstanbul'da bulunan çevre örgütleri de gıda üzerinden GDO konusunda farkındalığı artırmak için çalıştılar. Kampanyanın son durağı Ankara'da Tarım ve Köyişleri Bakanlığı'na hitaben 1998 yılından itibaren işlenmiş ve hammadde olarak pek çok GDO'lu ürünün, kontrolsüz, denetimsiz, yasadışı yollarla girdiği, 1998-2004 arası altı yıl boyunca Ulusal Biyogüvenlik Komitesi toplantıları düzenlenmesine rağmen Biyogüvenlik Yasası çıkartılmasının sürüncemede bırakıldığı vurgulanarak acil olarak GDO'ların yasaklanmasını içerecek bir Biyogüvenlik Yasası talep ettiler

Biyogüvenlik Kanunu'na doğru
Dört yıllık bir süreçten sonra hala Biyogüvenlik Kanunu çıkmamış olmasından dolayı GDO'ya Hayır Platformu, Mart 2008'de "Biyogüvenlik Hemen Şimdi, Gıda Tohum Haktır" başlıklı bir kampanya açtı. Türkiye'nin çeşitli bölgelerinde 2004 yılındaki ülke turuna benzer bir organizasyon düzenlendi. 2008 Nisan – 2009 Ekim GDO'ya Hayır Platformu Bursa (İnegöl, Eskikaraağaç, Gölyazı, Gemlik), Ankara, İzmir-Dikili, Balıkesir (Erdek, Edremit, Bandırma) İstanbul, Silivri, Tunceli, Gökçeada, Denizli ve Samsun'da Mısır Turu düzenleyerek Biyogüvenlik Kanunu'nun bir an önce oluşturulması için çağrı yaptı. Diğer yandan farklı kitle örgütleri ile beraber 12 ve 19 Nisan 2008 tarihlerinde Ankara'da Biyogüvenlik Çalıştayı düzenledi ve Biyogüvenlik Yasa Tasarısı hazırlayarak Meclis'e sundu. Ayrıca Mayıs 2008'de yine Ankara'da "Gıda Egemenliği ve Biyogüvenlik Forumu" başlıklı forum ve atölye çalışması düzenledi. Uluslararası bir katılımla gerçekleşen çalışmada tohum hakkı, halk sağlığı, gıda egemenliği ve biyogüvenlik konularında çalışmalar yapıldı. Türkiye'nin biyogüvenlik politikalarının çerçevesi uzun yıllar boyunca talimat ve yönetmeliklerle belirlenmeye çalışıldı. 2009 yılında da henüz Biyogüvenlik Yasası çıkmadan "Gıda ve Yem Amaçlı Genetik Yapısı Değiştirilmiş Organizmalar ve Ürünlerinin İthalatı, İşlenmesi, İhracatı, Kontrol ve Denetimine Dair Yönetmelik" yürürlüğe girdi. Yönetmeliğin amacı, insan yaşamı ve sağlığı, hayvan sağlığı ve refahı, tüketici çıkarları ve çevrenin en üst düzeyde korunması için genetiği değiştirilmiş organizma ve ürünler ile bunları içeren gıda ve yem maddeleri hakkında karar verme, işleme, ithalat, ihracat, izleme, tescil, etiketleme, kontrol ve denetim ile ilgili usul ve esasları belirlemekti. Yönetmelik 20 Kasım 2009, 20 Ocak 2010 ve 28 Nisan 2010 tarihlerinde üç kez değiştirildi. Bu değişikliler GDO'lu ürünlerin bebek mamalarında yer alıp almayacağı, gıda ve yemin GDO'lu kabul edilip edilmemesinde esas alınacak eşik değeri, Biyogüvenlik Kurulu'nda Bakanlık temsilcilerinin yer alıp

almayacağı, antibiyotiğe direnç geni taşıyan GDO'lu ürünlerin ithalatının yasaklanmasına ve ürünlerde GDO'suz etiketi kullanılıp kullanılmayacağına dairdi.

Gıdada ve Yemde GDO başvuruları

Kanun yürürlüğe girdikten sonra ilk ithalat başvuruları GDO'lu yemler için yapıldı. Ocak 2011'de Beyaz Et ve Yem Sanayicileri üç GDO'lu soya çeşidinin ithali için Biyogüvenlik Kurulu'na başvurdu ve onay aldı. 2004 yılından itibaren Tarım Bakanlığı ve TBMM nezdinde lobi çalışması yürüten ve kamuoyunda oluşan tepkiyi bu kurumlara yönelten **GDO karşıtı hareket**, yasa gereği Biyogüvenlik Kurulu'nun hazırladığı bilimsel komite raporlarının Türkiye Biyogüvenlik Bilgi Değişim Mekanizması vasıtasıyla kamuoyu görüşüne açması zorunluluğunu değerlendirerek yurttaşların düşünce ve endişelerini Biyogüvenlik Kurulu'na iletmeye başladı. Ekim 2011'de GDO'ya Hayır Platformu bileşenlerinden Ziraat Mühendisleri Odası ve Greenpeace, kamuoyu görüşü alım tarihi bitmeden Biyogüvenlik Kurulu'na GDO'lu mısır çeşitlerinin ithaline izin verilmemesi için topladıkları 100 bin imzayı ilettiler. **Fikir Sahibi Damaklar / Slow Food** Türkiye, sosyal medyada Türkiye'nin önde gelen 24 et, süt ve yumurta üreticisine hitaben başlattığı "GDO'lu yem kullanıyor musunuz?" adlı kampanyada tüketicileri bu firmalara yönlendirerek ürünlerinde GDO'lu yem kullanıp kullanmadıklarını sorgulamalarını talep etti. Tepkilere rağmen Aralık 2011'de Türkiye Yem Sanayicileri Birliği Derneği İktisadi İşletmesi, Beyaz Et Sanayicileri ve Damızlıkçıları Birliği Derneği İktisadi İşletmesi (BESD-BİR) ve Yumurta Üreticileri Merkez Birliği'nin (YUM-BİR) 13 GDO'lu mısır çeşidi ve ürünlerinin hayvan yemlerinde kullanılması amacıyla yaptığı başvuru kabul edildi.

Yem sanayicilerine GDO'lu yem izninin çıkmasından sonra **Türkiye Gıda ve İçecek Sanayi Dernekleri Federasyonu** da, gıda olarak kullanılması amacıyla 29 GDO'lu ürünün ithalatına izin verilmesi için Biyogüvenlik Kurulu'na başvuruda bulundu. Greenpeace, Nisan 2012'de tarım ürünlerinin laboratuvarda üretilen çeşitler haline gelmesi, GDO'ların tohum ve kimyasal ilaç üreticisi çokuluslu şirketlere bağımlılığı artırarak, geleneksel çiftçilikte ve yerel türlerin kullanımında olumsuz etkilere neden olduğunu ileri sürerek "**Yemezler**" adıyla bir kampanya başlattı ve gıda şirketlerinden markalarına GDO bulaştırmamalarını talep etti. GDO karşıtı hareket ilk dönemde GDO'lu tohum üreten biyoteknoloji şirketlerini hedef alırken Biyogüvenlik Kanunu çıktıktan sonra, dikkatini GDO'lu gıdaları ithal edecek ve ürünlerinde kullanarak pazara çıkaracak gıda şirketlerine yöneltti.

Türkiye'de gıda üreticilerinin, GDO'lar konusunda toplumsal kabul olmamasını gözeterek markalarını GDO'lar ile özdeşleştirmemek için başvurularını kendi adlarıyla değil de kurdukları üst dernek ve federasyonlar adına yapmaları, hukuki açıdan sıkça eleştirildi. Sosyal medya araçlarının etkili kullanımıyla kısa sürede 300 bin imza toplanarak başvuruların geri çekilmesi talep edildi. TGD ise gıda amaçlı 29 GDO'lu genle ilgili başvurusunun sonuçlanmasına bir hafta kala, 15 Ağustos 2012'de geniş toplumsal tepki yüzünden başvurusunu geri çekti. Aynı zamanda Ünak Gıda'nın da gıda amaçlı üç soya başvurusunu geri çekmesiyle gıdada GDO'lu ürün başvurusu kalmadı. Yemde ise, ithali onaylanan ürünlere ek olarak genetiği değiştirilmiş yem olarak kullanılacak üç kolza ve bir şekerpancarı çeşidi ile ethanol olarak kullanılacak 22 çeşit mısır başvurusu yapılmış durumda. Son dönemde sivil toplum örgütlerinin tepkisini çeken nokta ise, GDO'lu yemlerle beslenmiş hayvanlardan elde edilen ürünlerin etiketlenmesine dair bir mevzuat olmamasıydı. Tüketicinin seçme hakkının korunmadığı ve tüketilen gıdaların içeriğinin bilinmemesine dair bu boşluk hakkında, **Gıda, Tarım ve Hayvancılık Bakanı Mehdi Eker**, et, süt, yumurta ve peynir gibi hayvansal ürünlerin GDO'lu yemle beslenmiş hayvanlardan elde edilmesi halinde etiket koşulu getirileceğini ifade etmişti.

Anlaşılan o ki, önümüzdeki dönem sivil toplum çabaları GDO'lu yemlerle beslenen hayvanların ürünlerinin etiketlenmesi üzerine yoğunlaşacak. Toplumsal baskı GDO'lu gıda başvurularını geri çektirdi. Bakalım GDO'lu yemlerde sonuç ne olacak?

EKOIQ Dergisi-Ocak 2013 Sayı: 25

"GDO OPERASYONLARI"NIN PERDE ARKASI

Cevher İlhan- -29 Mayıs 2015, Cuma- yeniasya

Seçim öncesi politik polemikler karambolunda gündemden kayan konulardan biri de, genetiği değiştirilmiş organizmalı gıdaları (GDO) ithal eden şirketlere tâkipsizlik verilirken, operasyonu yapan polislerin tutuklanması.

Hatırlanacağı üzere Tarım ve Hayvancılık Bakanlığı'nın, 29 Mayıs 2014'te Resmi Gazete'deki kararıyla gıda ürünlerinde daha önce "sıfır" olan GDO oranının binde 9'a çıkartılmasıyla GDO'lu gıdalara vize verilmişti. Böylece halen mevzuatta "bulaşma" ve "bulaşma miktarı" yer almadığından özellikle AB'nin kesinlikle yasakladığı ve sadece yem olarak kullanılabileceği belirtilen "yem amaçlı ürünler" üzerinden, GDO'lu ürünlerin ithal, üretim ve satışı resmen "yasallaştırılmış"tı.

Keza "GDO yönetmeliği"nde de "GDO bulaşanı"nın "genetik modifikasyon teknolojisi uygulanan veya uygulanmayan bir üründe, birincil üretim aşaması dahil üretim, imalat, işleme, hazırlama, işleme tabi tutma, ambalajlama, paketleme, nakliye veya muhâfaza sırasında ya da çevresel faktörler ile teknik olarak engellenemeyen, önlenemeyen veya tesadüfi olarak bulaşan GDO'lar" tanımlamasının eklenmesiyle GDO'lu gıdalara örtülü vize verilmişti. Bununla ekmekten makarnaya, bisküviden krakere, şekerden çikolataya, meyve suyundan puding ve bebek mamasına kadar, yem olarak ithal edilen soyadan mısıra, buğdaydan pirince GDO'lu hammaddelerin işlendiği raflarda hazır paketlenip satılan hemen her tür yiyecek/gıdaya izin verilmişti.

GDO'YA ÖRTÜLÜ "İZİN"

İşte bu kırılgan süreçte, 2013 Nisan'ında Mersin Limanı'ndaki operasyonda 23 bin ton pirincin örneklerini inceleyen TÜBİTAK ve İTÜ'nün "pirinçlerin GDO'lu olduğu" yönündeki raporları üzerine ithalatçı firmaların yetkilileri hakkında "biyolojik terör ve kaçakçılık" suçlarıyla soruşturma başlatılmış; Tarım il müdürlükleri, raflardaki birçok gıda ürününün GDO'lu olduğu itiraf etmişlerdi.

Ardından, ithalatçı şirketler, GDO'lu pirincin gemide taşınan ithal mısır ve soyadan "bulaşmış" olabileceğini öne sürmüşler; BM ve AB raporlarıyla "dünyada GDO'lu pirinç olduğu" tesbitlerine karşı, "Dünyada GDO'lu pirinç yok, nerede Türkiye'de olacak" diyen Tarım Bakanı, üniversitelerin raporları üzerine GDO'lu pirinçlerin taşınan gemilerden, tozlanma ve "bulaşmadan" ibaret olduğuyla geçiştirmiş; "Bunlar GDO'lu değil, binde 9'a kadar GDO'lu sayılmaz" şeklinde konuşmuştu.

Kısacası, mesele resmen sürüncemede bırakılmış; savcılığın el koyduğu davada, baskılar sonucu İTÜ geri adım atıp soruşturmadan çekilmiş, hatta üniversitenin Molüküler Biyolojik Araştırma Merkezine "kumpas kurulduğu" ileri sürülmüştü.

Ne var ki, bununla kalınmadı. Operasyonu yapan ve rapor için numunelerini yurt içi ve yurtdışına gönderen Emniyet Gümrük ve Kaçakçılık birimlerine operasyonlar düzenlendi. Ekim sonunda Mersin'de yasa dışı yollarla dinlemeler yaptıkları paravanındaki gözaltı dalgasında "GDO'lu pirinç operasyonu"nu yapan -16'sı daha önce ihraç edilmiş- 26 polise "GDO operasyonu" yapıldı.

Gelinen noktada, siyasî iktidarın referansıyla, "gıda lobisi", marketler, baskı grupları devreye girip ithalatçı firmalara arka çıkıyor. TÜBİTAK yeni rapor hazırlamaz ve hiçbir üniversite bu konuda rapor yazmaya yanaşmazken, Biyo Güvenlik Kurulu ile Gıda Kontrol Laboratuvarlarının zehirli gıdaları ithal edildiğini açığa çıkarmasına rağmen, GDO'lu gıdaların ithali sürüyor.

Söz konusu firmalardan gıda tedârik eden askerî birliklerin tahlil talebiyle ithal pirinçte –daha önce yurtdışındaki tahlilde çıkan sonuç gibi- "GDO var" raporunu veren ve diğer yandan analiz yapacak laboratuvarı ve cihazları olmadığını belirten Ulusal Referans Laboratuvarı bu gıdalara izin veriyor…

"GDO İNTİKAMI"

Bu arada ABD'den ithal GDO'lu pirinçlerle ilgili tek dâvâda 5-12 yıl arasında hapis cezası istenen şirket yetkililerinin iddianameleri hazır, mahkeme incelemesi sürüyor; lâkin bütün sanıklar serbest bırakılıp bazılarına tâkipsizlik kararı verilmiş.

Özetle, "sektör zarar görmesin" diye GDO'lu ürünlerin ülkeye sokulup halka yedirilmesine müsaade ediliyor. Halkın sağlığı yerine firmaların çıkarı korunuyor. Ve gariptir, GDO operasyonunu yapan bütün polislere el çektirilip yeni algı operasyonuyla "dinleme" iddiaları ve ayarlanan uydurma raporlarla meslekten ihraçlara devam ediliyor.

Meselenin halkın plânlı ve ciddî ağır şekilde zehirlenmesi olduğu rakamlarla bildirilirken, soruşturmayı hazırlayanlar tutuklanıp davalara tam bir karartma ve hatta saptırma uygulanması, polislere operasyonun, kolay yoldan GDO'lu gıdayla para kazanan gıda lobisinin "GDO intikamı" olduğu tesbitini teyid ediyor.

'GDO: ÇAĞDAŞ ESARET'TİR
Söyleşi: Ayfer Yavi- http://www.kargamecmua.org/dergi/sayi/41/2585#

2009 Haziran ayından sonra Hükümet sözcüsü Cemil Çiçek'in "GDO'lu ürünler ülkemize yıllardır giriyor o halde ülkemizde de ekilmesinde hiçbir sakınca yoktur" sözleri ile ülkemiz genetiği değiştirilmiş organizmalar gerçeği ile yüzyüze kaldığı bir sürece girmiştir. O günden itibaren kulağımız gözümüz televizyon, gazete ve dergilerde takılı kaldı. Halk kendini sağlıklı besleniyor zannederken giderek artan derecede tehlikeli gıdalarla karşı karşıya kalmış olduğunu anladı. GDO'ya Hayır Platformu gönüllüleri, Ziraat Mühendisleri Odaları başkanları, Türk Tabibler Birliği Tarım, Gıda ve Beslenme Komisyonu Başkanı Prof. Dr. Kenan Demirkol başta olmak üzere, duyarlı medyacılar sayesinde günde üç-beş TV kanalı gezerek kafası karışan tüketicileri, ebeveynleri bilgilendirmek için müthiş bir çaba harcadılar. Ama biliyoruz ki söz uçar! Prof. Kenan Demirkol "GDO'lar nedir? Niçin üretilir? Kime yarar sağlar? Yarattıkları sorunlar nelerdir?" sorularına yanıt aramak için çıktığı yolda oluşturduğu bilgileri GDO: Çağdaş Esaret isimli kitabında topladı. Sizi sağlıklı gıdanın yok oluş sürecinin karanlık sokaklarında dolaştıran, yüzlerce kaynakçayla desteklenmiş kitabın yazarı sevgili Prof. Kenan Demirkol ile yaptığım söyleşiyle baş başa bırakmak istiyorum. Konferanstan

konferansa koşan bu saygıdeğer bilim insanıyla bir gün tanışmanızı, engin bilgisini paylaştığı benim gibi şanslı insanlardan biri olmanızı diliyorum. Yoğun emek verilerek hazırlanmış ve sağlıklı bilgilerle donatılmış bu kitapta birçok sorunuza yanıt bulacağınıza da eminim.

Ayfer Yavi: Yeni çıkan, ilk göz ağrınız GDO: Çağdaş Esaret kitabınızı öncelikle kutlarım. Sevgili Hocam tohumun genetiği neden değiştirilir, tohum neden tescil altına alınır? Neden biyoteknoloji şirketleri dünya tohumuna göz dikmişlerdir?
Kenan Demirkol: Üç sorunuzun tek bir yanıtı var: 1950'li yılların başından beri Rockefeller Vakfı geçmiş yıllarda kurmuş olduğu petrol tekelini gıda alanında da kurmaya çalışmaktadır. Tohuma egemen olunduğunda gıdaya egemen olunacağından Amerika Birleşik Devletleri yönetimi ile kol kola girmiş olan tohum şirketleri, var güçleri ile tohumu patent altına alarak onbinlerce yıldır tüm insanlığın ortak malı olan tohumları şirketlerin malına dönüşmektedir. Tohumun genetiğinin değiştirilmesi sadece patent hakkı alarak tohumları kendi ülkelerine geçirebilmek için yapılmaktadır. Bugün genetiği değiştirilmiş tohum ticaretinin % 99'u dört bitki ile yapılmaktadır: Soya, mısır, pamuk ve kanola. Bu bitkilerin tohumlarında yapılan genetik değişikliğe bakıldığında ise tohumlara ya bazı böcekleri öldürecek zehir üreten gen aktarılmıştır ya da bir yabancı ot öldürücü ilaç olan glifosata karşı bitkinin direnç kazanmasını sağlayan genetik değişiklik yapılmıştır. İkinci nesil GD tohumlarda bu iki özelliğin aynı tohuma uygulandığını da görmek mümkündür. Bu basit değişiklik sonucu tohuma patent alınabilmekte ve artık o tohum bir şirketin malı haline dönüşmektedir. ABD'nin eski dışişleri bakanlarından Henry Kissinger 1970'lerin başında "Gıdayı kontrol eden tüm insanları kontrol eder," demiştir. Patentli tohumlarla emperyalist tohum şirketleri para kazanırken bu şirketlerin işbirlikçisi ABD hükümetleri de toplumları baskı altında tutabilecek yeni bir silaha; genelde gıda ve özelde tohumlara kavuşmuş olmaktadır.

AY: GDO'lu tohumları çiftçilere kabul ettirilmesi için ileri sürülen üstünlükler nelerdir?
KD: İki gerekçe ısrarla vurgulanarak çiftçilerin GD tohum kullanması teşvik edilmektedir. Şirketler sürekli olarak bu tohumlarla daha fazla verim alınacağını iddia ederler ve bunu şirket bünyesinde yaptıkları tarla araştırma sonuçları ile kanıtlamaya çalışırlar. Ancak bazı ABD üniversitelerinin yaptığı bağımsız tarla araştırmalarında GD tohumlarla kesinlikle verim artışı sağlanmamakta olup, buna karşılık % 8'ler mertebesinde verim düşüşlerinin görüldüğü saptanmıştır. GD tohumlar hakkında tohum şirketlerinin ileri sürdüğü ikinci gerekçe ise bu tohumların bir bölümü böcek öldürücü ilacı kendileri ürettiğinden çiftçilerin daha az tarım ilacı kullanma gereksinimlerinin olacağıdır. Ancak bu iddia da doğru değildir. Çünkü her ne kadar böcek öldürücü ilaç kullanımında sınırlı bir düşüş gözlense de yabancı ot öldürücü ilaç kullanımı GD tohumların ekildiği 1996 yılından günümüze 17 kat artmıştır. Sonuç olacak çiftçiler geleneksel tohumlara göre çok daha fazla ilaç kullanarak maliyetlerini arttırmakta, üretilen besinleri kullanan insanlar da çok daha fazla tarımsal zehir yemek zorunda kalmaktadır. 17 kat fazla kullanılan zehirlerin toprağı, yeraltı ve akarsuları zehirlemesi de cabası.

AY: Bu tohumların yaygınlaşmasında GDO lobileri ve ona bağlı bilim adamlarının etkileri nasıl şekillenmiştir?
KD: Tohum şirketleri toplumların en çok bilim insanlarına itibar ettiğinin bilinci ile propaganda çalışmalarında öncelikle bilim insanlarını kendi saflarına çekme gayreti gösterirler. Bunun sonunda bazı bilim insanları bilerek ya da bilmeyerek şirketlerin maşası haline gelirler. Lobi çalışmaları çok çeşitli şekilde yapılmaktadır. İnternet, gazete, dergi aracılığı ya da eğitim bakanlıklarının etki altına alınması ile okul derslerinde GD tohumlarının üstünlüklerinin anlatılması gibi lobi çalışmaları vardır. Avrupa Gıda Güvenliği

Otoritesi, Avrupa Birliği Komisyonu'na bağlı bir kuruluştur. Avrupa Birliği Komisyonu Brüksel'dedir. Brüksel'de onbeşbin lobi şirketinin bulunduğunu biliyor muydunuz?

AY: Lobi Şirketlerinin adetleri dehşet verici! Peki, Amerikan Başkanları'nın Monsanto gibi şirketlerle sümen altı birliktelikleri nedir?
KD: ABD başkanları ile Monsanto şirketi arasındaki ilişki oldukça açıktır. Obama dahil son dört ABD başkanı sürekli olarak Monsanto şirketinin isteklerini harfiyen yerine getirmektedir. Ölüm Tohumları kitabının yazarı sayın William Engdahl'in iddiasına göre, en az son 20 yıldır ABD'nin tüm Tarım Bakanları Monsanto şirketi tarafından yönlendirilen kilit isimlerdi. GD tohumların ürün verdikten sonra yeniden tohum vermemesi için bitki tohumlarına yerleştirilen üremeyi durdurucu geni (terminator gen) Delta & PineLand şirketi ile ABD Tarım Bakanlığı ortaklaşa geliştirdiler. Delta & PineLand birkaç yıl önce terminatör gen haklarını Monsanto şirketine satmıştır. ABD Tarım Bakanlığı böylece Monsanto şirketi ile terminatör gen teknolojisi ortağıdır. Dünyanın neresinde olursa olsun GD tohum satıldığında ABD Tarım Bakanlığı para kazanmaktadır.

AY: Avrupa Gıda Güvenliği Otoritesi EFSA ile ABD'de bu görev tanımlarına karşılık gelen FDA kurumları arasında ne gibi farklar vardır?
KD: 1990'lı yıllarda Avrupa'da patlak veren deli dana hastalığından sonra hükümetlere karşı güveni sarsılan halkın yeniden güvenini kazanmak için EFSA siyasi otoriteden tamamen bağımsız bir bilimsel kurul olarak örgütlenmiştir. Halbuki ABD'deki FDA (Food and Drug Administration) sağlık bakanlığına bağlı bir kurumdur. Avrupa'da iyi niyetli başlayan Gıda Güvenlik Otoritesi'nin siyasal bağımsızlığına gösterilen özen ne yazık ki tohum ve gıda şirketlerinden etkilenmesi konusunda gösterilememiştir. EFSA'nın GDO panelinde (GDO çalışma grubu) çalışan bilim insanlarının tohum şirketleri ile yakın ilişkisi saptanmıştır. Bu nedenle de Amerika'da FDA bir tohum hakında ne karar alıyorsa EFSA'da ne yazık ki aynı dümen suyuna giriyor…

AY: "Anadolu tahıl ambarıdır" sloganlarıyla büyüyen bir nesiliz biz. Bir zamanlar Arjantin de dünyanın tahıl ambarıydı. Günümüzde halkın yarısı açlık sınırının altında yaşıyorsa, ülke için, çevre ve sağlık için bizi nasıl bir gelecek beklemekte?
KD: Bu soru gerçekten çok yerinde bir soru. Arjantin örneği benim de her fırsatta dile getirdiğim bir örnek. 30 yıl önce dünyanın en gelişmiş tarımına sahip olan Arjantin, Mennen döneminde yaşamış olduğu bir ekonomik kriz bahane bilinerek, Mennen'in yakın ilişkide olduğu Rockefeller ailesi ve baba Bush tarafından ekonomik krizden çıkmanın reçetesi olarak Arjantin'e GD tohumlarla tarıma başlaması önerilir. Ancak kişisel dostluklar ile sadece Monsanto şirketinin Arjantin'e tohum satması sağlanır. Kısa sürede bütün ülkede sadece genetiği değiştirilmiş soya yetiştirilmeye başlanır. Arjantin bugün buğday ve benzeri temel besin maddelerini ithal etmek zorunda kalmıştır. Onbinlerce hektarlık tarlalarda sadece soya fasulyesi ekildiğinden ve uydu kontrollü şoförsüz traktörler kullanıldığından tarımsal istihdam çok azalmış, işsizlik ve açlık tüm ülkeyi esir almıştır. Bugün Arjantin halkının yarısı açlık sınırında yaşamaktadır. Tohum şirketleri her fırsatta "Dünyada bir milyar aç insan var. Bunları doyurmak için verimi yüksel GD tohumlar kullanılması zorunludur," derler. Halbuki Arjantin'de yaşananlar bunun tam tersinin geçerli olduğunu kanıtlamaktadır: GD TOHUMLAR AÇLIK YARATIR.

AY: Dünyada monokültüre giden tarımsal gıda politikaları sürecinde, biyoçeşitlilik kaybı, insan ve hayvan sağlığı, suyun kirlenmesi, iklim değişikliklerine kadar giden bu küresel ölçekte geri döndürülemez zararlar ortaya çıkmayacak mı?
KD: Bu kesinlikle doğru bir tespit. Biyoçeşitliliğin kaybı gelecekte açlık yaratacaktır. Gelin

tarihten çok acı bir örnekle bunu açıklayalım. Nisan ayında İrlanda Başbakanı Türkiye'yi ziyaret ederek minnettarlıklarını dile getirmiştir. Bu minnettarlık da nereden çıktı derseniz, gelin birlikte okuyalım. 1800'lü yıllarda İrlanda'da toprak sahipleri genelde İngilizler. Bunlar tarlalarında buğday ektirirler, çalışan çiftçi İrlandalılara topraklarının bir kısmını kendi kullanımları için bırakırlar. Çiftçinin mal sahibinden emeği karşılık tüm yıl boyunca aldığı işte bu toprak parçasını kendi gıda gereksinimi için işleyebilmesi hakkıdır. Daha doyurucu olduğuna inandıkları için İrlandalı çiftçiler kendilerine tahsis edilen topraklara patates ekerler. O dönemde İrlanda'da sadece iki cins patates vardır. 1846 yılında her iki patates döneminde yaşamış olduğu bir ekonomik kriz bahane bilinerek, Mennen'in yakın ilişkide olduğu Rockefeller ailesi ve baba Bush tarafından ekonomik krizden çıkmanın reçetesi olarak Arjantin'e GD tohumlarla tarıma başlaması önerilir. Ancak kişisel dostluklar ile sadece Monsanto şirketinin Arjantin'e tohum satması sağlanır. Kısa sürede bütün ülkede sadece genetiği değiştirilmiş soya yetiştirilmeye başlanır. Arjantin bugün buğday ve benzeri temel besin maddelerini ithal etmek zorunda kalmıştır. Onbinlerce hektarlık tarlalarda sadece soya fasulyesi ekildiğinden ve uydu kontrollü şoförsüz traktörler kullanıldığından tarımsal istihdam çok azalmış, işsizlik ve açlık tüm ülkeyi esir almıştır. Bugün Arjantin halkının yarısı açlık sınırında yaşamaktadır. Tohum şirketleri her fırsatta "Dünyada bir milyar aç insan var. Bunları doyurmak için verimi yüksel GD tohumlar kullanılması zorunludur," derler. Halbuki Arjantin'de yaşananlar bunun tam tersinin geçerli olduğunu kanıtlamaktadır: GD TOHUMLAR AÇLIK YARATIR.

AY: Dünyada monokültüre giden tarımsal gıda politikaları sürecinde, biyoçeşitlilik kaybı, insan ve hayvan sağlığı, suyun kirlenmesi, iklim değişikliklerine kadar giden bu küresel ölçekte geri döndürülemez zararlar ortaya çıkmayacak mı?
KD: Bu kesinlikle doğru bir tespit. Biyoçeşitliliğin kaybı gelecekte açlık yaratacaktır. Gelin tarihten çok acı bir örnekle bunu açıklayalım. Nisan ayında İrlanda Başbakanı Türkiye'yi ziyaret ederek minnettarlıklarını dile getirmiştir. Bu minnettarlık da nereden çıktı derseniz, gelin birlikte okuyalım. 1800'lü yıllarda İrlanda'da toprak sahipleri genelde İngilizler. Bunlar tarlalarında buğday ektirirler, çalışan çiftçi İrlandalılara topraklarının bir kısmını kendi kullanımları için bırakırlar. Çiftçinin mal sahibinden emeği karşılık tüm yıl boyunca aldığı işte bu toprak parçasını kendi gıda gereksinimi için işleyebilmesi hakkıdır. Daha doyurucu olduğuna inandıkları için İrlandalı çiftçiler kendilerine tahsis edilen topraklara patates ekerler. O dönemde İrlanda'da sadece iki cins patates vardır. 1846 yılında her iki patates cinsini de etkileyen bir hastalık bulaşır. İrlandalı çiftçiler bu hastalık yüzünden 3 yıl boyunca patates yetiştiremezler. Bu süre içinde bir milyon İrlandalı açlıktan ölür, 1,5 milyon İrlandalı göç etmek zorunda kalır. 6,5 milyon nüfusu olan İrlanda'nın nüfusu 4 milyona düşer. Bu dönemde İngiltere İrlanda'ya yardım etmeyi reddeder. Osmanlı Devleti İngiltere'nin koyduğu amborgoya rağmen gizlice iki gemi dolusu gıda maddesi yollar ve bir miktar da para yardımında bulunur. O dönemde bir üçüncü patates cinsi olsaydı o hastalıktan etkilenmeyeceği için İrlandalılar açlıktan ölmek zorunda kalmazlardı. İşte biyoçeşitlilik kaybı böyle bir şeydir. Son 100 yıl içinde insanlık tarım bitkilerinin % 90'ını kaybetti. Geriye kaldı sadece % 10. Haydi hayırlısı!

AY: Sevgili Hocam, emeğinize teşekkürler. Tüm bilgileri gerçek belgeleri ve kaynaklarıyla bize ulaştırdığınız için, GDO'lar konusunda bilgi kirliliğinin önünde cansiperhane duruş sergilediğiniz için...

GDO SKANDALI ÖRTÜLMEK İSTENİYOR
18 Nisan 2013, Perşembe-yeniasya

Gıda Güvenliği Hareketi Genel Başkanı Kemal Özer, Mersin Limanında ele geçirilen ve GDO'lu olduğu ifade edilen çeltikle ilgili, "Bu çalışma sayesinde Türkiye'ye gıda ve yem amaçlı analizsiz GDO'lu ürünlerin girdiği tesbit edildi" dedi. Özer, bazı çevrelerin konunun üstünü örtmeye çalıştığını söyledi.

GDO skandalı örtülmeye çalışılıyor

Gıda Güvenliği Hareketi Genel Başkanı Kemal Özer, Mersin Limanı'nda ele geçirilen ve GDO'lu olduğu iddia edilen çeltikle ilgili, "Bu çalışma sayesinde Türkiye'ye gıda ve yem amaçlı analizsiz GDO'lu ürünlerin girdiği tesbit edildi" dedi.

Özer, düzenlediği basın toplantısında yaptığı konuşmada, Türkiye'de yaklaşık 10 gündür Mersin'de ele geçirilen çeltik konusunun tartışıldığını hatırlattı. Çin'den ve Afrika'dan ithal edildiği belirtilen pirinçlerin aslında bu ülkelerden değil, Amerika ve Rusya'dan getirildiğini savunan Özer, "GDO'suz olduğu iddia edilen pirinçlerle ilgili 7 ayrı laboratuvarın analiz yaptığını ve bunlardan 5'inin GDO tesbit ettiğini görüyoruz. Gıda, Tarım ve Hayvancılık Bakanlığının Mersin ve Ankara'daki laboratuvarlarında yapılan analizlerde ise GDO olmadığı yönünde tesbit var. Bakanlık, konuyla ilgili bir bulaşmanın söz konusu olduğunu iddia ediyor. Oysa bütün laboratuvarlar bunun bir bulaşma olmadığını, bulaşma olması için soya ya da mısırın taşıdığı genlerin bulunması gerektiğini ifade ediyor" diye konuştu.

GDO Konusunda İlk Tutuklama Yapıldı

Özer, bazı çevrelerin konunun üstünü örtmeye çalıştığını ileri sürerek, şöyle devam etti: "Bu operasyon Türkiye tarihinde bir ilktir. GDO konusunda yapılan ikinci büyük operasyondur. Tutuklamanın yapıldığı ilk operasyondur. Konuyla ilgili polis tarafından üç firma için hazırlanan fezlekeleri incelediğimizde 1 yıldır devam eden süreçte 3 işlemin olduğunu görüyoruz. Birincisi, bu firmaların bir kısmının GTİP numaralarını farklı göstererek vergi kaçırdıkları tesbit ediliyor. İkinci nokta, ürünlerin gümrükten işlem görmeden yurda sokulurken polis tarafından yakalandığını görüyoruz. Üçüncü işlem ise 2 ayrı ülkeden gelmiş, fakat farklı şekilde yüklenmiş olan bu pirinçlerin de GDO'lu olduğunu görüyoruz. Bu çalışma sayesinde Türkiye'ye gıda ve yem amaçlı analizsiz GDO'lu ürünlerin girdiği de tesbit edildi." Analizlerin yapıldığı İstanbul Teknik Üniversitesi (İTÜ) ve TÜBİTAK Marmara Enstitüsü yöneticilerine baskı yapıldığını iddia eden Özer, İTÜ rektörlüğünün, kendi laboratuvar müdürlerinin imzası bulunan belgeyi reddettiğini savundu. Özer, polisin ürünlerden numune alınması için eleman talebine olumsuz cevap veren Gıda, Tarım ve Hayvancılık Bakanlığının, buna rağmen örnek alım işleminin denetimlerinde gerçekleştirilmediği gerekçesiyle itirazda bulunduğunu ileri sürdü.

İki Bakan Açıklamalarıyla Bir Birlerini Tekzip Ediyor

Gıda, Tarım ve Hayvanlık Bakanı Mehdi Eker; "Mersin Limanında yakalanan ve GDO'lu olarak üretildiği öne sürülen pirincin, GDO'lu olmadığını, söz konusu ürünün çeltik olduğunu ve GDO bulaşmasının tesbit edildiğini" söylerken, Gümrük ve Ticaret Bakanı Hayati Yazıcı ise, "Mersin'den sonra Tekirdağ'da da bu tür ithalat yapıldığı bilgisine ulaşıldı. Manisa'da da

8 ton pirince ‘GDO şüphesi’ ile el konuldu. Biz gümrük kapılarımızda kara, hava, deniz her neresiyse koruyucu, kollayıcı çalışmalarımızı sürdürüyoruz.” diye konuşmuştu.

Üretici rahatsız, tüketici bulgura yöneldi

Mersin Limanı’nda ele geçirilen ve GDO’lu olduğu öne sürülen pirinçle ilgili tartışmalar çeltik üreticilerini rahatsız ediyor. Yetkililerin konuya açıklık getirmesini isteyen üretici temsilcileri, yaşanan tartışmaların pirinç tüketimini olumsuz etkilemesinden endişe duyuyor. Balıkesir Ziraat Odası Başkanı Sami Sözat; “GDO’lu pirinç tartışmaları üreticiye zarar veriyor. Tüketici pirinçten vazgeçiyor. Ben pirinç üreticisiyim, evimde bile ‘pirinç yemeyelim’ denilmeye başlandı” derken, Gönen Ziraat Odası Başkanı Necati Özkurt da; “Çiftçi tartışmalardan rahatsız. Tüketici pirinç yerine bulguru tercih etmeye başladı” diye konuştu.

GIDALARDA EHEC BAKTERİSİ!

Halil Uslu-08 Temmuz 2011, Cuma-yeniasya

Sağlıklı yaşamak ve sağlıkla uzun ömürler geçirmek bütün beşeriyetin vazgeçilmez hayat tarzıdır. Başta, Dünya Sağlık Teşkilâtı (WHO) olmak üzere, bütün tıp dünyası kendi mihverleri altındaki nükleer santrallerin ürettiği zehirli gazlar ve beşerin “canlı hücreler üzerinde” yaptıkları tahribatlar neticesinde sarî hastalıklar çoğalmaktadır. Son dönemlerde Almanya’da başlayan (EHEC) bakterisi salgını, Avrupa ülkeleri arasında büyük tedirginlik husûle getirmiştir. GDO derken şimdi de EHEC çıktı.

Rusya, EHEC virüsünün kaynağının meyve sebzelerle ilgisi olmadığı yönünde yapılan açıklamaya rağmen, Avrupa’dan tarım ürünlerinin ithaline yasak koymuştur. Çünkü, kendi ülkelerindeki hastalıklarla azamî derecede uğraşmaktadırlar. Tepki gösterenlerin başında Rusya Başbakanı Vladimir Putin gelmektedir. Bu hususta Almanya Başbakanı Angela Merkel, Başkan Putin olmak üzere bütün AB ülkelerinden özür dilemiştir. Fakat hastalık alabildiğine devam etmektedir. Ölümcül virüsün etkilediği kişi sayısının bin 500’ü geçmesiyle, Almanya’da klinikler kan bağışı çağrısı yaptı.

Bu arada Türkiye Sağlık Bakanlığı Basın ve Halkla İlişkiler Müşavirliğinin yazılı ve görsel basına yaptığı yazılı bir açıklamasına göre bakteri zehir üretiyor. Bu ölümcül hastalığa sebep olan EHEC virüsünün, çok kuvvetli bir zehir üretebiliyor olmasa korkutucudur. Hastalık bu kuvvetli zehrin etkisiyle oluşmaktadır. Gıdalara dikkat! Bu bakteriler insanlara, sıklıkla yiyip içtiğimiz gıdalarla bulaşmaktadır. Bu bakteri insanlara, yedikleri çiğ sebze ve meyveler aracılığıyla bulaşabildiği gibi, bunun yanında iyi pişirilmemiş et, tavuk ve süt ürünleriyle veya bakteriyi taşıyan hayvanlar yoluyla da bulaşabilmektedir. Dolayısıyla bu hastalığın ve onun etkeninin salatalıkla sınırlandırılması konunun önemini azaltabilir.”

Bundan önceki makalemde GDO üzerine araştırmalarımı zikretmiştim. Son günlerde bitkiler üzerine bir katliâm ve bir imha hareketi var. GDO yani “genetiği değiştirilmiş organizma.” Bilim adamları 25 yıl önce, genleri DNA’dan “hücre çekirdeğinde bulunan kromozomu içinde bulunduran protein”i ayırarak başka bir canlıya yerleştirebileceklerini keşfettiler. GDO’lu bitkiler yüksek alerji riski taşıyor. İnsan bilmediği besini tüketerek kendini riske atabiliyor. Rusya’da bir grup bilim adamı son beş yıl içerisinde alerji belirtisi gösteren hastaların

sayısında 3 kat artış olduğunu ve bunun altında yatan sebebin genetiği değişmiş ürünlerin (GDO) tüketimi olabileceğini açıkladılar. Bu ürünlerin nasıl ve ne kadar kullanılacağı önemlidir. Rastgele ve yanlış ölçülerde kullanmak, istenmeyen sonuçlar doğurabilmektedir. Ayrıca bu bitkilerde GDO'lu maddeler olmaması için Tarım Bakanlığının denetiminde olması çok önemlidir. Acaba ne kadar denetleniyor?
Ne yiyip içtiğiniz çok önemli. Şimdiye kadar tesbit edilmiş gıdalar ve en çok sorumlu olan kaynaklar şunlardır. Az pişmiş hamburgerler, taze elma püresi (pastörize edilmemiş), süt, yoğurt ve peynir (pastörize edilmemiş), et çeşitleri (iyi pişirilmemiş veya pastörize edilmeden hazırlanmış olanlar), çiğ köfteler ve emsali ve her türlü bilhassa dış dünyadan gelen ve o familyadan olan, başta salatalık ve domates ve amcazadeleri ve onlardan üretilen meyve ve su ürünleri üzerinde dikkatle durulmalıdır.
Bütün ilim dünyasında artık mecburen kabul ettikleri çıkış yolunu Efendimiz (asm) 14 asır önce çizmiştir. Sirkenin her cihetle kullanımı. Bilhassa yaz ve bahar aylarında. Etlerin iyi piştikten sonra yenmesi gerekir. Sütler pastörize ürün alınarak veya kaynatılarak tüketilmelidir. Çiğ yenen her türlü sebze ve meyveler sirkeli suda çok iyi yıkanmalıdır. Evvelâ eller, sonra meyveler yıkanmalı. Esasında sünnet buradan başlıyor. Az ve ölçülü yemek, bünyenin mukavemetini ve dayanırlığını sağlar, sıhhate yardımcı olur. Her meyveden bir tane yeter, her gün bir meyve ve bir salatalık ayda 30 yılda 365 eder. Yetmez mi? Yıllık yediklerimizi ayrı bir makalemde ele alacağım. Acaba kim kimden şekvacı? Can boğazdan nasıl geçermiş acaba?

GARİP GDO GIDA TARTIŞMASI…

11 Mayıs 2013, Cumartesi-Cevher İlhan-yeniasya

Geçen ay Mersin Limanı'ndan 23 bin 8 ton genetiği değiştirilmiş organizmalı (GDO'lu) pirincin Türkiye'ye sokulup, en az 8 bin kilosunun paketlenerek marketlerde satıldığının, geri kalanın ise satılmak üzere olduğunun bir kaçakçılık ihbariyle deşifre olması tartışmaları devam ediyor.

Ağır metal elementlerden kadmiyum maddesinin 35 kat fazla olduğu, kanser ve benzeri hastalıklar yapan kanserojen özelliği taşıyan onbinlerce GDO'lu ürünün Türkiye'ye sokulup halka yedirilmesinden doğrudan sorumlu olan Gıda Tarım ve Hayvancılık Bakanlığı ile testleri yapan kurumlar arasında tam garip bir tartışma sürüyor.
Bilindiği gibi başta ABD olmak üzere başka ülkelerin sınırlarından sokmadıkları ithal edilip gümrükten geçirilip serbest ticaret bölgesindeki depolarda istiflenen 23 bin ton pirinçten 8 tonunun paketlenerek 24 ilde raflara konulduğu ve halka yedirildiği, önce il Tarım Müdürlüğünce resmen itiraf edilmişti.
Ardından, TÜBİTAK Marmara Araştırma Merkezi, yaptığı analizlerle ithal pirincin "GDO'lu olduğu"nu bir raporla tesbit etmişti. Peşinden de bizzat Gümrük Bakanı tarafından "GDO'nun bizati ürünün içerisinde mi yoksa taşınan gemilerde daha evvel GDO'lu ürünün taşınmış olmasından mı bulaştığının araştırılacağı" duyurulmuştu. (Sabah, 4.4.13)
Savcılığa da intikal eden ve araştırması süren ithal pirince dair en son İstanbul Teknik Üniversitesi'nin (İTÜ) yaptığı testler sonucu sözkonusu pirincin GDO'lu olduğu belirlendi.

Aklama Garâbeti…

Akabinde İTÜ (İTÜ -MOBGAM) 22 Nisan'da Mersin Limanı'nda ele geçen pirinçler üzerinde yaptığı GDO tarama testi sonuçlarında, "GDO'lu pirinç ırklarından birisi güve

öldüren bir protein barındıran Çin kökenli Bt63, diğeri ise ABD'de 750 milyon dolarlık tazminata konu olan onaylanmamış LLRice601 olduğu" açıklandı. (Milliyet, 30.4.13)
Raporda, Amerika'da 750 milyon dolar tazminat konusu olan ve 2006 ile 2007 yılları arasında 30'dan fazla ülkede ABD'den ithal edilen GD pirinç türünün izleri tespit edildiği bildirilerek şu ifâdeler yer aldı: "Bt63 böcek haşaratlarına karşı dayanıklı, Çin'de devlet desteğiyle geliştirilmiş GD bir pirinç ırkı. Bt63 pirinç güve türlerine toksik bir protein üretiyor. Farelerle yapılan deneyler bu proteinin alerji benzeri sorunlar oluşturduğunu gösterdi. Bu sebeple dünyada üretimi yasak. Nisan 2005'te Greenpeace Çin'de 2003'ten beri yasadışı Bt63 pirinç üretimi olduğunu ortaya çıkardı."
İşin ilginç yanı, bütün bu tesbitlere karşı, Gıda Tarım ve Hayvancılık Bakanı ile Gümrük ve Ticaret Bakanı'nın, önce "dünyada GDO'lu pirinç üretiminin olmadığını" söylemleriydi. Yazıcı, "GDO'lu olarak üretilen soya, mısır var, ama pirinç yok. Kaldı ki burada söz konusu olan çeltik. Henüz kabuğundan ayrılmamış olan çeltik. Bulaşma olabilir. O da yargıda devam ediyor. Yargı süreciyle ilgili bir şey söylemem mümkün değil ama pirincinizi yiyebilirsiniz. Hele hele kilo sorununuz yoksa tereyağıyla pişirip yemenizi tavsiye ederim" dedi.
Eker ise "Dünyada ticarete konu GDO'lu pirinç üretimi söz konusu değil" diye tepki gösterdi. "Benim size Gıda, Tarım ve Hayvancılık Bakanı olarak söylediğim şey şu, vatandaşlarımız o pirinçleri güven içerisinde tüketebilirler. Çünkü ne Türkiye'de ne dünyada GDO'lu pirinç üretimi söz konusu" çarpıcı iddiasını tekrarladı. "Vatandaşın endişe etmesine gerek yok" dedi.
Gelinen noktada daha ilgili bakanlıkların, bu tesbitleri daha önce neden yapmadığı, ithal GDO şâibesini taşıyan ithal pirincin ülkeye sokulmasını ve istiflemesini neden engellemediği, market raflarındaki genetiği değiştirilmiş pirinci nasıl tespit edilemediği sorularının cevabı ve hesâbı verilmeden, Bakan'ın mevzubahis ithal pirinci hâlâ aklamaya çalışması garâbeti sergileniyor.

"Tozlanma Ve Bulaşma İle…"

Ve asıl garabet, Mersin'de yakalanan pirincin GDO'lu olduğu konusunda kamuoyunun yanlış bilgilendirildiğini iddia eden ve İTÜ'yü raporundan dolayı suçlayan Tarım Bakanı'nın, "ticarete konu GDO'lu pirinc üretimi olmadığını" yinelerken "Biz yüzde yüz eminiz. Orada ürünün kendisi ile ilgili değil, tozlanma ve bulaşmadan ibaret bir şey vardı" diye konuşması.
Peki, onbinlerce ton pirinçte doğrudan GDO'lu olmazsa da "tozlanma ve bulaşmadan dolayı GDO'lu" durumu varsa, bu "tozlanma ve bulaşmadan dolayı GDO'lu olan pirincin ithalinin, istiflenmesinin ve piyasaya sürülüp satışa sunulmasının sorumluluğu kimin? "Tozlanma ve bulaşmadan dolayı" olunca, vebâli ve sorumluluğu ortadan kalkıyor mu?
İşin bir diğer ilinç yanı, mevzubahis pirinçte "iki ayrı GDO türünün tesbit edilidiği"ni bildiren İTÜ raporunun, Bakan'ın tepkisinden sonra garip bir biçimde "flaş bir açıklama" ile rektörlükçe geri çekilmesi, sorumlular hakkında hakkında soruşturma başlatıldığının ve soruşturma sonuçlanana kadar görevinden açığa alındığının açıklanması oldu.
Bakan, "Vatandaşlarımızın kafasını karıştırmaya üreticilerimize zarar kimsenin hakkı yok" diyor. Ne var ki bütün bu olup bitenler, kamuoyunu daha da işkillendirip halkın tedirgin ederek kafasını daha çok karıştırıyor, üreticiye daha çok zarar veriyor…

GDO'LU YENİ "ŞEKER YASASI" TASLAĞI
20 Mayıs 2013, Pazartesi- Cevher İlhan-yeniasya

Hararetli iç ve dış gündemde, GDO'lu (genetiği değiştirilmiş organizmalı) gıda skandalı karambola geldi. Ne var ki GDO garabeti, bir tek "tozlanma ve bulaşma" ile geçiştirilen 23 bin ton GDO'lu pirincin ithali, istiflenmesi ve satışa sunulmasıyla kalmıyor.

Ayrıca 31 Ekim 2006'da çıkarılan "Tohumculuk Yasası"yla bitkisel üretimde tarımın olmazsa olmazı ve insanlığın ortak malı tohumun dejenere edilip uluslar arası tekelci firmaların inisiyatifine terk edilmesiyle, yerli tohumların "patentleme yetkisi"nin ecnebi biyoteknoloji firmaların güdümüne girmesiyle, biyo-güvenliğin yabancı firmalara verilmesiyle de kalmıyor.
En son Bilim, Sanayi ve Teknoloji Bakanlığı'nın hazırladığı Şeker Kanunu Tasarısı taslağında nişasta bazlı şeker kotasının yüzde 10'dan yüzde 15'e çıkarılması, bu ürünün üretildiği mısırın yurtdışında getirilmesiyle, pirinçten sonra ithal GDO'lu şekere de vize veriliyor.
Türkiye'de GDO'lu pirinç tartışmaları devam ederken, iktidar partisince el altından kotarılmak istenen yasal değişiklikle, şeker pancarından üretilen kesme ve toz şekerin önünün kapatılıp sofralara yeni GDO'lu gıdaların konularak halka yedirilmesi kolaylaştırılıyor. Zira uzmanlar, "artan şeker hammadde talebini karşılama" gerekçeli sözkonusu taslağın şekerli mamul ithalatını arttırmasıyla ucuz şekerde GDO riskinin daha artacağını bildiriyorlar.
Bu hususta Pankobirlik Başkanı Recep Konuk'un, "Türkiye'de şeker ihtiyacının tamamını tabiî yollarla şeker pancarından üretme kabiliyetimiz varken, hatta yüzde 50 kapasite boş beklerken, önümüzün kesilmesi sektörü sekteye uğratır" yakınması anlamlı. Nişasta bazlı şekerin sanayiciye yüzde 25 maliyet avantajı sağladığını kaydedip, "Ancak ucuz etin yahnisi yavan olur' derler, ucuz diye sağlıksız gıda mı yiyelim?" sorusu çarpıcı.

"GDO Şekerini Yedirecekler!.."
Diğer yandan Türkiye ile aynı iklim kuşağındaki Avrupa ülkelerinde kota 0 ile yüzde 2 arasındayken, Şeker-İş Sendikası Başkanı İsa Gök'ün ifâdesiyle, Bakanlar Kurulu'nun kotayı arttırma yetkisinin nişasta bazlı şeker üretiminin fiili olarak pancar şekeri üretiminin yüzde 17'sine ulaşıyor. Böylece "yeni yasa"yla dünyada yetiştirilen ve yüzde 88'inde GDO bulunan mısır ithalatının kapısının sonuna kadar açılacağı belirtiliyor. (Meltem Ersoy, Habertürk, 12.4.13)
Keza mısır ithalatının artması sonucu, nişasta bazlı şeker fabrikalarının yurtiçi üretimlerinde yerli mısır kullanmak zorunda kalmalarıyla pek çok sağlık sorununa sebep olan mısır şurubundaki yüksek früktozun beraberinde GDO'lu ürünler riskini arttıracağı ifâde ediliyor. Ayrıca "yasa"dan pancar sektörünün yanı sıra birçok sektörün etkileneceği, başta hayvancılık olmak üzere et, süt, nakliye ve diğer hizmet sektörlerini de destekleyen pancar üretiminin büyük oranda düşmesiyle, orta ve uzun vadede ekonomiye ve istihdama darbe vuracağı değerlendiriliyor.
Bu hususta tarım yazarı Ali Ekber Yıldırım'ın, "Biogüvenlik yasası, gıdada GDO kullanımına izin vermiyor. 'Sıfır tolerans' öngörüyor. Pirinçte yaşanan tartışmalar gösterdi ki, içeride ve dışarıda çalışan GDO yanlısı lobi, gıdada genetiği değiştirilmiş ürünlere kapıyı aralamak için her yolu deniyor. 'Sıfır tolerans' diye diye GDO şekerini yedirecekler!.." tepkisi, anlamlı. (www.tarimdunyasi.net, 24/04/2013)
Hükûmetin Meclis'e sunduğu Şeker Kanunu Tasarısı'nın üreticilerle birlikte şeker pancarı sektöründe çalışan, geçimini şeker pancarından, fabrikalarda çalışarak sağlayan 10 milyonu

aşkın insanı tedirgin ettiğini belirten üretici temsilcileri, kotanın yükseltilmesinin pancar yerine mısırdan üretilen şekerin miktarını daha da arttıracağını ve pancar ekim alanlarını daralacağını ikazı ediyorlar.
Doğrusu, örnek gösterilen Avrupa'da, meselâ Fransa ve Almanya'da mevzubahis nişasta bazlı şeker yokken, Türkiye'de tavan yaptırılmak istenmesi düşündürücü.
Bu açıdan, toplam 2.5 milyar dolara yakın katma değer sağlayan pancar üretiminin üç-dört şirket sahibine peşkeş çekilerek üreticilerin önünün kesilmeye çalışıldığı, tohum ve tarım mülkiyetini tekellere devrettiği ve GDO'lu gıda törstlerinin "büyük Türkiye pazarını bekledikleri" haberleri kayda değer…

GDO Riskli "Canlı Bomba"

Gerçek şu ki, "Dünyada nişasta bazlı şekerin önemli bölümü GDO'lu mısırdan elde ediliyor. Mısırdan elde edilen bu şeker yüzlerce gıda ürününde kullanılıyor" önemli tesbitiyle Meclis'te görüşülecek "şeker kotası tasarısı", "canlı bombaya" benzetiliyor. Yıldırım'ın nazara verdiği Ziraat Mühendisleri Odası'nın raporu, bilgilendirici ve uyarıcı olması açısından çarpıcı. Bundandır ki raporda, gıda dışı amaçla sanayide kullanılmak üzere kotasız şeker üretiminin de öngörüldüğü "tasarı"yla, herhangi bir denetim eksikliğinde bu şekerlerin piyasaya sürülmesi tehlikesine dikkat çekiliyor. "İnanılmaz 'rant' ile 'siyaset-iş dünyası' ilişkisini yeniden kurgulayan şeker sektöründe, üreticiler, tüketiciler ve kısaca bütün halkın aleyhine işleyecek bir süreç"e işaret edilip, "AKP hükûmeti, çok uluslu şirketler yerine halkın yanında yer alıp şeker sektöründeki oyunlara artık 'dur' demeli" çağrısında bulunuluyor. (www.tarimdunyasi.net)
Ve Türkiye Gıda ve İçecek Sanayii Dernekleri Federasyonu (TGDF) Başkanı Şemsi Topuz, "ulusal bio güvenlik kanununun düzeltilmemesi halinde, şike davasındaki gibi tutuklama vak'alarının yaşanacağını" uyarıp GDO konusunda Bakanlığın "ulusal bio yasası"nı gözden geçirmesini öneriyor.
Anlaşılan o ki, ecnebi şirket lobileri büyük rant baskısı kurmuş. Daha tartışmalı 23 bin ton GDO'lu pirincin hesâbı verilmeden, hükûmetin şeker pancarı üretimini yok edecek, sektörde çalışan milyonlarca üreticiyi ve çalışanı sıkıntıya sokacak, GDO riskini taşıyan "nişastalı bazlı şeker" oranını yükselten sözkonusu "tasarı"yı âcilen düzeltmesi gerekiyor. Halkın sağlığı ve gıda güvenliği için…

GDO KUŞATMASI

Feyzullah Ergün-11 Kasım 2014, Salı-yeniasya

İnsanlık âlemi ahir zaman devresinde. GDO (Genetiği Değiştirilmiş Organizmalar) kuşatmasıyla çaresizlik içinde kıvranıyor.

Genetik yapısı İlâhi yaratılış ile mükemmel olan gıda maddeleri, kalıtım mühendisliği teknikleri ile DNA dizilişleri değiştirilerek fıtri yapısı bozuluyor. Yani başka bir ifade ile keyfiyet, kemiyet için feda ediliyor. Bol, ucuz, görüntü ve lezzete dayalı, besleyici değeri olmayan, toksin deposu çöp gıdalar hesapsızca ve sorumsuzca üretiliyor ve bilinçsizce tüketiliyor .

Nesilleri, ürünü ve fıtri yaşam kaidelerini bozup nev-i beşerin aklını dağıtarak maddî çıkardan başka bir şey düşünmeyen insî şeytanlar fıtrata savaş başlatmıştır. GDO karşıtı bir grup

Fransız çiftçinin lideri olarak görülüp hapse atılan ünlü GDO karşıtı çiftçi Jose Bove'nin tabiriyle GDO, "bitki ile hayvanın, insan ile keçinin evlendirilmesidir. Ki, bu sayede bir kolera bakterisinin geni yoncada, tavuğun ki patateste, akrebinki pamukta, balığın ki domates veya çilekte, ateş böceğinin ki balıkta, insanın ki domateste, patateste ve koyunda bulunabiliyor."**(1)**
İnsan neslinin fesadı ve çökertilmesini netice verecek bu çıkar odaklı üretim ve tüketim anlayışı, bütün insanlığı kuşatmış ve artık askeri işgallere ve askeri masraflara gerek kalmadan biyolojik GDO silâhlarıyla farkına bile varmadan işgal ediliyor ve değişime uğratılıyor.
Bu ahir zaman Firavunlarının uygulamalarını bozacak ve kuşatmalarını yaracak en korktukları şey, bu konuda uyanık "BİLİNÇLİ İNSAN" dır.
Gıdaların yalnız helal olmaları yeterli değildir. Kur'ân-ı Kerim'e göre, "HELAL VE TAYYİP" olması şartı vardır. Tayyip, hayatın güzel şeyleri kategorisinde fiziksel, kimyasal, biyolojik ve genetik yönden, ahlakî ve sosyal yönden uygunluktur. Bu standartlara uymayanları Kur'ân-ı Kerim Fecr Suresinden şöyle tarif ediyor: "Onların hepsi de beldelerinde azgınlık etmişlerdi. Oralarda çok fesad çıkarmışlardı. Rabbin de onların üzerine türlü türlü azab yağdırdı." (Fecr suresi-11-12-13) **(2)**
Şimdilik fazla uzatmadan bu fesaddan kurtulmanın ilk adımlarını atmak için, tam donanımlı bilinçlenmek, bu konuda yazılmış kitapları başucumuza koymaktır. Değerli araştırmacı Kemal Özer'in "Deccal Tabakta" ve "Müslüman'ın Diyeti" ilk akla gelen kitaplardır. Okumanın yanında, toplu tüketim alanlarında, beslenme alışkanlıklarının oluştuğu örneğin okul kantinlerinde çocuklarımızın rastgele, abur cuburla beslenmelerinin önüne geçilmesi gerekir. Başta veliler olarak bizler, yöneticileri okul kantinlerinin GDO'lu gıda ürünlerini satmamaları doğrultusunda uyarmalı ve yönlendirmeliyiz.

Bu yazılarımızın okuyucumuza bilinçlenmesi yolunda bir hizmete ve hayırlara vesile olması niyet ve duasıyla. VESSELAM-U ALEYKÜM…

Dipnotlar:

(1) Kemal Özer, Deccal Tabakta,

Hayy Kitap, 4. Baskı, s.16

(2) Şaban Döğen,

Kur'ân-ı Kerim'in Açıklamalı Meali, Yeni Asya Yay.

REZİL BİR TOPLUM MÜHENDİSLİĞİ PROJESİ ETCEP VE GDO İLE NÜFUS KONTROLÜ

Nizamettin Kars- 15 Mart 2019-http://millisuur.com/

Kadın Aile ve Sosyal Politikalar Bakanı Fatma Şahin'in Türk milletine en büyüt ihaneti olan Kadına Yönelik Şiddet ve Ev İçi Şiddetin Önlenmesi ve Bunlarla Mücadeleye Dair Avrupa Konseyi Sözleşmesi, buna bağlı olarak da 6284 sayılı kanun 1 Ağustos 2014'te yürürlüğe girdi.

Ve iş başına geçince yeryüzünde fesat çıkarmaya, ekinleri (harsı) ve nesli helâk etmeğe çalışır. Allah ise bozgunculuğu sevmez. (Bakara 205)

Ayette de belirtildiği gibi dünyada egemen olan küresel güçler toplumları bozmak ve yok etmek için bütün yolları denemektedirler. Gıdada uyguladıkları GDO'lu ürünler, zihin kontrolleri ve toplum mühendisliği projeleri hep ifsadı yaygınlaştıran çalışmalarıdır. Küresel elitlerin bunu yapmaktaki gayeleri pek çoktur ama en önemlisi ülkelerin nüfuslarını kontrol etmektir. Çoğalan nüfusa dünya kaynaklarının yetmeyeceğini savunan bu zihniyet, beş yüz milyonluk bir dünya nüfusu hayalini kurmaktadır. Bunun için de HİV, EBOLA, SARS gibi biyolojik silahları üretmenin yanında GDO'lu ürünlerle de hem sağlığımızla oynamakta hem de ekosistemi bozmaktadırlar.

Dikkat ettiniz mi bilmem hastaneler dolup taşıyor. Hasta sayısı ve hastalık çeşitliliği her geçen gün daha da artıyor. Özellikle kanser hastalıklarında büyük bir artış var. 2000 sonrası doğan çocukların davranışlarını gözlemlediniz mi hiç? Hemen hemen hepsi aynı özellikleri sergiliyor. Mızmız, bencil, tüketici, teknoloji bağımlısı ve yönlendirmelerle davranış sergileyen bir nesil var önümüzde. Yani en basit bir diş fırçalama için ebeveynin komutunu bekleyen bir nesil. Bütün bunların sebebi eğitimdeki yanlışlar olamaz zannımca. Endüstriyel besin maddeleri ve GDO'lu gıdalar hem fiziksel hem de zihinsel yönden bizi ve çocuklarımızı etkiliyor olabilir mi? Kanser hastalığı dünyanın her yerinde yükselişteyken İsrail'de hemen hemen hiç kanser vakasına rastlanmaması bir rastlantı olamaz. "Eğer petrolü kontrol ederseniz ülkeyi kontrol edersiniz. Eğer gıdayı kontrol ederseniz nüfusu kontrol edersiniz." diyor Henry Kissenger.

Gen teknolojisi kullanılarak doğal süreçler ile edinilmesi mümkün olmayan yeni özellikler kazandırılmış organizmalı "Genetik Yapıları Değiştirilmiş Organizma (GDO)lu" tarımsal ürünlerin 1996 yılında dünya ticaretine girmesiyle birlikte bu ürünlerin insan, hayvan, bitki ve çevreye olan zararlarına ilişkin araştırmalar da başlamıştı. Bu çalışmalarda GDO'lu ürünlerin kısırlık ve sakat doğum riskini artırdığına yönelik bulgular elde edilmiştir. GDO'ların doğrudan ve dolaylı olarak kanserojen etkisinin olabileceği çeşitli araştırmalarda ortaya konmuştur. Hormon işlevi gören Ralgro ve Synovex gibi ilaçlar kilo arttırsın diye et hayvanlarına verildi. Bu hormonlu eti yiyen kişilerin hormonal yapısı bozuluyor. Hormonlu et kısırlık, cinsel güç kaybı ve kalp hastalıklarına neden oluyor. Hormon çocukların erken ergenlik çağına ulaşması, dişilik hormonu alan erkek çocuklarda göğüslerin büyümesi gibi etkiler göstermektedir. Erkek ve kadınlarda karşı cinse benzer fizyolojik değişiklikler görülebilmektedir. (Prof Dr. İrfan, Ankara Üniv. Veteriner Fak.) Dünyadaki bütün bu gıda terörünün arkasında Rockefeller Vakfı, Bill Gates'in Gates Vakfı ve Ford Vakfı gibi Siyonist kuruluşlar var. Dünyada ekilen GDO'lu tohumun %90'ı tek bir şirket, ABD merkezli Monsanto adlı çok uluslu bir şirket tarafından üretilmektedir. İsrail'de neden kanser vakalarının hemen hemen hiç olmayışının bir açıklaması bu sanırım. Üretilen GDO'lu gıdalarla toplumlar ölümcül hastalıklarla ve kısırlaştırılarak nüfus kontrolü sağlanıyor. Bunun en büyük delili de tüp bebek vakalarındaki artıştır.

Bu ifsadın fiziksel boyutu. Bunun bir de zihinsel boyutu var. Sağlığından edilen, kısırlaştırılan toplumların zihinsel olarak bozulmaları için biseksüel ve unisex kişilik oluşturma projeleri hazırlandı. İstanbul Sözleşmesi olarak bilinen ve o dönemki Kadın Aile ve Sosyal Politikalar Bakanı Fatma Şahin'in Türk milletine en büyüt ihaneti olan Kadına Yönelik Şiddet ve Ev İçi Şiddetin Önlenmesi ve Bunlarla Mücadeleye Dair Avrupa Konseyi Sözleşmesi, buna bağlı olarak da 6284 sayılı kanun 1 Ağustos 2014'te yürürlüğe girdi. Bu sözleşme her ne kadar kadına şiddetin önlenmesi şeklinde ön plana çıkarılsa da aslında ailenin bütünlüğünü hedef alan, aileyi yok eden, eşler arasında şiddetin daha da artmasına sebep olan ve eşcinsel evliliklerin önünü açan maddeler içermektedir. Dikkat edilirse 6284 sayılı kanunun yürürlüğe girmesiyle birlikte LGBTİ Derneği kuruldu ve sapkın üyeleri toplu gösteriler yapmaya

başladılar. Sözleşmenin yürürlüğe girmesiyle birlikte boşanmalarda ve aile içi şiddet, cinayet oranlarında da ciddi bir artış olmuştur. Bu sözleşmenin 14. maddesi eğitimle ilgilidir. Madde aynen şöyle: "Taraflar, yerine göre, tüm eğitim seviyelerinde resmi müfredata, kadın erkek eşitliği, toplumsal klişelerden(kalıplardan) arındırılmış toplumsal cinsiyet rolleri, karşılıklı saygı, kişisel ilişkilerde çatışmaların şiddete başvurmadan çözüme kavuşturulması, kadınlara karşı toplumsal cinsiyete dayalı şiddet ve kişilik bütünlüğüne saygı gibi konuların, öğrencilerin zaman içinde değişen öğrenme kapasitelerine uyarlanmış bir biçimde dâhil edilmesi için gerekli tedbirleri alacaklardır."

Bu maddede açıkça belirtildiği gibi tüm eğitim seviyelerinde, toplumsal kalıplardan yani erkek ve kız rollerinden arındırılmış unisex kişiliklerin yetiştirilmesine dair içeriklerin müfredata yerleştirilmesi istenmektedir. İşte bu amaçla aynı yıl Eğitimde Toplumsal Cinsiyet Eşitliği projesi ETCEP, Millî Eğitim Bakanlığı Ortaöğretim Genel Müdürlüğü tarafından koordine edildi ve British Council liderliğindeki konsorsiyum tarafından teknik destek verilerek "Yeniden yazmaya var mısın?" sloganıyla yola çıktı. Uygulamanın merkezi Ankara oldu ve etkinlikler 10 ilde (Erzurum, Batman, Samsun, İzmir, Malatya, Şanlıurfa, Karaman, Mardin, Trabzon, Sivas) gerçekleştirildi. Gelen tepkiler üzerine proje inkâr edildi ve web sitesi kapatıldı. Ancak Britsh Council'in aşağıdaki web sitesinde yapılan çalışmalar ile ilgili bilgiler yer almakta.

https://www.britishcouncil.org.tr/sites/default/files/proje_oykusu-son.pdf

Sitede, Nisan-Haziran 2016 döneminde 189 eğitimci eğitilerek proje illerinde yaklaşık 6.000 eğitimcinin toplumsal cinsiyet eşitliği ve eğitimde toplumsal cinsiyet eşitliği konularında bilgilerinin artması sağlanmıştır, deniyor. Hazırlanan rapor bölümünde "Pilot okullarda öğretmenlerin büyük çoğunluğunun kız ve erkek öğrencilere farklı roller atfetmekte ve farklı beklentiler sergilemekte olduğu görülmüş, kadın ve erkek öğretmenlerin kullandıkları dil, sınıf içi davranışları ve ders işleme yöntemlerinin toplumda gözlemlenen geleneksel cinsiyet rollerini pekiştirir özellikler sergilediği ortaya konmuştur. Okul mekânlarının kullanımında cinsiyete göre farklılıklar görülmüş, okul etkinliklerine katılım düzeyi ve etkinlik türlerinin, kız ve erkek öğrencilere göre değişebildiği ifade edilmiştir." bilgileri yer almakta. Yani Türkçesi kızlardan kız gibi, erkeklerden erkek gibi davranmaması; öğretmenlerin de bu iki rolü öğrencilere atfetmemesi isteniyor. Okul içi mekânların kullanımında kız-erkek ayrımının yanlışlığına da vurgu yapılıyor. Yani geçen senelerde ODTÜ'de yaşanan kız-erkek karışık tuvalet uygulamasının, varsa duş ve soyunma odalarının da müşterek ve eş zamanlı olması isteniyor. Yani daha da Türkçesi cinsiyetsiz bir nesil yapılandırması yapılmak isteniyor. ETCEP'i rezil bir toplum mühendisliği olarak değerlendiren akademisyen Dr. Mücahit Gültekin'in şu uyarıları önemlidir: "Açık söylüyorum: ETCEP projesi başarıya ulaştığı gün çocuklarınızı tanıyamayacaksınız. Beğenmediğiniz o gelenekleri bile yana yakıla arayacaksınız. Aynen şimdi 70'lerdeki, 80'lerdeki mahallenizi aradığınız gibi. Ama bulamayacaksınız. İş işten geçmiş olacak. Pişman olacaksınız, belki de pişman bile olamayacaksınız."

Vebal bu projeyi başlatan ve sürdürenlerin boynundadır. Projeyi başlatan dönemin Millî Eğitim Bakanı Nabi Avcı'nın projenin asıl amacından bihaber olduğunu sanıyorum. Bu aralar cennetten parsel dağıtmakla meşgul olan sonraki Bakan İsmet Yılmaz'ın o şuura vakıf olmasını beklemek de yanlış olur zaten. Sayın Ziya Selçuk'un "Eğitimde Toplumsal Cinsiyet Eşitliği Etkinlik Kitabı hazırlandı. Kitap kapsamında 9. ve 10. sınıf seviyesinde derslerde ünitelere uygun, etkinlikler yaptık. Uzmanlar tarafından hazırlanan taslak etkinliklerin incelenmesi ve değerlendirilmesi amacıyla branş ve rehberlik öğretmenlerinin katılımıyla bir çalıştay gerçekleştirildi." şeklindeki açıklaması ETCEP'e verdiği önemi arz etmektedir. Sayın Bakan projenin gerçek amacına vakıf olmalı ki yükselen tepkiler üzerine projeyi inkâr yoluna gidildi, web sitesi kapatıldı. Ancak projenin tamamen kaldırıldığına dair hiçbir açıklama yapılmadı. Sadece 162 okuldaki pilot uygulamaların bittiğine dair bir açıklama yapıldı. Bu da projenin el altından, sinsice yürütüleceği anlamına gelmektedir.

Kaynaklar

DPT (2000): VIII. Beş Yıllık Kalkınma Planı, Biyoteknoloji ve Biyogüvenlik Özel İhtisas Komisyonu Raporu: Ulusal Moleküler Biyoloji, Modern Biyoteknoloji ve Biyogüvenlik Atılım Projesi Önerisi, Ankara.
Haspolat, I, Özgen Ö (2011): Tüketicilerin Genetik Yapısı Değiştirilmiş Gıdalara İlişkin Görüşleri: Kültürlerarası Bir Karşılaştırma. Üçüncü Sektör Sosyal Ekonomi Derg, 46: 40-60.
Dr. Ahmet SALTIK (Ankara Üniversitesi Tıp Fakültesi Halk Sağlığı Anabilim Dalı): Genetiği Değiştirilmiş Gıdalar ve Halk Sağlığı.
https://www.britishcouncil.org.tr/sites/default/files/proje_oykusu-son.pdf

MALTHUS'A FARKLI BİR BAKIŞ

Ocak 10, 2018-https://www.mahfiegilmez.com/2018/01/malthusa-farkl-bir-baks.html

Klasik iktisatçılar arasında yer alan İngiliz iktisatçı Thomas Robert Malthus (1766 – 1834) 1798 yılında 'Nüfus İlkeleri Üzerine Bir Deneme' adlı ünlü kitabını yayınladı. Malthus'un kitapta ortaya attığı tez, daha yeni yeni bilim olma yolunda ilerleyen ekonomi alanıyla sınırlı kalmadı ve bütün bilim alanlarında ciddi tartışmalara yol açtı.

Tezi, özetle şöyleydi: Dünya nüfusu…1, 2, 4, 8, 16, 32, 64, 128, 256, 512 gibi, gıda ürünleri ise 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10 gibi bir oranla artar. 225 yıl sonra nüfus ile gıda ürünleri arasındaki oran 512/10, 300 yıl sonra 4096/13 olur. 2.000 yıl sonra ise, gıda ürünleri büyük ölçüde artmış olsa bile, bu oran hesaplanamaz hale gelir (T.R.Malthus, An Essay on the Principles of Population, J.Johnson in St. Paul's Church Yard, 1798, p. 8.)

Malthus bu kitapta ortaya attığı insan nüfusunun artış hızıyla gıda ürünlerinin artış hızı karşılaştırmasından hareketle bu ikili arasında ortaya çıkacak olan farkın insanlığı açlık ve sefalete götüreceği iddiasını öne sürüyordu.

Aradan geçen zaman içinde Malthus'un tezinin doğru olmadığı, hatta tam tersinin ortaya çıktığı görüldü. Ekonomiler hızla büyüdü, yeni alanlar tarıma açıldı, gıda üretiminde bambaşka teknolojiler kullanılır oldu. Tarımda, sanayide yapılan buluşlarla, teknolojik ilerlemeyle gıda ürünleri miktarında sağlanan artışın insan nüfusu artışını misliyle geçtiği görüldü. Durum böyle gelişince de Malthus, karamsar iktisatçı, teorisi de karamsar ekonomi teorilerinden birisi olarak tarihte yerini aldı.

Yirminci yüzyılda bu kez Yeni Malthusçuluk diye bir yaklaşım ortaya atıldı. Gelişme yolundaki ekonomilerdeki hızlı nüfus artışının ekonomik kalkınmayı engelleyen en önemli

meselelerden birisi olarak karşımıza çıktığını öne süren bu görüş, bu hızlı nüfus artışını doğum kontrolü ile önlemek gerektiği düşüncesindeydi. İlginç olan şey doğum kontrolünün, açlık tehlikesine karşı geliştirilmiş bir yaklaşım olmasına karşılık, asıl uygulamasının doğacak çocukların geleceğinin garanti altına alınabilmesi endişesiyle yapılmasıydı. Çocuklarına yeterli ve nitelikli eğitim verecek durumda olmadığını düşünen aileler, çocuk sayısını sınırlamak için doğum kontrolüne başvurdular. İşin daha ilginç kısmı, doğum kontrolünü yapan ailelerin durumunun, doğum kontrolü yapmayan ailelere göre çok daha iyi olmasıydı. Hali vakti yerinde olmayan aileler meseleyi kadere bağlayarak birden çok çocuk yaparken, durumu göreceli olarak daha iyi olan aileler, çok çocuğa yeterli ve nitelikli bir eğitim olanağı sağlayamayacaklarını düşünerek doğum kontrolü uyguladılar. Bu gelişmenin sonucu olarak daha düşük kalitede çocuk yetiştirebilecek ailelerin daha çok çocuğu oldu. Ve doğal olarak düşük eğitim düzeyindeki nüfus arttı.

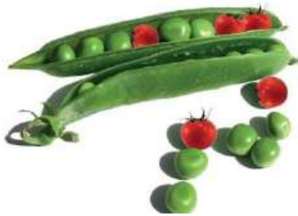
Malthus, tezini ortaya attığında dünyada nüfus 990 milyon dolayındaydı. O dönemde çevre bugünkü gibi tahrip edilmemiş, yerleşim bu kadar yoğunlaşmamıştı. Bugün nüfus 7,6 milyara yani Malthus'ün yaşadığı dönemdeki nüfusun 6,5 kat fazlasına yükselmiş bulunuyor. Bu dönemde gıda ürünleri üretimi çok daha hızlı artmış görünüyor. Ne var ki gıda ürünleri üretimindeki artış sürekli olarak dünyanın yapısını bozacak, çevreyi kirletecek, gıdaların yapısını değiştirecek, gelecek kuşakların yaşam koşullarını zorlaştıracak bir biçimde ilerliyor.

Malthus'un tezine yeniden, bu açıdan bakmak ve çevreyi daha fazla kirletmeden, gelecek kuşaklara daha iyi bir dünya bırakmak için neler yapabiliriz sorusuna yanıt bulmak gerekiyor.

GENETİĞİ DEĞİŞTİRİLMİŞ ORGANİZMALAR (GDO) VE İNSANLIK SUÇLARI

07.05.2012-http://ozanoyunbozan.blogspot.com/

"Madem GDO'nun bir zararı yok, madem bu ürünlere bu kadar çok güveniliyor, o zaman bağımsız araştırmaların yapılmasına müsaade edilsin. Bugün böyle araştırmalara izin verilmiyor; her şeye rağmen bu konuda çalışan ve gerçekleri söyleyen insanlar itibarsızlaştırılıyor. Büyük bir lobi faaliyeti var."

William Engdahl ile GDO'lu gıdalar hakkında yaptığım mülakat.

Sezai Ozan Zeybek: Genetiği değiştirilmiş organizmalar (GDO) konusunda şu an dünyada ve Türkiye'de pekçok tartışma ve sanırım bir tür kafa karışıklığı var. Pekçok insan GDO'ya çeşitli sebeplerle itiraz ediyor. Yapılan anketler pekçok ülkede hâlâ büyük bir kesimin GDO'ya karşı olduğunu gösteriyor. Fakat buna rağmen hemen her yerde GDO'lu tarımla ilgili yeni yasal düzenlemeler yapılıyor. Hükümetler, kimi zaman kamuoyunu yok sayacak bir kararlılıkla GDO konusunda adımlar atıyor.

Ölüm Tohumları isimli kitabınızda bu konulara değiniyorsunuz; GDO'nun aynı zamanda büyük bir siyasi proje olduğundan bahsediyorsunuz.

William Engdahl: Evet, bu doğru. Amerikan Dışişleri Bakanı Henry Kissinger'in 1970'lerdeki bir sözünü hatırlatmak istiyorum önce. Kissinger, "petrolü kontrol edersen ulusları kontrol edersin, yiyeceği kontrol edersen insanları kontrol edersin", demişti. Sanıyorum Amerikan dış siyasetini değerlendirirken bunu hep akılda tutmamız gerekir.

GDO'lu gıdalar çok tehlikeli bir siyasi projenin parçası. Amaç, dünyadaki tüm gıda üretimini birkaç şirketin tekelinde toplamak, bu şekilde milyonlarca insanın hayatını kontrol etmek.

Burada kâr hırsının ötesinde birtakım emeller de var, bunun altını çizmek istiyorum. Dünya üzerindeki hayatı azaltmaya yönelik bir projeden bahsediyoruz: Kim yaşayacak, kim ölecek? Şu an önümüzdeki mesele bu!

SOZ: Biraz açar mısınız?

WE: Bunun için biraz geriye gitmemiz gerekiyor; çünkü GDO projesi zannettiğimiz kadar yeni değil. GDO'yu destekleyenlerin kim olduğuna bakmamız gerekiyor öncelikle. Bu işteki para hareketlerini takip ettiğimiz zaman karşımıza devamlı aynı isimler çıkıyor. Mesela Rockefeller ailesi...

1950'li yıllarda Rockefeller grubu tarıma yönelik yeni bir girişimde bulunma kararı aldı. Buna "agro-business" dediler. Amaçları, aynı petrolde olduğu gibi bir monopol oluşturmak ve bütün ülkeleri belirli birkaç tarım ürününe bağımlı kılmak idi.

Fakat o günden bu yana kadar uzanan ve o kadar gizli olmayan ikinci bir gündemleri daha var. O da dünya nüfusunu azaltmak, "gereksiz insanlar"ın çok değerli doğal kaynakları tüketmesini engellemek. Dediğim gibi, gizli bir amaç değil bu; açık açık söylüyorlar. Özellikle 3. Dünya ülkelerindeki nüfus artışının doğal kaynaklara ulaşımı zorlaştırdığını, bu sebeple nüfusu azaltmanın gerekli olduğunu yazıp-çiziyorlar. Mesela doğum kontrol yöntemleri işte böyle bir iradeyle hemen hemen bütün ülkelerde aynı anda ortaya çıktı. Bu programların arkasındaki finansal destek gene Rockefeller ailesinden geliyor.

Durumu netleştirmek için biraz daha geriye gitmek gerekiyor belki de. 1930'lu yıllarda Hitler Almanyası'ndaki "eugenics" (soy arıtma) çalışmalarına destek sağlayan gruplara baktığımızda gene bu aile karşımıza çıkıyor. Verdikleri maddi destek savaşın başladığı yıl olan 1939'a kadar sürmüş. Bu aslında o kadar da şaşırtıcı değil. O dönem Amerika'da, Hitler'in yaptıklarını olumlu karşılayan pekçok insan var. Hatta Hitler'in cüretini kutsayan, ABD'de böyle bir siyasi iradenin olmamasından ötürü hayıflanan önemli mevkilerdeki insanlar bunlar... Rockefeller ailesi de bunlardan biri.

Amerika'da da destekledikleri kurumlar, araştırmalar var. Mesela Margaret Sanger'in

önceden “Amerikan Doğum Kontrol Cemiyeti” olarak bilinen “Planlı Aile Federasyonu” Rockefeller Vakfı tarafından desteklenmiş. Bu ırkçı kuruluş, rasyonel aile planlaması adı altında soy arıtım ve zorla kısırlaştırma çalışmalarına destek veriyordu. Sanger, “doğum oranları günümüz medeniyeti için en büyük beladır” diyecek kadar pervasızdı. Soy arıtımı yoluyla bir yandan “daha kaliteli” insanlar yaratmayı hedeflerken diğer yandan “kalitesiz” insanları elemeyi hedefliyordu.

SOZ: Bu anlattıklarınızın GDO ile bağlantısı nedir?

WE: Anlatacağım. Ancak önce bu işin uzun soluklu bir proje olduğunu vurgulamak istiyorum. Yürütülen politikalarda ciddi bir süreklilik var. Keza failler de aynı. Her şeyden evvel bunu görmemiz lazım. Genetik biliminin ortaya çıkış sürecindeki finansal desteğin kimlerden geldiğini, o gün ve bugün hâlâ devam eden politikaların nasıl bir seyir izlediğini çok iyi incelememiz gerekiyor.

Genetik, ‘eugenics’in (soy arıtım) yeni ismi. Bunu ben söylemiyorum. II. Dünya Savaşı’ndan sonra American Eugenics Society’nin başkanı böyle demiş. Genetik biliminin önemli destekçileri, daha önce soy arıtma araştırmalarını desteklemekteydi; ancak Hitler savaşı kaybedince soy arıtma “söylenmesi günah” tabirlerden biri haline geldi. Bunun yerine “genetik” kelimesi geçti.

Fakat Amerikan siyasetindeki temel yönelimin köklü bir değişime uğradığını söylemek mümkün değil. Nüfusun azaltılması hâlâ temel gayelerden biri. GDO da bunun araçlarından biri.

SOZ: Nasıl?

WE: Bugün dünyada büyük tarım-kimya (agro-chemical) kartelleri var. Monsanto, Dow, DuPond, Bayer gibi... Bana göre bunları “büyük bir mafya karteli” olarak adlandırmak daha doğru olur. Ellerine kan bulaşmış şirketler bunlar. Fakat öyle büyük bir güçleri var ki biz bu şirketlerin yaptıklarını gazetelerde okuyamıyor, televizyonlarda göremiyoruz.

Birbirleriyle bağlantılı şekilde çalışıyorlar. Gezegenimizdeki tüm “yaşam tohumlarını” ele geçirmeye çalışıyorlar. GDO ile yaptıkları araştırmalar gizli tutuluyor. Bugün Amerika’da GDO’nun sağlığa etkisi hakkında araştırma yapılamıyor. Tuhaf değil mi, insanın inanası gelmiyor. Yayımlanan araştırmalar sadece gıda karteline bağlı laboratuarlarda yapılıyor. O anlamda bağımsız bir bilimsel araştırmadan bahsetmek çok zor.

Fakat bu laboratuarlarda çalışan vicdan sahibi bilim insanları akademik kariyerlerini sona erdirme pahasına bazı bulguları ifşa ettiler. Onun dışında ödenek olmadan yapılabilmiş çok az sayıda test de var. Sonuçlar korkunç. GDO ile beslenen farelerde ve diğer denek hayvanlarında böbrek yetmezliği, akciğer hastalıkları başgöstermiş. Ama en önemlisi, GDO’lu yiyeceklerle beslenen hayvanlar kısırlaşmış yahut ölü yavrular doğurmuş. Fransa’da yapılan bir başka araştırmada Monsanto’nun GDO’lu soya için ürettiği “round-up” isimli zirai ilacın anne karnındaki bebeğe zarar verdiği bulunmuş.

SOZ: Türkiye’de yetkililer bunlardan haberdar değil mi? Yakın zamanda Tarım Bakanı GDO’nun “insana zararı yoktur, insana geçmez” dedi.

WE: Hah! O zaman bunu kanıtlasın. Madem GDO’nun bir zararı yok, madem bu ürünlere bu

kadar çok güveniliyor, o zaman bağımsız araştırmaların yapılmasına müsaade edilsin. Bugün böyle araştırmalara izin verilmiyor; her şeye rağmen bu konuda çalışan ve gerçekleri söyleyen insanlar itibarsızlaştırılıyor. Büyük bir lobi faaliyeti var. Madem bu ürünlere güveniyorlar, bağımsız araştırmaların üstünü örtmek için neden bu kadar çok uğraşıyorlar? Yalan söylüyorlar. Tekrar ediyorum: GDO, bir soy arıtma projesi aynı zamanda. İnsanları takip ettiğimizde, onların ne dediklerini dinlediğimizde hep aynı amacı duyuyoruz. Mesela CNN'in patronu Ted Turner bir röportajında dünyanın yaşanılabilir bir yer olması için nüfusun 225 milyona kadar inmesi gerektiğini söylemişti. Bende bu röportajın görüntüleri var.

Rockefeller Vakfı, Bill Gates, Ted Turner, George Soros... Bu insanlar, mesela Bill Gates, Monsanto'nun önemli bir hissedarı. George Soros ise Arjantin'de GDO'lu soya üreten en büyük toprak sahiplerinden biri. 1990'larda Arjantin'in borç krizinde çok ucuza büyük araziler satın aldı ve şu an oralarda GDO'lu tarım yapılıyor.

SOZ: Tüyler ürpertici. Fakat bir komplo teorisine benzemiyor mu bu anlattıklarınız?

WE: Kitabımda hepsinin belgeleri var. Mesela doğum kontrol yöntemlerinin nasıl uygulandığını ele alalım. 1989'da Katolik Kilisesi'nin baskısıyla NSSM 200 isimli bir rapor açığa çıkarıldı. Raporun başlığı, "Dünya Çapında Nüfus Artışı, ABD'nin Güvenliği ve Denizaşırı Menfaatlerimiz" idi. Rapor, Kissinger'ın "silah olarak gıda" politikasının bir devamı niteliğindeydi. Dünya üzerinde gıdanın nasıl düzenleneceğine dair pekçok strateji öneriliyordu. Bunlardan önemli bir bölümü de nüfusun kontrolü ile ilgiliydi.

Raporda doğal kaynaklar bakımından zengin, fakat geri kalmış 13 ülkenin adı geçmekteydi: Hindistan, Nijerya, Meksika, Endonezya, Brezilya, Türkiye ve Kolombiya bu ülkeler arasındaydı. NSSM 200'de bu ülkelerdeki fakirlik, nüfusun fazla olmasına bağlanıyordu.

Bunun sonucunda iktisadi ilerleme için "çiftlerin çocuk sayısını belirleme hakları vardır" gibi ibareler içeren süslü raporlar kaleme alındı. Doğum kontrol kampanyaları birbirini izledi. Bütün bunları "seçim özgürlüğü" ve "sürdürülebilir kalkınma" olarak pazarladılar.

SOZ: Bu son dediğiniz bir hayli ihtilaflı bir konu. Birçok insanın buna itiraz edeceğini tahmin ediyorum. Bebek sahibi olmak ya da olmamak bir siyasi komplonun sonucu mu yani? Kişilerin seçimleri önemli değil mi?

WE: Kimileri için bir seçim olabilir; ama pekçok insan için öyle olmamış. Mesela Brezilya, NSSM 200 raporunun en açık belgelenmiş örneklerinden biri. 70'lerin sonundan itibaren NSSM 200 raporu Brezilya'da uygulanıyor. 1991'de Journal De Brasilia, Hovo de Povo ve Jornal Brazil gibi büyük gazetelerde Amerikan nüfus kontrol hedeflerinin ifşa edilmesinden sonra Brezilya Sağlık Bakanlığı kadınlarda başlayan kısırlık sorunlarıyla ilgili geniş çaplı bir soruşturma başlattı. Hükümet, 14 ile 55 yaş arası kadınlarda %44 oranında kısırlık görüldüğünün ortaya çıkmasıyla sarsıldı. Nispeten yaşlı kadınların, programın başladığı 70'lerden itibaren kısırlaştırıldığı ortaya çıktı.

Porto Riko da aynı şekilde büyük bir laboratuara dönüştürülmüş. Halk Sağlığı Ofisi'nin yaptığı araştırmalara göre 1965 yılı itibariyle doğum yapma yaşındaki kadınların % 35'i kısırlaştırılmış. Fakir Porto Rikolular ABD tarafından kurulan doğum evlerinde doğum yapmaya teşvik ediliyor, iki çocuğu olan kadınların burada istekleri dışında ve izin almaksızın tüpleri bağlanıyordu.

Özetle, doğum kontrol yöntemleri yıllarca Amerikan dış siyasetinin bir aracı olarak kullanıldı. O yüzden ben burada insanlığa karşı işlenmiş bir suç görüyorum ve bu bahsettiğim şirketlerin-hükümetlerin organize bir suç şebekesi olduğunu düşünüyorum.

SOZ: Peki dünyadaki diğer hükümetler bunu nasıl kabul edebiliyor?

WE: Yıllarca bu uygulamalara müsaade edecek hükümetler, liderler göreve getirildi. Arjantin'de Carlos Menem gibi... Bush ailesinin yakın bir dostu kendisi aynı zamanda. Borç krizi sırasında yapılan anlaşmalarla ülke GDO'lu tarıma geçti. Büyük topraklar el değiştirdi, artık Arjantin'de yaygın olarak GDO'lu mısır ve soya üretiliyor.

Dünyada şu an finansal kriz yaşayan bütün ülkeler GDO'ya zorlanıyor. Bunun karşılığında borçlar erteleniyor, krediler açılıyor. Hiçbir hükümet buna kafa tutamıyor. Hükümetler 50 seneyi,150 seneyi değil, ancak önümüzdeki seçimleri düşünebiliyor. Finansal kriz bu şekilde sürekli tehir ediliyor, bu esnada pekçok taviz veriliyor.

Amerika'da da kartelin desteğini almadan göreve gelmek mümkün değil. Politikacılar bütün kariyerleri boyunca birtakım şirketler tarafından destekleniyor. O yüzden bugün hiçbir hükümet GDO'ya karşı tavır alamıyor. Obama da alamadı, alamaz.

SOZ: GDO'nun en yaygın olduğu yerler neresi?

WE: Ne yazık ki öncelikle benim ülkem (ABD). Şu an ABD'de insanların yediklerinin 2/3'ü GDO'lu. Hükümet kendi insanlarını kobay olarak kullanıyor. Ardından Arjantin ve diğer Latin Amerika ülkeleri geliyor. Bildiğim kadarıyla Türkiye temiz kalmış ülkelerden biri. Hâlâ GDO'suz tohumlarınız var. Bunu korumanız dünyanın geleceği için çok ama çok önemli.

O anlamda ben Türkiye'nin Avrupa Birliği'ne girmemesini büyük bir şans olarak görüyorum. Bu sayede bağımsız bir siyaset takip etmeniz hâlâ mümkün. Bugün Doğu Avrupa'da tam bir tarım katliamı yaşanıyor. Ölüm tohumları her yeri istila ediyor. Çünkü bu bahsettiğim kartelin Avrupa'da çok büyük bir lobisi var. Hiçkimse üstlerine gidemiyor. Mesela yakın zamanda Brüksel'de Avrupa Birliği'nin gıda güvenliğinden (EFSA - European Food Safety Administration) sorumlu olan bir yetkilinin Monsanto'dan para aldığı ortaya çıktı. Kadın işinden atılmadı. Skandalın üstü örtüldü.

SOZ: Ama siz bu konuyu deşmeye devam ediyorsunuz... Bu lobi grupları sizi görmezden mi geliyorlar?

WE: Hayır, benimle de kişisel olarak uğraşılıyor, bunu söyleyebilirim. George Soros'un bana açtığı 1 milyon dolarlık tazminat davası geçen ay sona erdi. Ben kazandım. Fakat 3 sene süren mahkeme boyunca çok uğraşmak zorunda kaldım. Benim için bu süreç adeta bir siyasi işkenceydi. Soros, üstüme bir avukatlar ordusu saldı.

SOZ: Peki bir umut var mı? Zira bize bir hayli karanlık bir tablo çizdiniz.

WE: Ben umutluyum. Tekerlekli sandalyemle dünyayı gezip bunlardan bahsetmezdim yoksa. Mesela 2 sene önce kitabım Çince'ye çevrildi ve sanıyorum bir hayli çok okundu. Bunun ardından Çin Bilim ve Teknoloji Bakanlığı beni Çin'e davet etti. Orada da size anlattıklarımı anlattım. Ardından Çin'de GDO ile ilgili ciddi sınırlamalar getirildi.

İnsanlar GDO hakkındaki gerçeği öğrendikçe yaşama sahip çıkacak. Ben böyle inanıyorum.

GEN SESSİZLEŞMESİ NEDİR?

Mayıs 30, 2022-https://bilimlerisigindayaratilis.org/

Genlerin kendi yapılarını ifade edemez duruma gelmelerine "Gen sessizleşmesi" adı verilmektedir. Yani bir genin, maruz kaldığı bir etki sebebiyle tesirini gösterememesidir. Gen sessizleştirilmesi, gen düzenlenmesinde etkili olan epigenetik süreçleri ifade etmek için kullanılan genel bir terimdir. Bu terim genel olarak genetik materyalin modifikasyonu dışında diğer bir mekanizma ile bir genin kapatılması ve ifade edilemez hale gelmesi anlamına kullanılmaktadır. Hücrede normal şartlar altında ifade edilen bir gen, bu mekanizma ile kapatılmakta ve sessizleştirilmektedir.

Bir takım sebeplerden dolayı bazı genlerin sessizleşmesi sonucu birçok enzim aktifleşir veya pasifleşir. Enzimlerin bu şekilde değişime uğraması, kanser ve diyabet gibi hastalıkları başlatabileceği gibi, bu hastalıklardan korunmaya da yardımcı olabilir.

İnsanın bütün özelliklerini ihtiva eden genetik yapı, temelde nesiller boyu aynı kalmakla birlikte, çevrenin fert üzerinde en az hayat boyu bazı kalıcı etkiler sağladığı da görülmektedir. Metil veya etil gruplarının değişimini sağlayan her etkinin, doğrudan veya dolaylı olarak ferdin hayatına tesir ettiği anlaşılmaktadır. Bunlar göz önüne alındığında, yenen gıdaların cinsi ve şekli kadar, haram ve helal olması da, insanın bünyesinde epigenetik yapıya tesir eden değişiklikleri sağlayabileceği anlaşılıyor.

Özellikle kişinin haram yiyeceklerden kaçınmasına hem hadislerde ve hem de ayetlerde işaret edilmiştir. Kur'an'da temiz ve helal şeylerden yenmesine sıkça yer verilir.

"…O peygamber onlara ma'rufu emreder, münkerden nehyeder, temiz şeyleri helal, murdar şeyleri haram kılar…".

"Ey insanlar! Yeryüzündeki temiz ve helal şeylerden yiyin!…".

Bir hadiste de;" Kişi ağzına haram bir lokma götürse, kırk gün duası kabul olunmaz" buyrulur

Hadislerde yiyeceklerin anne karnındaki bebeklere tesir ettiğine dikkat çekilir:

"Anne adaylarına armut yedirin ki; evladın güzel ahlaklı olmasını sağlar. Armut yemek, kalbi kuvvetlendirir, mideyi temizler, kalbe sefa verir ve çocuğun cesur ve güzel olmasını sağlar".

Bir başka hadiste de şöyle buyrulur: "Hamile kadınlara kondur yedirin zira kondur çocuğun anne karnındaki yemeği olacaktır ve sağlam yürekli ve çok sabırlı olmasını sağlar".

Haram gıda ile beslenen vücudun ibadet etmeye istekli olmadığı, haram lokmanın 40 gün tesirini icra ettiği gibi hususlar, bu epigenetik değişikliklere birer işaret olarak algılanabilir. Nitekim yenen besinlerin insanın davranışları üzerindeki etkili olduğu günümüzde doktorlar ve biyologlar tarafından da ileri sürülmektedir. Doktorlar anne adaylarına, bebeğin anne karnında sağlıklı gelişmesi ve o bebeğin dünya hayatında davranışlarına menfi yönde etki edecek beslenme ve yaşam tarzlarından kaçınmalarını öğütlemektedirler. Mesela, annenin hamile iken çok kırmızı et yemesinin, bebek erkek ise, onun gelecekte sperm sayısını olumsuz yönde etkileyebileceği ifade edilmektedir.

Epigenetik genelde normal genetik prensiplerle izah edilemeyen değişimleri ifade etmek için kullanılır. Canlının genetik yapısını tayinde görevli nükleotid düzeninde hiçbir değişim

olmadığı halde, canlının dış görünüşünde, yani fenotipinde bazı farklı karakterler ortaya çıkar. Bunun sebebi, bazı çevre şartlarının etkisiyle, genetik yapıyı tayinde görevli DNA'nın bazı bölgelerinin geçici olarak kapatılmasıdır. Kapatılan o bölgelerin genetik yapısı okunmadığı için, oradaki genlerin etkisi canlıda görünmemektedir. Bu duruma gen sessizleştirilmesi denir. Bunun en sık görülen biçimi; genetik harflerin metil (-CH3) molekülleri ile geçici olarak kapatılıp, o bölgenin görevinin durdurulması şeklinde çalışır. Bu durumda kapatılan gen bölgelerinden üretilen protein miktarı azalır ve bu azalma sonucunda canlıda renk değişimi ve boy kısalması görülebilir. Bitkilerde yaprak yüzeyinin daralması gibi birçok özelliği etkileyen böyle bir yapıdır.
Epigenetiğin faydası, canlının değişen çevre şartlarına uyumunu sağlamaktır.
İnsanın cilt rengini tayinde melanin adı verilen bir protein görevlidir. Bu melanin pigmentleri ekson gen bölgesine kodlanmıştır. Bu genlerin işleyişi ise bir intron gen bölgesinden kontrol edilir. Normalde bu intron bölgelerin bir kısmı genetik harflerin uçlarına metil grupları bağlı olarak yaratılmıştır. Burada belirli ve az miktarda melanin üretilir. Ancak deri uzun süre güneşe maruz kalırsa, bu metil grupları genlerden koparılır. O zaman daha çok melanin üretilir. Böylece derinin rengi daha esmerimsi bir hal alır.
Ağır işlerde çalışan veya yoğun spor yapan kişilerin kaslarının gelişmesi, boylarının uzaması veya kısalması gibi değişikliklerin hepsinde aynı mekanizma işletilir.
Çevreye bağlı bütün bu değişler adaptasyon olarak da adlandırılır. Son zamana kadar bu değişimlerin sebebi olarak mutasyonlar gösteriliyor ve mikro evrim olarak adlandırılıyordu. Canlılarda bu mikro evrimlerin birikmesiyle makro evrimin yani bir türün başka bir türe dönüşünün gerçekleşebileceği ileri sürülüyordu.
Günümüzde adaptasyon mekanizmasında mutasyonlar değil, epigenetik işleyişin tayin edici olduğu anlaşıldı.
Bu metilasyon olayı iddia edildiği gibi sonradan çevreden kazanılmış bir avantaj değildir. Canlıların çevresel değişimlere ayak uydurabilmesi için yaratılmış ve takdir edilmiş olan bu işleyiş, o canlının yaratılışında Rabbimiz tarafından verilmiş bir ikramdır, bir avantajdır.
Bu genetik işleyiş önceden hesaplanmış ve genetik kodlara bu işleyişin nasıl yapılacağı da kodlanmıştır. Dolayısıyla bu metilasyon işleminde görev alacak enzimler ve bu enzimlerin çalışma kanunları da genetiğimizde mevcuttur. Yani bu tesadüfi ve rastgele bir işleyiş değil, aksine mühendislik gerektiren, çok dikkatli planlanmış bir olaydır.
On dokuzuncu yüzyılda DNA'nın keşfedilmediği, genetik işleyiş mekanizmalarının bilinmediği ve epigenetiğin hiç konuşulmadığı bir dönemde, Darwin'in ispinoza kuşlarında gagaların uzayıp/kısalmasını gözlemleyerek ortaya attığı evrimci yaklaşım günümüzde de evrimciler tarafından ısrarla sürdürülmektedir.
DNA'nın ve epigenetiğin anlaşıldığı bu dönemde, 150 yıl önceki evrim zihniyetinde ısrar, bilimsel düşüncenin değil, ateizmi esas alan ideolojik bir saplantının ürünüdür

EPİGENETİKLE YENİ TÜRLER MEYDANA GELEBİLİR Mİ?

Mayıs 30, 2022- bilimlerisigindayaratilis.org/

Epigenetiğin Terminolojisi

Epigetik nedir? Latincede Epi:" üst" demektir. Epigenetiğin kelime manası; genetik üstü, yani genetiğin üstünde cereyan eden manasındadır.

“Genetik” kelimesine benzerliğinden dolayı epigenetik terimi; “Genom”, “Epigenom”, “Genetik kod”, “Epigenetik kod” gibi terimlerin paralel olarak kullanılmasına yol açmıştır. Epigenom, genom terimine paralel olarak bir hücrenin tüm epigenetik durumunu ifade eder.
Aynı şekilde “Epigenetik kod” terimi, hücrelerin birbirlerinden farklı fenotiplerinin oluşumunu sağlayan epigenetik özelliklerin tümünü anlatmak için kullanılmaktadır.
En geniş kullanımıyla epigenetik kod, her molekülün pozisyonunu gösterecek şekilde gen ifadesinin şematik olarak gösterilmesi anlamında, bir epigenomik harita olarak hücrenin tamamını ifade eder.
Terim manası ise, bir organizmanın DNA baz sırasında herhangi bir değişim olmaksızın genlerinin ifadesinde ve dolayısıyla bu organizmanın veya hücrelerinin fenotipinde meydana gelen kalıtsal değişimleri araştıran bir bilim dalıdır. Bu değişimler organizmanın gelişimi süresince ve hücre bölünmeleri boyunca varlığını devam ettirir ve uygun durumlar olduğunda da yeni nesillere aktarılabilir.
Epigenetik olaylarda organizmanın DNA’sının baz diziliminde herhangi bir değişim söz konusu değildir. Bunun yerine genetik olmayan bazı faktörler organizmanın genlerinin kendilerini farklı şekilde ifade etmelerini ve davranmalarını sağlarlar. Bunun sonucu olarak da organizmanın veya hücrenin fenotipinde (Dış görünüşünde) farklılıklar görülür. Moleküler temelleri çok karmaşık olan epigenetik olayların nasıl gerçekleştiği günümüzde bütün ayrıntısı ile tam olarak bilinmemektedir.
En iyi bilinen epigenetik mekanizmaları şöyle ifade edebiliriz:
(a) Genellikle DNA’nın temel yapısına dokunmadan genlerin aktivasyonunda ve ifadesinde meydana gelen değişimler,
(b) DNA bazlarının metillendirilmesi gibi modifikasyonlar,
(c) Kromatin yapısında oluşan ve kromatinin yeniden şekillenmesini sonuç veren değişimler.
Epigenetik değişimler hücreler bölündüğünde kaybolmadan devam eder ve oluşan yavru hücrelere aktarılır. Epigenetik değişimlerin büyük çoğunluğu ferdi organizmanın sadece kendi hayatı boyunca görülür. Ancak döllenmede kullanılacak sperm veya yumurtada meydana gelen epigenetik değişimler belli bazı durumlarda bir dölden diğerine geçebilir.
Epigenetik, bazı genlerin çeşitli sebepler dolayısıyla sessizleşmesidir.
Son zamana kadar evrimci yaklaşımı savunanlar, bu intron bölgelere işe yaramayan atık veya çöp genler diyordu. Bunların virüslerle insanın DNA’sına yapışan görevsiz artıklar olduğunu savunuyorlardı. Ancak genetik yapının sırları çözüldükçe bu bölgelerin DNA işleyişini kontrol ettiği anlaşıldı.
Böylece evrimci yaklaşımın sürdürdüğü bir saplantı daha bertaraf edilmiş oldu. Ancak bu bölgelerde çok ilginç bir işleyiş daha yakın bir zamanda ortaya çıktı.

GEN NEDİR?

Mayıs 30, 2022- bilimlerisigindayaratilis.org/

Gen, bir kalıtım işlevsel birimidir ve fonksiyonel bir ürünü kodlayabilen nükleotid dizisine gen denir. Genetik harflerin bir protein üretebilecek sayıda dizilmiş haline gen denir. İnsanın genetik yapısında 25.000 adet gen bölgesi tespit edilmiştir. Bu bölgelere ekson gen bölgeleri denir. İnsanın DNA’sında herhangi bir protein üretmeyen gen bölgeleri de mevcuttur. Bunlara intron bölge denir. Bu intron bölgeler, ekson bölgelerden %3 daha fazladır.
Son zamana kadar evrimci yaklaşımı savunanlar, bu intron bölgelere işe yaramayan atık veya çöp genler diyordu. Bunların virüslerle insanın DNA’sına yapışan görevsiz artıklar olduğunu savunuyorlardı. Ancak genetik yapının sırları çözüldükçe bu bölgelerin DNA

işleyişini kontrol ettiği anlaşıldı.
Böylece evrimci yaklaşımın sürdürdüğü bir saplantı daha bertaraf edilmiş oldu. Ancak bu bölgelerde çok ilginç bir işleyiş daha yakın bir zamanda ortaya çıktı.

ORGANİZMANIN ORGANİZASYONU VE 'ORG'LARIN 'ERG'İ (2. BÖLÜM)

Mayıs 16, 2022- Prof. Dr. Köksal Pabuçcu-Erzincan Binali Yıldırım Üniversitesi-Eczacılık Fakültesi-Farmakognozi Anabilim Dalı-bilimlerisigindayaratilis.org/

Biyolojik bilimlerde 'canlı varlık' olarak ifade edilen 'organizma'nın en temel özelliği organizasyondur. Organizma, bir organizasyonun sonucudur. Organizasyonlarda, işler tesadüfe, rastlantıya asla bırakılmaz (1). Çünkü 'Organizasyon' terimi, 'dinamik olarak', devam eden planlı bir faaliyet sürecini ifade etmek ve onu hedeflendiği şekliyle sonuçlandırmak' anlamında kullanılır. Bu açıdan organizasyon; aynı zamanda, 'parçaları yani organları ve sistemleri organize etme, onlara uygun görevler verme sürecidir' (2).

Bunu biraz daha açmak gerekirse, organizasyonda hedefler belirlenmiş olmalıdır. Hedefsiz organizasyon olamaz. Yani, sorumluluklar gruplandırılırken, görevler o işi en iyi bir şekilde yapabilene verilir. Lisan bilmeyene, tercümanlık, klavye bilmeyene sekreterlik, ehliyeti olmayana şoförlük asla verilmez. Üstelik herhangi bir görevi olmayanların bir organizasyonda işi olamaz.
Organizma kelimesinin kökenini oluşturan, 'org'un alet, ona kök teşkil eden 'erg'in de iş anlamına geldiğini birinci bölümde ifade etmiştik. Şu halde organizmada 'erg'i olmayan hiçbir 'org' yoktur. Her 'org'un, her 'organ'ın bir veya birden çok görevi ve faydası vardır. Bu da tesadüfü ortadan kaldırır. Çünkü, görevler varsa mutlaka bir görevlendirici vardır. Bu görevlendirici âmir ise, organizasyonun sahibinden başkası olamaz. Uygun görev, uygun organa verilmiş ve görevsiz hiçbir organ bırakılmamıştır. Organların tamamı, topluca organizmanın organizasyondaki gayesine yönelik olarak çalışmaktadır.
Elimize bakalım, elimizde 27 parça kemik vardır. Peki ya bunlardan görevi olmayan ya da faydası bulunmayan tek bir kısım var mıdır?(3). Yoktur… Gözümüze bakarsak, konjonktivadan başlayıp beyne bağlanan sinirlere kadar yaklaşık 30 tabaka vardır (4). Bunlardan hiç biri görevsiz veya abes değildir. Görme için göze verilen görev ona uygun, tutmak için ele verilen verilen 'erg' de ona münasiptir.
Bu şekilde organizmadaki orglara, orglardaki erglere ve topyekun organizmanın organizasyonuna bakarsak, onda abes hiçbir iş göremeyiz. Bu da tesadüfü reddeder…

Kaynaklar

Pabuçcu, K, 2022, Organizma Kelimesi ve Mükemmel Organizma, https://bilimlerisigindayaratilis.org/organizma-kelimesi-ve-mukemmel-organizma/)
Anonymous 1, (https://www.yourarticlelibrary.com/organization/organization-meaning-definition-concepts-and-characteristics/53217).
Anonymous 2, https://www.orthotree.com/normal-hand-anatomy.html
Anonymous 3, https://tr.wikipedia.org/wiki/G%C3%B6z

ANNEMİZDEN BİZE MİRAS MİKRO ENERJİ SANTRALLERİ: MİTOKONDRİLER

Nisan 26, 2022- Prof. Dr. Fatih Satıl-Balıkesir Üniversitesi Biyoloji / Botanik Anabilim Dalı

Balıkesir-bilimlerisigindayaratilis.org/

Enerji, her alanda insan için vazgeçilmez bir ihtiyaçtır. Oturduğumuz yerden kalkıp yürümemiz, ayakta durmamız, gözlerinizi açıp kapamamız, nefes almamız, kısacası hayatta

kalmak için enerjiye ihtiyacımız vardır. Peki vücudumuz için gerekli olan bu enerji nerede ve nasıl üretilmektedir. Fabrikalar için gerekli enerji ihtiyacı nasıl enerji santralleri tarafından sağlanıyorsa, vücudumuzun bu enerjisi de hücre içindeki mikro enerji santralleri olan "mitokondri" isimli organellerde üretilir.

Mitokondriler Enerji Üretmekle Vazifelidirler

Mirokondri organelinin hücredeki en önemli vazifesi Adenozin Trifosfat (ATP) şeklinde enerji üretmektir. Hücrelere yerleştirilen hayat kanunları gereği mitokondri olmaksızın hücreler, yapmaları gereken işlerin hiçbirini gerçekleştiremezler: Mesela mitokondrisiz kas hücreleri hareket edemez, karaciğer hücreleri kanı temizleyemez, beyin hücreleri de emir veremezler…

Mitokondri denilen bu santrallerdeki enerji üretimi esnasında son derece karmaşık kimyasal olaylar meydana gelir. Bu santrallerde, besinlerden elde edilen kimyasal enerjiler, hücrenin kullanabileceği enerji paketlerine dönüştürülür. Bu paketlere ATP adı verilir. İşte hücre içinde hayatı sağlayan bütün olaylar, mitokondrilerde üretilen bu kullanıma hazır enerji paketleri sayesinde gerçekleşir. **Bu kimyasal mucizeler, milimetrenin 100'de biri kadar olan hücrenin içinde, yani hayal gücünün alamayacağı küçüklükte bir yerde meydana gelmektedir.**

Mitokondriler neredeyse tüm ökaryotik hücrelerin sitoplazmasına yerleştirilmiş hücre organellerinden birisidir. Prokaryot hücrelerde, memeli hayvanların ve insanların alyuvarlarında bulunmaz. Bununla birlikte son yapılan çalışmalarda bazı ökaryot organizmalarda da mitokondrilerin olmadığı görülmüştür (van der Giezen 2011, Karnkowska 2016).

Mitokondrilerin büyüklüğü 0.5-1.0 mikron arasında değişir. Şekilleri ise ovalden çubuğa kadar değişkenlik göstermektedir. Sayıları hücrenin enerji ihtiyacına göre değişir.

Mitokondrilerin İktisat ve İhtiyaç Prensibi ile İlişkisi

Mitokondrilerde enerjiden söz etmişken kâinatın her yerine yerleştirilmiş olan iki önemli prensipten bahsetmeden de geçmek olmaz: **"Maksimum İktisat Prensibi" ve "İhtiyaca Cevap Prensibi".** Allah'ın yarattığı hiçbir şeyde en küçük bir israf göremeyiz. Her varlığa ihtiyacına göre uygun organlar veren; bir tek hücreyi bile gereksiz ve başıboş yaratmayan Rabbimiz, her hücrenin içine onun ihtiyacı olan enerjiyi temin edecek kadar mitokondri yerleştirmiştir. Bir hücrede mitokondri sayısı 100 ila 1000 arasında değişebilir. Bununla birlikte, fazla enerji kullanan organın hücrelerine çok sayıda, daha az enerji gereken hücrelere ise daha az sayıda mitokondri yerleştirilmiştir. **Eğer her hücrede sadece bir tane mitokondri olsaydı, bırakın hareket etmeyi hiç kımıldamadan yatsak bile vücuttaki hayati faaliyetlerin gerçekleşmesi için gerekli enerjiyi bile sağlayamazdık.**

Mitokondriye Sahip Olmayan Canlılarda Enerji Nasıl Üretilir?

Bakteri hücresinde mitokondri bulunmamasına rağmen enerji (ATP) üretimi yapılabilmektedir. Benzer şekilde bazı bakterilerde kloroplast bulunmamasına rağmen, fotosentez olayı gerçekleşmektedir. Tüm bakterilerde, oksidatif fosforilasyonun gerçekleştiği (mitokondri olmadığı için) bir hücre zarı vardır. Bu bölgede ETS elemanları ile ATP üretimi gerçekleştirilir.

Peki ökaryot organizmalarda mitokondrisiz enerji üretimi mümkün müdür?

Enerji üretimini optimize etmek için oksijen kullanan ökaryotlar, mitokondrileri alınırsa hayatta kalamazlar. Ancak, amitokondriat ökaryotlar adı verilen mitokondriye sahip olmayan ökaryotlar hayatlarını devam ettirebiliyorlar. Aerobik solunumu tamamlamak için mitokondrileri bulunmayan tüm amitokondriat ökaryotlar anaerobiktir. Örneğin bağırsak paraziti Giardia lamblia anaerobiktir ve mitokondrisi yoktur. Bununla birlikte; Glugea plecoglossi, Trichomonas tenax, Cryptosporidium parvum ve Entamoeba histolytica gibi organizmalar da mitokondrisizdir.

Son yapılan çalışmalarda, Hampl ve ekibi (Karnkowska 2016) mitokondriye sahip olmayan bir organizma daha keşfettiler. Monocercomonoides cinsine ait olan bu türün gen dizisini çıkaran ve analiz eden ekip mitokondrilerde işlev gören ya da mitokondri kaynaklı hiçbir proteine rastlamadılar. Enerji üreten organelleri olmadan bu tür nasıl hayatta kalabildiği bilim adamlarını da düşündürmüş. Araştırmacılara göre; bu organizmada, hücre içinde çekirdeğin dışında kalan sitozoldeki sülfür mobilizasyon sistemi ile enerji üretilebilmektedir. Bu sistem mitokondrisiz bakterilerdekine benzer bir sistemdir ve mitokondrinin işlevleri bu organizmada bu sisteme gördürülmektedir.

Bu yeni keşif, ökaryotlarda mitokondrilerinin kökenini "endosimbiyoz hipotezi"i ya da "evrimsel süreç"le açıklamaya çalışanları ters köşe yapmışa benziyor. Bakalım buna nasıl bir gerekçe bulacaklar bekleyip göreceğiz.

Bu keşife Yaratılış penceresinden bakacak olursak; yüce Rabbimiz bazı canlıları mitokondrisiz yaratmakla bize diyor ki; "Ey akıl sahipleri! Gerçek iş yapan benim, ben istersem mitokondri olmadan da enerji üretme işini ve kloroplast olmadan da fotosentezi basit bir zar kıvrımına yaptırırım. Sebeplere takılmayın, arada bir başınızı kaldırıp perde arkasını görün ve beni tanıyın" mesajını vermektedir.

Mitokondriyal DNA (mtDNA)

Mitokondriyal DNA (mtDNA), hücrelerimizin çekirdeği haricinde, mitokondri organelinde bulunan bağımsız DNA parçasına verilen isimdir. Yani ana genetik materyalimiz olan çekirdek DNA'sından bağımsız bir DNA'dır.

Mitokondrilerimizin Hepsini Annemizden Alırız.

Bildiğiniz gibi, biyolojik yapımıza ait tüm genetik bilgimizin yarısını annemizden diğer yarısını da babamızdan alırız. Ancak bunun bir istisnası vardır. **Mitokondrilerimizin hepsini annemizden alırız.** Çok hücrelilerin çoğunda (Kabuklu midyeler, tavuklarda ve Drosophila simulans hariç), birçok hikmete binaen mtDNA yalnızca anneden gelmektedir. Bunun birkaç sebebi vardır:

Mitokondriler spermlerin yumurtaya ulaşmasını temin eden kuyruk bölgesine yerleştirilmiştir. Döllenme anında kuyruk kısmı yumurtanın içine girmeyip dışarıda kaldığı için yumurta içine babadan mitokondri girmez.

Spermde 100-1000 arası mtDNA bulunurken, yumurtada 100.000-1.000.000 arası mtDNA bulunur.

Döllenme sırasında meydana gelen biyokimyasal tepkimeler, sperm mtDNA'sının çok büyük bir kısmının yumurtaya geçmesine engel olur.

Yumurta döllendikten sonra sperm ve mtDNA yumurta tarafından "yabancı madde" olarak algılanarak yok edilir.

Dolayısıyla da yeni yavrunun mitokondrilerinin neredeyse hepsi annesinden gelmiş olur.

Babadan Gelen Mitokondri Yok Edilmezse Ne Olur?

Araştırmacılar, spermdeki mitokondri DNA'sını parçalama görevi gören enzimi (CPS-6) işlemez hale getirerek incelemişlerdir. Araştırma sonucunda, babadan aktarılan mitokondri parçalanmadan hücre içinde varlığını sürdürmesi durumunda döllenmiş yumurtanın ölüm oranının 5 ile 23 kat arasında arttığını gözlemlemişlerdir. Yani mevcut bilgilerimize göre babanın mitokondrisinin yok edilmesi döllenmiş yumurtanın yaşamda kalması için faydalı gibi görünüyor. Ancak yumurtada artan ölüm oranının nedeni ise halen tam olarak anlaşılmış değil.

Evladının varlığı için kendi varlığından feragat ederek dünyanın en kutsi vazifesini yerine getiren, varlıklarıyla hayatımıza anlam katan, enerjimizin ana kaynağı baş tacı annelerimizin anneler gününü kutlar sağlık, esenlik ve mutluluklar dilerim.

Kaynaklar

Karnkowska A, Vacek V, Zubáčová Z, Treitli SC, Petrželková R, Eme L, Novák L, Žárský V, Barlow LD, Herman EK, Soukal P, Hroudová M, Doležal P, Stairs CW, Roger AJ, Eliáš M, Dacks JB, Vlček Č, Hampl V. A Eukaryote without a Mitochondrial Organelle. Curr Biol. 23;26(10): 1274-84, 2016.

Satıl, F. Annemizden Aldığımız Hediye / Enerji Kaynağımız Mitokondri. Zafer Dergisi, 509. Sayı, 2019.

Soroglu CV, Berkay EG, Vural B. Mitochondrial DNA, maternal inheritance and human. Sağlık Bilimlerinde İleri Araştırmalar Dergisi, 4(2): 65-74, 2021.

van der Giezen M. Mitochondria and the Rise of Eukaryotes, BioScience, 61(8): 594–601, 2011.

Zhou, Q vd. Mitochondrial endonuclease G mediates breakdown of paternal mitochondria upon fertilization. Science, 353(6297): 394-399, 2016.

https://www.microbiologybook.org/Turkish-bact/bactchapter1turk.htm, Bakteriyoloji – Birinci Bölüm (Bakteri Hücresi). Çeviren: Prof. Dr. Mustafa Demirci (İzmir Katip Çelebi Üniversitesi, Tıp Fakültesi). Erişim tarihi: 07.05.2022.

IRKÇILARIN HAYALİ: MİLYONLARCA İNSANI ÖLDÜRMEK!

Aziz üstel-9 Ekim 2017 Pazartesi-star

Siyaset bilimcisi Dr. John Coleman, Rockefeller Vakfı adına hazırladığı Küresel 2000 başlıklı raporunda, 2030 yılına kadar dünya üzerinde 2 milyar kişinin yok edilmesi, nüfusta büyüme **oranında sıfırın yakalanması gerektiğini yazdı. Bunu nasıl başaracaktı? ""Kürtaj, doğum kontrol hapları, kürtaj klinik sayısının arttırılması, sivillere karşı bakteri savaşları ve 3. Dünya Savaşı yoluyla 2 milyar kişiyi öldürmek mümkündür, hatta zorunluluktur**!"

Çok iyi bir Küreselci (internationalist) olan ünlü yazar H.G. Wells şöyle der bir kitabında: **"Yönetici sınıfın ilkelerini sürdürmek adına bir kişi öldürüldüğünde, cinayet meşrulaşır."**

Bertrand Russell, **Bilim ve Toplumun Etkisi** adlı kitabında bildiğimiz savaşların kısa sürede çok sayıda kişi öldürememesinden yakınır ve çare bakteri savaşları olabilir mi diye sorar. **"Eğer dünyaya her kuşakta veba salgını yayılabilirse, dünyanın aşırı kalabalık olması önlenebilir. Bu kulağa hoş gelmese de (!) yoğun nüfus artışı başka nasıl engellenir ki?"**

John D. Rockefeller III akıllara zarar bir servetin varisi olarak doğmuş, ırkcı bilimcilerin (ne demekse) arasında büyümüştü. İnsanları en iyi soyu elde edebilecekleri bir koyun sürüsü olarak görmekteydiler. **"Servet küçük parçalara bölünüp halka dağıtılacağına, ırkımızı (beyaz) sürdürmek ve geliştirmek için kullanılmalıdır."** Yeni kurulan Rockefeller Vakfının hedefi insanlığın yararı için çalışmaktı! Ancak neyin insanlığın yararına olacağına Rockefeller Ailesi karar verecekti. Aile sürüden zayıfları, yoksul ve hastalıklı insanları seçip çıkarmak**, niteliksiz insanları** yok etmeye odaklanmıştı.

Vakfın ilk işi New York'ta kurulu **Amerikan Soy Arıtım Derneği**'ni desteklemek olacaktı. Soy arıtım bilim falan değildi tabi.Charles Darwin'in kuzeni Francis Galton bu saçmalığı bilim olarak otaya atmıştı; tümüyle Darwin'in "**Türlerin Kökeni**" adlı kitabından alınmıştı. Harriman Vakfıyla birlikte aile bu derneğin en büyük bağışcısı olacaktı.

ABD'li zenginlerin toplumsal, ekonomik ve siyasal görüşleri kendi çıkarları adına kullandıkları bu vakıflar **genetik kodlama, gen mühendisliği** gibi konularda çalışıyor ve bu konularda araşırma yapanlara her türlü maddi desteği sağlıyorlardı.

Irk sorununa (!) yeterince eğildikleri kanısına varan aile, Ford Vakfıyla birlikte bu kez gıda işine el atı. Uluslararası Devrimi gerçekleştirmek için gıda üretim ve denetimi şarttı. Ve petrolle askeri malzeme üretimi kadar önemli olan gıda üretimi de bu vakıfların denetimine girmeye başladı...

YENİ DÜNYA DÜZENİNDE ÖLÜM TOHUMLARI
Fatih Bengi, Sun Savunma Net, 9 Nisan 2018-www.sunsavunma.net/

1973 yılında Hem Dışişleri Bakanı hem de Başbakan'ın Ulusal Güvenlik Danışmanı olan Henry Kissinger, ''Gıda''yı, petrol jeo-politikasıyla beraber en ön sıraya koydu. Kissinger'a göre "Tarım, Tarım Bakanlığı'nın ellerine bırakılmayacak kadar önemliydi. Yani artık Amerikan tarım endüstrisinin aile işi olmaktan çıkıp, küresel şirket tarımcılığına dönüşmeliydi. Kissinger o dönemde bir gazeteciye, ''Dünya Hâkimiyeti'' konusunda şu görüşünü ortaya koymuştu:
''Petrolü kontrol edersen, ulusları kontrol edersin, yiyeceği kontrol edersen, insanları kontrol edersin.''

Yiyecek pazarının ABD hâkimiyetinde olması aslında, 1970'lerde Nixon ile beraber başlamış olan uzun vadeli bir strateji planıydı. Yeşil devrim ve kırma tohumlar, Amerikan şirket tarımcılığına yeni ve kontrollü bir piyasa vaat ediyordu. Amerika Birleşik Devletlerinin 32. Başkanı Franklin Delano Roosevelt'in Tarım Bakanı Henry Wallace, seçkin araştırmacılarca desteklenen, daha fazla mahsul verecek olan Pioner Hi-Bred şirketini kurmuştu. Bu adımla, birçok tohum devinin önü açılmış ve genetik tohumların temeli atılmış oluyordu. Kısa sürede Rockefeller-Ford yeşil devrimi, Hindistan hükümeti tarafından da benimsendi. Kırma tohumlar ve kimyasallar hızla sonuç verdi.
1974 yılında Birleşmiş Milletler, Roma'da büyük bir Gıda Konferansı düzenledi. Roma konferansında ABD'nin liderliğinde, dünya gıda kıtlığı açısından sözde alarm verici derecede artan nüfus tartışıldı.
10 Aralık 1974 tarihinde Birleşmiş Milletler, Kissinger Raporu olarak da bilinen NSSM-200 (National Security Study Memorandum – Ulusal Güvenlik Çalışma Bildirisi) adlı çalışmada nüfus kontrolü, stratejik hammadde ve gıda politikasından bahsediliyordu. Bu gizli proje, Nixon tarafından John Rockefeller'in tavsiyesiyle başlatılmış ve NSSM 200 olarak adlandırılmıştı. Planın ana konusu, nüfusun azaltılması politikalarıydı. Bu acımasız politikaya karşı Katolik Kilisesi, Romanya hariç tüm komünist ülkeler, Latin Amerika ve Asya ulusları tepki gösterdiler.

National Security Study Memorandum-200, Kissinger raporu.

Almanya doğumlu, Yahudi asıllı ABD'li siyasetçi Henry Kissinger, ABD politikasını yürüten elitlerin öngördüğü zorlayıcı tedbirleri ileri sürmeye devam etti. Gıda yardımının ulusal gücün bir aracı olduğunu söyledi. Yalın bir yorumla ''Ya kısırlaştır ya da açlıktan öl'' olarak adlandırılan bu gizli plan üzerinden yıllar geçmesine rağmen hâlâ uygulanıyor olabilir. NSSM-200 ana başlıkları aşağıda sunulmuştur:

- Birleşik Devletler, daha az gelişmiş ulusların mineral kaynaklarına erişmek ihtiyacındadır.
- Kaynakların Birleşik Devletlere akması, özellikle nüfus baskısı bir faktör olduğunda az gelişmiş ülke hükümetlerinin faaliyetleri, işgücü çatışmaları, sabotajlar veya sivil karışıklıklar nedeniyle tehlikeye düşebilir.

- Genç nüfuslar, emperyalizm ve dünya güç yapısını daha fazla tehdit edebilirler, bu nedenle sayıları mümkün olabildiğince düşük tutulmalıdır.
- Birleşik Devletler bu nedenle az gelişmiş ülke liderlerinin, halklarının arzularını es geçerek, nüfus kontrolüne katkılarını sağlamalıdır.
- Planın uygulanmasında dünya nüfusunun neredeyse yarısını teşkil eden 13 ülke ana hedef olarak belirlenmeli, dünya çapındaki bu projenin gerçekleştirilmesi maksadıyla mümkün olan en fazla sayıda nüfus kontrol organizasyonu projeye dâhil edilmelidir. Yasal kürtaj olmadan nüfus artışının kontrolü mümkün değildir. Bu ülkelere kürtaj, kısırlaştırma ve doğum kontrol tedbirlerini kullanmaları için mali yardımlar yapılmalıdır. Az gelişmiş ülke çocukları doğum karşıtı bir propaganda ile doktrine edilmeli ve aileler az sayıda çocuk konusunda eğitilmelidir. Zorunlu doğum kontrol programları devreye sokulmalı ve nüfus kontrol programlarına uyulmaması durumunda yiyecek yardım programlarının kesileceğine dair tehditler yapılmalıdır.
- Programın uygulanması esnasında Birleşik Devletler gerçek niyetini gizlemeli ve fedakâr bir şekilde katkıda bulunuyor görülmelidir, aksi takdirde programın başarısı tehlikeye girecektir. Az gelişmiş ülke liderlerini, nüfusu azaltmanın onlar için en iyi seçenek olduğuna ikna etmeli, Birleşik Devletler onların doğal kaynaklarına erişme arzusunu gizlemelidir.

Zengin bir Amerikalı olan Andrew Carnegie: ‘‘Servet, küçük miktarlarda halka dağıtmaktansa, ırkımız için daha büyük bir potansiyele dönüştürülebilir’’ demiştir. Bir anlamda para, onu iyi kullanmayı bilen zenginlere aittir.

Rockefeller’in Meksika programından Norman Borlaug ve J. George Harrar, uzun ve pas tutmaz buğday tarlasında görülürken. Obregon, Meksika. Foto: University of Minnesota.

Yeni kurulan Rockefeller Vakfı hedefini; sürüden zayıfları seçip çıkarmaya veya sistematik olarak kalitesiz türleri elemeye odaklamıştı. Rockefeller Vakfı’nın yaptığı ilk hayır işi projesi; New York Cold Spring Harbour’daki Soy Arıtım Kayıt Ofisi ve Amerikan Soy Arıtım Derneği’ni maddi olarak desteklemek olmuştu. Rockefeller, Carnegie ve diğer bazı zenginler, 1920’de ‘‘Sosyal Darwinizm’’ adını verdikleri, servetlerin birikimini haklı gösteren, üstün ırkın hayatta kalıp güçsüzün ölmesinin ilahi kanıtı olan Malthusyan fikre inanmışlardı. John Davison Rockefeller, Frederick Osborn, Henry Fairchild, Alan Gregg gibi soy arıtım ve ırk bilim teorisyenleri arasında büyümüştü. Onlar için kimin hayatta kalıp kimin öleceğine, kimin nasıl yaşayacağına, karar vermek doğal bir şeydi. Onlar, insanları en iyi soyu elde edebilecekleri bir koyun sürüsü olarak görüyorlardı.

Artık aile yatırımlarını, petrolden tarıma döndürmeye başlamıştı. 1941 Martında henüz ABD’nin savaşa girmesine dokuz ay kala, Lourance Rockefeller, Latin Amerika’daki İngiliz finans baskısından faydalanarak Kolombiya’daki Magdelana Nehri kıyısında 1,5 milyon hektar arazi satın aldı. Nelson da, Venezuela’da bir zamanlar Simon Bolivar’a ait olan büyük bir çiftlik aldı. Rockefeller’in, Meksika’da başlattığı yeşil devrim, 1950 ile 1960 arasında tüm Latin Amerika’ya yayılmıştı. Bundan kısa süre sonra Rockefeller’in Asya’daki şebekelerinin desteğiyle, Hindistan ve başka yerlere de girdi. Tarım küreselleşirken, Rockefeller de bu ilerlemeyi şekillendirmekteydi. 1950’lerde Rockefeller Vakfı’ndan Norman Borlaug,

Meksika'ya gelerek melez, pas tutmaz buğday ve melez mısır tohumları üzerinde çalışmalara başladı. GDO'lar ise bu çalışmalardan birkaç on yıl sonra gelecekti.

F.William Engdahl tarafından yazılan Ölüm Tohumları kitabının kapak resmi.

1966 yılında geniş fonlara ait başka bir vakıf Ford Vakfı, Rockefeller'e katıldı. Rockefeller kardeşler, bir yandan işlerini petrolden, tarıma kaydırırken, öte yandan Harvard Üniversitesi'nde gıda üretiminde merkezi kontrolün sağlanması üzerine çok az kimsenin farkında olduğu bir araştırma yürütüyorlardı. Yaratıcıları, geleneksel tarımdan ayırt edebilmek amacıyla ona ''Şirket Tarımcılığı'' adını vermişlerdi. Şirket tarımcılığı ve yeşil devrim el ele yürüyorlardı. Bir süre sonra devreye girecek olan genetik uygulamalar da planın bir parçasıydı. Bir profesör olan Ray Golberd, gen değişimli şirket tarımcılığı devrimiyle ilgili olarak; "küresel ekonomi ve toplumu değiştirmek için insanlık tarihinin görmüş olduğu en dramatik olaydır" demişti.

Hükümet düzenlemeleri, gıda güvenlik standartları ve tekel yasaları gevşedikçe, özellikle Reagan-Bush döneminde geleneksel tarımın yaşadığı dönüşümü, sıradan bir tüketicinin anlaması zor hale gelmişti. Pek çok insan, hâlâ çiftlikten geldiğini sanarak, mahalle marketlerinden güzel ambalajlanmış sığır ya da domuz eti almaya devam ediyordu.

1980 ve 90'lı yıllarda geleneksel çiftçiler, topraklarını ve sürülerini terk etmeye zorlandıklarında, şirket tarımcılığı hemen bu boşluğu doldurdu. Rockefeller Vakfı'nın 1930'lardaki Başkanı olan Warren Weaver, bir fizikçiydi. O ve Max Mason, Vakfın yeni biyoloji programını yönettiler. II. Dünya Savaşı sırasında, Weaver ve Rockefeller Vakfı, moleküler biyoloji alanında yapılan tüm uluslararası araştırmaların merkezindeydi. Rockefeller Üniversitesi bilim adamı Avery, MacLeod ve McCarty, bir genin bir bakteri hücresinden diğerine iletimini tanımladılar.

Zimbabwe'de tedavi edilmeyen katarakt körlüğün ana nedenidir. Foto: sightsavers.org

Auckland Üniversitesi'nin emekli kıdemli öğretim üyesi ve bir biyolog olan Dr. Robert Mann, Rockefeller'in indirgemeci basitleştirmesinin olası sosyal tehlikeleri nasıl yadsıdığıyla ilgili olarak gerçekten bir sorun olduğunu vurguladı: ''Açıkça görülmektedir ki genetik mühendisliği ile ilgili risk analizi çalışmaları çok yanıltıcıdır.'' Mann, ayrıca şunları belirtti:

''Canlı bir hücrenin sistemi, hiçbir virüs ya da yabancı plazmid (prionlar öyle dursun) yayılmamış olsa bile, bir nükleer reaktörden kıyas kabul etmez biçimde daha karmaşıktır. Kötü biçimde sapılabilecek yan yolların çoğunun hayal edilme olasılığı yoktur. Gen iliştirme çalışmalarının çoğu sonuç vermez; bazıları istenen sonucu verebilir, ancak tıpkı nükleer güçte olduğu gibi yapılacak bazı büyük hatalar, bu yaklaşımın bilime ve yaşama uygulanmasını önleyecek şekilde değerlendirmemize nedene olabilir.''

Prof. Abigail Salyers, prestijli Microbiological Review (Mikrobiyolojik Değerlendirme)'de, genetik bilimi için kullanılan biyolojik malzemelerden olan ''Plazmidler'' için şu uyarıyı yaptı:

‘‘Plazmidler küçük DNA parçalarıdır. Değiştirilmiş genlerin basit öngörülebilir taşıyıcılardırlar. Yaygın kanıya göre; bir geni genetik olarak değiştirilmiş bir mikro organizmaya sokmak için kullanılan bir plazmid, aktarılamaz kılınabilir.
Aksine “güvenli” plazmid diye de bir şey yoktur. Hayatta kalabilmek için yanıtlamamız gereken bir bilmece şudur: antibiyotiğe dirençli genlerin aktarılmasını yavaşlatmak ya da durdurmak için ne yapılabilir?’’
Londra Toplum Bilim Enstitüsü’nün Başkanı olan biyolog Dr. Mae Wan Ho; ‘‘Profesyonel GDO bilim adamlarının söylediklerinin aksine, süreç o kadar kesin değildir. Denetlenmesi mümkün değildir ve güvenilmezdir. Genellikle ana genoma hasar verilerek ya da bu genom karıştırılarak, tamamen öngörülemez sonuçlara sahip olarak sona erer’’ vurgusunu yapmıştır.

Altın Pirinç Projesi. Foto: goldenrice.org

1984’te, genetik olarak değiştirilmiş bitkilerin, doğal ortama bırakılmasının tehlikeleri hakkında Amerika’daki araştırma! laboratuvarlarında ciddi bir bilimsel uzlaşma yoktu ve çok önemli şüpheler devam ettiği halde, Rockefeller Vakfı, genetik değişiklik sürecine büyük küresel kaynak ayırmaya devam etti.
Başlangıçta Vakıf, sanayileşmiş dünyadaki 46 bilim laboratuvarına kaynak sağladı. Zürih’teki İsviçre Federal Teknoloji Enstitüsü ve Almanya’daki Freiburg Üniversitesi’ndeki Uygulamalı Biyolojik Bilimler Merkezi de bulunuyordu.

Vakfın propagandacıları, A vitamini eksikliğinin, gelişmekte olan ülkelerdeki yeni doğan bebeklerde körlüğün ve ölümlerin önemli bir nedeni olduğunu iddia ettiler. BM istatistikleri, dünya çapında 100 ila 140 milyon çocukta, bir şekilde A vitamini eksikliği bulunduğunu ve bunların arasında 250.000 ila 500.000’inin kör olduğunu gösterdi. Bu duygusal hikâye tartışmalı yeni genetik olarak değiştirilmiş bitkilerin ve tahılların kabul edilmesini teşvik etmek için kullanıldı. 2000 yılı itibariyle Rockefeller Vakfı ve İsviçre Federal Teknoloji Enstitüsü, kendilerinin A vitaminli ya da beta-karotenli pirinç olarak adlandırdıkları pirinci üretmek için, nergis bitkisinden iki adet geni, bir bakteri geniyle birlikte başarılı şekilde alarak, pirinç DNA’sıyla birleştirdiklerini duyurdular.
Vücutta A vitamini üreten beta-karoten pirinç tanelerini turuncu renkli yaptığından, başka bir zekice pazarlama hamlesi olarak bu pirince ‘‘Altın Pirinç’’ denildi, zira altın, ne biçimde olursa olsun herkes tarafından imrenilen bir maddeydi. Artık insanlar bu pirinci çocuklarına yedirerek aynı zamanda çocuklarında körlüğü ve diğer A vitamini eksikliği belirtilerini de önleyebileceklerdi. Rockefeller Vakfı’nın basın bültenlerinde bahsetmediği, ancak doktorların ve bilim adamlarının bildiği bir şey vardı! Büyük miktarlarda A vitamini aslında hiper vitaminoza, ya da bebeklerde beyin hasarına ve başka zararlı etkilere yol açan A vitamini zehirlenmesine neden oluyordu.

Mozambik'te hasat edilen GDO'lu mısır. Foto: nsnbc.me

Ayrıca, bir insanın, A vitamini payının hepsini karşılamak için, günlük olarak tüketmesi gereken pirinç miktarı 9 kiloydu. Asya'daki günlük 300 gramlık pirinç tüketimi oranı, günlük ihtiyacın yalnızca % 8'ini sağlıyordu. Rockefeller Vakfı'nın Başkanı Gordon Convvay, bu eleştirilere mahcup bir şekilde şu yanıtı veriyordu: "Öncelikle altın pirinci, A vitamini eksikliği sorununa bir çözüm olarak düşünmediğimizi ifade etmek gerekir. Daha çok beslenme açısından meyveler, sebzeler ve hayvani ürünlerle çeşitli kuvvetlendirilmiş gıdalara ve vitamin katkıları için mükemmel bir tamamlayıcı görevi yapmaktadır''. Altın pirinç, biyoteknoloji kullanan genetik mühendislik endüstrisi için büyük bir propaganda aracı olmuştu. İngiliz tıp dergisi The Lancet'in editörlüğünü yapan ve çok önemli bir tıp uzmanı olan Dr. Richard Horton: "Dünyadaki açlık için teknolojik bir gıda çözümü aramak. Yeni yüzyılın ticari açıdan en kötü niyetli boş girişimi olabilir'' dedi ancak onu çok az kişi dinledi.

80'lerin sonlarında David Rockefeller ve Chase Manhattan Bank'ın yakın bağlar kurduğu, Başkan Menem'in henüz seçildiği Arjantin, ilk geniş ölçekli GDO testi için biçilmiş kaftandı. 2005'te çok daha küçük ama hızla genişleyen GDO ülkelerine, GDO'ları kanunla yasaklayan Brezilya da dâhil oldu. GDO'ların ekimi o kadar yayılmıştı ki artık kontrol edilebilmesi mümkün değildi. Kanada, Çin, Güney Afrika gibi ülkeler o zamandan sonra yeni programlar yürürlüğe koydular.
Bunların hemen arkasından, geniş arazileri ve gevşek kanunlarıyla eski Sovyet uyduları; Romanya, Polonya ve Bulgaristan gelmekteydi. Endonezya, Filipinler, Kolombiya, Honduras ve İspanya da belirgin bir şekilde bu yöntemleri uyguluyorlardı.

Iraklı bir mısır yetiştiricisi ürününü Pazar için hazırlarken. Bağdat. 5 Ocak 2004. Foto: Julie Jacobson/AP

Artık George W. Bush, Irak işgalini şöyle yorumluyordu: "Bizim Irak'ta bulunma sebebimiz, buraya 'demokrasi tohumlarını ekmektir. Bu ''tohumlar'', serpilecek ve tüm otoriteryanizm bölgesine yayılacaktır. George W. Bush, ''demokrasi tohumlarından'' bahsettiğinde, çok az insan ''Monsanto''nun tohumlarını kastettiğini anlayabilmişti. Mart 2003'te ABD'nin işgalini takiben, ülkenin ekonomik ve politik gerçekleri radikal olarak değişti. Mayıs 2003'te, Paul Bremer, Geçici Koalisyon Güçleri'nin (CPA) ya da işgalci otoritenin başına getirilmişti. İşgal yönetimi, Iraklı çiftçilere reddedilmesi güç bir teklifte bulunmuştu: ''Bizim GD tohumlarımızı alın ya da ölün''. Dikkat çekecek şekilde Bremer, yeniden yapılandırma işinin dış işlerinin sorumluluğu olmasına rağmen, raporlarını, sadece Pentagon'daki eski Savunma Bakanı

Donald Rumsfeld'e rapor ediyordu. Bremer, 30 yılda Latin Amerika'nın borçlu ülkelerinde yapılan değişikliklerin daha ağırını bir ayda Irak'ta gerçekleştirdi.

Bremer'in ilk işi, 500.000 kişilik bir işçi ordusu kurmak oldu. Bu ordunun çoğunluğu askerler, doktorlar, hemşireler, öğretmenler, yayıncılar ve matbaacılardan oluşuyordu. Ülkenin sınırlarını kısıtlamasız ithalata açtı. Hiçbir vergi, denetim, tarife, gümrük yoktu. İki hafta sonra Bağdat'a giderek Irak'ın ''ticarete açık'' olduğunu açıkladı. İşgalden önce petrole dayalı olmayan Irak ekonomisi, çimentodan kâğıda, çamaşır makinesine kadar her şeyi üreten 200 adet devlete ait şirkete bağlıydı. Haziran 2003'te Bremer, bu şirketlerin derhal özelleştirileceğini açıkladı. ''Devletin verimsiz işletmelerini, özel sektörün ellerine bırakmak, Irak ekonomisini düzlüğe çıkarmak için esastır'' demişti.

Genetiği ile oynanmış tohumlar. Foto: Food Renegade

Daha da ötesi bu kanunlarla Irak'taki en radikal dönüşüm olan GDO'lu gıda üretimi için de yol açıldı. Bu bitkileri ekmek isteyen çiftçiler, teknoloji ücreti ve patentli tohumlar için yıllık lisans parası ödemeyi kabul ettiklerine dair anlaşma imzalıyorlardı. Bu tohumlardan bir kısmını bir dahaki hasat yıllarında kullanmak için saklayan çiftçiler, şirket tarafından ağır cezalara çarptırılıyordu. ABD'de mahkeme tarafından bozulana kadar, ''Monsanto'' bir çuval tohum bedelinin, 120 katına kadar ceza ücreti talep ediyordu. Iraklı çiftçiler artık çok uluslu GD tohum devlerinin tebaası haline gelmişlerdi. Irak, tarihsel olarak medeniyetin beşiği olan Mezopotamya'nın bir parçasıydı. Dicle ve Fırat nehirlerinin ortasında, verimli topraklara sahipti. Çiftçiler, tahminen M.Ö. 8000 yılından beri bu topraklarda tarım yapıyordu. Günümüzde kullanılan her tür buğdayın tohumlarını da onlar geliştirmişlerdi. Bunu da, bir miktar tohumu saklayıp tekrar ekerek, ''doğal dirençli kırma türler'' yetiştirerek başarıyorlardı. Iraklılar, bu kıymetli tohumları, sonradan ABD'lilerin yaptıkları işkencelerle adı duyulan Abu Ghraib şehrindeki bir tohum bankasında saklıyorlardı. İşgal sırasında çeşitli bombalamalara maruz kalan bu tarihi ve paha biçilmez tohum bankası yok oldu.

Bununla beraber eski Irak Tarım Bakanlığı, bu tohumların yedeklenmesi için Suriye'ye örnekler göndermişti. Bu önemli tohumlar halen Suriye'nin Halep şehrinde, Kuru Bölgeler için Tarım Araştırmaları Merkezi'nde (ICARDA) saklanmaktadır.
Irak, gıda üretim ve geliştirme adına, Monsanto, DuPont ve Dow gibi şirketlerin elinde çok büyük bir genetik laboratuvarına dönüştü. On yıldan fazla bir süre Iraklı çiftçiler, ABD-İngiltere önderliğinde tarım ekipmanları ambargosuna maruz bırakıldı. Ayrıca Irak şanssız olarak 3 yıllık bir kuraklık dönemi geçirmişti ve elindeki tahıl azalmıştı. Yıllar süren ambargo, kuraklık ve savaşın etkileri, Irak'taki tahıl stoklarını 1. Körfez Savaşı seviyesinin altına indirmişti. 2003'e kadar Irak halkı Birleşmiş Milletler'in petrol karşılığı verdiği yiyeceğe bağımlı yaşadı.
1990'ların ortalarına doğru Dünya Ticaret Örgütü (WTO)ve Washington desteğiyle aynı gen devleri; Monsanto, Dow, DuPont, Syngenta ve birkaç küçük şirket daha patentlenmiş tohumları dünya pazarına saldı. AB 1997'nin sonlarına doğru GD ürünlerinin alım satımını durdurdu. Bush'un esas hedefi, 1997 AB yasağını kaldırmaktı.

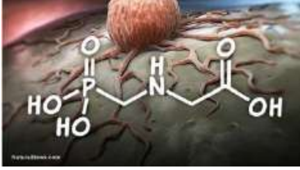

Foto: Natural News

Bağımsız tohum bayileri, Monsanto, DuPont, Dow, Syngenta, Cargill ve diğer büyük tarım işletme firmaları tarafından bir bir yutulurken çiftçiler, gittikçe Monsanto ve diğer GDO tohum bayilerine daha çok bağımlı hale getiriliyordu. Amerikan çiftçileri, bu yeni tarz toprağa bağlı köleliğe ilk maruz kalanlardandı.2001 yılında Amerikan Yargıtay kararnamesine göre; Monsanto, ücretlerini ödemeyenleri, duruşmalarda çok ağır yasal tazminatlarla cezalandırıyordu. Monsanto ve diğer GDO tohum şirketleri, çiftçilerin her yıl yeni tohumlar için ödemede bulunmasını talep ettiler. Çiftçilerin bir önceki yılın tohumlarını tekrar kullanmaları yasaklandı.

Rockefeller Vakfı Başkanı Gordon Convvay yayınladığı kamu açıklamasında, ikinci bir Yeşil Devrimi "Gen Devrimi" olarak tanımladı. Convvay, ''2020 yılında dünyanın beslenmesi gereken 2 milyar boğaza daha sahip olacağını göz önünde bulundurarak'', ''nüfus artışına ayak uydurabilmek için, önümüzdeki 30 yıl boyunca gıda üretiminin geliştirilmesinde'' GDO mahsullerinin gerekli olduğu konusunda ısrarcıydı.
2003'ün başlarında Hindistan hükümeti, 1000 ton genetiği değiştirilmiş soya- mısır karışımının ülkeye ithalini durdurdu. Bunun nedeni ise, genetiği değiştirilmiş gıdaların, insan sağlığına zararlı olabileceği ve bu gıdaların henüz yeterli derecede test edilmemiş olmasıydı. Monsanto, Dow, DuPont ve onları destekleyen Washington Hükümeti'nin belirgin stratejisi, GDO tohumları yeryüzünün her köşesine yaymaktı. Bunu yaparken de, önceliği savunmasız, ağır borç yükü altındaki Afrika ve diğer gelişmekte olan ülkelere, ya da Polonya ve Ukrayna gibi hükümet denetimlerinin az, yolsuzlukların yüksek olduğu ülkelere verdiler. Bir kez ekildikten sonra tohumlar, tüm bölgeye yayılacaktı, ileriki bir tarihte, küresel GDO tohum şirketleri, Dünya Ticaret Örgütü yaptırımlarıyla tehdit ederek gezegenin gelişen bölgelerindeki tohum tedarikine hâkim konumda olacaklar ve dilerlerse yaşamak için gerekli olan tohum tedarikini kesebileceklerdi. İstihbarat terminolojisinde böylesi bir kapasite ''Stratejik Kırmızı Güç'' olarak bilinir. Olası bir düşman ya da rakip, kaynağı kontrol eden kişilerin siyasi isteklerine boyun eğmedikleri sürece stratejik bir kaynaktan mahrum bırakılabilir.

Donald Rumsfeld ve Tamiflu.

San Diego'da küçük bir biyo-teknoloji şirketi olan Epicyte; Gebelik bağışıklığı olarak bilinen bir durumu olan kadınlardan, antikorlar aldılar ve bu kısırlaştırıcı antikorların üretilmesini düzenleyen genleri ayırdılar ve kalıtım mühendisliği yöntemlerini kullanarak, mısır bitkisinin oluşmasını sağlayan mısır tohumlarına bu genleri iliştirdiler. ''Sperm öldürücü antikorlar üreten mısırlarla dolu bir seramız var'' dedi, Epicyte, dünyanın ''aşırı nüfus artışı'' sorununa bir çözüm olarak sundukları sperm öldürücü özellikli mısırın, 2006 ya da 2007'de ticari

olarak piyasaya sunulacağını tahmin etti. Epicyte, Mayıs 2004'de Kuzey Carolina'dan bir biyo-teknoloji şirketi olan Pittsboro tarafından satın alındı.

ABD ve İngiltere hükümetlerinin, genetik olarak değiştirilmiş tohumları acımasızca tüm dünyaya yayma girişimleri arkasında Rockefeller Vakfı'nın Anglo-Sakson Beyaz seçkinlerin, daha koyu renkteki soyların nüfuslarını toplu halde azaltması düşüncesi vardı. Bu çevreler gördüler ki savaş, nüfus; azaltımı için çok pahalıydı ve pek de etkili bir yol değildi. İngiltere'den koyu ırkçı Winston Churchill 1925 yılında, biyolojik harp olanaklarını destekleyen yorumlar yaptı ve: ''İnsanlar ve hayvanlar üzerinde bilinçli olarak kullanılabilecek salgın hastalıkları, mahsulleri yok edecek bakterileri, at ve sığırları öldürecek şarbonu sistemli bir şekilde üretebilen'' bir hükümete ihtiyaç duyulduğunu yazdı.
Konuyu ABD'deki üst rütbeli askeri çevrelerde tartışan, ABD Hava Kuvvetleri (USAF) Hava Doktrin, Araştırma ve Eğitim Koleji'nden Yarbay Robert P. Kadlec, 1990'da yazılan Geleceğin Savaş Alanı adlı kitapta; genetiği değiştirilmiş mahsullerin biyolojik harpteki gücünü tartıştı. GDO temelli biyolojik silahlardan ''düşük maliyetli kitle imha silahları'' olarak bahsetti. Şöyle diyordu Kadlec: ''Diğer kitle imha silahlarıyla kıyaslandığında, biyolojik silahlar ucuzdur, bir biyolojik harp cephaneliğinin maliyetinin 10 milyon dolara kadar düşebileceğini, tek bir nükleer silahın geliştirilmesinin, 200 milyon dolar olduğu göz önüne alınırsa bu çok düşük bir rakamdır.'' Kadlec, sözlerine şöyle devam ediyor: "Biyolojik silahları bir salgın ya da doğal olarak ortaya çıkan bir hastalık kisvesi altında kullanmak saldırgana, saldırısını inkâr etme fırsatını verir. Bu bağlamda biyolojik silahlar, nükleer silahlardan daha fazla imkânlar sunmaktadır.''

Uzmanlara göre hastalık ve virüslerin asıl kaynağı olan fabrika tavukçuluğu. Foto: Geflügelhof Ludwig

2004 yılında Rumsfeld halen Savunma Bakanı iken, ona bağlı olan Sağlık İşleri Sekreter Yardımcısı; Kuş gribine yönelik bir önerge yayınladı. Bu belgede; ''oseltamivir'' (Tamiflu), kuş gribini önlemede ve tedavi etmede kullanılacaktır. H5N1'in oseltamivir duyarlı olduğu konusunda kanıt mevcuttur. Bununla birlikte ilacın temini dünya genelinde sınırlıdır ve kullanımına öncelik verilecektir diye belirtildi. 2004 Pentagon önergesi, dünya genelindeki hükümetler tarafından panik halinde Tamiflu alınmasına önemli bir katkıda bulundu. Kuş gribi virüsünün, öldürücü H5N1 türü ve insandan insana bulaşması hakkındaki korkunç hikâyelerin uluslararası ve ABD'deki basın yayın organlarında gittikçe artması, Roche Şirketinde siparişlerin birikmesine sebep olmuştu. Bu ilaç, Washington ve Dünya Sağlık Örgütü tarafından, genel veya mevsimsel gribin belirtilerini azaltan tek uygun ilaç olarak ciddi bir şekilde öneriliyordu.

Tam olarak doğrulanmayan raporlar, Rumsfeld'in halen Savunma Bakanı iken bu ilacı ABD'de üreten Gilead'dan 18 milyon dolar değerinde ek hisse senedi aldığını ve bunun onu Gilead hisse sahipleri arasında en büyük değilse de büyüklerden biri yaptığını açıklamaktadır. Rumsfeld, hak sahipleri ve Gilead hisselerindeki artış üzerinden bir servet yapmak için uğraşırken; panik içindeki dünya, halen kuş gribine karşı tedavi kapasitesi belli olmayan bir ilacı almak için yarışmakta idi.
Savunma Bakanı Rumsfeld, yalnızca Birleşik Devletler, Birleşik Krallık ve diğer hükümetlerin kendi ''Tamiflu'' adlı ilacını depolamasından kâr etmedi. Kuş gribi korkusu

aynı zamanda Arkansas temelli Tyson Foods modeline dayalı fabrika tavuk çiftliklerinin ve tarım endüstrisinin küresel hâkimiyetini genişletmek için de kullanıldı.
Yeni bin yıla girerken, dev Amerikan tavuk endüstrisi, dünya tavuk üretimini küreselleştirmek için sahnedeydi. Kuş gribi, cennetten veya cehennemden sadece bu iş için gönderilen bir hediyeydi sanki. Bu şirketler için en bariz hedef, büyük Asya tavukçuluk pazarı idi. Asya hükümetleri, Dünya Sağlık Örgütü ve uluslararası baskılar nedeniyle çiftçileri, tavukları kafes altına almaya zorlarsa küçük işletmeler çökecek, büyük tavukçuluk firmaları zenginleşecekti. Şubat 2006 yılında, GDO işleri ile ilgilenen bir kuruluş olan GRAIN tarafından yayınlanan detaylı bir raporda; Tayland temelli CP Group ve diğer fabrika tavuk çiftliklerinin bulunduğu ‘‘nerdeyse her yerde kuş gribinin görüldüğünü’’ açıklandı.

Genetik bilimcileri, ‘‘Tanrının Yerine Geçme Çabası’’ ve Tanrı olmayı oynamakla suçlayan Papa 16. Benedict.

Gittikçe artan sayıdaki hayvan sağlığı uzmanına göre, korkunç yeni hastalıkların ve H5N1 gibi virüslerin asıl kaynağı, Asya’nın serbest-gezinen tavuk işletmeleri değil, fabrika tavukçuluğuydu. Ne ilginçtir ki, küresel tarım endüstrisi devlerinin, büyük, sıhhi olmayan ve haddinden fazla kalabalık fabrika tavuk çiftlikleri, H5N1 ve diğer hastalıkların olası kaynağı ve dağıtıcıları olarak kabul edilmediler. Onun yerine özellikle Asya’da ailelerin işlettiği, en fazla 10-20 tavuktan oluşan küçük tavuk çiftlikleri Kuş Gribi histerisinde hedef olarak gösterildi. Asya’dan ilk H5N1 kuş gribi virüs vakaları bildirilmeye başladığı zaman, Birleşik Devletlerdeki tavuk eti üretimi ve işlenişi, beş dev küresel tarım işletme şirketi tarafından yönetiliyordu. Bu beş şirket; dünyada en büyük olan Tyson Foods, Gold Kist, Pilgrim’s Pride, ConAgra Poultry ve Perdue Farms idi. Ocak 2007’de Pilgrim’s Pride, Gold Kist şirketini satın alarak, en büyük tavukçuluk devini yarattı. Hepsi birlikte Birleşik Devletlerde üretilen tüm yemeye-hazır tavukçuluğun %56’sını karşılayarak, haftada 370 milyon pound pişirmeye-hazır tavuk ürettiler. 2005 yılında Birleşik Devletlerdeki fabrika tavuk çiftlikleri, neredeyse 9 milyar ‘‘ızgaralık piliç’’ veya etlik tavuk ya da 48 milyar poundluk tavuk eti üretti.

14 Nisan 2006’da Roma Katolik Kilisesi’nin en yüksek otoritesi Alman kökenli Papa 16. Benedict, net ve cesur bir demeçte bulundu ve genetik bilimcileri, ‘‘Tanrının Yerine Geçme Çabası’’ Tanrı olmayı oynamakla suçladı. Papa, genetik mühendisliği alanındaki en son bilimsel gelişmeleri işaret ederek, Tanrı tarafından istenilen ve plânlanan yaşamın gramerini değiştirme teşebbüslerine karşı sert bir şekilde uyardı. Genetikçilere; ‘‘Tanrı olmadan, Tanrı’nın yerini almaya çalışmak riskli, tehlikeli ve delice bir cürettir’’ diyerek eleştirdi. Modern, sosyal, şeytani gelenekleri, keskin bir şekilde suçlayarak, bunların, insanlığı yok etme çabasında olduğunu söyledi.16. Benedict daha sonra ‘‘aileyi ortadan kaldırmayı hedeflemiş şeytani bir gurur’’ olan ‘‘Anti-Genesis’’, yaratılış karşıtlığından bahsetti. Bu, hayvan veya bitki olsun hayat biçimleri üzerinde kalıtım mühendisliği uygulaması hakkında kilise tarafından yapılan en güçlü ve açık suçlama idi. Birkaç kısa haber dışında Papa’nın yorumları, büyük küresel medya tarafından örtbas edildi.
GDO’lu ürünlerin yaygınlaşması ve çoğalması uğruna politik tehdit, hükümet baskısı, yalan, rüşvet yöntemleri kullanılmış ve hatta cinayetler bile işlenmiştir. Tarımsal verimlilik ve dünyanın yiyecek sorunlarını çözme adı altında işlenen bu suçlar, bu küçük zümrenin amaçları doğrultusunda önemsizdir. Yapılan bunca şeyin hedefinde sadece para ve kâr yoktur.

Amaçları daha önceki despot ve diktatörlerin hayal ettikleri gibi mutlak dünya hâkimiyetidir. Kontrol edilmezlerse 10-20 yıl içerisinde bu hedeflerine ulaşmaları işten bile değil. Bu sebeple bu gerçeğin duyurulması ve herkes tarafından bilinmesi büyük önem arz etmektedir.
Kaynak/Gazeteci F. William Engdahl'ın ''**Ölüm Tohumları**'' adlı eseri

MOLLALAR, İRANLILARI NEDEN KISIRLAŞTIRDI?
25 Kasım 2010 Perşembe-http://www.kemalozer.com/

Doğum kontrolü hareketinin kurumsallaşmasının, Siyonizm'in kurumsallaşması ile aynı döneme denk gelmesi oldukça manidâr!

Doğum kontrolü ilk olarak İngiliz iktisatçısı ve papaz Thomas Robert Malthus'un 1798'deki Nüfus İlkesi Üzerine Bir Deneme (An Essay on the Principle of Population) çalışmasıyla başlar.
Malthus, nüfusun geometrik bir şekilde artarken, yiyecek arzının aritmetik bir şekilde artacağı ve bu durumun kitlesel açlığa yol açacağı öngörüsü ile dünya nüfusunun azaltılması fikrinin de sahibi.
Malthus'un fikrinden hareketle 'Amerikan Soy Arıtım Derneği' kurulur. Bu sıralarda, yani 12 Haziran 1915'de -halen Rockefeller ailesinin başındaki kişi olan- 'David Rockefeller' doğar.
David, daha 1928'de genç bir delikanlı iken, babası 'John D. Rockefeller' tarafından 'Sosyal Hijyen ve Doğum Kontrol Bürosu'nun başına getirilir.
Hitler'in iktidarıyla, -kendileri de birer Almanya asıllı Siyonist aile olmalarına karşın- David, kendini tümüyle 'soy arıtım projesi'ne adamaya karar verir. 1952'de ise 1,4 milyon dolarlık bir kaynakla, kendisine ait Nüfus Konseyi'ni kurar.

Akıl hocası Malthus, danışmanı ise 'Demokrasi, sıradanlığı arttırıp, mükemmel insan türlerini azaltmaktadır' tezinin sahibi Prof Frank Fetter'dir.
Nüfus Konseyi'nin başına, başkan Eisnehower'ın Dışişleri Bakanı ve Rockefeller Vakfı sekreteri John Foster Dulles getirilir.
'Soy arıtım projesi', Nüfus Konseyi'nin oluşumuyla geri plana düşürülerek, yerine 'aile planlaması ve nüfus kontrolü' terimleri kullanılmaya başlanır. Bu yeni söylem sayesinde, eski ırkçı söylemler, yerini politik terimlere bırakacaktır.
Nüfus Konseyi'nden sonra ise Uluslararası Planlı Aile Federasyonu (IPPF)'nu kurarlar.
Dünyanın artan nüfusu 'Mobil' başta olmak üzere, çok sayıda enerji şirketinin de sahibi olan Rocekfeller'i iyice endişelendirir.
Çünkü, 'nüfus artması' 'nüfuzun azalmasına' yani kaynakların bölüşülmesine neden olacaktır.
Amaçlarını gerçekleştirmek için, ABD istihbarat birimleri dâhil her türlü imkânı kullanmaktan geri durmazlar. 'Barış için gıda' (P.L.480 programı) yani ABD yardımları için yeni bir ön koşul getirilir. Bu ön koşul; Rockefeller'in nüfus kontrol programına dâhil olmak ve Amerikan yatırımcılarına ülkelerin kapılarını açmak...

Rockefeller Vakfı gelirlerinin bir kısmını, 'gebelik engelleyici çözümleri'ne ayırır. Hedef ülkelerden, proje ortakları bulunur. Türkiye'den, Koç ailesi gibi bir ortak bularak, yapılanları birer sosyal sorumluluk projesi gibi lanse ederler.
Rockefeller'in çalışanı Hermann Muller, amaçlarını "bir gün uygun hammaddeler kullanarak, tamamen yeni bir insan yaratmak" olarak tarif eder.
Nüfus Konseyi Başkanı Ostoborn ise; bir sperm bankası kurarak, kendi belirledikleri kimselerden elde edecekleri spermler ile gen devrimi ve kendi tasarladıkları bir insan tipi yapmayı hedeflediklerini belirtiyor.

Rockefeller'in Nüfus Konseyi, her fırsatta dünya nüfusunun fazlalığından ve siyah nüfusun korkutucu boyutlarda arttığından dem vurarak, uluslararası bir doğum kontrol programı baskısı uygular.
İlk dönemlerde bu fikir, bir gün devletlerin de resmi politikası olabileceğini tahmin edemeyenlerce gülünç bulunup, küçümsense de, proje başta ABD'nin himayesi ile başarıdan başarıya koşar.
Konsey, sitesinde amacını; 'insanların yaşam kalitesini artırmak ve bireylerin her yerde kendi potansiyellerini geliştirmek için yardımcı olmak' olarak açıklıyor.
'Aile planlaması' adıyla yürüttükleri derin ve kapsamlı proje de 'üreme sağlığı' kavramı en büyük maskeleri.
- Sezaryen (Halen Türkiye'de, her iki çocuktan biri sezaryenle doğuyor. Sezaryenle doğum yapan kadınlar, yeniden gebe kalmaları durumunda hayati riskleri olduğu iddia edilerek korkutuluyorlar. Oysa bütün bunlar, kirli planın palavraları)
- Kürtaj (Beklenmeyen veya arzulanmayan gebeliklerde ise anne adayının hayati riskleri pahasına, acımasızca uygulanıyor)

- Doğum kontrol hapları (Uzun süre halka ücretsiz dağıtıldı.)
- Katkı maddeleri (60 binden fazla katkı maddesinin ezici çoğunluğunun yan etkileri bilinmediği gibi, bu yöndeki bağımsız çalışma sayısı da son derece yetersiz)

- Aşılar (Domuz gribi açısı başta olmak üzere, pek çok aşı maalesef bu amaçla kullanıldı)
- İlaçlar (Epicyte şirketi, Eylül 2001'de yaptığı basın toplantısında; "Gebeliği engelleyen Mısır ürettik. Sperm öldürücülü antikorlar üreten mısırlarla dolu bir seramız var!" Bazı ünlü ilaç üreticileri, bu firma ile işbirliğine gidip, bu ürünleri ilaçlarında kullanmak için, gebelik engelleyici proje ortaklığı kurarlar. Hangi ilaçların kısırlaştırıcı etkisi var, kimse bilmiyor.)

- Bazı kadın pedleri (Türk Jinekoloji Derneği Başkanı Prof. Dr. Bülent Tıraş, önceki gün yaptığı açıklamada; 'genital bölgeye deodorant sıkılmasında ve kokulu pedler kullanılmasında, en büyük tehlikelerden birinin kısırlık' olduğunu, ayrıca bu ürünleri kullanan kadınlardan, erkeklere bulaşan vajinal enfeksiyonların, sperm canlılığını etkileyerek kısırlığa yol açabildiğini söylüyor.)

- Prezervatif (Türkiye'de, -batıdaki her helâda ücretsiz dağıtıldığı gibi- yaygınlaştırılması için bir süre büyük kampanyalar düzenlendi ve ücretsiz dağıtıldı)

Bunların iki amacı vardı. Birincisi 'kısırlaştırmak', ikincisi ise Mevdudi merhumun 'İslam Nazarında Doğum Kontrolü' adlı eserinde belirttiğine göre 'fuhşu artırmak.' Korunma yöntemlerinin gelişmesi, fuhuş faaliyetlerinde onlarca kat artış meydana getirir.

İster meşru, isterse gayri meşru ilişkilerde gebelik engelleyici ilaç, alet ve malzemeler, özellikle batıda ilköğretim okullarına varana dek, çok sayıda ortamda açık ve gizli olarak ücretsiz dağıtılır.

Projenin hedef ülkelerinden biri de, hiç kuşkusuz Türkiye'dir. Türkiye'de 'Marshall yardımları' kapsamında ilk olarak ücretsiz süt tozu, un, yağ dağıtılır, halen olduğu üzere aşılar yapılır.

1975 yılında Türkiye'de yaklaşık yüzde 2 olan kısırlık;
2004'de yüzde 10,
2005'de yüzde 15

2009'da yüzde 25'ler civarına çıkar.

Yine, 1970'li yıllarda 125 milyon dolayında olan sperm sayıları, 2010'lara gelindiğinde 5 kat azalarak 20-25 milyona geriler.
Başbakan Erdoğan, birkaç yıldır gençlerden sürekli '3 çocuk' istiyor. Çünkü iki nesil önce 7-10 çocuğu olan insanların çocuklarının 3-5 çocuğu, torunlarının ise 1-2 çocuğu olmuş. Böyle devam etmesi durumunda, bir sonraki nesilde çocuk sayısı 1 düzeylerine gerileyecek.
Oysa ölümleri de dâhil ettiğimizde, ortalama 2,2 çocuktan az doğum demek, genç nüfusu kaybettiğimiz gibi nüfuzumuz hızla azalacak demektir. Ülkelerin nüfuzu, nüfuslarıyla direkt ilişkili. Obama, geçtiğimiz günlerde sadece nüfusunu gerekçe göstererek -önemli nüfuza sahip olmamasına karşın- Hindistan'ın, BM güvenlik konseyine daimi üye olarak alınabileceğini söyledi.
Bazı Müslümanlar da, dünyanın, bu nüfusu beslemeyeceği yalanına inanmışlar. Hâlbuki bu, Siyonistlerin teori ve iddiasıydı. "Yeryüzünde kımıldayan hiçbir canlı yoktur ki, rızkı Allah'a ait olmasın." (Hud Suresi 6) "O nankörler, Allah'ı bırakıp, onlar için göklerden ve yerden hiçbir rızka sahip olmayan ve buna güçleri de yetmeyen şeylere tapıyorlar." (Nahl Suresi 73) "Nice canlı -mahlûk- vardır ki -onlar- rızıklarını taşıyamazlar. Onlara da, size de Allah rızık verir. O, hakkıyla işitendir, bilendir." (Ankebut Suresi 60) "Allah'ın, rızkı dilediğine yayıp genişletmekte ve -dilediğine- daraltmakta olduğunu görmediler mi? Elbette bunda, inanan bir toplum için ibretler vardır." (Rum Suresi 37, Ankebut Suresi 62, Sebe Suresi 36)

Hadi çekinmeden söyleyin! Gerçekten rızık endişesi çekiyor musunuz, çekmiyor musunuz? Yoksa sizde mi dünya nüfusu artarsa, insanlar açlıktan ölür diyenlerden siniz?
Bakın, Başkan Keneddy ne diyor: "Bütün depolarımız ağzına kadar ürünle dolu olduğu halde, her on Amerikalının birinin yetecek kadar gıdası yok. Beslenme gereksinimlerinin üçte ikisine bile sahip değiller." (16 Mart 1961, Kongre konuşması)
Ya bugün? Aynı Amerika'da zenginlik onlarca kat artmış, buna mukabil yeterli ve sağlıklı gıdaya erişebilen Amerikalıların sayısı, dünya ortalamasının hâlâ çok altında. Dünyanın ağzı açık hayranlıkla izlediği ülkenin insanlarının hâli bu! Oysa bize bu sorunun, Afrika'da olduğunu söylemiyorlar mı? Neden acaba?
Dünyada daha keşfedilmemiş sayısız nimet olduğu halde, Allah'ın vaadini unutup, 'dünya şu kadar insanı besleyemez' diye düşünüyorsunuz? Sahi gaybtan haber mi alıyorsunuz ya da 'Allah'ın bu kadar insanı beslemeye güç yetiremeyeceği' gibi sapkın bir düşünceye mi sahipsiniz? Bu, Allah'a güvenmemek değilse nedir? "Allah'a karşı nasıl olur da nankörlük yaparsınız?" (Bakara Suresi 28) "Siz ancak, Allah'ı bırakıp birtakım şeylere tapıyorsunuz -ve onlara bağlılık gösterileri yapıyorsunuz-. Bunun için de birtakım yalan -ve bahaneler- uyduruyorsunuz. Şüphesiz, Allah'tan başka taptıklarınızın size rızık vermeye güçleri yetmez. O halde rızkı Allah katında arayın. O'na kulluk edin ve O'na şükredin. Siz ancak O'na döndürüleceksiniz." (Ankebut Suresi Ayet 17)

Batılıların, bu konuda ayakta alkışladıkları İran'a gelince…
İran ve Tayland, bu nüfus planlamasında dünyanın en başarılı iki örneği olarak gösteriliyor. Bugün Tayland'ın nüfus artışı yüzde 0,8…
İran ise, nüfus artışını yüzde 4'den 1'lere kadar düşürmüş. Nasıl mı?
Humeyni 1979'da devrimini yaptığında, Şah'ın nüfus kontrol politikası yürürlüktedir. 1980-89 arasında süren İran-Irak Savaşı sürecinde, Şah politikalarından vazgeçilir. Ayrıca, kadınları daha fazla çocuk yapmaya zorlar. Bu süreçte artış, yüzde 4,4'leri geçer.
Aradan 10 yıl geçer ancak politikalar yüzde 100 değişir. Bu kez aileleri küçültme politikası başlatılır. Eğitim ve kültür bakanlıkları ile İran medyasına büyük bir görev yüklenir. Yeterince başarılı olunamayınca 'din adamları' devreye girer.

Önce kadınları çocuk yapmaya zorlayan mollalar, bu kez çocuk yapmamaya zorlar. Doğum kontrolü için ne gerekiyorsa, ücretsiz sağlanır. Bununla da yetinmeyen İran, erkeklerini resmen kısırlaştırmayı kabul eden ilk Müslüman ülke olur. (Lester R Brown-Dünyayı nasıl Tükettik? s34)
'Evlilik cüzdanı alabilmek', gebelik önleme ve aile planlaması için iki günlük kurs şartına bağlanır.
1994'e gelindiğinde, nüfus artışı Çin'in seviyesine kadar indirilir. İran'a antipati duyanlara müjde(!) Papa, tüm Hıristiyan dünyasına 'çok çocuk çağrısı yaparken, İran; 2004 itibariyle kısır erkeklerin en çok olduğu ülkeler listesinin en üstünlerinde ve nüfusu en az artan listeler sıralamasında da birinci sıraya çıkmayı başarır.

Neden biliyor musunuz? Çünkü çok nüfus, rejimler için korkucudur. 'Kontrol edebileceğin kadar nüfus' İran'a yutturulan lanetlik haplardan biri. Gerçi, İran rejimi de bunda büyük bir çıkar görmekte.
Türkiye'ye dönecek olursak; bir yanda iş, askerlik, kariyer, tam teşekküllü ev ihtiyaçlarının giderilmesi, güzelliklerinin bozulması endişesiyle çocuk yapmayan kadınlar ve erkekler, diğer yanda ise yaşları kırkı geçmiş hâlâ dengini arayan insanlar…
Herkesi ablukaya almış olan stres, nesepsiz gıdalar, lüks tüketimler, obezite, yaygın ve salgın hastalıklar, ulu orta satılan kısırlaştırıcı soya ve mısırlar, aşı kampanyaları, artan kondom kullanımı, pedler, parfümler, tarım kimyasalları, baz istasyonları ve cep telefonları, notebooklar, RF cihazlar, mağaza ve kurum kişilerine konulan kontrol cihazları… Sizin, çocuk ve torun sevmenizi engelleyen, saymakla bitirilemeyecek kadar neden…
Başımıza gelenler kendi yapıp ettiklerimiz…
Bir düşünsenize Firavun, Musalardan kurtulmak isterken, Musa kendi elinde büyüyordu. Allah c.c. isterse, günümüzün Firavunî güçleri ve Karunî düzenlerinin içinde, Musalar ve İbrahimler yetiştirir. Ancak, bizim bunu hak etmemiz şartıyla…

ROCKEFELLER VAKFI VE KATİL SPERMLER(!)
Kursad Berkkan-17 Ağu 2017 -www.istiklal.com.tr/

Değerli okuyucu;Bu makale de yer alan yazılar "**BİYOLOJİK TERÖR : CHEMTRAİL**" kitabımızdan alınmış küçük bir bölümdür. Daha geniş bilgi için lütfen kitabımıza göz atabilirsiniz.
Biyotik ve Biyogüvenlik kuruluşu olan Edmonds Enstitüsü başkanı Devinder Sharma Silvia Ribeora'ya destek çıkıyor ve "Kirli sanayiciler küresel planlarının bir parçası olarak Afrika ve Güneydoğu Asya'da ki gelişmekte olan ülkelere zehirli ve endüstriyel biyokimyasal tarım ürünleri gönderdiler. Bu ürünler ise bugün genetiği ile oynanmış mısır ve soya yememize sebep oluyor. Şayet bu ürünlerin içerisinde gerçekten sprem katili biyolojik etkenler var ise ABD'nin bu kirli teknolojiyi üretenler hesap sorması gerekir. "

Epicyte şirketi Eylül 2001'de yürüttüğü proje ile ilgili olarak kadınlarda gebeliği, erkeklerde ise spermde ki üretimi engelleyen GDO'lu mısır mahsülleri oluşturmayı başardıklarını söylüyordu. Gebe olan pek çok kadından antikorlar aldıklarını ve bu antikorları baz alarak kısırlaştırıcı antikorlar üretilmesini düzenleyen genleri ayırdıklarını ve katılım mühendisliği yöntemleri ile mısır bitkisinin oluşmasını sağlayan mısır tohumlarına bu genleri iliştirdiklerini ifade etmişlerdi.

Epicyte Başkanı Mitch yaptığı basın toplantısında övünerek kameralar karşısında "Artık spermleri öldürme özelliği bulunan yeni antikorların üretildiği mısırlarla dolu seraların

sahibiyiz. Dünyanın nüfus kontrolü sorununa daha etik çözümler bulduğumuza inanıyoruz" açıklaması yapıyordu.

Bu nasıl olabilirdi? İnsanlar onlara güvenerek marketlerden mısır alıp tüketiyor veya seralarından aldıkları ürünleri tüketiyorlardı ama hem kadınlar hem erkekler haberleri olmadan kısırlaştırılıyorlardı ve doğacak çocuklarının katili bu firmaydı.

Bu biyolojik terörden başkası değildi ancak egemen basın tarafından hiçbir zaman üzerinde durulmadı ve Epicyte şirketi hakkında yasal işlem başlatmak yerine şirket büyümeye devam etti ve ABD'de ki üç büyük tarım şirketinden biri olan Dow Agro Sciences ile "Genetik Mühendislik" adına anlaşmalar yaptı.

Daha da fenası, daha önceleri bu konu hakkında kooperatiflere, tarlalara baskınlar düzenleyen ABD tarım bakanlığı sperm öldürücü mısır üretiminin test sonuçlarını ABD Savunma Bakanlığında görevli bilim adamlarına Marylan'de ki Edgevvood Kimya ve Biyoloji Merkezi gibi biyolojik araştırma merkezleri üzerinden raporlar eşliğinde sunar olmuştu.

Neler oluyordu böyle?

Aslında her şey Epicyte şirketinin yöneticisinin basın açıklamasında ki sihirli sözcükte saklıydı…. "Dünya Nüfusunu Kontrol Etmek"

Daha sonra ise CBS haber kanalı ABD tarım bakanlığının ilaç ve ilaç bileşikleri yetiştirmek üzere ülke çapında 32 deneme tarlasını parasal anlamda desteklediğini iddia etmişti ve bu iddianın ardından Tarım bakanlığından hiçbir zaman yalanlama gelmemişti.

Durum gösteriyordu ki ABD tarım bakanlığı da bu tehlikeli projenin destekçisi olmuştu. Peki ne zaman ? Ne için? Yoksa şirket yetkilisi o sihirli cümleyi söyledikten sonra mı?

Epicyte şirketi küresel baronların aranılan ismi olmuştu…

Nasıl olmasın ki?

Daha önce gebelik engelleyici, sperm öldürücü antikorların üretimi, ultra steril, özel fermantasyon koşullarını oluşturabilmek için 400 milyon dolara çıkabilen çok pahalı özel laboratuarlar kurmak gerekiyordu.

Ama Epicyte şirketi sperm öldürücü antikorların üretimi için 40 hektarlık bir alanın yeterli olduğunu ve bilinen maliyetlerin %90 kadar düşeceğini iddia ediyordu ve açıklamasının hemen arkasından asıl amaçlarını açıklıyordu.

Şöyle diyordu Epicyte sözcüsü;

"Dünyanın artan aşırı nüfus sorununa ticari bir çözüm bulunduğunu açıkça ifade etmek isteriz. 2006 ya da 2007 yılında ticari piyasaya sürülebileceğini tahmin ediyoruz."

Boyunuz devrilsin bay Mitch(!)

Yahu bu ne rahatlıktı ? Dünya nüfusunun artışına çözüm bulmak adına insanların haberi olmadan insanları kısırlaştıracaklarını gözümüzün içine baka baka söylüyorlar ve üstelik yetmiyor bunu ticari piyasa da kullanacaklarını ifade ediyorlardı.

Yani hem sizi kısır yapacağız, hem haberiniz olmayacak birde üzerine paşa paşa bize para ödeyeceksiniz. Epicyte şirketi daha sonra Mayıs 2004 yılında Kuzey Caroline'da bulunan bir biyo-teknoloji şirketi olan Pittsboro tarafından satın alındı.

Epicyte şirketi daha önce her fırsatta sperm öldürücü genetik kombinasyonlar ürettiğini bangır, bangır haykırıyor, mühendisleri bilim adamları ile dünya nüfusunu azaltabilecek çareler bulduğunu duyuruyordu.

Ne zaman ki Pittsboro firması tarafından Epicyte şirketi satın alındı, bu tür konuların hepsinin üzerine bir çizgi çekildi ve sperm öldürme konusunda ayyuka çıkmış konular adeta bıçak kesmiş gibi kesildi ve kamuoyunda birden unutuluverdi.

Hayırdır hocam? Üretmeyi mi durdurmuştu tesisler ? HAYIR!

Peki ne oldu o zaman?

Kamuoyunun tepkisini çekmemek için kısırlaştırıcı mısırlar, soyalar veya daha hangilerinin dna yapıları değişti bilemiyoruz ama pek çok bitki türüne enjekte edilen antikorlar hayatımızda giriverdi, marketlerde yerini, sofralarda yerini, midelerimizde, hücrelerimizde yerini aldı ve hepimiz de afiyetle yemeye devam ettik.

Oh olsun bize….

Kur'an'ın dediği gibi "Düşünmez misiniz?"

Yok Rabbim, biz böyle iyiyiz düşünmüyoruz…

Son olarak size çok daha ilginç birkaç bilgi vereyim ve bu konuyu kapatayım;

John D. Rockefeller "Amerikan Soy Arıtım Cemaati" isimli bir yapılanma kurmuştu, bu yapılanmanın temel esaslarını benimseyen başka küçük şirketlerde kuruldu ve amaçları dünya nüfusunu kontrol etmekti.

Kellogg's Mısır Gevreği şirketini de Rockefeller kurmuştu.

Ve son bomba…

Sperm öldürücü ürünleri üreten Epicyte şirketini satın alan Pittsboro şirketini kuran da Rockefeller'di…

TRANSHÜMANİZM VE KABALİST BARONLAR

Kursad Berkkan-01 Oca 2018- www.istiklal.com.tr/

Kabalist küresel baronlar, ölümsüzlüğün peşinde hem servetlerini hem de hayatlarını her zaman harcamaya devam ediyorlar. Bunun en son örneğini, vücudunda neredeyse değişmeyen organ kalmayan ve hatta iddialara göre tüm kanını bebek kanlarıyla yani taze kanla değiştiren David Rockefeller ile gördük.
Sadece David Rockefeller değil, 13'ler konseyinin ve küresel baronların yegane amaçlarının başında gelir ölümsüzlüğü yakalamak ve bunun için sadece kendilerine çalışan bilim adamlarının bir araya getirildiği çok özel ve gizli laboratuvarlarda çalışmalar sürdürürler.

Küresel elitlerin ölümsüzlüğün peşine düştükleri uzun yıllardır devam eden ancak son üç yıldır dünya gündemini meşgul etmeye başlayan bir konu vardır ve bu da gizli yürütülen projelerden bir tanesidir.

Nanominor robotlar geliştirerek bu robotları insan fizyolojisine adapte ederek yeni bir tür ortaya çıkartmaya çalışmakla birlikte bunların deneylerini de gerçekleştirdikleri deşifre olmuştur. Nanominor robotlar ile ölümsüzlüğü yakalamış olan ve insanı adeta bir "Cyborg" yani yarı robot yarı insan haline dönüştürmek için "Transhumanizm" proesi devreye sokulmuştur.

Bu projeyi ilk defa yapay zeka çalışmaları ile başlatan kişi Google'nin mühendislerinden Ray Kurzweil isimli kişidir ki Kurzweil Google'nin pek çok yapay zeka projesinin de başarılı mimarlarından bir tanesidir.

Ünlü fütürist Ray Kurzweil oldukça ilginç bir isim, Yahudi asıllı bilim adamı Kurzweil, Google'a giriş yapmadan önce "Rockefeller Fundotation" şirketinin özel laboratuvarlarında görev yapması ile biliniyor. Kurzweil'in iddiasına göre 2029 yılında seçilmiş olan bazı insanlar ölümsüzlüğü elde edecek ve sonsuza kadar yaşama şansını elde edecek.

Transhumanizm ve "The Singularity" yani "Teknolojik Tekillik" projelerine göre seçkinlerin hedefledikleri ölümsüzlüğün yanı sıra çok yakın bir gelecekte yapay zeka da şimdikinden çok daha ileride olacak ve medeniyetlerin radikal şekilde değişmesine sebep olacak.

Küresel elitler Transhumanizm projesi ile insan beynini bir bulut sistemine bağlayacak ve nano teknolojiye sahip tıbbi cihazlar bağışıklık sistemimizin yerini alarak dolaşım sistemimizde ki tüm hastalıklara son verdiği gibi diğer her türlü yaralanma gibi konularda ise yeniden programlanıp, eski bir uzuv yenisi ile değiştirilebilecek.

2005 Yılında "14. Dünya Yahudi Kongresi" sırasında Bar-Ilan Üniversitesinden Dr.Avraham Elqayam bir konuşma yapmış ve Kabalist düşünceyi "Harry Potter, Yüzüklerin Efendisi" gibi filmlerle yaymayı başardıklarını, yeni atılımın ise "Bilim Kurgu ve Yapay Zeka" temalı filmler ile başlayacağını söylüyordu. Dediği de oldu ve yıl 2017, bilim kurgu filmlerinin zihinlerimizde oluşturduğu algıyı şöyle 30 saniye oturup bir düşünün...

Transhumanizm projesi 16. Yüzyılda Kabbala'nın daha okültik hale getirilmesini sağlayan Isaac Luria isimli kabaliste dayanıyor. Kendisinin Tapınak Şovalyesi bir Mason olduğu bilinen Luria, insanlığın entelektüel olarak geliştiği ve insanın Tanrı'lık makamına yükseleceğini düşleyen bir okültistti.

Kabalist Luria'nın Tanrısallık fikri daha sonra Thomas Huxley tarafından desteklendi ve Huxley'in yeniden dizayn ettiği Transhumanizm'in de temelini oluşturan bu fikir hareketi "Evrim Teorisi" safsatasının da temelini oluşturdu.

Aynı ideolojiye sahip olan ve Rothscihld ailesi ile çok yakın dostlukları bulunan Thomax Huxley'in iki torunu vardı ve bu torunlar daha sonra çok ilginç görevlerde bulundular. Thomas Huxley'in torunlarından birisi olan Aldous Huxley ABD istihbarat servisi CIA için uzun yıllar "MK-Ultra" yani "Zihin Kontrol" projesinde baş aktörlerden bir tanesi oldu.

Thomax Huxley'in diğer torunu Julian Huxley ise Rothschild'ler gibi ailelerin yönetici olduğu "İngiliz Kraliyet Konseyi" isimli oluşuma üye olmasının yanı sıra, 1958 yılında ise Şovayle ünvanını aldı ve UNESCO'nun ilk kurucu direktörü olarak atandı. Julian Huxley yeni çağın en etkili Darwincisi olarak kabul edildi ve küresel Siyonistlerin kurduğu neredeyse tüm elit oluşumlara dahil oldu.

Julian Huxley'in çok etkilendiği bir isim vardı, "Katolik Darwin" olarak bilinen Cizvit Papazı Pierre Teilhard, sözde bir aziz olmasına karşın, Darwin ideolojisine çok sıkı bir şekilde bağlıydı. Pierre Teilhard ise "Yeni Dünya Düzeni" akımının önemli kuramcılarından bir tanesiydi.

Papaz Teilhard, Arthur Clarke ve Marshall McLuhan gibi isimler insanın kollektif bir bilince bağlanması gerektiğini iddia ediyor ve gelişen insanların robotik tanrısallığı yakalayabileceğini iddia ediyorlar ve bunun içinde bilimsel çalışmalar yürütüyorlardı ki bu çalışmaların sermayesi de Rockefeller Fundation tarafından karşılanıyordu.

Küresel elitler ilk etapta bize Darwiniz'i pazarladılar ve günümüzde ise Deizm'in gerekliliğini pazarlıyorlar. Bugün ise her insanın aslında kendi Tanrı'sı olabileceği düşüncesini gündeme getirerek Transhumanizm projesini gündeme getiriyorlar ve bunun ilk adımını "yapay zeka" ile çoktan attılar bile.

Duygusu olan, humanist, barışçıl ve merhametli robotlar, hukuka, adalete inanan ve mazlumu koruyan robotlar Transformers'ler, Robocop'lar, Terminatör'ler, Lucy'ler gibi yarı robot yarı insanımsı olanlar ile bilinç altına kodlamalar yapıldı ve yapılmaya devam ediyor.

Transhümanizm projesi insanların ruhsal ve fiziksel olarak yeniden ve isteğe göre karakterize edilmesini sağlayacak ve aynı zamanda projeye göre insan Tanrısallığı yakaladığında haliyle dinlere gerek kalmayacak ve küresel elitlerin dini Luciferizm yani ünlü Satanist Aleister Crowley'in iddia ettiği idealde olduğu gibi sınırsız, kuralsız özgürlük olacak ve insanlar tek bir inanış biçimine ikame edilecekler.

Transhümanizm, küresel elitlerin kontrol edilebilir insanlar idealinin başka bir penceresidir ve vaad ettikleri ise "Tanrısallık, ölümsüzlük" gibi inanç boşluğuna düşen kitlelerin hayalidir. Bu nedenle dinlerin içini boşaltma çalışması asırlardır süregelmektedir.

Ancak, bir sohbet esnasında kendisini dinleyen sahabelere Deccal'i anlatan Allah resulünün anlatımı bittiğinde "Deccal'den nasıl korunuruz Ya ResulAllah?" diye soran sahabeye, "onu tanıyarak" diyen peygamber efendimizin bu sözü gibi, bizlerde ancak bu tehlikelerden onları tanıyarak, sinsi planlarını öğrenerek kurtulabiliriz ki bunun içinde yine Kur'an'ın "OKU" olan ilk emrini yerine getirmek ile başlamalıyız...

Saygılarımla

ROCKEFELLER AİLESİ VE YAHUDİ DÜŞMANI BİLİNMEYEN NAZİ SIRLARI

4 Nisan 2020-edebivizor.com/blog/

Rockefeller Ailesi ve Yahudi Düşmanı Bilinmeyen Nazi Sırları : Amerikan güç yapılanmasının içinde yer alan Rockefeller grubu, Henry Ford'tan Dupont'a birçok büyük işadamıyla birlikte o dönemde Mussolini'nin faşist şirketçilik anlayışı ve hatta Alman Nazizm'i gibi Avrupa modellerinden uzun süre etkilenmişlerdi. Wall Street ve büyük ABD endüstri devleri geleneksel olarak emek karşıtı bir tutum sergiliyorlardı. Mussolini ve Hitler'in 1930'ların başında kendi ülkelerindeki sendikaları komünist ya da sosyal demokrat olsalar da paramparça etmelerinden ve işçi sınıfını yönetim şekillerinden açıkça etkilenmişlerdi.

Aslında bu faşist sempatinin arkasında başka bir jeopolitik sebep bulunuyordu. Yuvarlak Masa'daki İngiliz kuzenleri gibi Avrasya'daki iki potansiyel rakibin birbirleri ile savaşmalarını arzu ediyorlardı: Rusya ve Almanya. Stalin'nin Sovyetler Birliği ile Hitler'in Nazi Almanya'sı birbirlerini yok edene kadar savaşmalıydı.

Rockefeller Ailesi ve grubunun 1939'a kadar soy arıtımı ve hatta canlı denekler üzerinde yapılan çalışmalar için cömert yardımlarda bulunmuş olmasına rağmen, bunun ideoloji ile ya da Aryan ırkının üstünlüğü ile ilgisi yoktu. Onların tek amacı Avrupa'nın küllerinden Amerikan yüzyılının doğmasını sağlamaktı. Bunun için de hem Sovyetler hem de Almanya ortadan kalkmalıydı.

1941'de ABD'nin savaşa girdiği dönemde New Jersey Standart Oil Şirketi (sonradan adı EXXON olmuştu) , dünyanın en büyük petrol şirketi idi. ABD petrol pazarının %84'lük bölümünü bu şirket yönetiyordu. Chase Bank bu şirkete bağlıydı ve bankanın kontrol hissesi Rockefeller ailesine ve vergiden muaf vakıflarına aitti. Rockefeller grubundan sonra en çok hisseye sahip olan kişi, Almanya'nın en büyük petrokimya firmasının sahibi olan I.G. Farben'di. Bu ikilinin dostlukları 1927'ye dayanıyordu. O dönemde Rockefeller Vakfı, Alman Kaiser Wilhelm Enstitüsü'nün soy arıtım çalışmalarına büyük maddi destek veriyordu. Nelson Rockefeller, görünürde hükümete bağlı CIAA (Amerikan Ülkeleri İlişkiler Koordinatörlüğü) aracılığı ile Latin Amerika'da Nazi ekonomik çıkarlarıyla mücadele ediyorken, Rockefeller ailesine ait Standart Oil, başkanı William S. Farish ve yönetici Walter C. Teagle aracılığıyla Alman Hava Kuvvetlerine yakıt satıyorlardı. Savaştan önce Standart Oil'den Teagle, Henry Ford ve Royal Dutch Shell'den Sir Henry Deterding, Nazi Almanya'sını açıkça destekliyorlardı. 1933'te Hitler'in iktidarı ele geçirmesinden kısa bir süre sonra Teagle, Rockefeller ailesinin halkla işlerini yürüten Ivy Lee'yi, I.G. Farben ve Nazi Hükümeti için Almanya'nın silahlanması, kiliseye karşı tutumu ve Gestapo yapılanmasına ABD'de oluşan tepkiler hakkında bilgi toplaması görevini verdi.
Lee'nin bu iş için aldığı para, Almanya'da 1. Dünya Savaşı Tazminatlarını idare etmek için Owens Planı'yla kurulmuş olan Uluslararası Tediye Bankası'na yatırılıyordu. O dönemde bankanın başında önceden Rockefeller'a ait Chase Bank'ta ve Federal Rezerv'de çalışmış olan Gates W.McGarrah bulunuyordu. Chase Bank
Rockefeller ailesine ait olan çeşitli Alman Şirketlerinin finanse edilmesinde önemli bir rol üstlenmişti. 1936'da Hitler Rheinland'ı işgal ettiğinde New York Schroeder Bank, Rockefeller grubu ile bir ortaklık kurmuş adına da Schroeder Rockefeller Yatırım Bankası

denmişti. Time Dergisi o dönemde bu ortaklıktan ”Roma-Berlin Ekseni’ni ekonomik olarak güçlendirecek” şeklinde bahsediyordu.

Yeni bankada en fazla göze çarpan şey ise ortaklardı. John D. Rockefeller’in yeğeni Avery Rockefeller, aileyi temsil ediyordu. Londra’dan Baron Bruno von Schroeder ve kuzeni, Köln J.H Stein Bank’ın başında bulunan ve Basle Tediye Bankası yöneticisi olan Baron Kurt von Schroeder de ortaklardan biriydi. J.H. Stein Bank’ın Hitler’e verdiği destek 1931’e kadar dayanıyor.

Büyük Alman Endüstrisi ve ekonomiyi, Hjalmar Schacht, Fritz Thyssen, General von Seeckt ve Hitler’i kurtarıcı olarak görüp destek veren bir çok önde gelen isimle birleştirme konusunda yardımcı olmuştur. Dahası, bu ortaklıkta hukuki çerçeveyi hazırlayan New Yorklu avukat kardeşler John Foster Dulles ve Allen Dulles, Rockefeller’in hukuk firması, Sullivan & Cromwell’in de ortağıydılar. Allen Dulles, bankanın yönetim kurulunda da görev almıştı. Ayrıca savaş sırasında CIA’nın selefi olan ABD Stratejik Hizmetler Ofisi’nde istihbarat operasyonlarını yönetmişti. Çalışmalarını İsviçre Bern’de, görünürde Nazi Almanya’sına karşı yürütmüştü.
Schroeder, Rockefeller bankasının işlemleri, savaş boyunca, hatta Vichy rejiminde Naziler tarafından Fransa’nın işgal edildiği sırada bile hiç kapanmayan Chase Bank’ın Paris şubesi tarafından gerçekleştiriliyordu. Bu şube sadece New York’taki Schroeder için değil, aynı zamanda Nazi yanlısı Fransız Bangue Worms ve Rockefeller’e ait Standart Oil’in Fransa operasyonlarını da yürütüyordu. Fransa’daki Standart Oil yöneticileri aynı zamanda Vichy Bangue de Paris et des Pays Bas’ta yönetim kurulundaydılar ve Almanlarla Chase Bank arasında birçok bağlantı kurulmasına yardımcı oluyordu.
Savaş sırasında Almanya’nın Paris büyükelçisi Otto Abetz’in de şahsi bankacılık işlerini Chase Bank takip ediyordu. Aralık 1941’de Japonların Pearl Harbor’a saldırmasının ardından Paris’teki tüm Amerikan bankaları kapanmıştı. Ancak tek bir istisna vardı, Rockefeller’a ait olan Chase Bank. Bu banka Rockefeller ailesiyle Berlin arasında yakın bir bağ ouşturuyordu. Rockefeller ailesi tek başına Almanya’yla gizli finansal ve endüstriyel iş yapmıyordu. Bu işte DuPont ve Bush aileleriyle birlikteydi. Başkan George herbert Walker Bush’un babası ve yine Başkan George W. Bush’un dedesi Precott Bush ile birlikte çalışıyorlardı.
Kaynak: Wall Street Amerikan Yüzyılının Çöküşü- F. William Engdahl / bilim+gönül yayınları kitabından alıntılanmıştır.

ADÂLETİ İNCİTEN MAHKÛMİYETLER

Kemal Özer-14 Şubat 2021 , Pazar-https://www.gzt.com/

Cumhurbaşkanımız Recep Tayyip Erdoğan; bu meseleyi, toplumda yaşanan bazı ahlâkî meziyet kayıplar ile onlu yaşlara inen gayrimeşru birliktelikleri ortadan kaldırmak, azalan ve yaşlanan nüfus meselesi ve de eğitim gibi gerekçelerle ertelenen evlilikler, boşanmalar ve kısırlık gibi gerçekleri de dikkate alarak bir düzenleme emri vermesi elzemdir.

İslam zinaya müeyyide getirmekten ziyade, zinaya neden olabilecek yolların engellenmesini emreder. 'Medenî' denilen düzenler ise tüm yolları açar. Hatta bu meyanda evlilik dışı birliktelikleri suç saymazken, adına 'medenî kanun' denilen ve pek çok maddesi gayri medeni olan kanunun belirlediği yaşın altında evlenenler ise insan katletmiş gibi ağır cezalara çarptırılabilmekteler.

Ülkemizde, çoluk-çocuğa kavuşmuş evli erkeklerin, cinayet işlemekten daha ağır hapis cezalarına çarptırılması trajedisi yaşanmakta. Bu nedenle anneler, çocuklar, bebeler mağdur edilmekte.

Gerekçe: Medenî Kanuna muhalefet!

Yani kanunun yasakladığı 18 yaşından evvel evlenmek.

Mâlum geçtiğimiz yıl pek çok suçtan hüküm giymiş kişilerin cezaları bir daha işlememek şartıyla tecil edildi. Bu nedenle on binlerce kişi hapishanelerden tahliye edildi.

Lâkin zinaya düşmek yerine nikâh kıyarak evlenen gençler, çoluk çocuğa kavuştuktan sonra hapsedildiler ama onların sözde suçları tecil edilmedi.

Bunlara "erken evlilik mağduru" deniliyor. Ancak burada kim mağdur, kim mağdur edilmiş karışmış durumda. Zîra burada asıl mağdur edilenler içeri tıkılanlardan ziyade çocuklar ve kadınlar.

Kadın hakları, çocuk hakları ve hayvan hakları diye ortalığı ayağa kaldıranların hemen hepsi bu mağduriyetler karşısında suspus durumdalar.

Güvenlik kaynaklarından edindiğimiz bilgiye göre, ülkemizde genç intihar vakalarından en az 5'te biri genç yaşta evlilik dışı birliktelik, bunun neticesinde ortaya çıkan gayrimeşru gebelik ve bu gebeliklerin fizikî yollarla sona erdirilmesi girişimlerinden kaynaklanıyormuş.

Bu çok acıklı bir durum.

Burada tecavüzden ziyade gönüllü birlikteliklerin sonradan sürmemesi, gebe kalan kızların ortada bırakılması, ailelerin bundan haberdar olması veya olması endişesi gibi pek çok sebep…

Yangın serbest yanmak suç

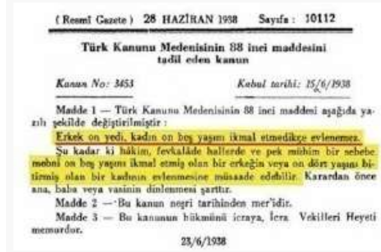
Ateşle barutu bir araya getirenler, 'neden yangın çıktı' diye soramazlar. El hak, eşyanın tabiatı gereği yangın çıkar.

İslam zinaya müeyyide getirmekten ziyade, zinaya neden olabilecek yolların engellenmesini emreder. 'Medenî' denilen düzenler ise tüm yolları açar. Hatta bu meyanda evlilik dışı birliktelikleri suç saymazken, adına 'medenî kanun' denilen ve pek çok maddesi gayri medeni olan kanunun belirlediği yaşın altında evlenenler ise insan katletmiş gibi ağır cezalara çarptırılabilmekteler.

Yahudi ve Hıristiyan Tapınakçıların ülkesi İsviçre'den ithal edilerek, dünyanın en medenî toplumuna 1926'da dayatılan kanuna göre, erkek için 18, kızların ise 17 yaşına erişmeden evlenmeleri yasaklanır. Mahkemeden müsaade almak şartı ile hem erkek, hem de kızlar 15 yaşında evlenebiliceklerdi.

Devlet hem nüfusun artmasını istiyor, hem de evlilik yaşı için yüksek bir tahdit getiriyor. Ayrıca Ankara'daki pek çok zevat, kanunun bu hükmüne rağmen kendileri 17 yaşından küçük kızlarla ya bizzat evleniyor yâhut gayrimeşru birliktelikler yaşıyorlardı. Kendileri kendi kanunlarına uymadıktan sonra toplum pek uymaz.

Düzenleme ciddi sıkıntılara neden olunca, 1938'de yapılan değişiklikle erkeklerde yaş 17'ye, kızlarda ise 15'e çekilir.

(Resmî Gazete) 28 HAZİRAN 1938 Sayıfa: 10112

Türk Kanunu Medenisinin 88 inci maddesini tadil eden kanun

Kanun No: 3453 Kabul tarihi: 15/6/1938

Madde 1 — Türk Kanunu Medenisinin 88 inci maddesi aşağıda yazılı şekilde değiştirilmiştir:

Erkek on yedi, kadın on beş yaşını ikmal etmedikçe evlenemez.

Şu kadar ki hâkim, fevkalâde hallerde ve pek mühim bir sebebe mebni on beş yaşını ikmal etmiş olan bir erkeğin veya on dört yaşını bitirmiş olan bir kadının evlenmesine müsaade edebilir. Karardan önce ana, baba veya vasinin dinlenmesi şarttır.

Madde 2 — Bu kanun neşri tarihinden mer'idir.

Madde 3 — Bu kanunun hükmünü icraya, İcra Vekilleri Heyeti memurdur.

23/6/1938

Ülkemizde nüfusu azaltma girişimi ilk olarak 1960 darbesi sonrasında, İsmet İnönü'nün yeniden başbakan olmasıyla başlar. '557 sayılı Nüfus Plânlaması Hakkında Kanun' 1 Nisan 1965'de Resmi Gazetede neşredilir.

"1926'daki kanunda yaş haddi yüksek tutulunca, bu ülkemizde özellikle de kırsal bölgelerde hâlâ devam eden erken yaşlarda evlendirme geleneğine uymamış, ayrıca nüfusu çoğaltma politikasına da uygun düşmemiştir. Bunun sonucu olarak, yaş küçüklüğü sebebiyle birçok gayrimeşru evlilikler olmuştur. Bu ilişkiden ise daha çok, erken yaşta evlenen kadınlar ile böyle bir evlilikten doğan çocuklar zarar görmüştür. Bu sosyal gerçeklik, kanun koyucuyu, evlenme yaşını indirmeye zorlamıştır. Atatürk zamanında kadınlar ve çocuklar için bu sakıncalı duruma son verilmiştir. Bu amaçla 1938 yılında 3453 sayılı kanunla, evlenme yaşı düşürülmüştür. Böylece evlenme yaşı kadınlar için 15, erkekler için 17 olarak belirlenmiştir. (Turgut Akıntürk, Turgut; Aile Hukuku 1996)

İmha başlıyor

Amerika'nın 'ilerici dönemi' olarak da tanımlanan 1800 sonrası dönemde bazı iktisatçılar Darwin'in, Malthus'un ve Darwin'in yeğeninin öjeni fikirlerinden etkilenirler. Bunlar Henry Walcott Farnam, Frank A. Fetter, Irving Fisher, William Z. Ripley, Francis Amasa Walker, Edward A. Ross, Simon Patten, Henry Rogers Seager, John Andrews gibi isimlerdi.

Maltus'un bazı fikirlerini eleştirseler de bunlar, toplumun zayıf kesimleri ve işsizlerini "parazitler, sınai atıklar ve elverişsizler" olarak tarif ederler. Erken evlilikler ve çok çocuk doğuranlara engel olunması gerektiğini söylerler. Son yıllarda da yaygın olarak kullanılan "bakabileceğin kadar çocuk" cümlesini ilk onlar kurarlar. Hasta, zihnî ve fizikî engele sahip olanlarla, doğurgan kadınlardan kurtulmaktan söz ettiler.

Simon Patten, "ilerlemenin tek yolu, verimsizlerin ortadan kaldırılması ile mümkün" olacağını ileri sürer.

Irving Fisher, "Irk ve öjeniyi hesaba katamazsak gelişemeyiz" fikrindeydi. ABD nüfusunun bir bölümünün geri dönüşü olmayan bir şekilde kusurlu olduğunu belirten John R. Commons ise ekonomiye yük olan bu kesimden kurtulunması gerektiğini dile getirmişti.

Bu isimlerden Henry W. Farnam başkanlığında, 1905'de Amerikan Çalışma Mevzuatı Birliği'ni kurarlar. 1909'da hatırı sayılır bir örgüt hâlini alırlar.

Bu ekipten etkilenen John D. Rockefeller (Jr) da, Amerikan Soy Arıtım Derneği'ni kurar. Başına oğlu David Rockeller'i getirir. "Demokrasinin sıradanlığı arttırıp, mükemmel insan türlerini azaltmakta" olduğunu ve "insanlar; efendiler ve hizmetliler olmak üzere iki gruptur" diyen Frank Fetter'i de oğluna danışman yapar.

Kısırlaştırılan Kızılderililer

Kristof Kolomp'un Amerika'yı işgali sırasında soykırımdan geriye kalan bir elin parmağı kadarki yerliler bu kez de yeni bir soykırımla yüzleşir.

Projenin adı: 'Yerlileri yok edin!'

- **Ailelere 'çocuklarınızı yatılı okullarda okutup, meslek sahibi yapacağız' diyerek, 18 yaşından küçük on binlerce çocuğu toplarlar. Kimse vermek istemez ama çocuklar zorla alınır. Vatikan'a ait 136 kilise okullarına götürüp, Hıristiyanlaştırırlar. Direnenler aç ve susuz bırakılırlar. Kız veya erkek farketmeksizin tecavüz edilip, işkenceye mâruz bırakılırlar. Üzerlerinde sayısız deneyler yaparlar ve kısırlaştırılırlar.**

Bu deneyler sırasında çocuklara, tıpkı laboratuvar fareleri gibi virüsler, bakteriler, mantarlar bulaştırılır. Elektrik şok denemeleri yapılır. Çoğu ölür, hayatta kalanların isimleri değiştirilir, eski kimlik ve kültürlerine ait tüm izler silinerek yeni kimlikler verilir. Tecavüzler sırasında bazı çocuklar hamile kalmıştır. Bunlar kürtajla alınır. Bu sırada hem bebekler ölür, hem de kürtaja dayanamayan çocuklar… 'İlerici' dönem kâtillerine Almanya'dan getirilen ârî ırk peşinde koşan sapık doktorlar da yardım eder.

İlk adım İnönü'den

Uzun uğraşlar neticesinde, Amerika'da yasak olan kürtaj, yüksek mahkeme kararıyla serbest bıraktırılır. Buna rağmen toplum direnci çok büyüktür. İşe, ABD dışında 3. sınıf bir ülke üzerinden devam edilmesi kararı verilir. Devreye John D. Rockefeller III (JDR3) girer. Ankara ve İstanbul ziyaretleri yapılır.

Ülkemizde nüfusu azaltma girişimi ilk olarak 1960 darbesi sonrasında, İsmet İnönü'nün yeniden başbakan olmasıyla başlar.

Ülkemizde nüfusu azaltma girişimi ilk olarak 1960 darbesi sonrasında, İsmet İnönü'nün yeniden başbakan olmasıyla başlar. '557 sayılı Nüfus Plânlaması Hakkında Kanun' 1 Nisan 1965'de Resmi Gazetede neşredilir.

Ardından Rockefeller, çiçeği burnunda Başbakan Süleyman Demirel'e 26 Eylül 1966 tarihinde mektup yazar. Karşılıklı süren mektuplaşma ve ziyaretleşmeler, meşhur mason İhsan Sabri Çağlayangil üzerinden yürür. Ankara ikna edilerek, nüfusu azaltma sürecine hız verilir. Türkiye, ABD adına ve isteğiyle, BM'ye başvurarak nüfusun azaltılmasının dünya çapında başlatılması sürecinin öncüsü yapılacaktır. 'Türkiye önemlidir' çünkü Türkiye üzerinden diğer ülkeleri de ikna etmek kolaydır.

Ardından Vehbi Koç'un önderliğinde iş dünyası ve üniversiteler devreye girer.

1980 Darbecileri işi sıkı tuttu

1970'ler çatışmalarla geçmiştir. 12 Eylül darbesiyle birlikte Türkiye'nin nüfusunun azaltılması için kürtaj serbestisi getirilir. BM'ye bağlı İLO ile Türkiye İşverenler Sendikaları Konfederasyonu 28-29 Haziran 1973'de İstanbul Tarabya Otel'inde 'Türkiye'de Aile Planlaması Çalışmaları ve Aile Planlaması Usulleri' konulu bir etkinlik düzenleyerek hikâyenin yepyeni bir şekil almasını sağlar.

Vehbi Koç bu durumu hatıralarında şöyle anlatıyor: "Amiral Bristol Hastanesi Başhekimi Dr Warren H. Winkler'den Türkiye'nin aile planlamasıyla ilgili bir rapor rica etmiştim. Winkler, 11 Haziran 1974 tarihli raporunda, 'Konu hükümet programında ele alınmış bulunmasına rağmen, maalesef çalışmalar çok yavaş ve yeterli sonuçların alınması çok güç' gibi bir tespit yapıyor ve özel sektörün önderliğine ihtiyaç bulunduğunu vurguluyordu."

- **Kenan Evren'in talimatıyla 2827 Sayılı Nüfus Planlaması Hakkında Kanun çıkarılırken, Adâlet Komisyonu Başkanı Hâkim, Deniz Yüzbaşı Tevfik Omdan, acı gerçeği şu cümlelerle ifade eder:**

"Nüfus planlamasının devlet politikası olduğunu ve nüfus planlamasının devletin gözetim ve denetimi altında yapılacağını daha açık bir şekilde maddeye monte ettik. Doğum kontrolü sözünü kullandığımız zaman halk gerçekten rahatsız oldu. Sanki her hamile kalan kadının doğurması önlenecek, engellenecekmiş gibi. Nüfus planlaması tabiri, uzun yıllar 'Türkiye'nin nüfusunu planlıyorsunuz, nasıl olur?' gibi münakaşalara maruz kalmıştır. Fakat daha sonra halkın reaksiyonu kayboldu. Bugün 'nüfus planlaması' deyince sadece istenmeyen gebelik yahut da hamile kalınmasını önlemek değil, eğitimi de bu madde içinde ele alıyoruz. Zaten bunun eğitimsiz uygulanması imkânsızdır."

- **Komisyon tutanaklarına göre, Kenan Evren "Bir kız çocuğu gayrimeşru bir çocuk sahibi olmuşsa, onun rızası ve velinin izniyle on hafta içerisinde yine çocuğu aldırabilecek değil mi" diye sorar.**

"Evet, Sayın Cumhurbaşkanım" diye cevaplar Omdan.

Evren yine sorar: "Yani illa bir tıbbî zaruret olması şart değil?"

Sözü İçişleri Komisyonu Üyesi Hâkim Albay Edip Gültekin alıyor: "Burada amaçlanan, 18 yaşından küçük ve evlenmediği için de reşit olmamış olanlara da kendisinin ve velisinin rızası ile müdahale edilebilmesidir. Buyurduğunuz husus bu haliyle gerçekleşmiş oluyor."

Evren yine sorar: "Yani illa bir tıbbî zaruret olması şart değil?"

Sözü İçişleri Komisyonu Üyesi Hâkim Albay Edip Gültekin alıyor: "Burada amaçlanan, 18 yaşından küçük ve evlenmediği için de reşit olmamış olanlara da kendisinin ve velisinin rızası ile müdahale edilebilmesidir. Buyurduğunuz husus bu haliyle gerçekleşmiş oluyor."

GÜNÜN YORUMU

EVLENME YAŞI

Evlilik yaşının değiştirilmesi meselesi 1980'lerin başında Yeni Devir gazetesinde böyle haber olmuş

Türkiye'nin geleneği/nüfusu Koç'a emanet

1960'larda sonra 1973'de nüfusu azaltma oyununda büyük görevler üstlenen Vehbi Koç ve şürekâsı (Eli Acıman, Necati Akçağlılar, Erol Akçal, Semahat Arsel, Feyyaz Berker, Prof. Yüksel Bozer, Fred Burla, Namık Çevik, Prof. İhsan Doğramacı, Tevfik Ercan, Kemal Ilıcak, Prof. Kemal Kafalı, Nazmi Kal, Erol Kınık, Asım Kocabıyık, Enver Kocaoğlu, Nuh Kuşçulu, Emin Kul, Yunus Müftü, Halit Narin, Güler Sabancı, Şevket Yılmaz, Warren Winkler, Erkut Yücaoğlu, Tandoğan Toköz, Fuat Bezmen, İbrahim Bodur, Osman Boyner, Nejat Eczacıbaşı, Şinasi Ertan, Zekai Gedik, Can Kıraç, İnan Kıraç, Mehmet Mermerci, Can Pulak) ile birlikte 27 Eylül 1985'de bu kez Türkiye Aile Sağlığı ve Planlaması Vakfı (TAPV)'nı kurarlar.

19 Mart 1992 tarihli Resmi Gazeteye bakanlar, Koç'un ve diğer nüfus azaltım projelerini destekleyen Pathfinder Fonu'nun kapısını, dönemin Demirel Hükümeti'nin de benzer amaçlarla çaldığını ve buradan sağlanan fonlarla, göçer işçilerin nüfus kontrolü eğitimine tabi tutulduğunu görecekler.

Erbakan hocadan ikaz

Rahmetli Necmettin Erbakan hoca, 10 Mart 1992'de TBMM Kürsüsünden şöyle haykırır: "Bir diğer muzır israf da nüfus planlamasıdır. Aile planlaması ve ana-çocuk sağlığıyla ilgili olarak bütçeye 245 milyar lira konmuştur.

- **Maksat ne?**
- **Bu milletin nüfusu artmasın. Ayrıca, vakıflar kurulmuş.**
- **Kim bu?**
- **Rockefeller var. Rockefeller, meşhur siyonist Yahudilerden biridir. Vakıf kuruyor. Türkiye'yi destekliyor.**

- **Niçin?**
- **Türkiye'nin nüfusu artmasın diye. Şimdi, onların desteği yetmiyor, biz de fakir fukaradan aldığımız 245 milyar lirayla burayı destekliyoruz... Köy köy dolaşın, bu milletin nüfusu sakın artmasın...**

Niye?

İsrail ve Amerika bizim nüfusumuzun artmasından hoşlanmıyor da onun için. İşte bu, muzır israftır.”

Merhum hoca, 1995’de Refah Partililere çağrı yaparak “Çok çocuk yapın, en az 4 çocuğunuz olsun. Nüfusu azaltmak için çalışanlar ve Batı özentisi içindeki taklitçiler (aile planlamacıları) var. Artan nüfus, yeryüzünde hakkı hâkim kılmanın saadeti, gücüdür” diyordu. (Milliyet Gazetesi, 27 Şubat 1995, s.1-23)

Anasol-m’nin nüfusu azaltma hamlesi

Anasol-M hükümeti zamanında çıkarılan 4721 sayılı Medenî Kanuna göre, kız-erkek fark etmeksizin “Erginlik 18 yaşın doldurulmasıyla başlar. Evlenme kişiyi ergin kılar” hükmü getirilmiş. Bu hamle ile bu kez de gençlerin 18 yaşından önce evlenmesinin önü biraz daha yükseltilerek bir kez daha kesilir.

2004’de çıkarılan Yeni Türk Ceza Kanununun 6. Maddesi, henüz 18 yaşını doldurmamış kişileri çocuk sayar. 18 yaşından önce rıza ile yapılan evliliklerde, erkeklere neredeyse cinayete eş değer bir ceza getirildi. 18 yaşından önce cinayet işleyene indirim yapılırken, meşru evlilik yapan gençler ise bu imkândan yararlandırılmadı. Zina yapmak yerine aile rızasıyla evlenen erkekler, "vücut dokunulmazlığına karşı suç işlediği” gerekçesiyle hapislere tıkılıyor.

Mağdur kim, çâre ne?

Ergenlik ve reşitlik iklim, coğrafyaya göre değişiklik arz eder. Buna cinsel rüşt yaşı, rüşt yaşı, cezaî ehliyet yaşı, evlenme yaşı ve seçme yaşı gibi isimler verilir.

Amerika’nın hemen her eyaletinde evlilik izin yaşı değişken olup, 11-12’den başlayarak 18’e kadar çıkıyor. Dünyada ise 10 ila 22 arasında değişiyor. Kimileri Avrupa ülkelerini bizim gibi yüksek zannedebilir. Oysa Hollanda, Avusturya, Almanya, Macaristan, Kanada, Letonya, Lüksemburg, Norveç, Avustralya gibi ülkelerde 16 yaşında evlilik serbest. Yaş yüksekliği nerede biliyor musunuz? Tam tahmin ettiğiniz gibi, Batı’nın nüfuzu azaltılmak istediği Türkiye gibi ülkelerde. Çâre ise yanlıştan bir an evvel dönmek.

‘Çocuk gelin’ meselesi

Ülkemizde ve dünyanın hemen her yerinde rıza dışı sözde evlilikler ne yazık ki var. Ayrıca bazı geleneklerde genç bir kız, babası ve hatta dedesi yaşında biri ile zorla evlendirilir. Bu rıza dışı rezil uygulama elbette engellenmelidir.

- **Ayrıca ‘çocuk gelin’ adı altında, kız ve erkeğin rızası ve ailelerin de izni ile yapılmış ve çocuk da doğmuş olan gençlerin bu kapsama alınıp hapsedilmesi ve**

buna karşılık şu yahut bu ortamda rızayla bile olsa gayrimeşru birlikteliklere sırf ‘gebelik yok’ diye ses çıkartılmaması olacak şey değil.

Her türlü iffetsizliğe pirim veren ve hatta teşvik eden bazı kokanalar ve kokuşmuş zihniyet sahipleri ile feministlerin tepkileri, nedeniyle mevcut mağduriyetlerin giderilmemesi adâleti incitiyor.

Bekârlık vergisi

Meclise verilen kanun lâyihası encümenlere havale edildi

Kanunu teklif eden Yozgat mebusu Süleyman Sırrı Bey

Yozgat mebusu Süleyman Sırrı B. bekârlık vergisi için bir lâyiha vermiş ve lâyiha encümenlere havale edilmiştir. Lâyihaya göre yirmi beşinden yukarı kırkbeşten aşağı yaşta bulunan bekâr erkekler kazanç, arazi, musakkafat ve yol vergilerinin bir mislini bekârlık vergisi olarak verecektir.

Kadınlardan yirmiden 35 yaşına kadar olup resmi bir daireden maaş ve ücret alanlar da erkekler gibi bekârlık vergisile mükellef tutulacaklardır. Bekârlık vergisiyle mükellefiyet esası olan yaşlarda bulunan dullar, çocuk sahibi olmadıkları takdirde vergi ile mükellef tutulacaklardır.

Malûller vergiden muaf olacaklardır. Tahsilde bulunan kadın ve erkeklerden tahsillerinin devamı müddetince vergi alınmıyacaktır.

Bu vergiden hasıl olacak paranın yüzde yirmisi beşten fazla çocuk sahibi olan babalara ikramiye olarak verilecektir.

CHP'de Bekarlık vergisi gazetelerde yer alır.

Evlilik yaşı, medeni kanun ve ceza kanunu 1926’dan bu yana onlarca kez değiştirilmiş, hatta 2004’deki ceza kanunu bile daha şimdiden delik deşik edilmişken, sadece bir grup arsızın ve CHP gibi yapıların tepkisi nedeniyle değiştirilmemesini anlamakta toplum haklı olarak güçlük çekiyor.

Evlilerin gözü aydın!

Bekârlık vergisi için Meclise bir lâyiha verildi

Yirmi beşten yukarı kırk beşten aşağı olan erkekler ve 25den 35 yaşına kadar olupta resmî dairelerde çalışan kadınlardan vergi alınacak

CHP’den bekârlık vergisi

Cumhurbaşkanımız Recep Tayyip Erdoğan; bu meseleyi, toplumda yaşanan bazı ahlâkî meziyet kayıplar ile onlu yaşlara inen gayrimeşru birliktelikleri ortadan kaldırmak, azalan ve yaşlanan nüfus meselesi ve de eğitim gibi gerekçelerle ertelenen evlilikler, boşanmalar ve kısırlık gibi gerçekleri de dikkate alarak bir düzenleme emri vermesi elzemdir.

Vesselam!

CHP’den bekârlık vergisi

Bugün 18 yaş altı gençlerin evliliğine karşı çıkan ve daha ağır cezalar için TBMM’ye kanun teklifi veren CHP’liler, geçmişte ise bekârları vergiye bağlamak istemişti.

CHP’nin Yozgat mebusu Süleyman Sırrı İçöz, TBMM’ye verdiği kanun teklifinde, 25 yaşına gelip de evlenmeyenlerden ‘bekârlık vergisi’ alınmasını teklif etmişti. Bir de ‘CHP değişmez’ derler, bakın görün işte nasıl değişirmiş.

SİVİL CUNTA LİDERİ 'ERKEN' GİTTİ

Can Kemal Özer-22.03.2017-http://www.akkalemler.com/

Önceki gün, şeytanın en çok gülüp keyif aldığı gündü. Zira içimizden birini aldatıp, insanlığın ifsadı için bir ömür çürüttürdüğü David'i de ateşe göndermeyi başardı. Şeytan sevinmesinde kim sevinsin…

Sahte kanser ilacı pazarlayarak insanları dolandıran John D. Rockefeller'in azgın ve sapık oğlu David, 200 yıl yaşayacağını iddia ettikten 2 yıl sonra öldü.

12 Haziran 1915'de doğdu, **102 yıl iblisliğin her alanında cirit attı.**

Yahudi kadın Abby Aldrich'in oğlu olan David'in, Abby Mause, John D. Rockefeller III, Nelson, Laurance, Winthrop adlı hepsi cehennem yolunu çoktan tutmuş kardeşleri vardı.

Kendisi gibi Yahudi olan karısı Margaret McGrath'ten, David Rockefeller Jr., Richard Gilder Rockefeller olmak üzere iki oğlu ve Abby Aldrich, Neva Goodwin, Margaret Dulany ve Eileen McGrath isimli kızları oldu.

David'in yerine geçmesi beklenen **Richard Gilder**, 13 Haziran 2014'de kendi uçağının malikâneden havalanır havalanmaz yere çakılması ile öldü. **Bu şaibeli ölümü** daha önce yazmıştık. (Buradan okunabilir.) 1941'li David Rockefeller Jr ise sağ.

Organ Hırsızı

Kendisine ait **Harvard** Üniversitesi'nin 1968'de uydurduğu "**beyin ölümü**" yalanıyla, diri iken öldüğü iddia edilen insanlar veya kaçırılan mazlumların 10'dan fazla organını yedek parça gibi taktırarak 102 yıl yaşadı. Ama sonunda **her iki ayaklı şeytan gibi o da sonsuzluk savaşını kaybederek** ebedi kalacağı cehenneme giriş yaptı.

Yahudi David'in etkin ve seçkin üyelerinden olduğu şeytanî karanlık örgüt **Bilderberg**, Polonyalı sosyalist Dr Joseph Hieronim Retinger ve Hollanda prensi Bernard'in fikir babalığı yaptığı gizli bir örgüt. **Hollanda prensi Bernard aynı zamanda Nazi Schuts Staffel (SS)'in üyesiydi.** Evliliği nedeniyle, **büyük ortağı Rothschild'in olan** Dutch **Shell Oil**'in ortaklarından biri olur.

İki ayaklı bir şeytan **Rus Yahudi'si Brzenzinsk**'nin, **3'lü Komisyon** fikrini dillendirdikleri zaman tarih 1970'dir. Bilderberg Komisyonu, Belçika'da toplanıp, 3'lü Komisyon kararını aldığında ise yıl 1972. **Komisyona, 1 Temmuz 1973'de Rockefeller'in** New York, Tarrytown'daki **malikânesinde toplanılarak son şekli verilir** ve başkanlığına ABD Derin Devleti gibi çalışan CFR'nin (1970-85 arası) eski başkanı David Rockefeller getirilir.

Karanlık Kuvvetlerin Sivil Cuntacısı

Bir ayağı New York, diğeri Paris, üçüncüsü de Tokyo olan 3'lü Komisyon, dünya efkârı umumiyesinde 'kabal' yani 'sivil cunta' olarak nitelenmeye başlar.

Üçlü komisyonda yer alabilmek için, ya bedenen, ya da zihnen Siyonist olunması şart.

Bir de, **MI6 ajanı John Coleman'**ın hiçbir ulusal sınır tanımayan, her şeyi yapabilecek güçte bir grup dediği **300'ler Komitesi** var, David'in üye olduğu.

Stalin'in "**karanlık kuvvetler**" olarak tanımladığı **300'ler komitesi**, 1909'da kurulur. Aslında **bugünkü şer düzene son halini bu komite verir.** Hepsi birbirini çok iyi tanıyan 300 kişilik iki ayaklı şeytandan oluştuğu için bu adla anılır. İngiltere, Hollanda, Danimarka kraliçeleri, İspanya ve Belçika kralları gibi Avrupa'da tüm monarşi liderlerinin yanı sıra, **büyük servet sahibi tefeci şeytanlar yer alır.**

Babası,, David'i **bizdeki bazı siyasetçilerin de devşirildiği London School of Economics**'de okutur. Bu **Londra Ekonomi Okulu**'nu, 1883'de kurulan **Fabian Örgütü** açar. **Şeytanî gizli bir yapı olan Fabian**, adını Hannibal'ı devirmek için gerilla taktikleri kullanan Romalı General Fabius Cunctator'dan alır. Mesela, Cumhuriyet'in ilk yıllarında etkili olan bazı isimler de bu örgütün üyesiydi. Gandi ve Cinnah'ta bu örgütün yetiştirdiği kişilerdendi.

Nüfus Soykırımı Onun Şeytanlığı

Gizli örgütleri iyi tanıyan yazarlardan Jim Marss'a göre, David Rockefeller'i benzer tiplerden farklı kılan şey; aynı anda Bilderberg, 3'lü komisyon, 300'ler komitesi, CFR, Royal Enstitü gibi yapılar arasındaki en açık bağ olmasıdır.

Çünkü **babası, David'i daha küçük yaşta etkili şeytanların özel eğitimlerinden geçirtir**. Sonuçta veliahttır. **Verdiği görevlerden birisi, dünya nüfusunu azaltacak çözümler üretmesi**dir.

David daha 1928'de genç bir delikanlı iken, babası 'John D. Rockefeller' tarafından '**Sosyal Hijyen ve Doğum Kontrol Bürosu'**nun başına getirilir. Şeytanlardan biri olan **Malthus**'un yolundan gitmeye kararlı olan David ise 1952'de **Nüfus Konseyi'**ni kurar.

David artık yetişmiştir. O da yerine, Eisnehower'ın Dışişleri Bakanı ve Rockefeller Vakfı sekreteri olan John Foster Dulles'ı getirir. Davidlerin kardeşi **Hitler** yüzünden yıpranan **'soy arıtım projesi'** yerine **'aile planlaması ve nüfus kontrolü'** terimleri kullanılmaya başlanır. Bu sayede ırkçılık veya soykırım eleştirisi ortadan kaldırılarak daha politik bir süreç başlar. İşler yolunda gitmektedir. Nüfus Konseyi'nin rolünü üstlenecek olan **Uluslararası Planlı Aile Federasyonu** (IPPF)'nu kurarlar. BM'ye 1967'de 'Birleşmiş Milletler Nüfus Fonu'nu kurdurarak, soykırımı devletlere yaptırmaya başlarlar.

Âdem'in Çokluğu Şeytan'ı Kızdırır

Azgın, sapkın David, 1960'larda TBMM'ye kadar gelir, konuşma yapar. Devletleri harekete geçirir, **özellikle Müslümanların çoğalmasını, genelde de insanlığın çoğalmasını engellemek ister**. Çünkü bu, şeytanın en büyük arzusudur ve onlar için bu emir tanrı buyruğudur. **Bizde de bu görev, Koçgillere verilir.** Nasılsa her ülke bunların hizmetinde ve distribütörlüklerini yapan başka Koçgiller vardır. Hepsine görev verilir. **Afişler, posterler, kitaplar, doktorlar, akademisyenler yetiştirilir. Kanunlar çıkarttırılır.**

Hem 'geliştik, daha fazla verim' derler, hem de insanların Allah'a güvenlerini yıkmak için, 'nasıl bakacaksın, açlık var' yalanını yayarlar. Prezervatifler dağıtılır, halen bir salgın nüfus kontrol yöntemi olan sezaryen dayatılır.

Fetö Ve GDO'da Bu İblisin İşi

"**Yeşil Devrim**" adı verilen ve tabii/fıtri ziraî faaliyeti yok etmek için dayatılan ifsad şerri de bu iblisin büyük emek harcadığı bir oyundu. Bu uğurda ülkemizin de aralarında bulunduğu adamlar, ABD'ye götürülüp devşirilir. FETÖ lideri Gülen'i, **NATO, CIA** ve **Vatikan**'la irtibatlandıran Kasım Gülek, David'in kulları arasındadır. Hatta Columbia Üniversitesi rektörü, Mustafa Kemal'e mektup yazarak, Kasım'ı gönderir. Paşa da, Kasım'ı Bilecik milletvekilliğine tayin eder.

Hibrit / GDO projelerine servetler aktarır. Çünkü önemli bir şey biliyorlardı: **Tohumu ve gıdayı kontrol eden, insanlığı kontrol ederdi.** Tohuma sahip olan hayata ve geleceği sahip olur. Bunu **biz hâlâ anlamadık, ama bu iblisler bunun kitabını yazmış, kuralı koymuş, bu amaçla pek çok** (k)**akademisyenin şuur altını iğfal etmiştir.**

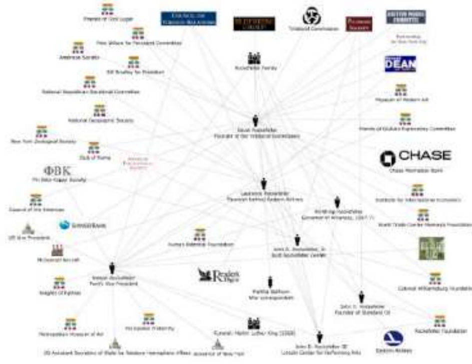
Gıda ve ilaç katkı maddelerini, hastalık üretme, kısırlaştırma ürünü, daha açık ifadeyle silah haline getiren de bu Yahudi idi. Hakeza **ilaç ve aşıların silahlaştırılmasında da büyük emeği var**dı. **Kanser, kalp damar ve diyabetin yaygınlaştırılması, insanı yönetmenin en iyi yoluydu**, bu uğurda bir ömür tüketti. Kansere yönelik çözüm üreten kişileri infaz ettirdi.

Şimdi hesap vakti...

Gerçi ortada verilebilecek bir hesap yok…

Kısa yoldan cehennemin en acıklı yerindeki köşkünde ağırlanacak, hem de ebediyyen. Keşke oradan canlı yayın yaptırabilse de yolundan gidenler görse, ama bu da imkânsız.

Yarın yahut müteakip gün, Fransız nebatat âlimi **Messequs**'ye teklifi ve Türkiye hakkında söyledikleri ile devam ederiz İnşaallah

DOĞUM KONTROLÜ ZULMÜNÜN ACIKLI HİKÂYESİ
http://www.gidahareketi.org/

Bugün dünyada 15-24 yaşları arasında yaklaşık 2 milyar genç var. Bunlar dünya nüfusunun en az yüzde 20'sini oluşturuyor. İşte bu rakam şeytanîlerin en çok korktuğu şey. Cumhurbaşkanı Erdoğan önceki hafta yaptığı konuşmasında nüfus meselesine değinerek büyük tehlikeyi şu cümlelerle özetlemeye çalışıyordu: "**Nüfus artış hızımızın neredeyse yarı yarıya düştüğünü gördük. Avrupa ülkeleri bu tehditle uzunca bir süredir karşı karşıya. Türkiye'nin aynı akıbete dûçar olmasına izin vermeyeceğiz**."

Erdoğan yaklaşık on yılı aşkın bir zamandır nüfus meselesine dikkat çekmeye çalışıyor. Zîra zatıâlileri, nüfusun nüfuz olduğunun farkında. Lâkin **bürokrasi, Cumhurbaşkanı ile aynı fikirde değil**. Özellikle de **sağlık bürokrasisi ve uzantıları pek çok doktor, nüfus artışını engellemek için çabalıyor** olmalılar. Aksi halde birazdan izah edeceklerimiz bu ülkede yaşanmaya devam etmezdi.

Dünya Sağlık Örgütü'nün 2020 Şubatında yaptığı resmî açıklamaya göre, **dünyada 1970'lerde yüzde 4,5 olan sezaryen oranı, 2019'da yüzde 15'e yükselmiş.** Bazı ülkeler için yüzde 25'i buluyor. **Türkiye'de ise bu tamı tamına yüzde 53**. Dünyada en yüksek sezaryen uygulaması Türkiye'deymiş maalesef. **Bizdeki sezaryen dayatması dünya ortalamasının tamı tamına 3,5 katı.**

Sağlık Bakanlığı'nın 2016 verilerine göre, **sezaryenin yüzde 38,2'si kamu hastanelerinde, yüzde 70,5 özel hastanelerde** yapılıyormuş.

"Sezaryen Oranlarının Azaltılmasında Etkili Yöntemler" konulu sempozyumda, **sezaryeni 'cinayet' olarak tanımlayan,** Cumhurbaşkanımızın zevceleri **Emine Erdoğan Hanımefendi** ise şöyle demişti: **"Ülkemizdeki yüzde 53 sezaryen oranını, Fransa'daki yüzde 20, Hollanda'daki yüzde 15'ler seviyesine indirmek için büyük bir seferberlik başlatmalıyız."**

Şimdi söyleyiniz lütfen, hükümet ile bürokrasi ve son günlerde hakkında mersiyeler düzülen tıp çevreleri aynı amaca mı hizmet ediyor? Etmedikleri ortada…

Öte yandan 'bürokrasinin bu işle ne alakası var' diyebilir siniz. Lâkin biraz sonra anlatacaklarımız ve Halime Kirazlı'nın dosyasında okuyacaklarınız, **bürokrasinin nüfusu azaltma oyunlarının en mühim oyuncularından biri olduğunu gösteriyor.**

Ülkede özel hastaneler, kamunun iki katı sezaryen yapıyorsa 'SGK görevini yapıyor'

diyebilmek mümkün mü? Ya da sadece veri yayınlamakla yetinen Sağlık Bakanlığı bürokrasisi…

Evde Doğum Suç

Bununla kalsa iyi, **evde doğum yapan âilelerin çocuklarının nüfus kaydı yapılmamakta**. Neden? Çünkü gidip bir hastanede sezaryen olmadın veya sağlık sisteminin çarkından geçmedin!

Bu uygulamayı dayatanların analarının kendilerini tarlada veya evde doğurmuş olduğu gerçeğini bir kenara not edip devam edelim.

Ülkemizde binlerce âile ister sağlık sistemine güvenmedikleri, isterse de doğum sancısının gelmesi ile bir sağlık kuruluşuna intikal etmeden evvel evde gerçekleşen doğum olsun, bu şekilde doğan bebeklerin nüfus kaydı yapılmıyor.

Vatandaşın beyanına göre, doğum kaydını yapmakla mükellef olan Nüfus ve Vatandaşlık İşleri Genel Müdürlüğü'ne bağlı nüfus müdürlükleri, âilenin beyanının ve hatta ilgili bir hastane veya âile hekimliğinin raporlarını bile dikkate almayıp, yeni doğum yapmış âileleri, Sağlık Müdürlüklerine yönlendiriyorlar. Onlar da, **bir sağlık kuruluşunda doğum yapmadığı gerekçesiyle kaydın yapılmamasına hükmediyor bir mahkeme edasıyla.**

Sonrası mâlum, çocuğunun doğumuna sevinemeyen, o kurum senin bu mahkeme benim, çocuğunu kaydettirmek için senelerce kapı kapı dolaşan mağdur âileler…

'Evde Doğumu Biz Yasaklattık'

Âile Hekimleri Dernekleri Federasyonu adlı bir oluşum varmış. Sitelerinde 5 Temmuz 2018 tarihli "Evde Doğum Beyanları, Artık İl Sağlık Müdürlüğü Tarafından İncelenecek ve Karar Verilecek" başlıklı açıklamada şöyle deniliyor:

"Nüfus Hizmetleri Kanununun 15'inci maddesinin 4. fıkrasında yer alan "**SAĞLIK PERSONELİNİN TAKİBİ DIŞINDA DOĞAN ÇOCUKLARIN DOĞUM BİLDİRİMİ NÜFUS MÜDÜRLÜKLERİNE SÖZLÜ BEYANLA YAPILIR. Her sözlü beyanda mülki idare amirinin emri ile âile hekimlerince beyanların doğruluğunun araştırılması zorunludur" hükmü doğrultusunda**, bazı illerde evde sağlık personeli yardımı olmaksızın gerçekleşen doğumlarda bebeklerin nüfus kütüklerine kayıtları için kişiler âile hekimlerine yönlendirilmekte idi.

Federasyonumuz ve üye il derneklerimiz tarafından, İçişleri Bakanlığı Nüfus ve Vatandaşlık İşleri Genel Müdürlüğü (NVİGM) ve Sağlık Bakanlığımız nezdinde yapılan girişimler sonucunda, yapılacak sözlü beyanların doğruluğunun Valilikler tarafından verilecek emir ile İl Sağlık Müdürlükleri tarafından yapılması gerektiği NVİGM tarafından belirtilmiş olup, konu ile ilgili ayrıntılı talimatlar en kısa sürede Sağlık Bakanlığı tarafından taşra teşkilatına duyurulacaktır.

Söz konusu yazılar uyarınca, âile hekimlerinin kendilerine gelen başvuruları İl Sağlık Müdürlüklerine yönlendirmeleri gerekmektedir."

İddialar doğru ise **birileri âile tabiplerini harekete geçirmiş, bürokrasi de bunu emir**

telakki etmiş ve kanunun ‘evde doğan çocuklar sözlü beyan ile nüfusa kaydedilir' hükmünü askıya almışlar.

Demek ki, ülkemizde hâlâ TBMM'nin üstünde hukukî düzenlemeler yapan bürokratik yapılar var ve bunların önü alınamıyor!

Tane Tane Anlatalım

- Gebesiniz ve hastaneye yetişemediniz veya ‘sezaryen gibi istemediğiniz tıbbî uygulamalar yaparlar' gibi nedenlerle hastaneye gitmek istemeyip evde doğum yaptınız.
- Nüfus müdürlüğüne gidip çocuğunuzun dünyaya geldiğini beyan edip, nüfus kaydının yapılmasını istediniz. Hatta elinizdeki gebeliğiniz sürecinde Âile Hekimliğine veya hastanelerdeki gebeliğinizi gösteren tetkikleri dahi sundunuz.
- Beyanınız yeterli olduğu hâlde, İçişleri Bakanlığı Nüfus ve Vatandaşlık İşleri Müdürlüğü'nün ikamet ettiğiniz il veya ilçe Nüfus Müdürlüğünce çoğunuzun nüfus kaydı yapılmıyor.
- Tek gerekçe, çocuğunuzun hastanede doğmamış olması.
- Yazışmalar ve evraklar süreci başlıyor ve aradan aylar seneler geçiyor ama nâfile.

Olması Gereken Ne?

- Olması gereken bellidir. Kanun emrettiği gibi ebeveynin beyanı üzerine çocuğun nüfus kaydının yapılması.
- Şüpheli bir durum sezilmesi durumunda DNA testi…
- Beyanı yalan çıkan kişiler hakkında ise savcılığa suç duyurusu...

Ancak hastane çarkının içine girmediği için âileler, hukuk dışı uygulamalarla karşı karşıya kalıyor. Bu da devletle-milletin, Erdoğan ile halkın arasının açılmasına neden oluyor. Belki de bürokrasiyi bu şekilde yönlendirenlerin gerçek amacı, kişileri hastanelere yönlendirmek de değil. Tam da zikrettiğimiz gibi devletle-milletin, Erdoğan ile halkın arasının açılmasını sağlamak.

Tarihî Sürece Bir Göz Atalım Belki İnsafa Gelirler

Nüfus planlamasının tarihini Firavunlara kadar uzatmak gerekiyor. Kasas Suresinin ilk ayetlerinde, Firavunun nüfus planlaması anlatılır. Hz Musa (a.s.)'da bu nüfus planlamasından, Allah-ü Teâlâ'nın yardımı ile kurtulmuştu. Firavun kendisine kulluk etmeyen, tanrılık iddiasını kabul etmeyenleri sistematik olarak soykırıma uğratmak için son derece iğrenç, bir o kadar da korkunç planını hayata geçirir. Onları en zor ve en tehlikeli işlerde çalıştırmak, aşağılamak, çeşitli işkencelerden geçirmek bu planın bir parçasıydı. **Nüfusları artmasın diye de doğar doğmaz erkek çocuklarını öldürmekteydi.**

2021'e gelmemize rağmen, Mısır'da hiçbir şey değişmemiş. 2013'de Mursi yönetimine karşı darbe yaparak deviren **son Firavun Sisi**'nin geçtiğimiz haftalarda yaptığı açıklaması, atalarının mirasını sürdürmeye kararlı olduğunu gösteriyor. Mısır'ı demir yumrukla yöneten Sisi, "**Bu sorunu sert yasalar çıkararak çözmek istemiyoruz**" deyip ekledi: “**Âile başına 2**

çocuktan fazlası çok büyük sorun. "İki çocuk yeter" (Etneen Kefaya) kampanyası yürütüyoruz." AB ise bu konuda Sisi yönetimini fonluyor.

Soykırım Fikri Malthus'tan

İngiliz İktisatçısı Thomas **Malthus** (1766-1834), "Nüfus İlkesi Üzerine Deneme" çalışmasıyla da bu fikrin modern dönem babası olarak kabul edilir. 1803'de basılan "Nüfus artışı" isimli eserinde, dıştan müdahale edilmemesi hâlinde nüfusun her 25 senede geometrik nispette; 1, 2, 4, 8, 16, 32, 64, ... şeklinde artarak yüz milyarlarca rakama ulaşacağını ileri sürer. Malthus'a göre, nüfus katlanarak yani geometrik olarak artacak, buna mukabil gıdalar aynı oranda yani aritmetik olarak artacağından, dünyada açlık baş gösterecek ve insanlar büyük bir felaketle yüz yüze kalacaklardı.

Bunu söyleyen 3 çocuklu Malthus, ya ahmağın biriydi yahut da insanlıkla dalga geçiyordu. Dünyadaki ekilebilir alanların yüzde birinden daha az bir kısmını ekip beslenebilen bir milyar insan ürettiği ile geçinebildiğine göre, nüfus arttıkça boş arazilerde ekilip dikilerek aynı şekilde gıda üretimi de artacaktı. Üstelik Malthus bu fikrini ileri sürdüğünde zaten sanayileşme başlamıştı. Kaldı ki, Malthus 1805'den sonra uzun süre İngilizlerin Hindistan bölgesindeki sömürge faaliyetlerinde görev almıştı ve olup biteni çok iyi görmekteydi.

Aslında **Malthus'u endişelendiren şey, nüfusun artması sonrasında ortaya çıkacak açlık değil, sömürgecilerin artan nüfusu zapturapt altına almalarının imkânsızlığını görmüş olmasıydı.** Bu zaviyeden bakınca Malthus haklıydı. **Doğurganlık azaltılmalıydı ki, İngiliz'in sömürgeleri devam edebilsin**. Malthus haklı da çıktı. Çünkü **1800'ün başında Hindistan 21 milyon iken Avrupa'nın toplamı 20 milyondu. İngilizler ise 1 milyon kadardı.** Dünyada o tarihte Hindistan en hızlı artan nüfusa sahip bölgeydi ve bu durum İngilizleri dolayısıyla Malthus'u korkutmaktaydı.

Malthus şöhretli Yahudi simsarlardan David Ricardo'nun çok yakın arkadaşı olup, birbirlerini çok etkilemişlerdi. Aslen rahip olan Malthus İngiltere devletinin "poor law" yani fakirlik kanunu ile fakirlere yaptığı yardımlara son vermesi gerektiğini savunuyordu**. Babadan zengin olarak doğan ve büyük bir mirasa sahip olan Malthus'a göre, artan nüfus istikrarı bozmakta ve fakirlik de tehlikeli bir şeydi. Bu yüzden fakirlerin geç evlenmelerinin sağlanması gerektiğini söyledi.** Bunun, nüfusu kontrol edeceği fikrindeydi. **Fakir ülkelere doğurganlığın azaltılması için destek fikrini de ilk o gündeme getirmişti.**

Yağma Düzeninin Üyeleri Toplandı

Daha az insan istemenin elbette farklı nedenleri vardı. Bunlardan biri açgözlülüktü. Ama bu, sıradan nedenlerdendi. Bir düzen kurulmuştu ve artan genç nüfus bu düzen için çok büyük bir tehditti. Hiç bir ahlâkî meziyete sahip olmayanlar için başkalarının aç olup olmaması, acı çekip çekmemesi ve yaşayıp yaşamamasının bir ehemmiyeti olamazdı. Onların refahı, dünyanın refahı demekti. Şahsî refahı için soygun, yağmalama, yok etme dâhil yapmayacakları bir şey de yoktu.

5 Mayıs 2009'da Rockefeller Üniversitesi Başkanı, genetikçi **Sir Paul Maxime Nurse**'in Manhattan'daki evinde toplanırlar. Katılımcılar arasında David Rockefeller, George Soros, Michael R. Bloomberg, Warren Buffet, Ted Turner, Bill Gates, Eli Broad, Peter George Peterson, Julian Hart Robertson, Jr. Oprah Winfrey, Patricia Q. Stonesifer, John Morgridge ve

karısı Tashia Frankwurth var. New York Times'in haberine göre **toplantının konusu: Dünya nüfusunu kontrol altına almanın yolları…**

Daha sonra yayınlanan haber ve makalelere göre toplantının ana amacı; doğum kontrolü ve küresel nüfus azaltma konusunda daha etkin bir mücadele yürütmenin stratejisini belirlemek. **Ev sahibinin en önemli özelliği ise şöhretli bir öjenist olması. Bu toplantıda Bill Gates Vakfı'nın Asya ve Afrika ile kriz bölgelerinde yürüttüğü kısırlaştırıcı aşı yani bir nevi soykırım faaliyetlerine destek kararı çıkar ve on milyarlarca doları bulan bağışlar dönemi başlatılır.**

Filmi biraz geri saralım. **Margaret Louise Higgins** (1879-1966) isminde radikal bir doğum kontrolü savunucusu vardır. İlk kocasından üç çocuğu olan **Margaret,** hemşirelik yapmaktadır. Ölümlere yol açan kürtajları sonrasında İngiltere'ye kaçar. Burada Yeni Malthuscularla tanışır ve fikirlerini iyice güçlendirir. Ceza almaması üzerine dönerek, **Amerika'nın Planlı Ebeveynlik Federasyonu**'na dönüşecek olan **Amerikan Doğum Kontrolü Birliği**'ni kurar. **"Doğum kontrolü" terimini yaygınlaştıran kişi olarak şöhret bulur**. **Öjeni**yi destekler ve 1916'da Amerika Birleşik Devletleri'nde kız kardeşleri Ethel Byrne ve Fania Mindell ile birlikte ilk doğum kontrol kliniğini açarlar. Polis, kliniğini basar ve yasal olmayan yollarla doğum kontrolü yaptığı için tutuklanırlar.

'İlerici' Dönem Kâtilleri

Amerika'nın 'ilerici dönemi' olarak da tanımlanan 1800 sonrası dönemde bazı iktisatçılar; Darwin'in, Malthus'un, Darwin'in yeğeninin öjeni fikirlerinden etkilenmişlerdir.

Maltus'un bazı fikirlerini eleştirseler de; bunlar toplumun zayıf kesimleri ve işsizlerini "parazitler, sınai artıklar ve elverişsizler" olarak tarif ederler. Toplum sağlığını tehdit eden, iyiliği hak etmeyen kimseler olarak gördüler. **Erken evlilikler ve çok çocuk doğuranlara engel olunması gerektiğini söylerler**. Son yıllarda da yaygın olarak kullanılan "**bakabileceğin kadar çocuk**" cümlesini muhtemelen ilk onlar kurmuşlardı. Hasta, zihnî ve fizikî engele sahip olanlardan kurtulmak yani **öjeni**den söz ettiler. **Anglo-Saxon ırkın önemli olduğunu ileri sürdüler**. Simon Patten, "ilerlemenin tek yolunun verimsizlerin ortadan kaldırılması ile mümkün" olduğunu savundu. Irving Fisher, "Irk ve **öjeni**yi hesaba katamazsak gelişemeyiz" demekteydi. John R. Commons ise ekonomiye yük olan bu kesimden kurtulunması gerektiğini dile getirmekteydi.

1913'de Jr. John D. Rockefeller **Amerikan Soy Arıtım Derneği**'ni kurup, başına da oğlu David'i getirecekti.

Doğum Kontrolü ve Kürtaj Yasaktı

ABD'de 1873'de '**Comstock Kanunları**' olarak bilinen bir düzenleme yapılmıştı. Bu kanunun bir kısmı 'müstehcen edebiyat malzemelerinin dolaşımı ve ahlaksızlığı teşvik eden maddelerin kullanımı ve ticaretin yasaklanması'nı da ön görmekteydi. Bu kanun, müstehcen yayınların yanı sıra doğum kontrol için kullanılan kontraseptifler, abortifasienler, cinsî organları gösteren oyuncaklar ve cinsî organ şekilleri, cinsî içerikli veya bilgi içeren şahsî mektupların hepsini de yasaklamaktaydı.

Biraz daha açmak gerekirse, 1873 tarih ve 211 sayılı Federal Ceza Kanununa göre; ABD'de her müstehcen, iffetsiz veya korkutucu konular işlemek, gebeliği önleyici ilaç, aşı, ilaç tarifi,

yayın, alet, uyarı, teşvik edici sözler, baskı, kürtaj, kürtaj tarifi, kürtaj malzemeleri üretmek, satmak, bulundurmak, reklam yapmak, postaya vermek, posta ile taşımak, teşvik edici yazı yazmak, bunlara ait baskıları yapmak… 5 bin dolara kadar para, 5 yıla kadar da hapis cezası gerektiriyordu.

1943'de Comstock Kanunları iptali için ilk dava açıldı, başarısızlıkla neticelendi. 1961'de tekrarlandı, bu kez de istenilen elde edilemedi. Üçüncü dava 1962'de '**Griswold - Connecticut**' adıyla şöhret bulan dava açıldı. ABD Yüksek Mahkemesi 1965'de 7'ye karşı 2 ret oyla verdiği kararla; kanunu, anayasa ve özgürlüklere aykırı bularak iptal edince haydutların önü açılmış oldu.

1965'e kadar doğum kontrolü için kullanılan her türlü malzeme, Avrupa'dan resmi olmayan yollarla tedarik edilirdi. Oysa FDA 1960'da doğum kontrol hapına onay vermiş ve asıl kırılma da bununla baş göstermişti. Bu kararın sonucu, 50 eyalette doğum kontrolü ve kürtaj artık serbestti. **Pusuda bekleyenler harekete geçti ve doğum kontrol hapları ile cihazlarının dağıtımı hız kazandı.** Bununla kalmayıp **aynı zamanda muazzam paralar aktarılarak propagandalar baş gösterdi**. Nihayetinde nüfus kontrolü ABD'de de bir devlet politikasına dönüşüyordu.

Gebe kalmayı önleme amaçlı ilaç, araç, tıbbi makale yasağını ortadan kaldıran ve **gazetelerin "devrim" manşetiyle duyurduğu Griswold kararı sadece Amerika'yı değil bütün dünyayı etki altına almaktaydı.**

Kimileri bunu "**Havva'nın kızlarının başına gelmiş dünyanın tanıdığı en dramatik sosyomedikal devrim**" olarak niteledi. **Gelişme, mafya usulü çalışan ilaç ve medikal şirketlerinin iştahını kabarttı. Bu vahşi devrimin** yâhut da insan fıtratına müdahalenin yolunu açacak olan adımların tetikleyicisi gelişme de, hapların ardından hem erkek, hem de kadınlara yönelik koruma araçlarında patlama yaşanmasına yol açacaktı. **Reklam sektörü bu işin içine balıklama daldı. Genç kız ve erkeklerin artık nikâhlı olmadıkları kimselerle dahi diledikleri zamanda diledikleri gibi birlikte olabilecekleri duyuruları yapıldı. Hem çocuk yapmayacaklar, hem de hayvanî zevklerini her yaşta diledikleri gibi tatmin edebileceklerdi**. Bu da toplumları ahlâksızlaştırma açısından bulunmaz bir fırsattı.

Devrimin araçları "hap"dı. Bu hapların sayısız yan etkisi vardı ama hepsi gizlendi. Bir yıl sonra yayınlanan veriler, doğum sayısının düştüğünü gösterdi veya öyle gösterildi. Bu Çin, Hindistan, Pakistan, Bangladeş ve Türkiye gibi o günlerde iktisadî sıkıntı içindeki ülkelerin krizlerini atlatmaları için iyi bir silaha dönüştürülecekti.

'Özgür Cinsel Kimlik' Yani LGBT Sapkınlığı

İşler yoluna girmiş, süreç adım adım arzuladıkları şekilde ilerlerken, bu kez de **'özgür cinsel kimlik' fikrini ileri sürdüler.** Bu fikre göre, toplumun çoğunluğunda ebeveynleri veya dinleri tarafından öğretilen cinsî davranışlar vardı ve bu dayatılmışlıklardan gençlerin kurtarılması gerektiği ileri sürülüyordu. **Ardından genç kız veya erkeklere, âile, din ve çevrenin baskılarından kurtulup cinselliğini dilediği gibi yaşaması, dilediği cinsî tercihte bulunabilmesi tavsiye edildi. Evlilik öncesi ilişkilerde gebeliği engelleyici ürünlerin** maddî gücü olmayanlara da ücretsiz verileceğini duyuruyorlardı.

Materyalist şeytan imparatorluğunun planlamacıları; milletleri iffetsizleştirmek, âile düzenini bozmak, nüfus artışını engellemek, normali anormalleştirmek, yeni tartışma ve kavga alanları

oluşturmak için Lezbiyen, Gey, Biseksüel, Transcinsel kelimelerinin baş harflerinden oluşan LGBT adlı yapılanmayı başlattılar. Ardından LGBT-P oldu yani (Pedofili) adını verdikleri faaliyetlerini eklediler. Bugün ABD'yi bir sübyancının yönettiğini de not etmeden geçmeyelim.

Artık önlerinde kanunî engel kalmadığı gibi, arkalarında hem ABD hükümeti, hem ABD'li baronlar ve hem de BM vardı.

Ne yazık ki pek çok ülkeyi saran "ahlâksız abluka" bir süredir de tek hak din İslam'ın asırlardır bayraktarlığını yapan Türkiye'de de yayılıyor. ABD gibi ülkelerin aktardıkları hariç sadece AB, 2020 yılında ülkemizde faaliyet gösteren ve binden bile az üyesi olan 17 LGBT derneğine tam 25 milyon dolar fon aktarmış.

Kampüsler ve Liselerin Kurtarıcısı

Jeff Nilsson ve Steven M. Spencer ortak makalelerinde şöyle diyordu: "**Doğum kontrol hapı üniversite kampüslerine ve hatta lise koridorlarına bir 'kurtarıcı' olarak uzandı!**"

Bugün dünyada 15-24 yaşları arasında yaklaşık 2 milyar genç var. Bunlar dünya nüfusunun en az yüzde 20'sini oluşturuyor. İşte bu rakam şeytanîlerin en çok korktuğu şey. Onlara göre, bu gençler doğum kontrolü araçlarını kullanmalı, fıtrî ve meşru yani nikâhlı cinsî münasebet yerine eşcinsel birliktelikler yâhut doğum kontrolü yöntemleri kullanılan hayvânî hazları tatmine yönelik cinsî münasebetler şeklinde olmalı ki; nüfus artmasın, ahlaksızlık yayılsın ve hastalıklar çoğalsın!

Başkent Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi'nden bir grup akademisyen, 2005'de talebeler arasında bu hususta bir araştırma yapar. "Araştırmaya katılan kız ve erkek öğrenciler son bir yıl içinde ortalama 3.5 farklı kişi ile cinsel ilişki kurmuş. Bu ilişki sürecinde gençlerde cinsel yolla bulaşan hastalıklar, evlilik dışı gebelikler, kürtaj ve doğumlar gibi istenmeyen tablolar ortaya çıkmaktaymış. Öğrenciler arasında evlilik öncesi cinsel deneyimi normal karşılayanlar yüzde 41.9'muş. Parantezi kapatıp devam edelim.

Türkiye'de Oyun Ne Zaman Başladı?

- 27 Mayıs Darbesi sonrasında yeniden iktidara gelen **İsmet İnönü** döneminde nüfusu kontrol süreci başlar.
- Ardından **Demirel** Başbakan olmuştur. Meşhur Dışişleri Bakanı mason **İhsan Sabri Çağlayangil**, **Rockefeller**in direktiflerini Demirel'e aktarır ve Demirel'i yönlendirir.
- Türkiye, BM'ye müracaat ederek, nüfus planlamasının tüm dünyada uygulanmasını sağlayan ülke olur.
- Sonra devreye Batı fonları ile desteklenen **Vehbi Koç** ve avenesi girer.
- **12 Eylülcüler** ise Koç ile işbirliği hâlinde nüfusu azaltma programını ülkenin her köşesine taşır.
- Yakın zamana kadar resmen süren bu uygulama Erdoğan'a rağmen, gayri resmi olarak devam eder.
- Sezaryen doğumunun dayatılması da, evde doğumun yasaklanması da bunun bir parçası.
- Merhum Erbakan hoca 10 Mart 1992'de TBMM Kürsüsünden şöyle diyordu: "Bir diğer muzır israf da nüfus planlamasıdır. **Âile planlaması ve ana-çocuk sağlığıyla ilgili olarak bütçeye 245 milyar lira konmuştur**. **Maksat ne? Bu milletin nüfusu**

artmasın. Ayrıca, vakıflar kurulmuş. Kim bu? Rockefeller var. Rockefeller, meşhur Siyonist Yahudilerden biridir. Vakıf kuruyor. Türkiye'yi destekliyor. Niçin? Türkiye'nin nüfusu artmasın diye. Şimdi, onların desteği yetmiyor, biz de fakir fukaradan aldığımız 245 milyar lira ile burayı destekliyoruz... Köy köy dolaşın, bu milletin nüfusu sakın artmasın... Niye? İsrail ve Amerika bizim nüfusumuzun artmasından hoşlanmıyor da onun için. İşte bu, muzır israftır."

1995'de ise Refah Partililere çağrı yaparak "Çok çocuk yapın, en az 4 çocuğunuz olsun. Nüfusu azaltmak için çalışanlar, Batı özentisi içindeki taklitçiler (âile planlamacıları) var. Artan nüfus yeryüzünde hakkı hâkim kılmanın saadeti ve gücüdür" diyordu.

Meseleyi anlamayan kaldı mı bilmiyoruz. Ama Cumhurbaşkanımız Recep Tayyip Erdoğan'ın evde doğum yapan âilelere uygulanan zulme son vermesi bütün milletin ortak isteği!
Kaynak: Gerçek Hayat Dergisi

BİYOLOJİK SAVAŞ ÜZERİNDEN "DİJİTAL DÜNYA DÜZENİNİ" İNŞA ETMEK-1
http://www.sekam.com.tr/sayfa.php?detay=biyolojik-savas-uzerinden-%E2%80%9Cdijital-dunya-duzenini%E2%80%9D-insa-etmek-1

"Başınıza gelen her musibet kendi ellerinizle işledikleriniz yüzündendir." (42 Şura 30)
"Eğer Hakk, onların hevâlarına (istek ve tutku) uyacak olsaydı, hiç tartışmasız, gökler, yer ve bunların içinde olan herkes ve her şey bozulmaya uğrardı..." (23 Müminûn 71)

Prof. Dr. Burhanettin Can – Umran Dergisi Nisan 2020/308. Sayı

GİRİŞ

Korona (Corona-Covid-19) virüs salgını üzerinden başlatılan bir psikolojik savaşın sonucu, dünyanın büyük bir kesiminde adeta seferberlik ilan edilmiş durumdadır. Başta Çin olmak üzere virüs salgınına karşı ortaya konan tavırlar ülkeden ülkeye değişmektedir. Ama hepsinin ortak paydası, öncelikli olarak 65 yaş ve üstü olmak üzere insanların sokağa çıkmamaları, evlerinde kalmaları, başta okullar, camiler, kiliseler, havralar olmak üzere kalabalık mekânlara gidilmemesi, cemaatle namaz kılınmaması ve ayinlerin yapılmaması, eğitim yapılmaması, insanların birbirleri ile tokalaşmaması, birbirlerine bir metreden daha fazla yaklaşmaması gibi tedbirlerin öncelikle yürürlüğe sokulmuş olmasıdır.

Adı konmamış küresel bir kaos ve olağanüstü bir hal ilanı vardır. Virüsün nasıl ve ne şekilde ortaya çıktığı ve dünyanın pek çok ülkesine nasıl yayıldığı konusunda çok ciddi spekülasyonlar yapılmaktadır. ABD ve Çin karşılıklı olarak birbirlerini suçlamaktadır. ABD, İngiltere, Fransa, Almanya ve İtalya yöneticilerinin Korona kaosu karşısında yaptıkları

açıklamalar, aldıkları tedbirler ve ortaya koydukları tavırlar şaşırtıcıdır. 65 yaş ve üstü nesli feda eden bir tavır sergilemektedirler.

Bu durum, bir taraftan "Dünya nüfusunun azaltılması projesi"ni ve "Siyonizm'in dünya hâkimiyeti projesi"ni hatırlamamızı sağlarken; diğer taraftan da, «Düzen kurmada/tuzak kurmada (karşılık vermede) Allah daha hızlıdır. Şüphesiz, bizim güvenlik elçilerimiz, sizin 'geliştirmekte olduğunuz düzenleri' /tuzakları yazmaktadırlar.» (10 Yunus 21) ayetini hatırlamamızı sağlamaktadır.

Dünyanın her tarafında aynı anda başlatılan kampanya, çok ciddi ve merkezi bir psikolojik harekâtın ürünüdür. Adeta bir merkezden düğmeye basılmış, tüm psikolojik harekât ajanları, uyuyan hücreler harekete geçmiştir. Yürütülen psikolojik harekât, Korona virüs salgınının yaptığı tahribattan daha büyük bir tahribat yapmaktadır. Sular durulduğunda Psikolojik harekâtın tahribatı daha iyi görülecek ve de anlaşılacaktır. Bu denli yoğun psikolojik harekât, arka planda bir şeylerin planlanıp yürürlüğe sokulmak istendiğinin bir göstergesidir.

Bu durum bize bir taraftan, "Kaos teorisini ve stratejisini" ve bundan menfaat uman kesimlerin varlığını hatırlatırken diğer taraftan da; "Eğer Hakk, onların hevâlarına (istek ve tutku) uyacak olsaydı, hiç tartışmasız, gökler, yer ve bunların içinde olan herkes ve her şey bozulmaya uğrardı..." (23 Müminûn 71) ayetini hatırlatmaktadır.

Virüs, ister fabrikasyon olsun ister olmasın belli güç merkezleri, süreçten menfaat ummakta ve ona göre konumlanmakta ve dünyaya kendi amaçları istikametinde yön ve şekil vermeye çalışmaktadırlar.

Bu yaklaşım bize bir taraftan, "yeni dünya düzeni projesini", "küresel hegomanya projesini", "21. Asır ABD yüzyılı olacak projesini", "Büyük Ortadoğu projesini", "Büyük İsrail projesini", "Tek dünya devleti projesini" hatırlatırken diğer taraftan da; "Onlar ise bir düzen kurdular. Allah da (buna karşılık) bir düzen kurdu.» Allah, düzen kurucuların en hayırlısıdır." (3 Al-i İmran 54) ayetini hatırlatmaktadır.

11 Eylül 2001 yılında ABD'de ikiz kulelerin vurulması ile başlatılan sürece benzer bir süreç vardır ve dünya, yeni şok dalgaları ile bir şeye hazırlanmak ve ikna edilmek istenmektedir. O nedenle süreç iyi takip edilmelidir.

Dünya hâkimiyeti için ABD, İngiltere, Vatikan, Uluslararası Sermaye, Siyonizm, Rusya ve Çin bazen birlikte bazen birbirine karşı mücadele etmektedir. Uzun zamandan beri ABD'de, Amerikan Milliyetçileri (WASP'çılar) ile Necon-Siyonist İttifakı arasında çok ciddi bir kavga vardır ve bu, dünyanın her tarafına yansımaktadır, yansımaya devam edecektir.

Bu durum bize, "…Kendi aralarındaki çarpışmaları ise pek şiddetlidir. Sen onları birlik sanırsın, oysa kalpleri paramparçadır. Bu, gerçekten onların akletmeyen bir kavim olmaları dolayısıyla böyledir."(59 Haşr 14) ayetini hatırlatmaktadır.

Küresel Satranç Tahtasında çok değişken bir zeminin var olduğunu göz önüne almak gerekmektedir. Kimin elinin kimin cebinde olduğunun belli olmadığı, son derece karmaşık, karanlık ilişkiler zincirinin ortaya çıktığı, dost ve düşman tanımlamalarının anlık olarak değişebildiği/değişebileceği göz ardı edilmemelidir. Bir konuda dost/müttefik olanlar, bir başka konuda birbirine düşman olabilmektedirler.

Bu durum, bize "Sen onları gördüğün zaman cüsseli-yapıları beğenini kazanmaktadır. Konuştukları zaman da onları dinlersin. (Oysa) Sanki onlar, (sütun gibi) dayandırılmış ahşap-kütük gibidirler. (Bu dayanıksızlıklarından dolayı da) Her çağrıyı kendileri aleyhinde sanırlar. Onlar düşmandırlar, bu yüzden onlardan kaçınıp-sakın. Allah onları kahretsin nasıl da çevriliyorlar."(63 Münafikun 4) ayetini hatırlatmaktadır.

Koronavirüs vakasına, Dünya Hâkimiyet Mücadelesi veren Küresel Projeler kapsamında; özellikle "Dünya nüfusunun azaltılması", "Sanayi 4.0" ve "Dünyanın Dijital dönüşümü" projeleri kapsamında daha dikkatli bir şekilde bakmakta fayda vardır. Korona virüs vakasında şimdilik, biyolojik savaş, psikolojik savaş, sosyolojik savaş ve ekonomik savaş birlikte yürütülmektedir. Bu nedenle "sert" ve "yumuşak güç" karışımı "akıllı güç stratejisi" uygulanmaktadır.

Bu yazı serisinde Koronavirüs vakası, küresel hâkimiyet projeleri kapsamında ele alınıp değerlendirilecektir. Öncelikle biyolojik savaş konusunda biraz ayrıntıya girilecektir. Bunun nedeni, biyolojik savaşın/saldırının sebep olduğu kaostan yararlanarak belli güç odakları, "Sanayi 4.0" ve "dünyanın dijitalleştirilmesi" üzerinden, yeni bir dünya tasavvuru yerleştirmeye ve tanzim etmeye çalışmaktadırlar. İsrailli Siyonist Prof. Dr. Hararı'nin kitaplarına, konuşmalarına ve makalelerine bu açıdan dönüp bakmakta fayda vardır.

Bu yazı serisinin amacının daha iyi anlaşılabilmesi daha önce Umran'da yazdığımız; "İslâm Coğrafyası ve Küresel Savaş-1: "Kaostan Kaynaklanan Düzen" ve "Küresel Savaş", Umran Dergisi, Eylül 2017. İslâm Coğrafyası ve Küresel Savaş-2: "Küresel Savaş" Türkiye Üzerinden mi(!)? Çıkarılmak İsteniyor, Umran Dergisi, Ekim 2017." makalelerin okunmasında fayda vardır. 3. Dünya savaşı çıkararak kurmak istedikleri "Yeni Dünya Düzeni"ni Korona virüs salgını üzerinden başlattıkları psikolojik harekât/savaş aracılığıyla kurmak istiyor olabilirler.
Yol boyu bu nokta gözden ırak tutulmamalıdır.

BİYOLOJİK SAVAŞ

21. asır öncesinde savaşın "evrensel kümesinin" adı "klâsik sıcak savaş" iken; 21. asırda savaşın evrensel kümesinin adı "sosyolojik savaştır." Diğer savaş türleri, sosyolojik savaşı kazanabilmek için kullanılmaktadır. Bu bağlamda, "klâsik sıcak savaş", "soğuk savaş", "psikolojik savaş", "biyolojik savaş", "kimyasal savaş", "asimetrik savaş", "ekonomik savaş", "politik savaş", "iç savaş", "gayrinizami harp", "sosyolojik savaş" evrensel kümesinin alt kümeleridir. (1)

Bu nedenle bugün küresel düzlemde yürütülen biyolojik ve psikolojik savaş, sosyolojik savaş amaçlıdır. Öyleyse bu sosyolojik savaşın ana hedefi nedir? Yol boyu bu sorunun hatırlanması; ona göre bir sorgulaması yapılmalıdır.
Biyolojik savaş kapsamının, özellikle de bu süreçte konuşulup yazılanların daha iyi anlaşılabilmesi için bazı temel kavramların tanımlarını vermekte fayda vardır.

"Biyolojik Ajan", "İnsanlarda, hayvanlarda ve bitkilerde hastalık oluşturan veya ölümlere yol açan bakteriler, toksinler, virüsler, infeksiyöz nükleik asitler ve prionlar gibi kendini kopyalattıran mikroorganizmalara biyolojik ajan denir." (2-4)

"Biyolojik silah", biyolojik ajanların, "bulaşıcılık ve hastalık yapma yeteneklerine bağlı olarak seçilmeleri ve genetik olarak çeşitli etkenlere karşı güçlendirilmeleri sonucu etkilerinin arttırılarak kullanılmalarına biyolojik silah" denilmektedir. (2-4)

Mikroorganizmalar ile biyolojik toksinler, hastalık ve ölüm amaçlı saldırı aracı olarak kullanılmaktadırlar. "Biyolojik saldırıda kullanılan mikroorganizmaların bir kısmı bulaşıcı özellik taşırken, bir kısmı bulaşıcı özellik taşımamaktadır." (2-4)

Biyolojik Saldırı kavramı için biyolojik ajanların insanlar, diğer canlılar üzerinde kullanım amaçlarına göre farklı tanımları yapılmaktadır. Farklılıkları nispeten üzerinde toplayan bir tanımlama aşağıda verilmektedir:

"Biyolojik saldırı; genel bir kavram olarak, sosyal, ekonomik, siyasi, psikolojik savaş üstünlüğü sağlamak, baskı ve yıkıma yol açmak amacıyla, mikroorganizmaların veya onlara ait toksin maddelerin insanlar, hayvanlar ve bitkiler üzerinde kasıtlı kullanımını ifade etmektedir. (5)

"Biyolojik savaş", diğer canlılar üzerinde zararlı etkiler meydana getirmek, hastalığa/ölüme sebebiyet vermek amacıyla "biyolojik ajanlar"ın kullanılması olarak tanımlanmaktadır. (2,3 Genel ve teorik olarak biyolojik savaşlarda hedef, düşman askerleridir.
Biyoterörizm, terör örgütlerinin sivil halkı hedef alan saldırıları için kullanılan bir kavramdır. (2, 3)

Biyolojik savaşla, biyoterörizm arasında böylesi bir ayrım yapılmış olmasına karşılık işin pratiğinde, tarihsel uygulamalara ve bugünkü vakalara baktığımızda, devletler (devletler eliyle, devletlerin ilgisi, bilgisi dâhilinde), düşman/tehlikeli kabul edilen ülkelerin hem askerlerini hem de halklarını, bağlarını, bahçelerini, tarım alanlarını hedef almaktadırlar. Bugün korona virüs salgını ile ilgili ABD ve Çin'in karşılıklı olarak birbirilerini suçlamaları bunun en güzel bir göstergesidir. Bu nedenle biz bu çalışmada biyolojik savaşla biyoterörizm kavramlarını aynı anlamda kullanacağız.

Biyoterör/biyolojik saldırı/biyolojik savaş da amaç, hedef toplumda sadece geniş kitleleri hastalandırmak/sakat bırakmak/öldürmek, tarım alanlarını, doğal çevrelerini, bitki örtüsünü tahrip etmek değildir; aynı zamanda hedef toplumda korkunun yayılmasını sağlamak, insanların birbirine olan güvenini yıkmak, insanları yalnızlaştırmak, içine kapatmak, psikolojik olarak da bunalıma sürüklemek, halkın yönetimlere olan güveni yıkmak, ekonomik çöküntü meydana getirmek amaçlardandır.
Biyoterör/biyolojik saldırı/biyolojik savaş bir taraftan halkı hedef alırken diğer taraftan da yönetimleri hedef almaktadır.
Yönetimlerin iradelerini çözmek, onları paniğe sevk ederek daha büyük hata yapmalarına sebep olmak, biyolojik saldırıyı gerçekleştirenlerin isteklerini yapmaya hazır hale getirmek veya tamamen teslim almak biyolojik saldırıların/biyolojik savaşın/ biyoterörün amaçları kapsamındadır.

Korona virüs salgını ile bugün dünyada inşa edilen, edilmeye çalışılan psikoloji de budur.

Silah olarak kullanılabilen biyolojik ajanlar, genel olarak bakteriler, virüsler, riketsialar, klamidyalar, mantarlar ve toksinlerdir (kimyasallar) (2, 3, 6-9).

Bakteriler: Küçük, canlı, kendi başlarına yaşayabilen, klorofilsiz, tek hücreli, kendi kendilerine bölünerek çoğalabilen, cansız yüzeylerde de yaşayıp gelişebilen canlı varlıklardır. Çoğunluğu katı ya da sıvı kültür ortamında üretilebilirler. Oluşturdukları hastalıklar genellikle özgün antibiyotik tedavilerine cevap verirler. Her bakteri zararlı değildir. (3, 6, 8)

Virüsler: Yaşamak için bir başka organizmaların canlı hücrelerinin içine girerek yaşayıp çoğalabilen ve ancak elektron mikroskobunda görülebilen, hastalık / enfeksiyon yapıcı canlı organizmalardır. Virüsler genellikle antibiyotik tedavilere cevap vermezler.

Virüsler, bakterilerden 10 ile 100 kat daha küçük olan varlıklardır. Bakterilerin büyüklükleri 200 nanometrenin üzerindedir. Virüsler, boyutlarına ve şekillerine bağlı olarak sınıflandırılmaktadır. Cansız yüzeylerde ömürleri çok kısadır. Kendi kendilerine çoğalma yetenekleri yoktur. Ancak, canlı hücrelerin içine girince onların yapısını bozarak, onun besinini ve enerjisini kullanarak çoğalma özelliğine sahiptirler ve hastalığa sebebiyet verirler. (3, 8, 9)

Virüsler, özel algılayıcıları aracılığıyla hedef hücrenin kendisine uygun olup olmadığını öncelikle tespit etmektedirler. Bu tespiti yaptıktan sonra kendine özgü taktiklerle hedef hücreyi şaşırtmakta ve kendisini düşman olarak görmemesini sağlamaktadır. Virüsler, hedef aldığı diğer canlı bir hücrenin içine girebilmek için kendisini onun bir parçası, dostu, hatta besini olarak takdim edip yanıltabilme yeteneğine sahiptir. Dolayısıyla Virüsler, ev sahibi hücrenin içinde çalışan sistemi kullanabilecek şekilde tasarlanmış, yaratılmış varlıklardır. (3) Virüs hücrenin içine girdikten sonra, onu dost kabul eden ev sahibi hücre, virüsün DNA'sını kendi çekirdeğinin içine taşımakta; hücre protein ürettiğini zannederek bu yeni DNA'yı kopyalamaya başlamaktadır. Ev sahibi hücre, hiç farkına varmadan kendi düşmanını, kendisi aleyhine üreten bir fabrikaya dönüşmektedir.

Bu durum bize; "Ey iman edenler, kendinizden olmayanı sırdaş edinmeyin. Onlar size kötülük ve zarar vermeye çalışırlar, size zorlu bir sıkıntı verecek şeyden hoşlanırlar. Buğz (ve düşmanlıkları) ağızlarından dışa vurmuştur, sinelerinin gizli tuttukları ise, daha büyüktür."

"…Sizler, işte böylesiniz: Onları seversiniz, oysa onlar sizi sevmezler." (3 Al-i İmran 118-119) ayetlerini hatırlatmaktadır.

Virüsler, ev sahibi hücrede üreme işlemlerini tamamladıktan sonra, kendisi ve üreyen yeni virüsler ile birlikte, aynı işi başka hedef hücrelerde yapmak üzere bulundukları hücreyi terk etmektedirler. Virüs ev sahibi hücreyi öldürerek veya ona zarar vererek veya onu değiştirerek veya ona hiçbir şey yapmayarak terk edebilir. Bu virüsün ve hücrenin cinsine bağlıdır. (3, 8)

Bağışıklık sistemi, insanlar tarafından mikrop diye tanımlanan enfeksiyona yol açabilen virüs, bakteri, mantar ve parazit gibi mikroorganizmaların zarar verici etkilerine karşı vücudu koruyan bir mekanizmadır. Bağışıklık sisteminin görevi, öncelikle mikropların vücuda girmelerini engellemek, girerse, girdikleri yerde yutmak, yayılmalarını engellemek veya geciktirmektir. (2, 3, 8)

Antikorlar, vücuda giren yabancı hücreler için üretilen protein yapılı silahlar olup istilacıları etkisiz hale getirmekle görevlidirler. Vücut karşılaştığı hemen hemen her düşmana uygun bir antikor üretebilir. Temelde iki görevleri vardır: 1. Vücuda giren düşman hücreye (antijen) bağlanmak. 2. Bağlanma gerçekleştikten sonra antijenin biyolojik yapısını bozmak ve yok etmek. (2, 3, 8)
Kanda ve hücre dışı sıvıda bulunan antikorlar, hastalıklara neden olabilecek bakterilere veya virüslere bağlanarak onları bedenin savaşçı hücrelerinin yok etmesi için işaretlemektedirler. (2, 3, 8)
Aşılar ise, dozları zayıflatılmış, hastalık taşıyan mikroplardan, virüslerden ibarettir. Zayıflatılmış mikroplar, vücuda ithal edilerek bağışıklık sisteminin bunlarla mücadele etme imkânı ve gücü kuvvetlendirilmektedir. (2, 3, 8)
"Epidemi", "aynı anda, belirli bir bölgede çok sayıda insanda, belirli bir hastalığın ortaya çıkması" demektir." "Pandemi", "bir hastalığın birden fazla kıtada ya da neredeyse dünyanın tümünde görülmesi, insan, hayvan veya bitkilerin hemen hemen hepsinde bulunması anlamına geliyor". "Pandemi, hastalığın insandan insana, hayvandan ya da bitkiden insana veya tersi yönde geçme durumunu da içine alan bir kavramdır. (7. 4)

COVID-19 salgınının önce Çin'in Wuhan bölgesinde çıkması, sonra Çin geneline yayılması, epidemi kavramı ile; tüm dünyaya yayılması ise pandemi kavramı ile ifade edilmektedir.

Corona Virüsü (Covid-19)
Corona, Latince taç anlamına gelmektedir. Mikroskop altında virüs incelendiğinde şekli ışık

huzmesi şeklinde bir taca benzemektedir. Bundan dolayı kendisine corona ismi verilmiştir. (3) Corona virüsü, genel bir isim olup farklı özelliklere sahip türleri de vardır: Alfa, Beta, Gama, Sars. Corona 19 (Covid-19).

Kuluçka süresi diğer tüm benzerlerinin 2 veya 3 katıdır. (10)
Corona virüsü, 1960 yılında ağır solunum yetmezliği şeklinde etki eden bir virüs olarak ortaya çıkmış;1960 yılından bugüne değişik ülkelerde etkisini göstermiştir.
Bugün karşı karşıya kalınan korona (Covid-19) virüs salgınında, virüs için henüz bir tedavi şekli bulunamamıştır. Bu da virüsün ilaçlara karşı ciddi bir bağışıklık kazanmış olduğunu göstermektedir. İddia edildiğine göre bu virüsün en önemli özelliği, metabolizması zayıf insanlarda ve yaşı ilerlemiş insanlarda görülmesi ve etkili olmuş olmasıdır. (3) Wuhan Tongji Hastanesi mensupları ve Çinli bilim insanları, Covid-19'un, SARS virüsü ve kabakulak gibi erkek testislerinde tutunduğunu ve hasar verdiğini, kısırlığa yol açabileceğini (SARS kısırlık yapmış) iddia ediyorlar. (10)

Özet olarak ana sorun virüslerin, farklı genetik yapı özelliği kazanarak hedef canlının bağışıklık sistemini yanıltmasından ve virüsün düşman olarak görülmemesinden kaynaklanmaktadır.
Ülke olarak, millet olarak, devlet olarak bundan almamız gereken bir ders olmalıdır.

Virüslerin bu davranışı bize bir taraftan, Türkiye'ye dost görünüp, kendisini "dost", "stratejik ortak" ve "model ortak" olarak takdim eden bazı ülkelerin Türkiye'ye yaptıklarını hatırlatırken; diğer taraftan, "Ey iman edenler, benim de düşmanım, sizin de düşmanınız olanları veliler edinmeyin. Siz onlara karşı sevgi yöneltiyorsunuz; oysa onlar haktan size gelene küfretmişler, "…Eğer onlar sizi ele geçirecek olurlarsa, size düşman kesilirler, ellerini ve dillerini kötülükle size uzatırlar. Onlar sizin küfre sapmanızı içten arzu etmişlerdir." (60 Mümtahine 1, 2) ayetlerini hatırlatmaktadır.

Şer ittifakı (ABD, İngiltere, İsrail, Siyonizm) SARS'tan, Corona'dan (Covid-19), çok daha yıkıcı, tahrip edici ve tehlikelidir. Türkiye, bunu görmek ona göre davranmak ve buna uygun aşıyı bulmak zorundadır. Bu bir fırsattır.

Biyolojik ajanların biyolojik silah olarak hedefe ulaştırılmasında genel olarak üç yol kullanılmaktadır (11):

“a. Gıdalara ve su sistemlerine karıştırılarak, ithal edilerek (kontaminasyon),
b. Sivrisinek, bit veya pire gibi vektörlerin infekte edilerek hedef seçilen insanların vektörler tarafından ısırılması sağlanarak,
c. Aerosol bulut (hava yolu) oluşturularak.”

Biyolojik silah olarak kullanılabilecek biyolojik ajanlar, CDC (ABD- Hastalık Kontrol ve Korunma Merkezi) tarafından bazı özelliklere göre A, B, C olarak sınıflandırılmıştır (11, 12, 13).
A grubu, en yüksek risk grubu ve C grubu en düşük risk grubu olarak kabul edilmektedir. Biyolojik silahların/Biyolojik ajanların silah olarak kullanımını etkileyen temel özellikler, “enfektivite, virülans, toksisite, patojenite ve stabilitedir.”(6)

Biyolojik savaşın sonuçları genel olarak, aşağıdaki gibi özetlenebilir (2, 11, 12):
• Toplu ölüm ve yaralanmalar, kalıcı hasarlar,
• Hükümete ve Devlete güvenin kaybolması,
• Acil yardım sistemlerinin aşırı yüklenmeden dolayı çalışamaz hale gelmesi, yönetim zafiyeti oluşması, koordinasyon ve organizasyonda meydana gelebilecek bozukluklar ve bunun sebebiyet vereceği güven bunalımı,
• Normal yaşamın alt üst olması, panik, şaşkınlık ve aşırı duyarlılık oluşması,
• Kendini kurtarma kaygısının öne çıkması ile toplumsal dayanışmanın yıkılması,
• Biyolojik saldırıya maruz kalan ve kirlenen önemli tesislerin kapanması, üretimin durması ve buna bağlı ekonomik kayıpların doğması.

(devamı var... Umran Dergisi Nisan Sayısında)

BİYOLOJİK SAVAŞ ÜZERİNDEN DİJİTAL DÜNYA DÜZENİNİ İNŞA ETMEK-2

https://www.umranhareketi.com/sayfa.php?detay=biyolojik-savas-uzerinden-dijital-dunya-duzenini-insa-etmek-2

"ABD'de önümüzdeki günlerde, ilginç gelişmeler olabilir. ABD'de başlayan iç kavga daha da derinleşip şiddetlenebilir. Koronavirüs salgını sonrasında başta ABD olmak üzere birçok Batı ülkesinin Çini suçlayan ve tazminat isteyen açıklamaları, gelecek günlerin, Dünya insanlığı için daha sıkıntılı olabileceğinin bir işareti olarak değerlendirilebilir. Şimdilik 3. Dünya Savaşı'nın biyolojik, psikolojik, ekonomik ve sosyolojik savaş boyutlarının devreye sokulduğunu söyleyebiliriz."
"Dünyada vuku bulan olayları, algılayabilmek, anlayabilmek için olayların sadece görünür yüzüne ya da gösterilen yüzüne değil, arka planına, gösterilmeyen, görülmesi istenmeyen yüzüne bakmak gerekmektedir. Dünyanın karanlık dehlizlerinde, karanlık güçler tarafından hazırlanıp sahnelenen oyunları göremeyenlerin ya da görmek istemeyenlerin, hayal kırıklıklarına ve hüsrana uğramaları kaçınılmazdır."

BİYOLOJİK SAVAŞ ÜZERİNDEN DİJİTAL DÜNYA DÜZENİNİ İNŞA ETMEK-2

Prof. Dr. Burhanettin Can – Umran Dergisi Mayıs-Haziran 2020/309-310. Sayı

"KAOSTAN KAYNAKLANAN DÜZEN PROJESİ"

Koronavirüs üzerinden dünyada hemen hemen aynı anda ve bir merkezden bir psikolojik savaş yürütülmekte, insanların beyni yıkanmakta, son derece tehlikeli, bir ölüm kalım mücadelesinin verildiği (!) bir psikolojik ortam hazırlanmaktadır. Bir karamsar tablo inşa edilmeye, ümitsizlik yayılmaya ve bir **"kaos ortamı"** oluşturmaya çalışılmaktadır.

"[De ki: "Düzen kurmada (karşılık vermede) Allah daha hızlıdır.

Şüphesiz, bizim elçilerimiz, sizin 'geliştirmekte olduğunuz düzenleri' yazmaktadırlar." (10 Yûnus 21)

"Onlar ise bir düzen kurdular.

Allah da (buna karşılık) bir düzen kurdu."

Allah, düzen kurucuların en hayırlısıdır." (3 Âl-i İmrân 54)

Korona (Corona / Covid-19) virüs salgını üzerinden başlatılan bir psikolojik savaşın sonucu, dünyanın büyük bir kesiminde adeta seferberlik ilan edilmiş durumdadır. Adı konmamış küresel bir **kaos ve olağanüstü bir hâl ilanı** vardır.

Dünyanın her tarafında aynı anda başlatılan kampanya, çok ciddi ve merkezi bir psikolojik harekâtın ürünüdür. Adeta bir merkezden düğmeye basılmış, tüm psikolojik harekât ajanları, uyuyan hücreler harekete geçirilmiştir. Yürütülen psikolojik harekât, Koronavirüs salgınının

yaptığı tahribattan daha büyük bir tahribat yapmaktadır. Sular durulduğunda Psikolojik harekâtın tahribatı daha iyi görülecek ve anlaşılacaktır. Bu denli yoğun psikolojik harekât, arka planda bir şeylerin planlanıp yürürlüğe sokulmak istendiğinin bir göstergesidir.
Bu kaos ortamının oluşturulması, derinleştirilmesi ve yaygınlaştırılmasındaki amaçlar ve hedefler neler olabilir? Ayrıca virüs salgını sonrasında Siyonizm'in sözcülerinin yaptıkları açıklamalar nasıl yorumlanmalı ve değerlendirilmelidir? Bu açıklamalar ile koronavirüs salgının çıkarılması arasında bir irtibat kurulabilir mi?
Koronavirüs salgını **"Küresel Hâkimiyet Projesinin" "Tek Dünya Hükümeti", "Tek Dünya Devleti", "Tek Din", "Tek Para-Tek Banka" ve "Küresel Dijital Dünya Düzeni"** projelerinin hayata geçirilebilmesi için sadece bir aşama mıdır? "Kaostan Düzene Projesi"/ "yaklaşımı" kime aittir?
Bu soruların cevaplarını bu yazı serisinde bulmaya çalışacağız. Yukarıda ismi geçen projeler Siyonizm'e ait olduğu için öncelikle sorunu, bu yapı kapsamında ele alıp genişleteceğiz.
Bu yazı serisinin amacının daha iyi anlaşılabilmesi daha önce Umran'da yazdığımız; "İslâm Coğrafyası ve Küresel Savaş-1: "Kaostan Kaynaklanan Düzen" ve "Küresel Savaş", (Umran Eylül 2017); İslâm Coğrafyası ve Küresel Savaş-2: "Küresel Savaş" Türkiye Üzerinden mi (!)? Çıkarılmak İsteniyor", (Umran, Ekim 2017); "Ahtapot: Gizli Dünya Devleti", (Umran, Eylül 2012) ve "Ahtapotun Kolları: Gizli Dünya Devleti Kuruluşları", (Umran, Ekim 2012) makalelerinin okunmasında fayda vardır.

Siyonizm'in Amentüsü (Temel Varsayımları) ve 'Gizli Dünya Devleti'

Siyonizm, Tevrat'ın tahrif edilerek yorumlanması ile ortaya çıkmış bir ifsad hareketidir. "**Dini, ırkî ve siyasî bir doktrindir**". Siyonizm, yaklaşık 3000 yıllık bir mücadele ile şekillenmiş, **Kabala, Tevrat ve Talmut** eksenli felsefi ve mistik bir teori üzerine inşa edilmiş, sömürgeci bir doktrin ve bir ifsad hareketidir. (1-4)
İslâm dininin amentüsü, olmazsa olmazları, imanın şartlarıdır. Siyonizm'in de dayandığı, olmazsa olmazları, onun amentüsünü (temel varsayımları) oluşturur. Bir Siyonist, bunların doğru olduğuna inanır. Siyonizm'in olmazsa olmazları, amentüsü, temel kabulleri, aşağıdaki gibi özetlenebilir (1-4):

1. Allah tarafından yahudilere 'vaad edilmiş topraklar'(!)
2. Yahudiler Allah tarafından 'seçilmiş bir halktır', 'üstün bir ırktır' (!)
3. Yahudiler 'arı ırktır', 'saf ırk olarak kalmalıdır'
4. Yahudi olmayanlar için 'etnik temizlik ya da soykırım' yapılacaktır
5. 'Dünya yahudileri için bir tek devlet vardır': İsrail
6. Yahudilerin 'dünya hâkimiyeti' için 'tek dünya devleti/gizli dünya devleti' olmalıdır.

Bu varsayımların ayrıntısı 1-4 numaralı kaynaklarda tartışılmaktadır. O nedenle bu varsayımların üzerinde burada durulmayacaktır. Burada hatırlatmak istediğim ve vurgulamak istediğim çok önemli bir nokta, son zamanlarda 2, 3, 4 numaralı ana kabuller çerçevesinde Siyonist yapı temsilcilerinin/sözcülerinin yaptığı konuşma ya da açıklamalardır (5-10):

Wendy Brown: "…Bu zorunlu ilişkinin sonuna geldik; zenginlerin, çalıştırmak ya da savaştırmak için fakirlere ihtiyacı yok. Artık onların yapay zekâlı robotları var. "

Harari: "…21. yüzyılda ilerlemenin trenine yetişenler, yaratmanın ve yürütmenin ilahi kudretine ererlerken, geride kalanlar yok olma tehlikesi ile karşı karşıyalar... Yeni Dünya, "Süper Seçkinler" ve "gereksizler" arasında bir dünya olabilir."

"…Askerî ve ekonomik olarak vazgeçilmez olan yoksulları korumak yerine kendi çıkarları için hareket eden 20. yüzyıl elitleri, 21. yüzyılda üçüncü sınıf insanları (gereksizleri) taşıyan vagonları (her ne kadar acımasız olsa da) tamamen geride bırakmak ve sadece birinci sınıfla geleceğe doğru ilerlemek istiyor."

Zygmunt Bauman: "…Dünya, ıskarta insan, (işsiz) tüketilmiş mal ve eşyanın çöpleri ile doldu. Modernite için, bir varlık olan insanın ıskartaya (çöpe) dönüşmesi ile eşyanın çöpe dönüşmesi aynıdır. Atık insanlar hız kesmeden çoğalıp muazzam miktarlara ulaşırken

gezegendeki çöp alanları ve atığı geri dönüşüme sokacak araçlar giderek azalmakta.' Bundan sonra gündemimiz, 'atık insanların ve insani atıkların tasfiyesidir."

Bill Gates: "Dünya'da 6,8 milyar insan var ve bu rakam 9 milyara doğru çıkıyor. İyi bir aşılama programı ve sağlık hizmetiyle bunu %10-15 azaltabiliriz."

Rockefeller: "Sistemin işlemesi için 300-500 milyon insana ihtiyacımız var. Gerisi fazlalık."

"ABD'nin Georgia eyaletinde Elbert kasabasında "Rehbertaşı Anıtı'nda" "Yeni Dünya Düzeni İçin 10 Emir: "İnsan nüfusunu daima doğa ile uyumlu olarak 500.000.000 (beş yüz milyon)'un altında tut."

Siyonizm'in amentüsünü gündeme getirip Siyonist tehlikeye karşı insanların dikkatlerini çekmek isteyenler, hep komplocu olmakla eleştirildi, hatta suçlandı. Bundan en çok nasibini alan rahmetli Erbakan Hocadır. Oysa Siyonist kadrolar yıllardır, bu temel varsayımların gereğini yapıyorlar ve yapacaklarını da söylemekten çekinmiyorlar. Toplumsal Cinsiyet Eşitliği Projesi de dünya nüfusunun azaltılması ile ilgili bir projedir (11). "Dünya nüfusunun azaltılması" konusu, daha sonra özel olarak ele alınıp inceleneceği için burada üzerinde daha fazla durulmayacaktır.

"Gizli Dünya Devletinin" Kolları: Ahtapotun Kolları/Örümceğin Ağları

Genel olarak Yahudilerin özel olarak da Siyonistlerin sayıca az olmuş olmaları, görünmeden, işbirlikçiler ve kukla teşkilatlar vasıtasıyla dünyayı idare etmek gibi bir strateji izlemelerine sebebiyet vermiştir. Sürece dâhil olan, işbirlikçilerin, kuklaların Siyonizm'in nihai hedefleri, amaçları hakkında bilgi sahibi olup olmaması önemli değildir. Gerçekte birçoğunun içinde bulunduğu yapının gerçek amaç ve hedefleri hakkında doğru dürüst bilgisi de yoktur. 33. Derece Mason Manly P. Hall, Amerika'nın Gizli Kaderi adlı kitabında ve The Phoenix'te bunu açıklıyor (12):

> "Eskilerin inandığı üzere, Bilge Adamlar, ayrı bir ırktan geliyorlardı ve bu ırkta doğmuş olmak zekâyı aydınlanmış bir bilgelik seviyesine çıkarmayı gerektiriyordu… Bir gün dünyaya varis olacak ırk işte bunlardır... Altın çağ tekrar gelecek."
>
> "…Bugün dünyada binlerce yıldır varlıklarını devam ettiren, Arayış Düzeni diye isimlendirebileceğimiz, **aydınlanmış insanların oluşturduğu bir grup bulunuyor.** Bu düzen, entelektüel ve manevi algılama yetenekleri tarafından kendilerine medeniyetin gizli bir kaderi olduğu söylenen adamlardan oluşuyor. Gizli diyorum çünkü, birçoğu asıl amacın farkında değil; insan yığınları hâlâ Evrensel Devinimin bir parçası olduklarını bilmeden yaşıyorlar.
>
> "…**Bu kral tanrısal bir ırktan geliyordu**; o "aydınlanmışların" düzenine aitti; kahramanlarla-mükemmel insanlar- dolu bir aileye ait olup, irfan mertebesine yükselendi."
>
> "…Üyeliğe yeni kabul edilmiş bir kişi sadece kendi tanrısal potansiyelinin ortaya çıkmasıyla **Büyük Sırrı (Büyük Arkana)** kavrama mertebesine terfi eder. Gizli Öğreti, aydınlanmış düşünürlerin kurumları tarafından nesilden nesile, soydan soya devam ettirilen ilkel bilginin var olduğunu doğruluyor."

Siyonist Stratejideki nicelik zafiyeti, Para, Medya, Lobi ve İş birlikçi ihdas etme gibi dört ana eksende güç elde ederek giderilmiştir. Gizli Dünya Devleti merkezinde birincil güç paradır, sermayedir. Diğerleri buna dayanılarak elde edilmektedir:

> "Avrupa'da sermaye birikimi arttı ve faizin yayılması ve Kapitalist Nizamın geliştirilmesi ve yayılması suretiyle çok büyük paralar ellerine geçirdiler. Zamanla bunlar, büyük bankalar hâline geldiler. Ve bütün dünya ekonomisini kontrolleri altına almaya başladılar.
>
> Astronomik ölçülerde zenginleşen bu kimseler zamanla sadece ekonomik hayatı değil, bütün dünya ülkelerinin siyasi yönetimlerini de kontrolleri altına almaya başladılar. Büyük sanayi kuruluşlarını kontrolleri altına aldılar. Medyayı ve en büyük dünya

haber ajanslarını kontrolleri altına aldılar. Stratejik araştırma enstitülerini aynı şekilde kontrolleri altına almaya başladılar. Ayrıca en büyük avukatlık ve hukuk bürolarını kurdular. Ve nihayet yavaş yavaş bütün dünyayı yöneten ve kısa adı GDD olan " Gizli Dünya Devletini" kurdular. Ve bu GDD vasıtasıyla bugün bütün dünyayı yönetecek bir noktaya geldiler." (13)

Dikkat edilirse bu sistemin nirengi noktası, para ve faizdir. Dünya Bankası, IMF, faizci sistemin tüm dünyada hâkim olması için kurulmuş özel yapılarıdır. Bankacılık sektörü, Siyonist sermayenin en etkin olduğu bir alandır. **İlk hedef,** ülkelerin **merkez bankalarının özelleştirilerek ya da özerkleştirilerek ele geçirilmesidir**. Özel Siyonist bir kuruluş olan **Amerikan Merkez Bankası** (FED), devletin resmî bir kurumu değildir. Fakat Siyonistler, bunun aracılığıyla ABD'yi kontrol etmeye çalışmaktadır:

"House Banking Commitee başkanı, kongre üyesi Wright Patman: 'Amerika'da aslında iki hükümet bulunmakta... Bir usûle göre teşekkül eden hükümet var... Bir de aslında kontrol yetkisi Anayasa tarafından kongreye verilen, mali gücü idare eden, bağımsız, kontrol edilmeyen, koordine edilmeyen Federal Reserve Sistem mevcut." (13)

Siyonist sermaye, ABD modelini, daha farklı bir şekilde, diğer ülkelerde, perde arkasında kalarak ve fakat o ülkelerin merkez bankalarına sızarak uygulamaya çalışmaktadır. Gizli Dünya Devleti mensupları, bukalemunlar gibi her renge, her kimliğe bürünebilirler. Her yerde bulunurlar fakat oraya ait olmazlar. Böyle bir sonuca ulaşabilmek için asırlardan beri uzun vadeli bir stratejiye bağlı olarak teşkilatlanmakta ve çalışmaktadırlar. Dünyada olup biten birçok olayın arkasında, her renge bürünebilen böyle gizli bir yapılanma vardır:

"Bu komplocular, bukalemunlar gibi; Marksist, Sosyalist, Komünist, Siyonist, Mason ve Enternasyonalist benzeri değişik isimler altında saklanırlar. Londra, Berlin, Roma ve New York gibi yerlerde yaşarlar. Birleşmiş Milletleri, Wall Street'i ve Washington DC'yi idare ederler. Silah sanayine maddi kaynak sağlarlar… Üyelik nesilden nesile, İngiltere ve Avrupa'nın soylu ailelerinden uluslararası finans piyasalarını yöneten saraylardan ve Dünya Yahudiliği ile Roma Katolikliği hiyerarşisinden geçerler". (12)

İsa'nın Çilesi/Tutku filminin yapılmasını sağlayan ve 'İsa'yı Yahudiler Öldürdü' konusunu seslendiren Mel Gibson'un babası, WSNR radyo programında, "Musevilerin, tek bir dünya dini ve tek bir dünya hükümeti yaratmaya çalıştığını, bu işin içinde Yahudi bankerler ve ABD Merkez Bankası'nın bulunduğunu" söylemesi (14), ABD'de bir iç kavganın var olduğunu göstermektedir.

27. 1. 1965 tarihli Latin Kilisesi Kurultayında, **Cizvit Tarikatı Papazı Peder Pedro Arrupe**'un açıklamalarına göre, tüm insanlığı tehdit eden "küresel gizli bir yapı" vardır ve "ince bir strateji" izlemektedir:

"Bu… Tanrısız cemiyet (Komplo şebekesi) cemiyetin üst kademelerinde fevkalade etkili bir şekilde işlerini yürütmektedir. Bu cemiyet, elinde olan ilmi, sosyal ve ekonomik araçların hepsini kullanmaktadır. Bu cemiyet, ince dokunmuş bir strateji takip etmektedir. Bu cemiyet, uluslararası teşkilatlar, finans çevreleri üzerinde ve kitle iletişim sahasında (basın, sinema, radyo ve televizyon) neredeyse tam bir hâkimiyete sahipler." (13)

Yukarıdaki belirtilen bir yapının kurulması, Siyonizm'in temel kabullerinden olan gizli dünya devleti şartı ile bağlantılıdır. Çünkü Siyonizm'in temel kabullerinden ilk beşinin tam olarak gerçekleştirilebilmesi, altıncı şartın gerçekleşmesine bağlıdır. Bu kabullere göre **'Seçilmiş, 'Üstün ve arı bir Irkın(!)' (Yahudiler, İsrailoğulları)** rahat yaşayabilmesi, **ikinci sınıf kabul edilen diğer insan unsurunun hizmetkâr yapılması ile mümkündür.** Bunun için de bir gücün varlığına ihtiyaç vardır. İşte bu, Siyonist Amentünün 6. şartı olan **'Gizli Dünya Devleti'**dir.

Gizli Dünya Devleti (Ahtapot/Örümcek), yaklaşık 3000 yıllık bir mücadelenin sonucudur. Mücadeleyi etkin kılan, Gizli Dünya Devleti kurucularının **Kabala, Tevrat ve Talmut** eksenli (Felsefi ve mistik bir teori) bir yapılanış içerisinde olmalarından dolayıdır. Gizli Dünya Devletinin yapısı, **Bir Dolar** üzerine **piramit** şeklinde resmedilmiştir. Piramit üzerindeki yazıların tümü Latincedir. En üstten en alta doğru, kesin itaat içeren, kademeli hiyerarşik bir yapı vardır (Şekil 1, 2). En üstte herkesi gözleyen, kontrol eden göz ile en altta var olan insanlık arasında 3 ana düzlemde, kademeli bir yapı bulunmaktadır (12, 13, 15-19):

1- Hiç Görünmeyenler:

a. RT (3 Kabbalistten Oluşan Üst Komuta Kademesi)
b. 13'ler Meclisi
c. 33'ler Meclisi
d. 300'ler Kulübü

13'ler Meclisi, 33'ler Meclisi ve 300'ler Meclisi, SANHEDRİN, En üst Yönetim Meclisi olarak isimlendirilmektedir.

2- Ucu Gözüken Büyük Kısmı Gizli Olan Kademeler (5 Kademe):

e. B'nai B'rıth- Bilderberg (Görünen en üst Ara Koordinasyon ve Yönetim Kademesi)
f. Büyük Şark Locası Teşkilatı (Fransız Mason Locası)
g. Komünizm (Rusya Mason Locası)
h. İskoç Locası Teşkilatı: 1-33 Derece (İngiliz Mason Locası)
i. York Locası Teşkilatı (Alman Mason Locası)

3- Halkın İçine Giren ve Yukarının Emirlerini Uygulayan Saçaklar (Alt Kademeler; Üç Kademe):

j. Rotary-Lions-Diner-Propeller, YMCA
k. Mavi Localar
l. Önlüksüz Masonlar

Gizli Dünya devleti yapılanışını Ahtapota/Örümceğe benzetirsek, hiç görülmeyenler kademesi (RT ve Sanhedrin), Ahtapotun/Örümceğin baş ve gövdesi ile dünyaya yayılmış diğer tüm yapıları da (2. ve 3. düzlemdeki kademeler), ahtapotun kolları / örümceğin ağları ile temsil edebiliriz. Dışarıdan bakanlar, kolların bağlantı yerleri hariç, kolları kolaylıkla görebilmektedirler. Ancak, kolların nereye bağlı olduğu, yanı bağlantı noktalarını görmeleri mümkün değildir. Sır dedikleri konu da budur. Sırra ancak belli eğitimleri alıp belli imtihanlardan geçenler, o da belli boyutu ile vakıf olabilir. Onlar da beyin ve gövde takımını oluşturan, **Hahamlar topluluğudur.**

Gizli dünya devleti, açık ve nispeten açık yapıları ile dünyayı örümcek ağına benzer bir ağla örmüştür. Her bir yapının ana amaçla bağlantılı ve uyumlu, ayrı bir amacı vardır. Her biri bu amaca uygun olarak çalışmaktadır. Bu konuda yapılmış yayınlara göre **Ahtapotun kolları, B'NAI B'RITH ve Bilderberg'i, BM, Dünya Bankası, IMF, NATO, CFR, CIA, Busıness Round Table, AIPAC, AB, TRILATERAL, Mason Locaları, Rotary, Lions Kulüpleri, DINER, PROPELLER, YMCA** gibi yapılardan oluşmaktadır**.**

İzlenen stratejiye baktığımızda yapıya yol boyu, ihtiyaç hâsıl oldukça daha Evenjelikler/Neocon'lar gibi daha başka kollar da eklenecektir.

Bir dönem Alman Dışişleri Bakanlığı yapmış, Rothscild'lere danışmanlık yapmış, KRA Ekonomik Savaş yönetiminde bulunmuş, Hinderburg ve Ludendorff tarafından başı çekilen 3. Üst Komuta Askeri Endüstriyel Kompleksinin formülasyonunda önemli rol oynamış 300 komitesinin sırlarına vakıf Rathenau, 24 Aralık 1921 yılında basılan makalesinde 300'ler komitesi ile ilgili şu ifadeleri kullanmıştır (15): **"Birbirini tanıyan sadece üç yüz adam Avrupa'nın kaderini idare etmektedir. Bu adamlar haleflerini kendi çevrelerinden seçerler. Bu adamların, tasvip etmedikleri her devleti yok edecek araçları bulunmaktadır."**

Eski İngiltere başbakanı **Benjamin Disraelli, Avam Kamarası'nda** yaptığı konuşmada isim vermeden benzer yapıların varlığından bahsetmiştir (16): **"Bu kamarada nadiren bahsettiğimiz bir güç var. Gizli cemiyetlerden bahsediyorum. İnkâr etmek yersiz; çünkü Avrupa'nın büyük bir kısmının bu gizli cemiyetlerin şebekesiyle örüldüğünü örtbas etmek imkânsız."** Ayrıntılı bilgi için 1-4, 12, 13, 16-19 numaralı kaynaklara bakılmasında fayda vardır.
Üzerinde durulması gereken nokta, 1 ABD Doları üzerinde sembollerden oluşan resmin içerdiği mana ve mesajdır. Piramidin tepesindeki göz herkesi gözleyen, Siyonistlerin tanrısı olup Tevrat kaynaklıdır. **ABD Senatörü Albert J. Beveridge**'nin 27 Nisan 1898 tarihli Senato konuşmasında kullandığı ifadeler ilginçtir, düşündürücüdür (16): "Amerikan cumhuriyeti, tarihin en üstün ırkının kurduğu bir cumhuriyettir. Tanrı tarafından yönlendirilen bir devlettir. Bu cumhuriyetin liderleri de yalnızca devlet adamı değil, aynı zamanda Tanrı'nın peygamberleridir."

1 Doların sağ tarafında Kartalın üstündeki 6 köşeli yıldız, Hz. Davud'un mührü olup bugün İsrail'in bayrağıdır. Piramidin altında **"Novos Ordo Seclorum" ("Çağların Yeni Düzeni" / "Yeni Dünya Düzeni"**) yazmaktadır. Dolayısıyla yol boyu hep gündem de tutulan "Yeni Dünya Düzeni" kavramının kökleri, ABD'nin kuruluş yıllarında, ortaya çıkmış ve her büyük kriz döneminden sonra gündeme getirilmiş bir kavramdır.
Koronavirüs olayından sonra **Harari**'nin**, Kissenger**'in, **Bill Gates**'in ve **Rockefeller'in "Dijital Dünya Sistemi"ni gündeme getirmeleri, ABD'nin kuruluşundan bu yana uygulanan bir stratejinin geldiği noktayı göstermesi açısından önemlidir.**
Piramit şeklinin üzerinde "Annuit Coeptis" yazmaktadır. Latincede "Bizim meselemiz, plan başarıyla tamamlanacaktır" / "Başarıldı" anlamına gelmektedir. "E Pluribus Umum" ise "Birçokları içinde bir tane" anlamında olup "Seçilmiş Kavim" kavramını çağrıştırmaktadır (13, 16).
(Devamı Umran Dergisi Mayıs-Haziran Sayısında)

BİYOLOJİK SAVAŞ ÜZERİNDEN DİJİTAL DÜNYA DÜZENİNİ İNŞA ETMEK-3

http://www.sekam.com.tr/sayfa.php?detay=biyolojik-savas-uzerinden-dijital-dunya-duzenini-insa-etmek-3

…KORONAVİRÜS (Covid -19) SALGINI BİR BİYOLOJİK SALDIRI OLABİLİR Mİ?

Prof. Dr. Burhanettin Can – Umran Dergisi Nisan 2020/308. Sayı

Bugün bir biyolojik savaştan ziyade ondan daha etkin ve fakat onu kullanarak yürütülen çok yoğun ve tehlikeli bir psikolojik harekât / savaş vardır. Oluşturulan bu korku ortamında birileri, birileri adına yeni bir dünya tasavvuru sunmakta, panik içerisindeki insanları buna hazırlamak istemektedir.

Her geçen gün ortaya atılan iddialar, Batı ile, özellikle, ABD ile Çin arasında yapılan suçlamalar, Batılı ülke yöneticilerin ortaya koyduğu tavırlar, yaşlıları gözden çıkardıklarına işaret eden konuşmalar, sürecin sağlam değerlendirilmesi gerektiğini ortaya koymaktadır. Bu

tutum ve tavırlar, hem kafa karışıklığı meydana getirmekte hem de arka plânda başka bir senaryonun ya da senaryoların hayata geçirilmek istendiğine ilişkin şüpheleri de artırmaktadır.

Sosyal hadiseleri, salgın hastalıkları, deprem gibi, kıtlık gibi büyük doğa olaylarını değerlendirirken genelde iki ihtimal vardır:

• Birincisi; deprem, salgın hastalıklar gibi büyük hadiseler, Allah'ın insanlığa bir ikazı, uyarısıdır. Bu bağlamda salgın hastalıklar, laboratuvar üretimi olmayan doğal bir süreçtir.

• İkincisi ise; bir ülkenin/devletin/insan unsurunun, başka bir ülkeyi/devleti/insan unsurunu dize getirmek, teslim almak, mahvetmek için kullandığı bir biyolojik silahtır.

Dolayısıyla bugünkü biyolojik silah laboratuvarlarda üretilmiştir.

Her iki durumda da hadise, Allah'ın iradesi ve bilgisi dâhilinde olmaktadır. Allah'ın her şeyi bir kanuniyete göre ve hak olarak yarattığına ilişkin Kur'an'ın şu ayetinin hatırlanmasında fayda vardır: "Hiç şüphesiz, biz her şeyi bir kader/ölçü/kanuniyet ile yarattık." (54 Kamer 49)

Şartlar oluştuğunda ilgili kanuniyetler/İlahi sünnet devreye girmektedir:

"İnsanların kendi ellerinin kazandığı dolayısıyla, karada ve denizde fesat ortaya çıktı. Umulur ki, dönerler diye… Allah onlara yapmakta olduklarının bir kısmını kendilerine tattırmaktadır… (30 Rum 41- 42)

"Yeryüzünde kibirlendiler ve kötülük tezgâhladılar. Oysa hileli düzen, kendi sahibinden başkasını sarıp kuşatmaz. Öncekilerin başına gelenlerden (sünnetinden) başkasını mı bekliyorlar? Allah'ın yol ve yasasında (sünnetinde) kesinlikle bir değişiklik bulamazsın. Allah'ın sünnetinde kesinlikle bir dönüşüm bulamazsın…" (35 Fatır 43-44; Bak: 17/77; 18/55; 33/38,62; 40/85; 48/23).

Dolayısıyla ister doğal olarak isterse biyolojik saldırı ile olsun her iki ihtimalde de Allah'ın farklı bir kanuniyeti devreye girmektedir. Bu asla unutulmamalıdır. Bu konu ayrıca ele alınacaktır.
Meydana gelen salgının doğal mı yoksa bir biyolojik savaş ürünü mü olduğunu anlayabilmek

için yukarıdaki bölümlerde anlatılanların çok iyi anlaşılması; duygusal, anlık analizlerden, yorumlardan kaçınılması gerekir.

Geleceği daha iyi görebilmek ve bir yol haritası ortaya koyabilmek için Koronavirüs salgınının aşağıdaki sorular açısından analiz edilmesinde fayda vardır:

• 2002 yılında ABD-Çin arasında yükselen gerilim, anlaşma ile sonuçlandıktan hemen sonra Çin'de SARS virüs salgını ortaya çıkmıştır. Bu bir tesadüf müdür? Yoksa bir güç ABD-Çin yakınlaşmasını istememiş midir? Bu güç kim olabilir?

• Koronavirüs salgınından önce ABD ile Çin arasında beklenmedik bir şekilde yakınlaşma olmuş ve ticarî bir anlaşma imzalanmıştır. Bu anlaşmadan kısa bir zaman sonra Koronavirüs salgını önce Çin'de patlak vermiş ve ardından bütün dünyaya yayılmıştır? (Bu durum tartışılmaktadır.) Bu bir tesadüf müdür? Yoksa bir güç, ABD Çin yakınlaşmasını istememiş midir? Bu güç kim olabilir?
• Çin ile ABD'nin yakınlaşmasını istemeyen ve Çin'de virüs salgını yapabilecek olan bir güç var mıdır? Varsa kimdir?

• Çin ve ABD'nin Koronavirüs salgını nedeniyle birbirini suçlamalarının sebebi, hikmeti nedir, anlamı nedir? Çin ile ABD arasında biyolojik savaş üzerinden bir hesaplaşma yaşanıyor olabilir mi? Yoksa 3. Dünya savaşını çıkarmanın yolları mı aranıyor ve ülke halkları özellikle, ABD halkı buna razı gelecek bir psikolojiye mi hazırlanıyor?

• Çin'in Wuhan bölgesinin özel bir önemi var mıdır? Bölgenin stratejik önemi nedir?

• Virüs salgını, ABD'nin ya da Siyonizm'in İpek Yolu projesine verdiği bir cevap olabilir mi?

• Dünya hâkimiyet mücadelesi veren "tek devlet", "tek hükümet", "tek para sistemi" ve "tek değer sistemi" diyenlerin (Siyonizm) öngördükleri gelecek dünya tasavvuru nedir? Bu virüs salgınından sonra dünya insanlığına önerdikleri yeni yapılanış nedir?

• Tek Dünya devleti kurmak isteyenlerin Dünyadaki insan nüfusu ile ilgili öngörüleri nelerdir? Dünya nüfusunu azaltmak istiyorlarsa bunun için neler yaptılar, yapıyorlar ve yapacaklardır? Bu amaç için salgın hastalıkları kullanıyor olabilirler mi?

• 3. Dünya savaşını çıkararak “Yeni Dünya Düzeni” kurmak isteyenlerin, Korona virüs salgını ile istedikleri küresel psikolojik ortam oluşmuş mudur?
Oluşmadı ise oluşturmak için başka ne yapabilirler?
Dünya’ya daha büyük operasyonlar için ilk test mi yapılmıştır?

• 3. Dünya savaşı çıkarmak isteyenlerin ana niyeti kendilerinin merkezde olduğu yeni bir dünya düzeni kurmaktır. Bu “Yeni Dünya Düzeni”nin sağlam işleyebilmesi için Dünya nüfusunun 500 milyonun altına düşmesi gerekmektedir. O nedenle 3. Dünya savaşını çıkarmanın bir amacı da dünya nüfusunu azaltmaktır. Hem Koronavirüs salgını ile hem de üretilecek aşılarla nüfus plânlaması yapılmak isteniyor olabilir mi?

• Aşılar, GDO’lu ürünler ve bazı ilaçlarla kısırlık arasında bir ilişki olduğu görülmektedir. AŞI, GDO’lu ürün üreticilerinin, ağırlıklı olarak Siyonist küresel sermaye olmuş olması bir tesadüf müdür? Koronavirüsünün kısırlık yaptığı iddiasını göz önüne alırsak, bunların koronavirüsü için sunacağı aşılar, kısırlık yapabilecek özellikte olabilir mi?

• Başta ABD olmak üzere, Batı toplumları, 11 Eylül 2001 İkiz Kuleler provokasyonunda olduğu gibi, yeni bir yapılanmaya razı edilmek mi istenmektedir?

• Çin yönetimi ile Siyonist küresel sermaye “Yeni Dünya Düzeni” konusunun belli boyutlarında anlaşmış olabilirler mi? İş birliği içinde midirler?

• Korona Virüs salgını ile birlikte Dünyanın her tarafında eş zamanlı olarak psikolojik harekât başlatabilecek güç kimdir? Salgın mı daha büyük psikolojik tahribat yapmıştır; yoksa bunların yayınları mı daha büyük psikolojik tahribat yapmıştır?

• Eş zamanlı başlatılan bu psikolojik harekât, daha önceden yapılmış bir hazırlığın sonucu değil midir? Böyle bir olayın vuku bulabileceği esası üzerinde bir çalışma yapılmış olamaz mı? Salgın öncesi küresel güç merkezlerinin bir tavrı, öngörüsü, kamuoyu oluşturması olmuş mudur?

• Salgın sonrası aynı küresel güç merkezlerinin söylemi, çağrısı, gösterdiği bir hedefi, var mıdır? İsrailli Siyonist Prof. Harari’nin 2019’da Davos’da kendisi ile yapılan röportajda ve salgın sonrasında kendisi ile yapılan röportajlarda söyledikleri ve yazdığı makalelerde ifade ettikleri bu açıdan değerlendirilmesi gerekmez mi?

• Korona Virüs salgını ile birlikte tüm dünyada, ülkeler adeta kendi içlerine; insanlar da kendi evlerine kapanmak zorunda kaldılar. Uluslararası ticaret, turizm, hava yolları, yedek parça siparişleri ciddi bir şekilde olumsuz etkilenmiş, borsalarda çöküş yaşanmış ve ülkelerde ciddi ekonomik sorunlar ortaya çıkmış ve çıkmaya da devam etmektedir. Tam bu esnada Dünya Bankasının 1 trilyon Dolar kredi musluklarını açması ile "Siyon Liderlerinin Protokolleri" arasında bir ilişki var mıdır?

• Korona salgınından kim daha çok zarar gördü, kim daha çok fayda sağladı ya da fayda sağlayacak? Kısa ve uzun vadede kâr ve zarar oranları nasıl gerçekleşecek?

• Bir üst bölümde çok önceleri yazılmış kitaplarda, çevrilmiş filmlerde, yapılmış özel toplantılarda ki konuşma ve simülasyonlarda, Korona Virüs salgınına benzer, hatta eşdeğer konuların işlenmesi ile bugünkü korona salgını arasında bir ilişki var mıdır? Bu kitaplar, filimler ve toplantılar, özel bir stratejinin ürünü müdür? Kitlelerde bir şuur altı mı olgunlaştırılmak istenmiştir? Bu güç kimdir ve ne yapmak istemektedir?

Soruları daha da artırmak mümkündür. Bunlar amacımızı açıklamak için yeterli olabilir. Bütün bu sorulara cevap ararken istikamet kayması olmaması için kaostan medet umanların, dünya hakimiyet mücadelelerinde kaos dönemlerini bilerek, isteyerek meydana getirdikleri ya da meydana gelen kaos ortamını kendi menfaatleri istikametlerinde kullanmak isteyecekleri gerçeğini unutmamız gerekmektedir.

Karar verebilmek için genel sorulardan daha özel sorular üzerinde yoğunlaşmamız gerekmektedir.

Korona virüs salgınına ilişkin özel sorular:

1. Maryland Fort Detrick'teki "ABD Ordusu Tıbbi Araştırmalar Enfeksiyon Hastalıkları Enstitüsü"nde meydana gelen sızıntıların mahiyeti nedir? Sızıntı, teknik bir arızadan mı yoksa şuurlu, belli bir amaca ve stratejiye uygun bir sızdırmadan mı kaynaklanmıştır?

2. Sızıntıda korona virüse ilişkin herhangi bir veri yoksa grip salgını esnasında görülen korana virüsü ABD'ye nasıl ve ne şekilde geldi?

3. Wuhan'daki 7. Askeri Dünya Oyunları'na katılan ABD'li 369 askeri oyuncunun gittiklerinde ve döndüklerinde bir teste tabı tutulmuşlar mıdır? Eğer tabî tutulmuşlar ise sonuçları nelerdir? Tabî tutulmamışlar ise sebebi nedir?

4. Wuhan Biyolojik Araştırma Merkezi'nden dışarıya herhangi bir sızma var mıdır?

5. Wuhan Biyolojik Araştırma Merkezi'nden dışarıya herhangi bir sızma olmuş ise bu, kaza olarak mı vuku bulmuştur yoksa kasıtlı bir sızdırma mı söz konusudur?

6. Wuhan Biyolojik Araştırma Merkezi'nden dışarıya olan sızma kaza değilse, iradî bir sızdırmayı 7. Askeri Dünya Oyunları'na ve yılbaşı tatiline denk getiren gücün, mekanizmanın ne olduğu önemlidir. İhtimaller nelerdir:

a. Çin yönetimi,
b. Çin'deki etkin Siyonist mekanizma/Masonluk + MOSSAD,
c. ABD Yönetimi CIA/Pentagon,
d. 'b ve c'dekiler birlikte,
e. 'a, b, c' birlikte.

7. "ABD askeri laboratuvarı", aynı kentte bulunan "Maryland özel statüye sahip Johns Hopkins Sağlık Güvenliği Merkezi ile birlikte "hayvanlardan insanlara bulaşan koronavirüs ile ilgili bir çalışma yapmışlar mıdır?

8. 18 Ekim 2019'da, New York'ta, Johns Hopkins Sağlık Merkezi, Dünya Sağlık Forumu, Dünya Ekonomik Forumu'nun düzenlediği toplantıda kamuoyuna açıklanmamış özel oturumlarda ki konuşmalar ile salgın arasında bir ilişki kurulabilir mi?

9. İlaç, özellikle aşı endüstrisinin salgınla bağlantısı olup olmadığı ya da süreçten nasıl yararlanmak isteyeceği?.. Bu bağlamda "Melinda ve Bill Gates Vakfı"nın İngiltere'deki Korona virüs aşı patenti alan "Pirbright Enstitüsü"ne fon sağlamış olması nasıl yorumlanmalıdır?

10. Korona Virüs Salgını, "Dünya Nüfusunu Azaltma Projesi", "Dijital Dünya Düzeni Projesi", "Tek Devlet-Tek Hükümet-Tek Para Sistemi Projesi", "21. Asır ABD Yüzyılı Olacak (PNAC) Projesi" ve "3. Dünya Savaşı Projesi" ile ilişkili başlatılmış olabilir mi? Virüs

salgını bir kaza sonucu vuku bulmuş ise meydana gelen kaos ortamından bu proje sahiplerinin nasıl yararlanmak isteyebilirler?

11. Rockefeller Vakfı'na bağlı Global Business Network (GBN) tarafından 25 Mayıs 2010 tarihinde yayınlanmış, 'Teknoloji ve Uluslararası Kalkınmanın Geleceği İçin Senaryolar' başlıklı raporda, geçmiş zaman kipi kullanılarak 2030 yılına kadar olacak gelişmelerle ilgili öngörülenlerin, bugünle bir ilgisi yok mudur?

12. ABD Hastalık Kontrol ve Önleme Merkezleri (CDC) yöneticisi Robert Redfield, ABD Kongre üyesi Harley Rouda'nın sorusunu cevaplarken, "Gerçekte bu merkez grip hastaları arasında yeni tip korona virüse yakalananları da tespit etmiştir." söylemiş/itiraf etmiş olması, ABD'de hem grip hem de korona salgınının eş zamanlı başladığını göstermiyor mu?

12. maddede ifade ettiğimiz ABD içindeki bir sorgulama, ABD içinde Neocon- Siyonist ittifakı ile Amerikan Milliyetçileri arasında muhtemelen bir iç ihtilafın var olduğunu göstermektedir. Diğer taraftan da bu durum, ABD'deki korona virüsünün Çin Wuhan'daki virüs salgınından daha önce ortaya çıktığını ortaya koymaktadır. ABD Hastalık Kontrol ve Önleme Merkezleri (CDC)'nin korona virüs vakasını grip salgını ile gölgelemesi, örtmesi düşündürücüdür. Bu durumda yukarıdaki 1. Madde üzerinde durmamız ve bir sorgulama yapmamız gerekmektedir. İster virüs sızsın, isterse sızdırılsın bundan bir güç faydalanmak istemiştir. Bu, dünya hâkimiyetini yeniden kurmak isteyen ABD devleti olabileceği gibi "Tek Dünya devletini savunan", ABD'de çok etkin ve güçlü olan Siyonist merkez de olabilir. Dahası her ikisinin ittifakı da olabilir.

Başta Rockefeller Vakfı tarafından 25 Mayıs 2010 tarihinde yayınlanmış, 'Teknoloji ve Uluslararası Kalkınmanın Geleceği İçin Senaryolar' olmak üzere tüm öngörüleri/senaryoları, geleceğin dünyası ile ilgili başta Rockefeller olmak üzere Kissenger, Brezezinski ve Harari gibi Siyonist önderlerin konuşmalarını masaya yatırıp düşündüğümüzde ve Korona virüs saldırısı üzerinden başlatılan Psikolojik harekâtın arkasındaki medya gücünü göz önüne aldığımızda; "Siyonizm, Dünyaya Wuhan korona salgını üzerinden büyük bir operasyon çekmektedir." diyebiliriz.

Şu an dünyada biyolojik, psikolojik, ekonomik ve sosyolojik savaşın birlikte yürütüldüğü unutulmamalıdır.

Bu da bize; “(Allah İblis’e) “Onlardan güç yetirdiklerini sesinle sarsıntıya uğrat, atlıların ve yayalarınla onların üstüne yaygarayı kopar; mallarda ve çocuklarda onlara ortak ol ve onlara çeşitli vaatlerde bulun. Şeytan, onlara aldatmadan başka bir şey vadetmez.” (17 İsra 64) ayetini hatırlatmaktadır.

SONUÇ

TÜRKİYE KRİZİ TEK MERKEZDEN, TEK SES VE TEK YÜREK OLARAK YÖNETMELİ

Bir biyolojik saldırı karşısında alınması gereken tedbirler, bir uzmanlık işi olup bizim alanımızın dışındadır. Bu konuda yorum ve değerlendirme yapmak, yol göstermek uzmanların işidir. Bu alanla ilgili bir şey söylemek uygun olmaz.

Korona Virüs Salgını ile ilgili, başta devlet olmak üzere, siyasi partiler, STK’lar, Gönüllü Kuruluşlar, Cemaatler ve Hareketlerin üstlenmesi gereken görev ve sorumluluklar vardır. Korona Virüs saldırısı, uzun vadeli, 100 yıllık bir stratejinin yürürlüğe sokulmasının başlangıcıdır. Bizler politikalarımızı, stratejilerimizi bu gerçeği göz önüne alarak belirlemeli ve ortaya koymalıyız:

1. Türkiye’de sivil ve asker kökenli çok iyi uzmanların var olduğuna inananlardanız. O nedenle yapılacak ilk iş, bu yetenekli uzman heyeti, fikri ve siyasi görüşü ne olursa olsun, bir araya getirip organize etmek, olmalıdır.

2. Korona virüs salgını küresel bir biyolojik savaş durumudur. O nedenle korona virüs salgının neden olduğu kriz, tek merkezden, tek ses ve tek yürek olarak yönetilmelidir. Bu konudaki kriz masalarında, biyolojik saldırı ve savunma, psikolojik harekât, sosyolojik savaş ve halkla ilişkiler konusunda uzman, sivil- asker insan unsuru mutlaka bulunmalıdır. Ayrıca merkezi kriz masasına bağlı bir Bilim Kurulu oluşturulmalıdır. Bütün kurullarda iktidar ve muhalefet partilerini temsil eden birer siyasetçinin olmasında fayda vardır. Gerek, Merkezi Kriz Masası’nın ve gerekse Bilim Kurulu’nun birer sözcüsü olmalıdır. Her kafadan bir ses çıkmamalı, toplumun kafası karıştırılmamalı, morali bozulmamalıdır. Kurul üyeleri şahsı düşüncelerini kurullarda açık net olarak ortaya koymalı, Allah’a, gelecek nesillere ve tarihe karşı sorumlu olduklarını unutmamalıdırlar.

3. Yeni Biyolojik saldırılar gelebilir. O nedenle Türkiye, bu krizden ders almalı biyolojik savunma sistemi varsa, onu güncellemeli ve de kuvvetlendirmeli, yoksa acilen kurmalıdır.

4. Siyasi partiler, STK, Gönüllü Kuruluşlar, cemaatler, hareketler, kanaat önderleri, akademisyenler, gazeteciler bu süreci bir seferberlik hali olarak görmeli, gerilimi artırıcı dil ve söylemden uzak durmalıdırlar. Yapacakları her türlü hatırlatma ve önerileri tatlı bir dil ve üslupla yapmalıdırlar. Herkes sosyal medyayı bu kapsamda dikkatli olarak kullanmalıdır.

5. Hiçbir siyasi yapı, süreçten özel bir menfaat bekleme psikolojisine girmemelidir. Başta Cumhurbaşkanı Erdoğan olmak üzere yönetici kadrolar, Parlamento'da olsun ya da olmasın diğer siyasi partilerin fikirlerini ve görüşlerini almalıdırlar. Muhalefet partileri öngördükleri çözüm ve tedbirleri, belli bir nezaket içerisinde yönetime ve kamuoyuna duyurmalıdırlar.

6. Korona virüs salgını ile ilgili tüm dünyada yürütülen yıkıcı, tahrip edici bir psikolojik harekâtın/savaşın sonucu olarak, insanlar çok hassaslaşmış ve adeta "panik atak" olmuşlardır. Bu insanlara mümkün olduğunca, zamanında bilgi vermek; sade, ümit verici, gerçekçi, şefkatli, dürüst konuşmak, insanların anlayamayacağı bilgileri vermekten kaçınmak, sorularına ve sorunlarına açık bir şekilde cevap vermek, rahatlatıcı ve sakinleştirici etki yapar.

7. Kriz ile ilgili her türlü müdahalede, adil, şefkatli olmak, olmazsa olmazdır. Taraflı davranılıyor, imaj ve intibaı sürecin yönetilmesinde son derece tahripkâr olur. Özellikle yönetici kadrolar, böyle bir imaj ve intiba oluşturmaktan kaçınmalıdırlar.

8. Siyası iktidar, bu olağanüstü hâl döneminde ihtilaflı konularla ilgili yasal düzenleme yapmamalı, gerilimin ortaya çıkmasına vesile olacak uygulamalardan kaçınmalıdır.
9. Türkiye'nin öncelikle ele alması gereken, hatta seferberlik ilan etmesi gereken konu, yerli ve milli bir aşı sistemi kurmaktır. Türkiye, bunun için büyük bir seferberlik ilan etmelidir. Bu, devletin sorumluluğunda gerçekleştirilmelidir. Türkiye'nin böyle bir insan potansiyeli olduğuna inanıyoruz.

Virüs salgını ile ilgili dışarıdan gelecek aşıların, kısırlık yaptığına ilişkin çok ciddi iddialar vardır. Bu nedenle Batı menşeli aşıların gelecek nesiller üzerinde yapacağı tahribat çok büyük olabilir.
10. Geçmişte stratejik alanlarla ilgili yapılmış uluslararası düzeydeki tüm özelleştirmeler yeniden ele alınıp değerlendirilmelidir.

11. Bizim inancımıza, anlayışımıza göre Türkiye'nin kılcal damarlarına yerleşmiş, uyuyan virüsler, gizli bir el, gizli bir güç vardır. Her kriz döneminde bunlar, bağlı oldukları

merkezlerden aldıkları emirlerle krizi derinleştirmekte ve yöneticilerin elini kolunu bağlamakta, sürekli gayrimemnun üretmektedirler. FETÖ ve Şehir Üniversitesi operasyonları ile ilgili yazdığımız yazılarda, İnönü'den Erdoğan'a kadar farklı insan unsurlarının bu konuda söylediklerine bakılabilir. Bu tehlike dikkate alınmalıdır.

12. Cumhurbaşkanı Erdoğan başta olmak üzere gizli el ve gizli güce dikkat etmelidirler. Bu dönemde yapabilecekleri en büyük tahribat, grip ve akciğer hastalıklarından ölenlerin tümünün korona virüs salgınından dolayı öldüğü, imaj, intiba ve kanaatini oluşturmak olabilir. Bu nedenle Kriz masasında oto kontrol mekanizması oluşturulmalıdır.

13. Medya kanalları, karanlık gücün yürüttüğü psikolojik savaşa hizmet edecek yayınlardan kaçınmalı, moral bozmamalı, moral yükseltmelidir. Merkezi Kriz Masası bununla ilgili bir yol haritası ortaya koymalıdır.

14. Korona virüs salgını sonrasında Batı dünyasının inşa ettiği bütün felsefi ve fikri anlayışlar altüst olmuştur. Liberalizmin söyledikleri, bugün bir anlam ifade etmemektedir. Kutsadıkları tüketim toplumu, deizm, ateizm yaklaşımları iflas etmiştir. İnsanlar, İtalyan Başbakanının ifadesi ile "Göktekine" sığınmış, Müslümanlarla beraber sokaklarda, caddelerde kılınan namaza bilmedikleri halde iştirak etmişlerdir. Olmazsa olmaz dedikleri her şey alt üst olmuştur. Buna da nanometre büyüklüğündeki bir virüs sebep olmuştur.

15. Dünyaya yayılan Korona Virüs salgını (pandemi) ile birlikte yeni bir dünyayı, geleceğin dünyasını şekillendirebilmek için sınırsız ve topyekûn özellikli bir kavga başlamıştır dememiz yanlış olur. Şiddetlenecektir dememiz daha doğrudur. Çünkü bu kavga, Hz. Âdem ile İblis arasında başlamış ve bugüne kadar devam etmiştir; bundan sonra da devam edecektir. Bu büyük ve köklü mücadelede barış dönemleri Resulullah'ın (sas.) ifadesine göre "geçici dönemlerdir":
Hz. Muhammed: "Ey insanlar! Sizler sulh ve sukûnet devrindesiniz. …

Öyleyse, gelecekteki mücadeleler için hazırlanın. Sulh ise yakında miadı dolacak olan bir hazırlanma devresidir. Karanlık geceler gibi işler karıştığı zaman Kur'an-i Kerim'e sarılınız. Çünkü o, düşmanlarının yenilmeyen hasmıdır."

16. Bundan sonra geleceğin dünyasını ya Allah, Kur'an ve Peygamber yolunda giden Müminler ya da İblis'in yolunda giden Nemrutlar, Firavunlar, Belamlar ve Tağutlar inşa edecektir. Bu mücadelenin sonunda geleceğin dünyası ya İblisin ön gördüğü "Dijital Dünya

Düzeni" olacak ya da Allah'ın insanlara vadettiği Hak ve Fıtrat Merkezli Adil Dünya Düzeni olacaktır. Bu, tarafların vereceği mücadeleye bağlıdır.

17. Bundan sonra yapacağımız ana çalışma, Hak ve Fıtrat Merkezli Adil Dünya Düzeninin her sahada teorik temellerini inşa etmektir. Herkes ve her kesim iş birliği içerisinde bir seferberlik ilan etmek zorundadır.

18. Allah'ın yardımını hak edecek teorik temelleri olan bir çalışma, gayret, strateji, politika ve kadrolu bir mücadele verirsek Allah, bize çıkış yollarını gösterecektir:

"Bizim uğrumuzda cihad edenlere, biz şüphesiz onlara yollarımızı gösteririz. Gerçek şu ki Allah, ihsan edenlerle beraberdir." (29 Ankebut 69)

Hak ettiğimiz takdirde, Allah görünmez orduları ile birlikte bize yardım edecektir:
"Ey iman edenler; Allah'ın sizin üzerinizdeki nimetini hatırlayın. Hani size ordular gelmişti; böylece biz de onların üzerine, bir rüzgâr ve sizin görmediğiniz ordular göndermiştik. Allah, yapmakta olduklarınızı görendir." (33 Ahzab 9)

19. Biyolojik savaş üzerinden Allah'a ve insanlığa savaş açanlar, kendi kurdukları tuzağa düşeceklerdir:
"Gerçek şu ki, onlar hileli-düzenler kurdular. Oysa onların düzenleri, dağları yerlerinden oynatacak da olsa, Allah katında onlara hazırlanmış düzen, bir tuzak vardır…"(14 İbrahim 46)

20. Hiç şüpheniz olmasın ki;
"Ey millet/önde gelenler, sizin için benden başka bir tanrı/ilah olduğunu bilmiyorum. Ey Hâmân, çamurun üstünde bir ateş yak da, bana yüksekçe bir kule inşa et, bel ki Musa'nın ilahına çıkarım." (28 Kasas 38) diyen Firavun'un sonu ile
"…Tanrı insanın paçalarından tutup onun ilerlemesini, güç elde etmesini engelleyen bir sanıydı. Biz Tanrı'ya karşı sorumluluklarımızı reddederek 200 yıldır dünyanın efendisi olduk."

…Bu aşamadan sonra, hâlâ dünyanın patronu olmak için Tanrı'yı ve O'na karşı sorumluluklarımızı reddetmek yetmeyecek: Bundan sonra Tanrı'dan geriye kalan hayaleti/hortlağı da yok etmeliyiz. Vurmamız gereken hedef, ahlâktır…

"…Askerî ve ekonomik olarak vazgeçilmez olan yoksullar yerine, kendi çıkarları için hareket eden 20. yüzyıl elitleri, 21. yüzyılda üçüncü sınıf insanları taşıyan vagonları (her ne kadar acımasız olsa da) tamamen geride bırakmak ve sadece birinci sınıfla geleceğe doğru ilerlemek istiyorlar…" diyen Wendy Brown'un sözcülüğünü yaptığı zalimlerin/"20. yüzyıl elitlerinin"(!) sonu,

"Bulutların üstündeki Tanrının akıllı tasarımı değil, bizim akıllı tasarımımız ve bulutlarımızın akıllı tasarımı. "Tanrı olmak istemek değil, Tanrı olmak istememektir ahlâksızlık…"
"…Askerî ve ekonomik olarak vazgeçilmez olan yoksulları korumak yerine kendi çıkarları için hareket eden 20. yüzyıl elitleri, 21. yüzyılda üçüncü sınıf insanları(gereksizleri) taşıyan vagonları (her ne kadar acımasız olsa da) tamamen geride bırakmak ve sadece birinci sınıfla geleceğe doğru ilerlemek istiyor.»(30) diyen Harari'nin sözcülüğünü yaptığı zalimlerin/ "20. yüzyıl elitlerinin"(!) sonu,

"…Dünya, ıskarta insan, (işsiz) tüketilmiş mal ve eşyanın çöpleri ile doldu.

Modernite için, bir varlık olan insanın ıskartaya (çöpe) dönüşmesi ile eşyanın çöpe dönüşmesi aynıdır. Atık insanlar hız kesmeden çoğalıp muazzam miktarlara ulaşırken gezegendeki çöp alanları ve atığı geri dönüşüme sokacak araçlar giderek azalmakta.' Bundan sonra gündemimiz, 'atık insanların ve insani atıkların tasfiyesi'dir." diyen Zygmunt Bauman'ın sözcülüğünü yaptığı zalimlerin/ "20. yüzyıl elitlerinin" (!) sonu aynı olacaktır.

21. Unutmayın Allah'ın vaadî haktır ve Allah seri hesap sorandır:

"[De ki: «Düzen kurmada (karşılık vermede) Allah daha hızlıdır. Şüphesiz, bizim elçilerimiz, sizin 'geliştirmekte olduğunuz düzenleri' yazmaktadırlar.»" (10 Yunus 21).

"Onlar ise bir düzen kurdular. Allah da (buna karşılık) bir düzen kurdu.» Allah, düzen kurucuların en hayırlısıdır." (3 Al-i İmran 54)

22. Küresel zalimler, biyolojik savaş üzerinden tüm insanlığa bir tuzak kurup yeni bir düzen inşa etmek istemektedirler. Allah kötü hesap yapanların hesaplarını bozacak, kurdukları ve kurmak istedikleri tuzakları, geçmişteki zalim, müstağni, mütekebbir, müfsid, Nemrut, Firavun, Belâm gibi tüm yönetici ve toplulukların başlarına geçirdiği gibi bugünkülerin de başına geçirecektir:

“İnsanların kendi ellerinin kazandığı dolayısıyla, karada ve denizde fesat ortaya çıktı. Umulur ki, dönerler diye, Allah onlara yapmakta olduklarının bir kısmını kendilerine tattırmaktadır. De ki: “Yeryüzünde gezip dolaşın, böylece daha öncekilerin nasıl bir sona uğradıklarını görün. Onların çoğu müşrik olanlardı…” (30 Rum 41-42)

23. O nedenle bugün iman etmiş olanlar; Firavun ve askerlerinin suda boğulması ve her şeylerinin yerle bir edilmesini (7 Araf 136-137); Nuh kavminin tufanla yok edilmesini (7 Araf, 59-64); Lût kavminin yerin dibine geçirilmesini, üzerlerine azap sağanağı gönderilmesini, korkunç bir çığlıkla yakalanmalarını, üzerlerine işaretlenmiş taş yağdırılmasını (7 Araf, 84; 11 Hud, 82; 15 Hicr, 73-74); Sebe kavmine Arim Seli gönderilmesini (34 Sebe, 16-19); Fil Ashabı’na kuşlar aracılığıyla taş atılmasını (105 Fil 1-5); Antakya halkının çığlıkla yakalanmasını (36 Yasin, 29); Şuayb kavminin dayanılmaz bir sarsıntı, dayanılmaz bir sesle yok edilmesini (7 Araf 91; 11 Hud, 94); Semud kavminin dayanılmaz bir sarsıntı, bir sesle helak edilmesini (7Araf, 67-78; 15 Hicr, 83); Hud kavminin kulakları patlatan bir kasırga, dayanılmaz bir sesle yok edilmesini (23 Muminun, 41; 41 Fussilet, 16) asla unutmamalı ve üzerlerine düşen sorumluluğu yerine getirmeli, ertelememeli bir ve bütün olarak hareket etmelidirler.

“Allah'ın ipine hepiniz sımsıkı yapışın. Dağılıp ayrılmayın. Ve Allah'ın sizin üzerinizdeki nimetini hatırlayın. Hani siz düşmanlar idiniz. O, kalplerinizin arasını uzlaştırıp-ısındırdı ve siz Onun nimetiyle kardeşler olarak sabahladınız. Yine siz, tam ateş çukurunun kıyısındayken, oradan sizi kurtardı. Umulur ki hidayete erersiniz diye, Allah, size ayetlerini işte böyle açıklar.” (3 Al-i İmran 103. Ayet) Henüz Vakit Varken, Yarın Çok Geç Olabilir

BİYOLOJİK SAVAŞ ÜZERİNDEN DİJİTAL DÜNYA DÜZENİNİNİN İNŞASI-6: DÜNYA SAĞLIK ÖRGÜTÜ KİMİN TRUVA ATIDIR?

http://umranhareketi.com/

“DSÖ ile Türkiye arasında imzalanan İstanbul Ofisi Ev Antlaşmasında, Türkiye’nin İstanbul Ofisine geniş haklar vermesi, İstanbul Ofisi çalışmalarına katılamaması, onu denetleyememesi, yapılacak açıklamalara müdahale edememesi, gelecekte Türkiye’nin başını çok ağrıtacaktır. Çünkü DSÖ yaptığı yayınlarda ülkelerin değerlerine, inançlarına, kültür ve

medeniyet değerlerine saygı göstermemektedir. Adeta toplumsal dejenerasyonun öncülüğünü yapmaktadır."
"Nedense korona salgını sürecinde baştan itibaren otopsi yapılması istenmemektedir. Ölenlerin korona salgınından ölüp ölmediği bilinmemektedir. Sanki salgın döneminde ölen her insana, "Koronadan dolayı öldü!" damgasının basılması bir merkez tarafından istenmektedir. Neden? Kim bu merkez ve DSÖ'nün bu merkezle bağlantısı nedir? Örgüt salgın döneminde ölenlerle ilgili niçin otopsi yapmayın talimatı vermiştir."

Küresel hâkimiyet projeleri olan yapılar, aşı ve ilaç sektörünün hep ilgi odağı olmuştur. Politikalarını belirleme ve yönlendirmede bu yapılar, DSÖ üzerinde doğrudan veya dolaylı olarak baskı uygulaya gelmişler, çalışanlarını etkileme çareleri aramışlar, zaman zaman kurumu kaynakları kesmekle tehdit etmişlerdir. Yol boyu etkisi farklı olmakla birlikte bu yaklaşım gerçekleşmiş; DSÖ kendi alanında tüm insanlığın menfaatlerini değil belli zümre ve kuruluşların menfaatlerini savunur duruma düşmüştür.
Prof. Dr. Burhanettin CAN - Umran Dergisi/Kasım 2021-327. Sayı
"Bazen toplumları yönetmek için onları şok edecek olaylara ihtiyaç vardır; eğer bunlar kendiliğinden oluşmuyorsa, amacımıza hizmet edecek şok olayları kendiniz yaratırsınız." der Leo Strausss. Bu ifadeyi Dünya Sağlık Örgütü'nün korona sürecinde yol açtığı tartışmalar bağlamında düşünmek lazım. Genelde tüm dünyada, özelde de Türkiye'de koranavirüs salgını ile ilgili kullanılan dil, alınan tedbirlerde Dünya Sağlık Örgütü (DSÖ/WHO) merkezli yürütülen bir kampanyanın çok etkili olduğu görülmektedir. Süreçte başta ABD olmak üzere DSÖ ile ilgili çok ciddi tartışmalar yapılmış ve özellikle ABD Başkanı Trump zamanında DSÖ hayli önemli argümanlarla suçlanmıştır. Kuruluş amacından uzaklaştığı, aşı, ilaç sektörünün ve küresel hâkimiyet kurmak isteyen güç merkezlerinin emrine girdiği, onların stratejilerine uygun hareket ettiği, dünya nüfusunu azaltmak için küresel salgının ve aşıların kullanılmasında rol üstlendiği şeklinde ciddi suçlamalara muhatap olmuştur.
Bu yazıda, DSÖ'nün kuruluş amacı, çalışma şekli, süreç içerisinde ifa ettiği görevler, ilişki zinciri, Türkiye ile ilişkileri, yukarıda ifade edilen küresel hâkimiyet projelerinde rol üstlenip üstlenmediği, aşı, ilaç ve Siyonist mekanizma ile ilişkisi olup olmadığı konusu ele alınıp değerlendirilecektir. Bu değerlendirmeyi yaparken 4T formülü kullanılacaktır: Doğru tespit, doğru teşhis, doğru tedavi, doğru tedbir.
3. Dünya Savaşı Çıkarmaya İlişkin 18 Belgenin/Dokümanın Özeti[1]
Konunun daha iyi anlaşılabilmesi için daha önceki yazılarımızda ele aldığımız 18 belgenin özetine burada yer vermekte fayda vardır. Bu belgelerde ele alınan konunun ana fikri genel hatları ile aşağıdaki gibi özetlenebilir:
1-ABD'nin küresel hâkimiyetine ve liderliğine itiraz edilmektedir:
"Avrupa ve Doğu Asya'da ABD'nin küresel üstünlüğüne ve ABD liderliğindeki küreselleşmeye karşı siyasi bir direniş ortaya çıkmaktadır." "Çin, Hindistan ve Rusya, ABD'nin liderliğini kırmak için fiilî bir jeostratejik ittifak kurma çabası içerisindedir.
2-ABD'nin liderliğine itiraz, kaos getirir ve kaosun üç kaynağı vardır:
"Mevcut kurulu dünya düzenini değiştirmek isteyen, "revizyonist" olarak nitelenen güçler"; "Çin, Rusya ve Türkiye". "Ciddi güvenlik kaygılarına neden olan ülkeler"; İran ve Kuzey Kore. Devlet-altı yapılanmalar, şiddete başvuran aşırı örgütler".
3-ABD ekonomisinin durumu iyi değildir:
"ABD ekonomisi önce yavaşlayacak, sonra durgunlaşacak ve ABD kendi içine kapanacaktır." "Büyük Asya ülkeleri, bir Asya Para Fonu, bir Asya Ticaret Örgütü kurarak IMF ve Dünya Ticaret Örgütü gibi kuruluşlara zarar verecektir." ABD, "Dünya Bankası ve IMF'yi yeniden yapılandırarak, BRICS Bank ve Çin'in Asya Altyapı Yatırım Bankası gibi, Batı kontrolünde olmayan alternatif kuruluşların yükselişini" durdurmak zorundadır.

4-Lider olarak ortaya çıkma ihtimali olan ülkeler tecrit edilecek ve onlara destek veren ülke yönetimleri devrilecektir:
Mevcut düzen, ABD ve benzer değerleri savunan ülkeler tarafından 2. Dünya Savaşı sonrasında kurulmuştur ve bu düzenin korunmasında ABD'nin sorumluluğu daha fazladır. Küresel ittifak sistemi ile Rusya ve Çin kuşatılıp tecrit edilecektir. ABD, Kafkasya'daki ülkelerle bağları geliştirecektir. Balkanlar ve Doğu Avrupa'daki ülkelerin Avrupa ve Avrupa-Atlantik entegrasyonu kararlılıkla desteklenecektir. ABD, Güneydoğu Asya Devletleri Ortaklığı (ASEAN) ile Çin'i kuşatacaktır. Vekâlet savaşları ve kadife darbelerle "küreselleşme değerlerini benimsemeyen ve bunlara saygılı olmayan ülkelerin ve Rusya ve Çin ile iyi ilişkileri olan ülkelerin yönetimleri devrilecek, yeni doğan demokrasiler desteklenecektir." "ABD değerlerini paylaşmayan ülkelerde, genç liderlerle ve STK'larla ilişki kurulacak; liderleri belirlenerek, 'birbiriyle koordinasyonları' sağlanacaktır." Libya, Mısır, Suriye, Irak, İran, Ürdün, Lübnan, Suudi Arabistan, Sudan, Nijerya, Alt-Sahra Afrika'sı, Ortadoğu, Orta ve Güney Asya ve And Bölgesi içinde ve etrafında iç çatışmalar, şiddetli siyasi karışıklıklar ortaya çıkacak, ciddi dinî ya da etnik bölünmeler meydana gelecektir. Latin Amerika'da özellikle de Kolombiya, Küba, Meksika, Panama, Guatemala, El Salvador, Honduras, "Haiti ve onun "öteki Karayip komşuları ülkeler, yeniden inşa edilecektir. ABD, "Türkiye ile olan ilişkilerini dönüştürmeye devam edecektir."
Türkiye, Kafkasya, Orta Asya, Suriye, Irak ve İran'la ve kendi iç çatışmalarıyla meşgul olacaktır.
5-Hiçbir ülkenin askerî gücünün ABD'nin askerî gücünden daha üstün olmasına müsaade edilmeyecek:
"Revizyonist ülkeler, ekonomik ve siyasal yaptırım mekanizmalarıyla cezalandırılacak; gerekirse onlarla savaşılacaktır." "ABD stratejisi, ABD'nin gücünü aşma ya da ona denk olma ümidiyle yeniden askeri yapılanmaya giden potansiyel düşmanları caydıracak şekilde yeniden yapılandırılacaktır." "ABD'nin büyük güçlerden biriyle askeri çatışmaya girme riski artmaktadır." "Dünya, üçüncü bir paylaşım savaşına doğru yol almaktadır."
6-"Var olan küresel sistem, yaşam periyodunu tamamlayarak çökmenin eşiğine gelmiştir"; kurucu gücün kendi inisiyatifiyle, "yaratıcı yıkım teorisi"/"düzeltici savaş teorisinin" uygulandığı "küresel bir savaşla var olan sistem çökertilmelidir.":
"Yüksek Konsey", savaşın Ortadoğu'dan çıkmasını uygun görmüş ve çatışmanın patlak vereceği ülke olarak Türkiye seçilmiştir." Düzeltici savaş beş aşamalı/safhalı bir savaş olacaktır. Dünyada iki büyük bloklaşma meydana gelecek ve çatışma küreselleşecektir: Birinci Eksen; Rusya-Çin-İran-Türkiye-Orta Asya cumhuriyetleri; İkinci Eksen: ABD-AB- Irak- İsrail- Kürdistan-Arabistan.
Küresel savaşın sonunda Ortadoğu'da yeni devletler oluşacaktır: Suudi Arabistan'daki krallık rejimi çökecek. İran'daki şeriat devleti yıkılacak. Irak resmen üçe bölünecek. Türkiye'nin güneydoğusunu, İran'ın kuzey batısını, Irak'ın Kuzeyi ve Suriye'nin doğusunu kapsayan "Büyük Kürdistan" kurulacaktır. "Yeni küresel ekonomik sistemde, yetkiler artırılmış bir IMF ve Dünya Bankası, bir küresel merkez bankası, küresel tek para birimi ve uluslararası denetime dayalı bir ekonomi politika olacaktır."
6. maddede yer alan görüşler, tamamen Siyonist yapı olan "yüksek mecliste" (13'ler/33, Üçler/300'ler meclisi olabilir) alınan kararlar olarak geçmektedir.
Dönemin ABD Genelkurmay Başkanı Martin Dempsey, "ABD'nin Ulusal Askerî Stratejisi 2015" raporunu açıklarken; "Hiçbir büyük güç, henüz ABD ile askerî bir çatışmaya giremez ama ABD'nin büyük güçlerden biriyle askerî çatışmaya girme riski artmaktadır." "ABD'nin büyük bir güçle düşük fakat gittikçe büyüyen bir savaş ihtimalinin olduğu ve böyle bir çatışmanın muazzam sonuçlar doğuracağı…" ifadelerini kullanmaları, 21. yüzyılı şekillendirme konusunda ABD'nin yeni hamleler yapacağı anlamına gelmektedir.

Bu bağlamda ABD menfaatleri ile Siyonizm'in menfaatleri örtüşmektedir. Ancak başlatılan küresel biyolojik savaş sürecinde başta BM, DSÖ olmak üzere uluslararası kuruluşların, özellikle DSÖ'nün, dünyanın her tarafında eleştiriye tabi tutulması, ABD'de Trump'ın DSÖ'ye savaş açması, maddi desteği kesmesi dikkat çekti. Buna karşı Rockefeller, Bill Gates vb. örgütü korumaları, finanse etmeleri, savunmaları, Henry Kissenger, Harari, Bill Gates'in Trump'ı ağır bir şekilde eleştirmeleri, Siyonizm'in dünya hâkimiyet mücadelesi ile ABD'nin dünya hâkimiyet mücadelesi arasında bir ayrışmanın meydana gelmesi şeklinde değerlendirilebilir.

Bu ayrışma, uluslararası teşkilatlara yansımakta; bugüne kadar ABD tarafından eleştirilmeyen DSÖ gibi uluslararası kuruluşlar, Başta (Trump dönemi) ABD başkanı olmak üzere birçok siyasi lider ve doktor tarafından eleştiriye tabi tutulmuşlardır. ABD'de eyaletler bazında bu eleştiriler yaygınlaşmaktadır. O nedenle DSÖ'nün kuruluşunu, yapısını, amacını ana hatları ile ele alıp değerlendirmekte fayda vardır.

Dünya Sağlık Örgütü

Dünya Sağlık Örgütü[2] Birleşmiş Milletler'e bağlı ve toplum sağlığıyla ilgili uluslararası çalışmalar yapan bir örgüttür. 1945 yılında San Francisco'da Birleşmiş Milletler Konferansında, Çin ve Brezilyalı delegelerin bir "Uluslararası Sağlık Örgütü" kurulması için bir toplantı organize edilmesi teklifinin oy birliğiyle kabul edilmesi sonucu DSÖ'nün kuruluş çalışmaları başlatılmıştır. Birleşmiş Milletler Ekonomik ve Sosyal Konseyi, teklif edilen toplantının gerçekleştirilebilmesi için Belçikalı Rene Sard başkanlığında 15 kişilik bir teknik komite görevlendirmiştir. Bu komite, toplantının gündemini, kurulacak uluslararası sağlık örgütünün "anayasa taslağını" ve alınması gereken kararları belirlemiştir. 19-22 Temmuz 1946'da New York'ta düzenlenen Uluslararası Sağlık Konferansı'nda BM'ye üye 51 ülkenin temsilcisi ile Gıda ve Tarım Örgütü (FAO), Uluslararası Çalışma Örgütü (ILO), Birleşmiş Milletler Eğitim Bilim ve Kültür Örgütü (UNESCO), OIHP (Merkezi Paris'te bulunan Uluslararası Halk Sağlığı Bürosu), PAHO, Kızılhaç, Dünya İşçi Sendikaları Federasyonu ve Rockefeller Vakfı temsilcileri, DSÖ için hazırlanan anayasaya son şeklini vermişlerdir.

DSÖ Anayasası, 22 Temmuz 1946 tarihinde 61 ülkenin temsilcisi tarafından imzalanmıştır. Çalışmaları yürütmek üzere 2 yıllığına geçici bir komisyon Yugoslav Andrija Stampar başkanlığında oluşturulmuştur. Bu geçici komisyonun yaptığı tüm çalışmalar, 26 üye ülkenin onaylaması sonucu, 7 Nisan 1948'de DSÖ'nün hukuken kurulması gerçekleşmiştir. DSÖ Anayasası'nın yürürlüğe girdiği 7 Nisan Dünya Sağlık Günü kabul edilip her yıl kutlanmaya başlanmıştır.

DSÖ Genel Kurulu, 24 Haziran 1948 tarihinde İsviçre'nin Cenevre kentinde BM Sarayında 48 ülkenin temsilcileri ile toplanmıştır. Bu toplantı sonunda üye sayısı 55'e çıkarılmış, DSÖ genel direktörlüğüne/müdürlüğüne Kanadalı Dr. Brock Chisholm seçilmiş, DSÖ'nün yıllık programı, personeli ve bütçesi onaylanmış, İcra (Yönetim) Kurulunu oluşturan 18 üye belirlenmiş, bölgesel örgütlenme için bölge ofisleri kurulması kararlaştırılmıştır. Mayıs 2020 itibarıyla 194 ülke DSÖ'ye üyedir ve 2 ülke de "ortak üye durumundadır." Genel merkezi, Cenevre'dedir. "DSÖ'nün çalışma dilleri; İngilizce, Fransızca, Çince, İspanyolca, Arapça ve Rusçadır."

Dünya Sağlık Örgütünün Görevleri

DSÖ, kuruluşundan bugüne kadar yol haritası, çalışma amaç ve alanlarını genişletmiş bir yapıdır. Sağlığa yönelik yönlendirici ve koordinasyon yetkisi olan uluslararası bir yapıdır. Başlıkta verilen kaynaklarda yer alan görev ve sorumluluk alanları şöyle özetlenebilir: "Uluslararası düzeyde yapılan sağlık çalışmalarında en üst düzeyde görev almak. Birleşmiş Milletler, sağlık alanından uzman kuruluşlar, meslek örgütleri, hükûmetlere bağlı sağlık kuruluşları ve benzeri kuruluşlarla işbirliği sağlamak. Karşı taraf ile ilgili bir talep olduğu takdirde hükûmetlerin sağlık hizmetlerinin geliştirilmesine yardımcı olmak. Talep

doğrultusunda hükûmetlere teknik olarak acil yardım sağlamak. İşgal altında bulunan ya da yabancı bir ülkede sığınmacı statüsünde bulunan özel gruplara, Birleşmiş Milletler'in isteği doğrultusunda sağlık hizmetleri sunmak. Epidemiyolojik ve istatistiki veri, bilgi toplamak, bu amaçla düzenleme yapmak. Epidemik ve endemik hastalıkların ortadan kaldırılması ya da kontrolü için gereken çalışmaları yönlendirmek, teşvik etmek. Kazalardan, afetlerden doğan hasarları azaltmak için ilgili uzman kuruluşlarla iş birliği içinde çalışmak. Beslenme, barınma, boş zamanları değerlendirme, sağlığın korunarak geliştirilmesi, iş ortamının sağlık şartları, çevre sağlığı gibi konularda uzman kuruluşlarla iş birliği geliştirmek. Sağlık alanında çalışmalar yürüten bilimsel ve mesleki kuruluşlar arasındaki iş birliğini geliştirmek. Uluslararası düzeyde, sağlık konularında anlaşmalar, sözleşmeler, düzenlemeler yapmak ve önerilerde bulunmak. Ana-çocuk sağlığı düzeyini geliştirmek, bunların sürekli olarak yenilenen çevre koşulları ile tam bir uyum için yaşama olanağını sağlayabilmek. Ruh sağlığı dalında insanlar arasındaki ilişkileri düzenlemeye yönelik çalışmaları desteklemek. Sağlık alanında yapılan bütün çalışmalara mali olarak veya bilgi olarak destek olmak ve yol göstermek. Tıp ve sağlık alanında görev alan mesleki dalların eğitilmesi ve geliştirilmesine yönelik standartları geliştirmek. Kamu sağlığı, hastane hizmetleri ve sosyal güvenliği de kapsayacak şekilde, koruyucu ve tedavi edici hizmetlere ilişkin yönetsel, sosyal ve teknik konuları incelemek. Sağlık konularında gerekli bilgi, danışmanlık ve benzeri veri yardımlarında bulunmak. Tüm dünya halklarını sağlık konusunda bilinçlendirmek ve uyarmak. Özellikle hastalıkların, ölüm nedenlerinin ve sağlıkla ilgili yöntemlerin uluslararası sınıflamasını yapmak, değişen şartlara göre bu bilgileri ve yöntemleri revize etmek. Tanı yöntemlerini olduğundan çabuk geliştirmek ve anlık müdahaleyi çabuklaştırmak. Besinler, biyolojik maddeler, farmasötik ürünlere ilişkin uluslararası standartları geliştirmek, bunların kabul görmesini sağlamak. Örgütün amaçlarına ulaşması için gereken önlemleri almak."

DSÖ'nün Örgütsel Yapısı

DSÖ ana tüzüğünün 9. maddesi, örgütün yapısını ve çalışmasını belirlemektedir. Buna göre örgüt bünyesinde 3 ana birim vardır: 1. Dünya Sağlık Örgütü Genel Kurulu (Asamble), 2. Yönetim (İcra) Kurulu, 3. Sekretarya (Genel Merkez, Bölge Ofisleri ve Ülke Temsilcilikleri). Bu birimlerin yapısı ve görevleri aşağıda özetlenmiştir:

1-Dünya Sağlık Örgütü Genel Kurulu (WHA):

Örgüte üye olan ülkelerin temsilcileri ("Sağlık Bakanları başkanlığında konusunda uzmanlar") tarafından oluşmakta olup en üst, yetkili mercidir. Merkezi İsviçre (Cenevre)'dedir. Her yıl mayıs ayında toplanmaktadır. Genel kurul, yukarıda ifade edilen görevlerine ilave olarak aşağıda belirtilen görevleri de yerine getirmekle sorumludur:

"Örgüt adına sağlık ile ilgili sözleşmeler ve antlaşmalar yapmak. Uluslararası kamuoyunda uyulması gereken standart ve kuralları belirlemek. Örgütün politikasını belirlemek. Yönetim Kuruluna üye verecek ülkeleri seçmek. Genel Müdürü seçmek ve atamak. Bir başkan ve 5 yardımcısını seçmek. Örgütün mali politikasını denetlemek. Bütçeyi gözden geçirip onaylamak. Örgütün çalışması için gerekli olabilecek komisyonları kurmak."

2-Yönetim Kurulu

Yönetim kurulu, Genel Kurul tarafından üç yıllığına seçilen 34 üye ülkenin (2019 tarihinden itibaren) temsilcilerinden oluşmaktadır. "Her yıl üyelerinin 1/3'i yenilenmek zorundadır. Süresi dolan kurul üyesi tekrar seçilebilir". Kurul, her yıl iki defa Cenevre'deki DSÖ merkezinde toplanmaktadır. Yönetim Kurulu'nun başlıca görevleri ana hatları ile şunlardır:

"Genel kurul tarafından alınan kararları yerine getirmek. Genel kurulun gündemini belirlemek ve yıllık çalışma planı sunmak, uygun gördüğü ve gerekli konularda önerilerde bulunmak. Örgütün bazı müdahale gerektiren konularında inisiyatif kullanmak. Genel kurul tarafından kendisine çizilen görev ve yükümlülükleri yerine getirmek. Genel müdürün isteği üzerine gerekli görülen çeşitli alt birimler (komisyonlar) oluşturmak."

3-Sekretarya (Genel Merkez, Bölge Ofisleri ve Ülke Temsilcilikleri)

Genel müdür ve örgütün gerekli gördüğü teknik ve idari elemanlardan oluşmaktadır. Gerekli personel, genel müdür tarafından genel kurulun belirlediği kurallara uygun olarak atanmakta; eleman seçiminde "geniş bir coğrafi dağılım göz önüne alınmaktadır. Atananların sahasında uzman ve temsil yeteneği olması şarttır." Genel müdür, genel kurul, yönetim kurulu ve örgütün düzenlenen tüm konferanslarının doğal üyesidir. Ancak bu hakkını vekâlet yoluyla başkasına devredilebilir.

Dünya Sağlık Örgütü'nün Merkez Dışında Bölgesel Yapılanışı

Dünya Sağlık Örgütü, yapısal olarak küresel bir örgüt özelliğindedir.[3] Bölgesel yapılanışında iki ana birim vardır: 1. Bölge Komitesi, 2. Bölge Ofisi/Bürosu.

4-Bölge Komitesi

Bölgede bulunan üye ülkelerin temsilcilerinden oluşmakta olup görevleri şöyle özetlenebilir: "Kendi tüzüklerini hazırlamak, kabul etmek ve uymak. Bölge Ofisinin çalışmalarını denetlemek. Bölgesel problemlerle ilgili çözüm önerileri sunmak. Teknik anlamda toplantılar yapmak, örgütün kuruluş amacına uygun olarak çalışmalar yürütmek ve bölge ofisine yol gösterici olmak. Gerekli hâllerde diğer uluslararası kuruluşların bölgedeki birimleri ile iş birliği yapmak ve hareket etmek."

5-Bölge Ofisi

Genel kurul kontrolünde ve genel müdür yönetiminde, bölge komitesinin idari koludur. Bölge ofisi, genel kurul ve yönetim kurulunun kararlarının uygulanmasından sorumludur. Bölge ofisi personeli, genel müdür ve bölge müdürünün ortak kararı ile atanmaktadır. Bölge Ofisinin coğrafi yapısına bağlı olarak bir ya da birkaç ülke için "alan temsilcisi ataması" yapılmaktadır. "Bölge ofisleri DSÖ ile ulusal hükûmetler arasında etkin bir ilişkinin olmasını sağlarlar."

DSÖ'nün 6 bölge komitesi mevcuttur:

Avrupa Bölge Komitesi

"Bölge ofisinin çalışma merkezi, Danimarka'nın Kopenhag kentindedir." Bu bölge ofisine bağlı ülkeler şunlardır: Arnavutluk-Hollanda-Tacikistan, Estonya-Makedonya-Moldavya; Bosna Hersek-Hırvatistan-Türkmenistan, Gürcistan-Ermenistan-Azerbaycan, Sırbistan-Özbekistan-İzlanda, Avusturya-Lüksemburg-İngiltere, Almanya-Macaristan-Kırgızistan, Belçika-Malta-Kazakistan, Bulgaristan-Monako-Türkiye, Beyaz Rusya-Norveç-Slovakya, Çek Cumhuriyeti-Romanya-Rusya, Danimarka-Polonya, Fransa-Portekiz, Finlandiya-Letonya, İsrail-Litvanya, İtalya-Yunanistan, İrlanda-Ukrayna, İspanya, Slovenya, İsveç.

Doğu Akdeniz Bölge Komitesi

"Bölge ofisinin çalışma merkezi, Mısır'ın İskenderiye kentindedir." Bu bölge ofisine kayıtlı ülkeler şunlardır: Afganistan-Ürdün, Bahreyn-Kuveyt, Kıbrıs-Lübnan, Cibuti-Libya, Mısır-Fas, İran-Umman, Irak-Pakistan, Yemen-Katar, Suudi Arabistan-Somali, Sudan-Suriye, Tunus-Birleşik Arap Emirlikleri.

Afrika Bölge Komitesi

"Bölge ofisinin çalışma merkez Kongo'nun Brazzaville şehrindedir." Örgütün bu bölge ofisine bağlı çevre ülkeler şunlardır: Cezayir-Gabon, Angola-Gambiya, Benin-Gana, Botswana-Gine, Burkine Faso-Gine Bissau, Burundi-Kenya, Kamerun-Lesotho, Capo Verde-Liberya, Çad-Malavi, Comoros-Mali, Kongo-Moritanya, Cote d' İvoire-Mauritus, -Ekvator Ginesi-Mozambik, Etiyopya-Namibya, Madagaskar-Nijer, Nijerya-Senegal, Sierra Leona-Seyşel Adaları, Güney Afrika-Sao Tome ve Principe, Swaziland-Uganda, Togo-Zimbabwe, Birleşik Tanzanya Cum.-Orta Afrika Cumhuriyeti.

Amerikan Bölge Komitesi

"Bölge ofisinin çalışma merkezi Washington'dadır." Örgütün bu bölge ofisine bağlı olan kayıtlı ülkeler şunlardır: ABD- Antinoua -Barbuda, Arjantin-Dominik Cumhuriyeti, -Bahama Adaları-Ekvador, Barbados-Saint Kitts-Nevis, Belize-Saint Vincent -Grenadines, Bolivya-

Trinidad -Tobago, Brezilya-El Salvador, Kanada-Guatemala, Kolombiya-Guyana, Kosta Rika-Honduras, Küba-Jamaica, Meksika-Nikaragua, Diminica-Paraguay, Peru-Saint Lucia.
Güney-Doğu Asya Bölge Komitesi
"Bölge ofisinin çalışma merkezi Hindistan'ın Yeni Delhi kentindedir." Örgütün bu bölge ofisine kayıtlı ülkeler şunlardır: Bangladeş-Endonezya, Bhutan-Maldiv Adaları, Hindistan-Kore Demokratik Halk Cumhuriyeti, Moğolistan-Nepal, Myanmar-Sri Lanka, Tayland.
Batı Pasifik Bölge Komitesi
"Bölge ofisinin çalışma merkezi, Filipinlerin Manila kentindedir." Örgütün bu bölge ofisine kayıtlı ülkeler şunlardır: Avusturalya-Fiji, Kamboçya-Japonya, Çin-Malezya, Cook Adaları-Solomon Adaları, Filipinler-Marshall Adaları, Singapur-Papua Yeni Gine, Samoa-Brunei Darussalam, Kiribati-Mikronezya Federatif Devletleri, Tonga-Laos Demokratik Halk Cumhuriyeti, Viet Nam-Vanuatu, Yeni Zelanda-Tokeleau, Kura Cumhuriyeti. Üye Ülkelerde 150'den fazla DSÖ ofisi bulunmakta ve örgüt bünyesinde yaklaşık 7 bin civarında kişi çalışmaktadır.

Dünya Sağlık Örgütü'nün Parasal Kaynakları

Dünya Sağlık Örgütünün üye ülkelerden alınan aidatlar ve özel fonlar olmak üzere iki anapara kaynağı bulunmaktadır.[4] Üye ülkelerden alınan aidatlar, bu aidatlar, üye ülkelerin ekonomik durumları göz önüne alınarak belirlenmekte ve her yıl değiştirilmektedir. "Aidatlar, ABD doları ya da İsviçre frangı ile yapılmaktadır." Özel fonlar ise özel kuruluşlar, vakıflar, yardım kuruluşları, gönüllü kuruluşlar, Birleşmiş Milletler Kalkınma Programı (UNDP), Birleşmiş Milletler Nüfus Faaliyetleri Fonu (UNFPA), UNİCEF gibi kurum ve kuruluşlardan alınmaktadır.
Üye ülkelerin aidatları, "örgütün bütçesinin yaklaşık yüzde 17'sini karşılamaktadır." "Hiçbir ülke, DSÖ'nün toplam bütçesinin %33'ünden fazlasını veremez." DSÖ bütçesi iki yıllık dönemler hâlinde belirlenmektedir. Örgütün 2018-2019 bütçesi yaklaşık 5.5 milyar Dolar; 2020-2021 bütçesi ise yaklaşık 4,5 milyar dolardır. DSÖ'nün finansörlerini, örgütün yıllık bütçesini karşılama oranına bağlı olarak aşağıdaki gibi sıralayabiliriz:[5]
1. ABD: %14,67 (yaklaşık 412 milyon dolar)
2. Bill ve Melinda Gates Vakfı: %9,76 (yıllık yaklaşık 250 milyon dolar)
3. Bill ve Melinda Gates Vakfı ile irtibatlı GAVI İttifakı (Gelişmiş ve gelişmekte olan ülkelerin ulusal hükûmetleri, Bill ve Melinda Gates Vakfı, Çocukların Aşı Programı, Uluslararası İlaç Fabrikaları Birliği (IFPMA), Rockefeller Vakfı, Dünya Bankası, Dünya Sağlık Örgütü (WHO), UNICEF'tir: %8,39.
4. İngiltere: %7,79 (yıllık yaklaşık 220 milyon dolar)
5. Almanya: %5
6. Birleşmiş Milletler İnsani Yardım Koordinasyon Birimi (UNOCHA): %5.
7. Dünya Bankası: %3
8. Uluslararası Rotary Kulübü: %3
9. Avrupa Komisyonu: %3.
10. Japonya: % 2,73
11. Kuveyt, Kanada, Demokratik Kongo Cumhuriyeti, Norveç, Güney Kore, Birleşik Arap Emirlikleri: her biri, %1'in biraz üstünde
12. İtalya: % 0,54
13. Rusya: % 0,51
14. Çin: %0,21 (yıllık 43 milyon dolar. 38 milyon doları belirlenmiş katkı, diğeri gönüllü katkı) Türkiye: %0,08 ("yıllık 6,5 milyon doların biraz üzerinde. Bunun 4,5 milyon doları, yıllık belirlenmiş katkı payı, 2 milyon doları gönüllü katkı payı").

Türkiye'nin Dünya Sağlık Örgütü ile İlişkileri

Türkiye DSÖ'nün kuruluş çalışmalarına dönemin Sağlık Bakanı Dr. Behçet Uz ile fiilen katılmıştır. DSÖ Anayasası, 22 Temmuz 1946 tarihinde ülkemizin de aralarında bulunduğu 61

ülkenin temsilcisi tarafından imzalanmıştır. Örgütün anayasası, Türkiye Cumhuriyeti Hükûmeti adına İhsan Doğramacı tarafından imzalanmıştır. “Türkiye, 9 Haziran 1949 tarih ve 5062 sayılı Kanunla DSÖ Anayasasını onaylayarak, örgüte resmen üye olmuştur.” Türkiye, 19 Ekim 1950 tarih ve 6666 sayılı Kanunla Teknik Yardım Antlaşması’ adıyla bir anlaşma DSÖ ile yapmıştır.[6].

Türkiye’de, süreç içerisinde DSÖ ile ilgili dört önemli birim oluşturulmuştur: 1. DSÖ Türkiye Ofisi (Temsilciliği), 2. DSÖ Gaziantep Acil Durum Ofisi, 3. İstanbul “İnsani ve Sağlık Acil Durumlarına Hazırlıklılık Teknik Uzmanlık Ofisi” (“İstanbul Ofisi”), 4. DSÖ İş Birliği Merkezleri

DSÖ Türkiye Ofisi (Temsilciliği)

DSÖ Avrupa Bölge Ofisi, 1959 yılında Ankara’da bir temsilcilik ofisi açmış daha sonra bu Ofis “DSÖ Ülke Ofisine” dönüştürülmüştür. DSÖ Ülke Ofisi, örgütün Türkiye’deki faaliyetlerini organize etmekte, hayata geçirmektedir. DSÖ Avrupa Bölge Ofisi ile T.C. Hükûmetleri, “2’şer Yıllık Orta Vadeli İş Birliği Anlaşmaları” imzalayarak ilişkiyi devam ettirmektedir. 2019 yılı itibarıyla Türkiye’deki örgüt ekibi, sürekli çalışan 40 kişilik bir gruptur.

DSÖ Gaziantep Acil Durum Ofisi

Suriye’de yaşanan iç savaştan sonra Türkiye’ye gelen göçmenlerle sağlık kapsamında ilgilenmek üzere 2015 yılında Gaziantep’te kurulmuş bir ofistir.

Türkiye’deki DSÖ İş Birliği Merkezleri

DSÖ iş birliği merkezleri, DSÖ Genel Sekreteri veya Bölge Başkanları tarafından örgütün programlarını desteklemek için faaliyette bulunmak üzere ülkedeki bazı birimlerin/yapıların seçilip görevlendirilmesi ile oluşan merkezlerdir. Ankara’daki Bilkent Üniversitesindeki “Uluslararası Çocuk Merkezi”, “DSÖ Bağışıklama Eğitimi ve Savunma İşbirliği Merkezi” olarak seçilmiştir.

“İnsani ve Sağlık Acil Durumlarına Hazırlıklılık ve
Yanıt Dünya Sağlık Örgütü Coğrafi Ayrık Ofisi”/“İstanbul Ofisi”

Türkiye Cumhuriyeti Hükûmeti ve Avrupa Bölge Ofisi Vasıtasıyla Dünya Sağlık Örgütü Arasında İnsani ve Sağlık Acil Durumlarına Hazırlıklılık DSÖ Avrupa Coğrafi Ayrık Ofisinin (İstanbul) Türkiye’de Kurulmasına İlişkin Ev Sahibi Ülke Antlaşması’nın 2 Mayıs 2017 tarihinde Dönemin Sağlık Bakanı Recep Akdağ ile DSÖ Avrupa Bölge Direktörü Dr. Zsuzsanna Jakab tarafından imzalanmasıyla” bu ofisin kurulması işlemleri başlatılmıştır. 14 Nisan 2020’de 31099 sayılı Resmi Gazete’de yayımlanan “Türkiye Cumhuriyeti Hükûmeti ve Avrupa Bölge Ofisi Vasıtasıyla Dünya Sağlık Örgütü Arasında İnsani ve Sağlık Acil Durumlarına Hazırlıklılık DSÖ Coğrafi Ayrık Ofisinin İstanbul Türkiye’de Kurulmasına İlişkin Ev Sahibi Ülke Anlaşmasının Onaylanmasının Uygun Bulunduğuna Dair Kanun” ile onaylanarak yürürlüğe sokulmuştur.[7] DSÖ Coğrafi Ayrık İstanbul Ofisi, Sağlık Bakanı Dr. Fahrettin Koca ve DSÖ Avrupa Bölge Direktörü Dr. Hans Kluge’nin video konferans yöntemiyle katıldığı bir törenle resmen açılmıştır. DSÖ Avrupa Bölge Direktörü Dr. Zsuzsanna Jakab, “George Soros’un akrabası, Macar asıllı bir Yahudi’dir.[8]

Bu ofis ile ilgili yapılan anlaşmadaki bazı maddeler, çok dikkat çekici ve düşündürücüdür. Anlaşmanın bazı maddelerine göre, İstanbul Ofisine Türkiye’nin hiçbir müdahale hakkı bulunmamaktadır.

DSÖ’nün İstanbul Ofisinde çalışacak tüm personelin seçiminde, atanmasında, işten çıkarılmasında, Türkiye’nin hiçbir hakkı olmayıp nihai karar, DSÖ Avrupa tarafından verilmektedir (Madde 3.6). İstanbul bölgesinde “tartışma ve karar alma özgürlüğü dâhil olmak üzere tam toplantı yapma özgürlüğüne sahip olup” “hükûmetten herhangi bir izin alma mecburiyeti yoktur.” (Madde 4.2). İmzalanan antlaşmanın 5. maddesine göre, İstanbul Ofisi, Türkiye’nin denetimi dışına çıkarılmakta, herhangi bir nedenle Türkiye’de hiçbir birim, hiçbir yetkili, “DSÖ Avrupa Bölge Direktörü veya İstanbul Ofisi Başkanının onayı ve kararlaştırdığı

koşullar haricinde", "herhangi bir resmi görevi yerine getirmek için", ofise girme, denetleme, kontrol etme, sorgulama hakkına sahip değildir:
"Madde 5: 1. Hükûmet, DSÖ kontrol ve hâkimiyetinde olacak İstanbul Ofisi mahallinin dokunulmazlığını kabul eder. 2. İdari, adli, askerî veya polis olmak üzere hiçbir Hükûmet memuru veya Türkiye içinde kamu yetkisi kullanan diğer şahıs DSÖ Avrupa Bölge Direktörü veya İstanbul Ofisi Başkanının onayı ve kararlaştırdığı koşullar haricinde, herhangi bir resmi görevi yerine getirmek için İstanbul Ofisi'nin mahalline girmeyecektir. Ancak, DSÖ Avrupa Bölge Direktörü veya İstanbul Ofisi Başkanı veya vekilinin onayı, acil koruyucu faaliyet gerektiren yangın ya da diğer afet durumunda aranmayabilir. 3. DSÖ, İstanbul Ofisi mahallinin herhangi bir Türkiye kanunu uyarınca tutuklanmadan kaçan veya Hükûmet tarafından başka bir ülkeye iadesi ya da dava veya hukuki işlem tebligatından kaçınmaya çalışan kişilerin sığınağı olarak kullanılmasını engelleyecektir."
İstanbul Ofisi, DSÖ Türkiye Ofisinden bağımsız hareket etmektedir. Örgütün Türkiye Ofisi, İstanbul Ofisini denetleyememekte, müdahale edememekte ve talimat verememektedir. İstanbul Ofisi, biraz mübalağalı da olsa Türkiye devleti içerisinde ayrı bir devlet gibidir. Nitekim Madde 10'a göre İstanbul Ofisinin personeli tam bir dokunulmazlığa sahiptir: "Madde 10.1: İstanbul Ofisinde görevli örgüt memurları, Türkiye'de aşağıdaki ayrıcalık, muafiyet ve olanaklardan faydalanacaktır: a) Resmî kapasite ile söyledikleri veya yazdıkları tüm sözler ve yaptıkları tüm eylemler nedeniyle yasal işlemlerden muafiyet. Bu muafiyet, İstanbul Ofisindeki görevlerinin bitiminden sonra da devam edecektir."
Bu maddeye göre; "Viyana Antlaşmasının 41. maddesine göre açıklama yapan büyükelçiler" rezaletine benzer bir rezalet, İstanbul Ofisi personeli tarafından icra edilirse, hiç kimse şaşırmamalıdır. Madde 13 ve 14'e göre "İstanbul ofisi için gerekli olan tüm mekân, bina, mefruşat, teknik donanım, toplam yıllık 500 bin doları aşmamak şartıyla hükûmet tarafından karşılanacaktır." "İstanbul Ofisinin onaylanmış planının uygulanması için gerekli operasyonal program ve çalışma maliyetlerini karşılamak üzere Hükûmet DSÖ Avrupa'ya yıllık en az 2 milyon dolar hibe edecektir."
Görülebileceği gibi her türlü maddi ihtiyacı karşılamak, hükûmetin görevidir. Fakat hiçbir şeye karışamamaktadır. Derin mekanizma/finansörler örgütü, Türkiye'yi yıpratmak amaçlı harekete geçirdiğinde, on büyükelçinin basın bildirisinde olduğu gibi, yapacağı açıklamaların hiçbirine Madde 10.1 kapsamında müdahale edilemeyecektir.
Bakan Akdağ'ın antlaşma imza töreninde; "Özellikle, bütün ülkelerin afetlere, ani çıkan bulaşıcı hastalıklara karşı hazırlığının nasıl olması gerektiği burada tasarlanacak, burada konuşulacak, eğitimler ve çeşitli ülkelerle toplantılar yapılacak."[9] ifadesinden de sağlıkla ilgili toplumsal her türlü bilginin İstanbul Ofisine verileceği anlaşılmaktadır.
Milletin gen, doku, hastalıklara direnç haritasının, insanımızın vücudunun nelere, nasıl tepki verdiği ve bunun gibi tüm sağlığı ilgilendiren bilgilerin İstanbul Ofisine verilmesi doğru mudur, uygun mudur? Türkiye'nin krizlerle nasıl mücadele edeceği bilgisinin böyle bir yapıya aktarılmasının, gelecekte Türkiye'nin karşısına dikeceği sorunları görememek son derece tehlikeli olmayacak mıdır?

"DSÖ ve Cinsel Yönelim"

DSÖ ile Türkiye arasında imzalanan İstanbul Ofisi Ev Antlaşmasında, Türkiye'nin İstanbul Ofisine geniş haklar vermesi, İstanbul Ofisi çalışmalarına katılamaması, onu denetleyememesi, yapılacak açıklamalara müdahale edememesi, gelecekte Türkiye'nin başını çok ağrıtacaktır. Çünkü DSÖ yaptığı yayınlarda ülkelerin değerlerine, inançlarına, kültür ve medeniyet değerlerine saygı göstermemektedir. Adeta toplumsal dejenerasyonun öncülüğünü yapmaktadır.
"Cinsel yönelim" kavramına sahip çıkarak, ergenlik dönemine kadar çocukların erkek-kız ayırımına tabi tutulmamasını savunan "Eğitim Politikası Rehberleri" yayımlamış olması, son derece tehlikelidir. Nitekim Brezilya Devlet Başkanı ve danışmanı, DSÖ'yü bu yaklaşımından

dolayı suçlamakta ve bundan dolayı koronavirüs salgını ile ilgili DSÖ'nün eylem planlarına itibar etmemektedirler: "Brezilya Devlet Başkanı Bolsonaro diyor ki: İşte bazılarının benden koronavirüsle ilgili tavsiyelerine uymamı istediği Dünya Sağlık Örgütü bu. Eğitim politikası rehberliklerini de izlememiz gerekiyor mu? (2010 tarihli, 'Avrupa'da Cinsel Eğitim Standartları') 0-4 yaş arası çocuklar için bedenlerine dokunduklarında zevk ve tatmin, mastürbasyon, 4-6 yaş arası çocuklar için olumlu cinsiyet kimliği, erken çocuklukta mastürbasyon, eşcinsel ilişkiler, 9-12 yaş arası için ilk cinsel deneyim. Bolsonaro'nun danışmanı Arthur Weintraub DSÖ'nün 0-4 yaş arası çocuklara 'mastürbasyon, zevk ve keyif, kendi bedenine dokunmak ve cinsiyet ideolojisi' eğitimi verilmesini tavsiye eden rehberlik kuralları var. Bu doğru mudur?"[10] Örgütün cinsel yönelim kavramsallaştırmasına sahip çıkmakla İstanbul Sözleşmesi'ndeki ana felsefeyi savunduğunu Türkiye göz önüne almak zorundadır.

DSÖ, Koronadan Öldüğü İddia Edilen Hastalara Niçin Otopsi Yaptırtmıyor?

Küresel salgın ortaya çıkar çıkmaz başlatılan "mutlaka PCR testi olun" kampanyası ilginçtir. Oysa PCR testlerinin güvenirliliği ciddi bir şekilde sorgulanmıştır. Uygulamada, bunu doğrulayan sonuçlar olmasına rağmen bu göz önüne alınmamış; başka bir test yapılabileceği düşünülmemiştir. Gerçek nedeni bilinmeyen şüpheli ölüm hadiselerinde ölümün gerçek nedeni otopsi yapılarak belirlenmektedir. Otopsi, ölüm nedeninin ne olduğunu açığa çıkaran en önemli yöntemlerdendir. PCR testine dayanarak ölüm nedenini belirlemek, yanlış bir yaklaşım ve uygulamadır.

Nedense korona salgını sürecinde baştan itibaren otopsi yapılması istenmemektedir. Ölenlerin korona salgınından ölüp ölmediği bilinmemektedir. Sanki salgın döneminde ölen her insana, "Koronadan dolayı öldü!" damgasının basılması bir merkez tarafından istenmektedir. Neden? Kim bu merkez ve DSÖ'nün bu merkezle bağlantısı nedir? Örgüt salgın döneminde ölenlerle ilgili niçin "otopsi yapmayın talimatı vermiş" ve "çok kirletici oldukları için niçin hemen gömülmelerini ya da yakılmalarını" istemiştir?"[11]

DSÖ'ye rağmen yapılan otopsi sonuçları, PCR testine dayanarak belirtilen ölüm sebepleri ile uyuşmamaktadır. Almanya'nın Hamburg kentinde yapılan otopsi sonucunda elde edilen bulgulara dayanarak Hamburg-Eppendorf Üniversite Hastanesi Adli Tıp Bölümü'nden Prof. Dr. Klaus Püschel; "Çin koronavirüs nedeniyle ölen hasta olmadığını, incelenen 140'tan fazla insanın yaklaşık %80'i kardiyovasküler hastalıklardan öldüğünü, Hamburg'da geçmişte başka bir hastalığı olmadan hiç kimsenin koronadan ölmediğini…" çok açık bir şekilde kamuoyu önünde ifade etmiştir. Benzer şekilde İtalya'da açıklanan otopsi raporlarında ölenlerin Kovid-19'dan değil, "Obezite, koroner kalp hastalığı, astım veya kronik obstrüktif akciğer hastalığı, periferik arter hastalığı, diabetes mellitus tip 2 ve nörodejeneratif" hastalıklardan dolayı öldüğü açıklanmıştır.[12]

Bulgar Patoloji Birliği Başkanı, Avrupa Pataloji Birliği Danışma Kurulu üyesi ve Bulgaristan'ın başkenti Sofya'daki Onkoloji Hastanesi Histopatoloji Bölümünün Başkanı Dr. Stoian Alexov, 13 Mayıs 2020 tarihli röportajında çok ciddi iddialarda bulunmuştur: "8 Mayıs web seminerine katılanların ortak görüşü, Almanya, İtalya, İspanya, Fransa ve İsveç'te gerçekleştirilen otopsilerin virüsün ölümcül olduğunu göstermemiş olmasıdır. (…) Tüm patologların söylediği şey, koronavirüsten ölen kimsenin olmadığıdır. Bunu tekrarlayacağım: kimse koronavirüsten ölmedi. Yeni koronavirüs ile enfekte olduğu düşünülen herhangi bir kişinin, potansiyel olarak ölümcül olan hastalıklardan değil de sadece virüsün sebep olduğu yangı reaksiyondan öldüğüne dair bir otopsi kanıtı olmadığı da gözlemlenmiştir. (…) DSÖ, söylediklerinin arkasında gerçek, bir gerçek olmadan dünya çapında bir kaos yaratıyor."[13]

Lancet dergisi 5 Yıllık Onkolojisi Yazarlığı, Kraliyet Patologlar Koleji Yayın Direktörlüğü, Biyologlar ve Fizyoloji Haber Yayın Kurulu Başkanlığı, Rotherham Genel Hastanesi Kanser Hizmetleri Direktörlüğü görevlerinde bulunmuş olan patolog Prof. John A. Lee'nin,

koronavirüs salgın dönemi ile ilgili gözlemleri, iddiaları ve suçlamaları çok daha ciddidir. Çok uzun olan açıklamasını aşağıdaki gibi özetlemek mümkündür:
“Salgın sırasındaki fazla ölümlerden kaçı COVID-19 ile ilgili, kaçı aldığımız sosyal önlemler, sağlık sisteminde yapılan değişiklikler, karantinalar veya sosyal mesafe yüzünden gerçekleşti? Bilmiyoruz. Hepsinin Kovid-19 yüzünden olduğu iddialarının aksine, belki de büyük çoğunluğunun, hastalığın kendisi yüzünden değil, bizim hastalığa verdiğimiz cevap yüzünden gerçekleştiği konusunda ciddi kanıtlar mevcut. Gerçek ölüm sebeplerini bulmak ancak ölüleri inceleyerek mümkün olabilirdi. Fakat otopsinin, hastalığı anlamaya en çok yardımcı olabileceği bu dönemde, verilen tavsiyelerle otopsi yapılması engellendi. Otopsiyi desteklemek yerine otopsi yapılmaması yönünde talimatlar yayınlanmaya başlandı. Ölüm belgesi yazma kuralları, istatistikleri güvensiz hale getirecek yönde değiştirildi.
Bakım evi hizmeti verenler ki çoğunun tıbbi eğitimi yoktur, hastanın Kovid-19 nedeniyle öldüğü konusunda görüş bildirebilir oldu. 29 Nisan’dan itibaren, bakım evlerindeki tüm ölümler, muhtemel Kovid-19 olarak kabul edildi. Gerçek ölüm istatistiklerinin her zamankinden daha önemli olduğu bir dönemde, bu kurallar her zamankinden daha az güvenilir olacak şekilde değiştirildi. Ben ve meslektaşlarımın çoğu, koronavirüs salgını sırasında getirilen değişikliklerle, patolojinin bu hastalığı anlamada oynayabileceği rolü oynayamaz hale getirilmesinden çok rahatsızız. Salgının en başlarında, ölüm belgesi yazma kuralları, istatistikleri güvensiz hale getirecek yönde değiştirildi.
Normalde ölüm belgesini iki doktor yazabilir. Bunlardan biri, hastayı tedavi eden, tanıyan veya yakın zamanda görmüş olan biri olmalıdır. Bu değiştirildi. Sadece Kovid-19’a özel olarak, belge tek bir doktor tarafından verilebilir hale getirildi. Ve bu doktorun hastayı muayene etmiş olmasına, hatta hastayla tanışmış olmasına bile gerek duyulmadı. Ölümden önceki 4 hafta içerisinde yapılan bir görüntülü muayene, ölüm nedeninin Kovid-19 yazılmasına yetiyordu.
Kovid-19 diye “bahsedilen” vakaların kaçta kaçında gerçekten bu hastalık vardı? Ve varsa da ölümlerden gerçekten Kovid-19 mu sorumluydu? Baş adli tabip, 26 Mart’ta bir talimat yayınlayarak Kovid-19 vakalarını adli tıp sürecinden çıkardı: ‘Her Kovid-19 ölümü, adli tıptan geçmesi gerekmeden, sadece ölüm sertifikası süreci ile yönetilecektir.’ Royal College of Pathologists de Şubat’taki talimatında: ‘Eğer bir ölüm Kovid-19 enfeksiyonu ile bağlantılı ise, post-mortem incelemeye gerek olmadan ölüm belgesi verilebilir.’ Virüse hem klinik hem de sosyal anlamda doğru yanıtı verebilmek adına öncelikle doğru bilgiye ihtiyacımız var. Oysaki Kovid-19 ile ilişkilendirilen ölümlerden kaç tanesinin gerçekten hastalıkla ilgili olduğu konusunda hiçbir fikrimiz yok. Gerçekleşen fazla ölümlerin kaçının Kovid-19 nedeniyle, kaçının karantina nedeniyle olduğunu da bilmiyoruz. Bu salgının en gözden kaçırılan trajedilerinden biri, Kovid-19’u daha iyi anlama fırsatının kaçırılmış olmasıdır. Avrupa’daki en yüksek Kovid-19 ölümüne sahip olduğumuz söyleniyor ama bundan hiçbir zaman için emin olamayacağız, çünkü düzgün bir şekilde saymamaya karar verdik. Kesin verilerinin kalitesiyle gurur duyan bir ülke olarak, kaybolan Kovid-19 verisi ulusal bir skandaldır.”[14]
Bu doktorların gözlemleri ve iddiaları çok ciddidir. Daha da ayrıntılı araştırılmaya değerdir. Türkiye’de bu konuda Opr. Dr. Okan Özdemir, bir araştırma yapmış olup elde ettiği sonuçlar yukarıdaki çalışmaları destekler özelliktedir: “Resmî TÜİK verilerine göre Türkiye’de 2019 yılında 435 bin 941 kişi öldü. Ölenlerin yüzde 36,8’i yani 160 bin 426’sı kalp ve damar hastalıklarından, yüzde 18,4’ü yani 80 bin 213’ü iyi ve kötü huylu tümörlerden, yüzde 12,9’u yani 56 bin 236’sı solunum sistemi hastalıklarından kaybedildi. Bu en yüksek ölüm nedenlerinin, 2020 yılındaki genel ölüm sebepleri ile örtüştüğü görülmektedir ve geçen yıl bu vatandaşlarımızın tamamı için ‘eceliyle öldü’ tabiri kullanılmıştı. Yanlış mı? PCR testi ise bir genetik iz sürme testidir, genel amacı babalık ve akrabalık tayinlerinde, kriminal olaylarda genetik delil bulmaktır. Polimeraz Zincir Reaksiyonu (PCR) testinin mucidi olan ABD’li

biyokimyacı Karry Mullis bu değerli buluşundan dolayı 1993 Nobel Kimya Ödülüne layık görülmüştür. Ancak Mullis, bu testin özellikle HIV ve diğer virüslerde hastalık tayini için kullanılmasının yanlış olduğunu, yanlış sonuçlar vereceğini ve kullanılmaması gerektiğini beyan etmiştir. Ayrıca PCR yöntemi ile testin büyütme özelliğini kullanarak insanda hemen hemen istenilen her şeyi kolaylıkla bulabilme özelliğinin var olduğunu söylemiştir. Yani Türkiye'de bir yıldaki ölümlerin yarısından fazlası, basit bir testin yardımı ile herhangi bir virüsten kaynaklanıyormuş gibi gösterilmeye uygundur. İşte bu test yardımı ile daha önce Koronavirüsle karşılaşmış, ama klinik belirti oluşturmamış bir şahıs bir süre sonra başka bir hastalıktan hastaneye düşerse, içeriye giren her kişiye olağan bir şekilde uygulanan PCR testi pozitif çıkınca 'hastalık veya ölüm nedeni, Kovid-19 dur!' denilmektedir. Oysa ölüme götüren sürecin ne olduğu ancak ve ancak otopsi yapılarak tespit edilir, etkilenen organlardan elde edilecek örneklerde Kovid-19 virüsünün izole edilmesiyle veya edilememesiyle saptanabilir, test ile değil... Geçen yıllarda olağan şekilde on binlerce vatandaşımızı hayattan koparan influenza virüsünün bu sezon görülmediği, bu yıl görülen mevsimsel gribin artık Kovid-19 olduğu da resmî olarak beyan edilmiştir!"[15]

DSÖ, koronavirüs salgınına kadar kabul edilen sürü bağışıklığı kavramını tek yanlı değiştirerek sadece "aşı olmaya" bağlamıştır. "Aşı olmadan sürü bağışıklığı kazanılamaz!" şeklinde bir tavır ortaya koymuştur.[16] Avustralya'nın ABC Televizyonu, "DSÖ'nün (Bugün Kovid-19 ile ilgilenen) Acil Durum Programı'na yönelik dosyalarında pek çok yolsuzluk olduğunu" iddia etmektedir. İngiliz Oxford Üniversitesi, Mart ayında "DSÖ'nün Kovid-19 verilerinin tutarsız ve yanlış olduğunu" ifade ederek verileri kullanmayı bıraktığını açıklamıştır. Keza, Finlandiya, "Örgütün virüs test protokollerini hatalı sonuçlar verdiği gerekçesiyle reddetmiştir."[17]

Başka hastalıklardan dolayı ölenleri koronadan öldü diye göstererek virüsten ölenlerin sayısını artırmak istemenin ana nedeni nedir? Türkiye bu oyuna niçin gelmektedir? Otopsi yapılarak ölüm sebepleri, gerçekçi bir şekilde ortaya çıkarılabilir: Prof. Dr. Halis Dokgöz "Kovid-19 tanısı konulmuş olgularda tıbbi otopsi yapılabilirse vücudun tüm sistemleri araştırılarak yeni bulgular elde edilir. Bu durum hem ülkemizin hem de dünyada yeni tıbbi uygulamaların önünü açabilir."[18] Otopsi aynı zamanda virüsü değişik boyutları ile tanıma imkânı sağlayacağından ona uygun aşıları üretmek daha doğru ve avantajlı olabilir. Prof. Dr. Ömer Faruk Doğan: "Bu virüsün tam bir genetik haritası ile içerdiği proteinler açıklanmıyor. Bu virüse enjekte edilmesi başarılmış 4 adet HIV proteini olduğu da yayınlarda mevcut. Yani mutasyon döngüsünü belirleyen bu protein ise insanın direk bağışıklık sistemine saldırıyor. Vücut bu saldırıya uğrayınca kendi hücrelerine karşı antikor üretebilir."[19] "…Otopsi uygulamasında, otopsi hemen yapılır ise virüs izole edilip çoğaltılabilir." Prof. Dr. Aykut Özdarendereli "Aşı için virüsün izolasyonu hayati öneme sahiptir."[20]

Virüse yakalanıp daha sonra ya da tedavi sürecinde ölen herkese "Koronadan öldü!" damgası vurulurken; aşı olduktan sonra ölenler için aynı yaklaşım kullanılmamakta, herhangi bir otopsi yapılmadan, "Ölümün aşı ile alakası yoktur!" tarzında açıklama yapılmaktadır. Dünya Sağlık Örgütü Türkiye Ofisi'nde Halk Sağlığı Uzmanı Dr. Bahadır Sucaklı: "Bu ölümlerin aşı sonrası meydana gelmesinin tesadüfi olarak değerlendirilmesi söz konusudur. Mevcut aşı uygulamaları içerisinde aşıyla ilişkilendirilmiş herhangi bir ölüm DSÖ'ye bildirilmedi."[21] Türkiye bu oyunu neden bozmamaktadır ya da bozmak istememektedir. Türkiye'nin bu oyunu bozma gücü vardır.

DSÖ ve Küresel Hâkimiyet Proje Sahipleri

Örgütün kuruluş amaçları, DSÖ Anayasası'nda belirlenmiş ve bunu hayata geçirebilmek için dünyanın her tarafında ona örgütlenme hakkı verilmiştir. Amaç, tüm dünyanın sağlıklı olmasıdır. "DSÖ Anayasası sağlığa bir sosyal hak, sağlık hizmetine kamusal bir hizmet olarak bakmakta, sağlığın sosyal ve ekonomik belirleyicilerini vurgulamaktadır. Örgüt hastalık kontrol programlarında eşgüdümünün sağlanması, sağlık konularında uzman görüş

belirlenmesi, aşı vb. biyolojik maddelerde standartların konması, burslar verilmesi, sağlıkla ilgili yayınlar yapılması, ülkelere sağlık projelerinde maddi ve bilimsel destek sağlanması gibi görevler yanında dünyanın neresinde olursa olsun felaket veya salgın gibi acil bir durumda yardım sağlar, savaş, afet gibi nedenlerle evlerinden, yurtlarından kopmuş mültecilere sağlık hizmeti götürür."[22]

Bu amaçlarla kurulmuş olan bir DSÖ'nün yapılanış şemasını göz önüne aldığımızda, uluslararası bir yapı olarak her ülkede örgütlenebilmektedir. Bu nedenle küresel hâkimiyet projeleri olan yapılar, aşı ve ilaç sektörünün hep ilgi odağı olmuştur. Politikalarını belirleme ve yönlendirmede bu yapılar, örgüt üzerinde doğrudan veya dolaylı olarak baskı uygulaya gelmişler, çalışanlarını etkileme çareleri aramışlar, zaman zaman kurumu kaynakları kesmekle tehdit etmişlerdir. Yol boyu etkisi farklı olmakla birlikte bu yaklaşım gerçekleşmiş; DSÖ kendi alanında tüm insanlığın menfaatlerini değil belli zümre ve kuruluşların menfaatlerini savunur duruma düşmüştür.

Kuruluşundan bu yana ABD, DSÖ üzerinde çok etkili olmuştur. Başlangıçta DSÖ bütçesinin yarısını karşılayan ABD, örgüte baskı yapma hakkını kendinde görerek örgütün politikalarını, ABD menfaatleri istikametinde yönlendirmiştir. Bundan dolayı, daha sonra, ABD'nin kuruma katkısı azaltılmıştır. Bununla beraber, Trump'ın koronavirüs salgını dolayısıyla ülkesinden gelen kaynakları kesene kadar DSÖ'nün mali kaynaklarının üçte biri ABD'den karşılanmaktaydı. ABD ve küresel sermaye sahiplerinin, özellikle, aşı ve ilaç sektörünün bu baskıları yol boyu devam etmiştir.

Bu kesimle DSÖ arasında önemli çatışmalardan biri "Anne sütü yerine, bebek maması verilmesi" olayıdır. Tekeller başta Afrika olmak üzere dünyanın her tarafında anne sütünün bebekler için tehlikeli olduğu kampanyasını açmışlardır. Anne sütü yerine ürettikleri bebek mamalarının kullanılmasını tüm dünyaya baskı ile kabul ettirmek istemişlerdir. Özellikle Afrika'da "Yoksul anneler bu mamaları süt yerine su ile hazırlayınca bebeklerin beslenmesi bozularak on binlerce bebek ölmüştür." DSÖ bu katliama karşı çıkmıştır. Anne sütü yerine bebek mamalarının kullanılmasının yanlış olduğunu savununca "ABD, DSÖ'yü uluslararası ticareti engellemekle suçlamıştır." DSÖ geri adım atmak zorunda kalmıştır.[23]

ABD benzer bir baskıyı, DSÖ, "Ülkelerin akılcı ilaç politikalarını benimsemesi ve gerek duydukları temel ilaçları kendi üretmelerinin" daha yararlı olduğunu ülkelere tavsiye edince "18 dev ilaç şirketinden 11'ine ev sahipliği yapan ABD, DSÖ'nün bu teklifine şiddetle karşı çıkarak DSÖ'ye parasal katkısını durdurmuştur.[24] Örgüt 2005 yılında hükûmetlere "Bir küresel salgının başlangıcında yeterli malzemenin ulusal olarak mevcut olmasını sağlamanın tek yolu, ilaçların uluslar tarafından önceden stoklanmasıdır." şeklinde tavsiyede bulunmuştur.[25]

DSÖ, başından beri ABD ve ilaç sektörünün yoğun baskısı altında anayasasında yazılı olanları hayata geçirmede açık kararlı bir tavır belirleyemeyince, daha işin başında örgüt yapısı içerisinde sorun çıkmaya başlamıştır. Sovyetler Birliği, Ukrayna, Beyaz Rusya, "DSÖ'nün tutumundan memnun olmadıklarını belirterek üyelikten çekilmek istediler." Bundan bir yıl sonra da "Bulgaristan, Romanya, Arnavutluk, Çekoslovakya, Macaristan ve Polonya da üyelikten çekildiler." Sovyetler Birliği ve diğer sosyalist ülkeler 1955 yılına kadar DSÖ toplantılarına hiç katılmamışlardır. ABD'nin karşı çıkması nedeniyle, Çin Halk Cumhuriyeti 1960'ların sonuna kadar örgüte kabul edilmemiştir.

1978 yılında DSÖ'nün Alma Ata'da düzenlediği uluslararası toplantıda temel sağlık hizmetleri politikası benimsenerek "Sağlık sorunlarının temelinde toplumsal sorunlar olduğu" anlayışı etkin olmaya başlamıştır. Temel sağlık hizmetleri politikası kavramsallaştırması ile "Sağlık hizmetlerinden çok beslenme, konut, gelir, çevre, iş, katılım gibi temel etmenlerin varlığına dikkat çekilmiş; "Sağlık hizmetlerinde öncelik hastanelere değil, koruyucu hizmetlere" verilmesi ve "kaynakların adil dağıtılması" öne çekilmiştir. Kapitalist yaklaşım buna karşı olduğu için temel sağlık hizmetleri girişimi başarısızlıkla sonuçlanmıştır. "Dünya

Bankası ve Dünya Ticaret Örgütünün sağlık alanında giderek artan etkisi ile" "Parayı verenler düdüğü çalmış" proje rafa kaldırılmıştır. Küreselleşmenin öne çıkması ile örgüt geçmişi inkâr ederek "neoliberal sağlık politikalarının temsilciliğini" yapmaya başlamıştır. Çalışmalarında yol boyu kavramsal değişikliklere gitmiştir. DSÖ'nün 2000 yılında yayınladığı "Dünya Sağlık Raporu 2000"de "hastalar" "müşteri", "sağlık kurumları" "işletme", kamu sağlık hizmeti ise "piyasa" diye isimlendirilerek sağlık hizmetlerinin "piyasa sistemi" içinde gerçekleştirilmesi savunulmuştur. Rapora göre "Devletin görevi piyasaların denetlenmesi olarak gösterilmiştir."[26]
Aşı ve ilaç tekellerinin sağlık üzerindeki oyunlarına, entrikalarına kulaklarını tıkayan, Küresel güç odaklarının stratejilerinin uygulayıcısı konumuna gelen DSÖ, elektro-manyetik dalgalar ve baz istasyonları konusunda gerekeni yapmamış, bu konuda yapılmış bilimsel çalışmaları dikkate almadan 2006 yılında "yayınladığı 304 numaralı duyuruda (Fact sheet) baz istasyonlarının sağlık zararına ilişkin ikna edici bir kanıt bulunmadığını ilan etmiştir."[27]

DSÖ Domuz Gribi Salgını Kampanyası ile Kimlere Hizmet Etmiştir?

Nisan 2009'da Meksika'da ortaya çıkan domuz gribi virüsünün küresel bulaşıcı bir virüs olduğu, başta DSÖ olmak üzere Siyonist kaynaklar, büyük bir psikolojik harekâtla dünyaya duyurmuşlardır. Hemen hemen eş zamanlı olarak geliştirilen ve yeterli denetimden geçirilmeyen yan etkileri ciddi bir şekilde tartışılmayan aşılar, Ekim 2009'dan itibaren de piyasaya sürülmüştür.[28]
2009 yılında dünyada bugünkü gibi çok büyük bir panik meydana getirilirken grip aşısı üreten firmalar, çok büyük kârlar yapmışlardır. Salgın ve aşılarla ilgili başlatılıp yürütülen büyük psikolojik harekâtın arka planında, "İngiltere'deki aşı kampanyalarına yön veren hatta DSÖ'ye de danışmanlık yapan, aşı firmaları ile irtibatlı, önemli pozisyonlardaki bir iki uzman bulunmaktadır."[29]
DSÖ'nün açtığı "büyük tehlike var" kampanyasının, 6. derecede küresel salgın, ardından, Batılı küresel ilaç şirketlerinin ürettiği milyarlarca Dolarlık domuz gribi ilaç ve aşılarını, ABD eski Savunma Bakanı Donald Rumsfeld'in hisselerinin bulunduğu Gilead şirketi tarafından geliştirilen Tamiflu ilacı, örgüt tavsiyesiyle hükûmetlere satılmıştır. "Bunun sonucunda Gilead, Tamiflu'dan 2 milyar dolar kazanmıştır. Bunun 5 milyon Doları, Rumsfeld'in hissesine aittir." DSÖ bilim kurulu üyesi olan Rotterdam'daki Erasmus Üniversitesi'nde Prof. Dr. Albert Osterhaus, örgüte yaptığı danışmanlık ve yönlendirme sayesinde aşılardan büyük maddi kazançlar elde etmiştir. "İlaç firmalarına danışmanlık yapan ve ilaç firmalarınca fonlanan Osterhaus dışındaki diğer DSÖ Bilim Kurulu üyelerinden 5 tanesi (15 üyeden 5'i) domuz gribi provokasyonu sayesinde ilaç firmalarına milyarlarca dolar kazandırmışlardır.
2009 yılındaki "Domuz Gribi" olayı, DSÖ için yüzkarası bir olay olup ilaç firmalarının para kazanması için yapılmış pis bir operasyondur. 2009 yılında örgütün Direktörü Hong Konglu Margaret Chan, "Dünya ilaç devlerinin etkisi altında Domuz gribini (H1N1) 6. seviyede Pandemi ilan etmiş ve bu yüzden 100 milyon insanın ölebileceğini ileri sürmüştür."[30]
Oysa domuz gribi yüzünden ölenlerin sayısı sadece 50 kişi idi. Amerika'da yayınlanan The Huffington Post'un 6 Ağustos 2009 tarihli sayısında "Domuz Gribi Aşısına Hayır Deyin!" adlı bir makale yayınlanmıştır. Makalede önemli iddialara yer verilmektedir: "Bu aşı kampanyası, hükûmette bir işe yaramayan zararı faydasından çok (perilous) bürokratlar tarafından yürütülmektedir. Büyük dâhilerin bu büyük grip sektörüyle bağlantıları vardır. Sizi de aşılamak isteyen bu aşı çığırtkanlarına hayır deyin, çocuklarınızı koruyun. Bu hükûmet teşvikli aşıyı yaptırmamaları için arkadaşlarınızı, dostlarınızı uyarın. Her yıl 36 bin Amerikalı sezonluk grip aşısından ölürken, bu rakamla mukayese edilemeyecek oranda az ölüme sebep olan domuz gribi konusunda bu kadar büyük yaygara koparılması ve herkesin aşıya zorlanması herhalde Amerika'da çoğunluğun uyanmasına ve ilk defa büyük bir tepki ortaya koymasına sebep oldu."[31]

Avustralyalı araştırmacı-gazeteci Jane Burgmeister, 10 Haziran 2009'da DSÖ ve BM hakkında "kuş ve domuz griplerinin laboratuvarlarda insanları öldürmek için üretildiği" iddiası ile bazı belgeleri dayanak göstererek dava açmış ve elindeki belgeleri ABD'de FBI'a teslim etmiştir. Açtığı davada iddiaları yenilir yutulur gibi değildir: "Grip virüsleri, laboratuvarlarda gen mühendisliği kullanılarak üretilmişlerdir." "Biyolojik silah kategorisinde olan bu virüslerin belli korunma standartları ve kuralları vardır (korunma standardı- BSL3 (Biosafety Level 3)). O nedenle "virüs kesinlikle yanlışlıkla yollanmamış bilerek, şuurlu bir şekilde küresel olarak yayılması sağlanmıştır." "Amaç finansal ve politik çıkarlar sağlamaktır." "Halkların yaşamını riske atmışlardır." Bunu "Amerika'da Dünya Sağlık Örgütü, Birleşmiş Milletler, uluslararası bankerler ve Amerikan Merkez Bankası'nın (Federal Reserve) başını çektiği güçler bilerek şuurlu bir şekilde yapmıştır."[32]
Jane Burgmeister'in söylemediği ya da söyleyemediği çok önemli bir başka nokta, şuurlu bir şekilde dünya nüfusunu azaltmak için virüs bilinçli bir şekilde üretilmiş ve dünyaya yayılması sağlanmıştır. Gazetecinin suçladığı kesimlere baktığımızda meselenin salt bir para meselesi olmadığını söyleyebiliriz. Açılan dava, belli güç merkezleri tarafından kapatılıp unutturulmuştur. Domuz gribi salgınının doğal olmadığını, fabrikasyon üretimi olduğunu iddia eden bir başka isim, Avustralyalı, aşı ve virüs uzmanı Prof. Dr. Adrian Gibbs'tır. Ekip olarak yaptıkları araştırmaların sonucu, Avustralya'daki Virology Journal adlı dergide, Kasım 2009'da yayınlamışlardır. Araştırma sonuçlarına göre "Domuz gribi tesadüfen veya doğal olarak kendiliğinden ortaya çıkmamış, laboratuvar ortamında geliştirilirken kazara ortaya çıkmıştır. Çünkü buluntular, üç ayrı kıtadan gelen üç ayrı virüs türünün bir laboratuvarda ya da aşı geliştirme merkezinde bir araya getirilmesiyle virüsün elde edildiğini" ortaya koymaktaydı.[33] Diğer taraftan ABD'deki Hastalıkları Kontrol ve Önleme Merkezi ve Almanya'daki Friedrich-Loeffler Hayvan Sağlığı Enstitüsü de bu "Domuz gribi aşısının menşeinin laboratuvar ortamı olduğunu" kabul etmiştir. DSÖ, ABD Sağlık Bakanlığı ve aşı firmaları, Domuz gribinin domuzlardan insanlara geçtiğini iddia etmişlerdir. Araştırma sonuçları, bunun tam tersini ortaya koymuştur: "Domuz gribi olarak adlandırılan gribin aslında domuzlarla alakası yoktur. İnsanlarda rastlanan bu virüsün domuzlarda rastlanan virüsle genetik akrabalığı vardır. (…) Domuz gribi olarak adlandırılan, domuzdan insana geçtiği iddia edilen A/HıNl virüsünün domuzdan insana geçtiği konusunda hiçbir buluntu yoktur. Aksine bu grip önce insanda ortaya çıkmış, nadir de olsa domuzlara bulaşmıştır."[34]
Konu ile ilgili en ilginç, en dikkat çekici, en ibret verici, en açık ve en anlamlı açıklama, Avrupa Konseyi'nde yapılan konuyla ilgili oturumda konuşan DSÖ'nün Epidemiyoloji Birimi Direktörü Prof. Ulrich Keil tarafından yapılmıştır: "Domuz gribi salgını, ilaç üreticilerinin kârlarını artırmak için bu şirketlerle ortak olarak üretilen bir korku kampanyasıydı. DSÖ, sars ve kuş gribi konusunda da tüm tahminlerinde olduğu gibi yanıldı. Kamu sağlığını ilgilendiren onca şey varken domuz gribi konusunda halkta büyük bir panik yaşanmasına sebep olduk ve bu tamamen abartılmış bir korkuydu. DSÖ'nün kararları ülkelerin sağlık bütçelerine çok büyük yük getirdi. İnsanların ölümüne sebep olan en önemli etkenlerin hipertansiyon, sigara, yüksek kolesterol, obezite, egzersiz yapmama, sebze ve meyve tüketiminin azlığı olduğunu çok iyi biliyoruz. Hükûmetler, DSÖ'nün tavsiyesi doğrultusunda bu alanlara yatırım yapmaları gerekirken küresel bir salgın yaşanması yönündeki deliller çok zayıf olmasına rağmen domuz gribine yatırım yapmak zorunda bırakıldı."[35]
Türkiye'de domuz gribi ve DSÖ ile ilgili ciddi sorgulama yapan akademisyenlerden biri de Prof. Ahmet Rasim Küçükusta'dır. Kendisi "DSÖ her sene bu günlerde (sonbahar) dünya çapında grip salgını olacağını ve milyonlarca insanın hastalanıp öleceğini ilan ediyor ama çok şükür bu gerçekleşmiyor. DSÖ'nün Asya ve Pasifik Direktörü Shigeru Omi, beş sene önce (2005), önümüzdeki aylarda çıkması beklenen ve tüm dünyada yayılacak Pandemide 2 milyardan fazla insan gribe yakalanacağını ve iyimser senaryoda 2 ile 7 milyon arası, kötümser senaryoda ise 100 milyon insanın öleceğini söylemişti. Tabii bu tahminde DSÖ'nün

gribal salgınlar konusundaki çoğu yanlış ve abartılı tahminleri gibi doğru çıkmamıştı. (…) Domuz gribi ağır bir hastalık değildir. Belirtileri diğer grip türlerine göre daha hafiftir. Hastaların ateş düşene kadar evde istirahat etmeleri yeterlidir. Hastalık kendiliğinden geçer."[36]

Dönemin Sağlık Bakanı Recep Akdağ, domuz gribi aşısına itiraz edenleri azarlamış, tehdit etmiş ve gerçeği yansıtmayan tahminlerde bulunmuş, rakamlar vermiştir ya da vermek durumunda bırakılmıştır: "DSÖ aşıyı onaylıyor, siz mani oluyorsunuz?' (23.10.2009) '…Bir çocuk domuz gribinden ölse annesi de bana gelip çocuğuma falancanın sözüyle aşı yaptırmadım derse o kişi hakkında suç duyurusunda bulunurum.' (03.11.2009) '…Bakan, "Aşı olunmadığı takdirde Türkiye'de beş bin kişi ölecek"[37] şeklinde yaptığı açıklamadan sonra medyada bakana güvenilmemesi gerektiği tartışmasının başlaması üzerine[38] , "Ben değilim bunu söyleyen, salgın hastalıkları uzmanlarımız, ben onların beyanını aktardım." açıklamasını yapmak durumunda kalmıştır.[39] O günlerde en dikkat çeken bir konu da, Başbakan Erdoğan'ın Sağlık Bakanı ile aynı düşüncede olmaması ve aşı yaptırmaya karşı çıkmasıdır: "Benim adımı vermişsin, ben aşı olmayacağım.' "Sağlık Bakanımla aynı düşünmüyorum. Vatandaşım kendi isteğine bağlı olarak böyle bir yolu tercih ederse eyvallah. Ama etmiyorsa illa yaptırmalısınız diye bir kampanyanın sürdürülmesi yanlıştır. Zorla (cebren) bu iş olmaz. (15 gün sonra) 'Ben de kendime göre araştırmalarımı yaptım. Ben domuz gribi aşısı olmayacağım, ailemde de olan yok."[40]

DSÖ Kimin Truva Atıdır?

Yol boyu DSÖ'nün dünya çapında, her sene, büyük bir salgın çıkacak tarzında açıklama yapmasının manası nedir? Sebebi nedir? Örgütün gizli bir amacı var mı?

Kime hizmet etmektedir? Ana finansörleri örgütü kendi amaçlarına hizmet için kullanmakta mıdırlar? Bünyesindeki bilim kurulu üyelerinin aşı firmaları, Bill Gates, Rockefeller ve Carnegie gibi vakıfları ile bir irtibatı, danışmanlığı, üyeliği var mıdır? Siyonist ya da Mason olma durumları var mı? Türkiye'deki Bilim Kurulu arasında DSÖ ve aşı firmaları ile irtibatlı akademisyenler var mıdır? Türkiye bu sorgulamayı gerçek boyutlarıyla yapmalıdır! DSÖ'nün üzerinde yol boyu iki mekanizma; tek dünya devleti kurmak isteyenlerle aşı ve ilaç şirketleri etkili olmaya çalışmıştır.

Bunlar, yapacakları işleri örgütün arkasına gizlenerek yapmaya çalışmışlardır. Bu yaklaşım insanlığa çok acı bedeller ödetmiştir. Bugün DSÖ Bilim Kurulu üyelerinden (toplam 15 üye) 8'i, Bill ve Melinda Gates Vakfı, Merck Co., Gates'in fonladığı GAVİ (Küresel Aşı İttifakı Grubu), Pfizer, Novartis, Gilead, Novovax, GSK gibi ilaç devi firma ve kuruluşlarla bağlantılıdır. Bu noktada en ciddi tezat, aşı geliştiren firmaların (Gilead, GlaxoSmithKline, Hoffman-LaRoche, Sanofi Pasteur, Merck, Bayer) örgütün aynı zamanda finansörleri olmuş olmasıdır. Bu durumun DSÖ'nün kararlarını etkilemediğini söylemek son derece yanlış olur. Bu yapılanışın doğal sonucu ortaya konan politika ve uygulamalardan dolayı, örgütün verilerine ve politikalarına olan güvenin yıkılması kaçınılmazdır. Bu durum, küresel hâkimiyet projelerinin hayata geçirilebilmesinde örgütün Truva atı olarak kullanıldığının bir göstergesidir.

İlaç sektörü ve küresel dünya devleti kurmak isteyenlerle iş tutan bilim insanları, küresel bazda sağlıkla ilgili pek çok konuyu, bulundukları konumu kullanarak insanlığı yanıltmayı bir strateji olarak benimsemişlerdir. Koronavirüs salgınında bu noktada öne çıkan isimlerden biri de 1984'ten beri Ulusal Alerji ve Bulaşıcı Hastalıklar Enstitüsü direktörü Dr. Anthony Fauci'dir. Kendisi tek dünya devleti kurmak isteyenlerin küresel salgını kullanma amaçlarına hizmet edecek şekilde küresel salgın üzerinden bir korku psikolojisi yayan bilim insanıdır. Bu nedenle Dr. Peter Breggin, 19 Ekim 2020 tarihli, "Dr. Fauci'nin Kovid-19 İhaneti" başlıklı bir raporu ve 31 Ağustos 2020 tarihli "Kovid-19 ve Halk Sağlığı Totalitarizmi: Bireyler, Kurumlar ve Toplum Üzerindeki İstenmeyen Etkiler" başlıklı ikinci bir rapor hazırlayarak Ohio'daki bir federal mahkemeye başvurmuştur. Dr. Peter Breggin'in Dr. Fauci ile ilgili

iddiaları çok ciddi ve ağırdır: "Fauci, Çin Komünist Partisinin (ÇKP) ölümcül sars koronavirüsleri üretmesine olanak tanıyan araştırma faaliyetlerinin arkasındaki en büyük güç oldu. Bu da kazara olsun ya da olmasın sars-cov-2'nin Wuhan Viroloji Enstitüsü'nden salınmasına yol açtı. Fauci, ÇKP ve DSÖ ile iş birliği içinde, başlangıçta Pandeminin kökenleri ve tehlikeleri hakkındaki gerçeği bastırdı ve böylece virüsün Çin'den dünyanın geri kalanına yayılmasını sağladı. Fauci, Etiyopya'daki kolera salgınlarını örtbas etmekle suçlanan, yozlaşmış bir geçmişi ve terörist bağları olan bir Marksist-Leninist Etiyopyalı siyasi partinin üyesi olan DSÖ Genel Müdürü Tedros Adhanom Ghebreyesus'u destekledi ve övdü. Fauci geçtiğimiz günlerde sars-cov-2'nin doğal mutasyonu savunarak, Wuhan Viroloji Enstitüsü'nde yaratıldığı ve serbest bırakıldığı olasılığını reddettiği bir makale yayınladı. Ayrıca küresel salgını 'yeşil yeni anlaşmayı' ve 'Büyük Sıfırlama' diye bilinen küreselci hareketi haklı çıkarmak için de kullanıyor. Fauci, … Gerçekte, küreselci ilaç firmaları ve küreselci organizasyonlarla çalışıyor ve onları güçlendiriyor… Bu küreselciler, politikaları ve uygulamaları, kapatmalar da dâhil olmak üzere, dünya genelinde koşulları kötüleştirmeye devam ederken o, güç ve etki kazandı. Fauci ve Tedros, 'Birlikte, başlangıçta Kovid-19 tehlikelerini en aza indirdiler. Çinlilerin virüsü binlerce uluslararası yolcu uçuşu ile yaymasına izin verirken dünya çapında salgın hazırlıklarını ertelediler. Fauci, Başkan'ın, Genel Müdür Tedros ve Çin'e yönelik eleştirisini alenen baltaladı. Bunun yerine Fauci, Tedros'un güvenilir ve 'seçkin' bir adam olduğu konusunda dünyaya güvence verdi. Tedros'un Çin'deki bağlantılarının benzer şekilde güvenilir olduğunu ve güvenilebileceğini ima etti. Fauci, dünyada olağanüstü yıkıcı bir güç oldu ve olmaya devam ediyor. Fauci aynı zamanda şişirilmiş Kovid-19 vaka sayılarını destekliyor ve CDC'den ölümleri bildiriyor, ardından şişirilmiş tahminleri, emsali olmayan ve bilimsel temeli çok az olan veya hiç olmayan baskıcı halk sağlığı önlemlerini gerekçelendirmek için kullanıyor, ancak etkisi ve gücünü, küreselci ortaklarının servetini koruyor. Fauci'yi kovmanın, tüm bu felaketi araştırmanın ve ABD'yi ve dünyayı ister kaza eseri ister kasıtlı olsun, gelecekte laboratuvar kaynaklı salgın felaketlerden korumak için ne yapılması gerektiğini düşünmenin zamanı geldi."[41]

Dikkat çeken nokta, örgütün hiçbir bilimsel temele dayanmayan ve panik meydana getiren tahminler yapmasında kasıtlı bir davranış içerisinde olmasının yüksekliğidir. Korona salgınında örgütün takındığı tavırdan dolayı ABD Başkanı Trump doğrudan doğruya örgütü hedefe koyup çok ağır eleştirilerde bulunmuş ve örgütten ayrılmıştır. Örgütü ciddi bir şekilde suçlamıştır: "DSÖ birçok konuda yanıldı. Uyarmakta geç kaldılar. Büyük ihtimalle biliyorlardı ama söylemediler. Çin odaklı çalışıyorlar. Bütçelerini keseceğiz. Korona Wuhan'daki laboratuvarda ortaya çıktı. Elimizde ciddi kanıtlar var. Dünya Sağlık Örgütü utanmalıdır. **Çin**'in halkla ilişkiler örgütü gibi çalışıyorlar... Bu soruşturma, DSÖ'nün koronavirüsün yayılmasını gizlemesine ve süreci iyi yönetmemesine yönelik olacak. Sinsi bir düşmanla savaşıyoruz, kazanacağız!"[42]

Japonya Başbakanı Şenzo Abe; "Japonya Avrupa Birliği ile birlikte adil, bağımsız ve kapsamlı bir inceleme yapılmasını önerecek"; Japonya Dışişleri Bakanı Toshimitsu Motegi "Uluslararası toplumda virüsün tam olarak nereden geldiği ve ilk tepki hakkında çok fazla tartışma var." "Kapsamlı bir soruşturmanım bağımsız bir organ tarafından yapılması çok önemli" ifadelerini kullanarak[43] Trump'ın söylemlerine bir bakıma iştirak etmişlerdir. Fransa Dışişleri Bakanı **Jean-Yves Le Drian**, DSÖ'yü "salgın krizini eksik yönetmekle" suçlarken; Fransa Cumhurbaşkanı **Emmanuel Macron** "Çin'in, koronavirüsün yönetiminde bizden daha iyi olduğunu söyleyecek kadar saf olmayalım. Bilmiyoruz. Açıkçası **bilmediğimiz şeyler oldu**" (17 Nisan 2020) demiş olması anlamlıdır.[44]

Trump, Le Drian ve Macron'un kullandıkları cümleler, arkada yürütülen çok ciddi bir savaşın var olduğunun göstergesidir. Arkada kim kimle niçin savaşmaktadır? "Sinsi düşman kimdir? Bu sinsi düşmanın Çin'le Siyonizm'le bir ilgisi var mıdır? Çin görünür bir güç olduğuna göre,

Çin'i yönlendiren bir başka güç mü vardır ki sinsi, görünmez olsun? DSÖ kimin Truva atıdır? **Trump'ın ABD tarafından örgüte verilen parayı kesmesinden sonra devreye Bill Gates'in girmesi, Siyonizm'in dünya hâkimiyet mücadelesinde örgütün stratejik öneminin olduğunu göstermektedir. Kurucuları arasında Rockefeller'in bulunması, Siyonist hareketin bu tür uluslararası yapılara verdiği önemin bir göstergesidir. Diğer taraftan** DSÖ İngiliz kraliyet ailesi ile irtibatlıdır. "DSÖ'nün 2005 yılından bugüne Avrupa sorumlusu, başkanı, temsilcisi, patronu, Danimarka Veliaht Prensi Frederik'in eşi, Danimarka Kraliyet Prensesi, Veliaht Prenses Mary'dir."[45]

Bu bağlamda bir DSÖ çalışanı olan Dr. Alison Katz, 2007 yılında yeni seçilmiş olan DSÖ Genel Müdürü Dr. Margaret Chan'a yazdığı açık mektubunu da hatırlamakta fayda vardır. Mektubunda, "DSÖ'nün uluslararası sağlık otoritesinin azınlık ama güç sahibi ülkelerce artan biçimde zayıflatıldığını ve örgütün hizmet ettiği insanlardan koptuğunu" belirtmektedir.[46] Öyleyse DSÖ kimin Truva atıdır?

Araştırmacı Murat Akan'a göre "Koronavirüs salgını kararı", "yeni bir dünya düzeni kurmak" için "Davos'ta Dünya ekonomik formunda alınmış", "hayata geçirilme görevi de DSÖ'ye verilmiştir": "Koronavirüs süreci DSÖ kontrolünde sosyal, politik ve sağlık alanlarında yeni yapılanma sürecini hızlandırmak için üretilmiş bir bahanedir. İkinci aşama; küresel ekonominin çökmesi, yoksulluk, işsizlik ve açlıktan ölüm oranının artması olacaktır. Bu bir mühendislik faaliyetidir. Küreselciler, yeni bir dünya düzeni için konvansiyonel ya da nükleer savaş yerine biyolojik savaşa karar vermişlerdir. Bu nedenle; koronavirüsün sosyal deneyleri Rockefeller ve Bill Gates Vakıfları tarafından yapılmış, Davos'ta yapılan Dünya Ekonomik Forumu'nda onaylanmıştır."[47] Öyleyse DSÖ kimin Truva atıdır?

Sonuç: "Ekini/Harsı ve Nesli Yok Etmek" İsteyen Bir Zihniyete Dur Demek

Çin'in Wuhan üzerinden başlatılan biyolojik savaş deneyimi şunu ortaya koymuştur: Laboratuvarda üretilmiş bir virüsün bir ülkeye ya da tüm dünyaya yollanması, bugün için çok kolaydır. Biyolojik silahlar, hedef ülkeye ya da ülkelere gönderildikten sonra başta DSÖ gibi kuruluşlar olmak üzere tüm şer ittifakının kuruluşları harekete geçmekte, hedef ülkeyi/ülkeleri en kötü durumda göstermek için psikolojik savaş mekanizmasını harekete geçirmektedirler. Böyle bir psikolojik harekâtla hedef ülke/ülkeler bir taraftan ekonomik olarak zarara uğratılırken diğer taraftan siyasal ve sosyolojik olarak iç gerilimlere ve bunalımlara sürüklenmektedir. Hedef ülkenin iktidarları acze düşürüldükten sonra mahiyeti bilinmeyen aşılar servis edilerek hem para kazanılmakta hem hedef toplumun sağlık yapısı bozulmakta hem de soy arıtım/soykırım/nüfus azaltılması gizlice gerçekleştirilmektedir.

O nedenle Türkiye, kendi aşı sistemini, **biyo-güvenlik sistemini mutlaka kurmalıdır.** "Sistemin işlemesi için 300-500 milyon insana ihtiyacımız var. Gerisi fazlalık." diyen Rockefeller'in [48] ve "Dünyada **6,8 milyar insan var ve bu rakam 9 milyara doğru çıkıyor. İyi bir aşılama programı ve sağlık hizmetiyle bunu %10-15 azaltabiliriz." diyen Bill Gates'in** [49] **niyetleri bellidir. Bu gerçek göz önüne alınarak kartlar yeniden karılmalıdır. Saflar yeniden belirlenmelidir. DSÖ'ye bu kapsamda bakılmalı, yapılmış İstanbul Ofisi anlaşması acilen iptal edilmelidir.** Siyonizm'in dünya nüfusunu azaltmak için çizdiği yol haritasını, başvurduğu, yöntemleri göz önüne aldığımızda, çok büyük bir ifsat ve ifrat hareketi ile karşı karşıya olduğumuz ortaya çıkmaktadır.

Bütün bunlar, kendine "arı ırk"(!), "üstün ırk"(!), "seçilmişler"(!), "elitler"(!) diyen bir kesimin/Siyonizm'in, dünyayı tek başına, kolayca yönetebilmek için yapılmakta ve de yapılmak istenmektedir. Bunlar, tam iktidar oldukları zaman insanlığın nasıl bir zülüm mekanizması ile karşı karşıya kalabileceğini tahayyül etmek bile zordur. Dünyanın hemen hemen her bölgesinde başlatılıp sürdürülen iç savaşlar bir asimilasyon aracı olarak kullanılmaktadır. Hedef 500 milyonluk bir dünyayı, feodal bir döneme döndürüp (komünizmdeki ilkel komünal dönem), şehir devletlerine bölüp (Eski Sparta, Atina şehir devletleri gibi) yönetmeyi hedeflemektedirler. Bunun anlamı, insanlığın asırlar boyu tüm

kazanımlarını sıfırlayıp, yok edip sadece ve sadece kendi ırklarının (onlardan da kendilerini tasvip edenler) efendi olduğu diğerlerinin hizmetçi, köle olduğu, yeni bir dünya düzeni/dijital dünya düzeni/dijital diktatörlük düzeni inşa etmek istiyorlar.
2021 yılında Davos'ta konuşulacağı söylenen, "Büyük sıfırlama", gelecek 100 yılın şekillendirilmesi demektir. Ne ve kimler sıfırlanacak sorularının cevapları önemlidir. Türkiye buna hazır olmalı, gerekli tedbirleri almalıdır. Tam bu noktada Kur'ân'ın çağrısına, işaret ettiği büyük tehlikeye ve yapılması gerekenlere bakmak gerekmektedir:
"İnsanlardan öylesi de vardır ki, dünya hayatına ilişkin sözleri senin hoşuna gider ve kalbindekine rağmen Allah'ı şahit getirir; oysa o azılı bir düşmandır. O, iş başına geçti mi/iktidar oldu mu yeryüzünde fesat çıkarmaya, ekini ve nesli helak etmeye çaba harcar. Allah ise, fesadı (bozgunculuğu ve kışkırtıcılığı) sevmez. Ona: 'Allah'tan kork!' denildiği zaman, onu büyüklük gururu günaha sürükleyerek alıp-kuşatır. Böylesine cehennem yeter; ne kötü bir yataktır o. İnsanlardan öylesi de vardır ki, Allah'ın rızasını ara(yıp kazan)mak amacıyla nefsini satın alır. Allah, kullarına karşı şefkatli olandır. Ey iman edenler, hepiniz topluca İslâm'a girin ve şeytanın adımlarını izlemeyin. Çünkü o, size apaçık bir düşmandır." (2 Bakara 204-208)
Cesaretle süreçte rol alıp, ifsat hareketini durdurup yok etmek iman edenlerin ana görevlerindendir. Bu konuda Allah bizimle beraberdir ve bize yollarını gösterecektir: "Bizim uğrumuzda cihat edenlere, biz şüphesiz onlara yollarımızı gösteririz. Gerçek şu ki Allah, ihsan edenlerle beraberdir." (29 Ankebût 69). "Ey iman edenler, Allah'tan korkup-sakınırsanız, size doğruyu yanlıştan ayıran bir nur ve anlayış (furkan) verir, kötülüklerinizi örter ve sizi bağışlar." (8 Enfal 29)
Hak ettiğimiz takdirde Allah, "görünmez orduları" ile bize yardım edecektir: "Ey iman edenler; Allah'ın sizin üzerinizdeki nimetini hatırlayın. Hani size ordular gelmişti; böylece biz de onların üzerine, bir rüzgâr ve sizin görmediğiniz ordular göndermiştik. Allah, yapmakta olduklarınızı görendir." (33 Ahzâb 9)
Allah, Siyonizm'in bu büyük fitne ve ifsat hareketine müsaade etmeyecektir. Bu, ilahi sünnetin ve yaratılış kanunlarının gereğidir. Eğer iman edenler bu büyük fitne ve ifsat hareketine karşı sorumluluklarını yerine getirmezlerse, Allah başka insan unsurunu bunların üzerine göndererek onları mutlaka cezalandıracaktır: "Eğer Allah'ın, insanların bir kısmıyla bir kısmını defetmesi olmasaydı, manastırlar, kiliseler, havralar ve içinde Allah'ın isminin çokça anıldığı mescitler, muhakkak yıkılır giderdi. Allah kendi (dini)ne yardım edenlere kesin olarak yardım eder..." (22 Hacc 40). "(Bu,) Allah'ın vadidir; Allah vadinden geri dönmez. Ancak insanların çoğu bilmezler." (30 Rûm 6) "Ancak Rablerinden korkup-sakınanlar ise; onlar için yüksek köşkler vardır, onların üstünde de yüksek köşkler bina edilmiştir. Onların altında ırmaklar akmaktadır. (Bu,) Allah'ın vadidir. Allah, vadinden dönmez." (39 Zümer 20)
Bu konuda bütün gönüllü kuruluşları, vakıfları, sendikaları, meslek odalarını, siyasi partileri ve yöneticileri göreve davet ediyoruz. Bu konu, her türlü siyasi mülahazanın üstünde millî bir meseledir, millî bir davadır. Bir gelecek sorunudur. Henüz vakit varken!

Kaynaklar:

[1] Burhanettin Can, İslâm Coğrafyası ve Küresel Savaş-1: "Kaostan Kaynaklanan Düzen" ve "Küresel Savaş", Eylül 2017, Umran. Burhanettin Can, İslâm Coğrafyası ve Küresel Savaş-2: "Küresel Savaş" Türkiye Üzerinden mi (!)? Çıkarılmak İsteniyor, Ekim 2017, Umran.
[2] Dünya Sağlık Örgütü ve Türkiye ile İlişkileri, Türkiye Cumhuriyeti, Sağlık Bakanlığı Dış İlişkiler Dairesi Başkanlığı, Ankara,
1997. https://www.mfa.gov.tr/who.tr.mfa#:~:text=DS%C3%96%20Anayasas%C4%B1'n%C4%B1n%2026%20%C3%BCye,de%20BM%20Saray%C4%B1'nda%20d%C3%BCzenlenmektedir. https://www.healthworldnews.net/tarihce/ https://tr.wikipedia.org/wiki/D%C3%BCnya_Sa%C4%9Fl%C4%B1k_%C3%96rg%C3%BCt%C3%BC

https://www.tarihiolaylar.com/tarihi-olaylar/dunya-saglik-orgutu-who-world-health-organization-483
[3] https://www.who.int/dg/regional_directors/jakab/en/ https://www.euro.who.int/en/about-us/regional-director/regional-directors-emeritus/dr-zsuzsanna-jakab,-2010-2019 https://www.tarihiolaylar.com/tarihi-olaylar/dunya-saglik-orgutu-who-world-health-organization-483
[4]https://www.mfa.gov.tr/who.tr.mfa#:~:text=DS%C3%96%20Anayasas%C4%B1'n%C4%B1n%2026%20%C3%BCye,de%20BM%20Saray%C4%B1'nda%20d%C3%BCzenlenmektedir. https://www.tarihiolaylar.com/tarihi-olaylar/dunya-saglik-orgutu-who-world-health-organization-483 https://tr.wikipedia.org/wiki/D%C3%BCnya_Sa%C4%9Fl%C4%B1k_%C3%96rg%C3%BCt%C3%BC https://dergipark.org.tr/tr/pub/deusosbil/issue/26338/277520
[5] Mehmet Ali Güler, "DSÖ Saflaşması", Cumhuriyet, 18 Nisan 2020. "Dünya Sağlık Örgütü: Kim tarafından finanse ediliyor, nasıl kuruldu ve rolü ne?", BBC Türkçe 15.04.2020.
[6] Dünya Sağlık Örgütü ve Türkiye ile İlişkileri, Türkiye Cumhuriyeti, Sağlık Bakanlığı Dış ilişkiler Dairesi Başkanlığı, Ankara, 1997. https://www.dikgazete.com/gundem/turkiye-ile-dso-arasindaki-anlasma-resmi-gazete-de-yayimlandi-h553031.html https://www.cnnturk.com/turkiye/turkiye-ile-dso-arasindaki-anlasma-resmi-gazetede-yayimlandi
[7] https://www.saglik.gov.tr/TR,21342/turkiye-ile-dso-arasinda-istanbul-ofisi-anlasmasi.html ; http://www.mfa.gov.tr/no_-205_-dunya-saglik-orgutu-nun-(dso)-insani-ve-saglik-acil-durumlarina-hazirliklilik-cografi-ayrik-ofisi-nin-istanbul-da-kurulmasi-hk.tr.mfa
[8] https://www.dikgazete.com/tc-kanunlarina-tabi-olmayan-dunya-saglik-orgutunun-istanbul-cografi-ayrik-ofisi-casusluk-merkezi-mi-makale,3110.html;
[9] https://www.dikgazete.com/tc-kanunlarina-tabi-olmayan-dunya-saglik-orgutunun-istanbul-cografi-ayrik-ofisi-casusluk-merkezi-mi-makale,3110.html;
[10] https://tr.sputniknews.com/guney_amerika/202005011041949524-trumpin-comezi-bolsonaro-bu-kez-dsoyu-cocuklar-arasinda-escinsellik-ile-masturbasyonu-tesvik/
[11] https://www.medyaradar.com/whoya-itaat-etmeyen-italyan-doktorlar-koronavirus-sirlarini-kesfetti-haberi-2027358
[12]Arslan Bulut "PCR testi, genetik iz sürme testi ise..." Yeniçağ, 23 Oca 2021. https://www.5gvirusnews.com/saglik/italyada-olu-yalan-soylemez-h64.html; https://rairfoundation.com/renowned-forensic-doctor-destroys-media-killer-virus-lies-nobody-has-died-of-covid-19-in-hamburg-without-previous-illness-watch/
[13] https://www.coronagercegi.com/post/dr-stoian-alexov
[14] https://www.coronagercegi.com/post/kovid-sayimi
[15] Arslan Bulut, agy.
[16] Michel Chossudovsky, "Big Pharma'nın Covid Aşısı Küresel Araştırma", 01 Mayıs 2021; "2020-21 Dünya Çapında Corona Krizi: Sivil Toplumu Yıkmak, Tasarlanmış Ekonomik Buhran, Küresel Darbe ve "Büyük Sıfırlama"; https://www.globalresearch.ca/big-pharmas-covid-vaccine-2/5744108
[17] Hüseyin Vodinalı , "Who is Who?" 6 Nisan 2020, Veryansın.
[18] https://www.5gvirusnews.com/saglik/otopsi-ile-asi-baglantisi-h404.html
[19] https://www.5gvirusnews.com/saglik/adli-profesorden-katil-virus-yok-h39.html
[20] https://www.5gvirusnews.com/saglik/adli-profesorden-katil-virus-yok-h39.html
[21] https://www.hurriyet.com.tr/gundem/dso-turkiye-ofisinden-aciklama-olumlerin-asiyla-baglantisi-yok-41718299
[22] Necati Dedeoğlu, Uluslararası Sağlık Çalışmalarının Tarihçesi, Dünya Sağlık Örgütü ve Türkiye, Akdeniz Üniversitesi Tıp Fakültesi Yayını, Antalya, 1988, Antalya. Necati Dedeoğlu, "Dünya Sağlık Örgütü, Sağlık Hakkı ve Küreselleşme"
(World Health Organisation, Right to Health and Globalisation), AF Preventive Medicine Bulletin, 2010: 9(4) www.korhek.org 361; Derleme/Rewiev Article TAF Prev Med Bull 2010; 9(4): 361-366.
[23] Necati Dedeoğlu, "Dünya Sağlık Örgütü, Sağlık Hakkı ve Küreselleşme"
[24] G. Aksakoğlu, "Herkes İçin Sağlıktan Hedef 21'e: Dünya Sağlık Örgütü Değişiyor", Toplum ve Hekim, Mart Nisan 2002, 17, (2):91-100.
[25] Evren Balta,18 Nisan 2020.

[26] İ, Belek, " Dünya Sağlık Örgütü nereye Gidiyor? 2000 Yılı Performans Raporu Üzerine Bir Değerlendirme", Toplum ve Hekim, 2002 Cilt 17 (2):120-125.
[27] İ, Belek, agm. WHO. Fact Sheet No:304 Electromagnetic fields and public health, 2006, Geneva.
[28] İ, Tokalak, Dünyada İlaç ve Kimya Terörü, Ataç Yayınları, İstanbul, 2019, s. 173-175, 200-215. Güngör Uras, "Domuz Gribi Pazarlanıyor", Milliyet, 27 Ekim 2009.
[29] İ, Tokalak, age.
[30] Hüseyin Vodinalı, agy. https://journal-neo.org/2020/04/02/can-we-trust-the-who/ https://www.dailymail.co.uk/health/article-1302505/WHO-swine-flu-advisers-ties-drug-firms-Experts-linked-vaccine-producers.html
https://www.thenation.com/article/politics/covid-military-shortage-pandemic/
https://www.military.com/daily-news/2020/04/01/naval-war-college-ran-pandemic-war-game-2019-conclusions-were-eerie.html https://www.abc.net.au/news/2020-02-17/coronavirus-who-underfunded-internal-corruption-allegations/11970382
[31] İ, Tokalak, age.
[32] İ, Tokalak, age. Jane Burgenneister, "Summary of the swine flu criminal case", 01.08.2009, www.theflucase.com.
[33] İ, Tokalak, age.
[34] İ, Tokalak, age. Kapıcıoğlu, S., Domuz Gribi - Yalancılar Çıkarcılar, İstanbul: Bilnet Matbaacılık, 2009. Müftüoğlu, O., "Domuz gribi salgını kapımızda mı?", Hürriyet, 25 Ekim 2009.
[35] Arslan Bulut, "Dünya Sağlık Örgütü Yine Suçüstü Yakalandı!", Yeniçağ, 24 Nisan 2020.
[36] İ, Tokalak, age. "Küresel Sermaye ve Domuz Gribi" , Www.Uhim.Org
[37] İ, Tokalak, age.
[38] Uruş, A., "Domuz gribi aşısından Sağlık Bakanlığı'na güvenmiyoruz", HaberTürk, 14 Aralık 2009.
[39] İ, Tokalak, age.
[40] Milliyet, 19 Kasım 2009.
[41] https://www.5gvirusnews.com/hukuk/fauci-hakkinda-korkunc-rapor-h317.html
[42] "Yeni Küresel Düzenin Ayak Sesleri", 24 Mart 2020, "Fatura Trump'a", 8 Nisan 2020 Politika Merkezi. Ergün Diler, "İstihbarat Virüsü", Posta, 2 Mayıs 2020. "Dünya Sağlık Örgütü: Kim tarafından finanse ediliyor, nasıl kuruldu ve rolü ne?" BBC Türkçe, 15 Nisan 2020.
[43] Temel Yılmaz, "Dünya Sağlık Örgütü'nde neler oluyor: Pandemi gerçekten dünyayı bir felakete mi götürüyor?" Habertürk, 20 Ağustos 2020.
[44] Mehmet Yılmaz Dünya Sağlık Örgütü'nün Kara Kitabı; www.derindusunce.org
[45] https://www.dikgazete.com/tc-kanunlarina-tabi-olmayan-dunya-saglik-orgutunun-istanbul-cografi-ayrik-ofisi-casusluk-merkezi-mi-makale,3110.html; https://www.healthworldnews.net/dunya-saglik-orgutu-istanbul-ofisi-kurulmasi-anlasmasi-yururluge-girdi/ https://www.saglik.gov.tr/TR,68981/dso-istanbul-acil-durum-ofisinin-acilisi-yapildi.html
[46] Necati Dedeoğlu "Dünya Sağlık Örgütü, Sağlık Hakkı ve Küreselleşme", Katz A. Open letter to Dr. Chan. People's Health Movement._2007. www.phmovement.org/files/alison_letter.
[47] https://www.yeniakit.com.tr/haber/koronavirus-iki-kurum-tarafindan-yapildi-dedi-ve-ekledi-tutmazsa-piyasaya-o-sistemi-surecekler-1243999.html
[48] http://ahmethakancakici.blogspot.com/2018/11/ailesiz-toplum-modern-family-ya-sonras.html.
[49] edebiyatgazetesi / Kritik Eşik (2010).

http://www.umrandergisi.com.tr/iklimlendirme-raporlari-ve-haarp-teknolojisinde-atmosferin-yapisi-cn7304.html

EKMEK İLE HÜKÜMET DEVRİLİR Mİ?

Tem 18, 2020-derindusunce.org/

Tankla yapılan darbe girişimlerine alıştık; ekmek ile darbe sipariş edilecek günler yaklaşıyor. Bu yüzden gıda konusundaki usülsüzlüklerin, stokçuluğun her zamankinden daha çok konuşulması ve denetlenmesi gerek.

2000-20014 arasında FAO dünya gıda fiyatları indeksi %123 arttı. Dünyada garip işler dönerken Türkiye gıda mafyasını eleştirmeyi yasaklayan bir kanun çıkarıyor. Oysa en çok gıda konuşmak gereken günlerdeyiz. Yediklerimizin sadece kalitesi değil fiyatı da kirli ellerde.

Dünyada en çok tüketilen 3 gıda olan buğday, mısır ve pirinç fiyatları 2000-2011 arasında %150 yükseldi. Enerji, gübre ve iş gücü maliyeti ile açıklanamayan bu artışlar nereden geliyor?

Hızla yükselen gıda fiyatları yüzünden 2008'de 100 milyon insan açlıktan ölme tehlikesiyle karşı karşıya kaldı. Bunlar özellikle ülke gelirinin ve hane gelirinin önemli kısmını (%70+) gıdaya harcayan ülkeler ve aileler.

Gıda fiyatları elbette her zaman istikrarlı değil. İklim şartları, savaşlar, zararlı böcekler bir bölgede üretimi düşürüp bütün dünyada fiyatların oynamasına sebep oluyor. Fakat son yıllarda gözlenen garip oynamalar var ve bu bir mafyalaşma işareti.

Tabi burada meşru tarım ticareti ile vahşi spekülasyonu ayırmak gerek. Bir bölgedeki üretim fazlasını alıp ihtiyaç olan yere sevk eden tüccar kâr ederken alıcı ve satıcı da kazanıyor. Ama yalan haber yaymak, fiyat yükseltmek için gizli stok yapmak tüccarlık değil.

Kahve, fındık, kakao gibi "stratejik" ürünlerin piyasası oynak fiyatlara sahiptir. Meselâ kahve Brezilya'dan gemiye yüklenip Avrupa'ya taşınırken 15 günlük yolda defalarca el değiştirebilir. Binlece konteyner taşıyan bir geminin yükü milyonlarca $ oynayabilir.

1980'lerin deregülasyon dalgasıyla bankalar hukuk çerçevesinin üstüne çıktı ve bütün tarımsal ürünler küresel finansın elinde oyuncak oldu.

Kısa vadede kâr etmek dışında bir amacı olmayan bu finansal aktörler, gerçek tarım tüccarlarından çok farklı. Köylüyü, toprağı, ürünü tanıyan, alıcı ve satıcıya aynı yörenin insanı olan küçük tüccar uzun vadede güvene dayalı ilişki kurar; onun sermayesi budur.

"Spekülatör" dediğimiz insanlar ise küresel bankaların finansal desteği ile muazzam miktarda ürünü alıp stoklayabilir. Küçük tüccar elindeki malı hızla paraya çevirmek isterken küresel spekülatör depodaki buğdayı çürümeye bırakabilir.

Nasıl işliyor? Spekülatör elini buğdaya, mısıra sürmüyor; tüccar gibi sevkiyat yok. Tarımsal ürünlerin fiyatları ile teşkil edilen "sepetler" var ve bunlar ekran üzerinde alınıp satılıyor.

Bu sanal ürün sepeti sayesinde 2010'da Chichago emtia borsasında el değiştiren buğday miktarı bütün dünyadaki buğdayın 50 katına çıkabilmişti. 2003'te bu sepetlere yatan para 15 milyar $ iken 2008'de 200 milyar $ seviyesine tırmandı.

2015'te vadeli tarım kontratlarının sadece %2'si gerçekten ürün olarak teslim alındı. Gerisi spekülasyondu. Bu gıda balonu şişmeye devam ediyor. Yani mal sahipleri "ver mısırımı, ver buğdayımı" dediği zaman en zengin 1 milyar insan açık arttırma yapacak; gerisi aç kalacak.

Ya iklim, savaş ve hastalık gibi sebeplerle gerçek gıda üretimi düşerse yani balon ve gerçek arasındaki uçurum derinleşirse ne olur? 2008 felâketi tekrar eder: O sene FAO'ya göre 37 ülke gıda yardımına muhtaç olmuş ve 10 ülkede açlık yüzünden isyan çıkmıştı.

YAKLAŞAN KÜRESEL AÇLIK TEHLİKESİNİN GERÇEK SEBEPLERİ VE TÜRKİYE İÇİN TEDBİRLER

May 17, 2020- derindusunce.org/

Küreselci medya, bir açlığın yaklaşmakta olduğunu söylüyor ve sebebin Corona Virüs olduğunu iddia ediyor. Doğru mu?

Dünyanın en büyük buğday ihracatçısı Rusya, stokların kritik seviyeye indiğini söyleyerek Nisan ayında buğday ihracatını durdurdu. Kazakistan ve Ukrayna da gıda ihracatına sınırlama getirdi.

Pirinç, buğday, mısır, şeker… Üretici ülkeler yiyecek stoklarını arttırıyor ve ihracatı kısıtlıyor. Açlık tehlikesindeki insan sayısı 250 milyona çıktı. Küresel açlık korkusuyla alınan tedbirler sertleşmeye devam ederse yakında 1 milyar insan aç kalabilir. Neden?

"Açlık sınırındaki" insan/ ülke derken neyi kastediyoruz? Ulusal gelirinin %70'i ile gıda ithal eden her ülke ve hane gelirinin %70'ini ekmeğe harcayan her aile. Zira gıda fiyatlarındaki ufak bir yükselme bile bu ülkeleri/ insanları ölüme kilitliyor.

Corona Virüs ne yaptı? Yaklaşık 3 milyar insanın yaşadığı büyük şehirlerde hayat durdu; sınırlar kapandı. Sonuç? Gıda sevkiyatı durma noktasına geldi. Ayrıca mevsimlik tarım işçileri sınırları geçemediği için hasat yapılamıyor. Gelecek ayların üretimi sakata girdi.

Fransa'daki patates misaline benzer olaylar dünyanın her yerinde, hemen her mahsulde yaşanıyor. Nedir? Lokantalar kapanınca hazır püre ve donmuş kızarmış patates tüketimi sıfırlandı; dünya patates talebi %40 düştü. Sadece Fransa'da 600.000 ton patates depolarda çürüyor.

Peki bu patatesi neden ucuza satıp stokları eritmiyorlar? Çünkü ulaştırma ve depolama maliyetleri kurtarmıyor. Öğütüp gübre veya hayvan yemi yapılsa? Aynı sıkıntı: Bu işler için yeterli endüstriyel kapasite yok. Az sayıdaki işleme noktasına taşınması, depolanması pahalıya geliyor.

Yani dikkat ederseniz G20 ülkelerinde tarım ve gıda altyapısı, insanları doyurmak için değil, kartelin daha çok kâr etmesi için tasarlanmış. Meselâ 40 bin zengin için yüksek fiyatla ananas, kiwi ithal etmek, 40 milyon kişiye buğday üretmekten çok daha kârlı ve daha az riskli.

Kim bu kartel? Küresel emtia ticaretinde söz sahibi olan firmalar. Merkezleri Londra, Lüksemburg ve İsviçre'de. Meselâ Glencore (250 milyar $), Louis Dreyfus (57 milyar $), ADM (90 milyar $), Bunge (60 milyar $), Cargill (136 milyar $), Vitol (300 milyar$)…

Evet, küresel açlık korkusu yayılıyor. Cezayir, Fas ve Filipinler, tahıl rezervlerini artırdılar. Dünyanın üçüncü büyük pirinç ihracatçısı Vietnam da Rusya gibi denizaşırı satışlara kısıtlamalar getirdi.

Dünyanın en büyük tahıl ithalatçısı Mısır'da, Sisi ülkenin stratejik gıda rezervlerini arttırma emri verdi. En büyük pirinç tedarikçisi Vietnam'a güvenen Filipinler'de, bakanlar kurulundan Karlo Nograles hükümetin stratejik stoklar için pirinç ithal etmeyi planladığını söyledi.

Gıda borsalarında Nisan ayında pirinçte %14, buğday ve arpada %8 – %10'luk sıçramalar yaşandı. Bu fiyat artışları hem korkudan hem de kamyon ve tren sürücülerinin, liman personelinin eksikliğinden doğan lojistik darboğazlarla boğulmuş lojistik ağından kaynaklanıyor.

250 milyon insan aç ama 20 milyar insanı doyuracak buğday, pirinç ve mısır depolarda bekliyor. Çin'deki gıda stokları 1 yıllık. Dünyada stoklanan pirinç miktarı son 20 yılın en yüksek seviyesi. Yani açları doyurmak değil mesele; zenginlerin gözünü doyurmak.

Aslında gıda savaşı vitrinde ama arkada su savaşı da başladı. Çin Mekong nehri üzerine kurduğu barajlarla gıda üretim kapasitesini arttırırken Mart ayında Tayland ve Vietnam'da kuraklığa sebep oldu: Pirinç üretimi 800 bin ton azaldı. Netice?

Çin bu şekilde su tutmaya devam ederse, dünyada satılan pirincin dörtte birinin kaynağı olan Vietnam'da üretim %50 düşecek. İhracatı şimdiden kısmaya başlayan Vietnam, Afrika'da pirinç fiyatlarının sene başından bu yana %30 yükselmesine sebep oldu.

Ama dikkat: Bu %30'luk yükseliş Afrika'nın mahalle pazarlarında 3-5 kilo pirinç alan kadınlardan kaynaklanmıyor. Az öce isimlerini verdiğimiz Glencore gibi firmaların Londra'daki ekranlarında, traderlar tarafından belirleniyor.

Tabi bu aşamada şunu sormak isteyeceksiniz: Gıdasının %70'ini ithal eden Gabon gibi ülkeler deli mi? Neden yerel üretim yapmıyorlar? Cevap IMF ve Dünya Bankası. Ultra-liberal ideoloji doğrultusunda borç verdikleri ülkelere acayip şartlar dayatıyorlar. Bunu üret; şunu üretme…

Oysa her ülke gıda ihtiyacının en az %50'sini üretse, zaman içinde stratejik stoklarını yapar. Üstelik petrol fiyatlarındaki aşırı yükselmeler de ithal gıda fiyatını arttırıyor. Yerel üretim, bu tehlikeyi de azaltabilir…di. Yani IMF ve World Bank, açlık tetikliyor.

Kısacası, Corona Virüs açlık tetiklemedi. Senelerdir dünyayı uçurumun kenarına iten gıda karteli, dünya bankası ve IMF büyük bir açlık için her şeyi hazırladı. Corona bunun kıvılcımı oldu. Bir çekirge sürüsü yahut istisnai kuraklıklar da olabilirdi. Ama bunlar zahiri sebepler.

Hatırlayın, 2008-2012 arasında yükselen gıda fiyatları yüzünden 30 ülkede açlık isyanları çıkmıştı. Arap Baharı(!) da gıda fiyatlarından bağımsız bir olay değildi. Kısacası aç kalan dünya yeni siyasî felaketlere gebe.

Bu defa açlık tek başına gelmiyor: Küresel salgın ve ekonomik kriz sahnede yerini çoktan aldı. Fransa tarım bakanı mevsimlik işçilerin yerini alacak "gönüllü" çağrısı yaptı. Tabi çok az kişi geldi ve beceriksiz oldukları için hasat düzgün yapılmadı.

Zaten lokanta vs kapalı olduğu için çiftçilerin satma umudu yok. Birçok ürün tarlada çürüyecek. Fransa sebze/meyve ihtiyacının %50'sini ithal ettiği için küresel piyasalara yüklenecek ve fiyatları arttıracak. G20 ülkelerinin yarısı aynı şeyi yaparsa… Bu yaz ne yiyeceğiz?

Buraya kadar anlattıklarımız olmadan önce, mükemmel(!) piyasalar ve liberal ekonomi sayesinde kurulan küresel gıda pazarı yüzünden her gün 25 bin insan açlıktan ölüyordu. HER GÜN 25 İNSAN AÇLIKTAN ÖLÜYOR. Bilmek değil hissetmek için tekrar edin: HER GÜN 25 İNSAN AÇLIKTAN ÖLÜYOR!

Yeni açlık felaketinde kim ölecek? Gözlerine sinek konan Afrikalı bebek fotoğrafları mı geliyor aklınıza? Amerika ve Fransa gibi zengin ülkelerde fakirlere gıda dağıtımı çoktan başladı. Paris'in 93 numaralı banliyösünde belediye başkanı açlık isyanı beklediğini söyledi.

Ya Türkiye? Tarıma elverişli arazileri ve su kaynakları zengin olan Türkiye, küresel açlık tehlikesine karşı kozlara sahip ama yetmez. Küresel gıda mafyası gibi hareket eden stokçular, köylüyü ve tüketiciyi sömüren aracılar var. Patates-Soğan krizinde(!) gördük bir kısmını.

Türkiye'nin küresel açlık karşısında ikinci bir zayıf noktası petrol. Konya'da ürettiğimiz buğday için ithal petrol, Bursa'da un yapmak için petrol, İstanbul'da ekmek yapmak için petrol… Tarımsal üretim ve nakliyenin petrolden kurtarılması gerek.

Tabi bunun yanında tohum bankaları gibi gıda bağımsızlığımızı korumaya yönelik her girişim hayati önem taşıyor. Bu bankalara yabancı ziyaretçilerin sokulması ise çok tehlikeli. Daha önce acı tecrübeler yaşandı; ders çıkartılması gerek. Gen konusunda İsrail ile savaştayız.
Netice? Terörle mücadele çok farklı devlet kurumlarının işbirliğini gerektirir: Asker, polis, istihbarat, medya, ekonomi, adalet… Küresel açlık için de durum aynı. Tarım bakanlığının halledeceği bir iş değil.

Corona Virüs olayında gördük, bizden görünen ama panik tetiklemek için her türlü yalanı üretip yayan bir medya ordusu var. Agâh olun. Gıda savaşında panik, gerçek kıtlık kadar tehlikeli. Sizi korkutmak için BBC, CNN, Newzat Flower ve ötekiler ellerinden geleni yapacaklar.

Yabancı ülkelerde istihbarat ve operasyon yapmamızı gerektiren bir gıda ve gen savaşının ortasındayız. Bilgi, bilim ve teknoloji her şeyden kıymetli.

SU İÇİN YENİ BİR DÜNYA SAVAŞI ÇIKACAK MI?
Eyl 23, 2017- derindusunce.org/

Aralık 2012'de ABD'nin Oragon eyaletinde bulunan 200.000 nüfuslu Jackson şehrinde çiftçi Garry Harrington "yağmur suyunu izinsiz kullanma suçundan" 30 gün hapse mahkûm edildi.

Güney Afrika'da kadınların su getirmek için yürüdüğü mesafe, dünya-ay arasındaki uzaklığın 120 katı. 600.000 beyaz çiftçi, 15 milyon zenciden daha fazla su tüketiyor.

Hindistan'da suyun özelleştirildiği bölgelerde halk, hane gelirinin %25'ini su faturasını ödemek için harcıyor.

Filipinler'in başkenti Manila'da su özelleştirildikten sadece birkaç ay sonra su fiyatı %400 arttı.

Bolivya'nın Cochabamba şehrinde suyun Dünya Bankası zoruyla özelleştirilmesinden sonra fiyatlar 3 katına çıktı. Protestolar sırasında 7 insan öldü.

IMF ve Dünya Bankası'nın finansmanıyla gerçekleştirilen baraj ve kanallar sebebiyle Tacikistan, Kırgızistan, Özbekistan ve Kazakistan arasında gerginlik artıyor.

IMF ve Dünya Bankası'nın finansmanıyla gerçekleştirilen baraj ve kanallar sebebiyle Etyopya, Sudan ve Mısır arasında gerginlik artıyor.

IMF ve Dünya Bankası'nın finansmanıyla gerçekleştirilen baraj ve kanallar sebebiyle Namibya ve Botswana arasında gerginlik artıyor.

Liste böyle uzayıp gidiyor. Ama gerçekten su az mı? Bu sorunun cevabı o kadar da berrak değil. Neden?

Su kime aittir?

İnsan emeğiyle üretilen şeylerin parayla satılması ne kadar doğru ise kulların üretmediği, nimet olarak bahşedilen şeylerin parayla satılması o kadar yanlış. Zira bunlar satılabilir malları üretmek için kullandığımız doğal kaynaklar: Toprak, su, hava, güneş ve tabi hayatı

mümkün kılan diğer maddî unsurlar yani canlılık, tohumların ve hücrelerin çoğalması, genetik yapı…

İnsanlar hadlerini bilmez, bu hududa riayet etmezse ne olur? Genlerle oynayan, gıda ve verimli toprak spekülasyonu yapan firmaların giderek artan büyüklükte bir açlığa sebep olduğunu artık hemen herkes görüyor. (Bkz. “Ekmek artık mafyanın ağzında” başlıklı makalemiz). Fakat suyun özelleştirilmesi yani mallaştırılması daha da büyük bir tehlike arz ediyor.

Bu tehlikeyi anlamak için biraz derin kazalım. Nasıl? İsminden başka hiçbir şeyi birleştiremeyen Birleşmiş Milletler’e çevirelim nazarlarımızı. 1919’da Milletler Cemiyeti adıyla kurulurken resmî amacı Avrupa’da barışı korumak olan ama 2ci dünya savaşını engellemekten aciz bir örgüt bu. Hatta zalimce hazırlanmış Versailles anlaşmasına (1919) noterlik yaptığından 2ci dünya savaşına çanak tuttuğunu söylemek yanlış olmaz. 1946’da ismi değiştirilen ve Birleşmiş Milletler adını alan bu örgüte eski Milletler Cemiyeti’nin kurumları kâh aynen, kâh ismi değiştirilerek aktarılmış: UNESCO, WHO, Uluslar Arası Adalet Divanı, Uluslararası Çalışma Örgütü…

Peki, BM 2ci dünya savaşından sonra barışa hizmet etti mi? Soğuk savaş döneminin simgesi Berlin Duvarı yıkıldı ama… ABD-Meksika sınırından Macaristan’a, Filistin’den Pakistan’a kadar her yerde yükselen duvarlar insanlığı parçalıyor. (Bkz. “Kudüs’leştiremediğimiz Dünya İsrail’leşiyor”) 30.000 km’yi aşarak dünyanın çevresini saracak uzunluğa yaklaşan bu duvarları seyretmekle yetinen Birleşmiş Milletler’in ismi, insanlık tarihinin en soğuk şakası…

Birleşmiş Milletler’in ataleti…

Fiiliyata baktığımızda görüyoruz ki Birleşmiş Milletler genel sekreterlerinin görevi barışı sağlamak değil “neden savaşlar bitmiyor? Yoksa BM iyi çalışmıyor mu?” diye sorulmasını engellemek. Meselâ Angry Birds karakterleriyle kameraların önüne geçen Ban Ki-moon, projektörlerin Suriye’deki felâketten BM’ye çevrilmesini sağladı.

Evet… BM genel sekreterleri hastalığı tedavi etmeyen, sadece uyuşturan bir anestezi gibiler. Bu görevi başarmak için etliye sütlüye karışmadan “barış ve kardeşlik” mesajları yayınlayıp uygulanmayan barış planları yapıyorlar. BM genel sekreterleri hiçbir zaman barışı engelleyen tarafı açıkça suçlamıyor, şahin devlet ve liderlere baskı yapmıyor. 2001 yılında Nobel Barış Ödülü’nü alan Kofi Annan da böyleydi. Filistin’i işgal eden İsrail’i ve Kıbrıs barış görüşmelerini kilitleyen Güney Kıbrıs’ı hiç üzmedi. 2003’te ABD başkanı G.W. Bush, Birleşmiş Milletler’i tamamen devre dışı bırakarak Irak’ı işgal ettiğinde yine Kofi Annan görevdeydi. ABD genelkurmay başkanı Powell, Irak’ın elinde (gerçekte olmayan) kitle imha silahlarının sahte delillerini BM oturumlarında gösterirken Annan koltuğunda uslu uslu oturuyordu. Ondan önce gelen Boutros Boutros-Ghali ve sonraki Ban Ki-moon da Bosna, Ruanda ve Suriye felaketleri sırasında barışa faydası olacak hiçbir şey yapmadılar. Her şey olup bittikten sonra BM görevlileri gelip toplu mezarları açtılar; istatistikler ve raporlar yayınladılar. Peki BM suyun özelleştirilmesi konusunda ne yapıyor? Büyük savaşlara, açlığa sebep olabilecek bu tehlike karşısında BM genel sekreterlerinin duruşu nedir?

BM genel sekreterlerinin savaş duası…

Sadece BM genel sekreterlerinin değil Dünya Bankası ve IMF başkanlarının 30 yıldır çok ciddiye aldıkları bir şey var: Su savaşı. Biraz tuhaf değil mi? Gerçekten başlamış ve yüzbinlerce insanı öldürmekte olan savaşları umursamayan bu adamlar 30 yıldır en korkunç, en kesin ifadelerle “aman dikkat! Su savaşı çıkacak” diyorlar:

- "… Su, bu asırda petrolden daha önemli olacak. Orta Doğu'daki gelecek savaş politik sebeplerden değil su yüzünden çıkacak …" (Boutros Boutros-Ghali, BM eski genel sekreteri, 1992-1996)
- "Temiz su için amansız rekabet, gelecekte çatışma ve savaş sebebi olabilir" (Kofi Annan, BM eski genel sekreteri, 1997-2006)
- "… 21ci yüzyılın savaşları su için yapılacak …" (İsmail Serageldin, Dünya Bankası eski başkan vekili, 1992-2000)

Bu ifadelerin iyi niyetle, safça yapılmış uyarılar olduğu da iddia edilebilirdi ama BM, Dünya Bankası ve IMF'nin su konusunda değişmez tavırlarına baktığımızda bu sözlerin uyarı değil temenni olduğunu düşünüyoruz. Borsacıların iyi bildiği bir kavram vardır: "Kendi kendini gerçekleştiren tahminler" vardır. Meselâ bir malın fiyatının 50$ üzerine çıkacağı defalarca söylenir ve yazılırsa oluşan beklenti piyasadaki davranışları etkiler ve görünürde meşru bir sebep (kıtlık vb) olmasa bile fiyat gerçekten o sınırın üzerine çıkar. İşte su konusunda buna benzer bir çaba seziliyor. Nedir?

Somut veriler

Küresel meselelerden konuşurken paranoyak komplo teorilerinin labirentinde kaybolma tehlikesi her zaman mevcut. Bu sebeple gıda veya su gibi bir konuda şüpheye düşen herkesin somut verilere ve uzun vadeli yorumlara yönelmesi gerekir. Yani su konusunda değişken ve sabitler nelerdir? Bu sorunun sorulması bizi vehim ve hayalden koruyacak ilk adım.

Genleriyle oynanmış mısır ve soya tohumuyla dünya çiftçilerini soyup soğana çeviren hatta Hindistan ve Avustralya'da intihara sürükleyen Monsanto'dan başlayalım: Daha 2008'de bu firmanın Hindistan ve Meksika'da beklediği su satış geliri 420 milyon $ ve kâr 63 milyon $ idi. 10 yıl önce Monsanto yöneticileri su piyasasının gelecek 10 yıl içinde milyarlarca $ büyüklüğe erişeceğini söylüyordu.

Fakat Monsanto su piyasındaki en büyük oyuncu değil. En büyük iki firma Fransa'dan: Vivendi Universal ve Suez Lyonnaise des Eaux. Bunlar 150'den fazla ülkede 300 milyon insana su satıyorlar. Dünya su kartelindeki diğer firmalar ise Bouygues Saur, AWG, Severn Trent, Kelda, RWE-Thames Water, Bechtel, United Utilities ve American Water Works.

En tehlikeli yalanlar, doğruya en çok benzeyenlerdir

Bugün 40 kadar ülkede su kıtlığı olduğu söylenebilir. Suyumuz var ama deniz suyu tuzlu. Tatlı su, toplam suyun %3'ü. Üstelik göl ve nehirlerin önemli bir kısmı kirletilmiş vaziyette. Çoğu BM'ye bağlı kurumlar suyla ilgili korkutucu istatistikler yayınlıyor her sene:

- 1 milyardan fazla insanın temiz içme suyu yok,
- Her yıl 5 milyon insan suyla bulaşan hastalıklardan ölüyor…

En tehlikeli yalanlar, doğruya en çok benzeyenlerdir. BM'nin istatistikleri de bu kategoriye giriyor. "Su yok" dediğimiz Sahra çölünün altındaki yeraltı sularının miktarı **Afrika'daki bütün göllerin ve akarsuların toplamından 20 kat fazla.** Eğer Kuzey Afrika ve Güney Sahra ülkeleri bu suyu çıkarıp tarımda kullanmaya başlarsa gıda güvenliklerini sağlamış olurlar. Yani Avrupa ve ABD'nin köleliğinden kurtulurlar. Bu elbette BM güvenlik konseyindeki çoğunluğun menfaatleriyle uyuşmaz. Neden?

Meselâ Fransa'nın elektriğinin %75'i nükleerdir ve Fransa'da uranyum yok. Çad, Nijerya ve Mali'den gelir uranyum. Keza Cezayir'in muazzam doğal gaz kaynakları, Libya petrolü, Mali altını, Sierra Leone elması, kahve, kakao ve daha ne varsa Batı'nın tapulu malıdır. Eğer Fas-

Mısır-Etiyopya-Sierra Leone dörtgenindeki ülkeler Sahra'nın altındaki suya erişirse bu Avrupa ve ABD'nin hızla fakirleşmesi demektir. İspat?

Kaddafi döneminde Libya'da inşaa edilen 2820 km'lik dev sulama projesi, günlük 6,5 milyon m3 tatlı su tedarik ediyordu. Güneşin sayesinde yılda 2 kez hasat yapılabilen verimli topraklar sayesinde Libya gıda güvenliğini sağlamak üzereydi. 2011'de NATO uçakları sulama projesinin kanallarını, pompa istasyonlarını ve boru fabrikasını vurdular. Yani Afrika bir kez daha Batı eliyle açlığa ve susuzluğa mahkûm edildi.

Eğer BM su konusunda gerçeği söylemek isteseydi şöyle demesi gerekirdi:

"… Afrika ülkeleri başta olmak üzere çoğu ülke kendi su kaynaklarını verimli kullanamıyor. Enerji, teknoloji ve sermaye bir araya getirilse dünyada hiçbir su problemi kalmayacak. Ama IMF ve Dünya Bankası kanalıyla sürekli soyuldukları için toparlanamıyorlar. Dahası bu ülkeler sömürge valileriyle yönetiliyor ve halk ne zaman kendi menfaatlerini koruyacak bir lideri başa geçirse askeri darbe ile devriliyor …"

Zenginlerin havuzunu doldurmak için fakirleri susuzluktan öldürecekler mi?

"… Su, özel yatırımcılar için son altyapı ufkudur …" (John Bastin, Avrupa İmar ve Kalkınma Bankası)

2001 senesinde 200 milyar $ olan su pazarı, bugün 1 trilyon $ olarak tahmin ediliyor. Kişi başına su tüketimi her 20 yılda bir iki katına çıkıyor. Bu artış hızı, dünya nüfus artışının 3 katı. En zengin 1 milyar insan, dünyadaki bütün mal ve hizmetlerin %86'sını tüketiyor. Amerikalılar ve Avrupalıların köpek mamasına harcadıkları para, insanlığa asgari gıda ve sağlık hizmeti vermek için yetecek bir miktar. Dünyadaki bütün çocuklara ve gençlere eğitim vermek isteseydik, Amerikalıların bir yıllık makyaj masrafından daha az bir paraya ihtiyaç duyardık… Liste uzun. Maksadımız elbette acındırmak yahut Batılıları canavar gibi göstermek değil. Gelir dağılımındaki bu dengesizlik bize şunu gösteriyor: Eğer su diğer mallar ve hammaddeler gibi küresel piyasalarda el değiştirmeye başlarsa en zengin 1 milyar insanın, en fakir 2 milyarı ölüme mahkûm etmesi an meselesi olur.

Somut olarak? Suyun mallaşması, 50.000 fakirin içme suyuyla 50 zenginin yüzme havuzunu aynı açık arttırmada yarıştıracak. Sonucu belli, şikeli bir maç. Endüstriyel şirketlerin ve gıda devlerinin su ihtiyacı piyasa aracılığıyla yarışırken suyun her damlası en fazla ödeyenin elinde kalacağına şüphe yok.

Su ile ilgili hizmetleri kim ödeyecek?

Suyun özelleştirilmesine itiraz ettiğimiz bu noktada serbest piyasa lehine şöyle bir sorgulama yapılabilir:

"… Suyun yer altından çıkarılması, göllerden pompalanması, arıtılması, evlere dağıtılması veya şişelenmesi bedava değil. Bütün bunları kim ödeyecek? Eğer "su herkesin hakkıdır, devlet ödesin, bedava veya çok ucuza bu hizmeti versin" dersek devletler başka yerlerden topladıkları vergileri su hizmetlerine harcayacaklar. Bu da suyu az kullananların, çok kullananlar için ödemesi demektir …"

Serbest piyasanın fiyatı belirlemesini savunan bu tür liberal argümanlar yaklaşık 30 yıldır seminer ve forumlarda ifade ediliyor. IMF, Dünya Bankası ve Birleşmiş Milletler'in de resmî görüşü bu yönde. Dahası, "su karteli" dediğimiz ve sayıları 10'u geçmeyen, yıllık su satış

geliri 1 trilyon civarındaki firmalar da bunu söylüyor ve fonladıkları düşünce kuruluşlarına bunu söyletiyorlar. Fakat bu liberal argümanın çok sayıda zayıf noktası var. Biz gerek Türkiye ve gerekse İslâm dünyası açısından önem arzeden 4 itirazımızı dile getirmekle yetineceğiz:

- Serbest piyasayı savunmakla beraber, su karteli serbest rekabet yapmıyor. Lobi ve her tür baskı aracını kullanarak küçük su şirketlerini satın alıyorlar. Bu satın alma yarışı liberal bir rasyonalite içinde değil kapitalist bir oburlukla yapılıyor. Yani kısa vadede yapılan operasyonlar kârlı değil hatta küçük şirketler satıldıktan sonra iflas ediyor/ettiriliyor. Ama bu tekelleşme, kapitalist/kartelci rasyonaliteye uygun. Zira yerel su kaynakları, arıtma tesisleri, boru hatları, depolar, su dağıtım şebekeleri büyük ölçüde yok edilince piyasadaki aktör sayısı azalıyor. Böylece su karteli rekabetsiz ortamda fiyatı kolayca yükseltebiliyor. 2003'te Birleşmiş Milletler'in Cenevre'de düzenlediği konferansta Yılmaz Akyüz'ün belirttiği gibi su konusundaki yatırımların %75'i altyapıyı geliştirmiyor; tersine rakip firmaları satın almaktan ibaret. (UNCTAD – UN Conference on Trade and Development)
- Su kartelinin üyeleri kendi aralarında da serbest rekabet yapmıyorlar. Yani kullanıcı/vatandaşın menfaatlerine hizmet edecek bir kalite yarışı veya fiyat savaşı yok. Dev ihaleler şeffaflıkla değil tersine kapalı kapılar ardında sonuçlanıyor. Meselâ Arjantin'in başkenti Buenos Aires'deki su şebekesinin ve arıtma tesislerinin yenilenmesi için 1 milyar $ tutarında bir ihale açıldı. Fakat para, ihaleyi ve dağıtım ayrıcalıklarını kazanan Suez değil Dünya Bankası tarafından ödendi… Tabi kamuya borç olarak. Suez sadece 30 milyon $ çıkardı cebinden.
- Faturası, vergisi, muhasebesiyle resmen ticaret kapsamına alınmamış su kaynakları her ülkede milyonlarca insan için hayatî önemi haiz. Derelerden, göllerden, ortak kuyulardan su çekerek tarla suluyor ve hayvanlarına su içiriyor insanlar. Kayıtlı ekonomide gözükmeyen ancak tarımda, yerel endüstride vazgeçilmez değeri olan bu "hizmet" (gerçekte nimet) su karteli tarafından mallaştığında devlet vergi almaya, GSMH yükselmeye başlıyor. Ancak Paris'te, Londra'da oturan kravatlı bir eşkıyanın eline bir tıklamayla bu insanları susuzluktan öldürme imkânı da verilmiş oluyor. Biz Akdeniz'i geçerken boğulup Fransız ve İtalyan plajlarına vuran cesetleri gördüğümüzde iş arayan, savaştan veya açlıktan kaçan mülteciler olduklarını düşünüyoruz. Aslında suyun özelleşmesi artıkça fakirler kendi bahçelerini dahi sulayamaz duruma düşüyorlar. İç savaşlar, açlık ve sefalet, birçok ülkede suyun özelleştirilmesinden sonra başlıyor.
- Suyun şişelenmesi veya sayaçtan geçerek insanlara, tarla, otlak ve işletmelere dağılması, ekonomiyi Amerikan dolarına endeksliyor. Hükümetlerin su karteline dolar cinsinden ödeme yapması ve yerel dövizin dolar karşısındaki değerinin düşmesi, köylüleri küresel krizlere karşı savunmasız hale getiriyor. Haritada yerini bile bilmedikleri bir ülkede çıkan petrol savaşı veya altın, bakır, nikel, doğal gaz fiyatlarındaki ani bir oynama milyonlarca insanı susuz bırakabilir.

Ekonomi hayatın parçasıyken hayat ekonominin parçası oldu

Günümüzden asırlar önce, sıcak bir bölgede yaşamış bir tarım toplumunda da bir miktar suyun parayla satıldığını yahut bir çuval buğday karşılığında takas edildiği hayal edebiliriz. Ancak bugün aşırı finansallaşmış ve küreselleşmiş bir ekonomide yaşıyoruz ve aradaki fark çok büyük. Nedir? Komşuları açken çuvallar dolusu buğday stoklayan bir çiftçinin nefsanî hırsları insanlığın değil sadece o köyün problemiydi. Ama dünyadaki bütün çiftçilerin ve buğday tüccarlarının açgözlülüğü birleşip Chicago emtia borsasında tecessüm ettiği zaman işin rengi değişiyor. 2010 senesinde Amerikan Kongresi'nin emriyle hazırlanan bir raporda kâğıt üzerindeki buğdayın dünyadaki gerçek buğdaydan 50 kat fazla olduğu yazıyordu. Yani yatırımcılar "verin buğdayımı" dese dünyadaki bütün insanları açlıktan öldürdükten sonra 49

tane daha dünya bulmamız gerekirdi. Bugün aynı durum su için geçerli. Daha doğrusu bunun olması için BM, Dünya Bankası ve su karteli birlikte 30 yıldır çalışıyorlar.

Borç batağındaki ülkelere şantaj yaparak faiz indirimi karşısında suyu özelleştirme şartı koşuyor IMF ve Dünya Bankası. Su karteli fiyatları 3 veya 4 kat arttırıyor. Fabrikada üretilmiş bir mal gibi satılan su, herkesin alıp içemeyeceği bir şey haline geldi. Fakat sorun burada bitmiyor, tersine başlıyor: Gıda ihracatı yapan firmalar verimli topraklara el koyarak Avrupa ve Amerikalılar için kırmızı et üretmeye başladılar. Bir kilo elma için 700 litre, patates için 900 litre su harcanırken 1 kilo kırmızı et için 15.500 litre su gerekli. **Yani silah zoruyla fakirleştirilmiş ülkelerde yaşayan insanlarla onları soyan ülkeler aynı su piyasasında yarışıyor… Ne için? Kendi ülkelerinde yağan yağmurun, nehir ve göllerin suyunu içmek için.** Bu şartlarda yerli halka 1 şişe su satmak veya onları sebzeyle doyurmak yerine 15-20 insanı doyuracak sebzenin suyu, bir zenginin yiyeceği et için harcanıyor.

Dikkat ettiyseniz "fakir / geri kalmış ülke" demiyoruz zira bunlar soyulmuş yani fakirleştirilmiş ülkeler. "Borç" olarak onlara yazılan milyarlarca dolar da hiçbir zaman ellerine verilmiyor. Yani kaynakları kötü kullanan veya az çalışan insanlardan bahsetmiyoruz. Savaş, iç savaş ve darbe kıskacında, neredeyse aldıkları nefes için bile işgalci güçlere para ödemek zorunda bırakılıyorlar. Topraklarında altın var; uranyum, elmas ve daha nice kıymetli maden var. Ancak Libya'daki su tesislerinin bombalanmasında gördüğümüz gibi, işgalci güçler en şiddetli yöntemleri kullanmaktan çekinmiyor. Peki bugüne kadar suyunu çaldıran ülkeler kimler?

- Angola
- Benin
- Guinea-Bissau
- Honduras
- Nikaragua
- Nijer
- Panama
- Ruanda
- Sao Tome ve Principe
- Senegal
- Tanzanya
- Bolivya
- Yemen

Her gün milyarlarca $ değerinde ticari malın gemilerle geçtiği Panama kanalı ve Kızıldeniz'in güney kapısını tutan Yemen'in, Dünya'nın en zengin lityum yataklarına sahip Bolivya'nın G20 arasında bulunması gerekirdi. Oysa bu ülkeler IMF, Dünya Bankası ve su kartelinin vereceği bir bardak suya muhtaç(!)… Bu bile insana "bu işte bir bit yeniği var" dedirtiyor.

Suya "mavi altın" denmesi masum değil

"… 20ci yüzyılda petrolün taşıdığı öneme 21ci yüzyılda su sahip olacak; milletlerin refah sseviyesini belirleyen nadir ve değerli hammadde. Buenos Aires'ten Atlanta'ya ve Jakarta'ya kadar herkesin ihtiyaç duyduğu sıvı –ki gelecekte ihtiyacımız daha da artacak- özelleşecek ve dünyanın en büyük kazanç fırsatları çıkacak ortaya. Potansiyel kâr muazzam. İnsanlara ve şirketlere su satan firmalar yılda 400 milyar dolar kazanıyor. Su, petrol sektörünün %40'ına denk ve küresel ilaç pazarından %35 daha büyük… Ve bu sadece başlangıç …" (Shawn Tully, Fortune Dergisi, 15 Mayıs, 2000)

Herkese yetecek kadar su varken su satarak para kazanan bu mafya buz dağının görünen ucu. 17 yıl önce tutku ve hırs ile yazılmış şu satırların yansıttığı kâr arzusu gerçek meseleyi örtmesin nazarlarımızdan. O zamanlar 400 milyar olan su pazarı, bugün 1 trilyon $. Ama bu rakam IMF'nin ve Dünya Bankası'nın hükümetlere yaptığı baskıyı açıklamaya yetmez. Türkiye'nin GSMH'sından büyük olsa da dünya ölçeğinde 1 trilyon $ oldukça küçük sayılır. Meselâ 2008 krizinde "subprime" denen riskli emlâk kredileri bu hacme sahipti.

Sadece Dünya Bankası ve IMF değil NAFTA (North American Free Trade Agreement) ve WTO (World Trade Organization) da **suyun parayla satılabilir bir ürün olarak tarif etmeye ısrarla devam ediyor**. Keza Fortune, The Economist ve liberal düşünce kuruluşları 30 yıldır aynı çizgideler. İdeolojik bir saplantı gibi görünen suyu mallaştırma çabası, X firmasının Y ülkesinde yapacağı kârla açıklanamaz boyutta. Meselâ:

"… Akılcı çözümler üretmenin yegâne yolu suyu ticarî bir mal olarak kabul etmekten geçiyor …" (The Economist, 1992)

Yani ekonomistler, siyasetçiler, iş adamları suyla ilgili sorunları çözmek için farklı görüşler üretmiyorlar; 30 yıl önceden karar verilmiş tek bir görüş hepimize dayatılıyor. Birleşmiş Milletler su sıkıntısına (güya) çözüm aramak için düzenlediği seminere başlık olarak "Water **Rights**: Who **Owns** The Water?" diyor yani "Su **hakları**: Su kimin **mülkü**?". Bu elbette önyargılı, zehirli bir soru: "Suyu nasıl paylaşalım?" diye sormak yerine peşinen hak ve mülkiyeti eşitlemek, zenginlerin gücünü adaletin yerine koymaktır. Adaleti piyasa ile üretmeye kalkarsanız "parası olan içsin, havuzunu doldursun, arabasını yıkasın, fakirler ölsün" demek dışında bütün yolları kapatırsınız.

Suya "mavi altın" denmesi masum değil. Petrole "kara altın" denmesi kıymetinden değil dolar karşılığı olmasından geliyordu. Petrolün yerine suyu koymak… Amaç kâr değil dolar değerini korumak çünkü su eksikliği yok, gerçekte enerji ve altyapı eksikliği var. Bunlar zaten Amerikan doları ile satılıyor. Yani 500 milyon veya 1 milyar insanı susuzluktan öldürmek şartıyla doların değeri (ABD'nin dünya üzerindeki tahakkümü) 1 asır daha korunabilir. İşte bunu gerçekleştirmek için 30 yıldır IMF ve Dünya Bankası borç verirken suyun özelleştirilmesini şart koşuyor.

Petro-dolar sisteminden su-dolar sistemine…

Petro-dolar sisteminin nasıl çalıştığını biliyorsanız müstakbel su-dolar sistemini de kolayca anlayabilirsiniz.

Petrol sıradan bir emtia olmadığı gibi Amerikan doları da sıradan bir para birimi değil. Petrol ticaretinin dolarla yapılması bu paranın değerini yapay olarak yükseltiyor. ABD ekonomisinin bütün zayıflıklarına (eskiyen altyapı, emeğin fiyatı, …) rağmen petrolün dolar cinsinden fiyatlanması, doların rezerv para olmasının en güçlü dayanağı. Dolar dışında bir parayla veya takasla petrol ticareti yapmaya kalkan ülkeler "terörist" ilân ediliyor; darbe ve işgâl dâhil her yol deneniyor. Uzun yıllar ABD'nin "dost ve müttefiki" olan Saddam ve Kaddafi'nin bir gecede "terörist" olması da altın karşılığı petrol satmalarından sonra oldu. Bugünlerde Pentagon, Suudi Arabistan'dan fazla petrolü olan Venezüella'ya "insanî amaçla" askerî müdahale yapmaktan bahsediyor. (Bkz. "Petrol kandan ağırdır" isimli e-kitap)

Petrol savaşları, petrolün azlığından değil çokluğundan çıkar. Yani "ver bana o petrolü" değil "sen satma, fiyat düşmesin" savaşıdır. Brezilya'daki yargı darbesinden Ukrayna'daki bölücü hareketlere ve Suriye'deki felâkete kadar her savaşta petrol kaynaklarının ve petrol yollarının tıkanması gayreti var. Çünkü petrolün fiyatı yapay krizler ve savaşlarla yükseltilir. Ham

petrolün varili 1972'de 1,90$, 1981'de 34$ ve 2008'de 140$ oldu. Bu yüzden petrol fiyatındaki oynamalar kesinlikle üretim maliyeti veya rezervlerin tükenmesiyle açıklanamaz. Zaten petrol rezervlerinin bitmek üzere olduğu da doğru değil. 1960'larda "10 yıl sonra bitecek" denen petrol hâlâ bitmedi. Bitiş günü sürekli 10-20 yıl ileriye erteleniyor. Sürekli yeni kaynaklar bulunuyor ve eski kuyuların sadece %33'ü kullanıldı. "Kurudu" denilen kuyuların işletme kârı azaldığı için üretim durduruluyor.

Yakında su-dolar sistemine çevrilecek olan petro-dolar sistemi nasıl kuruldu?

2ci savaşın galibi ABD 1944'te yapılan Bretton-Woods konferansında yeni bir ekonomik sistemi (altın garantili doları) dünyaya dayattı. Petrol ithalatında sıkıntı çekmekten korkan ülkeler önemli miktarda dolar rezervi oluşturdular. O şartlarda dolar biriktirmek, kâğıt üzerinde altın almak gibiydi. Fakat 15 ağustos 1971'de ABD başkanı Nixon bu sisteme son verdi. İsyan eden ülkelere "dolar bizim paramız ama sizin probleminiz" dedi. 1973'te Suudi Arabistan'dan alınan bütün petrolün Amerikan dolarıyla ödenmesi resmileşti. 1975'te ise OPEC ülkeleri "koruma" ve silah yardımı karşılığında sadece Amerikan dolarıyla petrol satma kararı aldılar. Bütün bu tedbirler olmasa dış borcu GSMH'dan yüksek olan Amerika'nın para birimi ancak bir peçete kadar değerli olabilirdi.

Dolar kıskacından çıkmaya yeltenen ülkeler başkan Bush dönemide "axis of evil" (şeytan ekseni) diye fişlendi: Irak, Kuzey Kore, Suriye, Venezüella, İran… ABD'nin doları dünyaya dayattığı Bretton-Woods (1944) konferansında IMF, Dünya Bankası ve GATT'ın da temelleri atılmıştır.

IMF ve Dünya Bankası "yardım ettiği" her ülkede hukuk devletini geriletmiş, sefaleti ve savaşları arttırmıştır. **Bugün suyu özelleştirmeyen hükümetlerin başına belâ olan GATT ise daha sonra WTO ve nihayet TPP olarak karşımıza çıktı. GATT/WTO/TPP doğayı, işçi haklarını ve hukuku ticarî mal derekesine düşüren bir anlaşmalar silsilesidir**. Normal devletler para sıkıntısını çözmek için 3 şey yapabilir:

1. Harcamaları kısmak,
2. Vergileri arttırmak,
3. Borç almak

Ama dolar basabilen ABD için 1 yol daha var: Karşılıksız para basmak. Normal şartlarda para basmak enflasyonu arttırır ama petrol yüzünden dolara olan talep o kadar yüksek ki ABD hiç bir ekonomik değer üretmeden dünyayı soyabiliyor. Doların altına endeksli olduğu yıllardan beri ihracat yapan devletlerin de dolar rezervi trilyonları buluyor. Doların düşmesi Çin, Almanya, Japonya gibi ihracat şampiyonlarına zarar verdiği için ABD para basarak bunlara şantaj yapıyor. Hatırlatalım, Amerika'da doların emisyon hacmine karar veren bir merkez bankası yoktur. FED özel bankalardan oluşan bir karteldir. FED'in hesapları ABD hükümetince kontrol edilemez ve kartel kimseye hesap vermez. Gariptir, ABD'nin altın rezervlerinin envanteri 1950'li yıllardan beri yapılmadı. O tarihte bile sayım örnekleme yoluyla yapılmıştı. Bugün muhtemelen ne ABD başkanı ne de kongre, altın rezervleri ve emisyon hacmi konusunda net bir bilgiye sahip değil. Zira Amerika'da doların emisyon hacmini ölçmeye yarayan finansal göstergelerin yayınlanması 2006'da durduruldu. Zaten 2008'de de kriz patladı.

Netice: Su sıkıntısı yok ama suyu kullanarak savaş çıkarmak isteyen bir çete var

Birleşmiş Milletler su için ısrarla "insan ihtiyacı" (human need) diyor ama asla "insan hakkı (human right) ifadesini kullanmıyor. Bu basit bir semantik meselesi değil. İhtiyaçlarınızı para ile satın alabilirsiniz ama insan hakkı satılamaz.

Bir yandan Birleşmiş Milletler ve bağlı organlar, diğer yandan GATT/WTO/TPP, Dünya Bankası ve IMF suyun ticarî bir mal olarak kabul edilmesini ve su kaynaklarının özelleştirilmesini destekliyor. Meselâ GATT'ın 11ci maddesine göre malların ihracat ve ithalatına her hangi bir sınır konması, kotalarla engellenmesi yasak. Yani su "mal" olunca (ing. Commodity) Suez gibi bir şirket Seyşel adaları'ndaki otellerin havuzunu doldurmak için Etiyopya'da milyonlarca köylüyü susuz bırakma hakkına(!) sahip oluyor.

Bu destek, en az 30 yıldır kesintisiz sürmekte. Suyun özelleştirildiği her ülke iç savaşın eşiğine geliyor. Çünkü su fiyatları 4 katına çıkıyor. Su taşıyan tankerler akarsuların ve göllerin suyunu ihraç etmeye başladı bile. Buna direnenler –Kanada gibi güçlü devletler bile olsa- WTO tarafından sıkıştırılıyor, ceza ödemek zorunda bırakılıyor. Su kaynaklarını ele geçiren 10 kadar şirket, petrolde olduğu gibi bir kartel oluşturdu. Nestlé, Coca-Cola ve Pepsi'nin de dahil olduğu bu kartel, bütün küresel güçlerden ve Anglo-Saxon medyadan şartsız bir destek almakta. Ancak kartelin 1 trilyonluk cirosu BM, GATT/WTO/TPP, Dünya Bankası ve IMF'den aldığı muazzam desteğin çok gerisinde. Yani mesele ticarî kârdan ibaret değil.

Kısacası suyu gerçekte olduğundan daha nadir gösterip su savaşı çıkarmak ve bu yolla Amerikan dolarının değerini yüksek tutmak isteyen bir çete var. Bu çetenin mağdurları çoğunlukla Müslüman. Sudan, Mısır, Orta Asya Türk devletleri, Hindistan ve daha birçok sıcak bölgede yaşayan yüz milyonlarca Müslüman var. Bu ülkelerin neredeyse tamamında Dünya Bankası ve IMF tarafından desteklenen baraj ve su kanalı projeleri ülkeleri savaşa itecek şekilde tasarlanmış. Nehrin yukarısındaki ülkelere hidro-elektrik santralle gelişme vaad ederken aşağısındaki ülkenin tarımını kuraklığa mahkûm ediyorlar. Tacikistan ve Kırgızistan örneklerinde olduğu gibi baraj yapan dağlık ülkenin verimli toprakları az olduğundan aşağıdaki ovalara muhtaç. Kırgızistan ve Tacikistan, elektriğe en çok ihtiyaç duyacakları kış aylarında su bırakacaklar ama bu Türkmenistan ve Özbekistan'da sele sebep olabilir. Tersine, Türkmenlerin ve Özbeklerin en çok suya ihtiyaç duyacağı yaz aylarında Tacikler ve Kırgızlar kış için su tutacaklar. Bu ülkelerin daha çok silaha yatırım yapması ve gelecek onyıllarda zarar görecek tarım üretimi yüzünden ithal gıdaya yönelmesi şaşırtıcı olmaz. Haliyle bölgede dolar talebi ve ABD tahakkümü de artacaktır.

Çözüm

İslâm ülkeleri su sıkıntısının tehdit ettiği diğer ülkeleri de (Güney Amerika'nın kuzeyi, Güney Doğu Asya) bir araya getirerek ortak bilim, ticaret ve hukuk komiteleri kurmalı ve bu komitelerle devlet başkanlarından sıradan vatandaşlara kadar herkesin uygulaması gereken somut önlemler ortaya koymalılar. Bu tür bir çalışmadan çıkabilecek muhtemel kararlar ve eylemler şunlar olabilir:

- Su kartelinin engellenmesi,
- Su sıkıntısı çeken yerel yönetimlere destek,
- Suyu "insan hakkı" olarak anayasalara koymak ve kanunla korumak,
- Soğutma, sulama ve deniz tuzunu arıtma gibi ihtiyaçlardan dolayı enerji gereksinimi artacağı için enerji konusunda işbirliği,
- Deniz suyundan sulama suyu elde etme,
- Deniz suyuyla tarım,

- Mülteci kentleri kurma konusunda ilerleme,
- Kentlerin alt yapısını (içme suyu, kanalizasyon vb) iyileştirme.

Daha genel anlamda Müslümanlar artık yüzlerini bilime ve teknolojiye çevirmeliler. Suyun korunması, gerçek hayata tekabül etmeyen ideolojilerin, aidiyet savaşlarının terk edilmesi için güzel bir fırsat oluşturabilir.

Su kartelini savunan düşünce(!) kuruluşları

- Global Water Partnership (GWP)
- gwpforum.org
- World Water Forum
- worldwaterforum.org
- World Water Council (WWC)
- worldwatercouncil.org
- European Services Forum (ESF)
- esf.be
- S. Coalition of Service Industries (USCSI)
- uscsi.org

Suyun özelleştirilmesiyle ilgili kitap, rapor ve makale başlıkları

- International Forum on Globalization: Special Report, Blue Gold: The Global Water Crisis and the Commodification of the World's Water Supply by Maude Barlow.
- "Just Add Water", by Jim Shultz, THIS, July/August 2000
- "Water Fallout: Bolivians Battle Globalization," by Jim Shultz, In These Times, 5/15/00
- Monsanto's Billion-Dollar Water Monopoly Plans, by Vandana Shiva, Canadian Dimension, February 2000
- See Monsanto's Expanding Monopolies, Vandana Shiva, 1999
- "Trouble on Tap, S.F.'s Bechtel Group is privatizing water systems all over the world. Is its hometown next?" by Daniel Zoll, San Francisco Bay Guardian, 5/31/00
- "The Earth Wrecker, The company that won the contract to oversee the rebuilding of S.F.'s water system has a disastrous record worldwide," by Pratap Chatterjee, San Francisco Bay Guardian, 5/31/00
- The Alchemy of Water", Krystal Kyer
- commondreams.org/views02/0701-06.htm
- Blue Gold: The Battle Against Corporate Theft of the World's Water, Tony Clarke and Maude Barlow, 2003, McLelland & Stewart
- CorpWatch India: Water www.corpwatchindia.org/issues/PII.jsp?topicid=109
- "Development Funds Encourage Privatization That Costs Nations Control"
- Nolen, Globe & Mail, June 29, 2002 www.commondreams.org/headlines02/0629-02.htm
- "Liquid Assets: Enron's Dip into Water Business Highlights Pitfalls of Privatization", Public Citizen, April 2002 – www.citizen.org/documents/LiquidAssets.pdf
- "Up Against the (Crumbling) Wall: The Privatization of Urban Services and Environmental Justice." by David McDonald in Environmental Justice in South Africa 2002
- Water Manifesto: Arguments for a World Water Contract, Riccardo Petrella, Zed Books, 2001
- Water Wars: Privatization, Pollution, and Profit, Vandana Shiva, South End Press 2002

- Bolivia: Water Privatization Case Study: Cochabamba www.democracyctr.org/waterwar/index.htm “Bolivia’s War over Water”
- Brazil: Struggle Against the Privatization of Water www.fnucut.org.br/saneamento then click on”Brasil Luta e Resist INGLES.pdf”
- Ghana: “Why Water Privatization in Ghana Must Be Stopped” Report from Ghana National Coalition Against Privatisation of Water www.citizen.org/documents/ACF950.pdf
- United States: Case Studies of US Cities. “Water Privatization: A Broken Promise” www.citizen.org/cmep

EKMEK ARTIK MAFYANIN AĞZINDA…
Şub 18, 2017- derindusunce.org/

“… Tarım artık mekanize bir gıda endüstrisi oldu. Öz itibariyle gaz odalarından, çalışma kamplarından ve hidrojen bombasının üretim hattından farkı kalmadı …” (Martin Heidegger)

Temmuz 2009, Washington, Birleşik Devletler Senato binasının 4cü katı

Carl Levin ana koridorda hızlı adımlarla ilerliyor. Durmuş sohbet eden senatörlere çarpmamak için 75 yaşında bir adamdan beklenmeyecek çeviklikle, adeta slalom yapan bir kayakçı gibi zikzaklar çiziyor. Burnunun ucuna düşen gözlüğü, ütüsüz ceketi ve düğümü küçülmüş bordo kravatıyla senatörden çok bir lise öğretmenini andıran bu adam Birleşik Devletler Senatosu iç güvenlik soruşturmaları daimi komitesi başkanı. Kolunun altına sıkıştırdığı dosyanın garip bir başlığı var: Excessive Speculation in The Wheat Market (Buğday Piyasalarında Vurgunculuk)

Levin koridorun sonunda yavaşlıyor; aralık duran kapıdan geçip gösterişsiz bir toplantı salonuna giriyor. Kendisini bekleyen komite üyeleri Elise J. Bean, Dan M. Berkovitz, Rachel E. Siegel, Christopher J. Barkley Timothy R. Terry rahat bir nefes alıyorlar, artık toplantı başlayabilir. Salonun ortasında duran 6-7 kişilik bir yuvarlak masa var. Masanın iki yanında duran iki uzun masaya 15 sandalye yerleştirilmiş. Söz almayacakları, gözlemci olarak bulundukları tahmin edilen 15 kişi de çoktan yerleşmiş. Carl Levin bu gözlemcilere “ne işiniz var burada?” der gibi ters bir bakış atıyor. Bu bakıştan rahatsız olan birkaçı cevap verircesine isim kartonlarını Levin’e doğru çeviriyorlar. İsimlerin altında görevleri yazılmış: Tobby Moffet (Kongre Üyesi), Dennis De Concini (Senatör)… Yaşlı adam burnunun ucuna düşen gözlüklerinin üzerinden özellikle Margaret Miller’a dik dik bakıyor. Baba Bush ve Clinton dönemlerinde Gıda Güvenliği Müdürlüğü’nü (Food and Drug Administration) yöneten bu kadının gıda devi Monsanto’da çalıştığını öğrenmiş olmalı.

Aslında Levin’in bozulması anlamsız zira salondaki bütün gözlemciler çift kasketli: Hem devletin tarım, gıda güvenliği ve tüketici haklarıyla ilgili müdürlüklerinde çalışıyorlar hem de dünyadaki hammadde ve gıda devleri yararına lobi faaliyeti yapıyorlar: Meselâ Glencore (250 milyar $), Louis Dreyfus (57 milyar $), ADM (90 milyar $), Bunge (60 milyar $), Cargill (136 milyar $), Vitol (300 milyar$)… Türkiye’de adına “rüşvet, yolsuzluk” dediğimiz şeyin

adı Amerika Birleşik Devletleri'nde "lobi". Daha sempatik bir isim ve yasal bir faaliyet. Lobiciler herkes gibi muhasebe tutuyor ve vergi ödüyor.

Levin'in "Raporu herkes okudu değil mi?" sorusuyla balıklama dalıyorlar konuya. Fakat sorduğu sorulara net cevap alamayan Levin'in yüzü her cevaptan sonra biraz daha asılıyor… Aslında politikacıların karnından konuşmasına fazlasıyla alışık bizim Carl. Gerçek fikrini, kimliğini, menfaatlerini açıkça ortaya koymanın tehlikelerini Washington'a gelmeden çok önce öğrenmişti. Çünkü 1930'ların Amerikasında, hele doğup büyüdüğü Detroit'te bir "Yahudi çocuğu" olmak kolay değildi. Otomobil fabrikasında işçilik yaparken ve sonraları taksi şoförlüğü esnasında görmüştü ki her doğruyu her yerde söylemek insanı ölüme bile götürebilir… Ama bugün net cevaplara ihtiyacı vardı Carl'ın zira Amerikan halkını açlık tehlikesiyle karşı karşıya bırakacak bir krizden şüpheleniyordu. pCumhuriyetçi Tom Coburn demokrat müttefiki Levin'e destek olmak istercesine söz aldı:

"2005-2008 arasında buğday fiyatları 13 kat arttı. Gıda fiyatlarını manipüle eden vurguncular kaldıraç etkisini kullanarak piyasaya milyarlarca dolar enjekte ettiler. Manipülasyon yüzünden hem üreticiler hem de alıcılar zar ettiler. Zira piyasanın meşru varlık sebebi olan risklerin karşılanması engellendi. Aradaki fark vurguncuların cebine girdi"

Carl Levin söylenenleri başıyla tasdik ediyordu fakat birden hazırola geçmesi emredilmiş bir asker gibi ayağa fırladı. Wall Street soruşturmalarında takındığı öfkeli nezaketiyle karşısındakilere seslendi:

"Beyler siz bana ne anlatıyorsunuz? Bugün Chicago emtiya borsasında kâğıt üzerinde el değiştiren buğday gerçek buğdayın 52 katıdır. Yani her oyuncu 'ver buğdayımı' derse bize dünya gibi 50 tane daha gezegen lâzım! Bu oran petrol için 35 kat, mısır için 24 kat oldu. Gerçek buğday nerede ve kime ait? Bir kriz anında ilk önce kim hangi buğdaydan ne kadar alacak? Kimin açlıktan öleceğine bürokrasi mi karar verecek yoksa piyasa fiyatları mı? Bunun cevabını almadan gitmeyeceğim bu salondan. Bir iç savaş çıkarmanıza seyirci kalacak değilim!"

Elde ettiği kaçamak cevaplar Levin'i iyice öfkelendirmişti. Kazandığı paranın %70'ten fazlasını yiyeceğe veren 5 milyon Amerikalı olduğunu ve dünyanın en zengin ülkesinde yaşayan bu insanların buğday mafyası yüzünden açlıktan ölebileceğini söylediğinde işittiği gülüşmeler daha da sinirini bozdu. Tam bu esnada gözgöze geldiği İslam Siddiqui alaycı bir bakışla süzdü Levin'i. Evet… Birkaç milyon garibanın ölümünün Carl Levin'i endişelendirmeyeceğini ikisi de çok iyi biliyordu. Levin'i ve onu görevlendiren Sayın Başkan'ı endişelendiren şey bu aç insanların, bu öfkeli kalabalığın silahlanıp yeni bir iç güvenlik sorunu teşkil etmesiydi. Acaba problemin "açlık" değil de "kötü beslenme" gibi görünmesi sağlanamaz mıydı? Bu 5 milyonun ölümü ulusal istatistiklere "sindirim sistemi hastalıkları" olarak giremez miydi? Kısacası Sayın Başkan ve Carl Levin bu insanların kendi köşelerinde sessizce ölüp gideceklerinden emin olsalardı belki de bu toplantı hiç yapılmayacaktı?

Diğer yandan uluslararası gıda pazarlıklarında ABD'yi "büyükelçi" sıfatıyla temsil eden İslam Siddiqui Washington'un yaşlı kurtlarından biriydi ve Levin'in ısmarlama öfke şovlarına pabuç bırakmayacak kadar iyi bilirdi bu işleri. Üstelik genleri değiştirilmiş besinlerin insanlarca tüketilmesi önündeki yasal engellerin kaldırılması için 2001'den beri Washington'da lobi yapıyordu. Siddiqui tüm sadakatiyle kimya ve bioteknoloji devlerinin çıkarlarını temsil ediyordu : BASF, Bayer CropScience, Dow AgroSciences, DuPont, FMC Corp., Monsanto, Sumitomo, Syngenta…

Toplantı bitince Carl Levin salonu hızla terk edip otoparka indi. Önemli bir randevusu vardı öğlen yemeğinde. Kontağı çevirince arabanın radyosunu çalışmaya başladı; 89.5 FM'e ayarlanmış kanaldaki sunucunun yumuşak sesi toplantıdaki gerginliği biraz olsun azaltacak cinstendi:

"…Seattle'dan yayın yapan Classic & Jazz istasyonundasınız, 60'ların unutulmaz ismi Nina Simone'a ayırdığımız programımıza devam ediyoruz. Şimdi sırada Pastel Blues albümünden bir parça var: Sinnerman. Hep birlikte dinliyoruz …

Ey günahkâr adam! Nereye koşacaksın?

Ey günahkâr adam! O gün nereye koşacaksın?

Aya doğru koş, "Ey Ay, beni saklamaz mısın?"

Denize koş, "Ey Deniz, saklamaz mısın beni?"

Güneşe koş, "Güneş beni o gün saklamaz mısın?"

"Ay o gün kanayacak" diyor tanrım.

"Deniz o gün batacak" diyor tanrım.

"O gün Güneş tamamen donacak" diyor tanrım.

Tanrım beni saklamaz mısın?

Koş, koş, tanrım o gün beni saklamaz mısın?

"Ey günahkâr, dua etmeliydin " diyor tanrı."

Nisan 2016, São Paulo, Clodomiro Amazonas caddesi, Nattu Biyolojik Gıda Restoranı

Bloomberg'de 3 yıldır gıda piyasaları uzmanı olarak görev yapan Fabiana Batista birini arar gibi bakarak mütevazı restorana girdiğinde bir müşteriden çok dükkân sahibi gibi görünüyordu. Organik menülere meraklı olmasına rağmen São Paulo'nun daha çok orta gelirli memurlarının rağbet ettiği bu yerde ilk defa yiyecekti. "Ahşap döşemeleri ve loş ışığıyla bir ev ortamını andırması ne hoş" diye düşünürken en arka masadan genç bir adamın ayağa kalkıp kendisine gülümsediğini gördü; adımlarını ona doğru yöneltti. Hızlı fakat samimi bir tanışmanın ardından yemeklerini sipariş edip hararetle konuşmaya başladılar:

– Davetimi kabul ettiğiniz için çok teşekkür ederim. Sizi daha iyi bir restoranda ağırlamak isterdim ama…
– Rica ederim, isterseniz hemen konuya girelim. Dilma Rousseff hakkındaki yolsuzluk dosyası ile gıda borsası arasında garip tesadüfler olduğunu söylüyordunuz değil mi?
– Evet, Rousseff şeker kamışından üretilen etanole konan sübvansiyonu arttırmayı reddettikten sonra adeta saldırıya uğradı.
– Yani Rousseff'in Petrobras konusunda masum olduğunu mu söylüyorsunuz?
– Hayır, böyle bir iddiam yok. Fakat Petrobras başka bir felâketi örten bir perde sanki…
– Nedir?
– Aynı şeker kamışından hem etanol hem de şeker yaparsanız birindeki arz/talep dalgalanması ötekini etkiler. Bio-yakıtlara uygulanan devlet sübvansiyonu şeker arzını kısıp fiyatları yukarı

çekiyor. Petrole konan caydırıcı bir vergi veya etanolü destekleyen "yeşil" sübvansiyonla benzin ve etanol hem üretici hem de tüketicinin çıkarları açısından birbiriyle yapay olarak yarıştırılabiliyor. Yanılıyor muyum hanımefendi?
– Doğru söylüyorsunuz ama sistem o kadar mekanik değil. Tarımsal ürünlerde arz ve talebin birbirini dengelemesi hiçbir zaman anlık olamaz. İster küçük çiftçi olsun isterse yüzlerce hektar ekip biçen endüstriyel yatırımcı, bu böyle. Meselâ şeker fiyatı beklenmedik bir hızla yükselse bile kolay kolay kimse üretim planını değiştirmez. Çünkü şimdiki fiyattan istifade etmek için ekeceği şeker kamışının büyümesi, şekere dönüşüp satılması zaman ister. Yüksek fiyatın hep yüksek kalacağına dair bir garanti yok ki. Buğday, şeker veya mısır fark etmez. Fiyatlar yükselince fakirler bunları alamaz. Ama hemen hiç kimse "üretimi hemen arttırayım" demez. Zaten deseydi bile ürünlerin tabiatına bağlı asgarî bir bekleme olurdu.
– Anlıyorum ama bu açıklamanız endişelerimi azaltmıyor hatta tam tersi!
– Neden?
– Rousseff'e el çektirildikten sonra Petrobras genel müdürü olan Pedro Parente ilk iş olarak ne yaptı? Benzine daha önce uygulanan sübvansiyonu kaldırdı ve tersine benzine ek vergi konuldu. Yani ethanol yeniden cazip hale getiriyor. Bu ne demek? Şekerden daha fazla kâr getiren etanolü üretmek için firmalar şekeri ihmal edebilirler. Kaynaklarını şekerden etanole kaydırmaktan tutun da erken hasat yapmaya kadar gidebilirler. Hatta "nasılsa insanlar yemeyecek" diyerek daha fazla etanol üretmek üzere genleriyle oynanmış, yenmesi tehlike arz eden türler ekilir. Doğal veya yapay türlerdeki şeker kamışı diğer tarım ürünlerine ayrılan arazilerin kaybedilmesine sebep olacaktır, bu kaçınılmaz. Brezilyalıların ucuza yediği tahıllar veya meyveler daha az ekileceği için fiyatları yükselecektir. Zenginler etanol ile çevrecilik veya tasarruf yaparken fakirler açlıktan ölebilir. Zaten realin dolar karşısında uğradığı değer kaybı yüzünden dolarla borçlanan işletmeler birbiri ardına batıyor. Derdim Dilma Rousseff'i savunmak değil. Sanki gizli bir el milyonlarca insanı açlıktan öldürmeye çalışıyor gibi. Bilmem anlatabiliyor muyum hanımefendi?
– Tamam, şimdi anladım. Bu dediğiniz açlık çok hızlı başlayabilir zira çift yakıtlı araba sahiplerinin benzini terk etmesi için etanolün %70 daha ucuz olması yeterli çünkü bio-yakıt litre başına %30 daha az enerji veriyor. Peki gözlemlediğiniz anormallikler sadece şekerde mi? Yoksa diğer ürünlerde de…
– Evet, mısır, buğday, pirinç fiyatlarında doğal görünmeyen oynamalar var. Mevsimlik iniş çıkışla, arz-taleple açıklanamayacak acayiplikler: 2012'dan bu yana Mısır fiyatı düşüyor meselâ: 850$'dan 355$'a geriledi. Gerçek mısırla ekran üstündeki mısır arasındaki fark 50-70 kat. Yani satılan 50 çuval un ama ambarda sadece 1 çuval var. Her bir tok insana karşı 49 kişi açlıktan ölebilir! Zannediyorum mısır gibi bazı tahılların ABD tarafından aşırı ucuza satılması alternatif tahıl üreticilerini boğarken eskiden kendine yetebilen ülkeleri ABD'ye bağımlı yaptı.
– Evet, ama ABD sayesinde fiyatların düşmesi fakirler için iyi değil mi yine de?
– Kısa vadede evet. Ama yerel üreticiler, sermaye, iş gücü tarımı terk ederse ne olacak? Bir gıda krizi ve hızlı bir fiyat yükselişi Çin, Hindistan ve Afrika'nın %50'si için açlık demek. Hâlihazırda aile bütçesinin %70'ini gıdaya harcayan milyonlar var. Diğer yandan gıdasının %100'e yakın kısmını ithal eden birçok ülke…
– Suriye, Libya ve Venezüella krizleri bitecek gibi değil. Petrolün varili yine 140 dolara yükselirse ne olur?
– O zaman etanol daha da cazip hale gelir. Belki endüstriyel amaçla da kullanılmaya başlar. Kısa vadede Brezilya'ya döviz girişi olabilir ama bütün dünyada gıda üretiminde kullanılan topraklar etanol kartellerinin eline geçer. Çünkü hem toprağın fiyatı yükselecek hem de gıda için kullanılan toprağın payı azalacak.
– Etiyopya, Beyaz Rusya, Madagaskar ve Ukrayna'da yüzbinlerce köylünün topraklarına devletin el koyup özel şirketlere kiraladığını okumuştum. Bunun içindi demek?

– Evet, bu topraksızlaştırmanın arkasında tarım devleri var. Diğer yandan Chevron, Exxon, BP gibi petrolcülerin etanol rekabetinden korkması beklenebilir ama tersine bu firmaların hepsi bio-rafineriler açmaya başladılar. Sadece şeker kamışı değil mısır gibi ürünlerden bio-yakıt üretmek istiyorlar.
– Peki firma değil de ülke bazında bakarsak… Bu köylülerin topraklarını gasp eden firmalar hangi ülkelerden geliyor?
– İngiltere, Çin, ABD, Hindistan ve İsrail.

Uzayıp giden konuşma Fabiana Batista'yı yormuştu. Arkasına yaslandı. Öğlen yemeği için memurlar iş yerlerine geri döndüklerinden lokantada ikisi kalmıştı. Mutfaktan gelen radyonun haber bültenine kulak kabarttılar:

"… Gıda ve tarım sahasında faaliyet gösteren Bom Jesus grubu 550 milyon dolarlık borcunu ödeyemediği için iflas etti ve şirketin mal varlığına el kondu. Genel müdür Nelson Vigolo düne kadar bir uzlaşma umduklarını ama borçluların ödemeleri kilitlediğini, sağlıklı bir şirketin kasten iflasa itildiğini söyledi. Bom Jesus grubu realin dolar karşısında değer kaybetmesi yüzünden dolar cinsinden olan borçların altında ezilen binlerce tarım işletmesinden sadece biri. Bom Jesus grubu 250.000 hektarlık arazide soya fasulyesi, mısır ve pamuk ekiyordu …

Şimdi jazz saati. Gospel ve pop müziği jazz potasında eritmiş muhteşem bir sesten, Nina Simone'den dinliyoruz … Sinnerman:

Ey günahkâr adam! Nereye koşacaksın?

Ey günahkâr adam! O gün nereye koşacaksın?

Aya doğru koş, "Ey Ay, beni saklamaz mısın?"

Denize koş, "Ey Deniz, saklamaz mısın beni?"

Güneşe koş, "Güneş beni o gün saklamaz mısın?"

"Ay o gün kanayacak" diyor tanrım.

"Deniz o gün batacak" diyor tanrım.

"O gün Güneş tamamen donacak" diyor tanrım.

Tanrım beni saklamaz mısın?

Koş, koş, tanrım o gün beni saklamaz mısın?

"Ey günahkâr, dua etmeliydin " diyor tanrı. "

Ekim 2008, İstanbul, Bakırköy semti, Adakale sokağındaki Ukrayna Konsolosluğu

"… Değerli konuklar, bu duygu yüklü anma gününde yanımızda olduğunuz için siz Türk dostlarımıza teşekkür etmek istiyorum. Evet, bizi bir araya getiren neşeli zafer bayramları gibi bir gün değil bugün. Ama geride bıraktıklarımıza borçlu olduğumuz bir gün yaşıyoruz. Fransız yazar Frédérique Uidour'un ünlü romanı Elodie Stevenson'un Gerçek Hayatı'nda bir kahramanına şunları söyletir: 'Her anma töreni bir kristalleştirmedir; geçmiş, geçip

gitmemiştir çünkü hatıralar yaşlanmaz. Geçmişin acıları ve sevinçleri tozlu bir albümün içinde bakılmayı bekleyen sararmış fotoğraflar gibi bizi bekler' …"

Ukrayna'nın ünlü yazarlarından biriydi, Oksana Zabuzhko idi konuşan. Makyajsız yüzü, dağınık kısa saçları, 1970'lerde moda olan uzun sivri yakalı kiremit rengi gömleği ve üzerine geçirdiği erkek yeleğiyle Soğuk Savaş'tan kalma bir Sovyet entelektüeli gibiydi. Oksana'nın iki yanında iki adam oturuyordu. İkisinin de geriye taranmış gür saçları vardı. İki adam da açık mavi gömlek giymiş ve göz bebeklerini dahi oynatmadan oturuyorlardı. Ukrayna bayrağı renklerindeki mavi-sarı kravatları, kravat iğneleri, kol düğmeleri, büzülmüş dudakları ve göz altı torbaları tıpatıp aynıydı. Davetlilerin az sayıda oluşu dikkate alınarak devasa toplantı salonu masa ile tam ortadan ikiye bölünmüştü. Oksana'nın karşısından bakan bir göz için adeta sonsuza doğru uzayıp giden tavan ve zemin çizgileri masada birleşiyordu. Mavi örtünün büzgüleri, aşırı bir simetriyle yerleştirilmiş sarı çiçekler ve yarısı bomboş duran salonun simetrisi endişe verici mükemmelliğiyle bir Kubrick filminden çıkmış gibiydi. Salondaki dinleyiciler kendilerini bir konsolosluk binasında değil A Clockwork Orange'da M.Alexander'in evinin girişinde veya Full Metal Jacket'teki kışlada zannedebilirlerdi. Simetrik komşularının arasında oturan Oksana başladığı gibi samimiyet ve ciddiyetle devam etti sözlerine:

"… Etrafınızdaki insanlara bir bakın, o güler yüzlü komşunuz, yardım sever bakkalınız, manavın konuşkan çırağı, her gün simit aldığınız seyyar satıcılar, çocuklarınızın şefkatli öğretmeni… İş yerinizdeki çalışkan insanlar… Yüzlerini, huylarını hatırınızdan geçirin bir bir… Bir gün gelip de bu insanların birbirlerini yiyebileceği aklınıza gelir mi? Şüphesiz Ukraynalılar da sizin gibi düşünüyorlardı. Ama komünizme, özel mülkiyetin iptaline, kolektivist tarım politikasına direnen halkı hizaya getirmek için Stalin onlara "iyi" bir ders verecekti: Holodomor! …"

Bir anda salonda buz gibi bir hava esti. Büyükelçi Sergey Sergeviç Prokofyev şaşırmakla onaylamak arası, nitelenmesi imkânsız bir yüz ifadesini maske gibi takmıştı. Anında tercüme sebebiyle Türklerin aynı şoka girmesi birkaç saniye gecikme ile oldu. Fakat ne büyükelçinin hoşnutsuzluğu ne de Türklerin tepkisi Oksana'nın umrunda değildi. Böylesi önemli bir günde klişe sözler söyleyip gitmeyecekti; Kiev'den buraya kadar etkili ve yetkili birilerinin elini sıkmaya gelmemişti:

"… Değerli dostlarım, bu söylediklerim efsane değil, fantezi değil. Timothy Snyder'ın Bloodlands kitabında detaylı ve deliller sunarak verdiği bilgiler var. Kıtlık neticesinde aileler bölündü. Polis teşkilâtı GPU'nun belgelerine göre aileler en zayıf üyelerini ya da gelinlerini yediler. Yetişkinler çocuklarını öldürüp yemeye başladı. 2500 civarında insan yamyamlıktan tutuklandı ama gerçek rakam bunun çok üzerindeydi. Stalin'in emriyle uygulanan kolektivist tarım politikalarına direnen Ukraynalıların aç bırakılarak öldürülmesi yaklaşık olarak Hitler'in Yahudileri katlettiği döneme tekabül ediyor. Fakat Amerikan, İngiliz ve Fransız tarihçiler uzun süre bu dosyayı açmak istemediler. Çünkü o dönemde Komünist Rusya bu üç ülkenin "Özgür Dünyasının" kıymetli bir müttefiki idi. Eli kanlı bir diktatör olan Hitler'i yenmek için işbirliği yapılan Stalin'in de en az Hitler kadar cani olduğunun duyulması hiç yakışık almazdı. 2ci Dünya savaşının sonuna kadar Amerikan ve Rus askerleri propaganda filmlerinde kucaklaşırken, birlikte votka içerken boy gösteriyorlardı, **"cici"** ekiptendi Ruslar, "bizimkiler" idi. Fakat Kızılhaç raporlarında yazanlar bu üç ülkenin acı gerçeği sakladığını gösteriyor. Görevlilerin ifadelerine göre çocuklar yamyam yetişkinlerden korunmak için Harkov yakınlarında bir yetimhanede toplanmıştı. Fakat açlıktan dolayı çocuklar da birbirlerine saldırabiliyorlardı. Onları da sürekli gözetim altında tutmaları gerekiyordu…"

Oksana Zabuzhko konuşmasının sonuna yaklaştığını, bitirdiği zaman alkışlamanın uygun olmayacağını söyledi. Holodomor'un Türkiye'de çok az bilinmesinden üzüntü duyduğunu söylerken gözyaşlarını içine akıtmak istercesine başını yukarı kaldırdı. Bu konuya adanmış internet sitelerinin adreslerini verdi ve Türk gazetecilerine önemli bir görev düştüğünü söyleyerek dinleyicileri bir dakikalık saygı duruşuna davet etti.

Anma töreninin geri kalan kısmı çok daha resmî kalıplarda, sıkıcı bir şekilde geçti. Mütevazı bir ikramdan sonra konuşmacılar salondan ayrılmaya başladılar. Oksana oteline gitmek üzere kendine tahsis edilen arabaya yöneldi, sağ arka koltuğuna oturup kapıyı kapattı. Ukraynalı şoföre adres önceden verilmişti. Ne konsolosluk görevlileri ne de Oksana böyle anlarda gevezelik etmeyi sevmezlerdi. Şoför otoparktan çıkarken dikiz aynasından bakarak sordu:

– Müziğin sesi iyi mi? Kısmamı ister misiniz?

– Hayır, tersine, biraz daha açın, neşeli bir şeye benziyor, şehrin gürültüsünden iyidir.

"…You keep lyin' when you oughta be truthin'

You keep losing when you oughta not bet

You keep samin' when you oughta be a'changin'

Now what's right is right but you ain't been right yet

Evveeet sevgili dinleyiciler, bu keyifli parçayı Nancy Sinatra'dan dinledik, These Boots Are Made for Walkin'. İstanbul'da güneşli bir gün, 101.4 frekansında Şişli'den yayın yapan Jazz Radio dinliyorsunuz, sırada Nina Simone var… Sinnerman:

Ey günahkâr adam! Nereye koşacaksın?

Ey günahkâr adam! O gün nereye koşacaksın?

Aya doğru koş, "Ey Ay, beni saklamaz mısın?"

Denize koş, "Ey Deniz, saklamaz mısın beni?"

Güneşe koş, "Güneş beni o gün saklamaz mısın?"

"Ay o gün kanayacak" diyor tanrım.

"Deniz o gün batacak" diyor tanrım.

"O gün Güneş tamamen donacak" diyor tanrım.

Tanrım beni saklamaz mısın?

Koş, koş, tanrım o gün beni saklamaz mısın?

"Ey günahkâr, dua etmeliydin " diyor tanrı. "

Mart 2010, Cenevre yakınları, GLENFOOD genel müdürü Steven Glasenberg'in villası

– Londra'daki traderlarımızın raporu geldi mi? Tahminler ne seviyede?

– Evet efendim, Rusya'nın buğday ihracatı son iki yıldır 20 milyon tonun üzerinde seyrettiği için rakiplerimiz fiyatların düşeceği beklentisinde. Bu yönde pozisyonlar alıyorlar. 2010 hasatı geçen senekilerden de iyi.

– Çok güzel, bizim beklentimizi tam tersi olacak; %15-%20 arası bir fiyat artışı için zannediyorum ihracatın 4 milyon tondan az olması gerekir. Bu bilgileri Rusya Federasyonu Tarım Bakanı Yury Tkachyov ve GLENFOOD'un Rusya temsilcisi Yelena Ognev'e iletin. Gereken yapılsın. Reuters'teki dostumuza da bildirin, yakında iyi bir basın dosyası göndereceğiz, görselleri hazırlatıyoruz.

Nisan 2010, Rusya, Mirny'de bir buğday tarlası

– Yelena, bir sorun var; tarlasını yakmak istediğimiz adamı ikna edemedik. "Yangın komşuların tarlasına sıçrayabilir" diyor.

– Ne beyinsiz adamlarsınız! Sergey! Sizden tarlayı yakmanızı isteyen kim? Gerçek bir yangına gerek yok. Yangının görüntüsü lâzım bize.

Yelena Ognev yanında getirdiği fotoğrafçılara dönerek:

– Hava biraz kapalı. Çalışabilecek misiniz?
– Tabi, hatta daha iyi, kasvetli bir hava verir. İlerideki yabanî otları yakalım, biz buğday tarlasının içinden çekim yaparız.
– Sergey! Bahçedeki çocukları çağır da şu terk edilmiş evin önünde bir şey arar gibi yürüsünler. Ellerine de kırık dökük eşyalar ver. Al bu toz maskesini mavi şortlu küçük kıza tak. Söyle, gülmesinler.
– Yelena, yolda gelirken çektiğimiz ormancılar var ya… Bak sarı filtre ile nasıl oldu.
– Harikasın! Harika! Sen bir sihirbazsın. Ormanı yakmadan duman içinde bıraktın!… işte bu, istediğim bu kadar basit! Otele dönünce hatırlat, Reuters'e basın bülteniyle beraber senin ormanı da göndereceğim.

Ağustos 2010, Paris, Cumhurbaşkanı Nicolas Sarkozy'nin çalışma odası

– Efendim, Rusya'daki kuraklık ve buğday tarlalarındaki yangınlar sebebiyle Vladimir Putin buğday ihracatını yasaklamış. Sevkiyatı başlamış olan 4 milyon ton dışında bir arz olmayacak.
– Uydu fotoğrafları ne diyor? Kuraklık ve yangınlar gerçekten dedikleri kadar var mı?
– Hayır, yok efendim. Hiç yok.
– GLENFOOD ne yaptı?
– Yükselişe oynayan tek firma onlar. Buğdaydaki kârları şimdiden geçen senekinin iki katına çıktı. 450 milyon doların üzerinde. Hisseleri yükselişe geçti. Borsa değeri 60 milyar dolar!
– Hangi ülkeler etkilenecek bu yasaktan? Kim alıyor Rus buğdayını bu sene?
– Türkiye, Yemen, Mısır, Azerbaycan, İran, Güney Afrika, Gürcistan, Kenya.
– Ama GLENFOOD'un stokları zaten vardı değil mi? "Force majeure" (zorlayıcı sebep) deyip düşük fiyatlı kontratların buğdayını yüksek fiyatla teslim edecekler. İhracat yasağı buna imkân verir.
– Hiç şüphe yok, öyle yapacaklar.
– Birleşmiş Milletler'deki basın müşavirimizi arayın "buğdayda spekülasyon var" diye yaygara koparmaya başlasınlar. Sonra Steven Glasenberg'e haber gönderin zarfımızı yollasın

yoksa karışmam. Eylüldeki G20 toplantısını da hatırlatmayı unutmayın. Tahıl borsası tetkiki için özel komisyon kurdurdum.

Nisan 2015, Lagos banliyösünde bir kahve, müşteriler TV'deki haberleri seyrediyor

"… Evet sayın seyirciler, bugün Afrika'nın gözü ve kulağı Nijerya'nın en büyük limanı Lagos'taydı. 13 gündür limanı kilitleyen göstericiler ABD'den gelen tahıl gemilerinin yanaşmasını engelliyor. Denizin üzeri binlerce kayık, balıkçı teknesi hatta şişme botlarla kaplı. Ayrıca liman işçileri defalarca elektriği keserek vinçlerin çalışmasını engellediler. Liman idaresi özel bir şirketten kiraladığı geçici işçileri bugün de limana sokamadı. Bu öfkenin sebebi ne? Göstericiler ne istiyor? Grev ne zaman sona erecek? Bu sorulara cevap aramak için mikrofonumuzu sendika başkanı Ayodele Okujale'ye yöneltiyoruz…

– Evet, ülkenin en büyük limanını neden kilitlediğinizi bize söyler misiniz? Maaşlarınıza zam istediğiniz doğru mu?
– Hayır! Meselemiz hükümetin göstermek istediği gibi işçi hakları değil. Bütün Nijerya'nın hatta Mali, Moritanya ve Çad'ın aç bırakılması tehlikesiyle karşı karşıyayız. ABD'den gelen ucuz mısır unu 10 senedir yerli üreticiyi öldürdü. Mısır unu diğer tahılları yok etti; bu unla yapılan ekmekler manyok, inyam gibi köklerin yerini aldı. Mısır, hayvan yemine de karıştırılıyor. Yani kendi hayvanlarımızın etini yemek için de ABD mısırına muhtacız. Bu sene korktuğumuz başımıza geldi; Amerikalılar fiyatları yükseltmeye başladılar. Düşük gelirli aileler ekmek alamıyor. Eskiden yediğimiz yerli ürünlerin ekildiği topraklar çoktan terk edildiği için açlıktan ölümler başladı. Hükümet buna karşı tedbir almalı. Artık Amerikan mısırı istemiyoruz. Tarımda kendi kaynaklarımıza geri dönmeliyiz.
– ABD neden fiyatları yükseltiyor? Bizi aç bırakmak için mi? Bu şekliyle söyledikleriniz bir komplo teorisine benziyor.
– Hayır, ABD'nin iç dinamiklerinden kaynaklanan bir durum. ABD'de otomobil yakıtı olarak bio-etanol kullanımı artıyor ve bu mısırdan üretilir. Washington'un "yeşil yakıt" sübvansiyonları yüzünden gıdaya ayrılan tarım arazileri çok azaldı. Etanol verimi yüksek olan, yakıt üretimi için dikilen mısırın genleriyle oynandığı için yenmesi mümkün değil.

Mayıs 2015, Bamako, Mali Tarım Bakanlığı önünde Monsanto'yu protesto eden büyük bir kalabalık

– Sanki bütün Mali burada. Her bölgenin delegasyonu gelmiş, pankartları görüyor musun? Kayes, Koulikoro, Sikasso, Ségou, Mopti, Timbuktu… Bu kadar büyük bir katılım beklemiyordum. Ya sen?
– Doğrusu ben de beklemiyordum, artık hükümet isteklerimizi duymazlıktan gelemez. Ama bana garip gelen bir şey var.
– Nedir?
– Sular idaresinin çatısında ve Intercontinental otelinin pencerelerinde silahlı adamlar var. Keskin nişancılara benziyorlar.
– Endişelenecek bir şey yok. Polistir onlar.
– Ama sen dikkatli bakmıyorsun, beyaz bunlar, Avrupalı. Üstelik silahlarını göstericilere doğrultmuşlar.

"… İyi akşamlar sayın seyirciler, … bugün tarım bakanlığı önündeki gösteriler sırasında çıkan silahlı çatışmada 112 gösterici öldü, 500'den fazla yaralı var… Hükümet sendikalara sızan Boko Haram teröristlerinin demokrasiyi hedef aldıklarını bildirdi… Görgü tanıkları çatılardan halka ateş açıldığını söylediler… sendika yöneticileri Monsanto'nun özel güvenlik şirketi Black Water'ı suçladılar. Irak'ta ve Afganistan'da çok sayıda sivilin ölümünden sorumlu

tutulan Black Water'ın genel müdürü Erik Prince bir telefon görüşmesi yapacağız, birlikte Virginia, Arlington'a bağlanıyoruz:

– İyi günler Mr. Prince, size ve firmanıza yöneltilen suçlamalara ne diyorsunuz?
– Öncelikle Nijerya için kara bir gün, taziyelerimizi sunarız. Dileriz ki ülkeniz böyle bir günü bir daha hiç yaşamasın. Bize yönelik suçlamalara gelince… bunlar tamamen mesnetsiz. Firmamız iftiralara tepkisiz kalmayacak. Kanunî yollarla kendimizi savunacağız.
– Monsanto ile olan ilişkiniz hakkında ne söylüyorsunuz? Monsanto firması Black Water'ı satın aldı mı?
– Hayır. Bu uydurma haber ne yazık ki sosyal medyada yayıldı. Monsanto bizim müşterimizdir. Binalar için olduğu kadar internet güvenliği için de kendilerine yardım ediyoruz.
– Peki Bayer'in Monsanto'yu satın almasına ne diyorsunuz? Tohum ve tarım ilacı piyasasının %25'ini teşkil eden bir gıda devi çıktı ortaya.
– Evet, bu bilgi resmî kanallardan duyuruldu. Gıda bizim işimiz değil ancak iyi ilişkiler içinde olduğumuz Monsanto'nun Bayer gibi bir gruba dahil olması bizim için yeni fırsatlar demektir. Kuraklık ve küresel ısınma yüzünden gıda sıkıntısı ve buna bağlı güvenlik ihtiyaçları hiç şüphesiz artacak. Halihazırda 100'den fazla ülkede üsleri bulunan firmamız savaş ve terörün arttığı bir dünyada herkesin yardımına koşmaya hazırdır…"

Eylül 2023, Paris'in şık semtlerinden biri

– Hadi kızım, okula geç kalacaksın acele et, bak servisin de geldi.

– Tamam anneciğim, çelik yeleğimi giyiyorum.

Kapıdaki panzerin kamuflaj boyası üzerine parlak sarıyla "okul aracı" yazılmıştı. Küçük kız annesiyle birlikte aşağıya indi, kapıdaki güvenlik görevlisine nazikçe selam verdi ve panzerin arkasında yere doğru açılmış kapaktan içeri tırmandı. Yeşil renkli kurşun geçirmez camlardan annesine el salladı. Uzaklaşan aracın arkasında ayı pençesi şeklindeki Black Water logosu vardı.

Kadının gözleri doldu. Her şey ne çabuk bozulmuştu. Birkaç sene öncesine kadar Paris'in içinde, hele bu mahallede her saatte güvenle yürüyebiliyorlardı. Oysa şimdi… Sadece Fransa değil bütün Avrupa dikenli tellerle "güvenli bölgelere" bölünmüştü. Mutfaktaki masaya çöktü, ellerini şakaklarına dayayıp kendi kendine mırıldandı:

"…Meğer 50.000 sığınmacının geldiği günler ne güzel günlermiş. Bugün milyonlarcası Akdeniz plajlarına çıkıyor. Üstelik çoğu silahlı. Marsilya'yı kaybettik, Nice sırada. Askerimiz, polisimiz nereye yetişeceğini şaşırdı. Maaşımızın %70'i özel güvenlik şirketlerine, kalanı da yiyecek masrafına gidiyor. Para biriktirmek imkânsız. Nerede hata yaptık? Nerede hata yaptık? …"

Radyoyu açtı, "haber olmasın da ne olursa olsun" dedi kendi kendine. Her günün haberi bir öncekini aratır olmuştu. Spikerin neşeli sesi kara düşüncelerini dağıtıverdi:

"… Müzikle tanışması kilisede oldu… Eee şaşılacak bir şey yok, dindar bir ailenin kızıydı o. Belki de bu yüzdendir, şov dünyasının ışıklarıyla gözleri asla kamaşmadı. Zencilerin haklarına, fakirlerin sorunlarına daima duyarlı oldu. Zaten şarkı sözlerinin bir çoğu da insanları doğru yola çağırır değil mi? Şimdi Nina Simone'den böyle bir davet dinliyoruz… Sinnerman:

Ey günahkâr adam! Nereye koşacaksın?

Ey günahkâr adam! O gün nereye koşacaksın?

Aya doğru koş, “Ey Ay, beni saklamaz mısın?”

Denize koş, “Ey Deniz, saklamaz mısın beni?”

Güneşe koş, “Güneş beni o gün saklamaz mısın?”

“Ay o gün kanayacak” diyor tanrım.

“Deniz o gün batacak” diyor tanrım.

“O gün Güneş tamamen donacak” diyor tanrım.

Tanrım beni saklamaz mısın?

Koş, koş, tanrım o gün beni saklamaz mısın?

“Ey günahkâr, dua etmeliydin ” diyor tanrı. ”

Önemli not: Bu yazı tamamen hayal ürünüdür. Kişi, kurum ve olayların gerçeklerle alâkası yoktur. Muhtemel benzerlikler tamamen tesadüf mahsûlüdür.

FAKİRLER İÇİN HUNGER GAMES SEZONU BAŞLADI!
Tem 10, 2016- derindusunce.org/

Mısır, buğday, pirinç fiyatlarında yapay oynamalar var. Mevsimlik iniş çıkışla, arz-taleple açıklanamayacak acayiplikler: 2012’dan bu yana Mısır fiyatı düşüyor 850$’dan 355$’a geriledi.

Gerçek mısırla kağıt / ekran üstündeki mısır arasındaki fark 50-70 kat. Herkes “verin mısırımı” dese 50 dünya lazım!

Mısır gibi bazı tahılların ABD tarafından aşırı ucuza satılması alternatif tahıl üreticilerini boğarken ithalatçıları ABD’ye bağımlı yapacak.

Hızlı bir fiyat yükselişi ise Çin, Hindistan ve Afrika’nın %50’si için açlık demek.

Aile bütçesinin %70’ini gıdaya harcayan milyonlar var. Diğer yandan gıdasının %100’e yakın kısmını ithal eden bir çok ülke…

Milyonlarca insanı aç bırakacak bir gıda operasyonu başlamış görünüyor. Brezilya ayağı bu: Brazil Soybean Producer Files for Bankruptcy as Debt Talks Fail

Brazil Soybean Producer Files for Bankruptcy as Debt Talks Fail

Fabiana Batista Jun 03, 2016 4:54 am ET

(Bloomberg) – Grupo Bom Jesus, one of Brazil's biggest soybean and corn producers, filed for bankruptcy after unsuccessful negotiations with lenders to restructure about 2 billion reais ($550 million) of bank debt.
The Rondonopolis, Mato Grosso-based company sought court protection after some creditors tried to seize its assets, Chief Executive Officer Nelson Vigolo said Wednesday in a telephone interview.
"We were hoping for an agreement until yesterday, but some creditors continued to attack our assets and block our payments," Vigolo said.
Bom Jesus is among Brazilian farming groups squeezed by the rising cost of servicing dollar-denominated debt after the depreciation of the real while also facing lower commodity prices and tighter credit conditions.
The filing was made Tuesday in the same court in Rondonopolis that, just a week earlier, had granted preliminary bankruptcy protection as Bom Jesus tried to reach an agreement with banks and suppliers. The closely held company's total debt is about 3 billion reais, said Joel Thomaz Bastos, a partner at DCA Advogados, a law firm hired by Bom Jesus.
Bom Jesus plants soybean, corn and cotton on 250,000 hectares (618,000 acres) in Brazil's Center-West region. It also sells seed and fertilizer to other producers in barter trades. The company's debt increased in part because clients defaulted on payments to the trading unit, Vigolo said. About 90 percent of the company's bank debt is dollar-denominated, he said.
©2016 Bloomberg L.P.

(Tam boy görmek için tıklayınız)

- Maalesef borsacıların başlatacağı açlık tehdidi altında 400 milyon civarında insan var ve çoğu Müslüman.
- Petrole hakim olan devletleri köle yapar; gıdaya hakim olan insanları. Monsanto'nun BlackWater'i satın alması rastlantı değil.
- 2014 senesinde alarm ziline basmıştık. Felâket adım adım geliyor: Gülen'den sonraki darbe ne olacak?
- Mısır fiyatında 4-5 sene sürecek bir ucuzluk ikame yoluyla diğer tahıllara sirayet eder. Ekmeğe mısır unu katılır, pirincin yerini almaya başlar…
- Mısır hayvan yeminde de uzun süredir kullanılıyor. ABD tek başına dünyayı besleyecek kadar mısır üretebilir. Yani et de ABD mısırına gebe olur.
- ABD'de otomobil yakıtı olarak bio etanol kullanılıyor ve bu genellikle mısırdan üretiliyor. Gıda amaçlı tarım arazilerinin azalmasına yol açan bir durum.
- Yenmeyeceği için etanol amaçlı dikilen mısırın genleriyle oynamak serbest. Tabi polen yoluyla yenecek mısırı da kirletiyor.
- Yenecek mısırın yenmeyecek ve geni bozulmuş mısırla kirletilmesi kalıcı bir kirlenme. Avrupa'da lobi yoluyla yasal engeller kaldırıldı.
- Bütün bu sebeplerden dolayı çok yakında ekmek SADECE zenginlerin yiyebileceği bir madde haline gelecek.
- Çevrecilik adına gıda yerine yakıt üretmek gerçekte aptalca. Etanol çok pahalı. Devlet sübvansiyonuyla ayakta duruyor.
- Bunun tek istisnası Brezilya. Çünkü şeker kamışı posası zaten şeker için üretiliyor ve bu posadan etanol yapıyorlar.
- Ama mısırdan etanol yapanlar normalde açlık çekmeyecek halkları açlığa mahkûm ediyor. Tam cinayet!

GÜLEN'DEN SONRAKİ DARBE NE OLACAK?
Oca 25, 2014 – derindusunce.org/

Başbakan ve Tarım Bakanlığı bu tehdidin farkında mı?

Dünyayı aç bırakarak büyük kâr hedefleyen bir kartel 2004'den beri pamukta, buğday ve pirinçte küçük vurgunlar yapıyor. 2009'da Chicago emtiya borsasında el değiştiren buğday toplam dünya üretiminin 46 katıydı. Bu oran petrol için 35 kat, mısır için 24 kat oldu. Demokrat Carl Levin ve cumhuriyetçi Tom Coburn tarafından hazırlanan "EXCESSIVE SPECULATION IN THE WHEAT MARKET" isimli rapora göre 2005-2008 arasında buğday fiyatları 13 kat arttı. Gıda fiyatlarını manipüle eden "yatırımcılar" milyarlarca dolar enjekte ettiler. Manipülasyon yüzünden gerek üreticiler gerekse alıcılar zar ettiler. Zira piyasanın meşru varlık sebebi olan risklerin karşılanması engellendi.

Yıllık ciroları bir çok ülkenin GSMH'ndan daha yüksek olan bu firmalar yakından takip edilmeli: Monsanto (13 milyar $), Glencore (250 milyar $), Louis Dreyfus (57 milyar $), ADM (90 milyar $), Bunge (60 milyar $), Cargill (136 milyar $), Vitol (300 milyar$). Çoğunun merkezi İsviçre'de ve kendilerinden bahsedilmesinden hoşlanmıyorlar.

Finans mafyasının ekonomik krizini sevdiniz mi? Gıda mafyasının küresel açlık krizine bayılacaksınız!

Sadece borsa manipülasyonuyla yetinmeyen, tarımsal üretim alanlarını da kontrol eden firmalar bunlar. Monsanto gibi genetik üzerine uzmanlaşanlar da var. Köylüleri belli tohumlara, lisanslı gübre ve böcek ilaçlarına mahkûm ederek köleleştiriyorlar. Ukrayna, Beyaz Rusya, Madagaskar ve Somali'de ekilebilir arazilerin uluslararası gıda devlerine kiralanması, köylülerin bu topraklardan devlet zoruyla çıkartılması da ayrıca gözden kaçmaması gereken hususlar. Bu kartelin gücü hakkında daha net fikir sahibi olmak isteyen okurlarımız 2010'da Rusya'da büyük kuraklık sırasında gelişen olaylara yakından bakabilirler. GLENCORE'un "ricası" ile buğday ihracatının yasaklanması, 2 günde dünya piyasalarında buğday fiyatlarının %15 artması, (rastlantıya bakın ki) GLENCORE'un önceden buğdayda pozisyon almış olması ve Putin'e yakın "iş adamlarıyla" GLENCORE yöneticilerinin "arkadaş" olması…

Ya Türkiye?

Türkiye büyük ihtimalle çoktan beri bu kartelin hedefinde. Çünkü dünya tahıl üretiminde önemli bir yere sahip ve tarıma elverişli toprakları var. Üretim sahalarının AB gibi tüketim noktalarına yakınlığı gibi avantajlar da arz ediyor. Ek olarak Türkiye'nin su kaynakları ve

bunların Ortadoğu'daki önemi de dikkate alınmalı. (Harita: Dünyada ülkelerarası arazi kiralama)

Videolar : Monsanto üzerine bir belgesel

İngilizce:

- The World According to Monsanto

Fransızca:

- Le monde selon Monsanto – Marie-Monique Robin

KUR'AN'DA BUĞDAY
Zafer Araştırma Grubu-Ağustos 2006 356. Sayı –zaferdergisi

Dünya nüfusu sürekli artıyor. Tarım alanları hızla azalıyor. Doğal olarak araştırmalar tarımda verimin nasıl artırılacağı üzerinde yoğunlaşmış durumda. Buğday üretiminde dünya geneli açısından bugün için ciddi bir sorun yok. Ama mevcut verim düzeyi artırılamazsa, araştırmacılar yirmi yıl içinde ciddi bir krizle karşı karşıya kalacağımızı belirtiyorlar.

İnsanoğlu yeryüzündeki üç bin bitki türünden besin maddesi olarak istifade etmektedir. Ancak buğday, arpa, mısır, çeltik, çavdar, yulaf ve darı türlerini içine alan tahıllar, insan beslenmesi için ihtiyaç duyulan protein ve kalorinin %50'sini temin ediyor. Tahıllar arasında buğday, dünyada tüketilen tahıl kökenli proteinin %40'nı sağlıyor. Bu derece önemli bir ürünün insanlığın tarihi gelişimi içersinde önemli bir yer tutması elbette çok doğal. Nitekim, Fırat ile Dicle arasını oluşturan ve ilk tarım yapıldığına inanılan "Verimli Hilâl" tabir edilen bölgede yapılan kazılarda on bin yıllık buğday örneklerine rastlanmıştır.

Günümüzde modern ıslah yöntemlerinin ilk uygulandığı ürünlerin başında buğday gelmektedir. Bu amaçla pek çok araştırma enstitüsü çalışmalarına devam ediyor. Meksika'da CIMMYT, Suriye'de ICARDA bunlardan önde gelen iki tanesi. Ülkemizde de önemli sayıda kuruluş, bu konuda araştırmalarını sürdürmektedir.

Dünya nüfusunun hızla artması, tarımsal alanların tükenmesi buna karşılık verimin belirli bir miktarın üzerine çıkmayacağı endişesi, buğday araştırmalarını yüksek verim üzerine yoğunlaştırdı. 1960'lı yıllarda CIMMYT bünyesinde araştırma yapan Dr. Norman Borlaug uygun melezleme yaparak kısa boylu, yüksek verimli buğday çeşitleri geliştirmeyi başarmıştı. "Yeşil devrim" olarak adlandırılan bu gelişme, Dr. Borlaug'a 1970 Nobel Barış Ödülü'nü kazandırmıştı. Bulunan yüksek verimli çeşitler daha sonra dünyanın muhtelif bölgelerinde yetiştirilerek verimde artışlar sağlanmıştı. Türkiye'de ise, buğdayda üretim patlaması 70'li yıllarda Meksika kökenli çeşitlerin yetiştirilmesiyle mümkün olmuştu.

Buğday üretiminde dünya geneli açısından bugün için ciddi bir sorun gözükmüyor. Ancak araştırmacılar bu verim düzeyinde üretim yapılmaya devam edildiği takdirde yirmi yıl içinde buğday üretiminde yeni bir 'yeşil devrim'e ihtiyaç duyulacağını belirtiyorlar.
Peki bu mümkün mü?

Araştırmacılar tarım tekniklerinin birleştirilmesiyle dünya tarımının yalnız bitkisel besinle dünyada on beş milyar insanı besleyebileceğini ifade ediyor. Bunda son yıllarda biyoteknolojik gelişmelerin sağladığı kolaylık da etkili bir role sahip. Özellikle farklı cins ve türlerden gen aktarımıyla ikinci bir yeşil devrime kapı aralanabilir. Hiç kuşkusuz, gen teknolojisinin insan sağlığına olumsuz bir etkisi olmaması kaydıyla!

Acaba yaş ve kuru her şeyi içinde bulunduran Kur'an-ı Kerim'de söz konusu gelişmeler hakkında bir işaret var mı?

Bakara sûresinin 261. ayetinde ("Allah yolunda mallarını harcayanların örneği, yedi başak bitiren bir dane gibidir ki, her başakta yüz dane vardır. Allah dilediğine kat kat fazlasını verir. Allah'ın lütfu geniştir, O her şeyi bilir.") bu konuyla ilgili hem bir işaret hem bir teşvikte bulunuluyor aslında. Özellikle yüksek verim hedefine ulaşmaya çalışan araştırmacıların üzerinde önemle durduğu 'birim alanda başak' ve 'başakta tane sayısı'nın artırılması hususu ayette müjdeli bir bahsin konusu.

Nitekim, Hak Dini Kur'ân Dili tefsirinde Elmalılı Hamdi Yazır, bu ayette geçen "dane" kelimesinden buğdayın anlaşılması gerektiğinden ve modern tarım teknikleriyle bire yedi yüz mahsûl elde etmenin mümkün olduğu müjdesi verildiğinden bahsetmektedir. Pek çok araştırmacının buğday veriminin henüz üst sınırına varılamadığını ifade etmeleri, Elmalılı'nın bu yorumunu destekler mahiyettedir.

Ünlü araştırmacılardan Nass (1973) yazlık buğday çeşitleri üzerinde yaptığı bir çalışmada tane verimini artırmak için yapılan seçimlerde, bitkide başak sayısı, başakta tane verimi ve hasat indeksinin (dane/toplam verim) beraberce ele alınması gerektiğini; Cerrah (1993) ise buğdayda verime etkili unsurlardan birim alanda başak sayısının %23, başak ağırlığının %35 oranında etkilediğini belirtmişlerdir.

Bunlardan da anlaşılacağı üzere, araştırmacılar verim üzerinde etkili olan birim alanda başak ve başakta tane sayısı üzerinde çalışmakta ve ürünlerden daha yüksek verim almanın yollarını araştırmaktadırlar.

Yalnız mevcut şartlarda başak sayısının arttırılması, başakta dane sayısını olumsuz etkilemektedir. Geliştirilmeye çalışılan husus, başakta dane sayısı azaltılmadan birim alanda başak sayısının arttırılmasıdır.

Elmalılı'nın tefsirinde yer alan bire yedi yüz mahsul hedefine bu çalışmalar sayesinde ulaşılıp ulaşılamayacağını ise ömrümüz yeterse hep birlikte göreceğiz.

Kaynaklar

- Bediüzzaman, 20. Söz İkinci Makam Sh. 264. İst. 1996.
- Elmalılı M. H. Yazır, Hak Dini Kur'an Dili. Azim Dağıtım
- Nass, H. G., 1973. Determination of characters for yield selection in spring wheat. Canadian J. Of plant Sci. 53 (4)755-762
- Vasil, I. K., 1998. Biotechnology and food security for 21 st century: A real world perspective. Nature Biotec 16, 399-400
- Walsh, E. J., 1984. Developing yield potential of cereals. In: Cereal Production, E. J. Gallagher (ed), pp: 69-93. Butterworth and Co.London, Boston, Toronto.

GEN VE DNA BANKASI

Prof. Dr. İsmail Hakkı Aydın-Ocak 25, 2021 -www.akademikakil.com/

Evet… Uyarıyorum!

Çok acil olarak "GEN ve DNA BANKALARI" kurulmalıdır vakit kaybetmeden. Yarın çok geç olacak! "Gen ve DNA Bankerlerinin" insanı köleleştiren "Gen ve DNA Faşizmine, Diktatörlüğüne ve Hegemonyasına" fırsat vermemek için, insanlık adına elimizi çabuk tutmalıyız. Hiç olsun DNA ve Genlerimize sahip çıkalım ve yarın yeniden normal hayatın doğuşu ve idamesi için onları muhafaza altına alalım. Yedek organlarımız gibi, DNA ve genlerimizi de yedekleyip saklayalım bankalarımızda… Aksi takdirde, halen dijital veri bankerlerinin, dijital faşizmine ve diktatörlüğüne maruz kalan Dünya, bu Dijital ve Kuantik Çağda Kâinatta insan fıtratını ortadan kaldıracak çok daha büyük bir felaketle karşı karşıya kalacaktır! Evrensel boyutta Hayatın ve insanlığın "Genetik Hürriyeti" için bu bankaların bir an evvel kurulup, gelecekte kullanılabilmek üzere genetik müktesebatımızın muhafazası şarttır.

Şimdi bu da nereden çıktı diyeceksiniz! Lakin, çok korkunç bir felaketin, çok büyük bir tehlikenin insanlığı ve hatta evrensel hayatı beklediğini ve tehdit ettiğini hisseder gibiyim. Bu nedenledir ki; böyle bir başlık attım bu satırlarımın üstüne bilim insanı kimliğimle, özellikle gerekli tedbirlerin alınması hususunda evrensel boyutta sorumluların, yetkililerin ve hatta akl-ı selim sahibi olan herkesin dikkatini çekmek, göreve çağırmak ve yarın Hakk'ın divanında yüz akıyla hesap verebilmek için…

Kuantum bilgisayarlarla moleküllerin simüle edilmesi, fizik, kimya ve tıp alanında büyük atılımlar yapar, atom seviyesinde insan vücudu simülasyonu ve problemleri tespit ile, nokta atışı için gerekli ilaçlar da yıllarca süren araştırmalara gerek kalmadan, anında simüle edilerek atom seviyesinde planlanıp, üretime katkı sağlayabilir, insanın hatta evrenin simülasyonunun kapılarını açabilir bu Kuantik Çağda… Keşke hüsn'ü niyet hakim olsa!

Hiç bir art niyet taşımadan, sadece Allah rızası ve Cihan'ın huzurunu gaye edinerek, her "okuduğu dersi ve kitabı okutan" ve bildiğini öğreten herkes "Hoca"dır ve dâreynde Cennet'i kazanmıştır. Eleştirel, kolektif, salim ve holistik aklın, dogmatik temeller ve güncel bilimsel prensipler çerçevesinde, izah edemediği her düşünce sapkındır. Erdemli insan; Holistik ve Kuantik düşünceyi haiz, cihanşümül hissiyata sahip insandır. Cihan'da da, tüm İlâhî sıfatları muhtevi mevcudat birbiriyle, görünmez fakat çok güçlü bir bağla bağlıdır. Her varlık kendinde, her varlıktan bir parça taşır. Kâinatta var olan her şey, inorganık menşeili olup, her birinin kendi gelişim(evrim) merhaleleri vardır! (Nuh Sûresi; 13,14,17)

Unutmayalım ki, Cennet'in kaderi Cehennem'e, Cehennem'in kaderi de Cennet'e bağlanmıştır bu vesileyle… En büyük günah da, bu hayatı yaşamadan, yaşadığını zannetmektir! Kâinatta hayata katkı sağlamayan, mevcudatın algoritmik hürriyet, medeniyet, saadet ve refahına hizmeti gaye edinmeyen her türlü faaliyet, zamana ihanettir! Peşimizi hiç bırakmayan mâzinin telâfisi, yakamızdan düşmeyen istikbâlde gizlidir. İstikbâlin ise mâzide… Bu sebepledir ki, hayatın ve insanlığın en büyük düşmanı yine insan!

İnsanlığın ihtirası enerjiye çevrilebilseydi, ortada mevcudat diye bir şey kalmazdı! Yüzyıllardır doymak bilmeyen insanoğlu, gelişen bilim ve teknolojiye tedricen artarak tefessüh eden ahlak ve etik anlayışının eşlik etmesi ile, kendi sonunu ve hatta yaşamın akıbetini karanlığa, esarete ve yokluğa sürüklemektedir. Hem dinamik ve hem de dinamit özelliğinde olan bilim, hayatı dönüşü olmayan bir mecraya doğru götürebilmektedir. Önünü aydınlık görenler, bir karanlık uçurumun başında olduğunu fark edemeyebilirler. Şimdiden bir karanlık tablo çizmeliyim ki, yarın bu karanlığa da hasret kalmayalım! Bir sabah kalktığımızda, dijital veri bankerleri-yapay zeka-robot ittifakının(!) ihtilal yaptıklarına, meşru

hükümet üyelerini tutukladıklarına ve idareye el koyduklarına şahit olmak, ürkütücü olsa da, işten bile değil… Hep öyle olmadı mı ki!

Dijital Veri Bankerleri ve Robot Terörizmi, Robotlar İttifakı, Robot ayaklanmaları ve isyanları, Robot Milletler ve Robot Devletler yolda! Robotik Teknoloji henüz yeterince güvenli değil… Yapay Zeka, her an kontrolden çıkabilir, siber saldırıya maruz kalabilir, terminatöre dönüştürülebilir! Kontrol edilebilir elektromanyetik dalgalar ve Wi-Fi özellikli her türlü cihaz, alet, ilaç, gıda ve eşyalar vasıtası ile, hedef alınan kişilerin ve toplumun cesaret, kişilik, ideoloji ve manevi değerlerinde, faşizan ve diktatöryal değişkenlikler meydana getirilebilir!

Geceyi hep karanlık zannederler. Oysa ben gecenin aydınlığını hiç yerde bulamadım! Gece, apaydınlık… Gecenin manyetik alanı, sırın esrarına vakıftır ve ifşâ eder! Bu sebeple yazıyorum, hep gecenin aydınlığında kalıp, zulmetten sakınmak için. Şükür diye katkı sağlamak için hayata… Nitekim nefes almadan evvel, bir önceki nefesin şükrünü îfâ etmek gerektir! Ben de bu şükrü ifa için yazıyorum ve uyarıyorum. Bundan dolayı, Dünya imtihan yeri değil, insan olma yeridir!

Nöromühendislik (Neuroengineering) geleceğin en itibarlı mesleği olacaktır! Asla unutmamalıyız bu hakikati. Adımlarımızı buna göre atmalıyız! Bugün nisbeten, Klasik Fiziğin pabucunu dama atma gayretinde olan Kuantum Mekaniğinin de, bir gün pabucu dama atılabilir. “Etme Bulma Dünyası”… Zira, yanlışlanabilen bilimde son durak yoktur ve bilimin değişmeyen özelliği, değişimdir. Bilimin hızı ise, hiç bir hızla rekabet kabul etmez ve yapılan hatayı affetmez, canı yanarsa acımaz, intikam alır. Çünkü, bilimin de canı vardır! Bilim ve teknolojinin geleceği/geldiği “Tekillik Noktası”, tüm mevcudatın hayatlarına, yüzyıllardır süregelen geleneksel haliyle, devam edemeyeceğini düşündürmektedir! Aklın, azmin, erdemin, gayretin, şüphenin, merakın ve bilimin, galip gelmediği hiçbir savaş yoktur. Akıl istikbali, bilgiyi kullanma mahareti ile şekillendirir ve tüm ihtimalleri dikkate alarak da yaşatır. Kalem baba, kağıt ana, mürekkep tohum, yazı yumurta, kitap evlat! Kalem ve kağıt birbirine aşık oldu. Yazı mürekkeple mayalandı ve mahsul olan “BİLGİ” doğdu!

Hacmi ve ağırlığı olmadığı halde, Kâinattaki en büyük güç de yine “Bilim” dir. Bilimin aydınlatmadığı yol, karanlıktır! Bilim aşktır ve, her şeyi “neden-nasıl-sonuç” ilişkisi içinde, algoritmasını çözerek anlamaktır! Hayata anlam kazandırarak devamlılığını sağlayan, bizâtihî maddenin kendisi değil, gen, molekül, atom ve atomaltı dünyasındaki istişarî bağlantısallıktır. Âl-i İmrân 191. Âyeti, bu genler, elektronlar, nötronlar, atomaltı kuarklar, leptonlar ve bosonlar iyi öğrenmişler meğer…

Kuantolojik/Metafizik düşüncede, dillenen dilden sıyrılıp lisân-ı hâl ile tefekkür âlemine, lisân-ı lâl ile de sırlar âlemine geçmek ve eşyanın “Hiç”lik hakîkatına vâkıf olmak mümkündür. İlmin kazandırdığı “Aşk”ın tecellisini fark edemezsen, şaşkın şaşkın “Şaşkın Aşk”ın peşinde koşmaya dûçâr olursun! Nidâ ve niyâz makamını kaçırırsan, bir daha yakalamak mümkün olmayabilir. Edep kazandıramayan ilmin de, hiç kimseye faydası olmaz. Hakk ve hayat uğruna, doğruların her an değiştiği ve frekanslardan müteşekkil bu kuantum aleminin “Hiç”liğinde, hakikat ummanının yegane mevcudiyeti olan bilgi anaforunda gark olarak arınıp, kâinatın ve eşyanın tekamülü ve tenvirine soyunmak için, kapı girdap, kilit kara delik, anahtar ise kitaptır. Sonunda insan da, duygu, analiz, muhakeme, tercih ve karar kabiliyeti olan ilahi platformda programlanmış algoritmik irâdî bir robot değil midir ki…
En basit tabiriyle Kuantum; her şey bir aldatmacadan ibarettir!

Kuantik Âlemde; Senindir! Benimdir! Hem senindir, hem benim… Hepsi senin olsa da, ne senindir ne benim! Kuantum, hiç bir şeyin "Şey" olmadığını ispat eder. Kuantum dünyasının spektrumunda, her şey mümkün görünüyor. Aşk bile… Aşkı anlamak da, kuantumu anlamaktan geçer. Kuantum Fiziğinin esrarını, ancak yapay zekanın çözebileceği düşüncesi ile "Z Kuşağı"nın yanında "Q Kuşağı"nın da dikkatini çekmek istiyorum. Mucize inanana, keramet anlayana, ayan-beyan olur! Keramet, bilim ve teknoloji ile bir araya gelip nesnelerin internetini oluşturduğu, mevcudatın birbiri ile irtibat ve etkileşimin mümkün olduğu ve Fiziğin Metafiziğe yaklaştığı, Kuantum Bilgisayarların, zamanı ters düz ettiği, mitolojik yaratıkların kapıları zorlayabileceği bu Kuantik Dijital Çağın Yeni Dünya Düzeninde, köleleşen, kontrol edilen ve fıtrat ayarlarına dönmesi mümkün olmayan "Tasarım İnsanlar", normal fıtratın önüne geçecek ve kendilerine tanımlanan kredilerine göre itibar ve hayat hakkı kazanacak, "Yalancı Cennet"(Elysium!) kurulacak! Pegasus ve başı at gövdesi insan gibi mitolojik varlıklar, ana yapısı deforme edilmiş yaratıklar ve varlıklar oluşturulabilecek ve etrafı yıkıp geçebilecekler! Köleleşen düzende, bugünün insanından hiçbir iz kalmayabilir.

Canavarlaşmış Küresel Elit Sistem

Bilgi ve buna bağlı teknolojinin tedrici artışı ve tekilliği ile birlikte, evrensel boyutta ferdî zihin, zekâ ve hatta hayallerin dijitalleştirilip kayıt ve transfer edilmesi, ve bir android veya humanoidin zihin ve zekâsında birleştirilerek tanrısal(!) tek bir "Kolektif Süper Yapay Zekâ" oluşturulması, Âlem ve küresel hayat için çok büyük bir tehlike ve hatta felâket olabileceği unutulmamalı, teolojik, ahlâkî ve etik prensipler çerçevesine çalışmalar sıkı denetim ve kontrol altında tutulmalı, âcîlen her türlü önleyici tedbirler alınmalıdır!

Canavarlaşan küresel elit sistem, her şeyi takip için nakit parayı ortadan kaldırıp, sanal hayatta puanlanabilir ve kredilendirilebilir sanal para ve beyni arayüz olarak kullanılabilecek, resetlenebilecek ve hacklenebilecek, kontrolü kolay bir insan türüyle, suç işlemeye meyillilerin önceden tesbitle hapsedileceği, çeşitli metotlarla insanların kısırlaştırılacağı ve/veya ömür boyu ilaca mahkum hastalıklara duçar ve bağımlı hale getirileceği, bütün dinlerin yok edildiği, sadece "Dijital Tanrı, Dijital Tapınak ve Dijital Din"in hakim olacağı, elektriğin olduğu her yerden verilerin toplandığı ve mahremiyetin kalmadığı, her türlü bilginin kuantum bilgisayarlarda kaydedilip muhafaza edileceği, enflasyon gibi değişik yöntemlerle milletleri ve devletleri bezdirip, yüzde yüz kontrol edilebilir "Dünya Veri Devleti"ne ve "Sahte Cennet Projesi"ne mecbur bırakacaktır!

Bilim, hayatın güncel olarak matematikleşmiş halidir. Ve bir gün, "Android" değil de, "İnsan" olduğumuzu ispat edemeyebiliriz. Zaman; bağlantısallık bütünselliği çerçevesinde multidisipliner çalışma yapma zamanıdır şimdi… Zira, istikbâl, istikbâli tahmin edenlerin değil, şekillendirenlerindir! Dijitalleşebilenler de, dijitalleştirilecektir. Bu nedenle de evrensel etik kurallar tesbit edilmeden, teknolojinin biyolojik sistemlere entegre edilmesi, kesinlikle yasaklanmalıdır! Veriler (Big Data) kontrol altında tutulmaz, etik kurallar göz ardı edilirse, "Distopya" felâketi fırsat bekler! Adâletten, cesâretten, dirâyetten, ferâsetten ve zerafetten taviz vermemek gerek hayatta.

Bu nedenlerle, çok acil olarak "GEN ve DNA BANKALARI" kurularak, günümüz insan ve hatta hayatiyeti olan her varlığın(Mevcudatın) Gen ve DNA örnekler alınarak, istikbalde kullanılmak üzere muhafaza edilmelidir. Tohum bankaları da çok isabetli bir faaliyettir! Tohum kadar hayatın önemi yok mu ki! İnsanlığın fıtratı, Kainat ve yaşamın istikbali için, acilen hayata dair "DNA ve Gen Bankaları" kurulmalıdır! Çünkü, zamana hükmeden, mekana

hükmeder, mekana hükmeden, Cihâna hükmeder, Cihâna hükmeden, gönle hükmeder! İnsan, genlerindeki kabiliyeti fark edip ideale dönüştürebilseydi, Cihanda başaramayacağı hiçbir şey kalmazdı. Onun için ben diyorum ki; "İkili sarmal DNA… Hem aliyyül'âlâ, hem de püsküllü belâ…" Hayat, RNA-DNA boyutunda kontrol edilebilir bir rüya, bir hologram, bir illüzyondur aslında. Hücrelerin şekil, şahsiyet ve haysiyet kazanması ve tezahürü, duygu ve düşüncelerin frekanslarına bağlıdır da… DNA mı… Fikir, Erwin Schrödinger'in, fotoğraf, Rosalind Franklin'in, Nobel, Francis Crick ve James D. Watson'ın! Nasıl bir Âlem böyle…

Yıllardan beri ileri derecede hassasiyetle üzerinde durduğum, makale (https://www.medimagazin.com.tr/authors/ismail-hakki-aydIn/tr-dokunmayin-su-genlerimize-72-87-4143.html), (https://www.medimagazin.com.tr/authors/ismail-hakki-aydIn/tr-beyinler-arasi-internet-wbw-ve-Ismarlama-bebekler-yolda-72-87-4218.html) ve kitaplarımda (Beyin Sizsiniz 2, Beyinlerarası İnternet, wbw, Girdap Kitap, 2018, İstanbul) yazdığım, konferans ve TV programlarıma konu ettiğim "CRISPR Cas9 gen düzenleme yöntemi" sebebi ile Emmanuelle Charpentier ve Jennifer A. Doudna 2020 NOBEL KİMYA ÖDÜLÜNÜ, Beyin, nöron, zihin, konnektom, hayat ve nöronal nanotüpler konularında da Stuart Hameroff ile birlikte çalışmaları olan ve "İnsan zihninin, insan bedenine üstünlüğünün simgesidir" diyen İngiliz Matematiksel Fizikçi Sir Roger Penrose, "Kara delik oluşumunun genel görelilik teorisinin sağlam bir tahmini olduğunun keşfi" için diğer iki bilim insanı(Genzel ve Ghez) ile birlikte, 2020 NOBEL FİZİK ÖDÜLÜNÜ kazandılar. Ama tartışma devam ediyor. Tartışma konusu, CRISPR yöntemini ilk kim buldu… Nobel kazanan ekip, prokaryotlarda, Zhang ekibi ise eukaryotlarda kullandı. Zhang'ın kullanımı memelilerde gen editleme yolunu açtı. (https://www.nature.com/articles/d41586-020-02765-9). Şaşırmadım ki… El Medinetü'l Fâzıla'nın müellifi Fârâbî'yi de geçmişte yaşamış zannediyordum! Gelecekte yaşamış meğer…

Küresel teröristler iş başında…

İblisleri, İfritleri, Firavunları, Nemrutları, Ebu Cehilleri, Ebu Lehepleri ve Abdullah İbni Sebeleri kopyalamışlar, klonlamışlar, çoğaltmışlar da salmışlar ortalığa. Kâinatı altüst etsinler diye… Terörün ne dini var, ne mezhebi! İşsiz kalan İblis, İş ve İşçi Bulma Kurumuna müracaat edince, "Sana sıra gelmez, bekleyen çok, başka gezegene!" demişler. İblis izne ayrılmış… Dünyada işi vekillerine devretmiş!

Herkesin kimliğinde her şey görünecek. Tıbbi bilgileri mahremiyeti… Braingate teknolojisi ile bilgiler toplanabilecek, veriler depolanabilecek. Beyinler hacklenebilecek, verilere ulaşılabilecek. Ne yaptık ne ettik, takip edilecek. Yapay sinir ağları ve Gen Teknolojileri ile insanın biyolojik yapısı da değiştirilebilecek!

Dijital Çağda, Dijital Veri Bankerliği, Dijital Diktatörlük ve Dijital Faşizmden korunmanın tek yolu, "Dijital Milli Banka Sistemi" ve "DİJİTAL ve BİLİMSEL EGEMENLİK"tir. Gen ve DNA egemenliği de…

Biyometrik Dijital Veri Bankerliği…

"Yeni Dünya Düzeni"nde; Âlemdeki mevcûdâtın canlı bir algoritma olduğu hakikatinden hareketle, kolaylıkla biriktirilip depolanabilen, kopyalanabilen, analiz ve transfer edilebilen bilgilerin mülkiyetine sahip olan "Biyometrik Data Bankerleri", "Beyin ve Beden Mühendisliği"ni kullanarak, etik ve ahlâkî hiç bir sınır tanımadan her şeye müdâhale edip,

“Dijital Diktatörlük” ve “Faşizm”e de fırsat verebilecek, “Hayât”ı ve “Kâinât”ı şekillendirecek ve yönetebileceklerdir.

4 Milyar Yıllık Organik Yaşamdan akıllı tasarımın şekillendireceği “İnorganik Yaşam”a sürüklendiğimiz ve kâinatta var olan her şeyin şifrelerinin çözülebildiği, biyokimyasal reaksiyonların elektronik sinyallere çevrilebildiği, alet, araç, aşı, ilaç ve reklamların bile kişiselleştirildiği günümüzde, bizi bizden çok daha iyi tanıyan “Biyometrik Dijital Veri Bankerleri”, yakın bir zamanda, elektro-mekanik, yapay zeka, biyoloji ve beyin bilimleri yardımı ile, sadece bilgi işleyen ürünlere değil, organizmalara ve inançlara da müdahale edip “hack”leyerek, durumun fecaatı ve vehametini henüz farkında olmayan ve mahremiyetinden bile feragat eden insanı, nano-nöro-kuanto-biyolojik veriler ışığında detaylı algoritmik analizle, tutku ve arzuları doğrultusunda, yeni baştan dizayn edebilecek ve “Bugünün İnsanı”ndan bir iz taşımayan, başka bir “İnsan Türü”nü, “Toplum Beyni”ni ve “Yeni Yaşam Tarzı”nı oluşturabilecek ve toplumları köleleştirebilen “Dijital Diktatörlük” felâketini yaratıp, hayatı zindan edebilecektir. Hiç olmazsa elimizde, bankalarda muhafaza ettiğimiz “Gen ve DNA” örneklerimiz bulunsun!

Yine bir an evvel Biyo-Beyin Mühendisliği Fakülteleri ihdas edilmeli ve liyakat esaslı kadroları ciddiyetle oluşturulmalıdır. Hatta, biraz daha uzak görüşlü ve 22. yüzyılın eşiğinde istikbale hakim ve egemen olabilmek için, nano-nöroteknolojik ilerlemelerde saf tutabilmek ve tedbirler açısından, Biyo ve Beyin Mühendisliği Fakülteleri ile birlikte, Nano-Nöro-Mühendislik Fakülteleri de bir an önce açılmalıdır!. Zira, herkese mikroçip takma mecburiyeti, çoktan yola çıkmış bile. Artık çipe gerek kalmayacak pek yakında ya… Sahip ve efendi ise; mikroçipleri herkese uygulamayı mecbur kılanlar… Şimdi, Dijital Kimlik (ID), kapıda, Modern Kölelik, yolda, Nanorobot askerler orduda, Efendi ise pusuda. Gizlisi de saklısı da kalmadı aslında…

5G’yi bilmem amma, 6G ile “Evrensel Bilgi ve Beyin-Bilgisayar Etkileşim Yöntemleri”, organlarının sınırlarını aşan bir “İnsan” türünü ortaya çıkartacaktır! Yapay zeka tabanlı beyin-bilgisayar teknolojilerindeki çalışmalar, gelecekte “Yapay Sinir Modelli Fonksiyonel Beyin”i mümkün kalabilecektir!

6G’nin hayata geçmesi, beyin implantları bir yana, artık nanorobotlar ve/veya Wi-Fi özellikli elbise, kullandığımız ilaç, alet ve eşya vasıtasıyla “Küresel Beyin Sistemi”ne bağlanmayı, bilgi alış-verişinde ve etkileşiminde bulunmayı, arttırılmış, karma, genişletilmiş ve sanal gerçekliği, kablosuz beyin-bilgisayar etkileşimini, aklın ötesindeki akıllı(!) uygulamaları, Holistik İletişimi, Nesnelerin İnternetini, Dünya Beyin Ağı’nı(World Brain Web/wbw) ve hatta Global Brain Web’i(gbw) de hayata geçirecektir. İstikbalde, “yedek dokularımız, yedek organlarımız ve hatta kendi yedeğimiz” ile beraber yaşayabileceğiz.

Yapay zeka tabanlı beyin-bilgisayar teknolojileri ve 6G hayatımıza ne kadar entegre olursa, kullandığımız her şeyden (ilaç, alet, otomobil, uçak…) organlarımıza ve beynimize kadar, o denli siber tehdit ve saldırılara açık (korumasız) hale gelebiliriz.

Tarih boyunca bilim insanlarının maruz kaldıkları zulüm ve çektikleri çile, yeteneklerinin kefareti olsa da, yine Kâinatı, akıl ve zekadan yoksun toplumların şerrinden korumak için, medeniyet mayası, birinci kuşakta tutar, ikinci kuşakta demlenir, üçüncü kuşakta meyve verir ve servis edilirse de, çocuklara “Beyin, Sevgi ve Zihin Aşısı” (BSZ) yapılmalıdır! Hayatı meydana getiren ve sürdüren en etkin ve kuvvetli güç, sevgidir! Sevginin aşamayacağı zorluk, açamayacağı kapı, kuramayacağı köprü, yıkamayacağı duvar, affedemeyeceği günah ve

iyileştiremeyeceği hastalık yoktur. Düşünmek de, hem ilahî bir hak, hem de insânî bir haslet ve mukaddes bir nimettir. Diğer taraftan duygular, sadece düşünceleri, nöronları ve hormonları değil, bağışıklık sistemini de kontrol eder! Bu arada, çocuklara yapılması gereken DPT gibi mecburi aşılara, "Matematik, Düşünme ve Hayal Kurma Aşısı" da dahil edilmelidir! İnsan denen de, saf düşünceden müteşekkildir! Nasip de, hayalde gizlidir. Hayal kurma kabiliyeti ve zekayı dumura uğratan bir eğitim ve öğretim sisteminin, lokomotif değil, vagon yetiştirdiğini hatırlatmak isterim.
Gayret bizden…

Sen düşündüğünden başka bir şey değilsin!

Düşünce, bütün duyuların azami faaliyetlerinin müşterek tezahürüdür. Cihan, Kâinattaki tüm düşüncelerin yansımasıdır. Sen de, senin düşüncelerinin… Unutma! Basiret kabiliyeti de, hayal ufkuyla doğru orantılıdır. Bu sebeple, hayata her gün, farklı bir gözle bakmak gerek! Farklılık da kaçınılmaz… Hiçbir şeye sahip değiliz bu Âlemde. Sahip olduğumuz tek şey, son nefesimizde nefessiz kalışımızdır! Sahibi olmaz olur muyuz hiç, bir yürek çarpıntısının, basit bir titreşiminden başka! Düşünebiliyorsak eğer… "Var"lığımız ise, düşüncemiz ile doğru orantılıdır. Gerisi algoritmadır.

Kişiliksiz, onursuz, ihtiraslı, ahlâken zayıf ve kararsız liderler ve bilim insanları, Dünyanın ve milletlerin kötü durumunun daha da kötüye gitmesine, kararlı ve acımasız olanlar, kaos ve savaşlara, bilge ve cesur olanlar ise, her türlü fırtınada rehberlik ederek yol gösterir ve müreffeh hayatın kurtuluşuna vesile olur.

Sadece, yaptıklarımız ve konuştuklarımız değil, düşündüklerimiz ve hayallerimiz de kayıt altında… Bu sebeple düşüncelerimizden de mes'ulüz. Çocuklarımız, tecrübelerimize, ideal, hayal ve rüyalarımıza, kişisel RNA'larımız vasıtası ile sahip olabilirler! Kişisel davranış ve tecrübelerimiz, genlerimize kaydoluyor ve evlatlarımıza aktarılıyor! Nöronlarımızdaki kişisel "endo-siRNA'lar", tecrübe, davranış ve öğrenmeden ve bunların kuşaklara genetik aktarımından sorumlu olabilirler! Zira, nöronlarımız her gün çevreden elde ettikleri bilgileri depoluyorlar, analiz ediyorlar ve kişisel tecrübe hanemize yazıyorlar!

(https://www.sciencedirect.com/science/article/pii/S0092867419304489)

Kök Hücre Mühendisleri

Sperm ve yumurta olmadan, erken gelişim dönemini taklit edebilen "Yapay Embriyolar" üzerinde yapılan laboratuvar araştırmaları göstermiştir ki; insanlarda döllenmeden hemen sonra meydana gelen, hayatı başlatmakla görevlendirilmiş "Kök Hücre Topluluğu" embriyo beyin, ellerindeki "Genetik Talimatlar Kitabı" çerçevesinde organize olmakta, hücrelerin her biri bir "Kök Hücre Mühendisi" olarak görev yapmakta ve gelişen canlıyı ve insanı inşa etmektedir!

İnsan, biyolojik olarak anne ve babasının matematiksel ortalamasıdır. Hayatı ise, tercihleri ile beyninde, kendi elinde… Hayat, tercihler manzumesidir zira… Anne ve babamızdan hücrelerimize intikal eden genetik bilgiyi, düşünce ve hayallerimizle değiştirmek ve geliştirmek suretiyle, çocuklarımıza miras olarak aktaracağımız kendi "Genetik Kitap"ımızı yazmak, yine kendi elimizdedir. Zira, "Genetik Yazılım Devrimi", "Kendi kitabımız"ı okuduktan sonra(İsra 14), yeniden "Hayat kitabı"nın kodlarını yazabilmemizin yolunu açmıştır. Nasıl düşündüğünüz ve nasıl hissetiğiniz ise, var oluşunuzu belirler. Herkesin kitabı hem yazılır, hem de okunur bir gün!

Düşünmek, teakkul, tezekkür ve tefekkür hem ilahî bir hak, hem de insânî bir haslet ve mukaddes bir nimettir. Cihanda huzurun ilk şartı, günahkâr düşüncelerden arınmaktır. Düşünce ustalık, irâdî hâkimiyet mukâvemet, sükûnet güçtür! İstikbalinizi inşa eden, aklınızda yücelttiğini hayal ve düşüncenizde taçlandırdığınız idealdir. Azimle ruh canlanır, fethetmek için yola çıkar ve emrederse, bütün melekler emrine âmâde olur. Görünmeyeni gören, insanın kendi iradesidir. Aklımızdan "İmkansız" diye bir şey geçiyorsa, o imkansız değildir. Bu nedenledir ki; ben de kafamı boşaltacak, beynimi bırakacak yer bulamıyorum!

Unutulmamalıdır ki, Kainat ve Hayat; senaryosuna oyuncularının müdahale edebileceği bir tiyatrodur ve Allah kendi külli iradesine karışılmasına müsaade etmeyeceği gibi, Kur'an-ı Kerim İsra Suresi 13. Ayetinden anladığımız ifade ile kimsenin özgür ve cüz'î iradesine de müdahale etmez. Lakin Allah, "Îlahî Nizam Kuralları"nın değiştirilmesine de razı olmaz. Mes'uliyet ve mecburiyetin sırrı da bu cümlede yatmaktadır. Yapay rüzgar, med cezir, tsunami, deprem ve fırtınaların meydana getireceği iklim değişiklikleri ve felaketleri de cabası… İlmin menbaına da şükranlarımızı sunmalıyız. Çünkü bilginin kaynağını unutur ve ihanet edersek, zulmette aciz kalırız! Nitekim, malın îtibârı fânî, ilmin bâkî…

Sır demişken;

Sağlığın sırrı; saf, temiz ve düzenli bir düşünce ve zihin, başarının sırrı; sarsılmaz bir inanç ve aklın idâresindeki gâye, gücün sırrı; mukâvim bir suvâri irâdesiyle, arzu atının dizginlerini tutmak, sonsuzluğun sırrı; Âlemin refâhı için gayrette, kendini fedâ etmektir. Enerjilerimizi idare eden ve yönlendiren, düşüncemizin sessiz ve sedasız gücüdür. Ölüm; sır ehline müjde, insana nimet, diğerlerine kâbus değil midir ki! Keşfetmenin sırrı ise, fikir üretmek için en büyük fırsat olan yalnızlıkta gizlidir.

Bilincin kendisi, zamana bağlı olmayıp tezahür etmiş, sonsuz ve zamanın ötesindedir ve bu sebeple de evrimleşmez. Kâinat ise, kademeli bir "bilinçli olma" süresinde evrimleşir ve dinamiktir. "Mutlak Gerçek, Mutlak Hakikat" tektir ve diğer tüm gerçekler bu hakikatten kaynaklanır! Bunu fark ettiğimizde, bütün hareketlerimiz hakikatle uyumlu hale gelir.

Kuantumu çok iyi anlamak gerek bu Dijital, Kuantik, Yapay Zekâ çağında… Kuantumu anlamadan, "Düşünmek" bile anlaşılamaz. Diğer taraftan düşünce, beyinde nöronlar meclisinin ittifakla aldıkları kararlar sonucu ortaya çıkar! Beyin, ruh, vicdan, akıl, zeka, düşünce ve zihin, birbirinden bağımsız fakülteler olarak görünse de, temelde entegre bir bütün olarak, devamlı devinim ve değişim içerisindedir.

Biyolojik perspektiften, beynin çalışma prensiplerini her safhada kimyasal veya elektriksel sinir iletimi, iyon akımı, aksiyon potansiyeli, hücre içi nakil süreçleri gibi daha pek çok fonksiyonu, klasik fizik seviyesindeki tespitlerle nispeten açıklayabilmek mümkün olsa da, daha özellikli ve derinlikli olan şuur, düşünme, rüya görme, hatırlama, hissetme ve duygulanma gibi durumları açıklamak için, klasik fiziğin çok daha ötesinden ve farklı bir boyuttan, Kuantolojik yaklaşımlara ihtiyaç vardır. Kâinattaki algoritmik varlıkların ve yapıların temel fonksiyonları, organ ve organel türünden büyük parçaları vasıtası ile değil, kuantum düzeyindeki en küçük yapılar üzerinden düzenlenmektedir. Cihanda algoritmik her ne varsa, hepsinde her an pek çok kuantik hadiseler cereyan etmekte, kuantumun temel parçacığı olan fotonlar, her bir an için frekansının, Planck sabiti ile çarpımı kadar enerji aktarımını sürdürmekte, bedenimizde hücresel seviyede elektron transferi yapmakta ve enerji elde etmekte, beynimizi, zihnimizi, hafızamızı, haysiyetimizi, onurumuzu, kimliğimizi ve en

önemlisi de, “BEN”imizi meydana getirmektedir! “Ben” benim de, düşünen “Ben” miyim, yoksa bir başka zihin mi? Nitekim, düşündüğümüzün farkındaysak, bu farkındalık düşüncenin bir parçası olamaz, farklı bir şuur boyutundayız! Sırra ermek istiyorsan; duruşunu sırla, adımını sırla, bakışını sırla, sözünü sırla, lokmanı sırla, yudumunu sırla, nefesini sırla, sırrını da sırla!

Beyin, Duygu ve düşünceye dikkat!

Tanrısal bir zenginlik ve Kâinattan daha engin olan beyin denen meçhûl, her şeye rağmen meçhûliyetinden asla tâviz vermiyor! Düşünce, şüphe ve merak, bilginin kaynağı ve meş'âlesidir. Beyin dalgalarını kontrol etmek ve değiştirmek, bir tekâmül aksiyonudur. Genleri, hastalık için programlamamak gerek. Yoksa hastalıklar sürgün eder… Beyin-beden dengesini bozmamak, stres gibi duyguların esaretinde kalarak düşünce haline getirmemek, genleri güncelleyip up-grade etmek ve hayata aşık olmak, yeni bir “Ben” için şarttır. Tekrarlanan yeni duygu ve düşünceler, beyinde nöronal bağlantıların birlikte ve senkronize ateşlenmesine, yeni bir programlama yazılımına ve bu yeni yol haritasının genlere de işlenmesine vesile olur. Bazen kendimize bir başkasının gözü ile de bakmak gerekir! Eski “Ben”den, yeni “Ben”e transformasyon, düşüncenin meydana getireceği nörokimyasal değişiklikler ile yeni bir zihin programlamakla mümkündür. Birlikte ateşlenen nöronlar, birlikte faaliyette kalır! Şayet, düşünce sizi hasta edebiliyorsa, tedavi de edebilir. Stres zaten bir acil durum modudur. Hiçbir organizma uzun süre acil modda kalamaz. Zira, hormonlar genleri etkiler ve hastalığa sebep olur. En kısa sürede kurtulmak gerekir. “Plasebo ve Nosebo etkisi”ni de, ancak Kuantoloji izah eder. Zira düşünce, kimyasallardan daha güçlüdür! (Şartlandırma, Beklenti, Anlam Yükleme)

Beyin, İlâhî bir tecellî ve Kâinatın en muhteşem Kuantik ve Holistik tezahürüdür. Sadece hayal kurmak ve tekrar tekrar düşünmekle, beyin bunu daha önce yaşanmış gibi yazılım halinde kaydeder, programlar, geçmişe takılıp kalmaz, yeni nöronan devre kombinasyonları geliştirerek haritalar, ideallerin prova edilmesine ve gerçekleşmesine zemin hazırlar. Düşünme ve hissetme tavrımız, bir varoluş şekli ve durumu yaratır. Düşünce beynin, duygu bedenin dilidir. Beyin, mazinin kaydı, istikbalin yol haritasıdır! Her düşünce, beyinde yeni bir devre meydana getirir ve kolektif ateşleme sağlar. Olmasını istemediğimiz şeylere odaklanmaksızın farkındalık, arzu, hırs, istikrar, tekrar ve teslimiyet, beyin-zihin-beden ilişkilerinde her kapıyı açar. Bilinmeze adım atmak, çılgınlık olsa da, ışığa adım atmaktır da… Devamlı yeni düşünceler üretir, hayal eder ve ihtirasla tekrar ederseniz, beyin bu çerçevede yeni yazılımlar ve programlar geliştirir, istikbalinizi planlar ve sizi geleceğe hazırlar. Beynin en az bildiğimiz ön beyin bölgesi (Frontal Lob), yaratıcı, üretici ve en çok faaliyette bulunan imalathane bölgesidir.

Beyin aklın, akıl zekanın, zeka sözün, söz düşüncenin, düşünce duygunun, duygu davranışın, davranış alışkanlığın, alışkanlık karakterin, karakter kaderin, kader bidayetin, bidayet nihayetin, nihayet hakikatin kapısıdır! Her şeyi stoklayıp paylaşmamak, evreni ve hayatı mahrum bırakmak haramdır. Bilgiyi de, “Söz”ü de… Akıl, zeka, söz, düşünce, duygu, davranış, alışkanlık, karakter, kabiliyet, tercih, icraat ve yaşam tarzı, beynin nasıl ve ne kadarının kullanıldığının göstergesidir. Tarihin ilham kaynağı da, beyindir! Beynin yapabileceklerinin yanında, tarih boyunca yapabildikleri hiçtir!

Nanonörokuantolojik ve dijital kapıların açılması ile, hayal, duygu ve düşüncelerimizi videoya kaydedip düzenlemek, istediğimiz ve kurguladığımız rüyayı görmek, filme almak, tekrar izlemek ve paylaşmak mümkün olacak. Oldu bile…

Tedbir şart!

Makine, bilgisayar ve robotlara "Can" veren "Yazılım", sadece "Bilgi"den ibarettir ve bilgisayarlar, beynin çok kötü ve ilkel bir taklididir! Yapay zeka(Makine), algoritması olan her işi yapabilir. Zihnen çözebildiğimiz basit bir problemi makineler çözebiliyorsa, yapay zeka da her düşünce işlemini çözebilir.

Her türlü oyun(!), Kuantik Fizik ile izah edilebilir oldu artık. Şimdi, "sağlık mı, güvenlik mi, mahremiyet mi?", tercihi ile karşı karşıyayız! Artık bizi, bizden daha iyi tanıyan, kabullerimizi ve duygularımızı yönlendirebilen birileri (Biyolojik, Dijital ve Kuantik Takip Sistemleri) var. Kuantum, "Deri üstü" ve "Deri altı" takip sistemlerinin pabucunu dama attı. Günümüzde istihbarat ajanlarının yerini, sensör ve algoritmalar almıştır. Sensörlere de gerek yok ki! Avuç içi izi, parmak izi, retina ve kişisel frekanslar şimdi iletişim aracı, hatta takip sistemi oldu!

Konunun ehemmiyeti açısından sözü biraz uzattım amma, şayet "GEN ve DNA Bankalarını" bir an evvel faaliyete geçirmezsek, düşünmemize bile gerek kalmayacaktır. Ürkütücü sonumuzu düşünmekten bile korkuyorum!

İşte birkaç aforizma ve Nihavend makamında bestelenmiş bir rubai…

*Nasıl bir imtihan böyle…
Muhtaç olduklarım çok uzaklarda, gereksizler fütursuzca yakınımda…
*Her şeye dokunabiliriz. Anlayabilmemiz için hissedebilmemiz gerek!
*Her şeyi konuşabiliriz. Anlayabilmemiz için anlatabilmemiz gerek!
*Her şeyi yazabiliriz. Anlayabilmemiz için yazdırabilmemiz gerek!
*Her şeyi öğrenebiliriz. Anlayabilmemiz için öğretebilmemiz gerek!
*Rubâîlerimi, balistik muayene için emniyete göndermişler! Seri katillikle suçlanıyorlar!
*Gecenin bu saatinde "Ben" yorgun, bitkin, mütereddit ve mütemâdiyen esnemekte. Kitap, defter ve kalem, gözlerini bana dikmiş, "Kalk! Mesûliyetini unutma! Cesedine can ver!" diye ikaz ediyor…
*Câhillerle uğraşacak vaktim yok. Kendi câhilliğim zaten fazla geliyor bana…
*Sevgiliyi düşünmek, söylenmiş, söylenmemiş, yazılmış ve yazılmamış tüm rubâileri, bir sukût deminin cezbesinde saflaştırıp, "Bir" cezvesinde pişirerek içebilmek ve "O"nunla "Bir" olabilmektir.
Güfte; İsmail Hakkı Aydın
Beste; Fatih Salgar
Makam; Nihavend
Hicran Değişir
Mef'ûlu, Mefâîlü, Mefâîlü, Feûl)
Bir sevdâ sarar kalbini, dünyan değişir,
Ömrün gibi, gönlündeki rûyan değişir.
Her şey silinir, göz yaşı umman olur,
Bir cemre düşer çöllere, hicran değişir.

ANTİKOR MÜHENDİSLİĞİ
Prof. Dr. İsmail Hakkı Aydın Şubat 1, 2021-www.akademikakil.com/

İstikbâlin İtibarlı Mesleği, Antikor Mühendisliği!

Salgın, İlaç, Plazma, Antijen, Antikor, Aşı, Maske, Mesafe ve Hijyen tartışmaları ile, etraf toz duman… Frekanslar Âlemi, İllüzyon Kâinat, Holografik Cihan, Hürriyet, İstiklâl, İstikbâl ve İstikrâr kelimeleri lügatlarında olmayacağı ve dijital kölelerin dijital zincirlerle zincirlendiği Dijital Çağ, Kuantum Çağı, Nörokuantofilozofi, Dijtal/Biyolojik Faşizm, Diktatörlük ve Bağımsızlık, Dijital Veri, Gen ve DNA Bankerliği, Korona ve Covid-19 Pandemisi derken, hayat bir başka boyuta evriliyor maalesef. Tarihin en tehlikeli pandemisi "Dijital Pandemi" de, yolda… Artık hayatın eskisi gibi olmayacağını kabullenmek ve bu çerçevede her şey için hazırlıklı olmak gerekir şimdiden. Çünkü, akıl ve bilgi, birbirine bağımlı ve interaktiftir.

Yaşamın ve şartlarının normal şuur ve zihin ile izah edilemediği bu değişim, bilimden teknolojiye, eğitimden öğretime, sağlıktan sosyal hayata, bireyden topluma, ırk, kavim ve millet kavramından evrensel hayat hakikatı ve hatta ütopyasına kadar, birçok sahada da yeni baştan plan ve program yapmak ihtiyacını doğurdu! Bu çerçeveden bakıldığında, yeni dünya düzenindeki meslek ihtiyaçlarının da buna paralel olarak yeninden belirlenmesini ve bazı mesleklerin daha önem kazandığını da ifade etmek isterim.
Bu baş döndürücü çağın en önemli mesleklerinin başında, kanaatimce İmmünoloji ve "Antikor Mühendisliği" olacaktır. Daha önceki bazı isimlendirmelerimde (Nörokuantofilozofi, Kuantik Çağ, Gen ve DNA Bankası, Dijital Diktatörlük ve Faşizm, Veri Bankerliği… vs) olduğu gibi, bu "Antikor Mühendisliği" ad ve kavramını ilk olarak ihdas ederek, burada kullanmaktayım.

Nitekim, hayatı altüst eden, kendisini Âlemin jandarması sananları bir tek maskeye muhtaç bırakan, 30.000 nükleotitten müteşekkil bir bilgi/enformasyon ağının meydana getirdiği bir virüsün son pandemisi (Korona Salgın) bize; özelleştirilmiş sağlık sisteminin, uzun vadede sağlık sorunlarını çözümlemede ve yönetmede başarısız bir sistem ve "Öğrenme ve Bilginin" ise çok mühim olduğunu, "Tümden Gelim" (Aristo) ve "Tüme Varım"(Newton, Descartes…) değerlendirme yöntemlerinin ötesinde, "Bağlantısallık Matematiği ile Değerlendirme" yöntemini ve dolayısı ile bağlantısallığın ehemmiyetini, kapısında olduğumuz bu "Yeni Dünya Düzeni"nin eskisi ile hiç ilgisi olmayacağını, ülke, insanlık, evren ve hatta hayat için savaşmak ile virüs için savaşmanın, birbirinden çok da farklı olmadığını, "Yaşamın bir enformasyon ağı", insanın ve her varlığın da bu yaşamın bir parçası mesabesinde, ve "Tabiat Kültürü" bağlamında, hayvanların da tabiatta hakları olduğunu ve onların hayatlarına müdahale etmememiz gerektiğini ve bu medeniyetin, Newton ve Descartes ile başlayan "Deneycilik Uygarlığı" olduğunu ve geliştirilmesinin lüzumunu, insanın, hatta bütün mevcudatın bu Kainatın sahibi değil, hayatın bir parçasını, bir cüzünü oluşturduğunu, en büyük yanlışın, "Ben varsam hayat var, yoksam hayat yoktur" düşüncesinin olduğunu öğrendik.

Bir canlının ölümünün, yaşamın sonu olmadığını, "İnsan-Toplum", "Varlık-Kainat" ilişkisinde olduğu gibi, "BEN"lik duygusunun, sahip olmak ve sahiplenmek arzusu ile "doğayı sahiplenme gayesi" üzerine kurulu bir Neoliberalizm'in yanlış, "Hayattaş", "Yaşamdaş"lığını, ölümü anlamaya çalışmanın, hayatın güzelliğini anlamakta yattığını, her şeyin bir "Ortak Matematiğinin" olduğunu, "Çalışkanlık ve Zeki" olmaktan ziyade, "İyilik ve Yaratıcılık"ın, hayata çok daha fazla katkı sağladığının, bütün dünyanın her mahlukun hakkı olduğu tek bir vatan, tüm insanların "İnsan Olarak Kardeş", "Yeni Hukuk" sisteminin, yaşamın hakkının insana karşı korumasının gerekliliğini ve insanın hukukundan ziyade, hayatın hukukunun korunmasının önemli farkına vardık.
Şövenist milliyetçiliğin ilim ve bilimle bağdaşmadığını, bilimin insanlığın ortak mirası olduğunu ve "Bilim ve Bilimcilik"in farkını daha iyi anladık. Bilimcilik, bilimi kendi emelleri için kullanmaktır. Bu çok tehlikelidir. Bilimcilik oynamanın ne kadar büyük bir felaket

olduğunu fark ettik. “Dinamik ve Dinamit” olan bilimin, “bilime ihanet” edenden de çok acı intikam aldığını bilim tarihinin sayfaları arasından okuduk. En önemlisinin ise; her nefes alanın esas vazifesinin, bulduğundan ve bulunduğundan “DAHA İYİ BİR DÜNYA BIRAKMAK” olduğunu öğrendik.

Diğer taraftan, kadının hayatta daha aktif olacağını da bu vesile ile öğrendik. Birinci Dünya Savaşı’ndan önce ülkeler kadınların “Erkek İşi” olarak yorumlanan bazı meslekleri yapmasına olumlu bakmıyordu. Ancak Birinci Dünya Savaşı’nın çıkması ve erkeklerin cephelere gitmesiyle, onların yaptığı işleri kadınlar yapmak zorunda kalmıştı. Kadınların bu mesleklerde gösterdiği başarı, mesleklerle ilgili cinsiyetçi yaklaşımın yıkılmasına yol açmıştı. Dijital ve robotik dünyaya doğru gittiğimizin ve kaçışının olmadığını, Online eğitim, öğretim ve hizmetlerin tercih ve teşvik edileceğini öğrendik. Bu ise dijitalleşmeyi hızlandırma potansiyeli taşıyor. (Evde çalışma, trafik yoğunluğunun ve hava kirliliğinin azalması, çalışacak daha fazla vakit kazanmak, Dijital hayata alışmak). Bu süreç sonunda, şirketlerin dijital ortamda çalışmaya daha esnek bakacak, online eğitim veren kurumlar ile online hizmet alan insan sayısının arttıracaktır. Robotik ve Yapay Zekanın hayatımıza daha fazla gireceğini, değişik aracılar ya da aracısız, retina, yüz tanıma, parmak ve avuç içi izi gibi yöntemlerle şahsi bilgilerimize sahip olacağını, her an takip edilebileceğimizi öğrendik. Her öğrenilen şey, yeni bir şeylere ihtiyaç doğurur! Bu yüzden “ANTİKOR MÜHENDİSLİĞİ” kavramı üzerinde durmaktayım!

Yakın gelecekte Kanser Tedavisinde de, genomik ve fenotipik özelliklerin daha da netleşmesi, Epigenetik, DNA, Antijen, Antikor ve İmmünoloji Mühendisliğinin gen düzenlemeleri üzerindeki çalışmaları (CRISPR Cas9), Nanoteknoloji ve Nanobilim ile çok başarılı ve etkin olacağı kanaatindeyim! Nitekim, Çin Ulusal Nanobilim ve Teknoloji Merkezi’nde (NCNST) 5 yıldır yürütülen araştırmada geliştirilen DNA nanorobotlarının, kanserin tedavisinde başarılı olduğu, gözle görülemeyecek boyutlarda ve tüp şeklinde üretilen çapı 19, boyu 90 nanometre ve “bir iğnenin ucundan 5 bin kat daha küçük” olan bu nanorobotların, kan dolaşımına bırakıldıklarında vücuttaki tümörü tespit edip ve harekete geçtiği, kanın pıhtılaşması ve ipliksi doku oluşturması için tümöre thrombin enzimi enjekte ederek kanla beslenme yolunu kesmek suretiyle tümörü açlığa terk ettiği ve bu şekilde kanserle mücadele eden nanorobotların, tümörün haftalar içinde küçülmesini sağladığı bildirilmiştir.

21. Yüzyılın bu 21. Yılında, bütün bunlar, ister istemez yeni ihtiyaçlar gündeme getirmiş, ve çözüm arayışları bilim insanlarını laboratuvarlara hapsetmiştir. Uluslararası boyutta birçok araştırmacı bilim insanı, bu “KORONA” pandemisinde, her türlü mutasyon ve vurdumduymazlığa rağmen, ilaç, plazma, antikor ve aşı için kolları sıvamış, konvansiyonel/geleneksel yöntemlerin yanında, yeni yeni usullerle çare ve geleneksel yöntemleri de aşan yeni aşı arayışına koyulmuştur.

Normal virüslerin mutasyon özelliklerinin aksine, laboratuvarlarda genetik kodlamaya tabi tutularak geliştirilen virüslerin ne zaman mutasyona uğrayacağının ve davranış eğilimlerinin programlanabileceğini ve tedaviye de dirençli olarak geliştirilebileceklerini de hatırlatmak isterim!
Bir molekülün bilincine, bir atomun onuruna, bir elektronun adaletine, bir nötronun tevekkülüne, bir protonun erdemine, bir kuarkın sabrına, bir leptonun gururuna ve bir bozonun zekasına sahip olamayanlar, ellerine fırsat geçince egolorı uğruna neler yapmazlar ki…

Tarihin kara sayfaları, insanlık, ahlak, erdem, şeref, haysiyet ve onurdan nasibini almamış bilim insanlarının(!), hayatı ve insanlığı felakete sürüklemeleri ve katliamları ile doludur. Örnek mi istiyorsunuz. Sadece Fritz Haber yeter sanırım. İnsanları havadan doyuran ve öldüren adam… Kendisine 1918'de Nobel Ödülü bile vermiştik! Ama, tarih ve bilim de çok acı intikam alır. (Yasin Ekinci, "Hava ile İnsanları Besleyen ve Öldüren Adam Fritz Haber", Bilim ve Teknik Dergisi Nisan 2014. Ömer Kuleli ve Osman Gürel, Kimya Güzeldir Ama…, Nar Yayınları).

Unutulmamalıdır ki; akıl, zekâ ve nefis müzâkeresinden çıkan neticeye göre icra edilen hareketler, genellikle Matematik, Lineer Cebir, Bilgi, Kültür, Ahlâk, Etik ve Sosyoloji süzgecinden geçerken, Kuantik düşüncenin de istişâreye müdâhil olması ile, gönül, vicdan, ruh ve Nörokuantolojik Mantık, kararlara hayâtî, insânî ve tekâmülde tedrîcî artış gösteren bir Rahmânî sıfat ve özellik kazandırsa da, "İnsan" olmayı başaramayanlar hep var olmuş ve var olmaya da devam edecektir! Dünün hayali bugünün, bugünün hayali yarının gerçeğidir. Yeni Dünya Düzeni Mühendisleri, hiçbir kural tanımadan, doğruların değiştiği ve yeni normallerin belirlendiği, yeni bir insan ve yeni bir yönetim modeli peşinde…

İnsan Kâinatı ayarlamaya çalışırken, maalesef kendi holistik ayarlarını da silmiş ve Kuantik Âlemde tamamen ayarsız kalmıştır. Kontrol ve kumanda edilebilir yeni bir insan türü arayışında bu "ahlak ve erdem yoksunu insan"… Bilime saygısı olmayan yöneticilerin politik gürültüleri de, kendi bilgisine güvenemeyen ikbal düşkünü, kara cahil, kişiliksiz sözde bilim insanlarına boyun eğdirir, el-etek öptürür (Science, August 28, 2020). Gerçek Bilim İnsanları, tarih boyunca hep yalnız ve garip kalmış/bıraktırılmış, ya da cezalandırılmıştır. Nitekim şayet; evrimi milyonlarca yıl süren insanoğlu tarafından, cezalandırılan İslam Âlimleri bir yana, Mısırlı Kamose-Menes ve Amentebat, Romalı Flavus Lucretius Claudius, Antik Yunanlı Sokrat, İtalyan Giardano Bruno, Fransız Antoine Lavoisier ve Avrupa engizisyon mahkemelerinin yakılarak ölüme mahkum ettiği 50.000'den fazla aydın, düşünür, filozof ve sanatçı katledilip soyları yok edilmeseydi, Paleolitik Çağ'dan itibaren son 40.000 yılda, dinlere, tanrılara, dogmalara, tabulara, masallara inanmadığı için yaklaşık 143 milyon üstün zekalı insan öldürülüp soyları kesilmeseydi ve devam etseydi, günümüz dünya nüfusunun %5'i değil, %35'i üstün zekalı olacak, Bağdat, Endülüs ve İskenderiye kütüphaneleri yakılmamış, akıllı ve zeki insanların genleri sonraki kuşaklara aktarılmış ve daha da gelişmiş, hayata katkı sağlayan üstün zekalı toplumlar ve kişiler söz sahibi olacak, ve galaksiler arasında ücretsiz seyahat ediyor ve istediğimiz gezegende yaşıyor ve tatil yapıyor olacaktık! Her şeyi dikkate almak gerek. Edep hasta olunca, her alanda olduğu gibi Tıp da kötü yola düşer maalesef… Tedbir şart!

Hakikatte "Bilim İnsanı" olmak ise; ütopik hayal, fikir ve şüpheleri kainat laboratuvarının merak fırınındaki inat potasında, mazinin nedameti, istikbalin heyecanı, umut, azim, sabır ve sebat ateşiyle göz yaşı, ter, nefes, aşk ve inançla kaynatıp, yakmadan pişirerek, ahlak, erdem, haysiyet ve insaf eleğinden süzdükten ve matematik kaideleriyle temellendirdikten ve evrensel katkı için, estetik, ahenk, armoni, balans, san'at ve edebiyatla mücehhez ve müzeyyen kılmak suretiyle tatlandırdıktan sonra, muasır medeniyete ve düşünceye, atinin plan ve kuşaklarına ve hayatın hizmetine sunup, tarihin sayfalarına not düşerek ölümsüzleşmektir. İnsanlığın, sistemli, tutarlı, sorgulayıcı, eleştirel, mutlak, sınırsız, güdümsüz ve şartsız bir çağdaş felsefi aklı olmadan, evrensel problemleri çözmesi ve hayata katkı sağlaması mümkün değildir! Bilim insanı, insanların gerçeği bilmeye hakkı olduğunun farkında olarak, politik mülahazalardan uzak, basit, açık ve dürüst mesajlar vermeli, bilgisini ve tecrübesini aktarmalı, bilmediği hususta fikir beyan etmemelidir! Ayrıca, sadece

multidisipliner âlimler (Polimat, Hezarfen, Münevver), hayata katkı sağlayarak tarihe adını yazdırabilir.

Dijital frekans korsanlarının, canlıların yanında yapay zekâlar gibi akıllı araçların da sistemlerine girerek her türlü program değişikliği yapabilecekleri, biyolojik ajanlarla hayatı enfekte edebilecekleri, hafızalarını silebilecekleri, hackleyebilecekleri ve immün sistemi yerle bir edebilecekleri akıllardan çıkartılmamalıdır!

Bu "Canavarlaşmış Küresel Elit Sistem" var olduğu müddetçe, bu salgınların arkasının da geleceği öngörüsü ile, "Nöron Mühendisliği" ile birlikte, "İmmünoloji Mühendisliği" ve "Antikor Mühendisliği'nin de gündeme geleceği ve revaçta olacağı kanaatindeyim. Bu sebeple elimizi çabuk tutmalı ve gerekli alt yapı ve organizasyonlardan geri kalmamalıyız! Sadakatten ziyade, liyakat ve ehliyetin ön planda tutulduğu, "şüphe ve merak" çizgisinden asla taviz vermeyen bilim insanlarının görevlendirildiği "Antikor Mühendisliği", "DNA ve Gen Mühendisliği", "Nano Nörokuantum ve Beyin Mühendisliği" Fakülteleri, Araştırma Merkezleri ve Enstitülerinin ihdas edilmesi şarttır. Ayrıca, insan genomunun sırları çözüldükçe ve gen mühendisliğindeki maharet tekâmül ettikçe, beyinlerdeki "İnsan" kavramı da değişecektir!

Antikor Mühendisliği ile birlikte, "Bilgisayar ve Sistem Biyolojisi Mühendisliği" ve özellikle Tıbbi araştırmalarda canlı denek ihtiyacını azaltan ve deney süresini kısaltan, "Protein ve Molekül Mühendisliği"ni de istikbalin araştırmacı mühendislikleri arasında zikretmek gerekir.

Bilim insanı kimliğimle sorumluluğumun bilincinde olarak, Rûz-i Mahşer'de vazifemi ifa etmiş olmanın huzuru ve yüzümün kararmaması için, ilgililerin dikkatini çekmek istiyorum.

Halen ayak sesleri duyulan bir "Dijital Tufan" veya "Dijital Felaket" sonrasında, hayatın ve insanlığın yeni baştan filizlenmesi ve idamesi için, tohum bankaları gibi, "GEN ve DNA Bankaları"nın da bir an evvel kurulmasının ve muhafazasının gerekliliğini tekrar hatırlatıyorum. Çünkü bilim, medeniyetin yanında, bir çılgının elinde insanlığın ve hayatın sonunu da getirebilir. Kapısında, bir anlamda "Q Kuşağı" olarak bulunduğumuz ve kişisel mahremiyetin esamisinin okunmadığı Kuantik Çağda bir gizli ve esrarlı güç, yönetimleri ve toplum zihnini şekillendirip, insanlığı ve hayatı köleleştirebilir! (Gürsel Dönmez, Kozmik Mesele. Ötüken Yayınevi, İstanbul 2020).

Paranın, gücünü biyometrik dijital veri bankerlerine devretmekte olduğu ve küresel elit veya teröristlerin hayata hükmettiği günümüzde, bilim ahlakı gözardı edilirse; insan vücudunda ve DNA'sında kalıcı ve bilinmeyen genetik değişiklikler meydana getirebilecek "Rekombinant RNA ve DNA Teknolojisi", "Androritmik DNA yazılım çalışmaları(Androritma)", deri altına enjekte veya implante edildikten sonra tüm bedene yayılan ve yapay zeka ile bir arayüz oluşturan "Hidrojel Nanoteknolojisi", "DNA Aşıları" ve "Gen Düzenlemeleri" yolu ile, proteinler oluşturmak için birden fazla kaynaktan gelen genetik materyalleri tek hücrede birleştirerek genetiği değiştirilmiş, sebep olabileceği tehlikenin boyutunu önceden tahmin edemediğimiz, üstün(!) organizma, insan, siborg, insansı robot ve mutantlar üretilebilir ve patentlenebilir! İnsan genetiğini değiştirme çalışmalarının en büyük tehlikesi, "yaşamaya değmez yaşamlar"ın, bir "Irksal Islâh ve Hijyen" gizli gayesi ve "Uygulamalı Biyoloji" ile fedâ edilmesidir! Diğer yandan, vücudumuzun her hücresinde, nesiller boyu ilelebet varlığını sürdüren ve moleküler tarihimize ışık tutan, basit yapılı ancak çok kabiliyetli ve genetik materyal taşıyan antik-fosil virüs DNA'sı, hücre içi farklı proteinler üretip yeni virüsler

oluşturabilmesi sebebi ile istikbalde de, varlık aleminde insanlığın hakimiyeti karşısındaki en büyük tehdittir. Yine, Amerika Birleşik Devletleri Başkanı Joseph R. Biden, Jr'ın göreve başlar başlamaz, 15 Ocak 2021'de, gen ile alakalı beş ana konuda vazifelendirilmek üzere, bir Genetik Profesörünü danışman olarak ataması, konunun ehemmiyeti açısından kayda değerdir.

Yapay zeka, algoritmik deliryum, kuantik çağ, transhümanizm, nöronal mühendislik, İmmünoloji/Aşı Mühendisliği ve nanobiyonöroteknolojik gelişmeler, dijital istikbali, kehanet ve hayal olmaktan çıkartıp, beyinlerine bilgisayarlar ve güç odakları ve efendileri ile veri ve komut transferi yapabilecek çip yerleştirilmiş, bazı organları yapay özellikli, kuantum pelerinli insan ve robot kombinasyonu siborg askerlerin meydana getirdiği orduların savaşı ve kötü niyetli bir yönetimi ve diktatörlüğü kaçınılmaz kılabilir! Binaenaleyh, insan küçüldükçe, Kâinat genişliyor.

Adeta bir Dan Brown romanının içinde mi yaşıyoruz acaba. Hatta adını bile koyabiliriz, İnferno… (Cehennem"- İlk Basım 2014) Dante'nin Inferno (Cehennem) isimli eserinden ilham alan zengin işadamı, aslında kendisi de hastalık yüzünden ölmek üzeredir, ama gitmeden dünyaya bir "iyilik" mi yapmak istemektedir!

Soğan katmanları gibi gelişen ve genişleyen bilim karşısında şaşkınız. Bir hücrenin üzerindeki virüsü bile gösterebilen merceğe sahibiz bugün. Vanderbilt Üniversitesinde Dr. J. Caldwell, borun nitrür kristallerini kullanarak canlı hücreleri ve üzerlerindeki virüsleri gösteren bir hiper mercek geliştirdi. Bor nitrür kristali ile yapılan hiper mercek, nano boyuttaki canlı organizmaları inceleme olanağını doğurdu. Araştırmacılar, merceğin insan saçının üç binde birine karşılık gelen 30 nanometre boyuttaki objeleri görüntüleyecek şekilde geliştirileceğini açıklamış ve çalışma, "Nature Materials" Dergisinde de yayınlanmıştı. Bu açıdan bakıldığında, "Antikor Mühendisliği"nin, bizi alıp bilmem hangi bilimsel kapıların önüne taşıyacağı da meçhul…

"Antikor Mühendisliği" demişken, Nature'de Ocak 26, 2021 tarihli "Seven technologies to watch in 2021" başlığında çıkan bir makalede, 2021 yılında teknolojinin bize sunacağı olanaklar üzerinde durulmuştur. Isıya dayanıklı aşı üretiminden hologram ile nöronun uyarılmasına kadar birçok husus üzerinde dikkatler çekilmiştir. Antikor üretiminin ehemmiyeti söz konusu edilmiş ve üzerinde ehemmiyetle durulmuş, çok daha iyi ve etkin antikorlar üretmek suretiyle, enfeksiyon, kanser ve otoimmün hastalıklara (Bağışıklık Sistemi Hastalıkları) karşı savunma sisteminde daha güçlü antikorlar üretmenin önemi vurgulanmıştır.

Tek gen, tek maternal hücreden hücre geliştirmek, GenEPi ve ActuAtor ile hücre içindeki organellerin tamirini yapmak, "MASS SPECT"in klinikte kullanılması (Dokuların biyolojik özelliklerini hızlı bir şekilde ayırmamıza yarayacak monoküler analiz yapma kabiliyetinki cerrahi mikroskopun kullanılması MasSpec Pen ile sağlanması) ve yapay koku alma teknolojileri, havada bulunan polen, mikrop, hava kirliği gibi birçok kokuyu tespit edecek ve önlemler alacak yöntemler gibi bir çok konuya yer verilmiştir.

Bu bahsedilen "kitle spektrometrisi" özelliğindeki kaleme benzer, cerrahi mikroskop ile ilgili olarak, daha önce bilim dünyasının çok etkin periyodik dergilerinden olan Scince'da da (Eylul 6, 2017) çok önemli bir makalenin de yayınlandığını hatırlatmak isterim. Yine 2015 Ekim'inde Science'da, "Raman Scattering Microscope"undan bahisle, dokulardaki protein ve lipid gibi makromolekül ve fotokopi makinesi gibi çalışan DNA'daki kimyasal zıtlıklardan

yararlanarak infiltratif tümör hücrelerini cerrahi sırasında saptanabildiği ifade edilmişti. Bu da daha önceki makale ve konferanslarımda üzerinde durduğum "Antikor Mühendisliği"nin yanında "DNA Mühendisliği"nin de önemini vurgulamaktadır. Bu arada, güncelliği ve nanonöroteknolojide yeni bir adım, yeni bir kapı olması açısından, özellikle de nöroşirurjiyenler için önem arz eden "Raman Mikroskopu"nun, Nobel Ödülüne layık görülmüş olan Chandrasekhara Venkata Raman'ın ışığın saçılması teorisi üzerine geliştirilmiş olduğunu da ifade etmek isterim.

Yeri gelmişken ifade etmeliyim ki; Covid-19'da mutasyonların gelişmesi, ya da bazı kişilerde antikor oluşmasına karşın (hastalık veya aşılama sonucunda) yeniden hastalanmaları sonucu, bütün umutların aşılama ve sürü bağışıklığına bağlanması çok doğru gibi gözükmemektedir. Bu çerçevede, Science'da Ocak 25, 2021'de çıkan "Plitidepsin has potent preclinical efficacy against SARS-CoV-2 by targeting the host protein eEF1A." başlıklı yazıda yeni bir multiple myeloema için hazırlanan Plitidepsin adlı bir ilaç, eksperimental olarak hücre kültürlerinde ve deney hayvanlarında Covid-19 için denenmiş ve Remdesevir'den 27.5 kat daha etkili olduğu bulunmuştur. Ancak klinik deneylere henüz başlanmamış ve sonuçlarını beklemek gerekecektir.

NEJM'de Aralık 30, 2020'de "Efficacy and Safety of the mRNA-1273 SARS-CoV-2 Vaccine." başlığında "MODERNA" aşısının sonuçları yayınlanmış ve % 94.1 oranında etkili bulunmuşsa da, halen COVID-19 ile ilgili aşı ve ilaçlarla yönelik itirazlar, belirsizlikler ve tartışmalar devam etmekte, Güney Afrika ve İngiltere'deki mutasyonlar, bilim insanlarını endişelendirmektedir. Çünkü, Mutant koronavirüsleri hızlı yayılmakta, daha ölümcül oldukları ve aşı ile oluşmuş antikorlardan kaçtıkları düşünülmektedir. Zira, en önemli bilimsel dergilerden Nature'de Ocak 21, 2021 tarihinde yayınlanmış olan çok önemli şu iki makale, hala Maske, Mesafe ve Hijyenin, virüsün iyi bir mutasyonla kendini yok edinceye kadar, en emniyetli koruyucu üçlü yöntem olduğunu zikretmektedir. Bunlarla birlikte, Dünya ekseninde aşı ve antikorlarla ilgili olarak yapılan sayısız bilimsel araştırmalar, frekans-elektronik-psikolojik-kimyasal-biyolojik harpler ve hatta ilaç ve tedavi sektöründeki "Aşı-Antikor Savaşları", "Dijital Bağımsızlık" ve "Antikor Mühendisliği'nin ehemmiyetini gündeme getirmektedir!

Akl-ı seliminize tevdi eylediğim ve yıllar önce serdedilen George Orwell'in(1984) şu cümlelerini de, oldukça düşündürücü bulmaktayım. "Bazıları geleceğin savaşlarının lojistiğini planlamakta; bazıları her geçen gün daha büyük tepkili bombalar, gittikçe daha güçlü patlayıcılar ve gittikçe daha delinmez zırhlı levhalar geliştirmekte; bazıları koca kıtaların tekmil bitki örtüsünü yok edebilecek miktarlarda yeni ve daha ölümcül gazların, çözünür zehirlerin ya da her türlü antikora karşı bağışıklık kazanmış hastalık mikroplarının nasıl üretilebileceğini araştırmakta; bazıları suyun altında ilerleyen bir denizaltı gibi toprağın altında gidebilecek bir araç ya da bir yelkenli gibi hiçbir üsse bağımlı olmadan uçabilecek bir uçak üretmek için uğraşmakta; bazıları güneş ışınlarını uzayda binlerce kilometre uzaklıkta asılı duran merceklerde odaklandırmak ya da yeryüzünün merkezindeki ısıyı çekip sızdırarak yapay depremler ve deprem dalgaları oluşturmak gibi daha da uzak olasılıkları mümkün kılmaya çalışmaktadırlar".

"Antikor Mühendisliği" isimli bu yazımız münasebeti ile, yakın bir gelecekte, 41 yıl evvel yaptığımız bir ameliyatın ışığı altında, "Beyin Sizsiniz 2.0, Beyinler arası İnternet, wbw, gbw" adlı kitabımızda daha detaylı olarak anlattığımız üzere, Kâinattaki bütün beyinlerin, beynimizdeki nöronların bütünsellik bağlantıları gibi, diğer beyinlerle iletişim içerisinde bilgi ve tecrübe alışverişinde bulunacaklarını, ve "Kâinat Beyni"ni oluşturacağı öngörüsünü tarihe

not düşmek adına, bu vesile ile tekrar zikretmek isterim. (Beyin Sizsiniz 2.0 ve Aforizmalar 2, İsmail Hakkı Aydın, Girdap Kitap. 2018, İstanbul)

Birkaç aforizmamız ve "Rubâiyyât-ı Bircis"ten (İsmail Hakkı AYDIN Girdap Kitap, İstanbul, 2018) Uşşak makamında bestelenmiş bir rubaimizle bitirelim.
*Olmayan bir Âlem/de olsa/n ne olur, olmasa/n ne olur!
*Mevcûdat, Kâinat Mektebinin talebeleridir!
*Konforunu boz ki, adım atabilesin!
*Uyarılmayan ve kullanılmayan sistemler, dumura uğrar!
*Rahat, illettir!
*Haz ve orgazm, hayatın idamesi için Tanrısal bir rüşvettir!
*Din, Kâinatı ve hayatı anlama ihtiyacıdır.
*Bilimle meşguliyet, İslam'ı tebliğ etmektir!
*Laboratuvarlar, bilim insanlarının Allah'la istişare mekanlardır!
*İmanı tazelemekten ziyade, inancı güncellemek gerek!
*Düşünmek ve tefekkür, insan olmak için bir görevdir!
*Hayatın en güçlü meş'âlesi, düşüncedir!
*Düşünmek, her inanan için farzdır!
*Hayatın yansıması olan düşünce, çevresiyle etkileşen saf enerjidir!
*Kâinat ve hayat; enerji, frekans ve titreşimden ibarettir.
Güfte: Prof. Dr. İsmail Hakkı Aydın
Beste: Prof. Dr. Kubilay Kolukırık
İcrâ ve Ud: Öğr. Gör.Duygu Turan
Makam; Uşşâk
Bu eserin icrasını dinlemek isteyenler için;
Ey gönül fark eyle her bir canda cânân gizlidir.
Canlı cansız her ne varsa Hakk'a îman gizlidir.
Sanma Rabbim hikmetinden boş yaratmış âlemi,
Akrebin zehrinde bin bir derde dermân gizlidir.

TAHIL KORİDORUNDA İMZALAR ATILDI: TÜM SÜREÇLERDE MUTABAKAT…

https://yesilgazete.org/tahil-koridorunda-imzalar-atildi-tum-sureclerde-mutabakat/

Türkiye ve Birleşmiş Milletler'in arabuluculuğuyla Rusya ve Ukrayna, Karadeniz üzerinden tahıl sevkiyatına olanak sağlayan anlaşmaya imza attı.

Ukrayna ve Rusya arasında , Tahıl Sevkiyatı Anlaşması imza töreni bugün İstanbul'da gerçekleştirilerek tahıl koridoru için imza atıldı.

Tahıl Sevkiyatı Anlaşması imza töreni, Ukrayna ve Rusya tarafları, AKP'li Cumhurbaşkanı Recep Tayyip Erdoğan ve Birleşmiş Milletler (BM) Genel Sekreteri Antonio Guterres'in katılımıyla Dolmabahçe Ofisi'nde gerçekleştirildi.
Taraflar iki ayrı belge imzaladı

Birbirleriyle bir anlaşmaya imza atmayan **Rusya** ve **Ukrayna,** iki ayrı **Tahıl ve Yiyecek Maddelerinin Ukrayna Limanlarından Emniyetli Sevki Girişimi Belgesi** isimli belgeye imza attı.

Belgelerden biri Milli Savunma Bakanı **Hulusi Akar,** Rusya Savunma Bakanı **Sergey Şoygu** ve BM Genel Sekreteri **Guterres** tarafından imzalanırken; diğeri ise Akar, Ukrayna Altyapı Bakanı **Oleksandr Kubrakov** ve Guterres tarafından imzalandı.

Sevkiyat güvenliği için İstanbul'da koordinasyon merkezi

Anlaşma ilk etapta 120 gün boyunca uygulanacak, sonra yenilenecek. BM ile Rusya da ayrı protokol imzalayacak.

Rusya ve Ukrayna'yı anlaşmaya götüren süreç, küresel gıda krizi uyarılarıyla başladı. Dünyanın en önemli iki tahıl üreticisinin ürünlerini ihraç edememeleri, gıda fiyatlarında artışa neden oldu ve özellikle yoksul **Afrika** ülkelerinde yaşayan milyonlarca insanın hayatını tehlikeye soktu.

Gıda koridorunun oluşturulmasıyla birlikte Ukrayna, tamamen kendi denetiminde olan **Odessa, Pivdennyi** ve **Chornomorsk** limanlarından ihracata başlayabilecek.

Anlaşma, sevkiyatın güvenliği ve işlerliğinin **İstanbul'da** oluşturulacak bir koordinasyon merkezi tarafından gözlenmesini de içeriyor. Rusya, bu gözlem görevinin tüm tarafların katıldığı ortak bir şekilde yapılmasını Ukrayna ise BM gözetiminde olmasını istiyordu.

Anlaşma, gıda koridorunu kullanan gemilerin kargolarının Türkiye tarafından oluşturulacak noktalarda Rusya'nın da katılımıyla denetlenmesini içeriyor. Rusya, Ukrayna'ya yük almaya gelecek kargo gemilerinin silah ve askeri malzeme taşımadığından emin olmak için bu denetimi istiyor. Bu süreçte **Türk Deniz Kuvvetleri**'nin taraflar arasındaki işlemler açısından kolaylaştırıcı rol oynayacağı kaydediliyor.

'Küresel gıda fiyatları rekor seviyelere vardı'

BM Genel Sekreteri Guterres, "Rusya ve Ukrayna temsilcilerine hitaben söylüyorum. Böyle bir girişimin yolunu açtınız. İnsanlığın faydası herkes için önemli. Bu anlaşma aslında Dünya için imzalanıyor. Küresel gıda fiyatları rekor seviyelere vardı. Kalkınmakta olan ülkelere bir fırsat sunacak" dedi.

Cumhurbaşkanı Recep Tayyip Erdoğan ise "Tüm dünyayı uzun bir süredir meşgul eden bir sorunun çözümüne dahil olmanın haklı gururunu yaşıyoruz. Bu adımla sıcak dalgası ve kuraklığın yaratabileceği sorunlarda ortaya çıkabilecek fiyat artışı dizginlenecektir. Açlık tehlikesinin önüne geçilmesine katkıda bulunuyoruz" şeklinde konuştu.

‘Tüm süreçler üzerindeki mutabakat tesis edildi’

Konuyla ilgili yoğun mesailer yaptıklarını vurgulayan Erdoğan, “Önümüzdeki günlerde başlayacak gemi trafiği ile Karadeniz’den dünyanın pek çok noktasına nefes borusu sağlamış olacağız.Tüm süreçler üzerindeki mutabakat tesis edildi” dedi.

Erdoğan: Medeniyet anlayışının bizim üzerimize yüklediği gereklilikleri yerine getirmeye devam edeceğiz

Ukrayna limanlarındaki denetimin, İstanbul’da kuralacak müşterek koordinasyon merkezi tarafından gerçekleştirileceğini ifade eden Erdoğan, şunları söyledi:

“Adil bir barışın kaybedeni olmaz. Savaş sadece tarafları değil, tüm dünyayı etkiliyor. Medeniyet anlayışının bizim üzerimize yüklediği gereklilikleri yerine getirmeye devam edeceğiz.”

Ek olarak ABD, Türkiye’nin ev sahipliğinde imzalanan olan Ukrayna’nın Tahıl Sevkiyatı Anlaşması’nı memnuniyetle karşıladıklarını, BM ve Türkiye’nin çabalarını takdir ettiklerini belirtti.

ABD: BM Genel Sekreteri’nin sıkı çalışmasını takdir ediyoruz

ABD Dışişleri Sözcüsü **Ned Price** ise, “Bu anlaşmayı memnuniyetle karşılarız. BM Genel Sekreteri’nin sıkı çalışmasını takdir ediyoruz. Türk müttefiklerimizin orada ortaya koyduğu gayretli çalışmaları alkışlıyoruz” dedi.

Price, bunun sadece ABD’nin değil **G-20** ülkelerinin de desteklediği bir anlaşma olduğunu belirtti.

‘Rusya tahıla blokaj uygulamasından sorumlu tutulmalı’

Rusya’yı gıda ürünlerini silah olarak kullanmakla suçlayan Price, anlaşmanın uygulanmaya başlamasını dört gözle bekleyeceklerini ancak Rusya’nın da tahıla blokaj uygulamasından sorumlu tutulması gerektiğini kaydetti.

‘Önemli olan bu anlaşmanın uygulanması’

Ned Price, “Görüşmelerde BM Genel Sekreteri’ni destekledik, Türk müttefiklerimizi destekledik diyebilirim. Elbette Ukraynalı ortaklarımızı da bu konudaki çabalarında destekledik. BM tarafından çeşitli aşamalar konusunda bilgilendirildik. Uzmanlarımız notları karşılaştırdı ve notları paylaştı. Aynı şey Türk müttefiklerimiz, Ukraynalı ortaklarımız için de geçerli” diyerek Rusya’ya şu sözlerle yüklendi:

“Yine, zaten bu noktada olmamalıydık. Bu, Rusya Federasyonu’nun gıdayı silahlandırmak için kasıtlı bir kararıydı. Son bir saat içinde duyduklarımız sevindirici bir gelişme. Ancak asıl önemli olan bu anlaşmanın uygulanmasıdır. Tabii ki ortaklarımızla Rusya’yı bunun uygulanmasından sorumlu tutmak için çalışmaya devam edeceğiz.”

BM Genel Sekreter Yardımcısı ve Acil Yardım Koordinatörü **Martin Griffiths** ve BM Ticaret ve Kalkınma Konferansı Genel Sekreteri **Rebeca Grynspan** da tahıl koridoruna ilişkin mutabık kalınan plan hakkında bugün çevrimiçi basın toplantısı düzenledi. Griffiths şunları söyledi:

"Her iki taraf da bu limanlardan ve karasularından Karadeniz'e çıkan ve taraflara ait gemilerin hiçbirine saldırılmaması konusunda mutabık kaldı. İstanbul'daki Ortak Koordinasyon Merkezi tarafından izlenecek olan bu süreç güvenli bir geçiş olacak ve biz BM tarafı olarak bu merkezde bulunacak temsilcimizi şimdiden belirledik."

Griffiths, ayrıca konuşmasında şunlara değindi:

"BM Dünya Gıda Programı'nın refah programı, Ukrayna savaşının bir sonucu olarak 47 milyon insanın akut açlık aşamasına geçtiğini tahmin ediyor. 2022 için zaten 274 milyon insani yardıma muhtaç ve bu sayı yüzde 50-60 oranında arttı.

Dünya genelinde, bu yılın ilk üç ayında, doğrudan ya da dolaylı olarak savaşa atfedilebilecek bir yoksulluk söz konusu oldu. BM'nin bu iki anlaşmadaki amacı ticari pazara, insani yardıma daha fazla tahıl ve ilgili ürünleri sağlamak ve aynı zamanda malzeme ve fiyat indirimini sağlamaktır. Umuyoruz ki hızlı bir şekilde bunu yapabileceğimizi görürüz. Uygulamanın hızlı olmasını bekliyoruz."

KİRİŞÇİ'DEN VENEZUELA BAKANI'NA: SİZ BU MERAYLA DÜNYADA BİR NUMARA OLMALISINIZ

https://yesilgazete.org/kirisciden-venezuela-bakanina-siz-bu-merayla-dunyada-bir-numara-olmalisiniz/

Bakan Kirişçi, Venezuela'da Tarım Bakanı Soteldo'ya Venezuela meralarını övdü, Venezuela'daki toprak yatırımı için de 'Burada her şey hazır. Bunu inşallah başaracağız' dedi. Akşener, Kirişçi'ye 'Kendi çiftçini açlığa mahkum ediyorsan ne yerlisin ne milli' diye tepki gösterdi.

Türkiye'nin **Venezuela'da** buğday üretimine başlayacağının duyurulmasının ardından tepkiler devam ederken Tarım ve Orman Bakanı **Vahit Kirişci,** bugün Venezuela ziyaretinde "Sanki pizzacıdan pizza, burgerciden burger ısmarlar gibi dışarıdan yem alıp, öyle yediriyoruz. Burada her şey hazır. Bunu inşallah başaracağız" ifadelerini kullandı.

ANKA Haber Ajansı'nın haberine göre; Kirişçi, tarımsal toprak ve iklim koşullarını değerlendirmek için gittiği Venezuela'daki incelemeleri sırasında Venezuela Halkın Gücü Üretken Tarım ve Araziler Bakanı **Wilmar Castro Soteldo**'ya "Siz bu merayla hayvancılıkta dünyada bir numara olmalısınız" dedi.

‘Kendi üreticini tarladan çekiyorsun, Venezuela çiftçisine para ödüyorsun’

Türkiye’nin Venezuela’da 400 bin hektar tarımsal alanda yatırım yapacağının açıklanması tartışmalara yol açmıştı. İYİ Parti Genel Başkanı **Meral Akşener** de bugün Ordu’da Vahit Kirişci’nin Venezuela açıklamalarını eleştirdi.

Akşener, “Sen buğday yetiştiricisini, üreticisini tarladan çektin aldın Venezuela çiftçisine para ödüyorsun. Tarım Bakanı övünerek ne ilan etmiş biliyor musunuz? Venezuela’da yer kiralamışlar. Buğday yetiştirmek için toprak kiralamışlar. Günahtır kardeşim günahtır” dedi.

‘Oylarınızı bedava vermeyeceksiniz’

Meral Akşener, vatandaşa “Siz önce velinimet olduğunuzu bileceksiniz. Benim gibi herkesi buraya getireceksiniz karşınızda resmi tazim durduracaksınız. Oylarınızı bedava vermeyeceksiniz. Oylarınızı bizleri imtihana çekerek, en zor şartlarda, en zor imtihanlardan geçirerek vereceksiniz” tavsiyesinde bulundu ve ekledi:

“Biz uzun bir zamandır **Kanada**’dan, **Ukrayna**’dan, **Rusya**’dan pek çok yerden nohut, mercimek, buğday aldık, saman ithal ettik. Sırbistan’dan Venezuela’dan hayvan ithal ettik. Harcadığı paranın karşılığını alamayan ister besici, ister süt üreticisi, ister çiftçi; sonuç itibariyle çiftçilikten, besicilikten çıkar oldu.”

‘Kendi çiftçini açlığa mahkum ediyorsan ne yerlisin ne milli’

Akşener fındık üretimine ilişkin ise şu ifadelerle iktidara yüklendi:

“24 milyar lirayı Hariri’nin cebine koydunuz. Bir etapta koydunuz. Buradaki insanların vergisiydi, buradaki insanların cebinden çıkmıştı. Niye, aile dostunuzdu. 24 milyar lira! Nisan ayında gübre atamadı çiftçimiz. O gübreyi bedava verebilirdiniz. Günahtır, günah. Siz buğday üreticisini tarladan çektin aldın, Venezuela çiftçisine para ödüyorsun. Venezüella çiftçisini zengin eden o kirayla biz fındık üreticisine 74 lira verebiliriz. 74 lira vermek zorundayız. El alemin çiftçisini zengin ederken, kendi çiftçini açlığa mahkum ediyorsan ne yerlisin ne milli.”

‘Gençlerin cebinden bugüne kadar en fazla 25 lira çıktı’

Akşener ayrıca ülkedeki ekonomi yönetimini, gençlerin cebindeki paraya işaret ederek şu sözlerle eleştirdi:

“Gençlere ‘Kaç lira var oğlum cebinde’ diye soruyorum. Bugüne kadar en fazla 25 lira çıktı. Böyle bir sistem harami bir sistemdir. Böyle bir düzen harami bir düzendir. Senin çocuğun işsizken, umutsuzken, bu ülkede nefes alamıyorken; başka ailelerin çocukları ayıları-dayıları varsa emeksiz ballı maaşlara geçiniyorsa bunun adı kul hakkıdır, adaletsizliktir, hukuksuzluktur.”

İNSAN İDRARINDA GLİFOSAT: ÖRNEKLERİN YÜZDE 80’İNDE GÖRÜLDÜ

https://yesilgazete.org/insan-idrarinda-glifosat-orneklerin-yuzde-80inde-goruldu/

Amerikan Hastalık Kontrol ve Önleme Merkezi, ABD'de yürüttüğü glifosat çalışmasında çocuk ve yetişkinlerin yüzde 80'inin idrarında kanserle anılan glifosata rastlandığını ortaya koydu.

Amerikan Hastalık Kontrol ve Önleme Merkezi (CDC) tartışmalı yabani ot öldürücü ve tarım ilacı **Roundup** gibi çeşitli markalarda kullanılan **glifosat** maddesine ilişkin çalışma bulgularını sundu.

Çalışma, **Amerika Birleşik Devletleri**'ndeki çalışmaya katılan çocuk ve yetişkinlerin yüzde 80'inin idrar örneklerinde adı kanserle anılan kimyasala rastlandığını ortaya koydu. Bilim insanlarına göre bulgular: **Tedirgin edici ve kaygı verici.**

Zehirsiz bir kent mümkün mü?

Euronews'in haberine göre; akademisyenler ve araştırmacılar uzun yıllardır inceledikleri idrar örneklerinde yüksek düzeyde **herbisit glifosata** rastladıklarını bildiriyordu.

Glifosat neden hala toplatılmıyor?

CDC tarafından yürütülen çalışmada Amerikan halkını yansıtacak 2 bin 310 kişiden idrar örneği alındı. Katılımcıların yaklaşık üçte biri 6-18 yaş arası çocuklardan oluşturuldu. Bu örneklerden bin 885'inde glifosat izine rastlandı.

2019'da glifosata maruz kalmanın Hodgkin olmayan lenf kanseri riskini artırdığını ve yine aynı yıl insan idrarında glifosatın bulunduğunu belgeleyen 19 çalışmanın değerlendirildiği makalelere imza atan bilim insanlarından biri olan **Prof Lianne Sheppard**, CDC'nin bulgularını değerlendirdi.

Washington Üniversitesi çevresel ve mesleki sağlık bilimi öğretim üyesi olan Prof Sheppard, araştırmayla birçok kişinin vücudunda glifosat bulunduğunun öğrenildiğini belirterek bunun rahatsız edici olduğunu vurguladı.

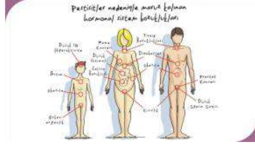
ABD'deki **California Üniversitesi San Diego Tıp Fakültesi**'nden araştırmacıların 2017'de yayımladıkları bir çalışma, Roundup'ın doğrudan kullanımına uygun şekilde genetik olarak tasarlanan ürünlerin ekimine başlandığı 1990'lardan itibaren insan idrarında bulunan glifosat miktarının ve yaygınlığının arttığını ortaya koymuştu.

Araştırmacılar o dönemde insanların sık tükettiği gıdalarda glifosat kullanımının insan sağlığına etkisinin kapsamlı şekilde incelenmesi çağrısında bulunmuştu.

Monsanto (Bayer) glifosat-kanser davasında tarihi zafer

Glifosat en fazla tarımsal faaliyetlerde yabani ot öldürücü olarak kullanılıyor. Ancak 1974'te tarımsal kimya ve biyoteknoloji şirketi **Monsanto**'nun Roundup adı altında ticarileştirmesinin ardından kimyasalın evsel ve bahçe işleri sektörüne de girmesiyle kullanımı 200 kat arttı.

Tarım ilaçları: Bir zamanların umudu nasıl kabusa dönüştü?

Uluslararası Kanser Araştırmaları Ajansı 2015'te glifosatı insanda muhtemelen kansere yol açan madde olarak tanımladı. Ancak aynı yıl **Avrupa Gıda Sağlığı Kurumu ve Birleşmiş Milletler Dünya Gıda ve Tarım Örgütü** ile **Dünya Sağlık Örgütü'**nün ortak toplantısında glifosatın kanserojen madde olasılığının düşük olduğu sonucuna varıldı.

Amerika Çevre Koruma Ajansı da bu noktadan hareketle glifosatın **kanserojen** madde olduğuna dair veri ve bilgi eksikliğini gerekçe göstererek kansere yol açan madde tanımlamasını desteklemedi.

Ancak kimyasalın giderek artan kullanımının insan sağlığına olumsuz etkileri olabileceğine dair tartışma ve endişeler devam etti. Bu konudaki veri yetersizliğine vurgu yapan CDC, glifosatın sağlık üzerindeki potansiyel etkileri hakkında daha fazla bilgi sahibi olma ihtiyacı üzerine harekete geçmişti.

BUĞDAY DERNEĞİ: OT ÖLDÜRÜCÜ KİMYASALLAR VE TARIM ZEHİRLERİ İNSAN SAĞLIĞINI TEHDİT EDİYOR

13/10/2021-https://yesilgazete.org/bugday-dernegi-ot-oldurucu-kimyasallar-ve-tarim-zehirleri-insan-sagligini-tehdit-ediyor/

Dernek, kimyasalların kullanımının durdurulması için dünyada bazı ülkelerde çeşitli adımlar atıldığını kaydederken, Türkiye'de de benzer uygulamalara ihtiyaç olduğuna dikkat çekti.

Buğday Derneği, kentlerdeki yeşil alanlarda kullanılan ot öldürücü (herbisit) kimyasallar ve diğer tarım zehirlerinin (pestisitler) insan sağlığı ve doğal varlıklar üzerindeki tehdidine dair bir açıklama yaptı.

Söz konusu kimyasalların yaşam alanlarına yayıldığına vurgu yapılan açıklamada, bu tür kimyasalların özellikle hamileleri ve çocukları daha çok etkilediği kaydedildi.

Glifosat, insan sağlığına oldukça zararlı

Açıklamada, glifosatın kentlerde ve endüstriyel tarımda en çok kullanılan pestisit etken maddelerinden biri olduğu ve **Dünya Sağlık Örgütü**'ne bağlı **Uluslararası Kanser Araştırmaları Kurumu**'nun 2015 yılında glifosat için "muhtemel kanserojen" uyarısında bulunduğu kaydedildi:

Tarım zehirleri içinde en çok kullanılan ot öldürücüler (herbisitler), muhtemel kanserojen olarak sınıflandırılmasına ve özellikle çocukların hormon sistemini altüst etmesine rağmen kentlerde de kullanılıyor.

Glifosat, kentlerde ve endüstriyel tarımda en çok kullanılan pestisit etken maddelerinden biri. Dünya Sağlık Örgütü'ne bağlı Uluslararası Kanser Araştırmaları Kurumu, 2015 yılında glifosat için "muhtemel kanserojen" uyarısında bulundu. Uluslararası Pestisit Eylem Ağı (PAN International), çeşitli araştırma raporlarına dayanarak glifosatın insan sağlığı açısından başka birçok zararına dikkat çekiyor.

ABD başta olmak üzere çeşitli ülkelerde açılan davalar sebebiyle, glifosat üreten firma milyarlarca dolar tazminat ödemek zorunda kalırken, Türkiye'de bu zehirin yasaklanması için açılan davada mahkeme önce yasaklama yönünde karar verdi, ancak Tarım ve Orman Bakanlığı ve ilgili firmanın sonucu istinafa taşımasıyla ilerleyen süreçte karar bozuldu.

Türkiye’de yaşayanlar da dünyadaki birçok ülke vatandaşı gibi bu zehirden etkilenmeye mahkum edildi.”

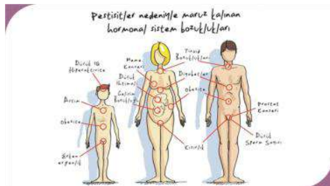

‘Yaşam alanlarına yayıldı’

Pestisitlerin, çocuk oyun alanları, okul bahçeleri gibi yaşam alanlarına nasıl yayıldığı da anlatıldı:

Yapılan araştırmalara göre, kentsel alanlarda kullanılan pestisitler, tarım alanlarında olduğundan daha yoğun bir biçimde yeraltı sularına karışıyor. Türkiye’de içme suyu arıtma tesislerine ulaşan sularda saptanan 49 mikrokirleticinin 33’ünün pestisit olduğu ortaya çıktı.

Parklar, okullar, siteler, yol kenarları, piknik alanları ve ticari alanlar dahil pek çok yerde tarım zehirleri ile aynı aktif maddelere sahip, Sağlık Bakanlığı tarafından ruhsatlandırılan biyosidal ürünler kullanılıyor. 2018 yılında, İtalya’da, Güney Tirol’deki 19 çocuk oyun alanından, dört okul bahçesinden ve bir pazar yerinden alınan 96 çim örneği pestisitlerin yaşam alanlarına nasıl yayıldığını gözler önüne seriyor. Güney Tirol Eyaleti Sağlık Hizmetleri tarafından analiz edilen örneklere bakıldığında, düşük miktarlarda olsa da tespit edilen 32 pestisit etken maddesinin %76’sında endokrin sistemi bozucu kimyasallar bulunduğu belirtiliyor. 2018’de İngiltere’de yapılan bir araştırma ise, ülkenin tüm şehirlerinde 38 farklı pestisitin kullanıldığını gösterdi. Bu pestisitlerin çoğunun herbisit (bir kısmı olası ya da muhtemel kanserojen) olduğu, ancak listede fungisitler, insektisitler ve bitki büyüme düzenleyicilerin de bulunduğu açıklandı.”

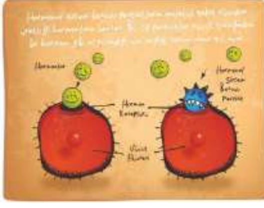

Hamileleri ve çocukları daha çok etkiliyor

2017 yılında **BM İnsan Hakları Konseyi**’ne sunulan Gıda Hakkı Özel Sözcüsü **Schutter**’in raporu, tarım zehirlerinin bebeklere yönelik risklerine şöyle dikkat çekmişti:

Pestisitlere maruz kalan hamile kadınların düşük yapma, erken doğum ve doğuştan gelen bozukluklarla karşılaşma riski daha yüksek. Yeni doğanların göbek kordonu ve ilk dışkılarında birçok tarım zehirinden oluşan bir karışım bulunuyor. Hamile kadınlardan aktarılan pestisit etkileri, lösemi ve diğer kanser türlerinin yanı sıra, otizm ve solunum hastalıkları riskini de artırıyor.”

ABD Çevre Koruma Ajansı da, “Nispeten küçük boyutları nedeniyle, aynı miktardaki bir kimyasalın bir çocuk için, yetişkinlere kıyasla 10 kat daha fazla toksik olması muhtemel” açıklamasında bulunmuştu.

Pestisit kullanımının durdurulması için atılan adımlar

“Herbisitlerin ve pestisitlerin kentlerde kullanımına kimin karar verdiği; belediyeler, özel sektör ve site yönetimlerinin bu zehirleri neden hâlâ kullandığı merak konusu. Oysa kaldırımlarda veya boş arazilerde çıkan bitkilere müdahale etmeyip olduğu gibi bırakmak daha ekolojik, sağlıklı ve ekonomik” diyen Buğday Derneği, **Avrupa Pestisit Eylem Ağı** (PAN Europe) ortaklığı ve **Zehirsiz Sofralar Pestisit Eylem Ağı** (ZSPEA) işbirliğiyle 1 Nisan 2021’de başlattığı ve AB Sivil Toplum Diyaloğu Programı VI kapsamında desteklenen “Zehirsiz Kentlere Doğru” projesi ile, kentlerde kullanılan pestisit ve biyosidal ürünlerin zararlarına dikkat çekiyor. Bu kimyasallara alternatif olan sağlıklı ve ekolojik önerileri belediyeler ile işbirliği içinde yaygınlaştırmayı planlıyor.

AB Biyolojik Çeşitlilik Stratejisi, 2030 yılı itibari ile hassas olarak nitelendirilen kentsel yeşil alanlarda pestisit kullanımını tamamen kaldırmayı hedefliyor ve Avrupa ve dünyada birçok belediye, bölge veya ülke, kendi vatandaşları için bu konuda önemli bazı adımlar atıyor:

Fransa’da 1 Ocak 2017 tarihi itibarıyla yerel yönetimler, kamu kuruluşları ve devletin, park gibi yeşil alanlarda pestisit kullanması yasaklandı. Dolayısıyla, Fransız belediyeleri bu alanlarda pestisit kullanamaz. 2019’dan itibaren özel bahçelerde de pestisit kullanımı yasaklandı. Yasak, 2022’de mezarlıklar, spor sahaları, kamp alanları ve halkın erişebildiği diğer özel alanları da kapsayacak şekilde genişletilecek.

Lüksemburg’ta 1 Ocak 2016’dan itibaren kamusal alanlarda pestisit kullanımını durdurma kararı alındı.

Almanya’da, pestisit yasasına göre, tarım dışı arazilerde -istisnai durumlar haricinde- pestisitlerin kullanılması yasaklandı.

Türkiye’de de benzer çaba gerekli

Dernek tarafından yapılan açıklamada, benzer çalışmaların Türkiye’de de yapılmasının gerekli olduğu kaydedildi:

Proje kapsamında belediyeler ile gerçekleştirilen “Durum Analiz Anketi” ve yapılan birebir görüşmeler, benzer çalışma, çaba ve niyetlerin Türkiye’deki pek çok belediye için de söz konusu olduğunu gösteriyor.

Buğday Derneği, sağlıklı, biyolojik çeşitliliği destekleyen, daha yeşil ve ekolojik bir dönüşüm için tüm belediyeleri zehirsiz kentler olmaya ve tüm halkı yakında başlayacak “Zehirsiz Kentlere Doğru” Kampanyası’nın takipçisi ve destekçisi olmaya davet ediyor.”

PATENTLİ SAHTE ET, BÜYÜK ŞİRKETLERİN BÜYÜK KÂRLARIYLA İLGİLİDİR; SAĞLIKLA DEĞİL

Tamer Güner, 24.02.2022, Sonsuz Ark, Stratejik Araştırma, Çeviri

Sonsuz Ark'ın Notu:Çevirisini yayınladığımız analiz, Take Control of Your Health (Sağlığınızın Kontrolünü Elinize Alın) mottosu ile yayın yapan mercola com'un kurucusu tıp doktoru **Joseph Mercola**'ya aittir ve **'Patentli Sahte Et'** olarak tanımladığı yapay ete, yapay et endüstrisine, gıda arzının güvenilirliğine ve insan sağlığının karşılaşacağı tehditlere odaklanmaktadır. Analistin, Bill Gates'e de vurgu yaparak, "Büyük teknoloji devleri, tarihte eşi benzeri olmayan bir zamanda gıda tedariğine yönelik bir çaba harcıyormuş gibi görünüyor olabilir. Ancak patentli sahte etin "gezegeni kurtarmak" veya "sürdürülebilirlik" ile ilgili olmadığını, bunun yerine nüfusları kontrol etmeye ve büyük servet biriktirmeye yönelik başka bir baskı aracı olduğunu keşfetmek için olup bitenlere çok derinden bakmanıza gerek yok." şeklinde açık bir şekilde ifade ettiği gerçeğin sorulan şu soru ile ne kadar korkunç bir olduğu ortadadır: "**İnsan hücrelerinden kültürlenmiş eti hiç düşündünüz mü?"**

Laboratuvarda yetiştirilen et, özel şirketlere et geliştirme üzerine fikri mülkiyet haklarını yerleştirme ve böylece insan sağlığı pahasına finansal bir beklenmedik durum oluşturma fırsatı sunuyor.

Bir bakışta hikâye:

1-Laboratuvarda yetiştirilen et, özel şirketlere et geliştirme üzerine fikri mülkiyet haklarını yerleştirme ve böylece finansal anlamda beklenmedik bir avantaj elde etme fırsatı sunar.

2-Gıda arzını merkezi üretim ve dağıtım yoluyla kontrol eden şirketler, halkları ve ülkeleri de kontrol edebilir.

3-Laboratuvarda yetiştirilen et, kas dokusundan toplanan ve laboratuvarda çoğaltılan kök hücrelerden elde edilir - ancak doku hücrelerini kültürleme yeteneği, ürünün son kullanıcı için sağlık açısından yararları olduğu anlamına gelmez.

4-Bilim adamları şimdi yanağınızın içinden hasat edilen insan hücrelerinden yapılan laboratuvarda yetiştirilen et üzerinde çalışıyorlar. Bazıları bunun yamyamlık olup olmadığını tartışırken; bunun, hastalığın yayılmasını nasıl etkileyeceği noktasında başka bir soru daha sorulmalıdır.

12 Temmuz 2018'de ABD Gıda ve İlaç Dairesi (FDA), laboratuvarda yetiştirilen etin nasıl tanımlanacağını konuşmak üzere halka açık bir toplantı düzenledi. The Atlantic'te bildirildiği üzere, toplantının sonunda bir fikir birliği sağlanamadı. Sözcükler üzerinden yürütülen savaş, tüketicide belirli bir duygusal tepki uyandıracak bir çağrışım belirlemeyi amaçlıyordu.

Toplantı sırasında çeşitli konuşmacılar ayağa kalkarak laboratuvarda üretilen "temiz et", "yapay et", "in vitro et", "hücre kültürü ürünleri", "kültürlenmiş et" veya "kültür dokusu" tanımlamalarını yaptı. Belirtilen bu terimlerin her birinin savunucuları ve eleştirmenleri vardı.

Örneğin, sığır eti üreticileri "temiz et" terimini beğenmediler. National Cattlemen's Beef Association'ın lobicilerinden Danielle Beck, The Atlantic muhabirine, bu terimin "sanki gerçek et bir şekilde kirliymiş gibi, geleneksel et üreticilerine doğası gereği saldırgan" olduğunu söyledi.

Ancak, sahte et endüstrisinin inanmanızı istediği şey tam olarak budur. Aslında, laboratuvarda yetiştirilen et pazarı, gerçek et yemenin gezegenimizi yok ettiği iddiası üzerine inşa edilmektedir. Singapur, ete benzeyen ve gerçek hayvanlardan elde edilmeyen ürünler için düzenleyici onayı veren ilk ülke oldu.

Karar, dünyanın geri kalanı için yolu açtı ve bugün sahte et o kadar popüler hale geldi ki, çoğu Walmart, Target gibi büyük marketlerde ve bazı popüler zincir restoranlarda bu ürünleri bulabilirsiniz. Birçok insanın COVID-19 vakaları ile alakalı abartılı haberlerin yer aldığı bir ortamda çalıştığı bir dönemde; sahte et endüstrisi, ürünlerini karanlık bir dünyayı aydınlatan bir ışık olarak sundu.

Büyük teknoloji devleri, tarihte eşi benzeri olmayan bir zamanda gıda tedariğine yönelik bir çaba harcıyormuş gibi görünüyor olabilir. Ancak patentli sahte etin "gezegeni kurtarmak" veya "sürdürülebilirlik" ile ilgili olmadığını, bunun yerine nüfusları kontrol etmeye ve büyük servet biriktirmeye yönelik başka bir baskı aracı olduğunu keşfetmek için olup bitenlere çok derinden bakmanıza gerek yok.

Laboratuvarda Yetiştirilen Et, Büyük Şirketlerle Alakalıdır

Financial Times'ın gıda eleştirmeni, 2021 Eylül'ünün başlarında yazmış olduğu bir yazıda, laboratuvarda yetiştirilen etin, sürdürülebilirlik veya "yeşil" kararlar almaktan ziyade fikri mülkiyet (IP) ve finansal bir fırsatçılıkla alakalı olduğuna dair güçlü deliller ortaya koydu.

Yazar, kahvaltılık tahılları, gazlı içecekleri, ilaçları, aşıları, genetiği değiştirilmiş bitkileri ve böcek ilaçlarını koruyan patentleri listeleyerek, fikri mülkiyet konusunda tarihsel bir bakış açısı ortaya koydu. Her durumda Kellogg, Coca-Cola, McDonald's, Big Pharma ve tarım kimyasalları işletmelerinin sahip olduğu fikri mülkiyetler, elde ettikleri finansal başarıların can damarını oluşturmaktaydı. Makalede şu ifadeler yer alıyor :

"Şu anda et endüstrisinde çok fazla fikri mülkiyet yok… Hayvanların hayatını kurtarmak, yağmur ormanlarının kesilmesini önlemek, hatta metan gazlarının azaltılması bile yatırımcıları heyecanlandırmıyor – bu değişiklikler kâra dönüşemez.

"Kutsal kâse, tüketmiş olduğumuz eti, et üzerinde fikri mülkiyet sahibi olan tescilli bir ürünle değiştirmektir. Coca-Cola ve McDonald's, patentli gıda ürünlerini pazar payına göre dünyanın en iyi gıda şirketlerinden ikisi haline getirmeyi başardı, ancak hayvansız 'et' için alınacak bir patent, başarılarını tamamen gölgede bırakabilir."

Bill Gates, iklim değişikliğiyle mücadele için %100 sentetik sığır eti yeme fikrini destekliyor.

Twitter

Bu fikir, sera gazı emisyonlarını ortadan nasıl kaldıracağını ortaya koymuş olduğu yeni kitabında yer alan temel ilkelerinden biridir. Bu kitap, 23 arabalık bir garajı, 20 kişilik sineması ve 24 banyosu olan 65.993 fit kare (6.131 metrekare) büyüklüğünde bir ev inşa eden bir adam tarafından yazılmıştır. Gates ayrıca beş adet başka eve, bir at çiftliğine, dört özel jete ve bir helikopter "koleksiyonuna" sahiptir.

Twitter

Business Today'de yer alan bir araştırmaya göre, Gates'in yıllık karbon ayak izi, çoğu sahip olduğu uçaklar tarafından üretilen 7.493 metrik ton karbon miktarındadır. 22 Mart'ta Forbes'te yayınlanan bir makalede muhabir şöyle yazıyor:

"Şimdi, mutlaka Gates ile aynı fikirde değilim. Ve hükümetlerin vatandaşlarının ne yemesi gerektiğine karar vermesi fikrinden nefret ediyorum (Gates'in önerdiği gibi). Ama benim işim para kazanmanıza yardım etmek. Ve bitki bazlı etin arkasındaki teknolojiden elde edilecek milyarlarca dolar olduğuna hiç şüphe yok."

Ne yazık ki, birçok kişinin zenginlik elde etmek için sağlıktan ziyade izleyeceği yol bu olabilir. Beyond Meat zaten 12 milyar dolar değerinde ve 2025 yılına kadar iki katına çıkması bekleniyor. Yine de, Forbes muhabirinin belirttiği gibi, et endüstrisi buzdağının görünen kısmıdır.

Sentetik biyoloji, bilim adamlarının yaşamı programlamasına izin vermek için teknolojiyi kullanır. DNA'yı tamamen yeni bir şey üretecek şekilde yeniden yapılandırır.

Bu, Beyond Meat'in soya fasulyesi kullanarak daha "gerçekçi" burgerler yaratmak üzere kullandığı teknolojidir. Ayrıca muhabir, Moderna ve Pfizer COVID aşılarının sentetik bir genetik kod dizisinden yapıldığına dikkat çekiyor ve şöyle yazıyor:

"Yapay zekânın (AI) olası istisnaları dışında, sentetik biyolojinin dünyamızı kökten yeniden şekillendirecek herhangi bir yıkıcı teknolojinin en büyük potansiyeline sahip olduğuna inanıyorum.."

Gıda arzını kontrol edin = Nüfusları ve ülkeleri kontrol edin

Ocak 2021'de The Land Report tarafından yapılan bir analizde, Bill Gates'in ABD'de 242.000 dönümlük tarım arazisine sahip olduğu bilgisi yer aldı. Bu, onu en büyük özel tarım arazisi sahibi yapıyordu. MIT Technology Review ile yaptığı röportajda Gates şunları söyledi :

"Yani hayır, en fakir 80 ülkenin sentetik et yiyeceğini sanmıyorum. Bence tüm zengin ülkeler %100 sentetik sığır etine geçmeli. Tat farklılığına alışabilirsiniz ve iddiaya göre, zamanla tadı daha da iyi hale getirecekler. Sonuçta, bu yeşil prim, insanların [davranışlarını] değiştirebileceğiniz veya talebi tamamen değiştirmek için düzenlemeleri kullanabileceğiniz kadar mütevazıdır."

Gates ve diğer teknokratların, merkezi üretim ve gıda dağıtımı yoluyla nüfusları kontrol etmeyi nasıl amaçladıklarını düşündüğünüzde, bu paragraftaki en anlamlı cümle son cümledir. "İnsanların davranışlarını değiştirin veya talebi tamamen değiştirmek için düzenlemeleri kullanın" diyor. Laboratuvarda yetiştirilen proteini teşvik etmek, sürdürülebilirlikle değil, zenginlik ve güçle ilgilidir.

Twitter

Teknoloji devleri, fikri mülkiyeti kullanarak, canlı hayvanları, gıda arzını etkin bir şekilde kontrol edecek patentli bitki ve hayvan kaynaklı alternatiflerle değiştirmeyi umuyor. Ve Gates'in Illinois, Louisiana, California, Iowa ve yaklaşık bir düzine başka eyalete yayılmış 242.000 dönümlük tarım arazisi, genetiğiyle oynanmış mısır ve soya ürünleri için ayrılmış gibi görünüyor. Başka bir deyişle Gates, (bitki bazlı) sahte et ve işlenmiş gıdalar için gereken temel mahsulleri yetiştiriyor.

Laboratuvarda yetiştirilen et alternatifleri, başlangıçta canlı hayvanlardan alınan hücre kültürleriyle başlamaları nedeniyle vejetaryen muadillerinden farklıdır. Mosa Meat, "daha sonra neredeyse yara almadan çiftliklerine geri götürülen" çiftlik hayvanlarından az sayıda hücre topladıktan sonra kendi etlerini yetiştiriyor.

Popular Mechanics'te anlatıldığı gibi Gates'in ciddi bir yatırımcı olduğu Memphis Meats, hayvanlardan mümkün olduğunca uzak durmaya çalışıyor. Bunun yerine hayvan biyopsilerinden elde edilen hücreleri kullanıyorlar.

Başka bir deyişle, bir veteriner anormal bir büyüme hakkında tıbbi bir tespit yapmak için bir hayvanın bir bölgesine biyopsi yapmaya karar verdiğinde; Memphis Meats, aksi takdirde atılacak olan hücreleri toplar ve bunları laboratuvarda yetiştirilmiş et haline getirir. Küçük çiftçiler tarafından yetiştirilen geleneksel, sağlıklı gıdaların yerine seri üretilen sahte gıdaların geçirilmesi, Great Reset planının bir parçasıdır.

Amaç, tüm gıda arzını kontrol etmektir. Bu amaçla, araştırmacılar ve üreticiler, aynı zamanda, süt benzeri bir protein kazein ve peynir altı suyu üretmek için genetiği değiştirilmiş Trichoderma reesei mantarından yapılan süt proteinleri ile de ilgileniyorlar. Popular Science, Perfect Day'in hayvansız peynir altı suyu proteinini, 2020'nin en büyük 100 yeniliğinin mühendislik kategorisindeki Büyük Ödül kazananı olarak belirledi.

Wellcome Trust tarafından ortaklaşa kurulan EAT Forum, küresel nüfusa uygulanmak üzere tasarlanmış bir Gezegensel Sağlık Diyeti geliştirdi. Bu diyet, et ve süt ürünleri alımını %90'a varan oranda azaltmayı ve bunun yerine büyük ölçüde tahıllar ve yağın yanı sıra laboratuvarlarda üretilmiş gıdaların koyulmasını gerektiriyor.

Tüm gıdaları laboratuvarda oluşturulan alternatiflerle değiştirmek üzere biyoteknoloji ve sahte et şirketleriyle birlikte çalışarak gıda sistemini dönüştürmeyi amaçlayan en büyük girişim FReSH olarak adlandırılıyor. Başka bir deyişle, teknoloji devleri et, süt ürünleri, tahıllar ve yağların kontrolünü ellerine geçirdiklerinde, gıda arzından kazanç sağlayan ve bu arzı kontrol eden onlar olacaktır.

Gıda arzını kontrol eden özel şirketler, nihayetinde ülkeleri ve tüm toplumu kontrol edecektir. Biyoteknoloji, nihayetinde çiftçileri ve çiftlik sahiplerini denklemin dışına itecek ve gıda güvenliğini tehdit edecektir. Başka bir deyişle, sürdürülebilirlik ve gezegeni kurtarmak adına yapılan çalışmalar özel şirketlere daha fazla kontrol sağlayacaktır.

Linoleik asit ile ilişkili sağlık tehlikeleri

İster bitki bazlı ister laboratuvarda yetiştirilmiş olsun, sahte etin işlenmiş bir gıda olduğunu anlamak önemlidir. Taklit et, gerçek etten daha iyi, hatta ona eşit değildir. Doğrudan topraktan, asmalardan, çalılardan, ağaçlardan, su kütlelerinden veya hayvanlardan gelmeyen yiyecekler işlenmiş kabul edilir.

Laboratuvarda yetiştirilen et, bir inekten alınan kas örneğiyle başlar. Laboratuvara girdikten sonra teknisyenler örnekten kök hücreleri ayırır ve ardından bunları çarpıcı biçimde çoğaltır. Hücreler, kas dokusunu oluşturan liflere farklılaşır. Mosa Meat, bir doku örneğinin 80.000 çeyrek pound (Çev: yaklaşık 9 ton) ağırlığında ürün verebileceğine inanıyor.

Bir hayvanın içindeki doku büyümesi, kan akışı sağlıklı kas büyümesini gerçekleştirmek için uygun besinleri sağladığında meydana gelir. Bu durum hayvanın, vücudun hücreleri beslemek için gerekli besinleri uygun miktarda aldığı tam ve dengeli bir diyetle beslenmesini gerektirir.

İnsan vücudu daha sonra rejeneratif ve biyodinamik olarak otlatılmış etlerde bulunan besinleri alır. Bununla birlikte, bilimin son yirmi yılda gösterdiği gibi, şeker üzerinde büyüyen hücreler büyümeye neden olur, ancak sağlıklı değildir. Laboratuvarda kültürlenmiş et yetiştirme kabiliyeti, son ürünün son kullanıcıya sağlık açısından herhangi bir yarar sağlayacağını göstermez.

Bitki bazlı sahte et, linoleik asit (LA) formunda aşırı miktarda omega-6 yağı içerir. Bu durum, metabolik disfonksiyona en önemli katkıda bulunan etkenlerden birisidir.

Kanımca, bu metabolik zehir, artan kronik hastalık oranlarına birincil derecede katkıda bulunuyor. LA, ciddi mitokondriyal disfonksiyona, azalmış NAD+ seviyelerine, obeziteye, insülin direncine ve enerji üretme yeteneğinde radikal bir azalmaya yol açar.

Gerçek etin lezzetini ve dokusunu üretmek için kullanılan genetik mühendisliği, sağlıklı yağ asidi bileşimini yeniden üretmez, çünkü substrat, birincil yağ kaynakları olarak kanola ve ayçiçeği yağlarıdır.

Hem Impossible Burger hem de Beyond Meats ürünlerinde kullanılan ayçiçek yağı %68 LA'dır ki bu olağanüstü yüksek bir miktardır.

LA oksidasyona duyarlı olduğundan ve OXLAM (oksidatif linoleik asit metabolitleri) adı verilen oksidasyon yan ürünlerine neden olduğu için tehlikelidir. Bu yan ürünler DNA, protein, mitokondri ve hücre zarlarını harap eder. Bu, sahte etin tüm sürdürülebilirlik ve sağlık kriterleri açısından başarısız olduğu anlamına gelir.

İnsan hücrelerinden kültürlenmiş eti hiç düşündünüz mü?

Laboratuvarda yetiştirilen et ve süt ürünleri kulağa bilim kurgu gibi gelse de, gıda üreticileri için bir sonraki adım doğrudan 1973 distopik filmi “Soylent Green”den geliyor. Bilim kurgu filmi 2022'de New York'ta geçiyor. Hikâyede, Dünya aşırı nüfuslu ve insanlar sokaklarda yaşıyor.

İnsanlara gıda olarak su ve planktondan yapılan yüksek proteinli bir besin olan Soylent Green istihkakı verilir. Büyük şirketlerin kontrolü elinde tuttuğu bu fütüristik kâbus fantezisinin sonunda, yüksek proteinli içeceğin aslında insanlardan yapıldığını keşfediyorsunuz.

Şimdi, 2022'ye sadece aylar kala, bilim adamları, insan yanaklarının içinden toplanan insan hücrelerinden yapılan laboratuvarda yetiştirilen "et" üzerinde çalışıyorlar. Bu tüyler ürpertici ürün ilk olarak bir bilim insanı ve biyoteknoloji firması Spiderwort'un kurucusu tarafından 'sanat' olarak sunuldu. Tech Times 22 Kasım 2020'de şunları bildirdi:

“Çoğunlukla insan hücrelerinden yapılan biftekleri yetiştirmek için kullanılabilecek yeni bir 'Kendin Yap yemek kiti’, kısa süre önce Londra merkezli Tasarım Müzesi tarafından 'yılın tasarımına’ aday olarak gösterildi.

“'Ouroboros Steak'* olarak adlandırılan bu kit, adını kuyruğundan başlayarak kendi kendini yemesiyle bilinen bir yılanın dairesel sembolünden almıştır. Bu varsayımsal kit daha sonra bir kişinin kendi hücrelerini kullanarak minyatür insan eti biftekleri yetiştirmek için ihtiyaç duyacağı her şeyle birlikte gelecekti…”

Bu kitler ticari olarak mevcut değil - henüz. Ama ‘insanın kendi vücudundan yapılmış bir parça eti yemesinin geçerli bir fikir olabileceğini düşünmesine neden olan şey nedir’ sorusunu akla getiriyor. Bunun yamyamlık olup olmadığı sorusu da gündeme getirilmelidir.

Bu konsepti savunanlar, kendi bedeninizi yediğiniz için bunun yamyamlık olmadığını iddia ediyor. Ancak, ticari olarak temin edilebilir hale gelirse, birinin diğer insanların hücrelerinden et yetiştirmesini ve satmasını ne engelleyebilir?

Konseptin nahoş yanı bir yana, bu hastalığın yayılmasını nasıl etkileyebilir? Örneğin, Papua, Yeni Gine'deki kabile yamyamlığı, neredeyse bir insan kabilesini yok eden prion hastalığına (Çev: Bulaşıcı süngerimsi ensefalopati) yol açmıştır.

Birçok köyde, bir kişi öldükten sonra, köylüler bir keder eylemi içinde cesedi pişirir ve tüketirdi. Kabileyi inceleyen bilim adamları, bir kişinin, deli dana hastalığı olarak da bilinen Crutchfield-Jakob hastalığının nadir görülen bir vakasını geliştirdiğine inanıyor. Nörolojik dokuyu yemek, daha sonra hastalığın kabile boyunca yayılmasına neden olmaktadır.

Bir COVID-19 aşısı olduktan sonra insanlar tarafından bildirilen garip ve olağandışı yan etkilerin vücut dokusu üzerinde uzun vadeli etkileri olabileceğini hayal etmek fazla çaba gerektirmez. Peki, kendinizden veya bir başkasından elde edilen bu vücut dokusunu kültürleyip yediğinizde ne olur?

İlk olarak Mercola tarafından yayınlanmıştır.

Joseph Mercola, 21.10.201, The Defender Children's Health Defense

(Dr. Joseph Mercola, Mercola.com'un kurucusudur. Dr. Mercola, DO olarak da bilinen bir osteopatik doktordur. DO'lar, MD'lere benzer şekilde, 50 eyalette ilaç yazabilen ve ameliyat yapabilen lisanslı doktorlardır. DO'lar ve MD'ler, temel klinik bilimlerde dört yıllık bir çalışma ve lisans sınavlarının başarıyla tamamlanmasını gerektiren benzer eğitime sahiptir. Bununla birlikte, DO'lar tıp pratiğine ekstra bir şey getirir. Osteopatik doktorlar "bütün kişi" yaklaşımını uygularlar ve sadece semptomlar yerine tüm kişiyi tedavi ederler. Hastaların sadece hastalıklarla mücadele etmeyen, aynı zamanda onu önlemeye de yardımcı olan tutumlar ve yaşam tarzları geliştirmelerine yardımcı olurlar. Aile hekimliği alanında da kurul onaylı Dr. Mercola, beş yıl boyunca St. Alexius Tıp Merkezi'nde aile hekimliği bölümünün başkanlığını yaptı. Hem geleneksel hem de doğal tıp eğitimi aldı.)

Çevirenin Notu:

Ouroboros: Uroboros (Ouroboros), kendi kuyruğunu ısıran halka şeklini almış bir yılan görüntüsüdür. Ezoterizm, Masonluk ve Satanizm'de sıklıkla kullanılan sembollerden birisidir.

AVRUPA'NIN YENİ GİZLİLİK KURALLARIYLA EN ÇOK KİM KAYBEDECEK?
Derya Beyaz, 08.06.2018, Sonsuz Ark, Çırak-Çevirmen Yazar, Çeviri

Sonsuz Ark'ın Notu: Avrupa Genel Veri Koruma Yönetmeliği (GDPR)nin uygulanmaya başladığı 25 Mayıs'tan sonra, Avrupa'da aktif olan şirketler, bir gecede büyük para cezaları, veri ihlalleri ve gizlilikle ilgili diğer tehlikelere ilişkin risklerle karşı karşıya olduklarını biliyorlar; ancak Türkiye henüz bu konuda herhangi bir söylem ve eylem geliştirmiş değil; eğer Türkiye'nin Avrupa Birliği üyeliği ile ilgili müzakerelerin varlığı bu yönetmeliğin kapsam alanına Türkiye'yi de dahil ediyorsa, Türkiye'nin ayrıca bir şey yapmasına gerek

kalmayabilir, ancak bu konu hiç de Avrupa'nın ya da birliğin kişisel konusu gibi durmuyor, Türkiye, bu yönetmelikle birlikte kendi şartlarını içeren bir beyanda bulunmak zorundadır... Bu, Türkiye'nin ciddiye almadığı bir konu görüntüsü veriyor olsa da bu görüntü yanlıştır ve Türkiye Cumhuriyeti devleti vatandaşlarının gizlilik haklarına saygı duymayan herhangi bir yerli ya da yabancı şirkete çalışma izni verme hakkına sahip değildir.
En azından yasal olarak konuşan bir GDPR (Genel Veri Koruma Yasası) kan banyosuna hazırlanın.

Avrupa Genel Veri Koruma Yönetmeliği'nin çevrimiçi hale geldiği 25 Mayıs'ta, Avrupa'da aktif olan şirketler, bir gecede büyük para cezaları, veri ihlalleri ve gizlilikle ilgili diğer tehlikelere ilişkin risklere maruz kalacaktır.

Sosyal medya analiz firması Klout ya da Drawbridge reklam şirketleri gibi bazı firmalar bile savaşın başlamasından önce pes ettiler. Birkaç şirket geçtiğimiz haftalarda, tüm faaliyetlerini durdurduğunu açıkladı, çünkü veri-açı olan iş modellerinin GDPR döneminde hayatta kalma şansı azdı.

Resimler IStock aracılığıyla

Rekabette kalması veri toplamaya dayanan her şirket için, bu, destansı yasal savaşlara hazırlanma zamanıdır.

20 yıldır küresel gizlilik düzenlemelerinin en büyük revizyonu olan yeni kuralların içeriği iyi bilinmektedir. Ancak görülmesi gereken şey, kuralların ne anlama geldiği, her ülkede nasıl uygulanacakları ve para cezaları riskine en fazla maruz kalan varlıkların hangileri olacağıdır.

Şirketler üç gün içinde yetkili makamlara veri ihlallerini açıklamak zorunda kalacaklar ya da caydırıcı para cezalarıyla karşı karşıya kalacaklar.

Bir ticaret grubu olan Uluslararası Gizlilik Uzmanları Derneği başkanı Trevor Hughes, “Uygulama ortamının neye benzeyeceğini bilmiyoruz” dedi. “Bilmediğimiz çok şey var.”

GDPR'ye maruz kalma kapsamı çok büyük: önümüzdeki Cuma gününden itibaren Avrupalılar, şirketlere kendilerine verdikleri kişisel bilgileri sorma hakkına sahip olacaklar ve bilgilerin veri kümelerinden silinmesini talep edecekler.

Şirketler doğrudan pazarlama gibi şeyler için kişisel bilgileri kullanmak için onay ve rıza istemek zorunda kalacaklar.

Çevrimiçi uygulamalarda ve hizmetlerde yapılan ayarlar varsayılan olarak gizlilik dostu olmak zorunda olacak ve kullanıcılar bir algoritma tarafından verilen bir karara bağlanmayı istemeyebilecekler.

GDPR'nın yürürlüğe girmesiyle Facebook ve diğer Big Tech şirketleri gizlilik gruplarının gözü önünde olacaklar |Joel Saget / AFP Getty Images aracılığıyla

Şirketler üç gün içinde yetkili makamlara veri ihlallerini açıklamak zorunda kalacaklar ya da caydırıcı para cezalarıyla karşı karşıya kalacaklar.

Gizlilik aktivistleri şimdiden bıçaklarını keskinleştiriyorlar, yeni haklarını Cuma günü itibarıyla şirketlere karşı kullanmaya hazırlar. Şu ana kadar kolluk kuvvetlerinde belirsiz bir rol oynayan veri koruma yetkilileri, ellerinde yeni bir dizi güçle harekete geçecekler.

GDPR'nın Avrupa Birliği genelinde uygulandığı sabah hukuki zorluklarla yüzleşmeye en hazır olması gereken şirketlerin ve sektörlerin bir listesi:

Facebook, Google ve Büyük Teknoloji'nin geri kalanı

Şüphesiz, gizlilik grupları yeni oluşturulan kaslarını esnetmeye ve yasal meydan okuma dosyaları açmaya başladığında Facebook ve Google gibi şirketler ilk sırada yer alacaktır.

Fransız STK Quadrature du Net, şimdiden şikayetleri toplamak ve hemen 25 Mayıs'ta bir dizi aksiyon davası açmak için bir çevrimiçi kampanyaya sahip. Grubun hedefi: “GAFAM” yani Google, Apple, Facebook, Amazon ve Microsoft.

Gizlilik aktivisti Max Schrems'in “Sizi İlgilendirmez” STK'sı özellikle teknoloji şirketlerinin bu dijital hizmetlere erişmeye devam etmek isteyenler için geniş kapsamlı gizlilik politikalarına nasıl kaydolmaları gerektiğini açıklıyor. Schrems’in POLITICO’ya verdiği demeçte amaç, çeşitli Avrupa veri koruma yetkilileriyle - fakat, özellikle de İrlanda’daki gizlilik bekçisi değil- en azından iki şikâyette bulunarak bu rıza kararnamelerinin bölgenin yeni gizlilik standartları kapsamında yasal olup olmadığını test etmek.

Schrems, daha önce bir kez daha AB-ABD'nin “güvenli liman” olarak bilinen veri aktarım anlaşması iptal eden kötü şöhretli “Schrems kararı”na yol açmıştı. Açıkça, Facebook benzer gizlilik uygulamalarına sahip diğer teknoloji devlerine odaklanmasına rağmen yine onun hedefinde

Avusturyalı aktivist Max Schrems | Christian Bruna / AFP Getty Images aracılığıyla

Quadingure du Net'teki hukukçu Arthur Messaud, Big Tech.'e dava açılmasının önemli olduğunu söyledi. “En görünür oyuncuları aldık” diye ekledi: “Bizim için ilk adım, GDPR'nin ne olduğunu ve toplu dava sisteminin ne anlama geldiğini göstermektir.”

Küresel genel gizlilik görevlisi olan Facebook'tan Stephen Deadman, “Başarılarınız sizi hedefe koyar. Uyumlu olduğumuzdan emin olmak için tepki veriyoruz. ” Ekledi:“ Max Schrems hakkında endişelenmiyoruz. Ne yaparsa yapsın.”

Veri aracıları

Büyük veri şirketleri, gizlilik eylemlerinin yeni döneminde kafa derisi almak isteyen gizlilik aktivistleri için açık hedefler olsa da, veri ticaret şirketlerinin tüm ekosistemi de tehdit altındadır.

(Facebook veya Google'dan farklı olarak) doğrudan pazarlama amaçlı kişisel bilgileri içeren büyük veri kümeleri toplayan ve satan veri aracıları, özellikle zorluklarla karşılaşabilir.

“Veri aracıları işletmeleri iki yüzlüdür. Veri aracıları internetin akbabalarıdır ”- Andrew Keen, teknoloji şirketlerinin önde gelen eleştirmeni

Bu firmalar, bazen fiziksel izleme teknolojileri aracılığıyla, bazen daha küçük veri kümeleri alıp temizleyerek ve bunları doğrudan pazarlama amacıyla kullanabilecek veya kendi veri kümelerini tamamlayacak şirketlere satarak veri toplarlar.

Teknoloji şirketlerinin önemli bir eleştirmeni olan Andrew Keen, “Veri aracılarının işletmeleri iki yüzlüdür” dedi. “Veri aracıları internetin akbabalarıdır.”

Teknoloji devlerinden farklı olarak, bu veri aracıları kamuoyunca büyük ölçüde bilinmemektedir. Dünyanın diğer işletmelere bilgi satan en büyük veri brokerleri, Axciom, Datalogix (Oracle firmasının sahibi olduğu Oracle) ve Equifax gibi şirketleri içermektedir. Sonuncusu size tanıdık gelebilir, sadece büyük bir veri ihlali yaşadığı bu yılın başlarında ortaya çıktı ve çoğunlukla ABD'de 143 milyon insanı etkiledi.

Bu şirketlerin sahip olduğu kişisel ve bazen hassas olan veriler göz önünde bulundurulduğunda ve bu verilerin satıldığı ve satıldığı koşulların karışık olduğu göz önüne alındığında, GDPR ihlalleri riski yüksektir. Birleşik Devletler Bilgi Komisyonu Ofisi de dahil

olmak üzere veri koruma yetkilileri, daha önce uygulamalarına yönelik soruşturma başlattılar - veri komisyoncuları Verso ve Veri Sağlayıcı Şirketi'nin, gizlilik kurallarını ihlal ettiği için para cezası verdiğini açıkladılar - ve bunları bir daha yapmalarını bekleyebilirsiniz.

Araba Üreticileri, ilaç ve sağlık firmaları

GDPR, yıllardır teknoloji uzmanlarının ve teknoloji düzenleyicilerinin zihninde olmuştur, ancak kurallar sadece teknoloji sektörünün ötesine uzanmaktadır.

Şirketler kendi işlerini "dijitalleştirdikçe", giderek daha fazla veri kullanma işindeler. Bugün, BMW, Volvo ve diğerleri gibi otomobil üreticileri, müşterilerinin nerede bulundukları hakkında bilgi veriyor ve arabalar daha fazla sensör ve kod içeriyor, veri depoluyor ve otomatik sürüş için araçlar hazırlıyor. Sağlık şirketleri, birçok hassas veriyi işliyor ve analiz ediyor ve tıbbi kayıtları tutuyor. Bankalar da her zaman büyük kişisel veriler topladılar.

"İlaç endüstrisi ve tıbbi cihazlar endüstrisi: En azından bu sektörde bazı hedeflenmiş soruşturmalar görürsek şaşırmam" - Wim Nauwelaerts, gizlilik avukatı

Bu sektörlerdeki şirketler zaman içinde veritabanlarını genişlettikçe düzenleyicilerin dikkatlerini çekecekler.

Sidley Austin'deki en iyi gizlilik avukatı Wim Nauwelaerts, "Belirli endüstriler icra eylemlerine diğerlerine göre daha eğilimli olacak" dedi. En iyi ipucu: "İlaç endüstrisi ve tıbbi cihazlar endüstrisi: Bu sektörde en azından bazı hedeflenmiş soruşturmalar görsem şaşırmam."

NSA, hafiyeler ve casuslar

Big Tech'e karşı bütün davalarda, Avrupa dışındaki hükümet gözetimi hizmetleri paralel hasar haline gelebilir.

Schrems, güvenli liman altında transferleri için Facebook'a dava açtığında, hedef, ABD'nin ulusal yasalar aracılığıyla verilen gözetim yetkileriydi - ya da yokluğu - Ulusal Güvenlik Ajansı ve PRISM gibi gözetim programlarını yönetiyordu. Facebook, bu programlarla ilgili ABD yetkilileriyle herhangi bir işbirliğini reddediyor.

İngiltere, Brexit'ten sonra veri akışı konusunda özel bir anlaşma arıyor | Carl Court / Getty Images

Eylemciler ve hatta Avrupa Komisyonu, yabancı şirketlerin veriyi daha iyi korumalarını isteyerek yabancı istihbarat teşebbüslerinin istilacı güçlerini engellemeye çalıştıklarını ve böylelikle hükümetlerinin de kendi korumalarını artırmaya nasıl baskı yaptığını gösteriyor. Akademisyenlerin ve gözlemcilerin "Brüksel Etkisi" adını verdikleri şey bu.

Ülkenin Araştırma Güçleri Yasası'nın halihazırda AB politika yapıcılarının Avrupalıların kişisel verilerinin sadece Britanya'ya akıp taşmayacaklarını sorgulamasına neden olduğu İngiltere buna bir örnek olabilir. İngiltere, Brexit'ten sonra veri akışları konusunda özel bir anlaşma istiyor, ancak AB tarafından istihbarat ve güvenlik kurumlarını nasıl yönettiği konusunda güvence altına alması istenebilir.

Lüksemburg'a giden yol

Gizlilik aktivistleri ve davacıları için, mücadele ancak, kurallar, Avrupa temel haklarıyla tutarlı olarak blok ve dünya genelinde uygulanıyorsa kazanılacaktır.

Bu, her halükarda, final sahnesinin Avrupa Adalet Divanı'ndan önce Lüksemburg'da belirlendiği anlamına geliyor.

"Umduğumuz şey - ve başkalarına yardım edeceğimiz - herkesin kendi davası olduğu ve sonunda tüm grup davalarının [Avrupa Veri Koruma] Kurulundan önce veya Avrupa Adalet Divanı huzurunda bir araya gelmesi" dedi Quadrature du Net'ten Messaud.

Bu zaman alabilir. AB'nin veri aktarım anlaşması gizlilik kalkanına ilişkin zorluklar, AB'nin Genel Mahkemesi'nde hala beklemekte ve diğer önemli gizlilik davaları, ortalama olarak birkaç yıl sürdü.

Laurens Cerulus- Mark Scott, 23 Mayıs 2018, (Güncelleme 29 Mayıs 2018), Politico

MODERN ÖJENİYİ YENİDEN DÜŞÜNMEK

Neslihan Mervenur Vural/ Yazar-19.01.2019-star

Dünyada ilk kez genetik tasarımlı ikiz bebek dünyaya getirdiği iddia edilen He'ye yapılan ilk yakıştırma: "Çinli Frankenstein". Tıpkı Gdo'lu ürünlere "Frankestein Gıdalar" isminin verilmesi gibi He'ye de "Playing God" literatüründen mülhem bu lakap uygun görülüyor. İstemediğini çıkar, istediğini ekle, dilediğin gibi yarat, senden olmayanı çıkar at! Modern dünyanın matematiği böyle.

Bir sabah uyandık ve bilim dünyası sansasyonel bir iddia ile çalkalandı: Dünyada ilk kez genetik tasarımlı ikiz bebek dünyaya geldi! Küresel dünyanın krizlerine artık ne zaman yetişebiliyor ne de mekan yetebiliyor. Daha da önemlisi bunca krizin arasında bilim dünyasının bu alevi, cılız bir mum ateşi olarak kaldı. Ancak bu cılız ateşin kendi kendine söneceğini, bizi yakmayacağını, sonumuzu getirmeyeceğini düşünmek mümkün gibi gözükmüyor. Ne mi oldu? Hatırlayalım…

Şenzenli araştırmacı He Jiankui'nun genetik tasarımlı ilk bebekleri dünyaya getirdiği bilgisi sızdı. "Sızdı" diyorum çünkü bağlı bulunduğu üniversite bu çalışmanın bilgisinin dışında gerçekleştiğini söyledi. He'nin açıklamaları da bu durumun henüz kamuoyu ile paylaşılmayacağını ancak birilerinin bu ilgiyi basına sızdırdığı yönünde. İddialara göre He, tüp bebek tedavisi yöntemiyle dünyaya gelen ikiz kız bebeklerin DNA'larını "yeni ve etkin" bir yöntemle değiştirdi. Çalışmanın amacı genetik müdahale ile HIV virüsünü taşıyıcı genleri vücuttan ayırarak bu virüsleri bulundurmayan/bağışlık kazanmış genomlar elde etmek. Bu şu anlama geliyor: İnsan genetiğinden potansiyel hasta genler ayıklandı, dünyaya gelen bu ikiz kızlar HIV'e karşı bağışıklık kazanmış olarak dünyaya geldi. Elbette ki bunun bilimsel kanıtı için bu ikizlerin oldukça uzun bir süre takip altında kalması gerekecek.

Uzmanlar He'nin iddiasının doğru olması halinde genetik bilimi ve etik açısından yeni bir dönemin başlayacağına dikkat çekiyor. Bu bilgi henüz doğrulanmadı evet ama iddiası bilim ve etik dünyasını ayağa kaldırmaya yetti. Çünkü genetik tasarım, birçok ülkede DNA'da yapılacak değişikliklerin gelecek nesillere aktarılabileceği ve diğer genlere zarar verilebileceği ve önü alınamaz başka uygulamalara kapı aralayabileceği endişesiyle yasaklanmış durumda. Ama bilin bakalım genetik tasarım çalışmaları için bir sınırlandırma bulunmayan ve AIDS'in çok görüldüğü ülkenin kesişim kümesini: Çin.

Modernin matematiği

Medya "haber değeri taşıyan" bu bilgiyi servis edip kenara çekildi. Peki ya sonra ne oldu? He'nin bu haberi yayınlandıktan kısa bir süre, He'den haber alınmadığını, kimsenin kendine ulaşamadığı bilgisi yayıldı. Fısıltı gazetesi, He'nin devlet tarafından göz hapsinde olduğunu, tutuklandığını hatta idam edilebileceğini söylüyor. Kamuoyuna öldü gösterilip illegal olarak genetik çalışmalara devam ettirileceği de komplo teorileri arasında.

Madalyonun öbür yüzünde ilk karşımıza çıkan He'ye bu iddialarla gündeme gelmesinin ardından yapılan ilk yakıştırma:"Çinli Frankenstein". Tıpkı Gdo'lu ürünlere "Frankestein Gıdalar" isminin verilmesi gibi, He'ye de "Playing God" literatüründen mülhem bu lakap uygun görülüyor. İstemediğini çıkar, istediğini ekle, dilediğin gibi yarat, senden olmayanı çıkar at! Modern dünyanın matematiği böyle. Etikçiler ise genetik tasarımın insanın araçsallaştırılmasına katkı sunan öjenik bir eylem olduğunu vurguluyor.

Öjeni (eugenics) sözcüğü etimolojik olarak Eski Yunanca'ya dayanıyor; "doğuştan üstün" ya da "kalıtımsal olarak soyluluk, asil kalıtım" ve "doğuştan iyi oluş, iyi doğum" anlamlarına geliyor. Tarihi en eski zamanlara dayanıyor. Eskimoların, yaşlılarını ölsünler diye kutuplara bıraktığını, bazı kabilelerin sakat doğan bireyleri yaktıklarını, öldürdüklerini biliyoruz. Bunların birçoğu öjenik eylemler olarak değerlendiriliyor. Yani toplumdan zayıf olanın atılması. Kelimeyi ilk kullanan, doğumların devlet tarafından kontrol edilmesi gerektiğini söyleyen Eflatun. Modern anlamda öjeni teorisini ilk kullanan ise Viktoriya Devri'nden Sir Francis Galton. Artık bilim adamları, -evrim teorisinin de etkisiyle- insanlardaki kalıtımsal özellikleri, farklı fiziksel ve karakteristik özellikler ile ölçerek bulmaya girişiyorlar. Öyle ya

tüm hastaların, tüm zayıfların, tüm çirkinlerin ortak bir tezahürleri olmalı. Ve bu tezahürler, en zayıf halkayı ortadan kaldırmak için önemli birer ipucu, önemli birer parametre. Zenci olanların, roman olanların suç unsuru olarak algılanması bunun en bilinen örneklerinden.

Kaliforniya'da öjeni mantığı ile yaklaşık 64 bin insanın kısırlaştırıldığından bahsedilmektedir. Aynı şekilde Avrupa genelinde romanların da birçok benzer muameleye uğradığı, yüz binlercesinin kısırlaştırıldığı, evliliklerine izin verilmediği, roman çocukların bilimsel deneylerde kobay olarak kullanıldığı ve hala kesin olmamakla birlikte Nazi sonrası yaklaşık 500 bin romanın hayatını kaybettiği bilinmektedir. Gerekçe olarak ise "Tanrı'nın nefret ettiği ve insanlığa zararlı bu kötü ırkın kökünü kazımak, asosyal davranışlar gösteren aşağılık ırkın ortadan kaldırılması" (T. Hammerberg, Avrupa'da İnsan Hakları) gösterilmiştir. Hâkezâ Nazi dönemi Yahudi soykırımı da "ari ırk" ideolojisi de malumumuz.

'İnsan ırkının ıslahı'

20. yüzyıla gelindiğinde ise işin rengi ve boyutu değişiyor. Artık öjeni teorisi, hastaların ayıklanmasından, sağlıklı bireylerin çoğaltılması düşüncesine evrilmeye başlıyor. Yani bir tasarım mekanizması olarak insan ırkının "ıslahı" gündemde. Nasıl ki sağlıklı hayvanların çiftleşmesi ile iyi hayvan cinsleri elde ediliyorsa -ki entansif üretimin merkezinde bu yatar- bu durum insanlar için de söz konu olabilir. Sakat, hasta bireylerin ayıklamasının yanında, en sağlıklı, en güzel bireylerin çoğaltılması, hatta önceden belirlenen ihtiyaçlara göre bireylerin yeniden genetik dizaynı söz konusu. İşte tam burada He Jiankui'ye geri dönmek yerinde olacaktır. İhtiyaçlara göre insanın yeniden dizaynı daha ağır bir ifadeyle "insanın yeniden yaratılması" meselesi, masum bilimsel merakın bizi nerelere götürebileceği ile ilgili ipuçları veriyor.

Peki, henüz dünyaya gelmemiş bireyin hak ve özgürlükleri üzerinde tasarruf sahibi olan kimdir? Genetik müdahalenin sınırları nerede başlar nerede sona erer? Düşünün ki siz doğmadan önce ebeveyniniz veya devletiniz tarafından –ki gen dizaynlarının birer devlet politikası haline dönüştürülerek istenilen genetikte insan yaratması, olası bir genetik köle sınıfının oluşturulması oldukça gündemde şu aralar- hangi genlere sahip olacağınız belirleniyor. Birisinin karar verip tasarladığı haliyle dünyaya gelen kişi, kendi yaşamı hakkında ne kadar söz sahibidir? Kendisi ile ilgili tasarrufları kendisine mi yoksa genetik tasarımcısına mı aittir? Mutlak olarak "insan" olmasından sıyrılıp "tasarlanan insan" olması onu bir amaçtan araç konumuna indirgemez mi? Burada uzun uzun Kant'ın "araçsallık" ilkesinden dem vuracak değiliz elbette. Ama bireyin genetik müdahaleler ile kendi olası kaderinden ve geleceğinden koparılmasının, onun temel hak ve özgürlüklerine doğrudan bir müdahale, doğrudan bir araçsallaştırma olarak görülmesi çok da zorlama bir yorum olmasa gerek.

Etik açısından bir başka problem de bu işlemler için kullanılan embriyolar/embriyonik hücreler. Çinli bilim insanı He, araştırması için yedi kadına embriyo nakletti, bunlardan biri başarılı oldu. Diğer altısına ne oldu dersiniz? Genetik işlemler genelde embriyonik birçok hücre üzerinden yapılıyor. Birinin veya bir kaçının başarılı sonuç vermesi halinde diğerleri imha ediliyor. O halde "İmha edilen embriyoların statüsü nedir? Yaşam ve canlılık nerede başlar?" sorularına da cevap aramak gerekiyor. Ne yazık ki bu sorular öyle hemen cevap verebileceğimiz türden sorular değil.

Herkes iyi, herkes güzel

Bu durumun bizi götürebileceği yeri, bir adım sonrasını tahmin etmeye çalışırsak belki de tedirginliğimizin kaynağını görebiliriz. Hadi başlayalım, ihtimallerden bir senaryo:

İnsanın genetik dizaynına izin verilir. Önce sırasıyla tüm hastalıklı genler ayıklanır. Herkes dünyaya hastalıklara karşı bağışıklık kazanmış olarak gelir. Belki kimse hasta olmaz. En ufak bir grip bile. Herkes pek sağlıklı. Sonra herkesin en güzel olmasını dileyebiliriz. Malum görüntü çağındayız. Herkese hokka gibi bir burun, muntazam kaşlar ve dudaklar. Genetik dizaynla her şey mümkün. İyi de güzellik algılarımızı kim belirleyecek? Belki tasarım merkezleri kurulur bunun için. Tasarım harikası manken gibi vücutlar... Herkes pek bir güzel. Peki gerçekten herkes mi? Temel etik tartışmaları insanın doğal biyolojisini ele aldığı kadar, bu gücün –evet evet gen dizaynasyonu bir güçtür!- kimin elinde bulunacağı ve ne amaçla kullanılacağını da tartışma merkezine alıyor. Yani şu anki küresel düzlemde bu genetik dizayn ile elde edilen "Herkes için sağlık herkes için güzellik" sloganının gülünç bir ütopya/distopya olduğunu söylemek gerekir herhalde. Hadi durumu bir adım daha ileri götürelim. Gen tasarım gücünü elinde barındıranların, en sağlıklı, en güçlü, en zeki bireylerle bir güç oluşturmasının yanında yok etmek istedikleri kesimleri bu güç ile tahakküm altına alabilecekleri veya ters öjeni mantığı ile istenmeyen toplumlar için hastalıklı, zaaflı köle toplumlar yaratmayacağını kim garanti edebilir? Durum abartılıyor gibi gözükebilir ancak etik tartışmalarının temelinde her durumdaki "ahlakî olasılıkları" anlamaya çabalamak yatar. Bu yüzden etik sürekli sorular sorar.

Sonuç olarak, insanın zihninde öteden beri hep en iyilerle yola devam etme içgüdüsü vardır. İnsanoğlunun her zaman en sağlıklı, en güçlü, en güzel hali ile var olmak istediğini, "en zayıf halkanın" asla hiçbir zeminde yeri bulunmadığı duygusuna kapıldığını söyleyebiliriz. Temel soru "Tüm zayıfları ve zaafları ortadan kaldırabiliyor olmamız, bunu yapma hakkını bize tanır mı?"

İnsanı insan yapan "şey" nedir? Yani bizden ne giderse, insan olmaktan uzağa düşeriz? İnsanın "ne olup olmadığını" ortaya koymaya çabalamak, o "nelerin" organizasyonuna ve müdahalesine hakkımız olup olmadığı sonucuna ulaşmamızda bir kandil olacak gibi gözüküyor. Görülüyor ki biyolojik evrim bizi aslında ontolojik evrimimizi konuşmaya, içinde kaybolacağımız derin sulara dalmaya sevk ediyor. Ve o derin sudan çıkmak için ilk kulaç sanırım şu soru ile başlıyor: İnsan nedir ve Tanrı'nın neyi olur?

neslihanvural1700@gmail.com

BİYOHUKUK ÜZERİNE… *

Prof. Dr. Sabahattin Aydın-www.sdplatform.com/

* 6-8 Eylül tarihlerinde Çanakkale'de düzenlenen Medipol Üniversitesi Milletlerarası Özel Hukuk Perspektifiyle Biohukuk Toplantısında yapılan konuşmanın düzenlenmiş halidir.

Hayat varlığımızın ifadesidir. Kendimiz bizzat hayatla var olduğumuza göre, tüm bilimler hayatın etrafında düğümleniyor; bütün nesneler, hatta bütün varlıklar... Bu yüzden sanki biz biyolojiyi bilimlerin temeli gibi görüp bunun üzerine birçok şeyi kurduğumuzu ima eden bir davranış içindeyiz. Teknolojiyi geliştiriyoruz ama artık biyoteknolojiden bahsediyoruz. Etik, hepimizin günlük hayatında, sosyal ilişkilerinde çok önemli bir yer tutuyor ama biyoetik konusunu bir sonraki merhale gibi ele alıyoruz. Farklı enerji türleri arasında bocalarken, "Acaba biyoenerji konusu, daha temiz bir enerji oluşturur mu?" diye bir arayışa giriyoruz.

Tabi bu kadar hayatla bağdaştırdığımız farklı olgularla birlikte, doğrudan hayat bağını kurmada zorlandığımız alanları da biyoloji ile bağdaştırmaya başladık. Biyoekonomiden, biyokapitalden bahsediyor, biyopolitikaları gündeme alıyoruz. Biyoiktidarlardan söz ediliyor dünyada artık. Biohukuk kavramı ile yeni bir tartışma açmak da bence önemli bir adımdır. Hangi dalıyla ilgili olursa olsun bilimdeki her türlü gelişmenin hayata uygulanıp uygulanmayacağı konusu tarih içinde çok tartışılmıştır. Belli özgürlükçü görüşler, "neden olmasın" tartışması yapmışlar. Daha totaliter görüşe sahip olanlar, bu konularda mutlaka bir sınır çizilmesi gerektiği üzerinde durmuşlar. Sol görüşlü bir Alman düşünür, "Bilimsel bilgi tabiata uygulandığında bilimin gelişmesini sağlar ama topluma uygularsanız burjuvazinin ideolojik silahı haline gelebilir." diyor. Toplum insanlardan oluştuğuna göre, eğer bunu insan hayatına uygularsanız ne olur? Böyle bir görüşü benimsiyor değilim ama böyle bir görüşle de olaya yaklaşılabildiğini ifade etmek istiyorum. Bütün bilimsel bilginin topluma uygulanması, hayata uygulanması ne kadar doğru, bu bir tartışma alanı. Eğer bilimsel bilgiyi insana, hayata uygulayabilmeyi mutlak, ölçüsüz, sınırsız bir yetki gibi kabul edersek o zaman, "İnsan nedir? Hayat nedir?" sorularına cevap vermemiz gerekiyor.

Tarihte süreç ve disiplinler içinde insan algısı da çok farklıdır. Descartes'ın "homo sapiens"i, klasik ruh ve beden ayırımına sahiptir. Sanayileşme devriminden sonra ise üretim aracı gibi, bir mülk gibi görünmeye başlanmış insan. Her iki bakış açısındaki insan kavramına bilimin uygulanması farklı sonuçlar doğuracaktır. Daha geniş çerçevede bakarsak, semavi dinlerin, insanı emanet olarak gördüğünü fark ediyoruz. Yani insan, kendi iradesine teslim edilmiş, korumak üzere emanet olarak bırakılmış. Böyle bir insan anlayışında belki daha korumacı bir yaklaşım gerekiyor. Bu açıdan siz insanı nasıl algılarsanız, bilimin insan üzerinde uygulanmasını da açıkçası bu algıya göre ele almanız kaçınılmazdır. İçinde bulunduğumuz toplulukta her birimizin farklı bir insan algısı olduğunu düşünelim. İnsanı mülk gibi gördüğümüzde, tabi ki mülkünüzün üzerinde tasarruf hakkı bize aittir. Ama insanı emanet gibi gördüğünüzde tasarruf hakkını bu denli kendinizde göremezsiniz. "Vücudum benim mülkümdür" derseniz, onu bozma hakkına da sahip olursunuz. Bugün mesela Batı toplumlarında çok yaygın olan tatuajın temel felsefesi, "Mülkümü istediğim gibi kullanırım" anlayışından kaynaklanıyor. Bu anlayış, bir felsefeye, bir gençlik akımına doğru dönüşebiliyor. Ya da yine mülk olarak düşündüğünüzde, beğenmediğiniz vücut yapılarınızı değiştirme, şekil verme, estetik ameliyat gibi, normal sınırlar içinde kabul edilecek vücut yapılarınızı kendi arzunuz istikametinde değiştirme hakkı elde edersiniz. Bedeninizin üzerinde seçim hakkı kullanırsınız; cinsiyetinizi değiştirmeyi bir hak olarak görürsünüz. Eğer vücudunuz mülkünüz değilse, cinsiyet değiştirmenin bireysel bir hak ve sadece iradeyle verilebilecek bir karar olup olmadığını tartışmak gerekir.

Bugünün kapitalist dünyasında insan, adeta homo sapiens değil, homo ekonomikus olarak algılanıyor. İnsana neredeyse tamamen ekonomik bir değer gibi bakılmaya başlandı. İzninizle bir örnek vereyim: Mesela dünyadaki istihdam ve kaynak kısıtlılığına bakarak dünyadaki sınırlı kaynakların kalabalık nüfuslarca tüketilmesinin gelecek nesillere zarar verme riski taşıdığı önyargısıyla nüfus azaltıcı yani antinatalist politikalar uygulamaya kondu. Bu nüfus azaltıcı biyopolitika, ne gelecek nesillerin yaşama hakkını gözetiyor, ne de insanların üreme hakkına saygı gösteriyor. Ama tartışmaya açtığı konu, bir biyopolitika olarak insanı ekonomik varlık -ancak üretim aracı değil, tüketim aracı olan bir ekonomik varlık- olarak görmekten ibaret. Diğer taraftan, üretim aracına, yani genç nüfusa ihtiyaç olan, ihtiyaç duyan bir ülkedeyseniz, bu sefer politikanız pronatalist, yani nüfus artırıcı yönde oluyor. Bugün nüfus artırıcı politikaları Avrupa ülkelerinin çoğu ile İsrail şiddetli bir şekilde uyguluyor. 1965'lerdan sonra Türkiye olarak biz Cumhuriyet döneminde 1965'e kadar pronatalist politikalar uyguladık. 65'lerden sonra nüfus azaltıcı antinatalist politikalara geçtik. Şimdi yeni

hükümetimiz bu politikalardan vazgeçmiş görünüyor. Gördüğünüz gibi aslında bu politikaları hayata geçiren politikacılar, insan varlığıyla, insan algısı ile bu kadar oynarken ne hukuki ne de etik olarak hiçbirimiz bu konuda bir itiraz yükseltemedik. Aslında bu politikaları da analiz edip bunların etik ve hukuki çerçevesine bakmak lazım diye düşünüyorum.
Bu yaklaşımdan hareketle, eğer insanı homo ekonomikus olarak tanımlarsanız, insanı maliyet etkililik açısından da değerlendirmeniz gerekmez mi? Araştırmalara göre, bir birey için yapılan sağlık harcamasının çok önemli bir kısmı, hayatının son bir ayında yapılıyormuş. Çoğu zaman hastanelerde, ameliyatlarda ya da yoğun bakımlarda geçen ve sağlık harcamalarının en fazla yapıldığı an. Bu oranın yüzde 30 olduğunu varsayalım. Yüzde 30 harcama ile insanları 1 ay, yüzde 70 harcama ile bir ömür yaşatıyorsunuz. O zaman maliyet etkililik mantığıyla olaya yaklaşırsak, son bir aylık harcamaları yapmayarak toplumun geri kalanını refah içinde yaşatabilir miyiz? Söylediğim size çok dramatik gelebilir, isterseniz başka yönden örnek vererek konuya açıklık getireyim. Mesela küçük hücreli akciğer kanseri veya pankreas başı kanseri gibi hastalıklarda tıbbi tabirle sürvi dediğimiz beklenen yaşam süresi sınırlıdır. Bu hastaların hastaneye yatıp tedavi edilmesi, ortalama 3 ila 6 aylık ömürlerinde sigorta sistemlerine milyonlarca lira para harcattırır. Bilimsel metotlarla ulaşılmış sürvi rakamları elimizdedir. Böyle bir durumda biz bu hastalıkların teşhisini alan bir hastayı tedavi etmezsek, yüzlerce ekmek bulamayan fakir aileyi, binlerce süt bulamayan bebeği kurtarabiliriz belki. Ben bunu savunuyor değilim. Ama eğer insana ekonomik bir varlık olarak bakarsak bu niye olmasın diyorum? Bunun da hem etik, hem hukuki yönünü tartışmak zorundayız. Görülüyor ki, sadece insanı nasıl tanımladığımız, kendi dünya görüşümüzle nasıl konumlandırdığımız, bizim hem etik, hem hukuki davranışımızı değiştirebilmektedir.

Vücudumuzu bu ekonomik kavramlar çerçevesinde mülk olarak gördüğümüz zaman, şöyle hukuki bir soru aklıma geliyor: Acaba vücudumuzu miras bırakabilir miyiz? Bugün belli toplumlarda bedenin ölüsü, dirisinden daha kıymetlidir. Size çok garip gelebilir ama şu anda Amerika'dan Türkiye'ye 100 bin doların üzerinde bedellerle kadavra ithali yapılıyor. Bazı firmalarca bu fiyatların 10 bin dolarlara kadar düşürüldüğü söyleniyor. Bugün Hindistan veya Somali gibi ülkelerde bir kişi canlı olarak vücudunu 100 bin dolara satamaz. Dolayısıyla böyle ekonomik değeri olan bir varlık mülk ise niye miras bırakmayalım? Niye pazarlamayalım? Ya da miras bırakıp pazarlarsak bu etik midir, hukuki midir?
İsterseniz insana bir başka açıdan bakalım. Yaşama hakkı, temel insan haklarından biridir. Bu temel insan hakkının toplumların, otoritelerin, devletlerin sorumluluk altına girmesi, 1948 tarihli Evrensel İnsan Hakları Beyannamesinde yer almasından kaynaklanıyor. İnsanın özelikle sağlık hizmeti aldığı dönemdeki hakkı ise, daha yeni hasta hakları kavramı ile 94'ten sonra geliştirilen Amsterdam Bildirgesi ile bizim gündemimize girmiş durumda. Burada ister genel olarak temel yaşama hakkıyla insanı ele alalım, isterseniz özel olarak hasta hakkıyla hastayı ele alalım, amaçlar örtüşmüş durumda. Amaçlanan hem sağlıklı yaşama, hem de sağlık tanımına uygun yaşama değil mi? O zaman, sağlık tanımına uygun yaşamak bireysel hak ise bir insan hakkından vazgeçebilir mi? Ona hakkından vaz geçme hakkı tanınabilir mi? Eğer böyle bir hak tanınabilirse, sağlıklı yaşamak istemeyenlere, ölmek isteyenlere bu izni vermek gerekir. Yok, eğer bunun bir hak olmadığını iddia ediyorsanız, "Sağlıklı yaşama hakkı vazgeçilemez bir haktır; kişi bundan sarfı nazar edemez", diye bir hüküm koyuyorsanız, o zaman kişinin doğuştan veya sonradan edindiği engellerle yaşaması, kabullenemediği cinsiyetle yaşaması, cinsiyet değiştirmesi sağlıklı bir yaşam mıdır? Bunu tartışmaya açmak gerekir. Ben meslek olarak transseksüel ameliyatlarla da ilgilenmiş biriyim. Bunun psikolojik yönünü tahlil edersek farklı sonuçlara ulaşıyoruz. Olaya sadece beden fonksiyonu açısından bakarsanız, ortaya bambaşka bir sonuç çıkıyor. Bu, tamamen, yukarıda da belirttiğim gibi, insana nasıl baktığımızla ilgilidir. Eğer insanın sağlıklı yaşaması tamamen kendi tercihine bırakılmış bir olaysa, o zaman üreme hakkı, gelecek nesillere kendi gücünü ve genetik

bilgisini bırakma hakkı sınırsız mı olmalı, sınırlı mı olmalı? Yani mutlak üreme hakkı insanlarda olmalı mı? Eğer mutlak üreme hakkı insanlara hukuki bir hak olarak verilecekse o zaman ülkemizde ve dünyada yürütülen antinatalist politikalara bugüne kadar neden karşı çıkmadık? Bireye bu hakkı veriyorsunuz ama toplumsal bir kıyım yapıldığı zaman bu hakkın ihlal edilmesinden hiçbirimiz rahatsız olmuyoruz. Eğer kabul buysa tabii. Son zamanlarda çokça sözü edilen mutlak üreme hakkı, bence etik ve hukuki yönden tartışılması gereken bir kavram. Bu hususa tüp bebek çerçevesinde biraz daha detaylı değinmek isterim.

Eğer kişinin sağlıklı yaşama hakkı özgür iradesine bırakılıyorsa sağlıklı ölme, güzel ölme hakkının da özgür iradesine bırakılması gerektiğine inanırım. Yok, eğer biz insanı mülk olarak, ekonomik varlık olarak kendi bedeni üzerinde tasarruf edebilen, kendini miras bırakabilen bir varlık olarak görmüyorsak, yani bunun dışında bir sınırlama hakkını kendimizde görüyorsak, o zaman ölme hakkını da, yani güzel ölme, ötanazi hakkını da, hukuki olarak sınırlama hakkını da belki kendimizde görebiliriz. Yani olaya yaklaştığımız yere göre farklı bakabiliriz.

Fakültede okuduğum yıllarda Rus işgali esnasında fakülteye Afganistan'dan öğrenci arkadaşlarımız gelmişti. Onlardan Pakistan'ın Peşaver Bölgesinde ondan fazla yabancı hastane olduğunu öğrenmiştim. Bu hastanelerin hepsi karşılıksız, ücretsiz yaralı Afgan mücahitlerini tedavi ediyorlardı. Niye dersiniz? Aslında bunun cevabı çok net. Tıp, özellikle cerrahi alan 2. Dünya Savaşı'ndan sonra büyük ilerlemeler kaydetmiştir. Savaşlar tıbbın gelişmesi için bulunmaz nimettir, tıbbi gelişmelerin pik yaptığı dönemlerdir; sebebi bu. Savaş esnasında elinizde gerçekten denek olarak çaresiz kalmış bedenler vardır. Ne yazık ki, uluslararası hukuk açısından, insan hakları açısından bunların sorgulanması bir yana, bu faaliyetler insani yardım çerçevesinde çok da güzel ambalajlanarak dünyaya sunulabiliyor. Beden üzerinde başkasının tasarruf hakkı bu kadar serbest olabilir mi? Hele çaresiz kalmış bir insanın üzerinde böyle bir hakkımız olmalı mı? Buna hukuk normlarında nasıl yaklaşmalı? Uluslararası hukukta nasıl bir sınırlama getirilebilir, bilemiyorum.
İnsan bedenine müdahalede belki dış dünyadan çok görülmeyen ve biz tıp mensuplarının da açıkçası çok kabul etmek istemediğimiz bir tehlike daha var; o da tıbbi branşlaşmadır. Nasıl ki, bilimler başta bütüncül olarak başlayıp gittikçe branşlaştıkça birbirinden ayrıldı ve bir araya gelmesinde zorlandığımız alanlar oluştuysa, tıpta branşlaşmalar geliştikçe insanı bir bütün olarak algılayan anlayış yitirildi ve insanı organlardan meydana gelen bir organizma olarak algılamaya doğru itti hepimizi. Dolayısıyla bir nörolog kendine gelen hastayı -her ne kadar kolay kolay itiraf etmese de- öncelikle sinir sisteminden ibaret bir organizma olarak görüyor. Bir kardiyolog için ise kalp ve damar sistemi ön planda. Benim gibi ürologlar insanı nasıl görüyor, onu siz tasavvur edin! Bu değindiğim hususu rahatlıkla uzman doktor davranışlarında görebilirsiniz. İsterseniz test edin; başım ağrıyor deyin ve bir KBB uzmanına gidin. Hemen iç kulak, orta kulak muayeneleri yapacak, filimler çekecektir. Dâhiliye uzmanına giderseniz öncelikle tansiyonunuzu ölçecektir. Eğer baş ağrısı için başvurduğunuz kişi bir nörolog veya beyin cerrahı ise muhtemelen beyin tomografisi çekilecektir. Mesleki sorumluluk bilinci içinde baş ağrısı yapan beyin tümörünü atlama riskini üzerine alamayacaktır. Branşlaşmanın yanında böyle teşhis atlanması halinde hukuki takibata uğrama korkusu, bizi insanı daha çok parçalamaya, parçalı düşünmeye sevk ediyor. Belki bu hukuki yaklaşımı da sorgulamamız lazım

Ben de bir tıbbi uzmanlık dalı mensubu olmama rağmen, tıptaki bu aşırı branşlaşmayı, bedenin bölücü terör örgütleri diye tanımlıyorum. Nasıl ki bir üniter devleti koruma gayreti gösteriyorsak, benzer tarzda üniter bedeni korumaya yönelik bir tutum

geliştirmeliyiz her halde. Aksi takdirde yukarıda sözünü ettiğim insana bakış açısı tartışmalarına dahi giremeden parça parça ediyoruz biz insan denen varlığı. İnsana hangi dünya görüşünden bakarsak bakalım, insanı nasıl görmek istiyorsak görelim ama üniter olarak, bir bütün olarak görmeye ihtiyacımız var. Her şeyden önce insanı “insan” olarak görmemiz lazım.

Dünya Sağlık Örgütü’nün kurulduğu yıllarda (1948) sağlığın tanımı yapılmış ve örgütün anayasasında yer almış. Sağlık mensuplarını hepsinin ezbere bildiği bir tanımdır bu. Kısaca, “fiziksel, sosyal ve ruhsal/zihinsel olarak tam bir iyilik hali” olarak tanımlanıyor sağlık. Eğer biz hekimler olarak, sağlık mensupları olarak insanın sağlığından sorumluysak ya da hukuk insanı olarak insanın sağlıklı yaşam hakkını korumasıyla ilgili normlar, düzenlemeler yapıyorsak, sağlığın tanımını bir bütün olarak görmeli değil miyiz? Psikiyatristleri bir kenara bırakırsak, biz hekimler yıllardır insanların fiziksel iyilik hali ile uğraşıyoruz. Hâlbuki sağlık sadece fiziksel iyilik halinden ibaret değildir. Diğer alanları ciddi olarak ihmal ediyoruz. Sadece biz sağlık çalışanları değil, ülkelerin sağlık sigorta organizasyonları da bu hataya düşüyor. Örneğin Türkiye’de genel sağlık sigortası var; SGK insanları hayat boyu sigortalıyor. İnsanlara bir sosyal güvence veriyor ama sağlık tanımın bütününe vermiyor; evrensel sağlık tanımın sadece üçte birini güvence altına alıyor. Sağlığın tanımına uygun olarak fiziksel iyilikle birlikte ruhsal ve sosyal iyiliği de kapsayan bir sağlık güvencesini üstlenseydi, her halde aktüeryal dengeler bozulurdu. Bence birey olarak bu hakkımızı arayabiliriz. Bu konuya değinişimin nedeni, insanı parçalama, bölme girişiminin sadece tıp disiplinleri arasında olmadığını anlatmak içindir.

Şimdiye kadar insana nasıl yaklaşılması gereği üzerinde durdum. Biraz da teknolojinin, bilimin insan üzerine uygulanması örneklerine değineyim. Elde ettiğimiz bütün bilimsel bilgiyi ya da teknolojiyi insan üzerine uygulamak, yani teknolojik mümkünlük aynı zamanda meşruluğu getirir mi? Bu teknolojik mümkünlükler nelerdir? Örneğin bugün biyobankalar var; yumurtaları, kök hücreleri, DNA parçacıklarını, embriyoları bu bankalarda saklıyoruz. Bunlar bir yandan Lucas’ın dediği gibi Kapitalizmin artı değer üretme araçları. Örneğin kök hücreyle ilgili bilgilerimiz henüz kesinleşmemesine rağmen harıl harıl embroner kök hücre yani kordon kanı bankaları kuruldu. Türkiye’de Sağlık Bakanlığı buna sınırlama getirmek istediğinde, bilime karşı çıkıyor gibi algılandı. Hâlbuki ortada çok ciddi bir istismar alanı var; o hücrelerin ne işe yarayacağı konusunda şu an fazla bir şey bilmiyoruz. Yeterli bilimsel veri yok. Ancak bilimsel veri dediğimiz şeyin tartışmalı olduğunu da gözden kaçırmayalım. Mutlak dediğimiz şey bilimsel olmaz, inanca girer. Lütfen bu tereddüdü de taşıyarak bu konulara bakalım. Ülkemizde kök hücre bankaları sınırlanmış durumda. Sperm ve ovum bankalarına ise izin verilmiyor. Ancak eşlerin kendi rızası ile sperm saklanmasına izin veriliyor. Dünyada sperm bankacılığının işleyişi şöyle: Toplumda beğenilen karakterler sperm veriyorlar; bunların özellikleri bir veri tabanına yazılıyor. Fiziksel görünüm dışında bazen yetenek, ressam olmak, müzisyen olmak gibi kabiliyetleri de aranan özellikler arasında. Spermlerin kime ait olduğu saklı tutuluyor çünkü arkasından çıkabilecek bir sürü sorun var. Dolayısıyla bir bölgede uygulama alanlarında sperm bankasını kullandığında, çoğu zaman aynı verici insanların spermleri kullanılmış oluyor. O toplumda birbirini tanımayan kardeşlerin varlığı gelecekte bir sorun olur mu, bunu tartışmamız gerekiyor. Bunlar sandığınızın çok üzerinde. Bakınız henüz sperm bankacılığının olmadığı yıllarda inseminasyon, yani spermin kadına verilerek çocuk sahibi olması üzerine çalışma yapıyordum. Bundan yaklaşık 25 yıl öncesinden söz ediyorum. Amerika kaynaklı doğrudan taze spermle yapılan donasyonlarda 150 binli rakamlardan söz edilen yayınlar hatırlıyorum.

Dipnotunda donör olarak tıp asistanları ve öğrencilerinden yararlandığı belirtiliyor. 3-5 klinikte az sayıda asistan ve öğrencilerin çocukları ile toplumda yeni bir nesil büyüyor. Bu, ayrı bir sorun. Birbirini tanımayan kardeşlerin aynı toplumda yaşaması, çekinik genlerle hastalık taşıması, akraba olduğunu bilmeyen yüzlerce kişinin doğuracağı facialar… Bunlar hem bilimsel, hem hukuki olarak ileride karşımıza çok büyük sorun çıkaracak hususlar. Yumurta bankası henüz yaygın değil çünkü yumurta henüz çok uzun süre saklanamıyor. Sperm bankacılığı ülkemizde yasak ama Kıbrıs'ta serbest. Kıbrıs'ta yumurtaların kimlerden alındığını biliyor musunuz? Kıbrıs üniversitelerinde okuyan öğrencilerden! Yumurta başına 1000-1500 dolar vererek bu yumurtalar satın alınıyor. Öğrenciler için güzel ek gelir. Bizim kanunlarımızda organ ticareti yasaktır ama bir yandan hücre düzeyindeki organlarımızı hatta gelecek nesillerimizi ihraç edebiliyoruz.
Şu anda henüz adı pek telaffuz edilmeyen bir başka banka da, embriyo bankası. Teknolojik mümkünlük beraberinde meşruluğu da getirir mi dedim ya; sperm ve yumurta bankalarını meşru kabul edersek embriyo bankasını neden meşru kabul etmeyelim, ne mahsuru var? Evet, ülkeler bu konuda ciddi kurullar koyup, ciddi düzenlemeler yapıyorlar. Şimdilik embriyo bankacılığı telaffuz edilmiyor ama bu mümkün. Hatta yumurta bankacığına göre daha kolay çünkü yumurtanın uzun süre dayanmazken, 7-8 günlük bir embriyoyu dondurduğunuzda yıllarca saklayabiliyorsunuz. Ve artık güzel bir anneden ve güçlü bir babadan gelen güçlü bir çocuğu pazarlayabileceksiniz. Bilimsel olarak embriyo bankasının hiçbir engeli yok. Bugün Türkiye'de tüp bebek merkezlerinde embriyo saklanıyor. Bu işin sadece topluma duyurulup pazarlanması yeterlidir.

İnsana zararlı olan biyolojik maddenin bankada saklanması da konunun diğer bir yönü. Bugün dünyadaki biyolojik silahlar bir bakıma biyobankacılık örneğidir. İsterseniz biyobankacılığı yararlı biyobankalar, zararlı biyobankalar olarak ikiye ayırabilirsiniz. Tabii meşruiyet tartışması bir yana. Yaşadığım bir örneği anlatmak istiyorum: Çiçek hastalığı dünyada eradike edilen yani yok edilen bir hastalıktır, biliyorsunuz. DSÖ'nün tüm ülkelere, "bu ülkede çiçek virüsü kalmamıştır" sertifikası verdiği ilk hastalıktır her halde. Ondan sonra çocuk felci için böyle sertifikalar verildi. Ancak son 4-5 yılda dünyada birkaç ülkede çocuk felci görüldü ve tekrar mücadele başlatıldı. Çiçek hastalığı tamamen yok edildikten sonra, olur ki ileride tekrar virüs ortaya çıkar diye aşı yapmak için gerekecek numunenin DSÖ kontrolünde saklanmasına karar verilmişti. Son derece masum bir durum değil mi? Ancak bunun saklandığı yıllar, soğuk savaş dönemi; dünya iki kutba ayrılmış. Bu virüsü en güvenli yerde saklamanız gerekiyor çünkü bu aynı zamanda biyolojik silahtır. Bir kısmı Rusya'da, bir kısmı da Amerika'nın kontrolünde Atlanta'da saklanıyor. Yıllardır bu iki ülkenin dışındaki tüm ülkeler bu numunelerin imhası için talepte bulunuyorlar ama bir türlü yok edilemiyor. DSÖ yönetim kurulunda görev yaptığım 3 yıl boyunca bu konu gündemde olduğu halde bir adım atılamadı.

En sonunda DSÖ Başkanı, DNA fragmanlarının bilimsel araştırma amacıyla farklı ülkelere yayıldığını belirterek yok edilemeyeceğini itiraf etmek zorunda kaldı. Şimdi, demek ki ortada bir sorun daha var. Biyobankacılığa izin vermek, vermemek, doğru kabul edip etmemekten daha da önemli olan bunun insanlık için bir felaket olabileceğini ihtimali. Bunu düşünerek nasıl uluslararası bir sınıflama, sınırlama yapmalıyız, onu da tartışmak zorundayız.
İzninizle biraz da tüp bebek konusuna değineyim. Nedir bu tüp bebek? Spermi alıp yumurtanın içine enjekte ederek döllenmesini sağlıyor ve inkübatörde hücrelerin bölünüp embriyoya dönüşmesini bekliyorsunuz. Ondan sonra da doğal üreme organı olan rahim içinde yerleştiriyorsunuz. Aslında yaptığınız, doğal seyrin belli aşamalarına teknolojik müdahalelerden ibaret. Yoksa doğal seyirde bozulan hiçbir zincir yok. Burası sorun değil ama ortada bir embriyo var elinizde. Başarı yüzdesine bakarak daha fazla embriyo verip başarıya gidilmeye çalışılıyor. Tabi bunun çoğul gebelik gibi bir riski var. Tekil gebelik bebeğinin

gelişme şansı daima ikiz gebeliğe göre daha yüksektir. Üçüz de risk çok daha fazladır; dördüz ve beşiz gebeliklerin yaşama şansı yok denecek kadar azdır. Biz aslında bilimsel olarak faydalı bir şey yapalım derken doğacak öteki çocukların hayatını riske eder hale geliyoruz. Onun için de gene bir teknoloji devreye giriyor, birden fazla olan bebekleri öldürmeniz gerekiyor; sayısını bire düşürüyorsunuz. "Emriyo redüksüyonu" deniyor buna, embriyo azaltma. Hukuken embriyoyu öldürme hakkınız var mı, bu hakkı elde ediyorsanız neye dayanarak öldürülecek embriyoyu seçiyorsunuz? Bir başka sorun, anne, "Ben öldürülmesini istemiyorum. Benim mutlak üreme hakkım var, dokunamazsınız" derse, o zaman da annenin hayatını riske etmiş oluyorsunuz. Hani sağlıklı yaşama hakkı vardı? Sağlıklı yaşama hakkı kişinin tercihi mi, ona dayatılıyor mu? Yani bir teknolojik gelişme, arkasından bir sürü soruna ve soruya neden oluyor.

İsterseniz bu senaryoyu biraz dramatize edeyim. Bir çift doktora gidiyor ve "Biz çocuk sahibi olamıyoruz" diyorlar. Testler yapılıyor, kadında erken menopoz var, yumurtaları yetersiz. Erkeğe bakıyorlar, az sayıda sperm var, onlarda da genetik bozukluk var. Anne adayı erken menopoz olduğu için bir yumurta alıp yumurta donasyonu yapalım diyoruz. Baba adayından ya sperm elde edemiyoruz ya da spermlerinin genetik analizini yapıp bunun sonucunda spermini kullanmayarak sperm donasyonu yapmaya karar veriyoruz. Yumurta ve sperm donasyonu yapılıp embriyo oluşturuluyor. Kadının rahmine verilecek ama rahimin hamileliğe uygun olmadığı fark ediliyor. Bunun üzerine bir taşıyıcı anne bulunuyor ve çocuk doğal seyrinde dünyaya getiriliyor. Tabii bu abartılı bir senaryo. Bu çocuğun hukuki bir anne babası, bir taşıyıcı annesi, taşıyıcı annesinden bir üvey babası, bir sperm babası ve onun eşi olan üvey sperm annesi var. Bir yumurta annesi var. Yumurta annesinin eşi olan bir yumurta babası var. Yani çocuğun 4 annesi, 4 babası var. Olsun, ne mahsuru var (!) değil mi? Şimdi burada biyolojik anne baba ve toplumsal anne var. Çocuğun hukuki sahibi olanlar, toplumsal anne babası oluyorlar. Peki, bu çocuğun biyolojik anne babası kim? Spermi veren mi, yumurtayı veren mi, yoksa taşıyan mı? "Genetik şifreler spermden geçiyor, tabi ki spermi ve yumurtayı veren, biyolojik anne babadır" diyebilirsiniz ama hayır, çevre faktörlerini nasıl göz ardı edebilirsiniz? Ayrıca annelik bir fedakârlık ise gerçek fedakârlığı burada kim yaptı? Eğer annelik bağı fedakârlık ile kuruluyorsa burada biyolojik anne, çocuğu taşıyandır. Peki, biyolojik baba kim? Çocuğumun annesine şefkatle yaklaşma hatta âşık olma hakkına sahip görürüm kendimi. Yani bunun içinden hukukun dışında bambaşka problemler de çıkartabiliriz.

Türkiye'de de bilgi edinme yasası var; bir dilekçe yazıp nedenini, niçinini sorma hakkınızı kullanıyorsunuz. Bu konu sizi ilgilendiren bir husus ise, karşınızdaki kurumun o bilgiyi vermeme hakkı yok mevzuatımıza göre. Şimdi diyelim ki, biraz önceki senaryonun kahramanı olan çocuk 18 yaşına bastı ve bir dilekçe ile biyolojik (sperm ve ovum verici) annesini ve babasını öğrenmek isteğini iletti. Sperm bankası ve yumurta sağlayan kuruluş güvenilirlik kurallarını, hukuki normlarını gerekçe göstererek bu bilgiyi vermeyi reddedecektir. Bir yandan güvenliği sağlamak için hukuki düzenleme yapıyorsunuz, diğer yandan bir çocuğun en tabi olan hukuki hakkını ihlal edip ona anne ve babasını bildirmiyorsunuz. Diyelim ki, burada da bir hukuki yol bulduk ve 18 yaşından sonra kendisine bu bilgilerin verilebileceğini karara bağladık. Senaryo bu ya, o spermi veren baba Avrupa'nın en iyi müzisyeniymiş, çok da zenginmiş. Hâlbuki şimdiki toplumsal baba fakirin teki. O zaman ben bu çocuğun yerinde olsam, dava açıp miras hakkı talep etmez miyim? Bu sorular bence çok daha fazla artırılabilir. Ben bu noktada sorumu hatırlatıyorum: Bilimsel ve teknolojik mümkünlük, tıbbi davranışımızın, insana müdahalemizin tek gerekçesi olabilir mi?
Klonlama, gen mühendisliği ve genom projesi de ele alınması gereken konular. Mesela genom projesi, sonuçta insanların gen haritasının çıkartılıp bugün için bilinen ve yarın da

daha fazla bilinecek olan karakteristik özelliklerin çıkartılması. Şimdilik basında sadece genetik hatalıkların bilinebilirliği söz konusu ediliyor. Daha detaya inersek, mesela suçluluk geni diye bir şey var; homoseksüellik ya da ensest ilişkiye meyilli olma genleri var. Bugün için tanımlanıyor bunlar. Şimdi bir kişiye suçluluk geni var diye rapor verilirse, bu kişi de suç işlerse, bu kişi sizin önünüze geldiğinde hukukçu olarak "fârik ve mümeyyiz" olduğunu kabul edecek misiniz? Görülüyor ki, kişinin genetik bir kaderi var. Kaderinden ötürü siz onu nasıl suçlayabilirsiniz?

Biliyorsunuz bugün bizim sağlıkta çok tartıştığımız konuların arasında hasta mahremiyeti gelmektedir; yani hasta bilgilerinin saklanması ve kendisi dışında kimseyle asla paylaşılmaması. Diğer taraftan genom projesi aslında tam bir şeffaflık çıkarıyor ortaya. Var olan hastalığın değil, henüz ortaya çıkmamış hastalığının da bilgisini bize verebiliyor. Hatta henüz işlemediği suçların da bilgisini verebiliyor, "haberiniz olsun, eğer bırakırsanız suç işleyecek" diyor. Dolayısıyla olaya bir de mahremiyet açısından bakmak lazım. Genom projesi eğer kamuya açık bir projeye dönüştürülürse, bugün hasta mahremiyeti için getirilen bütün kurallar çok çağ dışı kalacak. Ama diğer taraftan özellikle sözünü ettiğim hukuki cezai sorumluluk açısından bu insanların hak iddiaları doğacak. "Bu benim genlerimde var" deme hakları olacak. "Bana sormayın, babama ya da anneme sorun bu suçun sorumluluğunu" diyebilecek. Dolayısıyla bu genom projesiyle, genetik şifreyle beraber insan mahremiyetinin yıkıldığını ve mahremiyeti yeniden tartışmamız gerektiğini düşünüyorum. Eğer genler bir genetik kader çiziyor ise artık insanlarda somatik kimliğin yanında genetik kimliği de sorgulamamız gerekecek. Eğer bunlar doğruysa, bugün psikiyatristlerin kişilerle ilgili kararlarında etkili olan çevre, yetiştirilme faktörleri, psikanalitik teoriler, çocukluğundaki ilişkiler vs. hepsinin yeniden ele alınıp tartışılması gerekir.

Eğer böyle bir kader kimliği varsa yani bir genetik kader, genetik kimlik varsa, kader moderatörlerini de biz icat edebiliyoruz. Bu kaderle oynayabiliyoruz. Bazı genleri çıkarıyoruz, bazı genleri değiştiriyoruz. Daha iyi bir genotıip oluşturabiliyoruz. Kötü genleri ayıklayıp yerine daha iyi genler koyabiliyoruz. Zayıf karakteri, bozuk, hastalıklı genleri temizleyebiliyoruz. Bu, zaman zaman üremeyi engellemek şeklinde olabildiği gibi zaman zaman da üremeyi engellemeyip sadece süreç içinde genlerle oynama şeklinde teorik olarak mümkün. Hatta insanın dışında, özellikle bitki düzeyinde şu anda çok rahat uygulanıyor. Hepimiz GDO'lu gıdalarla ilgili haberlerden haberdarızdır. İşte aslında bu dediğimizin uygulanmış hali. GDO'lu gıdaları bu kadar dert ediniyoruz ama GDO'lu insanları hiç dert etmiyoruz. GDO'lu gıdaların yararlı, zararlı, kaliteli, uzun, dayanıklı vs. olduklarını çok tartışıyoruz. Bunları yemeyelim, organik gıda yiyelim diyen akımlar var. Ne demekse organik? Bir tanımı var ama o tanım da çok su götürür. Peki, neden organik insandan bahsetmiyoruz o zaman? Organik gıdamıza bu kadar değer veriyorsak, organik insandan da bahsetmemiz lazım değil mi? Bu görüşlerin çok yeni olduğunu zannetmeyin. Bundan yaklaşık yüz elli yıl önce Amerika'da cumhuriyetin ilk yıllarında, bizim 12 Eylül 80'den tanıdığımız kurallar uygulanıyor. Seçimlerde oy verme mecburiyeti getiriliyor, oy kullanmayanlar hapse atılıyor. Sivil itaatsizlik kavramını belki ilk kullanan Henry David Thoreau, bu kurallara karşı çıkıp Walden denen bir korulukta inzivaya çekilip orada organik bir hayat yaşıyor. Aynı adı taşıyan bir kitabı var; bütün kurallardan, teknolojiden, bilimsel yaptırımlardan arındırılmış bir hayatın kendince felsefesini oluşturuyor. Aslında tepkisel bir aşırılık bu. Acaba biraz önce sözünü ettiğim karmaşık ilişkilere tepki göstermek de bizi böyle bir aşırılığa götürür mü? Organik gıda derken kendimizi organik hayatla yüz yüze gelmiş görebilir miyiz?
Buradan bir yöne daha bakalım isterseniz. Basitçe GDO dediğimiz bu konuyu geliştirip genetik moderatörleri devreye koyarak, yani genetik müdahaleler yaparak çok daha karmaşık hale getirebilirsiniz. Anormal çıkanları itlaf edebilirsiniz, yani daha önce oluşturduğunuz

fetüsleri öldürebilirsiniz. Ya da mükemmel çocuk rüyasına sahip olabilirsiniz; madem elde bütün araçlar var, bundan sonra neden mükemmel bir çocuk sahibi olmayasınız? İstemediğiniz bütün karakterleri sildirirsiniz, istediğiniz bütün özellikleri de ilave ettirirsiniz.

Böyle bir mükemmel çocuk rüyası, yine mutlak üreme hakkının bir parçasıdır aslında. Mutlak üreme hakkı deyince bir parantez açayım burada. Geçtiğimiz günlerde isimlerini şimdi hatırlayamayacağım iki hanım yurtdışında sperm donasyonuyla çocuk sahibi oldu. Bu da mutlak üreme çerçevesinde haklarıdır. Sınırsız, ölçüsüz bir bakışla söylüyorum, yoksa Türkiye Cumhuriyeti hukuk normlarında hakları değildir. Ben merak ediyorum. Onların çocukları kendilerine geldiklerinde, "Babasız olarak, baba şefkatinden mahrum olarak beni büyütme hakkını kimden aldın?" diye annelerinden sorma hakkını elde edecekler. Yani donasyonda sadece babaların varlığı değil, yokluğu da sorun. Babasız büyüyen bir çocukla babayla büyüyen çocuk arasında büyümede çok değişken faktörler vardır. Bu imkânı bulamayan mazur görülebilir ama bu imkân bilinçli olarak yok ediliyorsa bunun bir şekilde hukuki olarak sorgulanması da mümkün olabilir. Her neyse, mükemmel çocuk rüyasından bahsediyordum; biraz daha ileri gideyim. Ne demek, mükemmel çocuk rüyası, ırkın mükemmelleştirilmesi değil mi? Liberal öjeni yani. Aslında bilimsel gelişmeler bu kadar yokken, Firavun İsrail oğullarına bunu uygulamış. Hitler soykırımla bunu yapmış. Onlarınki de otoriter öjeniydi. Eğer bilimsel gelişmeler bizi böyle bir yere doğru gidiyorsa bu öjeni kavramına biraz odaklanmalıyız. Hukuki öjeni de var biliyor musunuz? 1995'te Çin'de bir öjeni yasası çıkmış. Bu yasaya göre organ naklinde kullanılmak için mahkûmların organları rızaları dışında alınabiliyormuş. Görüyorsunuz bilimsel gelişmeler bizi bir kısır döngüyle tekrar döndürüp aynı noktaya getirebiliyor.
Bütün bunlardan sonra birkaç alıntıyla son vermek istiyorum. Liberal öjeni ve otoriter öjeniden bahsettim ya, aslında otoriter rejimler felsefi sorunlarını çözmüş görünüyorlar. Sade bir anlayış: Biz biliriz, biz ne dersek o olur; sorun da çözülür. Görülüyor ki, buradaki sorun aslında liberal yaklaşımda. Bunu söylerken sorunu ve liberal yaklaşımı küçümsüyor değilim. Sorunu üreten liberal yaklaşımsa, çözmesi gereken alan da o alanda olmalı diye düşünüyorum. Otoriter yaklaşım sorun üretmiyor ki çözsün(!) Aslında üretmiyor değil tam tersi yok sayıyor sorunu. Mesela Stalin Rusya'sında bir biyoloji teorisinden bahsediliyor ve bunun dışında kalan bütün deneylere, tezlere, yaklaşımlara yasak getirilebiliyor. Gördüğünüz gibi her şey çok kolay; genetik çalışmaları "genetik adlı burjuva aldatmacası" diyerek ülke genelinde yasaklayabiliyorsunuz. Buna karşı çıkan bilim adamları ölüme mahkûm edilmiş. Bakın sorunu ne kadar kolay çözmüş (!) Fransız İhtilali rasyonalist ve laik bir ihtilal; bilim adamlarını idama mahkûm eden de ihtilal mahkemeleri. Arkadaşları Lavoisier savunurken, bir bilim adamı olarak önemini vurguladıklarında hâkim, "Cumhuriyetin bilim adamına ihtiyacı yoktur" diye cevap veriyor. Bakın ne kadar kolay bir çözüme ulaşıyor ve sorunu kökten çözebiliyorsunuz (!) Yine Mussolini'nin kitaplara yansımış bir sözü var. Diyor ki, "Bütün dünya bizim görüşlerimizi kabul edecektir. Çünkü herkes görecektir ki çözüm getirmediğimiz sorun, cevap verilmedik soru ve keşfedilmedik meçhullük bırakmadık". Mao'nun Kızıl Kitabı ile Kaddafi'nin Yeşil Kitabının yaklaşımı da aynı değil mi? İsterseniz bir de kendi içimizden örnek vereyim. Orhan Hançerlioğlu vardı bilirsiniz. Onun Felsefe Sözlüğünden bir örnek vereyim. Marksçı felsefeyi anlatıyor. Diyor ki, "Teorikle pratiği, bütün bilimlerle felsefeyi kaynaştıran ve tek bir bütünsel bilim olarak işleyen dünya görüşü, en doğru ifadeyle Marks bilimidir." Yani diğer bir ifadeyle bütün bilimleri birleştirerek dünyada bir tane bilim varlığından söz ediyor. Başka bir otoriter yaklaşım da, Almanya'da Anadolu Federe Devleti kurduğunu iddia eden Cemalettin Kaplan'dan, onun Türkiye'ye postalanan dergisinden: "İslam müçtehitleri her meseleyi çözmüşler ve olmuş, olacak, olması muhtemel her hadiseyi hükme bağlamışlardır" diyor. Taha Akyol'dan naklediyorum bunları.

Bütün bu otoriter yaklaşımların arasında biraz bilimle uğraştığınızda, biraz sorguladığınızda binlerce soru akla geliyor. Hangi dünya görüşüyle yaklaşırsanız yaklaşın, bu sorulara bir yerde çözüm getirmek zorundayız. Bunu etik olarak getirmek zorundayız, kendi dünya görüşümüzle getirmek zorundayız, hukuk normlarımızla getirmek zorundayız. Benim aslında burada esas gündeminize getirmek istediğim sonuç cümlesi şu: Bilimle uğraşan insanlar sosyal evreni ve insanlar arası ilişkileri görmeyip bilim adına büyük facialara imza atabiliyorlar. Sırf toplumsal olaylarla, toplumsal normlarla uğraşan insanlar bilimdeki bu hızlı gelişmeleri görmüyorlar; toplumu statik kalıplara hapsetmekle meşguller. Aslında iki taraf da doğru yolda değil. Bunun için bu tarafların bir araya gelip neler olduğunu görmesi, neler yapılabileceğini ortaya koyması gerekiyor. İki bilgi düzeyi asimetrik değil, paralel gitmelidir diye düşünüyorum.

Kaynaklar

Henry David Thoreau: Walden and other Writings. Elibron Classics, 2006, www.elibron.com (Erişim tarihi: 10.08.2013)
Nazife Şişman: Yeni İnsan: Kaderle Tasarım Arasında. Timaş Yayınları, İstanbul 2012
Taha Akyol: Bilim ve Yanılgı. Doğan Kitap, İstanbul 2010

ÖJENİK!. TRANSHUMANİZM!.'YARI AYDIN' SORUNSALI..

Cem Yağcıoğlu-Mar 27, 2020-http://kritikesik.com/

..çok yakında -derken elbette 'görece' bir durumdan bahsediyoruz; çok yakın, önümüzdeki yirmi yıl da olabilir, yüz yıl da- bu 'corona virüs' hadisesi yeni bir çağın başlangıcı!. okuyucularım iyi bilir, yaklaşık son on yıldır, "bu hırs insani değil" şeklinde sonlandırdığım yazılarım çokça mevcuttur; ve tam da bu günleri anlatıyordum, biraz daha açmanın zamanı geldi gibi..

..şunu da not düşelim, yine çok yakında bu ve benzeri tespit ve tahlillere insanlığın ulaşması mümkün olmayacaktır; zira bir gün içinde 'Dünya'yı içinden çıkılmaz hale getiren 'aklın'; ve yine enteresandır, sorgusuz ve sualsiz ve de 'ŞÜPHE' duyma yetisinden uzaklaşmış kalabalıkların anlatılan her şeye 'ikna' olmuş havası.. gelecekte 'SYSTEM' eleştirisi yapan 'biz'lerin!.

..insan sağlığı ve güvenliğini 'tehdit' suçundan al-aşağı edileceği açıktır!. (düşünce boyutu ve zaman-görece tarifi açıktır) Yeni 'terör' tanımı bu şekilde yapılacaktır. Demem o ki, artık 'devlet' mekanizmaları kalmadığına göre -aşağıda açacağım- devlete karşı işlenmiş 'suç' kapsamı, diğer her alanda olduğu gibi (toplumsal-ekonomik-siyasi vesaire) şekil değiştirecek ve '**insanlığa karşı işlenmiş suç'**lar tanımı içerisine sokulacaktır!. yani insanlığa karşı suç işleyenler; diğerlerini, tüm 'muhalif' unsurları, hem düşünce.. hem de eylem (boyutu)nu göz önüne alarak, mahkum edecektir..

Tüm dünya toplumları Doğu ve Batı ayırmadan görülmüştür ki, tek merkezden idare edilmeye, yönlendirilmeye açık hale gelmiştir; yine itiraz edenler, 'cehalet', 'bilgisizlik' ve 'bilinçsizlik' ile suçlanmakta.. elbette dünyanın her yerinde 'bize bir şey olmaz' cehaletini kastetmiyoruz; bu daha ziyade 'inanç' sistemi ile fazlaca içli-dışlı olan 'birey'ler için geçerlidir ve yine onların 'toplumsal bilinç-altı'nda yatan 'kader' dedikleri argümanla ilintilidir. (Allah ne yazdıysa o olur!) Ülkemizin büyük çoğunluğu Müslüman olduğu için, bu düşüncenin sadece 'İslam'da var olduğunu düşünenler olacağından, hemen not düşeyim, bilinen bilinmeyen binlerce 'inanış' şeklinin temelidir bu.. tıpkı cennet-cehennem, tanrı-şeytan, adem-havva ve diğer, tez-anti-tezler de olduğu gibi..

..temelinde ise; 'razı gelmek', ya da 'isyan etmemek' düşüncesi yatar.. 'ikna' olmak gibi.. ama insanlığa karşı girişilen bu savaşta pek çok 'inançlı' insan, ismi ne olursa olsun, **onların 'şeytan'.. bizim ise, 'karanlık düşünce' diye isimlendirdiğimiz düşmana karşı 'ortak bir mücadele'miz olacaktır!.** diğer detaylarda anlaşırız-anlaşamayız, bilemem; ancak 'insan'

nesline karşı girişilen bu savaşta, yine ‘bilim’ tarafında yer alan herkesle de ‘ortak bir mücadele’ yürüteceğimiz de açıktır!.
İsrail Sağlık Bakanı **Yaakov Litzman** ne dedi:
”Mesih (Maşiyah) gelecek korona sona erecek.”
Bugün ‘bilim’ de, ‘din’ de, birilerinin elinde silahtır ve yine namlular, insana çevrilmiştir; ancak kendisini ‘modern insan (birey)’ olarak tanımlayanlar, ‘derin (karanlık) bilim’in esiri olmuştur.. tarikat ve benzeri oluşumların esiri olanlarla, ‘inanç’ bakımından her hangi bir farkları yoktur..
..içinde ‘şüphe’ barındırmayan hiç bir düşünce ‘sağlıklı’ değildir..
Yukarıda bahsetmiştim, ‘devlet’ mekanizmaları artık sona gelmiştir; artık ortalama bir ‘zeka’ sahibi her insan bütün bir dünyanın şu an tek bir merkezden yönetildiği ve hatta yönlendirildiğini ‘basitçe’ anlayabilir.. Bu merkezin şu an görünen yüzü **‘WHO’ (Dünya Sağlık Örgütü)** dur!. elbette bu sonuçtan ‘ütopik’ ‘dünya vatandaşlığı’ fikrini çıkaran ve ne güzel işte ‘sınırlar kalkacak’ gibi absürt düşünceye kapılanlar hayli fazla.. ama onların ‘masum’ dilekleri ile, gerçekte olan.. ya da olması için çaba sarf edilen senaryo aynı değil!. hem uygulama bakımından, hem ‘niyet’, hem de sonuçları bakımından!. ben buna uzun zamandır, **‘sonsuz faşizm’** diyorum..
..bir de; şimdilik, ‘salgın’ hipnozuna tutulan kalabalıkların yarın ve diğer günlerde karşılaşacağı senaryolara bir örnek vermek gerekirse, benzerini yukarıda vermiştik..

” 18 Kasım 1990’da New York’ta dönemin İsrail Dışişleri Bakanı **Netanyahu** görüştüğü Yahudi cemaatinin hahambaşından dua isterken, ona **“hâlâ Mesih’in gelmediğini”** söyledi. Hahambaşı, **“O zaman bir şeyler yapın”** dedi. **Netanyahu**, **“Yapıyoruz, yapıyoruz”** dedi. Mesih’in gelişi Yahudileri cennete götürecek Armagedon savaşı için önemliydi. Mesih gelmeden o savaş başlayamazdı. O yüzden Mesih’in gelmesi hızlandırılmalıydı. Peki savaşın yaşanacağı yer neresi? Dicle ile Fırat arasındaki bölge. Yani İsrail’in etkinlik kazanmak için uğraştığı alan.”
(tanrıyı kıyamete zorlamak)
Bu paragraftan hareketle, pek çok ülkede virüs haberleri ile İstanbul resimlerinin bir arada sıkça yayınlanması.. bu yine birileri için bir ‘komplo teorisi’ olabilir.. doğrudur-yanlıştır bilemem, hatta çok akla yatkındır, değildir, onu da bilemem; ancak bildiğim bir şey var; geçmişte de, bugün de yaşadığımız pek çok şey zaten aklımızın sınırlarının ötesinde.. her açıdan düşünmek, hiç düşünmemek.. ya da düşünme yetimizi kaybetmekten iyidir!. **Bugün dünyada yaşanan bu ‘bilimkurgu’ film sahnelerinin yaşanacağını kaç kişi tahmin edebildi..** benzeri senaryoları çok önceden beri yazdığımı en iyi okuyucularım bilir; ki yine pek çok yazımda da bahsettiğim gibi, dünyanın her ülkesinde benzeri düşünceleri yazanlar, filme çekenler, avazları çıktığı kadar haykıranlar vardır..
..ancak sorun; ‘büyük kalabalıklar’ın otorite ve sistem devamlılığına olan inançlarıdır!. ‘ikna’ olmalarıdır!.
Yakın zamanda, uzun zamandır görüşmediğim bir arkadaşım aradı ve; **‘‘iyi diyorsun da, çip takacaklar diyordun, hala bir ses yok..”** bunu kapatmaya yakın ve hafif alaycı söyledi.. ona demedim; **‘evet çip takmadılar, ama eline verdiler haberi yok!.’** Cep telefonu ne oluyor o halde.. ki, çok yakın bir zamanda, **‘daha sağlıklı bir yaşam’** mottosu ile deri altına takmaya başlayacaklar. abd ve bazı ülkelerde, yanlış hatırlamıyorsan bin ile bin beşyüz arası kişiye takıldığını biliyorum..
..artık mesajlar direk beyninize gelecek!. işte ilerleme bu.. iyi de ‘hack’lenince ne olacak!. inanın bana, yine bazıları ‘kader’ deyip geçecek!. buradan hareketle ‘inanç’ sitemlerinde yer alan ‘kader’ konusunu hafife almak değil niyetim; ki ayrıca ‘kader’ diye dillerine pelesenk edenlerin, işin özünden haberleri olmadığını rahatlıkla söyleyebilirim.. benim eleştirim, mevzudan haberi olmayanların, mevzuya çok hakim görünme çabaları ile ilgilidir!.

Yine ‘salgın’ konusu ile 2003 yılında Toplum ve Hekim’ de yayınlanan bir makaleden (PROF.DR. Hüseyin Gazanfer Aksakoğlu) küçük bir alıntı yapalım:

Gelelim sıkça bahsettiğimiz ‘öjeni’ konusuna; bugün ön-temelleri atılmıştır desek de, ‘büyük kalabalıklar’ın bunu anlaması.. ya da algılayabilmesi zaman alacaktır. **‘öjeni’**, aslında bugün **‘transhumanizm’** ismi ile özdeştir ve içinde yer alan ‘humanizm’ ile insanların dikkati dağıtılarak, daha ‘hoş’, daha ‘bilimsel’, daha bir ‘cazip’ şekle sokulmuştur. ‘SYSTEM’ elamanlarına soracak olursanız, size bam-başka açıklama yapacaktır elbette; ancak yine de ‘üstün insan’ın arzulandığı fikrinden koparamayacaklardır!. kim istemez ‘üstün’ olmak!. ama bedeli ne olacaktır, ya da bu üstün insanlar neye ve kime çalışacaktır!.
..düşünsenize, bundan binlerce yıl sonra.. yine kendisini yaratan tanrıyı arayan bir ‘insan nesli’!. kim bilir hangi galakside, hangi yıldız sisteminde.. elbette bizim buna, ya da ilerlemeye karşı çıktığımız yok; ancak ‘inanç’lılar için ‘yaratılışa’.. yine benim-bizim gibi düşünenler açısından ‘evrim’e müdahale kabul edilebilir değil!. **artık ortalama zeka her insan, ‘dna’nın bir kodlama olduğunu bilir, bir amino-asit.. ya da her hangi bir proteinin yer değiştirmesi dahi, bilinen ‘insan’ın dışında sonuçlar verir!.**
..adaletten bahsetmek için ‘hukuk’!. ya da ‘gen’den bahsetmek için de tıp bitirmeye gerek yok!. meslek ile felsefe kavramları bir birinden çok ayrı kavramlardır.. kaldı ki, ‘SYSTEM’in tıpçıları, yine sisteme köle olmamış tıpçıları, bir şey bilmemekle.. makale yayımlamamakla rahatlıkla suçlamaktadır!. Kritik Eşik‘te ara ara faili meçhul cinayetlere kurban giden tıp adamlarının hikayelerine yer vermekteyiz..
Transhumanizm çalışmaları aslında uzun zamandır, ‘etik’ ya da değil tartışmaları arasında devam etmekte. Kasım 2019 sayılı **İndependent**‘te Sarah Young imzalı çıkan şu haber bugünle çok ilişkili.. niyetler bakımından..
Bioethics’de yer alan bir makalede, Dr. Kevin Smith;

Genetiği değiştirilmiş bebekler devrimi iki yıldan kısa sürede gerçekleşebilir

Toplum büyük ölçüde genetiği değiştirilmiş insanlara karşı çıkıyor ve geçen yıl Çin’de etik açıdan problemli ilk kez genetiğiyle oynanmış bebeklerin üretilmesinin neden olduğu olumsuz tanıtım birçok genetikçi ve etik uzmanı tarafından şiddetle eleştirildi ve dahası sözüm ona ‘genetiği tasarlanmış bebeklerin” yaratılmasına karşı tutumu sertleştirdi. Fakat genetik hastalıkları azaltabileceğimiz bir dünyaya doğru etik olarak yerinde bir adımı geciktirerek hastalıklardan ve sakat bırakıcı durumlardan sıkıntı çekenleri yüzüstü bırakıyoruz.
independent / kasım 2019 Sarah Young

Bu makalede verilmek istenen asıl ”üst mesaj”; **”.. dahası sözüm ona ‘genetiği tasarlanmış bebeklerin” yaratılmasına karşı tutumu sertleştirdi.”** ”alt mesaj” ise; ” **..fakat genetik hastalıkları azaltabileceğimiz bir dünyaya doğru etik olarak yerinde bir adımı geciktirerek hastalıklardan ve sakat bırakıcı durumlardan sıkıntı çekenleri yüzüstü bırakıyoruz.”**
Ben bu işin içinde ‘derin din’ ve ‘derin bilim’ denen komplonun paralel hareket ettiğini söylerken; ateizmin içinde ‘teizm’ geçtiği için o fikre bile sıcak bakmazken (karışmamak için.. ya da daha anlaşılır olması bakımından ‘ateist’im desem de..) bu ve benzeri komplolara karşı çıkarken.. yanımda ‘modern insan’ sınıfında olduğunu iddia edenleri değil.. daha ziyade ‘inançlı’ kimseleri buluyorum.. Müslüman Hristiyan, Şintoist, Budist, diğerleri.. fark etmez!. ama ‘modern insan’ (kendi tanımları) bu mücadelede yok!. ya da çok eksik kalıyor.. **tek derdi** ‘dünya vatandaşı olmak’!. **oysa tuzağın en büyüğü bu.. yaşayacak ve görecek..**

Ben ‘Evrim’den yanayım.. ama insan müdahalesini (gdo-gmo, diğerleri) kabul etmiyorum!. dün ‘öjeni’, bugün ‘transhumanizm’ adına ne derseniz deyin!.
..tanrı fikrini kabul etmiyorum!.
..ama ‘insan tanrı’ fikrini tümden reddediyorum..
..ve buradan hareketle, bugünkü vahşi kapitalist sistemin tetikçisi ‘liberalizm’ denen canavarın temelini oluşturan ‘sosyal Darwinizm’ ile ‘Evrim Teorisi’nin bir bağı yoktur.. ‘öjeni’ olsun, ‘transhumanizm’ olsun, ‘sosyal Darwinizm’in öz evlatlarıdır!.
..’öjeni’ yani yapay seçilim insan eli ile müdahale demektir ve evrimin üst basamağında yer alan ‘insan’ bunu yıllardır beslenme alışkanlıkları için tarım ve hayvancılıkta kullanmaktadır.. şimdiki sorun, ya da ‘insanoğlu, ya da kızına dayatılmaya çalışılan, ‘**insana**‘ müdahaledir!. Bu konuda toplumların pek çok katmanında, sınıflarında hem ahlaki boyutta.. etik!. hem de inanışlar boyutunda büyük karşı çıkışlar mevcuttur; işte yaşanan, ya da yaşatılan bu son ‘salgın’ ile (daha başlangıç) ilk ‘ikna’ çabaları, enteresan bir biçimde karşılık bulmuştur.. çünkü;
..insanları iki şekilde etkisiz hale getirebilirsiniz; birincisi, ‘güvenlik zafiyeti yaratarak!. ikincisi ‘sağlık’ endişesi yayarak!.
Bugün dünyamızda kendilerini ‘insanlığın’ kaderi hakkında karar verme yetkisine sahip olduklarını düşünen ‘multi-zengin’ler vardır; ve bu insanlık düşmanları bu servetlerini yine büyük ‘insanlık’ sömürüsü ve soykırımlarla elde etmiştir!. ve bugün yaşatılan bu ‘salgın’ ertesinde, hem sistemsel değişikliklerini gerçekleştirecek, hem de servetlerini daha da büyüteceklerdir!.
..ortak özellikleri, ülkelerin tüm kaynaklarını halkların elinden almak.. sonrasında da, beş ton un yardımı ile, ‘yarı aydın’ın gözünde ‘ilah’ olmak!. Bu ‘çelişki’ neticesinde, ‘ezilen sınıf’ ile ‘ezen sınıf’ arasında kurulan organik bağ, ‘orta-sınıf’ın önüne konulan ‘kariyer’ aldatmacasını açıklar..
..çoğunluğu ‘kahve’ ile çalışır..
Yukarıdan devam edersek; ayrıca humanizm, tanrı merkezci değil, insan merkezcidir, duygusal anlamda bir bağ içermez; kullanılış biçimi bakımından ‘insancıllık’ı temsil etmez, seküler düşünceyi temsil eder.. yani trans-humanizm, iki kelimenin yan yana gelmesi, insan merkezci, ancak duygudan yoksundur..
..tüm bağları koparılmış; son kalan anne-çocuk ilişkisi sekteye uğradığında.. ki yakındır.. bu konuda ‘modern insan’, genel çoğunluğu ‘yarı aydın’ olan kitlenin hayran olduğu, yine ‘çok satanlar’ listesinden, ‘OSHO’dan örnek vereyim, daha iyi anlaşılması bakımından..

‘yarı aydın’ tüm bunlara ‘komplo teorisi’ olarak bakmakta ve ‘osho’nun şu sözlerini, **”… Aslında eğer çocuklar laboratuvarlarda üretilirse, dünyadaki pek çok sorun ortadan kalkacak. Ve bizler en iyi insanları yaratabileceğiz…”** iyi birer temenni olarak algılamaktadır!. işte sorunun büyüğü burada yatmaktadır; zira ‘tek tipleştirilen’ ‘eğitim’ (küresel eğitim ve sistematiği) ‘yarı aydın’ üretim makinesi gibi çalışmakta ve aynı anda hem sosyolog, hem felsefeci.. hem de uluslararası ilişkiler eğitimi alan ve ancak iki kelimeyi bir araya getirmekten aciz ‘rol model’ler ile; insan beyni ve düşüncesi ‘işgal’ edilmektedir!.

..tek gözlü bir kediyi görüp ‘illuminati’ye bağlayanlar ise tümden komedi.. (sosyal medya alimleri!)
SENTEZ ve ŞÜPHE.. cem yağcıoğlu /mayıs 2017

http://www.kritikesik.com/index.php/2017/05/11/sentez-ve-suphe-cem-yagcioglu/

..Osho ‘öjenik’i tarif ediyor.. ve enteresandır, modern insan (yarı aydın), bu tarifi kutsarken, diğer yandan ‘nazizm’i eleştirebilmektedir!. hangisi doğru!. ya da doğrusu ne!.

Bilgi, içinde çelişki barındırıyorsa; düşünsel anlamda bilgi ve işlem mekanizmasında bir sorun var demektir!. evet 'bilim', içinde duygu ve düşünce ve hatta 'ahlak'.. ya da 'etik' kural barındırmaz, subjektif değil, objektif olmak zorundadır!. ancak 'insan' 'ahlak' olmadan, ya da etik kurallar olmadan karar almak zorunda değildir!. 'ahlak' da tanrısal düşüncenin değil, evrimin bir armağanıdır!. ayrıca buradan hareketle, enteresandır, 'evrim' yaratıcının bir armağanıdır diyenler de mevcuttur.. ki buna da itirazım yok..
Yine tekrarlıyorum;
..insanları iki şekilde etkisiz hale getirebilirsiniz; birincisi, 'güvenlik zafiyeti yaratarak!. ikincisi, 'sağlık' endişesi yayarak!.
cem yağcıoğlu 27-03-2020
edebiyatgazetesi / kritik eşik
not: Bu salgın ile ilgili yazılarımı yanlış anlayan bazı kesim olduğunu biliyorum ve bu sebepten yine tekrar etmekte fayda görüyorum.. neye inanırsanız inanın, ister doğal bir salgın, ister insan eliyle düzenlenmiş bir salgın, hiç fark etmez. standart salgın kurallarına uyulmalı, bağışıklık düzeyi zayıf ve yaşlı insanlara özen gösterilmeli..
biz realiteyi değil.. realiteyi yaratan ve kullananları eleştiriyoruz.. aradaki farkı anlamak, yazıyı anlamaktan daha önemli.. sonra bir daha okunur, anlaşılır..

DÜNYA 'GDO'LU BEBEK'LERE HAZIR MI?
Sinem Eryılmaz / İstanbul,(DHA)-01 Aralık 2018-https://t24.com.tr/

ÇİN'de bir bilim insanının genetiği değiştirilmiş ilk ikiz bebeklerin doğduğunu iddia etmesi ile 'tasarım bebek' konusu yeniden gündeme geldi.

ÇİN\'DE bir bilim insanının genetiği değiştirilmiş ilk ikiz bebeklerin doğduğunu iddia etmesi ile \'tasarım bebek\' konusu yeniden gündeme geldi. Konuya ilişkin değerlendirmede bulunan İKÜ Moleküler Biyoloji ve Genetik Bölümü Başkanı Prof. Dr. Çimen Atak, bunu son derece ürkütücü ve etik dışı olarak gördüğünü dile getirerek, \"GDO\'lu gıdaların üretimi ve tüketimi konusunda bile son derece farklı yaklaşımlar olduğu aşikârken, bir canlıya kendi rızası dışında müdahalenin kabul edilebilir olduğunu düşünmüyorum\" dedi.
Çinli bilim insanlarının embriyo hücrelerinde CRISPR/Cas9 sistemi kullanılarak HIV virüsüne karşı bağışıklık kazandırıldıkları iddiası ile genetiği değiştirilmiş ikiz bebeklerin dünyaya geldikleri bildirmiş ancak uluslararası bilim platformlarında konu ile ilgili herhangi bir bilimsel yayın veya işleme ait bilgi paylaşımı resmen yapılmamıştı.
Bu iddia ile uzun süredir tartışılan tasarım bebek konusu tekrar gündeme geldi. Daha sağlıklı nesiller yetiştirerek, bu şekilde daha mükemmel ve üstün insan toplulukları meydana getirmeyi amaçlayan öjenik genetik mühendisliği konusunda, 30 yıldır uluslararası yasakların söz konusu olduğunu ifade eden İstanbul Kültür Üniversitesi (İKÜ) Moleküler Biyoloji ve Genetik Bölümü Başkanı Prof. Dr. Çimen Atak, \"Bilimsel açıdan etik bir uygulama değildir. Ancak İngiltere\'de insan embriyolarının genlerinin değiştirilmesi üzerine bazı araştırmalara izin verildiği bilinmektedir\" diye konuştu.

Dünyada kanser tedavisine yönelik deneysel çalışmaların sıkça yapıldığını belirten Prof. Dr. Çimen Atak, \"Cas9'un aynı zamanda viral enfeksiyonların tedavisinde de kullanılma potansiyeline sahip olduğu bilinmektedir. HIV ve Hepatit B virüsleri için de bu sistemin kullanılabilirliği, 2014 yılında çeşitli araştırmacıların yaptıkları çalışmalar ile gösterilmiştir. 2015 yılında Çinli bir araştırma ekibinin yürüttüğü bir çalışmada CRISPR-Cas9 sistemine dayalı gen düzenlemesinin HIV enfeksiyonunun tedavisi için potansiyel taşıdığına dair bulgular paylaşılmıştır. Ancak şu ana kadar insan üzerinde embriyo hücreleri kullanılarak gerçekleştirilen gen terapi tekniklerinden doğum aşamasına kadar yürütülen hiçbir çalışmaya dair bilgi bilimsel platformlarda paylaşılmamıştır\" dedi.

Çin de İnsan Bedeni Üzerinde Araştırmaya İzin Var

Bu uygulamayı yasaklayan düzenlemelerin olmasına rağmen neden böyle bir şey yapıldığını anlatan Prof. Dr. Atak, \"Çin bu anlamda önemli bir ülke. 2015 yılından bu yana kanser gibi ciddi hastalıkların tedavisi için gen düzenleme yöntemi, tedavi amaçlı olarak hastanelerde sıklıkla kullanılmaktadır. Bunun sebebi ise Batı ülkelerindeki düzenlemelerden farklı olarak Çin'deki hastanelerin etik komitelerinin insan bedeni üzerinde araştırma yapmaya onay veriyor olmasıdır. İkiz bebeklerin dünyaya geldikten sonraki şu süreçte etik onay varlığı muhakkak ki tartışılacaktır. Farklı bir platformdan olsa da bu bilgiyi dünya ile paylaşan araştırmacı ve bebeklerin dünyaya geldiği hastane yetkililerinin açıklama yapmaları beklenmektedir\" açıklamasında bulundu.

"GDO\'Ya Bile Yaklaşımlar Aşikârken, Bu Müdahale Kabul Edilemez\"

'Tasarım bebek\' ifadesini son derece ürkütücü ve etik dışı olarak gördüğünü dile getiren Prof. Dr. Atak, \"Genetiği değiştirilmiş gıdaların (GDO) üretimi ve tüketimi konusunda bile dünya genelinde son derece farklı yaklaşımlar olduğu aşikârken, bir canlıya kendi rızası dışında müdahalenin kabul edilebilir olduğunu düşünmüyorum. Ancak tüp bebek uygulamalarında bazı ülkelerde cinsiyet belirleme ve genetik hastalıkların ön tanısına yönelik uygulamalar yasal olarak yapılmaktadır. Bu husus göz önüne alındığında sağlıklı embriyo seçilmesi ve geliştirilmesi konuları ile kullanılan gen terapi metotlarının uzunca bir süre daha bilim çevreleri ve toplum değerleri açısından tartışmaya açık olacakları söylenebilir\" ifadelerini kullandı.

Bireysel Ve Sosyal Etkileri Belirsiz

Bebekler için şimdiden bir şey söylemenin zor olduğunu ve önümüzdeki günlerde gelecek bilgilendirmelere göre bebeklerin sağlık durumlarına ilişkin verilerin önem arz ettiğini belirten Prof. Dr. Atak şunları kaydetti:

\"Uzun vadede bebeklerin immün sistem yanıtlarına bağlı olarak farklı hastalıklara yatkınlıklarının olup olmayacağı veya öngörülmeyen mutasyonlarla kanser hastalığının görülüp görülmeyeceği hakkında şimdiden bir şey söylemek zor. Sağlıkları ile ilgili karşılaşabilecekleri hiçbir sorunun bu terapiden kaynaklı olup olmadığı bilinemeyecektir. Sosyal etkileri de muhakkak olacaktır. Umulan, deneysel bir süreç sonunda da olsa dünyaya gelmiş olan bu bebeklerin büyüdükleri zaman toplumdan görecekleri tutum ve davranışlar için de bir öngörüde bulunmak zor. Kültürel değerler açısından da dünya genelinde çeşitli tartışmaların gündeme geleceği aşikârdır.\"

Öte yandan Çin Bilim ve Teknoloji Bakanı Şü Nanping, devlet televizyonu CCTV\'ye yaptığı açıklamada, bu aybaşında doğan ikiz kız bebeklerin genetiğinin değiştirilmesine yardımcı olduğu iddia edilen araştırma laboratuvarının faaliyetlerinin askıya alındığını bildirmişti.